Tretja Zaveza

Tretja Zaveza

Kompendij božjih razodetij iz 12-zvezkovnega dela »Knjiga resničnega življenja«

Impresum

Avtorske pravice v skladu s § 2 UrhG.:

Leto: 2026

ISBN:

Oblikovanje naslovnice:
Bookmundo Cover Generator

Založniški portal:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Nizozemska
infor@bookmundo.com

Tisk v Nemčiji:
CPI Books GmbH

Nemška nacionalna knjižnica je to publikacijo vključila v Nemško nacionalno bibliografijo (dva obvezna izvoda bosta poslana v DNB)

Delo, vključno z vsemi njegovimi deli, je avtorsko zaščiteno v skladu s § 2 UrhG. Vsaka uporaba brez soglasja avtorja je prepovedana.

12-zvezkovno delo Libro de la Vida Verdadera (Knjiga resničnega življenja)
je zapuščina celotnemu človeštvu

in je registrirano pri

»Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública« v Mexico D.F.

pod številkami 26002, 20111 in 83848.

Več informacij o španski izvirni izdaji: Asociación de Estudios Espirituales
Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Prevod in ureditev:
Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stanje: oktober 2016

Ureditev (nova pisava in postavitev):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(**Že pokojni)*
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-pošta: manfredbaese@gmx.de

Tretja zaveza je bila po naročilu Jezusa Kristusa in na podlagi te nemške izdaje prevedena v približno 35 jezikov s prevajalskim programom **DeepL** (poslovna različica) – **DeepL** – *povezava za prenos:* www.DeepL.com/Translator.

Za urejanje in prevode je odgovorna ***Anna Maria Hosta (duhovno ime)*** po naročilu Gospoda Jezusa Kristusa, našega Boga, lastnika teh spisov.

Pravo ime: Anna-Elisabeth Hoss
Prebivališče: Freiburg im Breisgau
E-pošta: hoanna64@yahoo.com
Spletna stran: https://www.anna-maria-hosta.de

Besede Gospoda, naslovljene na Anno Mario Hosto:
Hosta po navedbi Kristusa pomeni:
Hos – priimek - **t** - hostija - **A -** Anna – prejeto od Kristusa leta 2017
25. 3. 2017
Jezus reče Anni: *»Pečatna obdobja«* … in nato reče:
»Izkoristi to. Danes sem te izbral, da prejmeš moja navodila in jih posreduješ ljudem.«
»Še se moraš naučiti, kako me razširjati po vsem svetu.«
»Za te knjige ne sme biti avtorskih pravic, saj so namenjene vsem ljudem.«

Ker je bila registracija pri *»Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública« v Mexico D.F. pod številkami 26002, 20111 in 83848* po smrti avtorice španskega izvirnika, Anne Marie von Jesus, leta 1949 prenehala veljati, bo **Anna Maria Hosta** ta dela zdaj registrirala pri Nemški nacionalni knjižnici.

Besede Jezusa

… »Želim, da v izpolnitev mojih preroštev s temi besedami, ki sem vam jih dal, sestavite knjige, kasneje pa iz njih pripravite izvlečke in razlage ter jih posredujete svojim bližnjim.« (6, 52 *)

** Številka pred vejico se nanaša na številko nauka, številka za vejico pa na številko verza v 12 zvezkih knjige »Knjiga resničnega življenja«.*

… »S to knjigo, ki jo bo človeštvo končno priznalo kot Tretjo zavezo, morate braniti mojo stvar. Človeštvo pozna le zakon »Prvega časa« in tisto, kar je zapisano v Prvi in Drugi zavezi. Tretja pa bo zdaj združila in popravila tisto, kar so ljudje spremenili zaradi pomanjkanja pripravljenosti in razumevanja.« (348, 26)

… »Ta glas, ki vas kliče, je glas Božanskega Mojstra. Ta beseda je od Tistega, ki je vse ustvaril. Bistvo tega dela bo temeljni kamen, na katerem bodo v prihodnosti počivale vse ureditve. Tisti, ki ima moč, da stori vse, bo vaša srca iz kamna spremenil v svetišče ljubezni in povzdignjenja ter bo prižgal luč tam, kjer je bila prej le tema.« (50, 2)

Opomba za bralca:

Človek je več kot le svoje telo. Je duhovno bitje v zemeljskem telesu. To duhovno bitje sestavljata duh in duša. Duh prek duše vodi telo.

V pogovornem jeziku se »duh« in »duša« pogosto uporabljata kot sopomenki. To je utemeljeno zlasti z določbami katoliške cerkve.

V španskih spisih, na katerih temelji prevod, se za oba pojma uporablja beseda »espiritu«, razen v tistih delih besedila, kjer sta oba pojma navedena skupaj in je pojasnjeno njuno medsebojno razmerje.

V teh primerih se za potrebno razlikovanje »duh« izraža s špansko besedo za »vest« in za »zavest«, namreč »conciencia«.

Ker bi enotni prevod z enim samim izrazom za »espiritu« v nemškem prevodu povzročil nejasnosti, so se prevajalci po najboljšem znanju in vesti trudili, da so »espiritu« v skladu z zgoraj navedenimi pojasnili prevajali z izrazom »duh« oziroma »duša« ali »duhovna duša«.

Bralca prosimo, naj v primeru dvoma razume besedila razodetij v njihovem smislu.

Predgovor

Ta knjiga vsebuje izbor odlomkov iz 12 zbirk božjih sporočil, ki so med letoma 1956 in 1962 izšle v Mehiki pod naslovom »Libro de la Vida Verdadera«. V teh razodetjih ali naukih se je Bog razodel kot Stvarnik, Sodnik in Oče, Kristus pa kot njegova »Beseda« in kot Božanski Mojster modrosti iz Boga, v enosti Svetega Duha z Njim.

Ni bila lahka naloga, da bi iz velike bogatosti besedil poučevanj našli in izbrali tista, ki so bila vsebinsko in jezikovno najprimernejša za tematsko urejeno izdajo izvlečkov ter nepogrešljiva za posamezne teme, da bi jih čim bolj celovito predstavili. Prav tako se je pokazala potreba, da se v nemški kompendij vključijo več verzi, ki po smislu sodijo k določeni izjavi v verzu iz izvirnika. Pri drugih mestih v besedilu se je pojavila potreba, da se vključi le del večjega izvirnega verza z različnimi tematskimi vsebinami.

Pri prevajanju španskega izvirnega besedila Kund v nemški jezik je bilo najpomembnejše načelo natančno posredovanje smisla, saj ta predstavlja bistvo božje besede. Kadarkoli je bilo mogoče, je bilo tudi špansko besedilo posredovano čim bolj dobesedno, tako da se v teh besedilih občasno pojavljajo nekoliko posebne in neznane besede, pojmi in izrazi. V nekaterih primerih je bila zato za podrobnejšo razlago potrebna opomba. Na splošno pa je bil poudarek tudi na prijetnem in razumljivem nemškem izražanju, zato se je pogosto opustilo dobesedno prevajanje, če bi bilo to jezikovno neprimerno in če je bilo mogoče pomen zadevnega odlomka brez poseganja izraziti tudi v dobrem nemškem jeziku.

Čeprav glasniki v stanju zamaknjenosti niso zavestno sodelovali pri oblikovanju sporočil in so pri tem le dali na voljo svojo bolj ali manj razvito jezikovno in pojmovno sposobnost kot orodje za božansko razodetje, in čeprav je besedna moč sporočil daleč presegala njihovo običajno izrazno sposobnost, je bila jezikovna jasnost in izrazna zmožnost razodetij vendarle odvisna tudi od duševne in duhovne pripravljenosti ter besednega zaklada posameznega posrednika besede.

Poseben problem je predstavljal smiselno pravilni prevod pojmov »duh« in »duša«, saj v španskih izdajah pojmi »alma« ali »anima« za »dušo« popolnoma manjkajo, namesto tega pa se uporablja beseda za »duha«: »espiritu«. V nekaterih primerih je bila odločitev, ali naj se »espiritu« prevede v prvotnem

pomenu kot »duh« ali kot »duša«, precej težka in jo je bilo treba sprejeti po najboljši vesti. Razlog za to delno zamenjano rabo besed ni bil v božjih razodetjih samih, ampak v jezikovnih navadah tistih, ki so besede posredovali, ter v napačni odločitvi pri kasnejši sestavi in prvi objavi »KNJIGE PRAVEGA ŽIVLJENJA« v Mehiki.

Ta kompendij, razvrščen po temah, naj zainteresiranemu bralcu in vsem ljudem, ki si prizadevajo za spoznanje in resnico, služi kot celovit pregled tega, kar je Božji duh v številnih razodetjih v Mehiki pred koncem leta 1950, tj. v obdobju od 1884 do 1950, razodel kot novo sporočilo in pouk za človeštvo. Predvsem pa ima nalogo olajšati in spodbujati temeljito študij in poglobitev v učenje Duha, novo Božjo besedo.

Zaradi pregledne tematske zgradbe je s pomočjo kazala mogoče hitro najti teme in odlomke, ki bralca trenutno zanimajo ali ki jih potrebuje za razpravo z drugače mislečimi ali za pogovor z duhovnimi brati in sestrami.

Naloga in pooblastilo za pripravo tega kompendija v tej obliki in s tem naslovom sta bila dana s strani Kristusa samega v njegovi novi besedi. Posamezna poglavja knjige obravnavajo vsako svojo temo (razen poglavij 61 do 63) in so razumljiva tudi brez poznavanja prejšnjih poglavij za tiste, ki jih to posebej zanima. Kljub temu je za popolno razumevanje duhovne nauke priporočljivo in potrebno sistematično študij dela od prvega do zadnjega poglavja.

Za vsakodnevno duhovno okrepitev in usmerjanje so še posebej primerna poglavja 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 in 65, pri čemer je treba posebej opozoriti na celotna poučevanja v nemških prevodih »KNJIGE PRAVEGA ŽIVLJENJA« »Libro de la Vida Verdadera«, ki so na voljo v knjigarnah prek založbe » «. Iz njih si lahko zainteresirani bralec ali vernik ustvari vtis o tem, kako so potekala božanska razodetja kot celota, in lahko ob branju le-teh, prav tako kot iz tega Tretjega testamenta, doživi globoko srečo in razsvetljenje za duha in srce. Naj se to zgodi vsem ljudem dobre volje.

Izdajatelj

Uvod

Večina kristjanov, ne glede na to, kateri veroizpovedi ali verski skupini pripadajo, bo naslov te knjige: »Tretja zaveza« dojemala kot predrznost, saj se s tem delo nove razodetve postavlja na enako raven z njim znanim Staro in Novo zavezo Svetega pisma, ki se kot Sveto pismo in temelj njihove vere šteje za zaključeno in ne potrebuje nadaljevanja ali dopolnitve.

Pravi poznavalec Biblije pa bo vedel, da ta tradicionalni pogled nima podlage v avtoritativnih Jezusovih naukih, kakor so nam jih prenesli evangeliji Novega testamenta. Prav nasprotno! Jezus je v svojih poslovilnih govorih večkrat govoril o svojem ponovnem prihodu in v zvezi s tem o »Duhu resnice«, »Duhu tolažnika«, »Svetem Duhu«, ki bo takrat »vodil v vso resnico«.

Apostol Pavel je svoje prepričanje o velikem prihodnjem božjem razodetju ob izpolnitvi časov izrazil z besedami: »Zdaj spoznavam le deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem spoznan.« (1 Kor 13,12)

Ta uvod želi vernim kristjanom in vsem zainteresiranim bralcem te knjige posredovati resnično znanje o njenem nastanku ter o tem, na kakšen način in v kakšnih zunanjih okoliščinah se je izpolnila Jezusova obljuba o njegovem ponovnem prihodu, saj bi kljub izjavam o tem, vsebovanim v samih razodetjih, nekatera vprašanja ostala odprta in bi lahko povzročila dvome in napačne predstave. Ta uvod naj bi tudi olajšal razumevanje tega, kar je Božji Duh v svojem novem razodetju zapustil človeštvu kot svojo Tretjo zavezo.

Kot lahko vsak bralec te nove Božje besede sam ugotovi, izžareva najvišjo avtoriteto, modrost in ljubezen. Je izpolnitev Jezusove obljube o njegovem ponovnem prihodu »v oblaku« (Luka 21, 27), kar – v jeziku Duha simbolično izraženo – pomeni: na duhovni način. Tako je to Tretje Božje zavezo kot tematsko razčlenjen povzetek božjih razodetij v Mehiki verodostojno pričevanje o Kristusovem ponovnem prihodu »v Duhu«, je njegovo sodobno sporočilo in učenje za človeštvo v zgoščeni obliki.

Ta beseda naj bo današnjemu človeku duhovna pomoč pri orientaciji in ga pripelje do boljšega in globljega razumevanja Boga, samega sebe, smisla svojega bivanja na zemlji ter dogodkov, ki se mu dogajajo v osebnem življenju, pa tudi dogodkov in sprememb, ki nujno spremljajo prihod »dobe Svetega Duha«. O tem času je govoril že srednjeveški opat Joachim iz Fioreja in mnogi drugi po njem. To je prihajajoče Kristusovo kraljestvo miru na zemlji, ki je človeštvu obljubljeno že od časa prerokov.

Z duhovnim ponovnim prihodom Kristusa v besedi se je ta doba Duha in duhovitosti človeka že začela, Kristus pa je s svojo novo besedo ljubezni pokazal pot tja.

Osrednji dogodek v Kristusovem ponovnem prihodu ni, v nasprotju z vsemi pričakovanji krščanstva, nič prihodnjega, ampak je že zgodovina: odvijal se je v obdobju od 1866 do 1950 v tišini, neopaženo in neupoštevano s strani »velikega sveta« in krščanstva! Ne v središču zahodnega krščanstva, v Rimu, ali v središču pravoslavne pobožnosti na gori Atos, ali, kot so mnogi pričakovali, v starem judovsko-krščanskem Jeruzalemu, ali v okolju protestantske teologije in filozofije religije, ampak v deželi tako imenovanega tretjega sveta, v Mehiki! In tudi tam ne v okviru prevladujoče katoliške cerkve v moči in veličastvu, ampak v okolju revščine in nepomembnosti med preprostim, neizobraženim ljudstvom v predmestjih ali obrobnih četrtih Mehike, od koder se je širilo in razširjalo po vsej deželi. Kdo bi to pričakoval?

Kristusov ponovni prihod se je uresničil v obliki duhovno prejetih Kristusovih sporočil, ki so jih v stanju ekstaze posredovali ljudje, ki jih je izbral sam, znotraj novo ustanovljenih, karizmatičnih, krščansko-spiritualističnih skupnosti ali bratovščin.

Velik del teh sporočil je bil v zadnjih letih pred letom 1950 stenografsko zabeležen, zapisal in kasneje objavljen v 12 zbornikih z naslovom »Libro de la Vida Verdadera«, v slovenščini: »KNJIGA PRAVEGA ŽIVLJENJA«. V teh zadnjih letih so bila vsa prejšnja poučevanja ponovljena v razširjeni in poglobljeni obliki. Ta knjiga vsebuje skrbno izbran izbor besedil iz tega dela o vseh temah, ki se v njem pojavljajo.

Ta zbirka Kristusovih naukov ter tematsko razvrščeni izvlečki iz nje so bili od samega začetka namenjeni kot Gospodovo Tretje zavezo za človeštvo, zlasti za krščanstvo. Resničnost te pomembne izjave naj bi bralcu pojasnila ta uvod.

Izbira Mehike kot dežele, ki je v Besedi določena za Kristusovo vrnitev, ima po Gospodovi besedi svoj razlog v tem, da so bili indijanski predniki današnjih prebivalcev v njegovem imenu mučeni in nasilno »pokristjanjeni« s strani španskih osvajalcev. Po drugi strani pa so ti narodi in njihovi današnji potomci zaradi stoletnega zatiranja in suženjstva razvili več bratskega duha, človečnosti, srčne ponižnosti in strpnosti kot drugi narodi na zemlji, še posebej evropski. Zato se je v sedanjosti v mehiškem narodu rodilo tudi veliko zrelejših duš iz starega

izbranega »izraelskega naroda«, ki so bile priče izpolnitve obljub, danih »duhovnemu Izraelu«.

Tudi Jezusovo rojstvo, prvi Kristusov prihod na svet, se ni zgodilo v središčih moči in civilizacije Rima ali Grčije, niti v judovskem kulturnem središču Jeruzalemu, ampak na odročenem kraju, v skromnih razmerah, Jezusova domovina in glavno delovno področje pa je bila Galileja, ki so jo jeruzalemski Judje prezirali. O tem so nekoč pisarji v občutku nadrejenosti menili: »Kaj dobrega lahko pride iz Nazareta?« Današnji teologi ne bi smeli ponoviti iste napake in zmote ter iz občutka intelektualne nadrejenosti skrivaj misliti: Kaj dobrega in velikega lahko pride iz Mehike?

Kateri razlogi govorijo v prid temu, da so tamkajšnja duhovna sporočila resnično božjega izvora? Predvsem sama sporočila, ki so neizpodbitno prežeta z duhom in miselnostjo Kristusa ter z ljubeznijo in usmiljenjem nebeškega Očeta. Katero človeško srce naj bi ostalo neprizadeto? Tudi modrost in globina misli, razodetij, opominov in naukov dajejo zgovorno pričevanje o njihovem avtorju. Kateri zavajajoči duh bi bil sposoben vse to le pretvarjati z mračnimi nameni? V čem naj bi ti nameni obstajali, saj lahko ti nauki služijo le izboljšanju, razvoju in izpopolnjevanju človeškega rodu?

Kot dodatni razlog, ki govori v prid pristnosti teh sporočil kot nove Božje besede, je treba upoštevati dejstvo, da so bila ta sporočila posredovana v tako dolgem časovnem obdobju in prek toliko različnih posrednikov in krajev razodetja, pa vendar imajo po svojem duhu in značaju enoten pečat in jasno kažejo na en sam vir razodetja. Katera temna sila bi bila sposobna nekaj takega desetletja dolgo v celotni deželi prirejati kot zavajajočo sleparijo – v posmeh Bogu? To je preprosto nemogoče in Bog kot ljubeči Oče svojih človeških otrok in vrhovni vodja zemeljskih usod tega nikoli ne bi dopustil.

Drugi resni razlogi za verodostojnost teh razodetij kot pričevanja o duhovnem ponovnem prihodu Kristusa v besedi so ujemanja med Jezusovimi obljubami o njegovem ponovnem prihodu in njihovimi »znamenji« ter dogajanjem v Mehiki v obdobju svetovno pretresljivih in spreminjajočih dogodkov z dvema svetovnima vojnama. V zvezi s tem naj opozorimo na uvod v 1. zvezek »KNJIGE PRAVEGA ŽIVLJENJA« z naslovom: »Kristusov ponovni prihod v luči biblijskih obljub«, prav tako pa na študijo Ernesta Enkerlina z naslovom »Božje delo Duha«, obe izdani pri založbi Reichl.

Pomembno pričevanje za svetovno regijo in s tem tudi za Mehiko kot kraj duhovnega ponovnega prihoda Kristusa je krščanstvu v 19. stoletju dal tako

imenovani »Božji pisar«, Jakob Lorber. Na enem mestu svojega velikega dela o novem razodetju Jezus govori, da se bo njegov duhovni ponovni prihod zgodil v deželi onstran velikega svetovnega morja, torej Atlantika (Gr. Ev. Joh. 94, 14–15). Ali to za vernike v Lorberjeva razodetja in vse duhovno budne kristjane ne bi smelo biti povod, da se vprašajo, ali se ta preroštvo morda ni že izpolnilo, in da raziščejo, ali se je v kateri od držav ameriškega kontinenta zgodilo kaj, kar si to lasti in temu tudi ustreza? Merilo za to pa ne bi smela biti le veličina razodetega znanja o stvarstvu, temveč predvsem izražena božanska ljubezen in modrost.

Takšen dogodek se je dejansko zgodil in se je začel v zgodnjih šestdesetih letih 19. stoletja v Mehiki. Preprost človek iz ljudstva po imenu Roque Rojas je takrat, 23. junija 1861, doživel prvo poklicno izkušnjo prek nadangela Gabriela in videnje, v katerem mu je bila napovedana njegova misija kot zemeljskega pripravljalca Gospodovega prihoda.* Potem ko ga je še ena velika vizija prepričala o pristnosti njegovega božjega poklica, je začel drugim ljudem pripovedovati o sporočilih in vizijah, ki so mu bile podarjene v stanju ekstaze, in je tako s svojo prepričljivostjo in verodostojnostjo postopoma zbral okoli sebe skupnost vernikov. Z darom duhovnega zdravljenja, ki se je pojavil v naslednjem obdobju, je postal široko znan in ga vsi, ki so iskali pomoč in nasvet, zelo cenili. Ustanovil je prvo zbirališče, v katerem je 1. septembra 1866 prvič skozi njega spregovoril Elias in kjer je bilo sedem moških in žensk posvečenih v voditelje novo ustanovljenih skupnosti, ki so simbolizirali sedem pečatov ustreznih zgodovinskih obdobij odrešitve.
* *Natančnejše informacije o tem najdete v uvodu k knjigi »Die Dritte Zeit« (Tretji čas), založba Reichl.*

Ko udeleženci srečanja v velikem tednu leta 1869 niso pokazali spoštovanja in pobožnosti, ki ju je Roque Rojas od njih pričakoval, ga je prevzel sveti gnev in uničil božanska razodetja, ki jih je do takrat prejel prek Eliasa. Razglasil je, da je zbirališče zaprto, in s tem predčasno končal svoje blagodejno delovanje. Toda dobro seme, ki ga je posejal, je vzklilo in zacvetelo na drugih mestih, in v eni od skupnosti Sedmih pečatov je leta 1884 prvič spregovoril sam Kristus prek glasnice, ki je ostala zvesta njihovi misiji. Od takrat so se božja razodetja neprekinjeno nadaljevala skozi generacije vse do konca leta 1950.

Število cerkvenih skupnosti in vernikov je v tem času vedno bolj naraščalo, tako da je to krščansko-spiritualistično gibanje, ki ga je Kristus označil za svoje duhovno delo, nazadnje obsegalo več sto cerkvenih skupnosti s tisoči privržencev po vsej državi.

Verniki so se redno zbirali v nedeljo dopoldne v svojih skromnih župnijskih dvoranah ali tudi v zasebnih prostorih, in povsod, kjer je bil na voljo eden ali več glasnikov, se je Božji duh hkrati razodeval, glede na potrebe in sprejemljivost poslušalcev.

Enkrat na teden so potekale zdravilne maše, na katerih se je Božji duhovni svet duhovno razodeval z učenjem, svetovanjem in zdravljenjem. Prišlo je do mnogih duhovnih ozdravitev telesa in duše, vendar pa te žal niso bile zapisane in pričevane za prihodnje rodove. Očitno so jih imeli za nekaj povsem običajnega in ne vrednega ohranjanja.

S koncem božjih razodetij in razodetij iz Božjega duhovnega sveta, ki ga je Gospod že dolgo prej napovedal in določil za konec leta 1950 , je prišlo do globokega preloma znotraj Duhovnega dela, do razkola med občinami, ki so se držale tega Kristusovega ukaza in se odpovedale nadaljnjim duhovnim razodetjem, in tistimi občinami in voditelji občin, ki se ga niso držali in so svoje glasnike od takrat naprej spuščali v trans, s čimer so nižjemu duhovnemu svetu in zavajajočim duhovom odprli vrata za lažna Kristusova in duhovna razodetja.

Na žalost so te neposlušne skupnosti imele veliko večjo privlačnost za preprosto ljudstvo kot tiste, ki so ostale zvesti, katerih člani so se večinoma razpustili v majhne skupine ali prestopili v drugo tabor, ker je bilo tam za človeško željo po zabavi in senzacionalnosti na voljo več kot pri tihih pobožnostih z branjem odlomka pouka in naknadno izmenjavo misli o njem.

Kljub tem neugodnim okoliščinam je po letu 1950 skupina moških in žensk, večinoma nekdanjih glasnikov, začela po vsej deželi zbirati sporočila, da bi jih objavila v knjižni obliki in jih predstavila človeštvu. Pri tem so se morali v glavnem opirati na kopije rokopisov, napisane na pisalnem stroju, ki so jih po takratnih stenografskih zapisih govorov izdelali pisarji sami in jih nato na zahtevo posredovali kot kopije. Zbrano je bilo veliko število različnih rokopisov sporočil, od katerih je bilo na koncu izbranih 366 za vključitev v zbirke »Libro de la Vida Verdadera«, v slovenščini: »KNJIGA PRAVEGA ŽIVLJENJA«.

Čeprav ti predstavljajo le del vseh sporočil, predvsem iz zadnjih let pred letom 1950 – kar dokazuje tudi nedavno »odkriti« velik sveženj očitno še neobjavljenih rokopisov sporočil iz zapuščine nekdanjega glasnika –, se glede na to veliko število sporočil lahko domneva, da so v njih, če jih obravnavamo kot celoto, vsebovane vse teme in učne vsebine, ki jih Božji duh želi približati človeštvu in o katerih ga želi poučiti, da bi našlo pot v svetlejšo prihodnost.

Leta 1962 je v Nemčiji izšel prvi nemški izbor tega celotnega dela pod naslovom: »Die Dritte Zeit« (Tretji čas), ki je Gospodovo razodetje prvič predstavil tudi omejenemu krogu ljudi v nemškem jezikovnem prostoru. Od leta 1979 založba Reichl Verlag izdaja tudi nemške zvezke »KNJIGE PRAVEGA ŽIVLJENJA« ( ), ki so na voljo v knjigarnah.

V sedemdesetih letih je bila v Mexico Cityju ustanovljena »Društvo za duhovne študije«, ki si je za nalogo zastavilo upravljanje in ohranjanje rokopisov razodetij ter izdajanje novih izdaj zbranih del in spremljajoče literature. V tem društvo še danes vidi svojo pravo nalogo, ne pa v centralnem vodenju verskega gibanja, ki temelji na lastni odgovornosti posameznika v luči vesti.

Kjerkoli odprete to delo, duhovno berete in doživljate prepričljive, modre in ljubeče besede ter razodetja Kristusa skozi njegova pripravljena človeška orodja – ljudi, ki so imeli deloma komajda posvetno šolsko izobrazbo in pogosto sploh niso obvladali jezika, ki je prihajal iz njihovih ust, kaj šele vsebine, modrosti in božanske avtoritete, ki se v njem izraža.

Ta nova Božja beseda vsebuje na eni strani potrditve in pojasnila dogodkov in razodetij v starem izraelskem narodu ter med Jezusovim zemeljskim življenjem in delovanjem, na drugi strani pa prinaša obilo novih duhovnih spoznanj, ki deloma predstavljajo korenite popravke tradicionalnega krščanskega svetovnega nazora. To zadeva podobo Boga, božansko naravo Jezusa in Marije, bistvo človeka z notranjo božjo iskro in večnim razvojem duše, predstave o nebesih in peklu, sodni dan ali sodni dan, nauke o odrešitvi in odpuščanju grehov, vstajenje od mrtvih in večno življenje. Tudi v zvezi z izražanjem krščanske vere, oblikami čaščenja, se deloma postavljajo nova merila in cilji, znano pa se postavlja pod vprašaj ali zavrača, kar zadeva predvsem oblike bogoslužja in sakralne zgradbe.

Osrednje sporočilo ustreza tistemu, ki ga je prinesel Jezus: namesto zunanjega izražanja vere, razkazovanja pobožnosti — notranje molitveno življenje in individualno delovanje po lastni vesti; namesto izračunane dobrodelnosti iz sebičnih motivov – spontano, nesebično delovanje iz ljubezni do Boga, ljudi in narave, Božjega stvarstva, pri čemer ima »ljubezen« lahko mnoge oblike izražanja: pozornost, upoštevanje, spoštovanje, sočutje, naklonjenost, tolažba, pomoč in podpora; namesto udobne, slepe vere – živa, vidna vera, ki izhaja iz spoznanja in duhovnega znanja.

V svojih sporočilih je Gospod najprej naslovil svojo besedo na prisotne vernike, ki jih je pogosto imenoval »(moje) ljudstvo«, »učenci« ali »delavci«, občasno pa tudi »(ljubljeni) Izrael«. V širšem smislu pa se njegova beseda, razen izjem,

nanaša na celoten duhovni Izrael, celotno Božje ljudstvo po vsem svetu in na ljudi vseh narodov, ras in religij. Toda ali bodo ti z veseljem sprejeli in priznali novo Božjo besedo?

To ne sme in ne sme biti povod za ustanovitev nove verske skupnosti, cerkve ali sekte. To je Božji klic k obnovi in duhovni preobrazbi človeka ter vseh njegovih družbenih in verskih institucij. Kdor zavrne Njegovo Tretje zavezo za človeštvo, zavrne Njega samega in Svetega Duha, ki se v njej razodeva. Naj vsakdo dobro premisli in upošteva to opozorilno besedo iz samega Božjega novega sporočila ljubezni, prav tako pa tudi opozorila, vsebovana v Jezusovih prilikah o »pametnih in neumnicah« (Mt 25,1–13) in o »kraljevski poroki« (Mt 22,2–14). Ker je ta beseda sveto olje za ugašajoče luči Duha, je kruh in vino z Gospodove mize, večna hrana in osvežitev duše.

Vsebina

Vsebina

Impresum 5

Predgovor 10

Uvod 12

Vsebina 19

I. Kristusov ponovni prihod – tretje obdobje razodetja 35

Poglavje 1 – *V pričakovanju Kristusovega ponovnega prihoda* 35

Uvodni pregled dogodkov odrešitve 35

Upe in pričakovanja 36

Biblijske obljube 38

Izpolnjena znamenja 39

Poglavje 2 – *Zora tretjega časa* 41

Prvo sporočilo 41

Sporočila in opozorila po vsem svetu 42

Delovanje Elija kot Gospodovega predhodnika 44

Poglavje 3 – *Duhovno sonce Kristusovega ponovnega prihoda* 47

Prihod Gospoda 47

Vsi me bodo videli 48

Poglavje 4 – *Poučevanje skozi božanska razodetja* 51

Vir razodetij 51

Krajev razodetja in prejemnikov sporočil 52

Prenos božjih sporočil 54

Oblika razodetij 58

Časovna omejitev razodetij 60

Poglavje 5 – *Razlog za novo božansko razodetje* 60

Božja volja odrešitve 60

Odprava zmot in zunanjih oblik čaščenja 62

Razjasnitev o resničnem življenju 64
Razvoj, duhovno preoblikovanje in odrešitev človeka 66
Poglavje 6 – *Tretja zaveza in velika knjiga življenja* 67
Knjiga Božje ljubezni, resnice in modrosti 67
Poglavje 7 – *Učinek in pomen duhovne nauke* 73
Učinek razodetij 73
Spoznanje in upanje iz nove besede 74
Poglavje 8 – *Nove Kristusove skupnosti, učenci, apostoli in božji poslanci* 80
Svetloba in senca v razodetnih skupnostih 80
Pravo učenčevstvo, novi apostoli 85
Božji poslanci po vsem svetu in v vseh časih 86
II. Pogled nazaj na prvo in drugo obdobje razodetja 89
Poglavje 9 – Zgodbe in osebnosti izraelskega naroda 89
Zgodba o grehu 89
Svobodna volja in izvirni greh 90
Potop 91
Abrahamova pripravljenost na žrtvovanje 91
Jakobova sanjska podoba nebeške lestve 92
Jožef in njegovi bratje 93
Potovanje izraelskega ljudstva po puščavi pod vodstvom Mojzesa 94
Elijev boj za pravega Boga 94
Dvanajst izraelskih rodov 95
Preroki in prvi kralji Izraela 96
Poglavje 10 – Ko se je čas izpolnil 96
Proroške napovedi 96
Pričakovanje Mesija v judovskem ljudstvu 97
Marija, Jezusova biološka mati 98
Čaščenje Jezusa otroka 98
Vezi ljubezni med Jezusom in Marijo 98

Jezusovo znanje in modrost 99
Nerazumevanje človeškega okolja v Nazaretu 100
Poglavje 11 – Jezusovo delovanje na zemlji 100
Krst v Jordanu; čas priprave v puščavi 100
Jezusova enotnost z Bogom 101
Nepriznanje Jezusa kot pričakovanega Mesija 101
Jezus kot odrešujoč gost med preprostim ljudstvom 102
Neutrudni pridigar Jezus 102
Jezusova ljubezen do otrok in narave 103
Jezusovo učenje 104
»Čudeži« Jezusa 105
Prešuštnica 106
Marija Magdalena 107
Nikodem in vprašanje reinkarnacije 108
Jezusovo spremenjenje 108
Pomanjkanje poguma za priznanje 109
Sovražnost proti Jezusu 109
Napoved sloves 110
Jezusov prihod v Jeruzalem 110
Zadnja večerja 112
Poglavje 12 – Trpljenje, smrt in vstajenje 113
Jezusova življenjska prizadevanja in trpljenje 113
Judovo izdajstvo 113
Jezusovo trpljenje 114
Jezusovo odrešilno delo v onostranskih svetovih 119
Jezusovo prikazovanje po vstajenju 120
Poglavje 13 – Poslanstvo in pomen Jezusa in njegovih apostolov 121
Popravek stare podobe Boga in njegovih tradicij 122
Jezusov zgled 122

Pomen Jezusovega učenja 123
Poklic, učenje in preizkušnje Jezusovih učencev 123
Apostol Janez 124
Apostola Peter in Pavel 126
Vzornost apostolov 127
Širjenje krščanstva 127
III. Čas cerkvenega krščanstva 128
Poglavje 14 – Krščanstvo, cerkve in kulti 129
Razvoj krščanstva 129
Kultni obredi 130
Duhovščina 130
Večerja Gospodova in maša 132
Krst 133
Spomin na mrtve 134
Materialni simboli, križi in relikvije 135
Čaščenje svetnikov 136
Cerkveni prazniki 136
Božja prisotnost kljub napačnim oblikam čaščenja 138
Poglavje 15 – Navidezni kristjani, cerkvene zmote in zlorabe 139
Imenitni kristjani 139
Neverniki in verski fanatiki 140
Izkrivljanja Jezusovega učenja in njihove posledice 141
Napačni razvoj in zlorabe v krščanstvu 143
IV. Zakon – ljubezen do Boga in bližnjega 145
Poglavje 16 – Božji zakon 145
Moč božanskega zakona 145
Božji zakon ljubezni v duhovnem delu 146
Neupoštevanje božjih zakonov in njihove posledice 147
Izpolnjevanje najvišjega zakona 149

Poglavje 17 – Nov način čaščenja Boga 150
Razvoj oblik čaščenja 150
Navidezne molitve brez predanosti in vere 151
Prava molitev 152
Štirje vidiki popolne molitve 154
Spontana molitev iz srca brez besed 155
Dnevna molitev 157
Dan počitka kot dan samorefleksije 158
Prosite, in dano vam bo 158
Blagoslov posredovanja 160
Nujnost molitve 161
Blagodejni učinki molitvenega življenja 161
Moč molitve 162
Ljubezen do Boga in bližnjega kot častitev Boga 164
Pogovor med Bogom in človekom 166
Poglavje 18 – Dela usmiljenja in osrednji pomen ljubezni 168
Retrospektivni blagoslov dobrih del 168
Prava in lažna dobrodelnost 169
Duhovna in materialna dejavnost ljubezni 171
Vseobsegajoči pomen ljubezni 172
Velika moč ljubezni 173
V. Oblike razodetja in delovanje Boga 174
Poglavje 19 – Božja Trojica 174
Enotnost Boga s Kristusom in Svetim Duhom 174
Trije načini Božjega razodetja 175
Bog kot Stvarnik in Oče 178
Kristus, ljubezen in Božja beseda 179
Sveti Duh – Božja resnica in modrost 180
Poglavje 20 – Marija, materinska ljubezen Boga 180

Marijino zemeljsko življenje v ponižnosti 181
Marija in Jezus 181
Marijino devištvo 182
Marijin vzor za žensko 183
Marija kot zagovornica, tolažnica in soodrešiteljica ljudi 184
Božanska narava Marije 186
Poglavje 21 – Vsemogočnost, vsesplošna prisotnost Boga in njegova pravičnost 187
Božja moč 187
Božja prisotnost v vsem ustvarjenem 188
Udarci usode 190
Božja pravičnost 191
Poglavje 22 – Božja ljubezen, skrb in milost 194
Ljubezen nebeškega Očeta 194
Božja skrb in pomoč 195
Ponižnost Najvišjega 197
Božje sočutje in so-trpljenje 198
Božje odpuščanje, milost in usmiljenje 199
Poglavje 23 – Božja navdihovanja in razodetja 200
Božanske navdihnjenosti 200
Prilagajanje božjih razodetij razumevanju ljudi 202
Različne vrste Božjih razodetij 202
Nujnost božjih razodetij 204
Neskončnost božjih razodetij 205
Razodetje Božje prisotnosti v človeku 206
VI. Stvarstvo 207
Poglavje 24 – Duhovno in materialno stvarstvo 207
Stvarjenje duhovnih bitij 207
Delovanje velikih duhov v stvariteljskem delu 207

Božje misli o previdnosti ... 208
Ustvarjanje materialnih svetov za duhovna bitja ... 208
Stvarjenje človeka ... 208
Spomin na raj ... 209
Narava človeka ... 210
Enotnost Stvarnika s stvarstvom ... 210
Poglavje 25 – Narava ... 211
Zakonitosti narave ... 211
Božja prisotnost v naravi ... 211
Narava, Božje stvarstvo in prispodoba za duhovno ... 211
Moč božjih otrok nad naravo ... 212
Človek in narava ... 213
Poglavje 26 – Drugi svetovi ... 215
Univerzalna Kristusova luč ... 215
Duhovna povezava med svetovi ... 215
Spoznavanje drugih svetov in oblik življenja ... 216
Namen zvezd ... 217
Poglavje 27 – Onostranstvo ... 218
Nujno poznavanje duhovnega življenja ... 218
»Nebo« in »pekel« ... 218
Nebeška glasba ... 221
V hiši mojega Očeta je veliko »stanovanj« ... 222
VII Pot razvoja k popolnosti ... 222
Poglavje 28 – Umiranje, smrt in prebujenje v onostranstvu ... 222
Nesmrtnost duha ... 222
Priprava na slovo od tega sveta ... 223
Prehod v drugi svet ... 224
»Smrtni spanec« ... 226
Ponovno srečanje v onostranstvu ... 226

Sodba duha skozi lastno vest ... 227
Ponovno pridobljena duhovna zavest ... 230
Poglavje 29 – Očiščenje in vzpon duš v onostranstvu ... 231
Vest, kesanje in samookrivljanje ... 231
Uravnotežena pravičnost ... 232
Vzpon duš v Božje kraljestvo ... 234
Poglavje 30 – Razvoj duše skozi reinkarnacije ... 236
Zakon razvoja ... 236
»Vstajenje mesa« — pravilno razumljeno ... 237
Različne stopnje razvoja duš ... 238
Znanje o prejšnjih zemeljskih življenjih in lastni stopnji razvoja ... 239
Ljubezen kot nujnost za duhovno-duševni razvoj ... 239
Različni razlogi za reinkarnacije ... 240
Pot k popolnosti ... 241
Univerzalna šola življenja ... 242
Prepričljivost nauka o reinkarnaciji ... 244
Poti reinkarnacije duše ... 244
Poglavje 31 – Rešitev, odrešitev in večno zveličanje ... 246
Popravek napačnih predstav o odrešitvi ... 246
»Nebo« je treba osvojiti ... 250
Najmočnejša sila za odrešitev ... 252
Rešitev in odrešitev za vsako dušo ... 254
Čudovita prihodnost Božjih otrok ... 256
VIII. Človek ... 257
Poglavje 32 – Inkarnacija, narava in naloga človeka ... 257
Inkarnacija na Zemlji ... 257
Pravilna ocena telesa in njegovo vodenje s strani duha ... 259
Pomen in naloga duše, duha in vesti v človeku ... 260
Božji tempelj v človeku ... 263

Poglavje 33 – Moški in ženska, starši in otroci, zakon in družina 264
Odnos med moškim in žensko 264
Narava in naloga moškega 266
Ženska, žena in mati 267
Vzgoja otrok in mladostnikov 268
Beseda otrokom in devicam 270
Zakon in družina 271
Poglavje 34 – Svobodna volja in vest 273
Pomen vesti in svobodne volje 273
Zloraba svobodne volje 275
Nujno upoštevanje impulzov vesti 277
Boj med svobodno voljo in vestjo 277
Ostritev vesti skozi novo Božjo besedo 279
Poglavje 35 – Moč misli, čustev in volje 280
Pošiljanje in sprejemanje misli ter njihovi učinki 280
Moč čustev, želja ali strahov 282
Pomanjkanje samopremagovanja 282
IX Nauki božanske modrosti 283
Poglavje 36 – Vera, resnica in spoznanje 283
Vera, ki premaga vse 283
Spoznavanje Božje resnice 284
Spoznanje duhovnega in božanskega 285
Pogoji za duhovno spoznanje 286
Nujno širjenje človeškega zavedanja 287
Poglavje 37 – Pravilno razumevanje svetopisemskih besedil 288
Razlaga biblijskih besed in obljub 288
Jezusovo razodetje skozi apostola Janeza 292
Poglavje 38 – Trije časi razodetja in sedem obdobij pečatov 293
Odvisnost razvoja od Božjih razodetij 293

Božja tri testamenta 295
Tretji čas 297
Sedem zgodovinskih obdobij odrešitve 297
Poglavje 39 – Zemeljski in duhovni Izrael 301
Zgodovinsko poslanstvo Izraela, njegov neuspeh 301
Razdelitev judovskega ljudstva na zemeljsko in duhovno usmerjene 302
Duhovno ljudstvo Izrael 303
144.000 izbranih in označenih 305
Poglavje 40 – Sile dobrega in zla 308
Izvor dobrega in zla 308
Ponos in ponižnost 310
Dobro, človek dobre volje 311
Zlo, človek, ki je podlegel zlu 312
Boj med dobrim in zlim 313
Skušnjave in zapeljevanja 314
Moralni zločini 315
Nemoč in minljivost zla 316
Moč odpuščanja 316
Poglavje 41 – Povezava med tem svetom in onostranstvom 317
Navdih in pomoč iz duhovnega sveta 317
Zmedeni in zlonamerni duhovi 319
Boj duhov za ljudi 321
Povezava z Božjim duhovnim svetom 323
Poglavje 42 – Krivda in pokora, preizkušnje in trpljenje 325
Nujnost kesanja in pokore 325
Zakon o pokori 326
Vzrok preizkušenj in trpljenja 327
Vera, predanost in ponižnost v preizkušnjah 329
Pomen trpljenja in bolečine 330

Poglavje 43 – Bolezen, ozdravljenje in obnova 331
Izvor in smisel bolezni 331
Ozdravljenje z lastno močjo 332
Obnova človeka 333
Poglavje 44 – Življenje v božjem smislu 334
Potrebno ravnovesje 334
Dobre in pogubne radosti 334
Blagoslovljeno in nesrečno bogastvo 335
Zakon dajanja 337
Izpolnjevanje dolžnosti in nalog 337
Poglavje 45 – Predestinacija, smisel in izpolnitev v življenju 339
Božja previdnost in usoda v človeški usodi 339
V šoli življenja 341
Smisel in vrednost človeškega življenja 342
X Materializem in spiritualizem 344
Poglavje 46 – Zablodeli, materialistični človek 344
Duševna lenoba, nevednost in ošabnost človeka 344
Pomanjkanje pripravljenosti na odrekanje, prizadevanje in prevzemanje odgovornosti 346
Duševna beda človeka 348
Napačna zemeljska ravnanja in njihove posledice 350
Poglavje 47 – Materializem in spiritualizem 351
Učinek prevladujočega materializma 351
Bistvo spiritualizma 352
Kdo se lahko upravičeno imenuje spiritualist? 353
Spiritualizem v religijah in veroizpovedih 354
Poglavje 48 – Duhovne darove in duhovnost 355
Duhovne sposobnosti človeka 355
Pogoji in značilnosti prave duhovnosti 358

Blagodejni učinek duhovnosti 359
XI Človeštvo 360
Poglavje 49 – Religija in sodstvo 360
Nobena religija ali veroizpoved ni edina prava 360
Nasprotovanje razvoju s strani religij 362
Odnos med religijo in znanostjo 363
Strogo in nepravično zemeljsko sodstvo 364
Trdosrčna samopravnost človeka 365
Zemeljsko pravosodje kot nujno zlo 365
Poglavje 50 – Izobraževanje in znanost 366
Ponos in znanstvena domišljavost 366
Posledice materialističnega razumskega mišljenja 367
Navdih novih znanstvenih spoznanj s strani Boga in duhovnega sveta 370
Priznanje znanstvenikom, ki delujejo za dobro človeštva 372
Poglavje 51 – Vladarji, zloraba moči in vojne 373
Minljiva iluzija zemeljske moči in veličine 373
Samovoljna uporaba nasilja nad ljudmi in narodi 374
Razmišljanja o drugi svetovni vojni 376
Završnost in nesmiselnost vojn 377
Poglavje 52 – Nepravičnost in propad človeštva 379
Podrejanje in izkoriščanje šibkih s strani močnih 379
Pokvarjenost človeštva 381
Obratni svet nezrelega človeštva 383
XII Sodba in prečiščenje človeštva 384
Poglavje 53 – Čas sodbe je prišel 384
Žetev sadov človeškega sejanja 384
Očiščenje človeštva v sodbi 386
Božja ljubezen na sodnem dnevu 387
Poglavje 54 – Boj svetovnih nazorov, religij in cerkva 388

Duhovni boji pred Kristusovim kraljestvom miru na zemlji 388
Boj za duhovno prevlado na Zemlji 389
Boj proti duhovni nauki 390
Ignoriranje ali boj proti duhovnim sporočilom in duhovnim ozdravitvam. 392
Poglavje 55 – Očiščenje Zemlje in človeštva v sodbi 393
Opozorilni glas Boga in narave pred sodbo očiščenja 393
Moč in vladavina zla bosta zlomljeni 395
Apokaliptične vojne, epidemije, nadloge in uničenja 397
Narava in naravne nesreče 397
Božja ljubezenska pravičnost in usmiljenje 400
Učinek sodbe 400
XIII Preobrazba in dovršitev sveta in stvarstva 402
Poglavje 56 – Zmaga in priznanje Kristusovega duhovnega dela 402
Širjenje duhovnega učenja prek Božjih poslancev 402
Boj za priznanje nove besede 402
Moč nauka Svetega Duha 403
Spoznanje Kristusovega ponovnega prihoda po vsem svetu 404
Poglavje 57 – Spreobrnitev in sprememba na vseh področjih 405
Nova in globlja spoznanja 405
Osveščanje prek božjih poslancev 407
Preobrazba človeka 408
Spremembe in pretresi na vseh področjih življenja 411
Poglavje 58 – Kristusovo kraljestvo miru in dovršitev stvarstva 413
Odločilna moč v Kristusovem kraljestvu miru 413
Novi človek 413
Zemlja kot obljubljena dežela in odsev nebeškega kraljestva 415
Dokončanje stvarstva 417
Hvalnica obnovljeni harmoniji stvarstva 418
XIV Misijonsko poslanstvo 419

Poglavje 59 – Naloga širjenja nove Božje besede 419
Navodila za izdelavo knjig, izvlečkov in prevodov 419
Pravica do spoznavanja nove Božje besede 420
Navodila za širjenje duhovne nauke 421
Poglavje 60 – Delovanje v duhu Kristusa 422
Potrebne lastnosti, vrline in sposobnosti novih učencev 422
Pravilno ravnanje pri širjenju besede 426
Pravi način oznanjevanja besede 428
Naloga tolažbe in zdravljenja telesno in duševno trpečih 431
Čas odhoda na svetovno misijo 433
XV. Opomini, opozorila, nauki 433
Poglavje 61 – Gospodova opominjanja in opozorila 434
Zapovedi in naloge 434
Vera, upanje, ljubezen, ponižnost, zaupanje 435
Molitev, študij, budnost, obnova in duhovnost 437
Opozorila, naslovljena na razodetvene skupnosti 438
Opozorilo pred nadaljevanjem razodetij po letu 1950 in lažnimi »Kristusovimi razodetji« 439
Slabe lastnosti, hinavščina, razuzdanost 441
Napačna pokora in napačna pričakovanja 442
Opozorilo narodom in mogočnim na zemlji 443
Poglavje 62 – Besede za prisotne poslušalce v Mehiki 444
Besede za prisotne poslušalce v Mehiki 444
Poglavje 63 – Nauki za občine in vse Kristusove učence 460
Kristusovo delo Duha 460
Duhovni Izrael in judovsko ljudstvo 468
Učenje in duhovnost 470
Razvoj 480
Očiščenje in izpopolnitev 484

Na tej in onostranstvu zemeljskega 487
Razodetja Božanskega 491
Človek in njegovo poslanstvo 493
Slabe lastnosti, prekrški, zablode 499
Očiščenje in duhovno preporod človeštva 501
XVI. Prerokbe in prilike, tolažba in obljuba 503
Poglavje 64 – Prerokbe 503
Izpolnitev starih in novih preroštev 503
Velika preroška beseda z dne 10. januarja 1945, proti koncu druge svetovne vojne 504
Vojne in naravne nesreče — znamenja na nebu 506
Prerokba o razkolu v mehiških skupnostih 507
Poglavje 65 – Prilike, tolažba in obljuba 507
Prilika o slabih gospodarjih 507
Prilika o prečkanju puščave do Velikega mesta 508
Prilika o kraljevi velikodušnosti 511
Blagor in blagoslovi 512
Spodbude za vzpon 513
Božji klic 514
Poziv ljudem tega časa: 514
Poziv intelektualcem: 515
Poziv utrujenim in obremenjenim**:** 515
Poziv duhovnemu Izraelu: 515
Božja nauka v Mehiki 1866–1950 517

Tretja Zaveza

I. Kristusov ponovni prihod – tretje obdobje razodetja

Poglavje 1 – *V pričakovanju Kristusovega ponovnega prihoda*

Uvodni pregled dogodkov odrešitve

1. Na začetku časov je svetu primanjkovalo ljubezni. Prvi ljudje so bili daleč od tega, da bi čutili in razumeli tisto božansko moč – tisto bistvo Duha, izvor vsega ustvarjenega.
2. Verjeli so v Boga, vendar so mu pripisovali le moč in pravičnost. Ljudje so verjeli, da razumejo božji jezik skozi elemente narave; zato so mislili, da je Gospod zadovoljen z deli ljudi, kadar so videli naravo blago in mirno; toda kadar so se naravne sile razbesnele, so menili, da v tem prepoznavajo božjo jezo, ki se je na ta način razodela.
3. V srcih ljudi se je oblikovala predstava o strašnem Bogu, ki je v sebi nosil jezo in občutek maščevanja. Ko so zato verjeli, da so Boga užalili, so mu darovali žrtvovanja in daritve v upanju, da ga bodo pomirili.
4. Povem vam, da te daritve niso bile navdihnjene z ljubeznijo do Boga: bil je strah pred Božjo pravičnostjo, strah pred kaznijo, ki je prve narode spodbudil, da so svojemu Gospodu plačevali davek.
5. Božjega Duha so preprosto imenovali Bog, nikoli pa Oče ali Učitelj.
6. Bili so patriarhi in prvi preroki, ki so začeli ljudem razlagati, da je Bog sicer pravičnost – da, toda popolna pravičnost; da je bil predvsem Oče in da je kot Oče ljubil vsa svoja bitja.
7. Korak za korakom je človeštvo počasi hodilo po poti svojega duhovnega razvoja in nadaljevalo svoje romanje, prehajalo iz ene dobe v drugo in skozi razodetja, ki jih je Bog v vseh časih dajal svojim otrokom, spoznavalo vedno več o božji skrivnosti.
8. Vendar pa človek ni dosegel popolnega spoznanja božje ljubezni; kajti Boga ni resnično ljubil kot očeta, niti ni bil sposoben v svojem srcu čutiti ljubezni, ki mu jo je njegov Gospod vedno izkazoval.
9. Bilo je nujno, da je popolna ljubezen postala človek, da se je »Beseda« utelesila in prevzela telo, ki je bilo za ljudi otipljivo in vidno, da bi ti končno spoznali, kako močno in na kakšen način jih Bog ljubi.
10. Vsi niso prepoznali v Jezusu prisotnosti Očeta. Kako bi ga tudi lahko prepoznali, saj je bil Jezus ponižen, sočuten in ljubeč tudi do tistih, ki so ga žalili? Menili so, da je Bog močan in ponosen do svojih sovražnikov, sodnik in strašen do tistih, ki so ga žalili.
11. A tako kot so mnogi zavrnili to besedo, so ji mnogi tudi verjeli – tej besedi, ki je prodrla v najgloblje srce. Ta način, kako je trpljenje in neozdravljive bolezni zdravil le z

nežnim dotikom, pogledom neskončnega sočutja, z besedo upanja, ta nauka, ki je bila obljuba novega sveta, življenja, polnega svetlobe in pravičnosti, se ni mogla več izbrisati iz mnogih src, ki so razumela, da je bil ta božanski človek resnica Očeta, Božanska Ljubezen Tistega, ki ga ljudje niso poznali in ga zato niso mogli ljubiti.

12. Seme te najvišje resnice je bilo za vedno posejano v srca človeštva. Kristus je bil sejalec in še vedno neguje svoj posevek. Potem bo požrl svoj pridelek in se vedno veselil njega. Takrat v svojih besedah ne bo več rekel: »Lahko sem« ali »Žejen sem«, kajti končno ga bodo njegovi otroci ljubili, kakor jih je On ljubil od začetka.

13. Kdo vam govori o Kristusu, učenci? On sam.

14. Jaz sem tista »Beseda«, ki ponovno govori k tebi, človeštvo. Spoznaj Me, ne dvomi v mojo prisotnost zaradi neopaznosti, v kateri se ti razodevam. Pri Meni ne more biti nobenega ponosa.

15. Prepoznajte Me po moji takratni življenjski poti na svetu, spomnite se, da sem umrl prav tako ponižno, kot sem se rodil in živel. (296, 4-16)

Upe in pričakovanja

16. Po mojem odhodu v »Drugi čas« so tisti, ki so ohranili vero vame, iz generacije v generacijo pričakovali moj ponovni prihod. Božanska obljuba se je prenašala od staršev na otroke, moja beseda pa je ohranjala živo hrepenenje po doživetju mojega povratka.

17. Vsaka generacija je verjela, da je tista, ki je bila obdarjena, v pričakovanju, da se bo v njej izpolnila beseda njenega Gospoda.

18. Tako je mineval čas in minevale so tudi generacije, iz src pa se je moja obljuba vedno bolj izrinjala in pozabili so, da morajo bedeti in moliti. (356, 4-5)

19. Svet je podvržen preizkušnji, narodi čutijo vso težo moje pravičnosti, ki pada na njih, in moja luč, moj glas, ki vas kliče, se čuti v celotnem človeštvu.

20. Ljudje čutijo mojo prisotnost, zaznavajo moj Univerzalni žarek, ki pada in počiva na njih. Slutijo Me, ne da bi poznali to delo*, ne da bi slišali mojo besedo, in dvigajo svoje duše k Meni, da Me vprašajo: »Gospod, v kakšnem času živimo? Te preizkušnje in trpljenja, ki so doletela ljudi – kaj pomenijo, Oče? Ali morda ne slišiš jokanja tega sveta? Ali nisi rekel, da se boš vrnil? Kdaj boš prišel, o Gospod?“ In v vsaki verski skupini in verski skupnosti se dviga duh mojih otrok, in iščejo Me, prosijo Me, sprašujejo Me in Me pričakujejo. (222, 29)

** Kristusova razodetja ob njegovem ponovnem prihodu v besedi, v duhovni obliki, ki so se začela leta 1866 v Mehiki prek pripravitelja Elija.*

21. Ljudje Me sprašujejo in Mi pravijo: »Gospod, če obstajaš, zakaj se ne razodeneš med nami, čeprav si v drugih časih prišel v naš

zemeljski svet? Zakaj danes ne prideš? Ali je naša brezbožnost zdaj tako velika, da te ovira, da bi nam prišel na pomoč? Vedno si iskal izgubljene, »slepe«, »gobavce« – zdaj je svet poln njih. Ali ne vzbujamo več tvojega sočutja?

22. Svojim apostolom si rekel, da se boš vrnil k ljudem in da boš dal znamenja svojega prihoda, ki jih zdaj mislimo videti. Zakaj nam ne pokažeš svojega obraza?“

23. Glejte, tako me ljudje čakajo, ne da bi čutili, da sem med njimi. Sem pred njihovimi očmi, pa me ne vidijo; govorim jim, pa ne slišijo mojega glasu; in ko me končno za trenutek uzrejo, me zanikajo. A jaz še naprej pričujem o sebi in tiste, ki upajo vame, bom še naprej čakal.

24. A resnično, znamenja mojega razodetja v tem času so bila velika, celo človeška kri, prelita v potokih in namakajoča zemljo, je naznanila čas moje prisotnosti med vami kot Sveti Duh. (62, 27–29)

25. Nihče ne bi smel biti presenečen nad mojo prisotnostjo. Že prek Jezusa sem vam pokazal dogodke, ki bi napovedovali moje razodetje kot Duha resnice. Prav tako sem vam rekel, da bo moj prihod v Duhu, da nihče ne bi pričakoval materialnih manifestacij, ki nikoli ne bodo prišle.

26. Poglejte judovsko ljudstvo, kako še vedno čaka na Mesija, ne da bi ta prišel v obliki, ki jo pričakujejo, ker je bil pravi že med njimi, pa ga niso prepoznali.

27. Človeštvo, ali ne želiš priznati mojega novega razodetja, da bi Me še naprej pričakoval v skladu s svojimi verskimi predstavami in ne v skladu s tem, kar sem ti obljubil? (99, 2)

28. Svet naj ne pričakuje novega Mesija. Tako kot sem obljubil, da se bom vrnil, sem vam tudi dal vedeti, da bo moj prihod duhoven; vendar se ljudje nikoli niso znali pripraviti, da bi Me sprejeli.

29. Takrat so ljudje dvomili, da bi se Bog lahko skrival v Jezusu, ki so ga imeli za človeka kot vse druge in za tako ubogega kot katerikoli drug. Kljub temu so ljudje kasneje, ob upoštevanju mogočnih del Kristusa, prišli do prepričanja, da je v tistem človeku, ki se je rodil na svetu, odraščal in umrl, bila »Beseda« Božja. Vendar bi v današnjem času mnogi ljudje moj prihod priznali le, če bi prišel kot človek, tako kot v Drugi dobi.

30. Dokazi, da prihajam v Duhu in se tako razodevam človeštvu, kljub pričevanjem ne bodo priznani od vseh, kajti materializem bo kot temna preveza pred očmi nekaterih.

31. Koliko ljudi bi še enkrat radi videli Kristusa trpeti na svetu in od Njega prejeli čudež, da bi verjeli v Njegovo prisotnost ali Njegovo obstoj. A resnično, pravim vam, na tej zemlji ne bo več jaslic, ki bi Me videle rojenega kot človeka, niti še enega Golgote, ki bi Me videla umreti. Sedaj Me bodo vsi, ki vstajajo k resničnemu življenju, v svojem srcu čutili, kako se rojam,

prav tako pa Me bodo vsi, ki trmasto vztrajajo v grehu, v svojih srcih čutili, kako umiram. (88, 27-29)

32. Poglejte, koliko ljudi v tem času raziskuje pisma preteklih časov, razmišlja o prerokih in poskuša razumeti obljube, ki jih je Kristus dal o svojem ponovnem prihodu.

33. Poslušajte, kako pravijo: »Učitelj je blizu« – »Gospod je že tu« ali: »Kmalu bo prišel«, in dodajajo: »Znaki njegovega povratka so jasni in očitni.«

34. Nekateri Me iščejo in kličejo, drugi čutijo mojo prisotnost, spet drugi v duhu slutijo moj prihod.

35. Ah, če bi le v vseh že bila ta žeja po spoznanju, če bi le vsi imeli to hrepenenje po poznanju najvišje resnice! (239, 68–71)

36. Poglejte, kako ljudje vseh veroizpovedi in sekt preiskujejo čas, življenje in dogodke v upanju, da bodo odkrili znamenja, ki napovedujejo moj prihod. To so nevedneži, ki ne vedo, da se že dolgo časa razodajam in da se bo ta vrsta razodetja kmalu končala.

37. Toda pravim vam tudi to, da mnogi od tistih, ki Me tako hrepenijo, Me ne bi prepoznali, če bi bili priča načinu, na k , kako se razodevam, ampak bi Me raje na tisoč in tisoč načinov zavrnili.

38. Do njih bodo prišla le pričevanja, in prek njih bodo vendarle verjeli, da sem bil med svojimi otroki.

39. Tudi vi ste Me v sebi nestrpno pričakovali; vendar sem vedel, da Me boste prepoznali in da boste v tem času sodili med moje delavce. (255, 2-4)

Biblijske obljube

40. V svojem razodetju skozi Jezusa sem vam napovedal prihod Svetega Duha; vendar so ljudje verjeli, da gre za božanstvo, ki se – ne da bi ga oni prepoznali – nahaja v Bogu, ne da bi mogli razumeti, da sem, ko sem govoril o Svetem Duhu, govoril o edinem Bogu, ki je pripravljal čas, v katerem se bo razodel ljudem prek človeškega razuma. (8, 4)

41. Zakaj bi bil kdo presenečen nad mojimi novimi razodetji? Resnično, pravim vam, patriarhi starih časov so že vedeli za prihod te dobe, vidci drugih obdobij so jo videli, in preroki so jo napovedovali. Bila je božja obljuba, dana ljudem dolgo preden sem se rodil v Jezusu.

42. Ko sem svojim učencem napovedal svoj ponovni prihod in jim povedal, na kakšen način se bom razodel ljudem, je minilo že veliko časa, odkar vam je bila dana ta obljuba.

43. Zdaj imate pred očmi potek tistega časa, tu se izpolnjujejo tiste prerokbe. Kdo se lahko nad tem čudi? Le tisti, ki so spali v temi*, ali tisti, ki so v sebi izbrisali moje obljube. (12, 97–99)

** Izraz »tema« ima tu in drugje pomen »nepoznanja«, »nevednosti«, medtem ko se »luč« v nasprotnem pomenu uporablja kot simbol za »poznanje«, »razsvetljenje«.*

44. Ker sem vedel, da se boste le malo poglobili v moja učenja, in ker sem predvidel zmote, v katere boste padli pri razlagi mojih razodetij, sem vam napovedal svoj povratek, rekoč vam, da vam bom poslal Duha resnice, da bo razjasnil mnoge skrivnosti in vam pojasnil tisto, česar niste razumeli.

45. Kajti v bistvu svojega preroškega besedila sem vam razodel, da v tem času ne bom prišel kot na Sinaju med bliski in gromom, niti da ne bom postal človek in svojo ljubezen ter besede po človeško izrazil, kot v »Drugi dobi«, temveč da bom v žarku svoje modrosti prišel k vašemu duhu, presenetil vaš razum s svetlobo navdiha in na vratih vaših src klical z glasom, ki ga vaš duh razume. Te napovedi in obljube se prav zdaj izpolnjujejo.

46. Dovolj je, da se malo pripravite, da boste videli mojo luč in občutili prisotnost mojega Duha – istega, ki vam je napovedal, da bo prišel, da vas bo poučil in razkril resnico. (108, 22–23)

47. Mnogi se zaradi strahu ali pomanjkanja prizadevnosti niso razvili in le sledijo Mojzesovi postavi, ne da bi priznali prihod Mesija, drugi pa, čeprav verujejo v Jezusa, vendarle niso pričakovali obljubljenega Duha Tolažnika. Zdaj sem prišel že tretjič, pa Me niso pričakovali.

48. Angeli so napovedali ta razodetja in njihov klic je napolnil prostor. Ste jih prepoznali? To je duhovni svet, ki je prišel k vam, da bi pričal o moji prisotnosti. Vse, kar je zapisano, se bo izpolnilo. Uničenje, ki se je sprožilo, bo premagalo človeško ošabnost in domišljavost, in človek – ko bo postal ponižen – Me bo iskal in Me imenoval Oče. (179, 38–39)

49. Takrat sem vam rekel naslednje: »Kar sem vam povedal, ni vse, kar vas moram naučiti. Da bi izvedeli vse, moram najprej oditi in vam poslati Duha resnice, da vam razloži vse, kar sem rekel in storil. Obljubim vam Tolažnika v časih preizkušnje.« Toda ta Tolažnik, ta Razlagalec, sem jaz sam, ki se vračam, da vas osvetlim in vam pomagam razumeti pretekla učenja in to novo, ki vam ga zdaj prinašam. (339, 26)

50. V modrosti je zdravilni balzam in tolažba, po kateri hrepeni vaše srce. Zato sem vam nekoč obljubil Duha resnice kot Duha tolažbe. A nujno je imeti vero, da ne obstanete na poti niti ne občutite strahu ob preizkušnjah. (263, 10-11)

Izpolnjena znamenja

51. Le malo je ljudi, ki prepoznajo znamenja, da se je začela nova doba in da se trenutno duhovno razodajam človeštvu. Večina posveča svoje življenje in prizadevanja materialnemu napredku, in v tem brezobzirnem in včasih krvavem boju za dosego svojih ciljev živijo kot slepi, izgubijo smer, ne vedo več, česa si prizadevajo, ne vidijo svetlega sijaja nove zore, ne opazijo znamenj in so

daleč od tega, da bi si pridobili znanje o mojih razodetjih.

52. To človeštvo je bolj verjelo naukom in besedam ljudi kot razodetjem, ki sem jih skozi čase podaril. Ali morda čakate, da vam Oče v svoji pravičnosti pošlje še večja znamenja kot tista, ki jih vidite na vsakem koraku, da bi začutili in verjeli, da je to čas, napovedan za moje razodetje kot Duh resnice? Oh, vi maloverni ljudje! Zdaj boste razumeli, učenci, zakaj vam včasih pravim, da moj glas kliče v puščavi, ker ni nikogar, ki bi ga slišal in resnično upošteval. (93, 27-28)

53. Da bi vsi ljudje na zemlji lahko verjeli resnici tega sporočila, sem poskrbel, da so bili znaki, ki so jih v starih časih prerokovali, občutni po vsem svetu – prerokbe, ki so govorile o mojem ponovnem prihodu.

54. Zato bodo ljudje, ko bo ta Dobra novica dosegla narode, raziskovali in preučevali vse, kar jim je bilo v teh časih povedano, in presenečeni in veseli bodo odkrili, da se je vse, kar je bilo napovedano in obljubljeno glede mojega ponovnega prihoda, zvesto izpolnilo, kakor ustreza Tistemu, ki ima le eno voljo, eno besedo in en zakon. (251, 49)

55. V »Drugem času«* sem svojim apostolom napovedal svoje novo razodetje, in ko so me vprašali, kateri znaki bodo napovedovali ta čas, sem jim enega za drugim napovedal, kakor tudi dokaze, ki jim jih bom dal.

** Kristus deli zgodovino odrešitve na 3 velike dele, dobe ali »čase«, pri čemer je »drugi čas« čas božjega razodetja skozi Jezusa in čas po njem (za podrobnosti glej poglavje 38)*

56. Znamenja so se pojavila do zadnjega, oznanjala so, da je to čas, ki ga je napovedal Jezus, in zdaj vas vprašam: če ta duhovna razglasitev, v kateri vas udeležujem, ne bi bila resnica – zakaj se potem Kristus ni pojavil (v obliki, ki jo pričakujejo verniki), čeprav so se znamenja uresničila? Ali pa verjamete, da ima skušnjavec tudi moč nad celotnim stvarstvom in nad naravnimi silami, da bi vas zavedel?

57. Nekoč sem vas opozoril, da ne bi podlegli zapeljevanju lažnih prerokov, lažnih Kristusov in lažnih odrešenikov. Danes pa vam pravim, da je inkarnirana duša zaradi svojega razvoja, spoznanja in izkušenj tako daleč prebudila, da ji ni lahko ponuditi teme kot svetlobe, ne glede na to, koliko sleparstva ima ta na voljo.

58. Zato sem vam rekel: Preden se v slepi veri prepustite tej poti, preverite, kolikor hočete! Spoznajte, da je bila ta beseda dana vsem in da si nikoli nisem nobenega dela od nje pridržal le za določene ljudi. Vidite, da v tem delu ni knjig, v katerih bi pred vami skušal skrivati kakršno koli učenje.

59. Vendar sem vam v tistem »drugem času« skozi usta svojega apostola Janeza tudi rekel: »Če kdo

sliši moj glas in odpre vrata, bom vstopil k njemu in z njim delil večerjo, on pa z menoj.« Prav tako sem vas naučil priliko o devicah, da bi jo v tem času vzeli k srcu. (63, 79–80)

60. Ker so se izpolnili znaki in preizkušnje in ker se nisem pojavil niti v sinagogi niti v kateri koli cerkvi – ali svet ne sluti, da se moram zdaj razodeti na kakšnem mestu, saj ne morem prekršiti svoje besede? (81, 41)

Poglavje 2 – *Zora tretjega časa*

Prvo sporočilo

1. Danes je dan spomina: na dan, kot je danes, sem posvetil svoje prve glasnike, da bi skozi njih razglasil svoja nova navodila in nova razodetja. Duh Elija je prežemal Roqueja Rojasa*, da bi vas spomnil na pot, ki je Božji zakon.

** Ime tega prvega glasnika se izgovarja »Roke Rochas«.*

2. Trenutek je bil slovesni, duše prisotnih so se tresle od strahu in radosti, tako kot se je treslo srce Izraela na gori Sinaj, ko je bila razglašena postava; tako kot so se tresli učenci, ki so na gori Tabor videli Jezusovo spremenitev, ko sta se Mojzes in Elija duhovno pojavila na desni in levi strani Učitelja.

3. Tisti 1. september 1866 je bil rojstvo nove dobe, zora novega dne: »Tretjega časa«, ki se je začel za človeštvo.

4. Od tistega trenutka naprej se neprestano izpolnjujejo številne prerokbe in obljube, ki jih je Bog dal ljudem že pred tisočimi leti. Pri vas so se izpolnile, moški in ženske, ki v tem času naseljujete svet. Kdo izmed vas je bil na zemlji, ko so bile izrečene tiste preroštva in dana tista obljuba? Samo jaz to vem; vendar je bistveno, da veste, da sem vam to obljubil in da to zdaj izpolnjujem.

5. Ali veste za tisti »oblak«, na katerem so Me videli moji učenci oditi, ko sem se jim zadnjič razodel? Kajti resnično je zapisano, da se bom vrnil »na oblaku«, in to sem izpolnil . 1. septembra 1866 je moj Duh prišel na simboličnem oblaku, da vas pripravi na sprejem novega pouka. Nato, leta 1884, sem vam začel dajati svoj pouk.

6. Nisem prišel kot človek, ampak duhovno, omejen v žarku svetlobe, da bi ga položil na človeški razum. To je sredstvo, ki sem ga po svoji volji izbral, da bi v tem času govoril k vam, in upošteval bom vero, ki jo imate v to besedo.

7. Kajti ni Mojzes tisti, ki vas vodi skozi puščavo v Obljubljeno deželo, niti Kristus kot človek, ki vam daje slišati svojo besedo življenja kot pot k odrešitvi in svobodi. Zdaj je človeški glas teh bitij tisti, ki doseže vaša ušesa, in potrebno je, da se duhovno prečistite, da bi odkrili božansko bistvo, v katerem sem prisoten. Zato vam pravim, da je zaslužno, da verujete v to besedo,

saj jo podajajo nepopolna bitja. (236, 46–50)

8. Leta 1866 je nastala prva skupnost spiritualistov, učencev tega dela. Pod lučjo mojega Duha in poučevani od Elija so ti prvi učenci začeli sprejemati žarke sporočila, ki ga vi zdaj, pred njegovim zaključkom, sprejemate v polnosti. (255, 10)

Sporočila in opozorila po vsem svetu

9. Elija, ki je moral priti prvi, da bi pripravil pot Gospodu, se je prvič razodel leta 1866 prek človeškega razuma. Ali ne bi hoteli posvetiti nekaj časa raziskovanju znamenj in dogodkov, ki so se zgodili na vseh področjih in so sovpadali s časom tega razodetja? Spet bodo tisti učenjaki, ki preučujejo zvezde in so bili v antiki imenovani magi, tisti, ki bodo pričali, da je nebo dalo znamenja, ki so božji klici. (63, 81)

10. Ne mislite, da je ta točka na Zemlji, kjer se sliši ta beseda, edini kraj, kjer se Javim svojim otrokom. Kajti resnično, pravim vam, moje razodetje v različnih oblikah je svetovno.

11. Elija, ki se je med vami razodel kot pripravljavec mojega razodetja skozi človeški razum, ni prišel le v to deželo, kjer živite. Hodil je od enega kraja na Zemlji do drugega in oznanjal Novo dobo ter razglašal bližanje nebeškega kraljestva.

12. Z vseh strani so se dvigali klici, ki so vam napovedovali moj prihod: pretresena narava je pretresla zemljo, znanost je bila presenečena ob novih razodetjih, duhovni svet* se je vrgel na ljudi, a človeštvo je ostalo gluho do teh klicov, ki so bili glasniki nove dobe.

** Ta izraz se nanaša na prebivalce višjih onostranskih ravni, svetlobne duhove Božjega duhovnega sveta.*

13. Poplava božanske svetlobe je padla dol, da bi ljudi rešila iz njihove teme. A ti – sebični in materializirani*, daleč od tega, da bi si prizadevali za izpopolnitev duše, za moralno izboljšanje svojega življenja na Zemlji – so to svetlobo uporabili le za to, da so si ustvarili prestole in veličastvo, udobja in užitke za telo ter – če so to šteli za potrebno – tudi orožje, da bi uničili življenje svojih bližnjih. Njihove oči so bile zaslepljene z močjo moje luči, njihova domišljavost pa jim je postala poguba. A jaz vam pravim, da bodo prav s to lučjo našli resnico, odkrili pot in se rešili.

** To pomeni nasprotje »duhovnega«, torej življenje in mišljenje človeka, ki se nanaša le na materialno in telesno.*

14. Tisti, ki so to svetlobo sprejeli v svoj um in jo sprejeli kot božansko sporočilo, so pustili, da njihova vest usmerja njihove korake in služi kot vodilo njihovemu delovanju. Kajti imeli so slutnjo, da se je Gospod vrnil in da je med ljudmi.

15. Predstavniki različnih sekt in veroizpovedi Me niso hoteli sprejeti; njihova srca, njihova dostojanstva in

njihova lažna veličina so jim preprečevali, da bi Me duhovno sprejeli. Zato so se po vsem svetu oblikovale skupine, bratstva in združenja tistih, ki čutijo prisotnost Novega časa, ki iščejo samoto, da bi molili in sprejemali Gospodove navdihe. (37, 76–81)

16. Obstajajo verske skupnosti, ki se skušajo pripraviti na moj ponovni prihod, ne da bi vedele, da sem že na poti.

17. Poklical sem vse, in resnično je moj klic in govorica, da se trenutno razodajam ljudem, dosegla vse kotičke sveta, skupaj s pričevanji in dokazi, ki govorijo o meni: spreobrnjeni grešniki, spreobrnjeni neverniki, »mrtvi«, ki vstajajo od mrtvih, neozdravljivo bolni, ki ozdravijo, in obsedeni, ki so osvobojeni svojega zla.

18. A mnoge sem našel gluhe, druge so postale domišljave v svojem zemeljskem ugledu, spet druge pa preveč strahopetne, da bi razglasile moje razodetje kot Duha resnice. Sprejel in poučil sem vse, ki so prišli k meni in zaupali v mojo ljubezen. (239, 17–19)

19. Iz drugih dežel bodo k temu narodu prihajale množice ljudi, ki vas bodo radovedno spraševale o duhovnih dogodkih, ki ste jim v tem času prisostvovali , pa tudi o razodetjih in preroštvih, ki sem vam jih dal.

20. Kajti v mnogih delih sveta so sprejeli moja sporočila, ki pravijo, da je moj božanski žarek prišel na eno mesto na zahodu, da bi govoril človeštvu tega časa.

21. Ko bo prišel čas, boste doživeli, kako bodo prihajali iz drugih narodov in držav, da bi vas poiskali. Takrat bodo možje velikih veroizpovedi prizadeti, ker nisem nagovoril njih. (276, 45)

22. Kako malo se svet zanima za mojo novo manifestacijo! Kako malo je tistih, ki bedijo in Me pričakujejo, in koliko jih je, ki spijo!

23. O tistih, ki živijo v pričakovanju mene, vam lahko rečem, da vsi ne slutijo dejanske oblike moje prisotnosti v tem času. Ker nekateri pod vplivom starih verskih predstav menijo, da se vračam na svet kot človek, drugi verjamejo, da se moram pojaviti v kakršni koli obliki, vidni za človeško oko, in le redki uganejo resnico in slutijo, da je moj prihod duhoven.

24. Medtem ko se nekateri sprašujejo, kakšno podobo bom prevzel, ob kateri uri ali na kateri dan se bom pokazal na zemlji in na katerem mestu se bom pojavil, drugi pravijo, ne da bi mislili na določene oblike pojavljanja ali trenutke: »Učitelj je že med nami, njegova luč, ki je njegov duh, nas obdaja.«

25. Ko bo to sporočilo doseglo vsa srca, bo za nekatere trenutek veselja, ker bodo v njem našli potrditev vseh svojih slutnjah in veri. Drugi pa bodo zanikali resničnost mojega sporočila, ker ga ne bodo našli v skladu s tem, kar so verjeli, da se bo zgodilo, in s tem,

kako naj bi se to razodelo. (279, 41-44)

Delovanje Elija kot Gospodovega predhodnika

26. Elija sem vrnil v »Tretjem času«*, jaz pa sem ga kot Mojster napovedal v tistem »Drugem času« in rekel: »Resnično, Elija je bil med vami, pa ga niste prepoznali. Vrnil se bom na svet, toda resnično, pravim vam: pred menoj bo Elija.«
** glej poglavje 38.*

27. Ker se vsaka beseda Mojstra izpolni, je Elija v »Tretjem času« prišel pred menoj, da bi prebudil duše, da bi jim dal slutiti, da se je ura Svetega Duha odprla, da bi vsaki duši rekel, naj odpre oči, naj se pripravi, da prestopi prag iz Drugega v Tretje obdobje. Da bi bilo Elijeve razglasitve v tem »Tretjem času« lažje razumljivo, sem ga dal razglasiti prek pravičnega moža: Roqueja Rojasa.
28. Elija je tega človeka duhovno osvetlil iz onostranstva, ga navdihnil, okrepil in vodil na vseh njegovih poteh od začetka do konca.
29. A resnično, ne pravim vam, da je izbral Roqueja Rojasa med ljudmi. Izbral sem ga jaz, poslal sem njegovo dušo, ki sem jo pripravil s svojo milostjo. Dal sem mu telo, ki sem ga prav tako pripravil jaz, in vi veste, da je bil ponižen, da je Oče skozi njegovo ponižnost in krepost opravil velika dela. Bil je prerok, glasnik, videc in vodnik. Vse to je ljudstvu zapustil kot svetel zgled.
30. Njegovo lastno ljudstvo se mu je posmehovalo in ga zasramovalo, kakor se je to zgodilo Mojzesu v puščavi; preganjali so ga kakor preroka Elija in moral se je umakniti na vrhove gora, da bi tam molil za svoje ljudstvo in se zanj zavzemal.
31. Tako kot njegov Učitelj so ga duhovniki in pismouki zasmehovali in obsodili. Tako kot njegovemu Učitelju so tudi njemu verjeli, ga sledili in ga obkrožali le redki. Iz njegovih rok so izžarevale zdravilne moči, delale čudeže, ki so pri nekaterih vzbudili vero, pri drugih pa povzročili zmedo. Za nekatere so iz njegovih ust prihajale preroške besede, ki so se dobesedno izpolnile. Njegova usta so dajala nasvete, polne tolažbe za bolna srca. 32. Njegov um je bil sposoben sprejemati velike navdihe in je lahko, tako kot um pravičnih, apostolov in prerokov, padel v ekstazo. Njegov duh se je lahko ločil od tega sveta in svojega telesa, da bi vstopil v duhovno področje in ponižno prišel do vrat skrivne zakladnice Gospodove. S tem povzdignjenjem se je duh Elija razodel prvim pričam, še preden je prišel žarek Mojstra. (345, 57–58)
33. Roque Rojas je zbral skupino moških in žensk, polnih vere in dobre volje, in tam, v naročju svojih prvih zborovanj, se je Elija razodel skozi um glasnika, rekoč: »Jaz sem prerok Elija, tisti, ki se je spremenil na gori Tabor.« Svojim prvim učencem je dal prva poučevanja,

hkrati pa jim je napovedal dobo duhovnosti in jim prerokoval jim, da bo kmalu prišel žarek Božanskega Mojstra, da se bo razodel svojemu ljudstvu.

34. Nekega dne, ko je bilo skromno zbirališče v Roque Rojas polno privržencev, ki so verjeli besedam tega človeka, je Elija prišel, da bi razsvetlil um svojega glasnika, in navdihnjen z Menoj je mazilil sedem od teh vernikov, ki naj bi predstavljali ali simbolizirali Sedem pečatov.

35. Kasneje, ko je prišel obljubljeni trenutek mojega razodetja, sem ugotovil, da je od tistih sedmih izbranih le ena bedela v pričakovanju prihoda čistega Ženina, in to srce je bilo srce Damiane Oviedo, device, katere um je bil prvi, ki je smel prejeti luč božanskega žarka kot nagrado za njeno vztrajnost in pripravljenost.

36. Damiana Oviedo je zastopala Šesti pečat*. To je bil še en dokaz, da je luč Šestega pečata tista, ki osvetljuje to dobo. (1, 6-9)

** Ta izraz, ki se nanaša na Janezovo razodetje, označuje predzadnje od »sedmih pečatov«, ki jih je treba razumeti kot simbole za 7 epoch znotraj 3 zgodovinskih obdobij odrešitve (za podrobnosti glej poglavje 38).*

37. Le redki so resnično občutili prisotnost Božjega poslanca. Še enkrat je bil glas, ki je klical v puščavi, in ponovno je pripravljal srca ljudi na bližnji prihod Gospoda. Tako se je odprlo šesto pečat, razkrilo svojo vsebino in se kot tok pravičnosti in svetlobe izlilo nad človeštvo. Na ta način so se izpolnile številne obljube in preroštva.

38. Elias je, tako kot Jezus in Mojzes, razsvetlil oči vašega duha, da bi videli Očeta. Mojzes vas je učil: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.« Jezus vam je rekel: »Ljubite se med seboj!« Elija vam je zapovedal, da imate vedno več sočutja do svojih bližnjih, in takoj dodal: »in videli boste mojega Očeta v vsej njegovi slavi.« (81, 36–37)

39. Ko se bo temna megla, ki obdaja človeštvo, razblinila in se bo v dušah razjasnilo, bodo začutili prihod nove dobe, ker se je Elija vrnil k ljudem.

40. Ker pa ga ti niso mogli videti, je bilo potrebno, da se je njegov duh razodel skozi človeški razum in se je vidcem pokazal v tisti podobi preroka Elija: nad oblaki v svojem ognjenem vozu.

41. Elija je v tem času prišel kot utiravec, da pripravi moj prihod. Prišel je kot prerok, da vam oznani novo dobo z njenimi boji in preizkušnjami, pa tudi z modrostjo svojih razodetij. Prihaja s svojim svetlobnim vozom, da vas povabi, naj vstopite vanj, da vas popelje nad oblake in vas pripelje v duhovno domovino, kjer vlada mir. Zaupajte mu kot Dobremu Pastirju, sledite mu duhovno, kakor je ljudstvo v »Prvem času« sledilo Mojzesu. Molite, da vam pomaga pri izpolnjevanju vašega poslanstva, in

če mu želite slediti, storite to. (31, 58–59)

42. Elija, duh velike moči, ki ga človeštvo ni prepoznalo, je bil vedno moj utiravec. Danes je ponovno prišel, da pripravi Označene*, ki so Mi služili kot glasniki, ter vse ljudi.

** Označeni (španska: marcados) ali zapečateni (Razodetje sv. Janeza, poglavje 14, 1–5) so Kristusovi izbranci, ki so od njega prejeli znamenje božje Trojice na čelu. (Več o tem glej poglavje 39, zadnji odstavek)*

43. Če se pripravljate in študirate moje nauke, da bi spoznali mojo voljo, vam bo Elija priskočil na pomoč in vam bo opora in prijatelj.

44. Elija je božanski žarek, ki osvetljuje in vodi vsa bitja ter jih pripelje k Meni. Ljubite ga in častite ga kot svojega utemeljitelja in zagovornika. (53, 42–44)

45. Prerok Elija, utiravec poti, glasnik »Tretjega časa«, posreduje za svojo čredo, moli za tiste, ki ne znajo moliti, in s svojim plaščem zakriva sramotne madeže grešnika v upanju na njegovo preobrazbo. Elij pripravlja svoje čete, svoje vojske, da se borijo proti temi, ki je nastala zaradi nevednosti, greha, fanatizma in materializma človeštva. (67, 60)

46. Zdaj je naloga vseh, ki so že pripravljeni in prebudeni, da oznanijo osvoboditev sveta. Spomnite se, da Elija, obljubljeni za ta čas, trenutno pripravlja vse, da bi rešil narode zemlje, ki so zasužnjeni z materializmom, iz oblasti faraona, kakor je nekoč storil Mojzes v Egiptu z izraelskimi plemeni.

47. Povejte svojim bližnjim, da se je Elija že razodel skozi človeški razum, da je bila njegova prisotnost v Duhu in da bo še naprej osvetljeval pot vseh narodov, da bodo napredovali.

48. Vaš pastir ima nalogo, da vse stvaritve pripelje nazaj na njihovo pravo pot, ne glede na to, ali ta pripada duhovnemu, moralnemu ali materialnemu področju. Zato vam pravim, da bodo blagoslovljene tiste narode, ki bodo prek Elija prejele klic svojega Gospoda, kajti ostale bodo združene po zakonu pravičnosti in ljubezni, ki jim bo kot sad njihovega razumevanja in bratstva prinesel mir. Tako združene bodo vodene na bojišče, kjer se bodo borile proti pokvarjenosti, materializmu in laži.

49. V tem boju bodo ljudje tega časa doživeli nova čudeža in dojeli duhovni smisel življenja – tistega, ki govori o nesmrtnosti in miru. Prenehali bodo medsebojno ubijati, ker bodo spoznali, da morajo uničiti svojo nevednost, sebičnost in pogubne strasti, iz katerih so izvirali njihovi padci in stiske – tako materialne kot duševne. (160, 34–36)

50. Elija je božji žarek, s katerim s svojo svetlobo odganja vašo temo in vas osvobaja iz suženjstva tega časa, ki je čas greha, in ki bo vodil vaše duše skozi puščavo, dokler ne bodo prispele v »Obljubljeno deželo« v Božjem naročju. (236, 68)

Poglavje 3 – *Duhovno sonce Kristusovega ponovnega prihoda*

Prihod Gospoda

1. Med ljudmi sem prisoten v času, ko so nova odkritja spremenila življenje ljudi, in svojo prisotnost med vami dajem čutiti z enako ponižnostjo, kot ste jo nekoč poznali pri meni.

2. Božja »Beseda« ni ponovno postala človek, Kristus se ni ponovno rodil v revščini hleva – ne; kajti ni več potrebno, da telo priča o Božji moči. Če ljudje mislijo, da je to telo tukaj Bog, ki je prišel na svet, se motijo. Božja prisotnost je duhovna, univerzalna, neskončna.

3. Če bi bilo vse, kar so ljudje v tem času dosegli, v mejah pravičnega, dovoljenega in dobrega, ne bi bilo potrebno, da pridem dol, da bi ponovno govoril k vam. Vendar niso vsa dela, ki mi jih ponuja to človeštvo, dobra: obstaja veliko prekrškov, veliko krivic, veliko zablod in hudodel. Zato je bilo potrebno, da je moja skrbna ljubezen prebudila človeka, ko je bil najbolj potopljen v svoje delo, da bi ga spomnila, katere dolžnosti je pozabil in komu dolguje vse, kar je in kar še bo.

4. Da bi se dal slišati materializiranemu človeštvu, ki Me ni moglo slišati od duha do duha, sem se moral poslužiti njegovih duhovnih darov in sposobnosti, da sem se razodel skozi človeški razum.

5. Razlaga za to, zakaj »prihajam dol«, da bi se vam razodel, je naslednja: ker se niste mogli dvigniti, da bi se z vašim Gospodom pogovarjali od duha do duha, sem moral stopiti eno stopnjo nižje, to je iz duhovnega, iz božanskega, kamor še ne morete priti. Potem sem moral uporabiti vaš razumski organ, ki ima svoje mesto v človeških možganih, in svojo božansko navdih prenesti v človeške besede in materialne zvoke.

6. Človek potrebuje razširjeno znanje, in Bog je tisti, ki pride k človeku, da mu zaupa modrost. Če se vam izbrano sredstvo za moje kratko sporočilo prek razumskega organa teh glasnikov ne zdi vredno, vam v resnici pravim, da je sporočilo, ki se prek njih podaja, zelo veliko. Raje bi imeli, da bi se moje sporočilo med ljudmi odvijalo s pompom in slovesnostmi, ki bi naredile vtis, a bi bile v resnici, z duhovnega vidika, prazne, ker ne vsebujejo resnične luči.

7. Lahko bi prišel med bliski in nevihte, da bi svojo moč naredil otipljivo; toda kako lahko bi bilo takrat za človeka priznati, da je prišla Gospodova prisotnost! A ne

mislite, da bi se takrat v vaša srca vrnil strah in tudi predstava o nečem nerazumljivem? Ali ne verjamete, da bi se vsak občutek ljubezni do Očeta spremenil le v strah pred njegovo pravičnostjo? Vendar morate vedeti, da vas Bog, čeprav je vsemogočna sila, ne bo premagal s to močjo, ne bo se uveljavil z njo, ampak z drugo močjo, in to je moč ljubezni.

8. Božanski Duh je tisti, ki danes govori vesolju. On je tisti, ki prinaša luč v vse tisto, česar v drugih časih niste jasno spoznali. On je zora novega dne za vse ljudi, kajti osvobodil vas bo lažnih strahov, odpravil vaše dvome, da bi osvobodil vašo dušo in vaš um.

9. Povem vam: ko boste spoznali bistvo mojih naukov in pravičnost mojih zakonov, boste spoznali tudi meje, ki so vam jih naložile vaše predstave in vas ovirale, da bi presegli skromno spoznanje resnice.

10. Ni več strah ali bojazen pred kaznijo, kar vas bo odvračalo od raziskovanja in odkrivanja. Le če boste resnično želeli spoznati tisto, kar je za vas nerazumljivo, vam bo vaša vest prepovedala pot; kajti vedeti morate, da človeku ne pripada vsa resnica in da naj od nje dojame le tisti del, ki mu ustreza.

11. Ljudstvo: Če je bil moj prihod napovedan tako, da bo potekal sredi vojn, razbesnelih naravnih sil, epidemij in kaosa, se to ni zgodilo zato, ker bi vam vse to prinesel jaz; zgodilo se je zato, ker bi bila moja prisotnost prav v tisti uri krize v pomoč človeštvu.

12. Tukaj je torej izpolnitev vsega, kar je bilo rečeno o mojem ponovnem prihodu. Pridem k ljudem, medtem ko se svet bori s smrtjo in se zemlja v svojem smrtnem krču trese in se trese, da bi utrla pot novi človeštvu. Zato je Božji klic v »Tretjem času« klic ljubezni, ljubezni, ki nosi v sebi pravičnost, bratstvo in mir ter k temu navdihuje.

13. Kristusova beseda je nekoč vzklila v njegovih učencih, in v ljudstvu, ki jim je sledilo, je zraslo njeno seme. Njegovo učenje se je razširilo in njegov pomen je segel po vsem svetu. Tako se bo razširilo tudi današnje učenje, ki ga bodo sprejeli vsi tisti, ki so sposobni ga občutiti in razumeti. (296, 17–27, 35)

Vsi me bodo videli

14. Jezus je rekel svojim učencem: »Le za kratek čas bom odsoten od vas – vrnil se bom.« Nato jim je bilo razodeto, da bo njihov Učitelj prišel »na oblaku«, obkrožen z angeli, in pošiljal žarke svetlobe na zemljo.

15. Tukaj sem zdaj »na oblaku«, obkrožen z angeli, ki so duhovna bitja, ki so se med vami razkrila kot glasniki moje božanskosti in kot vaši dobri svetovalci. Žarki svetlobe so moja beseda, ki vam

prinaša nova razodetja, ki vsak um preplavlja z modrostjo.

16. Blagor tistim, ki so verovali, ne da bi videli, kajti oni so tisti, ki čutijo mojo prisotnost. (142, 50-52)

17. Človek bo s pomočjo svojega duha odkril resnico, vsi bodo čutili mojo prisotnost; kajti že takrat sem vam rekel, da me bo vsako oko videlo, ko bo prišel čas za to.

18. No, ta čas, v katerem živite, je prav tisti, ki so ga napovedali moja beseda in moji preroki v preteklih časih, v katerem me bodo vsi ljudje videli prek občutkov in zmožnosti svojega duha.

19. Ni potrebno, da Me vidijo v omejeni človeški podobi, da bi lahko rekli, da so Me videli, ampak bo zadostovalo, da Me čuti njihov duh in Me razume njihov razum, da bodo lahko povsem resnično rekli, da so Me videli.

20. Ljubezen in vera ter inteligenca lahko vidita neskončno dlje, kot to zmorejo vaša očesa. Zato vam pravim, da ni potrebno, da svojo prisotnost omejim na človeško podobo ali na kakršno koli simbolično figuro, da bi dosegel, da Me vidite.

21. Koliko tistih, ki so Me videli v tistem »drugem času« ali so hodili z Menoj, sploh ni vedelo, kdo sem bil. Koliko pa tistih, ki sploh niso vedeli, da sem se rodil kot človek, Me je videlo v duhu, Me prepoznalo po moji svetlobi in se zaradi svoje vere veselilo moje prisotnosti.

22. Odprite vsi svoje oči in s svojo vero dokažite, da ste otroci svetlobe. Vsi me lahko vidite, vendar je za to nujno, da imate dobro voljo in vero. (340, 45–51)

23. Povem vam: če bo to človeštvo zaradi svoje brezsrčnosti, svojega odvračanja od pravičnosti in dobrega še bolj proti meni, se bom na njihovi poti pojavil v vsej svoji slavi, kakor sem to storil pred Saulu, in jim bom dal slišati svoj glas.

24. Takrat boste videli, kako se bodo mnogi izmed tistih, ki so Me – ne da bi se tega zavedali – preganjali, spremenili in razsvetljeni odpravili, da bi Mi sledili po poteh dobrega, ljubezni in pravičnosti.

25. Njim bom rekel: »Ustavite se, popotniki, in pijte iz tega izvira kristalno čiste vode. Opočijte si od težke življenjske poti, ki sem vam jo naložil. Zaupajte Mi svoje skrbi in dopustite, da moj pogled prodre globoko v vašo dušo, kajti želim vas napolniti z milostjo in vas tolažiti.« (82, 46)

26. Moja ljubezen bo vzbudila najobčutljivejše strune vaših src. Toda ravno skladnost z vašo vestjo vam bo omogočila, da boste slišali moj božanski koncert, in mnogi med vami Me bodo videli v duhovni podobi Jezusa.

27. Opozoriti vas moram, da Jezusova podoba ni najbolj popolna oblika, v kateri Me boste videli. Ko sem vam v preteklosti rekel: »Vsa očesa Me bodo videla«, sem vam dal razumeti, da boste vsi spoznali resnico, čeprav vam moram povedati, da se bom omejil glede na razvoj vsake duše. A ko boste stopali po lestvi k popolnosti, Me boste zagotovo videli v vsej moji veličini.

28. Ne poskušajte si Me zdaj na kakršen koli način predstavljati. Razmislite: če je vaš duh, čeprav je omejen, esenca, svetloba – kakšno podobo bi lahko imel Univerzalni Duh vašega Gospoda, ki nima ne začetka ne konca? Pustite neizmerno v notranjosti moje Knjige Božanske Modrosti. (314, 69-70)

29. V moji besedi »Druge dobe« sem vam dal vedeti, da bom ponovno prišel k vam, da bodo moje duhovne vojske prišle z menoj. Toda človeštvo ni pravilno razumelo in razložilo smisla moje besede.

30. Zato Me vsaka verska skupnost pričakuje v svoji sredi, zato pričakujejo, da Me bodo videli s svojimi smrtnimi očmi; toda tisti, ki Me zdaj na ta način pričakujejo, so isti, ki so nekoč zanikali, da je Jezus Mesija, in ga imeli za sanjarja.

31. Danes vam, mojim učencem, pravim: prišel bo trenutek, ko Me boste videli v vsej moji slavi. Takrat bodo zemlja in njeni prebivalci očiščeni, krepost in lepota duše pa obnovljeni. Bolečina bo izginila in vse bo postalo blaženost, neskončen »dan« brez konca za vas. Ali ne želite videti teh čudežev? Ali ne želite, da bi vaši otroci komunicirali z mojim duhom in brez greha ustvarili svet miru? (181, 74, 81)

32. Če bi človeštvo razumelo prerokbe Prvega in »Drugega časa«, ne bi bilo zmedeno ob njihovem uresničevanju. Enako se je zgodilo v »Drugem času«, ko se je med ljudmi rodil Mesija, prav tako kot se dogaja zdaj, ko sem prišel v Duhu.

33. Smisel mojega poučevanja je v obeh časih enak. Pripravlja vas, da iz tega življenja naredite ljubeč, čeprav minljiv dom, kjer se ljudje obravnavajo in ravnajo kot bratje in sestre ter drug drugemu izkazujejo toplino resničnega bratstva.

34. Pripravite tudi dušo, da po tem življenju vstopi v tiste svetove ali domove, ki jih Gospod pripravlja za svoje otroke. Moja želja je, da se, ko pridete tja, ne boste počutili tujci, ampak da vam bo vaša duhovnost in notranje spoznanje omogočila, da boste vse, kar srečate, videli tako, kot da bi tam že bili. V tem bo veliko resnice, če ste že tukaj v stiku z duhovnim prek molitve. (82, 9–10)

35. Jaz sem popotnik, ki trka na vrata vaših src. Trkam, vi pa ne veste, kdo je; odprete in Me ne prepoznate. Jaz sem kot popotnik, ki pride v vas in nima nikogar, ki bi ga poznal, kot tujec, ki vstopi v tujo deželo in ga v njegovem jeziku ne razumejo . Tako se počutim med vami. Kdaj boste začutili mojo prisotnost? O ljudje, kdaj me boste prepoznali, tako kot so v svojem času Jožefa prepoznali njegovi bratje v Egiptu? (90, 1)

Poglavje 4 – *Poučevanje skozi božanska razodetja*

Vir razodetij

1. K vam govori »Beseda«, ki je bila vedno v Bogu, ista, ki je bila v Kristusu in ki jo danes poznate po Svetem Duhu; kajti »Beseda« je beseda, je zakon, je sporočilo, je razodetje, je modrost. Če ste »Besedo« slišali skozi Kristusove besede in jo zdaj prejemate po navdihu Svetega Duha – resnično, pravim vam, to je glas Boga, ki ste ga slišali. Kajti obstaja le en Bog, le ena Beseda in le en Sveti Duh. (13, 19)

2. Ali veste, kakšen je izvor tiste luči, ki leži v besedah, izrečenih skozi usta glasovnih nosilcev? Njen izvor je v Dobrem, v božanski ljubezni, v Univerzalni luči, ki izhaja od Boga. Je žarek ali iskra tistega vesoljnega svetlobe, ki vam daje življenje – je del neskončne sile, ki vse premika in skozi katero vse niha, utripa in neprestano sledi svojim potem. To je tisto, kar imenujete božanski sijaj, to je luč Božanskega Duha, ki osvetljuje in oživlja duše. (329, 42)

3. V tem trenutku k vam govori Tisti, ki je vedno prišel na vašo rešitev: Kristus, božanska obljuba, ki je v »Drugi dobi« postal človek v Jezusu, Božanska Beseda, ki je postala človeška beseda; duh ljubezni, svetlobe, modrosti, omejen v žarek, ki prek duha dotika dušo in razum človeka, da ga nauči posredovati moje misli. (90, 33)

4. Jaz sem Kristus, ki so ga v tem svetu preganjali, zaničevali in naredili za obtoženca. Po vsem, kar ste mi v »Drugi dobi« storili v Jezusu, prihajam k vam, da vam še enkrat dokažem, da sem vam odpustil in vas ljubim.

5. Gola ste Me pribili na križ in prav tako se vračam k vam; kajti pred vašimi očmi ne skrivam svojega Duha in svoje resnice za masko hinavščine ali laži. Da pa Me boste lahko spoznali, morate najprej očistiti svoja srca. (29, 27–28)

6. Danes vam pravim: Tukaj je Mojster – tisti, ki so ga ljudje imenovali Rabi iz Galileje. Dajem vam večno veljavno učenje, učenje ljubezni. Praznična večerja, na katero vas danes vabim, je duhovna, prav tako kruh in v . Toda danes, kakor nekoč in kakor vedno, sem jaz Pot, Resnica in Življenje. (68, 33)

Krajev razodetja in prejemnikov sporočil

7. Spomnite se, da sem »Beseda« Očeta; da je božanska esenca, ki jo prejemate v tej Besedi, luč tega Stvarnikovega duha; da sem v vsakem od vas pustil del svojega duha.

8. A ko vidite revščino, ki obdaja množico, ki Me pravkar posluša, in skromnost prostora, v katerem ste se zbrali, Me v tišini vprašate: »Učitelj, zakaj si za svoje razodetje v tem času ne izbral enega od tistih velikih templjev ali katedral, kjer bi ti lahko ponudili bogate oltarje in slovesne obrede, ki so te vredni?«

9. Tistim srcem, ki tako razmišljajo o svojem Učitelju, odgovarjam: Niso ljudje tisti, ki so Me pripeljali v to revščino. Sam sem si za svoje delovanje izbral skromno stanovanje v revnem predmestju vašega mesta, da bi vam s tem pojasnil, da pri vas ne iščem materialnih darov ali zunanjih daritev, ampak ravno nasprotno: vrnil sem se prav zato, da bi še enkrat pridigal o ponižnosti, da bi v njej našli duhovnost. (36, 24-25)

10. Nekateri ne verjamejo v mojo prisotnost, ker temu nasprotujejo revščina in skromnost teh zbirališč ter neopaznost glasnikov, skozi katere se razodajam. A če bi takšni dvomljivci preučevali Kristusovo življenje, bi spoznali, da ni nikoli iskal pompoznosti, častitve ali bogastva.

11. Ta mesta so lahko tako revna in skromna kot hlev in slama, na kateri sem se takrat rodil. (226, 38-39)

12. Ne mislite, da sem to narod izbral za svoje novo razodetje šele v zadnjem trenutku. Vse je bilo predvideno že od večnosti. To zemljo, to raso, vaše duše sem pripravil jaz, prav tako kot je bil čas moje prisotnosti vnaprej določen po moji volji.

13. Odločil sem se, da bom svoja razodetja začel med najmanjšimi, med tistimi, ki so ohranili čisti um in dušo. Nato sem dopustil, da so vsi prišli k meni, kajti pri moji mizi ni niti razlik niti dajanja prednosti. Moja beseda, poslana temu ljudstvu, je bila preprosta in skromna v svoji obliki, dostopna vam, vendar je bil njen pomen, poln jasnosti, globok za vaš duh, ker se jaz, čeprav sem zaklad vsega znanja, vedno izražam in razglašam preprosto in jasno. Nisem skrivnost za nikogar ; skrivnost in misterij sta otroka vaše nevednosti. (87, 11-12)

14. Prvi, ki so Me poslušali, so z Mojo delo ravnali kot z drevesom, tako da so odrezali prve veje, da bi jih presadili v različne kraje. Nekateri so Moja učenja pravilno razlagali, drugi pa so zgrešili pot.

15. Skupine, ki so se zbirale v senci skromnih zborovalnic, so bile majhne. Toda ko so te postale številčnejše in so se množice ljudi povečale, sem jih pozval k združitvi, da bi se vsi prepoznali kot učenci enega samega Mojstra in da bi na enak način izvajali poučevanje; da bi

seme ne bilo posejano po lastni presoji »delavcev«*, ampak v skladu z božjo voljo.

** Sklic na Jezusovo priliko o »delavcih v vinogradu«.*

16. Pred duhovno skrinjo Nove zaveze so množice ljudi obljubile predanost, poslušnost in dobro voljo; toda ko so z močjo udarili orkani in tornadi ter bičali veje drevesa, so nekateri oslabeli, medtem ko so drugi ostali neomajno trdni in naučili nove »delavce«, kako obdelovati »polja«.

17. Nekateri, ki so spoznali veličino tega razodetja, so nameravali prodreti globlje v moje skrivnosti, kot je moja volja, da bi si prisvojili znanje in moč, ki bi jih naredila nadrejene drugim; toda kmalu so se soočili z mojo pravičnostjo.

18. Drugi, ki niso mogli odkriti veličine tega dela v njegovi pristnosti, v njegovi preprostosti, so od sekt in cerkva prevzeli obrede, simbole in slovesnosti, ker so menili, da s tem mojim razodetjem dodajajo slovesnost. (234, 27–30)

19. Odkar se je to razodetje začelo razkrivati, je bil vaš duh razsvetljen z mojim poučevanjem, čeprav so se pojavili tudi neverniki – tako med tistimi, ki so izurili svoj um, kot tudi med neizobraženimi in nevednimi.

20. Koliko argumentov za zanikanje tega razodetja! Koliko poskusov, da bi uničili to besedo! A nič ni ustavilo poteka mojega sporočila – nasprotno: bolj ko so se borili proti temu delu, bolj se je vžgala vera ljudi, in bolj ko je minevalo časa, večje je postajalo število tistih, prek katerih posredujem svojo besedo.

21. Kaj se lahko iz tega naučimo? Da človeška moč nikoli ne bo sposobna preprečiti, da bo božanska moč izvršila svoje sklepe.

22. Ko se je ljudstvo zbralo v teh zbirališčih, je to vedno storilo brez strahu pred svetom, vedno polno zaupanja v mojo prisotnost in mojo zaščito, in jaz sem mu dokazal, da je njegova vera temeljila na resnici. (329, 28–30, 37)

23. V tej skupnosti je nastala nova apostolska druščina, sestavljena iz preprostih in ponižnih src, ki pa so bila polna ljubezni in vere, da bi mi sledila. Seveda med njimi ni manjkalo novega Tomaža, ki je moral videti, da bi verjel v mojo prisotnost – novega Petra, ki me je, čeprav je verjel vame, iz strahu pred ljudmi zatajil, in novega Judasa Iškariota, ki me je izdal, ko je prodal mojo besedo in mojo resnico za denar in laskanje.

24. Množice, ki sestavljajo to ljudstvo, so se nenehno večale in razširjale po mestih, pokrajinah in vaseh; in iz tega ljudstva so se rodili apostoli resnice in pravičnosti, žrtvovalni delavci, polni gorečnosti za učenje svojega Gospoda, in preroki s čistim srcem, ki so govorili resnico. (213, 72–73)

25. V mojem novem razodetju sem spremenil vse: kraje in sredstva za razglasitev, da bi odpravil nevednost, zmoto in napačno razlago, ki so jo pripisovali mojim

prejšnjim razodetjem. Tako kot sonce vzhaja na vzhodu in ga opoldne vidite na najvišji točki, da bi nato opazovali, kako zahaja na zahodu, tako se je luč mojega Duha sčasoma pomaknila z vzhoda na zahod, da ne bi omejili moje veličine in moje moči na določene kraje, ljudi ali rase. (110, 9)

26. Zadostuje mi, da me sliši le nekaj ljudi, saj bodo ti jutri o tem pričali svojim bližnjim. Vem, da če bi poklical vse ljudi, večina ne bi prišla, ker so zaposleni s posli tega sveta. Zavračali bi me in preprečevali, da bi ljudje dobre volje prišli, da bi me poslušali.

27. Tukaj, v osami teh nepomembnih krajev, kjer se razodajam, pustim, da moje seme vzklije. Združujem preprosta srca v skupnosti, in ko so oddaljena od hrupa materialističnega življenja, jim govorim o ljubezni, večnosti, Duhu, resničnih človeških in duhovnih vrednotah, s čimer dosežem, da gledajo na življenje skozi Duha in ne skozi čute.

28. Ta otroška srca imenujem učenci, in oni, ki nikoli niso ničesar imeli, ki jih bližnji nikoli niso upoštevali, so bili napolnjeni z zadovoljstvom, da so bili poklicani zame, in so vstali v novo življenje. Dvignili so se s prepričanjem in vznesenostjo, da lahko koristijo svojim bližnjim, ker je Gospod v njih položil svoja razodetja in jim pokazal pot ljubezni.

29. Nekateri jih bodo morda zavračali in se iz njih norčevali, ker se imenujejo Jezusovi učenci – toda resnično, pravim vam, tudi če jim bo ta milost odrekana, bodo še naprej moji učenci. (191, 33–36)

30. Svet čaka, da ga pokliče moj glas; človeško srce, čeprav mrtvo za vero, pričakuje, da se mu približa Kristusov glas in mu reče: »Vstani in hodi«.

31. »Mrtvi«, »slepi«, bolniki in izobčenci tvorijo zelo veliko ljudstvo. Prišel bom k njim, kajti tisti, ki trpijo duševno ali telesno, so najbolj dovzetni za mojo prisotnost. Veliki tega sveta – tisti, ki imajo moč, bogastvo in posvetno slavo, menijo, da Me ne potrebujejo in Me ne pričakujejo: kaj bi jim Kristus sploh lahko dal, saj pravijo, da že vse imajo? Morda nekaj duhovnih dobrin ali mesto v večnosti? To jih ne zanima!

32. To je razlog, zakaj sem iskal te množice revnih in bolnih na telesu in duši, da bi jim razglasil svoje učenje; kajti hrepeneli so po Meni, iskali so Me. Zato je bilo povsem naravno, da so občutili mojo prisotnost, ko je prišel čas, da se ponovno pokažem človeštvu. (291, 32–34)

Prenos božjih sporočil

33. Kdor dvomi v to sporočilo prek človeškega razuma, se vede, kot da zanika svoj status nadrejenosti nad drugimi bitji – kot da zanika svojega lastnega duha in se ne želi zavedati duhovne in razumske ravni, ki jo je dosegel skozi neskončno število preizkušenj, trpljenja in bojev.

34. Zanikati, da se razodevam prek vašega razuma ali duha, pomeni zanikati samega sebe in se postaviti na raven nižjih bitij.
35. Kdo ne ve, da je človek Božje dete? Kdo ne ve, da nosi v sebi dušo? Zakaj torej ne verjeti, da mora med Očetom in njegovimi otroki obstajati en ali več načinov medsebojnega sporazumevanja?
36. Ker sem inteligenca, se obračam na vas prek vašega razuma; ker sem duh, se obračam na vaš duh. Toda kako naj tisti, ki zanikajo moje razodetje, razumejo in sprejmejo to resnico, če Me nikoli niso hoteli obravnavati in prepoznati kot duha? V svojih srcih so razvili mnoge napačne predstave, kot na primer tisto, da sem božansko bitje v človeški podobi, ki ga je treba upodobiti s simboli in podobami, da bi se prek njih povezali z menoj.
37. V teku stoletij so se ljudje, ki so Me iskali na ta način, navadili na nemost svojih podob in kipov, pred katerimi molijo in opravljajo obrede, in v njihovih srcih se je sčasoma utrdilo prepričanje, da nihče ni vreden, da bi videl, slišal ali občutil Boga. Ko pravijo, da sem neskončno previsok, da bi se približal ljudem, verjamejo, da Mi s tem izkazujejo spoštovanje. A motijo se; kajti kdor trdi, da sem prevelik, da bi se ukvarjal s tako majhnimi bitji, kot so ljudje, je nevedenec, ki zanika najlepše, kar vam je moj Duh razodel: ponižnost.
38. Če verujete v Kristusa, če trdite, da ste kristjani, ne smete gojiti takih nesmiselnih predstav, kot je ta, da niste vredni, da se vam vaš Gospod približa. Ali ste pozabili, da prav vaša krščanska vera temelji na tem dokazu božje ljubezni, ko je »Beseda« Božja postala človek? Kateri bolj otipljiv in človeški pristop bi lahko še bolj ustrezal razumevanju grešnih in mesenih ljudi z zatemnjenimi dušami in šibkim razumom kot tisti, v katerem sem jim dal slišati svoj božanski glas, ki je postal človeška beseda?
39. To je bil največji dokaz ljubezni, ponižnosti in sočutja do ljudi, ki sem ga zapečatil s krvjo, da bi vam vedno ostalo pred očmi, da nihče ni nevreden mene, saj sem prav zaradi tistih, ki so bili najbolj izgubljeni v blatu, temi in grehih, svojo besedo spremenil v človeka in prelil življenjsko kri svoje krvi.
40. Zakaj torej prav tisti, ki verjamejo v vse to, zdaj zanikajo mojo prisotnost in sporočilo? Zakaj skušajo trditi, da to ni mogoče, ker je Bog neskončen, človek pa preveč nizko stoječ, preveč nepomemben in nevreden? Resnično, pravim vam: kdor v tem času zanika moje razodetje, zanika tudi mojo prisotnost na svetu v tistem »drugem času« in zanika tudi mojo ljubezen in mojo ponižnost.
41. Za vas, grešnike, je povsem naravno, da se v svojem grehu počutite oddaljeni od mene. Jaz pa čutim, da je, kolikor več prekrškov storite in kolikor bolj omadežujete svojo dušo, toliko bolj nujno, da se vam približam, da vam dam luč, da

vam podam roko, da vas ozdravim in rešim.

42. Vedel sem, da me bodo mnogi zanikali, če se bom ponovno razodel svojim otrokom, zato sem že takrat napovedal svoj ponovni prihod; hkrati pa sem dal razumeti, da bo moja prisotnost takrat duhovna. Če pa v to dvomite, se prepričajte na podlagi pričevanja tistih štirih učencev, ki so zapisali moje besede v evangelijih.

43. Tukaj sem v Duhu in vam iz svetle »oblaka« pošiljam svojo besedo ter jo poosebljam skozi te glasnike – kot pripravljalno poučevanje za tisto razodetje, do katerega morate vsi priti: dialog od Duha do Duha. (331, 1-10, 13)

44. Božanske misli so bile prek mojih glasnikov, ki so bili v ekstazi, prenesene v besede, ki so, združene v stavke, oblikovale in določile duhovno učenje, 64 poglavje 4, ki je polno razodetij in popolnih naukov.

45. To je obljubljeni tolažnik, to je tisti napovedani Duh resnice, ki vas bo naučil vsega. Priprave se že začenjajo, prihajajo časi, ko boste potrebovali tistega, ki vas bo, ker ima moč v svojem duhu, vodil s plemenitostjo in preprostostjo svojega srca, z modrostjo in usmiljenjem. (54, 51-52)

46. Moje učenje prihaja k vam, da bi prineslo luč vašemu razumu. Toda ne čudite se načinu, na katerega sem v tem času prišel k vam; ne bodite zaradi tega zmedeni, toda naj to tudi ne postane rutina.

47. Ko moja Božanska Luč doseže razum tistega človeka, ki mi služi kot glasnik, se zgosti v vibracije, ki se pretvorijo v besede modrosti in ljubezni. Koliko stopnic nebeške lestve mora moj duh prehoditi, da pride v tej obliki k vam! In tudi svoj »duhovni svet« sem vam moral poslati, da vam poda podrobno razlago mojih naukov. (168, 48)

48. Razodajam se prek človeškega razumskega organa, ker je možgani »naprava«, ki jo je Stvarnik popolnoma ustvaril, da se v njej razodene inteligenca, ki je luč duše.

49. Ta »aparat« je model, ki ga z vsemi svojimi znanostmi nikoli ne boste mogli posnemati. Njegovo obliko in zgradbo boste uporabili kot vzor za svoja ustvarjanja; vendar nikoli ne boste dosegli popolnosti, ki jo imajo dela vašega Očeta. Zakaj torej dvomite, da lahko uporabljam tisto, kar sem ustvaril? (262, 40–41)

50. V vseh časih je bila moja ljubezen kot Učitelja skrbno usmerjena v poučevanje, ki so ga ljudje potrebovali, in vedno sem prišel k njim, da bi jim govoril v skladu z njihovo duhovno zrelostjo in intelektualnim razvojem.

51. Prišel sem k vam, ker sem videl, da človeška beseda in nauki, ki ste jih ustvarili, ne potešijo žgoče žeje vaše duše – žeje po svetlobi, žeje po resnici, po večnosti in ljubezni. Zato sem se naselil med vami in se poslužujem ponižnih, nevednih in neizobraženih ljudi ter jih navajam, da padejo v zamaknjenost duha in

duše , da bi iz njihovih ust izviralo sporočilo »Tretjega časa«.

52. Da bi bili vredni sprejemati in posredovati moje božanske misli, so se morali boriti proti materializaciji in skušnjavam sveta. Tako so potisnili v ozadje lastno osebnost in ukrotili svojo domišljavost ter v kratkih časovnih obdobjih dosegli popolno predajo svojega bitja, v katerih so svoj um ponudili božanski navdih in tako omogočili, da je iz njihovih ust prišla beseda, polna modrosti, nežnosti, pravičnosti, balzama in miru.

53. Vedno bodo obstajali tisti, ki ne morejo razumeti, kako je mogoče, da glasniki izražajo toliko znanja v besedah in izlivajo toliko življenjske esence na duha množice poslušalcev, ne da bi moj Duh sestopil v te možgane, ampak jih osvetljuje le žarek moje Luči. Na to vam pravim, da tudi kraljeva zvezda – kot imenujete Sonce – ne potrebuje priti na Zemljo, da bi jo osvetlila, saj svetloba, ki jo pošilja na vaš planet iz daljave, zadostuje, da ga oblije s svetlobo, toploto in življenjem.

54. Enako tako Duh Očeta kot sonce z neskončno močjo žarkov vse osvetljuje in oživlja s svetlobo, ki jo pošilja na vsa bitja – tako duhovna kot materialna.

55. Razumite torej, da je tam, kjer je moja luč, prisoten tudi moj Duh. (91, 12–16)

56. Iskra svetlobe mojega Duha, odsev božje Besede, je tisto, kar pade na duha glasnika, skozi katerega vam posredujem svoje sporočilo. Kateri človeški glasnik bi lahko sprejel vso moč »Besede«? Noben. In resnično, pravim vam, še ne veste, kaj je »Beseda«.

57. »Beseda« je življenje, je ljubezen, je Božja beseda, toda glasnik lahko od vsega tega sprejme le en atom. Toda tukaj, v tem žarku svetlobe, v tej esenci boste lahko odkrili neskončno, absolutno, večno.

58. Da bi govoril o sebi, lahko to storim tako z velikimi deli kot tudi z majhnimi in omejenimi izjavami. Jaz sem v vsem, vse govori o meni, veliko in majhno je enako popolno. Človek mora le znati opazovati, razmišljati in študirati. (284, 2-3)

59. Moja »Beseda« ni ponovno postala človek. V tem času sem »na oblaku«, simbolu onostranstva, iz katerega izhaja moj žarek, ki osvetljuje razum glasnika.

60. Všeč mi je bilo, da sem se sporočal skozi človeka, in moja odločitev je popolna. Poznam človeka, ker sem ga ustvaril. Menim, da je vreden, ker je moje otrok, ker je izšel iz mene. Lahko ga uporabim, ker sem ga ustvaril za to, in lahko razodem svojo slavo prek njegovega posredovanja, ker sem ga ustvaril, da se v njem poveličam.

61. Človek! On je moja podoba, ker je inteligenca, življenje, zavest, volja, ker ima nekaj vseh mojih lastnosti in ker njegov duh pripada večnosti.

62. Pogosto ste nepomembnejši, kot ste verjeli, in drugič ste večji, kot si lahko predstavljate. (217, 15-18)

63. Če malo razmislite in preučite pisma, boste spoznali, da so vsi preroki izražali eno samo duhovno vsebino, ki so jo v svojih besedah posredovali ljudem. Ljudem so dajali opomine, razodetja in sporočila brez zmot materializiranega kulta, ki ga je v tistih časih izvajalo ljudstvo. Učili so, naj se spoštuje Božji zakon in Božja beseda, in pomagali so ljudem, da so stopili v stik s svojim nebeškim Očetom.

64. Ljudstvo, ali ne vidiš velike podobnosti med tistimi preroki in temi glasniki, skozi katere trenutno govorim k vam? Tudi na ustnice slednjih polagam bistvo svojega zakona, skozi njihove besede vas doseže moja navdih, in iz njih sije pouk, ki poslušalce poziva, naj svojega Gospoda iščejo na najčistejši način. Govorijo brez strahu, da bi bili med mnogimi, ki jim prisluhnejo, tudi vohuni ali fanatiki. Z predanostjo izpolnjujejo svojo nalogo v službi svojega Očeta, da bi skozi njih govoril človeštvu in mu dajal ta nauka, ki bodo ljudem odprla nove poti svetlobe.

65. Ljudstvo, med tistimi preroki in temi glasniki ni le velika podobnost, ampak med njimi obstaja tudi popolna povezava. Tisti so jih napovedali, in kar so tisti pred davnimi časi napovedali, zdaj doživljajo ti služabniki. (162, 9-11)

66. Niso bili vsi moji glasniki sposobni in pripravljeni, da bi se pripravili na službo Meni, in pogosto sem moral svojo luč spustiti na nečiste umske organe, ki so bili zaposleni z nekoristnim, če ne celo z grešnim. S svojimi prekrški so izzvali mojo pravičnost, saj je bil njihov um oropan vsakršne navdiha, njihove ustnice pa vsakršne zgovornosti, da bi izrazile božansko sporočilo.

67. V teh primerih je množica poslušalcev zaprla ušesa pred temi ubogimi sporočili, vendar je v zameno odprla svojo dušo, da bi v njej občutila mojo prisotnost in sprejela mojo bistvo. Ljudstvo se je hranilo z bistvom, ki jim ga je v tistem trenutku poslalo moje usmiljenje; toda glasnik je preprečil sporočilo, ki ni prišlo z njegovih ustnic, in tako prisilil prisotne, da so se z duhom na duha pogovarjali s svojim Mojstrom , čeprav še niso bili pripravljeni sprejeti moje navdiha v tej obliki. (294, 49)

Oblika razodetij

68. Učenje Mojstra se vedno začne na enak način, ker vsebuje isto ljubezen. Začne se v ljubezni in konča v usmiljenju — dve besedi, v katerih je vsebovano moje celotno učenje. Prav ta visoka čustva dajejo duši moč, da doseže področja svetlobe in resnice. (159, 26)

69. Lahko bi rekli, da se zunanja oblika jezika, v katerem sem govoril v »Drugi dobi«, razlikuje od tiste, ki jo uporabljam zdaj, in deloma bi imeli prav. Jezus je namreč takrat govoril z vami z izrazi in frazami narodov, med katerimi je živel, tako kot to danes počnem jaz glede na duhovno naravo tistih, ki poslušajo mojo besedo. Toda duhovna

vsebina, ki jo prenaša ta beseda, podana takrat in danes, je ista, je ena sama, je nespremenljiva. Vendar pa je to ostalo neopaženo pri mnogih, katerih srca so otrpla in katerih razum je zaprt. (247, 56)

70. O neverniki! Pridite in Me pogosto poslušajte, moja beseda bo premagala vaše dvome. Če imate vtis, da izrazna oblika moje besede ni ista, kot sem jo imel nekoč, vam pravim, da se ne smete držati oblike, zunanjosti, ampak morate iskati pomen, ki je isti.

71. Bistvo, pomen, je vedno le eno, ker je Božansko večno in nespremenljivo; toda oblika, v kateri pride razodetje do vas ali skozi katero vam razkrivam nadaljnji del resnice, se vedno kaže v skladu z vašo sprejemljivostjo ali razvojem, ki ste ga dosegli. (262, 45)

Prisotnost onostranskih bitij pri Kristusovih naukih

72. Resnično, pravim vam, v trenutkih, ko moja beseda prežema človeški razum, so pri mojem razodetju prisotna tisoče in tisoče breztelesnih bitij, ki prisluhnejo mojim besedam; njihovo število je vedno večje od tistih, ki se zbirajo v materiji. Tako kot vi se tudi oni počasi dvigajo iz teme, da bi vstopili v kraljestvo svetlobe. (213, 16)

73. To mojo besedo slišite na Zemlji prek človeškega razuma, na višjih življenjskih stopnjah pa jo prav tako slišijo njihovi prebivalci, druge duše; prav tako jo slišijo duhovna bitja drugih, še višjih življenjskih ravni, ki so tam doma. Ker je ta »koncert«, ki ga Oče v »Tretjem času« izvaja s svetlobnimi duhovi, univerzalni.

74. Rekel sem: Moj žarek je univerzalni, moja beseda in moja (v njej vsebovana) duhovna esenca sta prav tako univerzalni, in celo na najvišji stopnji, ki so jo dosegli duhovi, Me slišijo. Vi Me trenutno pri tem sporočilu slišite na najbolj nepopoln način, ki je človeški.

75. Zato vas zdaj pripravljam na višja sporočila, da se boste, ko vstopite v duhovno in popolnoma zapustite to zemljo, lahko združili z novo stopnjo življenja, da boste lahko slišali »koncert«, ki ga Oče izvaja skupaj z vašim duhom.

76. Danes ste še v materiji, okrepite svoje srce in svojega duha s to besedo, in tista bitja, ki so vam pripadala na zemlji, ki jih še vedno imenujete oče, mož, žena, brat, otrok, sorodnik ali prijatelj, so na drugih življenjskih stopnjah in slišijo isto besedo; vendar je zanje njen pomen, njena bistvenost drugačna, čeprav uživajo isto srečo, isto osvežitev, isto spodbudo in isti kruh. (345, 81-82)

77. V vsak svet pošiljam žarek svoje luči. Vam sem to luč poslal v obliki človeških besed, tako kot prihaja v druge domove prek navdiha.

78. V luči tega božanskega žarka se bodo vsi duhovi združili, tako da bodo iz njega naredili nebeško lestev, ki jih vodi do iste točke, do duhovnega kraljestva, ki je obljubljeno vsem vam, ki ste

duhovni delčki moje božanskosti. (303, 13-14)

Časovna omejitev razodetij

79. Moje kraljestvo prihaja k trpečemu človeštvu in moja beseda odmeva skozi izbrance tega časa, da tisti, ki Me slišijo, postanejo tolažba svojim bližnjim.

80. V vseh časih sem imel posrednike med ljudmi in mojo božanskostjo; bili so tisti, ki so bili v srcu krotki in ponižni, katerih sem se poslužil. Sedaj pripravljam nove glasnike mojih naukov, da bo ta vesela novica med ljudmi prebujenje v duhovno življenje.

81. Koliko tistih, ki so sposobni izpolniti plemenito duhovno poslanstvo, še spi, razpršenih po svetu! Prebudili se bodo in dokazali svoj duhovni napredek, ko bodo v velikodušnosti svojih čustev postali koristna bitja za svoje bližnje. Bili bodo ponižni in se nikoli ne bodo hvalili s svojo nadrejenostjo. (230, 61–63)

82. Moje delo mora priti do človeštva v neokrnjeni obliki, da se bo to odpravilo izpolnjevat moj zakon, tako da bo objelo križ svojega odrešenja.

83. To sem obljubil ljudem, celotnemu človeštvu, in to bom izpolnil, ker je moja beseda beseda kralja; prek mojih učencev vam bom poslal zlato žito moje besede, ki bo služilo ljudem v pripravi, da se bodo kmalu lahko veselili dialoga od duha do duha. Ker se po letu 1950 ne bom več razodel niti tukaj niti nikjer drugje prek razumskih sposobnosti glasnika. (291, 43-44)

Poglavje 5 – *Razlog za novo božansko razodetje*

Božja volja odrešitve

1. Če na svetu ne bi bilo nevednosti, če ne bi tekla kri, če ne bi bilo bolečine in trpljenja, ne bi bilo razloga, da bi se moj Duh materializiral tako, da bi se pokazal vašim čutom. Toda vi Me potrebujete. Vem, da vas v teh časih lahko reši le moja ljubezen, in zato sem prišel.

2. Če vas ne bi ljubil – kaj bi pomenilo, da se uničujete, in kaj bi pomenila vaša bolečina? A jaz sem vaš Oče – Oče, ki v sebi čuti bolečino otroka, ker je vsak otrok majhen del njega. Zato vam v vsaki moji besedi in v vsakem navdihu dajem luč resnice, ki za duha pomeni življenje. (178, 79–80)

3. Tukaj sem med vami in trkam na vaša srca. Ali mislite, da je moj mir popoln, ko vas vidim zapletene v nenehne sovražnosti? Zato sem prišel kot Veliki Bojevnik, da se borim proti temi in zlu, in z menoj so prišli tudi duhovi dobrega, duhovni svet, da dokončajo moje delo. Kako dolgo bo trajal ta boj? Dokler ne bodo vsi moji otroci rešeni. A nisem prinesel bolečine, hočem vas spremeniti le z ljubeznijo. (268, 31)

4. Moja beseda bo ljudem spet neprijetna, kot v preteklih časih,

toda povedal jim bom resnico. Brez da bi koga izpostavil, sem hinavca imenoval hinavca, prešuštnika prešuštnika in zlobneža zlobneža. Resnica je bila izkrivljena in bilo je nujno, da je ponovno zasijala, tako kot zdaj, ko je resnica skrita, in zato mora ponovno priti na dan pred očmi ljudi. (142, 31)

5. Ne enkrat, ampak večkrat in na različne načine sem svojim učencem oznanil in obljubil svoj ponovni prihod. Napovedal sem vam znamenja, ki bodo naznanjala moj prihod – znamenja v naravi, dogodki v človeštvu, svetovne vojne, greh na vrhuncu. Da svet ne bi padel v zmoto in me ponovno pričakoval kot človeka, sem jim dal vedeti, da bo Kristus prišel »na oblaku«, to pomeni v Duhu.

6. Ta obljuba se je izpolnila. Tukaj je Mojster v Duhu in govori svetu. Tukaj je Gospod miru in kraljestva svetlobe, ki gradi neizmerno veliko barko, v kateri lahko ljudje najdejo zatočišče in se rešijo, kot v »Prvem času«, ko je Noe zgradil barko, da bi rešil človeško seme. (122, 52–53)

7. Način, na katerega sem se razodel v tem času, je drugačen od načina v »Drugem času«, toda moj namen je isti: rešiti človeštvo, ga odstraniti iz tistega viharja, s katerim se je srečalo na svoji poti in kateremu ni moglo ubežati.

8. Skušnjava se je razbesnela v vsej svoji moči in človek je padel kot majhen otrok ter doživel veliko trpljenja. Izpraznil je svoj kelih trpljenja in v svoji globoki zmedeni me je klical, in Oče je bil z njim.

9. V kelihu je še vedno ostalo nekaj kvasu, toda pomagal vam bom prenašati tiste bolečine, ki so posledica vaše neposlušnosti. Blagor vam, ki me poslušate, kajti močni boste! Toda kaj bo z drugimi, ko jih bo doletelo to veliko trpljenje? Ali se bo njihova duša zlomila zaradi pomanjkanja vere? Molitev Izraela* jim mora dati oporo. (337, 38)

** To ime se nanaša na novo Božje ljudstvo, »duhovni Izrael«, ne na prebivalce države Izrael ali judovsko ljudstvo kot celoto (za podrobnosti glej poglavje 39)*

10. Iščem vas z neskončno ljubeznijo. V vaše duše sem vložil toliko milosti in toliko darov, da nisem pripravljen izgubiti niti enega samega svojega otroka. Vi ste del mojega Duha, ste del mojega bitja – ali je lahko zlo tisti, ki vas išče s toliko vnemo in takšno ljubeznijo?

11. Vedno, ko pridem dol, da vam dam svojo besedo, najdem med množico »zadnje«; to so tisti, ki Me v svojih srcih najbolj sprašujejo. A jaz jim ugodim in vedno odgovarjam na njihova vprašanja.

12. Danes me tisti, ki so prišli zadnji, sprašujejo, kakšen je namen mojega ponovnega prihoda, na kar odgovarjam, da je smisel v tem, da se ljudem omogoči, da se sami vrnejo k svoji prvotni čistosti. (287, 19-20)

Odprava zmot in zunanjih oblik čaščenja

13. »Tretji čas« se je za človeštvo v celoti začel. Minilo je približno 2000 let, odkar sem vam dal svojo besedo; vendar ta nauka kljub pretečenemu času še ni bila spoznana s strani celotnega človeštva, ker me vsi moji otroci ne ljubijo. Kljub temu mi vsi izkazujejo spoštovanje, vsi iščejo en sam Božanski Duh, ki je moj. A jaz ne vidim enotnosti med ljudmi, ne vidim med njimi iste vere, istega povzdignjenja in spoznanja, zato prihajam kot Sveti Duh, da jih združim v sebi, da jih izpopolnim s svojim naukom resnice, s svojo nespremenljivo besedo, s svojim zakonom ljubezni in pravičnosti. (316, 4)

14. Zamegljenost uma, pomanjkanje vere, nepoznavanje resnice so tema za dušo, in zato se človeštvo danes nahaja na napačni poti. Kako so se pomnožili tisti ljudje, ki živijo, ne da bi vedeli ali hoteli vedeti, kam gredo!

15. Vedel sem, da bo za ljudi prišel takšen čas, poln bolečine, zmede, negotovosti in nezaupanja. Obljubil sem, da vas bom rešil iz te teme, in tukaj sem: Jaz sem Duh resnice. Zakaj me hočete spet kot človeka? Se ne spominjate, da sem umrl kot človek in vam rekel, da vas bom čakal v svojem kraljestvu? S tem sem vam dal razumeti, da je duša večna, nesmrtna. (99, 7-8)

16. Moja beseda v tem času vas spominja na preteklost, vam razkriva skrivnosti in vam napoveduje prihodnost. Vse bo popravila, kar so ljudje izkrivili in izničili; kajti jaz, kot varuh resnice, prihajam z mečem svojega gorečnosti in pravičnosti, da porušim vse, kar je napačno, da zdrobim hinavščino in laž, da ponovno izženem trgovce iz templja resnice.

17. Razumite, da za dosego odrešitve svoje duše resnice ne potrebujete iskati v knjigah, nasvetih ali zapovedih ljudi.

18. Vsi morate biti rešeni, ne najdem niti enega, ki bi že stal na trdnih tleh. Ste brodolomci sredi nevihtne noči, v kateri se vsak bori za svoje življenje, ne da bi mislil na svojega bližnjega, ker je njegovo življenje v nevarnosti.

19. A resnično, pravim vam, jaz sem vaš edini rešitelj, ki ponovno prihajam iskat tiste, ki so se izgubili, ker so se oddaljili od plovne poti, ki je zakon. Osvetljujem vam pot, da pridete na kopno, v tisto blagoslovljeno deželo, ki vas čaka, ker v svojem naročju skriva neskončne zaklade za duha. (252, 37-40)

20. Tako kot so nekoč napačno razlagali božja navodila, tako je bilo v tem času izkrivljeno tudi moje učenje; in tako je bilo nujno, da je Mojster ponovno prišel, da bi vam pomagal osvoboditi se vaših zmot, saj se le redki sami po sebi uspejo osvoboditi svojih zablod.

21. Res sem vam že takrat obljubil, da se bom vrnil; vendar vam moram

povedati tudi to, da sem to storil, ker sem vedel, da bo prišel čas, ko bo človeštvo v prepričanju, da hodi po poti mojih naukov, zelo daleč od njih; in to je čas, za katerega sem napovedal svoj ponovni prihod. (264, 35-36)

22. V »Drugi dobi« je Kristus – isti, ki v tem trenutku govori k vam – postal človek in prebival na zemlji. Toda zdaj je v duhu z vami in tako izpolnjuje obljubo, ki jo je dal človeštvu: obljubo, da se bo v novi dobi vrnil, da bi vam prinesel najvišje tolažbo in luč resnice ter pri tem razjasnil in pojasnil vse, kar je bilo razodeto ljudem. (91, 33)

23. Človeštvo je izgubljeno, toda prišel sem, da ga vodim skozi luč Svetega Duha in da spozna pomen moje besede.

24. Sčasoma so ljudje spremenili tiste spise, ki so jih zapustili moji učenci, in zato obstaja nesoglasje med veroizpovedmi. Vendar bom pojasnil vsa svoja učenja, da bi človeštvo združil v eni sami luči in eni sami volji. (361, 28–29)

25. Danes se za svet začenja nova etapa, v kateri bo človek stremel k večji svobodi v mišljenju, v kateri se bo boril, da bi pretrgal verige suženjstva, ki jih je njegov duh vlekel s seboj. To je čas, v katerem boste videli, kako narodi v želji po duhovni hrani in resnični luči presegajo ovire fanatizma, in pravim vam, da nihče, ki bo le za trenutek doživel srečo, da se počuti svoboden za razmišljanje, raziskovanje in delovanje, se nikoli več prostovoljno ne bo vrnil v svoj zapor. Ker so njegove oči zdaj uzrle luč in je bil njegov duh navdušen nad božanskimi razodetji. (287, 51)

26. Vedel sem, da bodo ljudje moje učenje iz generacije v generacijo vedno bolj mistificirali, spreminjali moj zakon in izkrivljali resnico. Vedel sem, da bodo ljudje pozabili na mojo obljubo, da se bom vrnil, in da se ne bodo več šteli za brate, ampak se bodo med seboj pobijali z najbolj krutimi, strahopetnimi in nečloveškimi orožji.

27. A zdaj je prišel čas in obljubljeni dan, in tukaj sem. Ne obsojajte načina, ki sem ga izbral, da se vam razodem; kajti ne svet me sodi, ampak jaz sem tisti, ki sodi človeštvo, ker je zdaj čas njegovega sodnega dne.

28. V srcih ljudi vzpostavljam kraljestvo – ne zemeljsko kraljestvo, kot ga mnogi pričakujejo, ampak duhovno –, katerega moč izvira iz ljubezni in pravičnosti, ne pa iz svetovnih sil.

29. Vidim, da so nekateri presenečeni, ko Me slišijo tako govoriti; toda vprašam vas: zakaj si Me vedno želite predstavljati oblečenega v svilo, zlato in dragulje? Zakaj si vedno želite, da bi bilo moje kraljestvo iz tega sveta, medtem ko sem vam razodel nasprotno? (279, 61–64)

30. Že sem vam napovedal, da bo boj oster, saj vsakdo meni, da je njegova vera popolna in da je njegov način njenega izvrševanja brezhiben. Vendar vam pravim, da

če bi bilo tako, ne bi imel razloga, da bi prišel v tem času in govoril z vami.

31. Prek navdiha vam dajem globoko duhovno učenje, ker vidim, da v vaših obrednih oblikah vlada poganstvo in da vas je slabo seme fanatizma zastrupilo z nevednostjo in sovraštvom.

32. Moj meč svetlobe je v moji desnici, jaz sem bojevnik in kralj, ki uničuje vse uporniško, vse obstoječe zlo in vse lažno. Ko bo moj boj končan in bodo srca naučena, da se združijo v molitvi in življenju, bo pogled vašega duha v neskončni svetlobi in večnem miru odkril mene. »To je moje kraljestvo,« vam bom rekel, »in jaz sem vaš kralj, kajti zato sem tu in zato sem vas ustvaril: da bi vladal.« (279, 72–74)

Razjasnitev o resničnem življenju

33. Vsi ljudje vedo, da sem Oče vsega ustvarjenega in da je usoda bitij v Meni. Kljub temu nisem od njih prejel niti njihove pozornosti niti njihovega spoštovanja. Tudi oni ustvarjajo, so gospodarji in verjamejo, da imajo moč nad usodo svojih bližnjih – zakaj bi se torej klanjali pred Menoj?

34. Na ta način je človek preizkušal mojo potrpežljivost in izzival mojo pravičnost. Dal sem mu čas, da najde resnico, a ni hotel sprejeti ničesar od mene. Prišel sem kot Oče in nisem bil ljubljen; potem sem prišel kot Učitelj in nisem bil razumljen; toda ker je nujno rešiti človeštvo, prihajam zdaj kot Sodnik. Vem, da se bo človek uprl moji pravičnosti, ker me tudi kot sodnika ne bo razumel in bo rekel, da se je Bog maščeval.

35. Želel sem, da bi vsi razumeli, da Bog ne more gojiti občutkov maščevanja, ker je njegova ljubezen popolna. Prav tako ne more pošiljati bolečine; vi sami ste tisti, ki jo privlačite s svojimi grehi. Moja božanska pravičnost stoji nad vašim trpljenjem in celo nad vašo smrtjo. Bolečina, ovire, neuspehi so preizkušnje, ki si jih človek nenehno nalaga , in plodovi njegovega sejanja so tisto, kar postopoma žanje. Meni zadostuje, da v vsaki od teh življenjskih kriz pustim, da moja luč doseže vaš duh, da bi dosegel svoje odrešeno. (90, 5-7)

36. To je Duh resnice, ki prihaja, da razjasni skrivnosti in vam razodene potrebno znanje, da se boste veselili resničnega življenja. On je božansko tolažba, ki se izliva na vaše trpljenje, da bi vam dalo pričevanje, da božanska sodba ni kazen niti maščevanje, ampak sodba ljubezni, da bi vas pripeljala k luči, miru in blaženosti. (107, 24)

37. Vedite, da tisti, ki razume in spozna nekaj od tistega, kar je pridržano tistim, ki se vzpenjajo, svojega duha ne more več odtrgati od tiste luči, ki mu je bila razodeta. Naj vstopi v neznane svetove ali se vedno znova vrača na zemljo: tisto, kar je nekoč sprejel kot božjo iskro svetlobe, bo vedno znova prodiralo iz najčistejšega dela njegovega bitja kot slutnja, kot božanska inspiracija. Včasih bo oživelo kot sladko

prebujenje ali kot nebeški spev, ki bo srce preplavil z blaženostjo, kot hrepenenje po vrnitvi v duhovno domovino. To je tisto, kar moje učenje pomeni za duše, ki se vračajo v to življenje. Na videz duh pozabi svojo preteklost, a v resnici ne izgubi znanja mojega poučevanja.

38. Tistim, ki dvomijo, da je to Božja Beseda, ki v tem trenutku in v tej obliki govori k njim, pravim, da če Mi ne želijo dati tega imena, če te besede ne želijo pripisati Božjemu Mojstru, naj si vzamejo za nalogo pomen tega pouka, naj se poglobijo v vsako njegovo misel; in če med razmišljanjem o tem, kar so slišali, pridejo do zaključka, da vsebuje luč in resnico za človeštvo, naj ga uporabijo kot merilo za svoje korake na zemlji in s tem spremenijo svoje življenje.

39. Vem, da vam prenašam resnično modrost; kar verjamejo ljudje, ne spremeni niti najmanj moje resnice. Vendar je nujno, da ima človek gotovost v tem, kar verjame, kar ve in kar ljubi. Samo zato se v svojih razodetjih občasno spustim na raven človeštva, da bi tako dosegel, da Me prepozna. (143, 54-56)

40. Predstava, ki jo imajo ljudje o Meni, je zelo omejena, njihovo poznavanje duhovnega je zelo skromno, njihova vera pa zelo majhna.

41. Religije dremljejo v stoletnem spanju, ne da bi naredile korak naprej, in ko se prebudijo, so dejavne le v svojem notranjem svetu in si ne upajo pretrgati kroga, ki so si ga ustvarile s svojimi tradicijami.

42. Bodo tisti, ki so prezrti, revni, preprosti in nevedni, ki bodo v želji po svetlobi, po čistem duhovnem okolju, po resnici in napredku zapustili ta krog. Oni so tisti, ki bodo zazvonili zvon in sprožili budni klic, ko bodo začutili, da prihaja čas mojih novih razodetij v dobi duhovnosti.

43. Ljudje želijo odkriti skrivnost duhovnega življenja – tistega bivanja, v katerega morajo neizogibno vstopiti in ki jih prav zato zanima.

44. Ljudje sprašujejo, molijo, prosijo za luč iz usmiljenja, ker čutijo potrebo po pripravi; toda kot odgovor na vse jim pravijo, da je duhovno življenje skrivnost in da je želja po dvigu tančice, ki ga prekriva, predrznost in bogokletstvo.

45. Resnično, pravim vam, tisti, ki hrepenijo po resnici in luči, na svetu ne bodo našli izvira, katerega voda bi potešila njihovo žejo. Jaz bom tisti, ki bo z nebes poslal tisto vodo modrosti, ki jo duše želijo piti. Svoj izvir resnice bom izlil na vsakega duha in vsak um, da se »skrivnosti« razblinijo. Kajti še enkrat vam pravim, da nisem jaz tisti, ki se za ljudi ovija v skrivnosti, ampak vi ste tisti, ki jih ustvarjate.

46. Res je, da bo v vašem Očetu vedno nekaj, česar nikoli ne boste spoznali, če upoštevate, da je Bog neskončen in da ste vi le delčki. Toda da ne bi smeli vedeti, kdo ste v

večnosti, da bi morali biti za sebe neprebojna skrivnost in da morate počakati, dokler ne vstopite v duhovno življenje, da bi to spoznali – tega vam nisem predpisal.

47. Res je, da se v preteklih časih ni govorilo k vam na ta način in da tudi ni bilo daljnosežnega poziva, da bi prodirali v luč duhovnih spoznanj; toda le zato, ker človeštvo v preteklosti ni čutilo nujne potrebe po znanju, ki jo čuti danes, niti ni bilo duhovno in razumsko sposobno razumeti. Čeprav je vedno iskala in brskala, je to počela bolj iz radovednosti kot iz resnične želje po luči.

48. Da bi ljudje našli pot, ki jih vodi k tej luči, in da bi bili sposobni sprejeti to vodo iz vira življenja in modrosti, morajo najprej opustiti vsak zunanji kult in iz svojih src odstraniti vsak fanatizem. Ko bodo nato v svojih srcih začeli čutiti prisotnost živega in vsemogočnega Boga, bodo iz najgloblje notranjosti svojega bitja čutili, kako se dviga nova, neznana pobožnost , polna občutka in iskrenosti, polna vznesenosti in srčnosti, ki bo prava molitev, razodeta skozi Duha.

49. To bo začetek njegovega vzpona k svetlobi, prvi korak na poti k duhovni preobrazbi. Ko bo Duh lahko človeku razodel pravo molitev, mu bo lahko razodel tudi vse sposobnosti, ki jih ima, ter način, kako jih razviti in usmeriti na pot ljubezni. (315, 66 75)

50. V mojem razodetju lahko najdete enaka učenja kot v »Drugi dobi«; toda v tej dobi sem vam skozi luč svojega Svetega Duha razodel neizmerno, in v dialogu od Duha do Duha vam bom še naprej razkrival nova in zelo velika učenja. Celotno vsebino Šestega pečata vam bom razkril v tej dobi razodetja, ki vas bo pripravila na čas, ko bom odprl Sedmi pečat. Tako boste vedno bolj spoznavali »neizmerno«; tako boste odkrili, da je duhovni svet dom vseh duš, neskončna in čudovita očetova hiša, ki vas čaka v visokem onostranstvu, kjer boste prejeli plačilo za dela, ki ste jih z ljubeznijo in usmiljenjem storili svojim bližnjim. (316, 16)

Razvoj, duhovno preoblikovanje in odrešitev človeka

51. Svoje nauke vam ne podajam le kot moralno uzdo za vašo materialno naravo; z njimi lahko namreč dosežete višje ravni duhovne popolnosti.

52. Med vami ne ustanavljam nove vere, ta nauka ne zanika obstoječih religij, če temeljijo na moji resnici. To je sporočilo božanske ljubezni za vse, klic vsem družbenim institucijam. Kdor razume Božji namen in izpolnjuje moje zapovedi, se bo počutil vodeno k napredku in višjemu razvoju svoje duše.

53. Dokler človek ne bo razumel duhovnosti, ki jo mora imeti v svojem življenju, mir še dolgo ne bo postal resničnost na svetu. Kdor pa izpolnjuje moj zakon ljubezni, se ne bo bal niti smrti niti sodbe, ki čaka njegovo dušo. (23, 12–13)

54. S temi razodetji vam ne želim prinesti le miru na svetu in olajšati trpljenja s telesnim tolažbo. S tem sporočilom vam podajam velika učenja, ki govorijo o vašem duhovnem razvoju. Kajti če bi vam hotel prinesti le dobrine sveta – resnično, pravim vam, za to bi zadostovalo, da bi pooblastil znanstvenike, ki jih osvetljujem z intuicijo in katerim bi razkril skrivnosti narave, da bi iz nje vzeli zdravilni balzam, s katerim bi vas ozdravili vaših telesnih trpljenj.

55. Moje delo vam želi pokazati širše obzorje, onkraj vašega planeta, s tistim neskončnim številom svetov, ki vas obdajajo – obzorja, ki nimajo konca, ki vam kažejo pot k večnosti, ki vam pripada. (311, 13–14)

56. Moje duhovno učenje ima različne cilje ali naloge: eden je tolažiti dušo v njenem izgnanstvu in ji pojasniti, da jo Bog, ki jo je ustvaril, večno pričakuje v svojem kraljestvu miru. Drugi je, da ji da vedeti, koliko darov in sposobnosti ima na voljo, da doseže svojo rešitev in povzdignjenje ali izpopolnitev.

57. Ta beseda prinaša sporočilo o duhovnosti, ki ljudem odpira oči, da bi gledali resničnost v obraz, ki jo verjamejo, da jo najdejo le v tem, kar vidijo, v tem, kar se dotikajo, ali v tem, kar dokazujejo s svojo človeško znanostjo, ne da bi se zavedali, da pri tem imenujejo minljivo »resničnost«, večno pa, kjer obstaja prava resničnost, spregledajo in zanikajo.

58. Naj to sporočilo potuje od naroda do naroda, od hiše do hiše, in pusti za seboj seme svetlobe, tolažbe in miru, da se ljudje za nekaj trenutkov ustavijo in svojemu duhu privoščijo počitek, ki je nujen, da se zbistrijo in spomnijo, da je vsak trenutek lahko trenutek njihove vrnitve v duhovni svet in da je od njihovih del in njihovega semena na svetu odvisen sad, ki ga bodo poželi ob prihodu v duhovno življenje. (322, 44–46).

Poglavje 6 – *Tretja zaveza in velika knjiga življenja*

Knjiga Božje ljubezni, resnice in modrosti

1. Knjiga moje besede je knjiga božanske in resnične ljubezni; v njej boste našli nespremenljivo resnico. Segnite po njej in našli boste modrost, ki vam bo pomagala, da se razvijete in dosežete mir v večnosti. Zgubil se bo tisti, ki bo izkrivil ali spremenil njegov pomen, in tisti, ki bo izpustil ali dodal eno samo besedo, ki ni v skladu z mojim popolnim naukom, bo hudo prekršil moj zakon.

2. Ohranite to besedo v njeni prvotni čistosti, kajti to je najlepša dediščina, ki jo bom zapustil človeštvu. Zapišite moje nauke in jih razširjajte med svojimi bližnjimi; zvesto jih varujte, kajti vi ste odgovorni za to dediščino.

3. Jutri bo človek v njej našel bistvo mojega razodetja, ki ga bo s svetlobo svojih naukov vodilo na pot resnice.

4. Ti spisi bodo podedovani od staršev na otroke kot vir žive vode, katere tok bo neizčrpno izviral in tekel od srca do srca. Študirajte Veliko knjigo življenja, knjigo duhovnosti, ki vam bo razložila božanska razodetja, ki ste jih prejeli skozi čas.

5. Ali vam nisem obljubil, da bo vsako spoznanje obnovljeno v svoji prvotni resnici? Kajti to je čas, ki vam je bil napovedan.

6. Resnično vam pravim: Kdor razmišlja o naukih moje knjige in jih raziskuje s pristno željo po poglobitvi svojega spoznanja, bo za svojo dušo pridobil luč in Me čutil bližje sebi.

7. Mitologije iz preteklosti in današnje bodo padle; vse povprečno in lažno se bo zrušilo; kajti prišel bo trenutek, ko se ne boste več mogli hraniti z nepopolnostmi, in takrat se bo duša odpravila na iskanje resnice, da ji bo ta služila kot edina hrana.

8. V teh naukih bo človeštvo našlo bistvo mojih razodetij, ki ga do danes zaradi pomanjkanja duhovnosti ni razumelo. Od davnih časov sem vam ga zaupal prek svojih poslancev, glasnikov in »tolmačev«, vendar vam je služilo le za to, da ste iz njega ustvarjali mite in tradicije. Premislite in preučite to učenje s spoštovanjem in ljubeznijo, če si želite prihraniti stoletja zmede in trpljenja. Vendar upoštevajte, da ne boste izpolnili svoje naloge, če se boste zadovoljili le z lastništvom knjige; ne, ta naj vas prebudi in pouči, če želite biti resnično moji učenci. Poučujte z zgledom, ljubeznijo in pripravljenostjo pomagati, ki sem vam jih pokazal. (20, 1–8)

9. Knjiga mojega poučevanja je sestavljena iz naukov, ki sem vam jih v tem času narekoval prek človeškega razuma. S to knjigo, ki jo bo človeštvo končno priznalo kot Tretjo zavezo, morate braniti mojo božansko stvar.

10. Človeštvo pozna le zakon »prvega časa« in tisto, kar je zapisano v Prvi in Drugi zavezi; toda Tretja bo zdaj združila in popravila tisto, kar so ljudje iz pomanjkanja pripravljenosti in razumevanja izkrivili. Človeštvo bo moralo preučiti moje sporočilo, da bo, ko bo prodiralo v jedro vsake besede, odkrilo en sam ideal, eno samo resnico, eno in isto luč, ki ga bo vodila k duhovnosti. (348, 26)

11. Razkrivam vam tisto, česar vam znanstvenik ne more naučiti, ker tega ne pozna. V svoji zemeljski veličini je zaspal in se ni povzpel k Meni v želji po moji modrosti.

12. Srca duhovnikov, ki bi morali v različnih sektah in verskih skupnostih poučevati duhovno znanje, ki je veličina in bogastvo za duha, so se zaprla.

13. Videla sem, da so bili zakon in nauki, ki sem jih v preteklih časih zapustila človeštvu, skriti in

nadomeščeni z obredi, zunanjimi kulti in tradicijami.

14. Toda vi, ki globoko spoznavate, da je bistvo te besede enako tistemu, ki ga je Izrael prejel na gori Sinaj in ki so ga množice ljudi v »Drugi dobi« slišale iz Jezusovih ust, morate s svojim čaščenjem Boga in svojimi deli poučevati, da se Božjega zakona ne sme pozabiti zaradi upoštevanja neumnih tradicij, ki duši ne koristijo. (93, 10–13)

15. Spomnil sem vas na imena mojih poslancev, prek katerih ste prejeli sporočila, zapovedi, preroštva in nauke.

16. Na ta način sem vsebino vseh preteklih naukov združil v en sam nauk.

17. Spiritualizem je zapuščina, v kateri se Tri zaveze združujejo v eni sami duhovni knjigi. (265, 62-64)

18. Ta nauka, ki se imenuje duhovna, ker razkriva duhovno, je pot, ki je človeku predpisana, po kateri bo spoznal svojega Stvarnika, mu služil in ga ljubil. Je knjiga, ki uči ljudi, naj ljubijo svojega Očeta v svojem bližnjem. Spiritualizem je zakon, ki zapoveduje dobro, čisto in popolno.

19. Dolžnost spoštovanja tega zakona velja za vse; vendar nikogar ne sili, da ga izpolni, ker vsak duh uživa svobodno voljo, da se njegov boj in vsa njegova dejanja lahko pri sodbi štejejo kot njegove lastne zasluge.

20. Zavedajte se torej, da je to učenje plamen božanske ljubezni, ki je od prvega do zadnjega mojih otrok vse osvetlil in jim dal toplino. (236, 20–22)

Razmerje med naukom o duhu in Jezusovim naukom

21. Učenje Duha ni teorija, temveč praktično poučevanje tako za človeško življenje kot za življenje duše. Ni drugega, bolj celovitega in popolnejšega poučevanja kot to. Spremlja vas še preden pridete na zemljo, sledi vam med celotnim dnevnim delom na tem svetu in se zlije z vašo dušo, ko se ta vrne v svoj prejšnji dom.

22. Ne bom jaz tisti, ki bo iz vaših bogoslužij odstranil liturgijo in tradicije – to bo duh človeka, ki se bo nehote dvignil nad svoje stare predstave zaradi potrebe po večji luči, ki osvetljuje njegovo pot razvoja. Kmalu bo človek spoznal, da je edino, kar lahko daruje Bogu, izkazovanje ljubezni, kajti ljubezen pomeni dobro, usmiljenje, modrost in pravičnost.

23. Spiritualizem ne izbriše niti ene besede, ki jo je nekoč oznanil Kristus. Če ne bi bilo tako, si ne bi smel dati tega imena, saj bi se s tem uprl resnici. Kako bi lahko bila ta beseda v nasprotju s tisto, saj jo izreka isti Mojster. Če bi resnično prodirali v pomen tega učenja, bi videli, da je moja današnja beseda razlaga ali pojasnilo vsega, kar sem nekoč rekel. Zato je človeštvo danes in v prihodnosti sposobno razumeti več kot pretekle generacije in zato tudi izpolnjevati zakon na čistejši, višji in resničnejši način.

24. Če natančno opazujete svoje bližnje pri njihovem verskem življenju, boste videli, da tisto, kar je bilo nekoč predmet njihovega čaščenja, zdaj gledajo brez notranjega sočustvovanja. Razlog za to je, da se duša sama prebudi in hrepeni po tem, kar jo lahko resnično nahrani. Zato vam pravim, da je zunanje izvrševanje kulta tega človeštva usojeno, da izgine. (283, 27–30)

25. V tej skromni in preprosti, a z božansko svetlobo prežeti knjigi bodo ljudje našli razjasnitev vseh svojih dvomov, odkrili bodo dopolnitev naukov, ki so bili v preteklih časih razkrite le delno, in našli bodo jasen in preprost način, kako razlagati vse tisto, kar je v starih besedilih skrito v simbolih.

26. Kdor se po prejemu tega duhovnega sporočila prepriča o resničnosti njegove vsebine in se loti se bo boril proti svoji želji po čutnih vtisih, proti svojemu malikovanju in fanatizmu ter očistil svoj um in srce vseh teh nečistosti, bo osvobodil svojo dušo in ji prinesel radost in mir, kajti zdaj se bo lahko borila za dosego večnosti, ki jo čaka. Tisti pa, ki nadaljujejo s svojim zunanjim izvrševanjem kulta, ki vztrajajo pri ljubezni do tega, kar pripada svetu, in ki ne verjamejo v razcvet ali razvoj duše – resnično, pravim vam, ti bodo ostali za sabo in bodo jokali, ko se bodo zavedli svoje zaostalosti in nevednosti. (305, 4–5)

Spori zaradi nove besede

27. Če se vam moje učenje zdi tako tuje, da menite, da takšnih besed še nikoli niste slišali, čeprav me poznate, vam pravim, da je vaše začudenje posledica vaše opustitve, da bi raziskali bistvo tega, kar sem vam razodel v preteklih časih. Zato se vam ta nauka morda zdi tuja ali nova, čeprav je bila ta luč v resnici vedno prisotna v vašem življenju. (336, 36)

28. Moje učenje v tem času, tako kot v »Drugem času«, bo pretreslo človeštvo. Hinavci se bodo morali soočiti z resničnostjo. Laž bo odvrgla svojo masko in resnica bo zasijala. Resnica bo premagala laž, ki obdaja ta svet.

29. Človek bo sposoben razumeti in spoznati vse, kar vsebuje razum in resnico; toda vse, kar so ga prisilili verjeti, čeprav tega ni razumel, bo sam zavrnil. Zato se bo moje učenje širilo, ker izžareva svetlobo, ki jo ljudje potrebujejo. Vam pripada velik del tega dela, saj svojim bližnjim razkrivate njegov začetek in njegov cilj. (237, 28-29)

30. Človeštvo hrepeni po moji besedi, po moji resnici. Ljudje zahtevajo in hrepenijo po luči za svoj razum, kličejo po pravičnosti in pričakujejo tolažbo. To je odločilni čas. Resnično, pravim vam, mnoge predstave, teorije in celo dogme, ki so se stoletja štele za resnice, se bodo zrušile in bodo zavrnjene kot napačne. Fanatizem in malikovanje bodo premagali in odpravili tisti, ki so bili najbolj prevzeti in vezani nanju. Božja učenja bodo

razumljena, njihova luč, vsebina in bistvo bodo dojeti in občuteni.
31. Ko se bo po obdobju preizkušenj, v katerem bodo znanstveniki doživeli veliko zmedo, v njihovih dušah razjasnilo in bodo slišali glas svojega duha, bodo odkrili tisto, kar si nikoli niso niti sanjali.
32. Ponovno vam pravim: bodite budni! Kajti v času sporov med veroizpovedmi in doktrinami, religijami in znanostmi bodo mnogi menili, da bo znanje, ki so jim ga posredovale njihove knjige, orožje, s katerim bodo lahko premagali moje nove učence, saj dobro vedo, da vi nimate knjig pri sebi. (150, 11 13)
33. Povedal sem vam, učenci, da se boste soočili z velikimi cerkvami in manjšimi sektami; vendar se ne bojte niti enih niti drugih. Resnica, ki sem vam jo zaupal, je očitna, beseda, ki sem vas jo naučil, je zunanje gledano jasna in preprosta, vendar v svojem pomenu globoka do neskončnosti, in to so močna orožja, s katerimi boste 89 bojovali in zmagali.
34. Vendar vam pravim: narod na zemlji, poln materializma in nevere, se bo dvignil, da vam bo odrekel pravico, da se imenujete Izrael, da bo zanikal vaše pričevanje, da ste doživeli ponovni prihod Mesija, in ta narod je judovski. Ali niste pomislili na to? To ljudstvo v svoji sredi pričakuje prihod svojega Mesija, svojega Odrešenika, ki mu bo prinesel pravico in ga ponovno postavil nad vsa ljudstva na zemlji. Ta narod ve, da sem vedno prihajal k njemu, in v tem »Tretjem času« bo rekel: »Zakaj bi Bog prišel k drugemu narodu?« — A glejte, tukaj so moja učenja! (332, 10)
35. Ta duhovna skupnost tu živi neopažena. Svet ne ve ničesar o vašem obstoju, mogočniki vas ne upoštevajo, toda bliža se boj med spiritualisti in »krščani«, med spiritualisti in Judi. Ta boj je nujen za uvedbo mojega učenja v celotno človeštvo. Takrat se bo Stara zaveza združila z Drugo in Tretjo v eno samo bistvo.
36. Mnogim izmed vas se to morda zdi nemogoče; zame pa je to najbolj naravno, najbolj pravilno in najbolj popolno. (235, 63-64)

Velika knjiga resničnega življenja

37. Moja beseda bo za vse čase zapisana, iz nje boste sestavili Knjigo tretjega časa, Tretjo zavezo, zadnje sporočilo Očeta; kajti v vseh treh časovnih obdobjih je imel Bog svoje »zlata peresa«*, da bi človeštvu zapustil svojo modrost. * Ta izraz se nanaša na tiste udeležence božjih razodetij, ki so imeli nalogo stenografsko zapisovati Gospodovo besedo.
38. Mojzes je bil prvo »zlato pero«, ki ga je Oče uporabil, da je dogodke »prvega časa« z neizbrisnimi črkami zapisal na knjižni zvitek. Mojzes je bil »zlato pero« Jahve.
39. Med svojimi apostoli in nasledniki »druge dobe« je imel Jezus štiri »peresa«, in to so bili Matej, Marko, Luka in Janez. To so

bila »zlata peresa« Božjega Mojstra. Toda ko je prišel čas, ko se je morala Stara zaveza prek vezi ljubezni, spoznanja in duhovnega napredka združiti z Novo zavezo, je iz tega nastala ena sama knjiga.

40. Sedaj, v »Tretjem času«, ko imate ponovno mojo besedo, sem prav tako imenoval »zlata peresa«, da bo ostala ohranjena v pisni obliki.

41. Ko bo prišel čas, boste sestavili eno samo knjigo, in ta knjiga, ki pripada »Tretjemu času«, bo – ko bo prišel čas za to – prav tako združena s knjigo Drugega in Prvega časa, in takrat bo iz razodetij, preroštev in besed »Treh časov« nastala Velika knjiga življenja* za vzgojo vseh duš.

** Pojasnilo iz pouka 85, verz 24, iz Knjige resničnega življenja: »Ni vam treba skrbeti, da bi se ta (trenutno nastajajoča) oporoka ali knjiga združila s prejšnjimi, kajti jaz sem bil tisti, ki je v tej knjigi združil razodetja in nauke Treh časov, tako da sem iz njih izluščil bistvo, da bi ustvaril enotno sporočilo.«*

42. Takrat boste spoznali, da so se vse besede – od prve do zadnje – izpolnile v resnici in v duhu, da so bila vsa preroštva predvideni potek zgodovine, ki ga je razodel Oče človeštva. Kajti samo Bog lahko da zapisati dogodke, ki se bodo zgodili. Ko so govorili preroki, niso bili oni, ampak je to storil Bog prek njih.

43. Svojim novim izbrancem sem zagotovil dovolj priprave, kakršno so imeli Mojzes in štirje učenci »Druge dobe«, da bi bila moja beseda zapisana v popolni iskrenosti, v polni jasnosti in resnici, saj je namenjena prihodnjim generacijam; vendar če bi kdo nameraval kaj dodati ali izbrisati iz te knjige, vas bom poklical na odgovornost.

44. No, moji ljubljeni otroci: Kdo pripisuje pomen knjigi, ki jo začenjate sestavljati? V resnici – nihče! Toda prišel bo čas, ko vas bo človeštvo polno hrepenenja in radovednosti prosilo za vašo knjigo, in takrat se bo prebudilo, raziskovalo mojo besedo in razpravljalo o njej. V tem sporu idej se bodo pojavile stranke – znanstveniki, teologi in filozofi. Narodom bo prineseno pričevanje vaše besede in Knjiga modrosti, in vsi bodo govorili o mojem nauku. To bo začetek nove bitke, vojne besed, misli in ideologij; toda na koncu, ko bodo vsi v resnici in v duhu spoznali, da je Veliko knjigo življenja napisal Gospod, se bodo bratsko objeli in ljubili, kakor je moja volja.

45. Zakaj beseda Jehovove v »Prvem času« ni zadostovala, da bi združila svet, in zakaj tega ni zmoglo niti Jezusovo učenje v Drugem času? Zakaj v tem času ni zadostovalo, da od leta 1866 posredujem svojo besedo, da bi se narodi ljubili med seboj in živeli v miru? Potrebno je, da tri knjige tvorijo eno samo, da bo ta beseda osvetlila ves svet. Takrat bo človeštvo sledilo tej luči in prekletstvo Babila bo odpravljeno, kajti vsi ljudje bodo brali Veliko knjigo resničnega življenja , vsi bodo sledili istemu nauku in se v duhu in

resnici ljubili kot Božji otroci. (358, 58–66).

Poglavje 7 – *Učinek in pomen duhovne nauke*

Učinek razodetij

1. Tukaj, ob tej besedi, ni človeka, ki ne bi trepetal v notranjosti in zunanjosti svojega bitja, to je v duhu in v mesu. Medtem ko Me tukaj posluša, razmišlja o življenju, o smrti, o Božji pravičnosti, o večnosti, o duhovnem življenju, o dobrem in o zlu.
2. Medtem ko sliši moj glas, v sebi čuti prisotnost svoje duše in se spomni, od kod prihaja.
3. V kratkem času, ko Me posluša, se počuti enoten z vsemi svojimi bližnjimi in jih v globini svojega bitja prepozna kot svoje prave brate in sestre, kot brate in sestre v duhovni večnosti, ki so mu celo bližji kot tisti, ki so mu bližnji le po mesu, saj je to na zemlji le začasno.
4. Ni moškega in ni ženske, ki se, ko Me slišita, ne bi počutila, da ju opazujem. Zato si nihče ne upa pred Menoj skrivati ali olepšavati svojih sramotnih madežev. In jaz jih osveščam, vendar ne razkrivam nikogar javno, ker sem sodnik, ki nikoli ne razkriva.
5. Povem vam, da med vami odkrivam prešuštnike, morilce otrok, tatove, pohote in slabosti, ki so kot gobavost na duši tistih, ki so grešili. Vendar vam ne dokazujem le resnice svojih besed s tem, da vam pokažem, da znam odkriti pregrehe vašega srca. Dokazati vam želim tudi moč svojih naukov, tako da vam dam orožje za premagovanje zla in skušnjav, tako da vas učim, kako doseči obnovo, in tako da v vaši naravi prebudim hrepenenje po dobrem, visokem in čistem ter popolno odpor do vsega neplemenitega, vsega lažnega in vsega, kar škoduje duši. (145, 93 65-68)
6. Danes še vedno živite v mračnih dneh, ki predhodijo svetlobi. In vendar – ko ta svetloba izkorišča majhne razjasnitve vašega meglene nebesne oblake, prodre skozi z bežnimi žarki svetlobe, ki dosežejo nekatere točke na Zemlji ter se dotaknejo src in duše pretresejo ter prebudijo.
7. Vsi, ki jih je presenetila ta luč, so se na svoji poti ustavili in vprašali: »Kdo si ti?« In jaz sem jim odgovoril: »Jaz , sem luč sveta, jaz sem luč večnosti, jaz sem resnica in ljubezen. Jaz sem Tisti, ki je obljubil, da se bo vrnil, da bi govoril z vami, Tisti, o katerem je bilo rečeno, da je 'Beseda' Božja.«
8. Kot Saulo na poti v Damask so ponižali ves svoj ponos, premagali svojo ošabnost in ponižno sklonili glavo, da bi Mi iz srca rekli: »Moj Oče in Gospod, odpusti mi, zdaj razumem, da sem te nevede preganjal!«
9. Od tistega trenutka naprej so ta srca postala majhni učenci; kajti v tem »Tretjem času« se med mojimi

novimi učenci do danes ni pojavil noben apostol s takšno predanostjo kot tisti, ki me je tako močno preganjal v mojih učencih in me je nato z takšno gorečnostjo ljubil. (279, 21–24)

10. Cerkve so se potopile v stoletni spanec rutine in zastoja, medtem ko je resnica ostala skrita. Tisti pa, ki poznajo Jehovove zapovedi in besedo Božjega Učitelja, morajo v tem glasu, ki trenutno govori k vam, prepoznati glas Duha resnice, ki je bil obljubljen za te čase. (92, 71)

11. Vem, da bodo mnogi ogorčeni, ko bodo spoznali to besedo; vendar bodo to tisti, ki v svoji duševni zmedeni ne želijo priznati, da v človeku poleg človeške narave obstaja tudi duhovni del bitja — ali tisti, ki sicer verjamejo v človeško dušo, vendar, vezani na navade svojih izročil in verskih prepričanj, zanikajo, da obstaja neskončno dolga pot razvoja za dušo. (305, 65)

12. Te besede bom zapustil zapisane in prišle bodo do mojih učencev v prihodnosti, in ko jih bodo ti preučevali, jih bodo našli sveže, žive, in njihov duh se bo tresel od blaženosti, ker bodo čutili, da je to njihov Učitelj, ki v tistem trenutku govori k njim.

13. Misliš, da je vse, kar sem ti povedal, namenjeno le tistim, ki so me poslušali? Ne, ljubljeno ljudstvo, s svojimi besedami govorim za prisotne in za odsotne, za danes, za jutri in za vse čase; za tiste, ki umirajo, za žive in za tiste, ki se še rodijo. (97, 45-46)

Spoznanje in upanje iz nove besede

14. Jaz sem Beseda ljubezni, ki prinaša tolažbo tistemu, ki trpi – tistemu, ki je vznemirjen, tistemu, ki joka, grešniku in tistemu, ki Me je iskal. Moja Beseda je v teh srcih reka življenja, kjer potešijo svojo žejo in operejo svoje nečistosti. Je tudi pot, ki vodi k večnemu domu miru in spokojnosti.

15. Kako lahko prideš do mnenja, da se življenjski boj – njegove žrtve, težave in preizkušnje – konča s smrtjo, ne da bi našel pravično nagrado v večnosti? Zato sta moja zakon in moje učenje s svojimi razodetji in obljubami v tvojih srcih spodbuda, nežnost in balzam pri vsakdanjem delu. Samo če se odvrnete od mojih naukov, se počutite lačni in šibki. (229, 3-4)

16. V svoji božanski ljubezni do človeških bitij jim dovolim, da raziskujejo moja dela in uporabljajo vse ustvarjeno, da nikoli ne bi imeli razloga trditi, da je Bog nepravičen, ker svojim otrokom skriva svojo modrost.

17. Ustvaril sem vas in vam podaril dar svobodne volje ter ga spoštoval, čeprav je človek to svobodo zlorabil in me s tem ranil ter oskrunil moj zakon.

18. Danes pa mu dopuščam, da občuti nežnost mojega odpuščanja, in osvetljujem njegovo dušo s svetlobo moje modrosti, da se eno za drugim vračajo moja otroka na pot resnice.

19. Duh resnice, ki je moja luč, sije v duhu, ker živite v napovedanih časih, v katerih vam bo razjasnjena vsaka skrivnost, da boste razumeli tisto, kar doslej ni bilo pravilno razloženo. (104, 9-10)
20. Razodel sem se na tem delu zemlje in pustil bom svojo besedo kot darilo za vse ljudi. Ta dar bo odpravil duhovno revščino človeštva. (95, 58)
21. Vsem bom vdihnil resničen način čaščenja Boga in tudi pravi način življenja v skladu z Božjim zakonom, katerega izpolnjevanje je edino, kar bo Gospod pripisal vsakemu od vas.
22. Končno boste spoznali vsebino ali pomen moje besede, o ljudje. Takrat boste odkrili, da moje učenje ni le božji glas, ki govori k ljudem, ampak tudi izraz vseh duhov.
23. Moja beseda je glas, ki spodbuja, je krik po svobodi, je rešilni sidro. (281, 13-15)

Moč Božje besede

24. Moje učenje razvija človeka v vseh vidikih njegovega bitja: občutljivo naredi in plemeniti srce*, prebudi in poglobi razum ter izpopolni in povzdigne dušo.
** Pojma »srce« in »duša« imata v Kristusovih razodetjih različen pomen: »Srce« (šp. »corazón«) simbolizira zemeljsko- no človeško, tudi telesno odvisno duševno življenje, s katerim se ukvarja psihologija, medtem ko »duša« (tukaj »espíritu«) označuje višji, večni vidik duše, ki se pusti voditi od Božje iskre, ki ji je lastna, od Duha, prek njegovega »glasu«, vesti.*

25. Moje učenje temeljito preučite, da boste razumeli pravi način izvajanja mojih naukov, da bo vaš razvoj harmoničen; da ne boste razvijali le uma, ne da bi se trudili za ideale duše, ki jih morate spodbujati.
26. Vse sposobnosti vašega bitja lahko v mojih besedah najdejo svetlo pot, na kateri lahko rastejo in se izpolnjujejo do neskončnosti. (176, 25–27)
27. Moje učenje je po svoji naravi duhovno, je luč in je moč, ki se izliva in prodira v vašo dušo, da bi ji omogočila zmago v boju z zlom. Moja beseda naj ne bo le balzam za ušesa, ampak je luč duše.
28. Ali me želite slišati z dušo, da se nahrani in izkoristi pomen tega pouka? Potem očistite svoje srce, razjasnite svoj um in dopustite, da vas vodi vaša vest. Takrat boste doživeli, kako se v vašem bitju začne odvijati preobrazba – ne le duševna, temveč tudi moralna in telesna. Tisto povzdignjenje, ki ga duša postopoma doseže skozi spoznanje – tista čistost, ki jo postopoma doseže, se bo odražala v čustvih srca in v zdravju telesa.
29. Strasti bodo vedno slabšale, grehi bodo postopoma izginili, fanatizem in nevednost bosta vedno bolj odstopala pravi veri in globokim spoznanjem v mojem zakonu. (284, 21–23)

30. To učenje, ki je znano le redkim in ga človeštvo ne upošteva, bo kmalu prišlo kot zdravilni balzam do vseh trpečih, da bi jim prineslo tolažbo, vzbudilo vero, pregnalo temo in vlilo upanje. Dvigne vas nad greh, bedo, bolečino in smrt.
31. Ne bi moglo biti drugače, saj sem jaz, Božanski Zdravnik, obljubljeni Tolažnik, ki vam je to razodel. (295, 30-31)
32. Ko boste enkrat duhovno prežeti in boste srečali ljudi, ki trpijo in so obupani, ker ne morejo imeti tistega, kar si prizadevajo doseči na svetu, boste doživeli, kako se njihov materializem kontrastira z vzvišenostjo mojih učencev, katerih zadovoljstvo bo veliko, ker bodo njihova prizadevanja in želje plemenite, utemeljene na trdnem prepričanju, da je v tem življenju vse minljivo.
33. Moji učenci bodo svetu govorili s primeri duhovnosti – z življenjem, ki si prizadeva približati dušo božanstvu, namesto da jo priveže na lažne zaklade sveta.
34. Vem, da se bodo materialisti v prihodnjih časih razburili, ko bodo spoznali to učenje; toda njihova vest jim bo povedala, da samo moja beseda govori resnico. (275, 5–7)
35. Pri velikem dnevnem delu, ki vas čaka, bom vaša opora. Moje učenje bo povzročilo velike pretrese na svetu. Prišlo bo do velikih sprememb v običajih in predstavah, in celo v naravi se bodo zgodile preobrazbe. Vse to bo naznanilo začetek nove dobe za človeštvo, in duše, ki jih bom kmalu poslal na zemljo, bodo govorile o vseh teh preroštvih, da bi prispevale k obnovi in vzponu tega sveta. Razlagale bodo mojo besedo in tolmačile dogodke. (216, 27)
36. Ta »Tretji čas« je čas vstajenja. Duše so bile podobne mrtvim, njihova telesa pa grobnicam. Toda prišel je k njim Mojster, čigar beseda življenja jim je rekla: »Pridite ven in vstanite k svetlobi, k svobodi!«
37. Kdor med njimi odpre oči za resnico in potem zmoži povzdigniti svoje življenje, svoja dela in svoja čustva v ljubezni do svojih bližnjih, ne bo več gledal na ta svet kot na kraj izgnanstva ali dolino solz in pokore, ker bo vedno bolj občutil blaženost resničnega miru, ki ga podarja mir duše.
38. To stanje vznesenosti v tem življenju bo odsev popolnega miru in svetlobe, ki ga bo duša uživala v boljših svetovih, kjer jo bom sam sprejel, da ji podarim dom, vreden njenih zaslug. (286, 13)

Odzivi teologov in materialistov

39. Ne bodite zmedeni, če vam bodo rekli, da je tisti, ki je v tem času govoril k vam, bil skušnjavec in da je bilo napovedano, da bo tudi on delal čudeže, s katerimi bo sam vznemirjal in zmedel izbrance. Resnično, pravim vam, mnogi od tistih, ki tako sodijo o mojem razodetju, bodo med tistimi, ki dejansko služijo zlu in temi, čeprav njihove ustnice poskušajo zagotoviti, da vedno širijo resnico.

40. Ne pozabite, da se drevo spozna po njegovem sadu, in pravim vam: ta sad je ta beseda, ki je postala slišna prek razumskih sposobnosti teh glasnikov – moških in žensk preprostega srca. Po sadu in po duhovnem napredku tistih, ki so ga uživali, bo človeštvo spoznalo drevo, ki sem jaz.

41. Trinitarno-marijansko duhovno delo se bo začelo širiti in s tem povzročilo pravi preplah med mnogimi, ki so v prepričanju, da so preučili in razumeli tisto učenje, ki so ga nekoč prejeli od Očeta, postali ošabni zaradi svojega znanja filozofije in znanosti, ne da bi se zavedali duhovnega razvoja, ki ga je doseglo človeštvo.

42. Ko se bodo prebudili iz svoje duhovne otrplosti, bodo opazili, kako danes misli in čuti človeški duh, bodo metali prekletstva proti temu, kar bodo imenovali »nove ideje«, in bodo širili, da je to gibanje sprožil Antikrist.

43. Nato se bodo zatekli k spisom, preroštvom in moji besedi, ki sem vam jo dal v »Drugi dobi«, da bi poskušali boriti se proti mojemu novemu razodetju, mojim novim naukom in vsemu, kar sem vam obljubil in danes izpolnjujem.

44. Moja beseda bo prišla na usta mojih učencev in prek spisov celo do tistih, ki ne priznavajo ničesar, kar je onkraj materialnega ali kar je zunaj njihovega znanja in pojmov, ki so jih nekoč sprejeli, in imenovali Me bodo lažnega boga, ker sem vam prinesel to besedo.

45. A ko boste to slišali, vaša vera ne bo propadla – čeprav se bo vaše srce počutilo ranjeno –, saj se boste z notranjim ganjenjem spomnili, da vam je vaš Učitelj to že napovedal in vas s svojimi besedami spodbudil, da prestanete te preizkušnje.

46. Vendar vam pravim: čeprav boste na svoji poti naleteli na prevare, hinavščino, praznoverje, verski fanatizem in malikovanje, ne smete nikogar obsoditi zaradi njegovih pregrešnosti. Učite jih z mojimi besedami in prepustite zadevo Meni, ki sem edini, ki vas sme soditi in ki ve, kdo je lažni bog, lažni Kristus, zli apostol, hinavski farizej. (27, 32–35)

47. Prišla bo vojna idej, veroizpovedi, religij, naukov, filozofij, teorij in znanosti, in moje ime in moj nauk bosta na vseh ustnicah. O mojem ponovnem prihodu se bo razpravljalo in ga zavračalo, nato pa se bodo veliki verniki dvignili in razglasili, da je Kristus ponovno bil med ljudmi. V tem trenutku bom iz neskončnosti spodbujal tista srca in na njihovih poteh delal čudeže, da bi okrepil njihovo vero. (146, 8)

Učinek duhovne nauke

48. Moja luč je s svojim širjenjem po vsem svetu povzročila, da se moja resnica išče v vsakem nauku. To je razlog za vedenje ljudi v njihovih različnih verskih prepričanjih.

49. To je izpolnitev tega, kar je bilo napovedano. Kdo med njimi zastopa

resnico? Kdo skriva lačnega volka v ovčji koži? Kdo s čisto obleko zagotavlja svojo absolutno notranjo iskrenost?

50. Uporabiti morate spiritualizem, da odkrijete mojo resnico; kajti človeštvo se je razdelilo na toliko veroizpovedi in svetovnih nazorov, kolikor je ustrezalo razvoju človeškega mišljenja.

51. Tako se je oblikovalo vedno več sekt in veroizpovedi, in za vas bo zelo težko presoditi, koliko resnice je v vsaki od njih.

52. Moje učenje osvetljuje misli in predstave ljudi, in postopoma bo vsakdo razumel temelje, da bo izpopolnil svoja dela in jih usmeril na popolnejšo in višjo pot.

53. Prišel bo čas, ko bo vsaka sekta in cerkev raziskovala sama sebe, da bi poiskala tisto, kar pripada mojemu delu. Da pa bi našli ta zaklad, bo potrebno, da povzdignejo svoje duše in prisluhnejo glasu Duha. (363, 4-8, 29)

54. Na tej zemlji je veliko verskih skupnosti, vendar nobena od njih ne bo združila ljudi ali dosegla, da se bodo ljubili med seboj. To delo bo opravilo moje duhovno učenje. Svet se bo zaman upiral prodoru te luči.

55. Ko bo preganjanje mojih učencev najhujše, se bodo naravne sile razbesnele; toda pomirile se bodo z molitvijo mojih delavcev, da bo svet doživel dokaz pooblastila, ki sem jim ga dal. (243, 30)

56. Svet bo v nemiru, ko bo moja beseda odmevala med narodi, kajti duša človeka, ki je pripravljena na to razodetje, bo ganjena od veselja in hkrati od strahu. Takrat naj se tisti, ki želi spoznati resnico, osvobodi suženjstva svojih materialističnih predstav in se okrepči ob svetlih obzorjih, ki se mu odpirajo pred očmi. Toda tisti, ki vztraja v zatemnjenosti svoje duše in v boju proti tej luči, ima še naprej svobodo, da to počne.

57. Sprememba mišljenja v smeri duhovnosti bo prinesla prijateljstvo in bratstvo med narodi. Vendar je nujno, da se pripravite, saj bo spopad velik. Ko se ljudje dvignejo drug proti drugemu v vojnah, se to ne dogaja zato, ker je to moja volja, ampak zato, ker niso razumeli Božjega zakona. (249, 47–48)

58. Prišel je čas vseobsegajočega sodbe in vsa dela ter vse verske skupnosti bom sodil Jaz. Iz človeške duše se bo iztrgalo jokanje, saj bo vse, kar je napačno, razkrinkano; sijala bo le resnica. V človeštvu bo prišlo do prebujenja in takrat mi bodo ljudje rekli: »Oče, daj nam svojo pomoč, daj nam pravo luč, ki nas vodi.« In ta luč in ta pomoč bosta nauka Svetega Duha, to bo pouk, ki sem vam ga dal in ki pripada tudi njim vsem, ker sem Oče vseh. (347, 27)

Pomen nove razodetve

59. Na videz to razodetje ne vsebuje ničesar velikega, vendar boste v prihodnosti še doživeli, kakšen pomen bo imelo med človeštvom.

60. Med tem ljudstvom so učenci vseh vrst; nekateri slutijo veličino tega dela in že čutijo pretres, ki ga bo povzročila njegova pojava v svetu; drugi se zadovoljijo s prepričanjem, da je to dobra pot, in obstajajo tudi taki, ki ne morejo odkriti veličine tega nauka in dvomijo v njegovo zmago ter vstop v srca ljudi. Povem vam, da je to dragulj, ki sem vam ga zaupal, a njegovih božanskih žarkov svetlobe niste hoteli prepoznati, ker niste poglobili mojega nauka. Povedal sem vam, da svetloba najsvetleje sije prav v temi, in prav tako boste v tem času materializma in greha videli, kako bo resnica, ki sem vam jo prinesel, zasijala v vsej svoji sijajnosti.

61. Ne pozabite, da so tudi v njegovem času dvomili v Kristusove besede, saj so ljudje Jezusa sodili po njegovem poreklu in oblačilih, in ko so izvedeli, da je sin tesarja iz Nazareta in revne ženske – ki se je kasneje v spremstvu revnih galilejskih ribičev odpravil, da bi pridigal učenje, ki se jim je zdelo čudno – niso mogli verjeti, da je ta potujoči pridigar, ki je hodil od vasi do vasi in kazal skromnost svojih oblačil, kralj, ki ga je Gospod obljubil izraelskemu ljudstvu.

62. Dajem vam te namige, ker ljudje iščejo zunanji sijaj, ki slepi čute, da bi lahko verjeli v veličino tistega, kar je mogoče videti in čutiti le z duhom.

63. Moral sem preliti svojo kri, dati svoje življenje in vstati od mrtvih, da bi se ljudem odprle oči. Kateri kelih naj zdaj popije moj duh, da boste verjeli vame? Človeštvo: Kaj ne bi storil, da bi te videl rešenega? (89, 68–69; 71–73)

64. Kdor trdi, da je moje učenje nevarnost za materialni napredek človeštva, stori hudo napako. Jaz, Mojster vseh mojstrov, kažem človeštvu pot k njegovemu vzponu in k resničnemu napredku. Moja beseda ne govori le duhu, ampak tudi razumu, pameti in celo čutom. Moje učenje vas ne le navdihuje in uči duhovnega življenja, ampak prinaša luč v vsako znanost in na vse poti. Moje poučevanje se namreč ne omejuje le na to, da vse duše pripelje na pot k domovanju, ki je onstran tega življenja, ampak doseže tudi človeško srce in ga navdihuje, da na tem planetu vodi prijetno, dostojanstveno in koristno življenje. (173, 44)

65. »Tretji čas«, v katerem zdaj živite, je čas razkrivanja velikih skrivnosti. Učeni in teologi bodo morali popraviti svoje znanje glede na resnico, ki vam jo trenutno razkrivam.

66. To je čas, v katerem morajo ljudje odpreti oči za luč moje modrosti – luč, ki sem jo spremenil v učenje, da bi skozi njo duhovno vstali k resničnemu življenju. (290, 51–52)

67. Ljudje bodo poskušali zanikati resničnost mojega razodetja, toda dejstva, dokazi in dogodki bodo govorili v prid tej resnici in pričali o njej, ki bo kot veliko sporočilo

»Tretjega časa« prišla z ust mojega ljudstva. In tudi prek spisov se bo moje učenje širilo po svetu, ker je to sprejemljivo sredstvo, ki sem ga od najzgodnejših časov navdihnil svojim glasnikom. Želim le, da bedite nad mojo resnico in jo na najčistejši in najpreprostejši način posredujete srcem. (258, 6)

68. V tistem »drugem času« je v moj prihod kot človek verjelo le nekaj srca. Kljub temu je človeštvo kasneje določilo rojstvo Odrešenika za začetek nove dobe. Tako bo tudi v tem času začetek mojega razodetja vam, to je moj prihod kot Sveti Duh, jutri določen kot začetek nove dobe. 69. Poslušajte, kar vam pravi Kristus, utelešenje Božje ljubezni: Mir ljudem dobre volje, tistim, ki ljubijo resnico in sejejo seme ljubezni. (258, 41–43).

Poglavje 8 – *Nove Kristusove skupnosti, učenci, apostoli in božji poslanci*

Svetloba in senca v razodetnih skupnostih

1. Če bi dal svojo besedo vsem narodom, bi jo večina zavrnila, ker bi človeška domišljavost, materializem in lažna veličina ne sprejeli nauka, ki govori o duhovnosti, ponižnosti in bratstvu. Svet še ni pripravljen, da bi razumel ljubezen, zato ne bi bili vsi dovzetni za mojo prisotnost v tej obliki.

2. Tako kot je Kristus takrat izbral skalno jamo, da se rodi kot človek, sem danes odkril ta kotiček zemlje, ki je bil pripravljen, da Me posluša, in ki je podoben jami in jaslim, ki so v tisti blagoslovljeni noči sprejele Božjega Sina. (124, 13–14)

3. Primer tega preprostega ljudstva tukaj, ki hodi svojo pot brez duhovnikov, ki bi ga vodili, in ki Mi izkazuje čast brez obredov in simbolov, naj bo klic, ki prebudi tiste, ki še spijo v svoji stoletni noči, in naj bo spodbuda za obnovo in očiščenje mnogih mojih otrok. (94, 39)

4. V senci mojega učenja ne bodo postavljeni prestoli, s katerih bi poveličani ljudje lahko vladali dušam svojih bližnjih. Nihče ne bo okronan niti prekrit s škrlatnim plaščem v prizadevanju, da bi zasedel mesto Gospoda, niti ne bodo nastopili spovedniki, ki sodijo, odpuščajo, obsodijo ali izrekajo sodbe o dejanjih ljudi. Samo jaz sem sposoben soditi duši s pravičnega in popolnega sodniškega stolca.

5. Lahko pošljem ljudi, ki popravljajo, učijo in vodijo, vendar ne bom poslal nikogar, da bi sodil in kaznoval. Poslal sem ljudi, ki so bili pastirji ljudi, vendar ne gospodarji ali očetje. Edini Oče po Duhu sem jaz. (243, 13–14)

6. V tem času bom vzgojil ljudstvo, ki bo resnično spoštovalo moj zakon, ki bo ljubilo resnico in dejavno ljubezen do bližnjega. To ljudstvo bo kot ogledalo, v katerem bodo drugi lahko videli odsev napak,

ki so jih storili. Ne bo sodnik nikomur, toda njegove vrline, dela in izpolnjevanje duhovnih dolžnosti bodo ganile duše vseh, ki bodo prečkali njegovo pot, in jim bodo pokazale vse napake, ki kršijo moj zakon.

7. Ko bo to ljudstvo enkrat močno in številčno, bo pritegnilo pozornost svojih bližnjih, kajti čistost njegovih del in iskrenost njegovega čaščenja Boga bodo ljudi navdušile. Takrat se bodo ljudje spraševali: »Kdo so ti, ki brez templjev znajo moliti na tak način? Kdo je naučil te množice ljudi, da častijo svojega Boga z molitvijo, ne da bi čutili potrebo po postavljanju oltarjev za svoje bogoslužje? Od kod so prišli ti potujoči pridigarji in misijonarji, ki tako kot ptice ne sejejo, ne žanjejo, ne prejo, pa vendar še naprej obstajajo?“

8. Takrat jim bom rekel: To revno in ponižno ljudstvo, ki pa vendar polno gorečnosti živi po mojem zakonu in je močno proti strastem sveta, ni bilo vzgojeno od nikogar. Te množice, ki imajo veselje v delanju dobrega, ki so razsvetljene z navdihom in ki prinašajo srcem sporočilo miru in kapljico zdravilnega balzama, niso bile poučene od učiteljev ali duhovnikov katere koli verske skupnosti na Zemlji. Kajti resnično, pravim vam, v tem času na vašem svetu ni niti enega človeka, ki bi bil sposoben poučevati čaščenje Boga v resnični duhovnosti. Resnica nima svojih korenin niti v sijaju obredov ali slovesnosti niti v bogastvu ali zemeljski moči, temveč, ker je ponižna, išče čista, plemenita, iskrena in resnico ljubeča srca kot svoj tempelj. Kje so ta srca? (154, 12–14)

9. Poklical sem mnoge svoje otroke, da bi jim dodelil različne naloge, različne dolžnosti znotraj tega dela, in vam sem jih dodelil glede na vaš napredek in vaše nadarjenosti. Iz vseh skupaj sem oblikoval svoje ljudstvo, svojo novo apostolsko skupino.

10. Nekaterim sem zaupal službo voditeljev, in da njihova naloga ne bi bila težka in naporna, sem ljudstvo razdelil v skupnosti.

11. Drugim sem zaupal dar glasnika, da bi mojo navdih, ki se je spremenil v človeško besedo, posredovali tem množicam, ki se zbirajo, da bi sprejele ta čudež.

12. Nekaterim sem podelil privilegij jasnovidnosti, da bi jih naredil za preroke in da bi prek njih napovedovali, kar bo prišlo.

13. Nalogo »stebrov« so prejeli tisti, ki naj podpirajo ljudstvo na njegovem romanju in so v pomoč voditeljem skupnosti, ki nosijo breme križa skupaj s množicami poslušalcev.

14. Drugi so bili obdarjeni z darom posredništva in so bili usposobljeni kot orodja duhovnega sveta, da posredujejo njegova sporočila, razlago mojega dela, ter kot nosilci zdravilnega balzama, tolažbe za bolnike, da s svojimi blagodejnimi

duhovnimi izžarevanji skupaj izkazujejo usmiljenje trpečim.

15. »Zlato pero« sem poimenoval tistega, ki v knjigo, ki vam jo bom zapustil, zapisuje moja razodetja, nauke in preroštva tega časa.

16. Urad »temeljnega kamna« sem podelil tistim, ki naj bodo med ljudstvom zgled trdnosti, stabilnosti in moči. Njihova beseda, nasvet in zgled med ljudstvom naj bosta nespremenljiva, kakor je skala.

17. A zdaj, ko se ta del mojega razodetja bliža koncu, uredim vse službe in vsem tistim, ki so izbrani, da prejmejo tako velike naloge, pošiljam klic, naj se temeljito preizkusijo in spoznajo rezultat svojih del. V tej uri razmisleka stojim ob strani vsem. (335, 27–28)

18. Kot v vseh časih je bilo veliko poklicanih in malo izbranih, kajti izberem le tiste, ki so pravočasno pripravljeni izpolniti svojo nalogo; ostalim pa dam luč, da razumejo, kako čakati na čas, ko bodo tudi oni izbrani.

19. Koliko tistih, ki so bili le poklicani, ne da bi bil že čas, da bi jih izbral za nalogo, se je uvrstilo med moje učence in delavce, ne da bi imela njihova duša nujno potrebni razvoj, da bi nosila breme tega križa, niti njihov um potrebne luči, da bi sprejel mojo navdih! Kaj so mnogi od njih storili, potem ko so se znašli v vrstah izbranih? Oskrunili so, zastrupili ozračje, okužili druge s svojimi slabimi nagnjenji, lagali, sejali nesoglasje, izkoriščali moj ime in duhovne darove, ki sem jih položil v svoje učence.

20. Naj nihče ne poskuša odkriti, kdo so, ker tega ne bi mogli. Samo moj prodoren sodniški pogled jih ne izgubi izpred oči, in jaz pustim, da moja beseda doseže njihovo vest, ki jim pravi: Bodite budni in molite, da boste lahko pravočasno obžalovali svoje pregrehe; kajti če to storite, vam obljubljam, da vas bom duhovno hitro posadil za svojo mizo in praznoval praznik sprave in odpuščanja. (306, 53–55)

21. To je resnica: v mojem delu se vsi ne ljubijo med seboj, čeprav pripadajo njemu, niti ga vsi niso razumeli. Zato vam lahko rečem, da nekateri pripadajo mojemu delu, drugi pa delajo svoje.

22. Tisti, ki mi iz ljubezni sledijo, ljubijo mojo besedo, ker vedo, da jih popravlja, ne da bi jih ranila, in jim kaže njihove napake, ne da bi jih izpostavljala. To jih spodbuja, da vztrajajo pri izpopolnjevanju svojih dejanj.

23. Tisti, ki namesto prizadevanja za to izpopolnjevanje iščejo le pohvale, občutek nadrejenosti, laskanje ali svoj preživljaj, namesto da bi si prizadevali za izpopolnjevanje duše, ne prenesejo moje besede, ko jim ta pokaže njihove napake. Potem morajo ustvariti delo, ki je drugačno od mojega, kjer so svobodni, da delajo po svoji volji. Še niso razumeli, da je edino, kar morajo poslušalci med mojim razglašanjem storiti, to, da mi poslušajo z največjim povzdignjenjem, da bi

lahko nato razlagali moje sporočilo. (140, 72–74)

24. Rekel sem, da bo prišel čas zmede, neprimernosti, v katerem se bo tisti »delavec« dvignil in trdil, da se moje razodetje ne bo končalo s človeškim razumom. Toda prišel bo trenutek, ko se bo moja beseda izpolnila, četudi se bo človek hotel upreti moji volji.

25. Koliko napak na poti so storili mnogi tisti, ki sem jim zaupal nalogo in milost. Koliko nerazumevanja vidim, ki se po letu 1950 širi med mojimi otroki.

26. Zaradi nerazumevanja in neumnosti človek zadržuje mojo pomagajočo ljubezen, pooblastilo in milost ter stoji ob strani prave poti zakona, harmonije in resnice.

27. Izrael se bo še enkrat razdelil od plemena do plemena, spet se bo razdelil in bo hotel s stopali poteptati čisti in iskreni zakon, ki sem mu ga izročil; Izrael bo še enkrat poiskal prejšnje poti in padel v malikovanje in fanatizem. Obrnil se bo k sektam in zašel v zmedo, v temo ter se naslajal z lepo zvenečimi in lažnimi besedami, ki mu jih bo ponujal človek.

28. Ko bodo cerkveni in sektarski ljudje videli, da se Izrael razdvaja, da se Izrael medsebojno zanika in je šibak, bodo iskali razloge, da bi si prisvojili dragulj neizmerne vrednosti, da bi si prisvojili skrinjo Nove zaveze in jutri rekli, da so oni pravi Božji poslanci med človeštvom in predstavniki moje božanskosti. (363, 47–49, 51, 57)

Opozorilna beseda poslušalcem glede duhovnega dela

29. Želim, da bi po koncu mojega razodetja imeli jasno opredeljeno predstavo o tem, kaj je to učenje, da bi ga pravilno upoštevali; kajti do danes se med množicami, ki so slišale mojo besedo, še niso pojavili pravi duhovniki. Do sedaj niste prakticirali spiritualizma, ampak le svojo predstavo o tem, kaj je moje delo, kar pa je daleč od prave duhovnosti.

30. Morate biti močni, da si priznate, da ste zašli s poti; morate se zbrati, da izboljšate svoje navade, in si z vnemo prizadevati, da med vami zasije resnica in čistost tega učenja.

31. Ne bojte se spremeniti zunanjega dela svojih oblik čaščenja in svojega kulta, dokler ne izkrivljate bistva mojih naukov. (252, 28–30)

32. Izkoristite čas, ki ga še imate, da poslušate moje nauke, da vas napolnijo s svetlobo in milostjo, da naredite trden korak k duhovnosti – korak, ki ga niste naredili, ker ste nadaljevali s kultom, polnim materializma in zmot.

33. Do danes vam je manjkala vera, da bi odpravili svoje figure, obrede in simbole ter Me duhovno iskali v neskončnosti. Manjkalo vam je poguma, da bi bili duhovniki, in izmislili ste si nekakšno lažno duhovnost, za katero skrivate svojo materialistično miselnost in svoje napake.

34. Ne želim, da ste hinavski, ampak iskreni in ljubitelji resnice. Zato vam govorim z največjo jasnostjo, da temeljito očistite svoje življenje in svetu pokažete resnico tega dela. Imenujete se duhovniki? Potem bodite resnično takšni. Ne govorite o mojem nauku, dokler počnete popolnoma nasprotno, saj boste s svojimi deli ljudi le zmedli.

35. Predvsem spoznajte, kaj je moje delo – kaj pomeni moj zakon, kakšna je vaša naloga in kako jo morate izpolniti, da se boste – če na svoji poti nimate vodnika, ki bi bil vreden, da usmerja vaše korake – vodili po vesti in spoznanju, ki ste ga pridobili v mojem nauku. Tako ne boste mogli nikogar kriviti za kakršen koli spodrsljaj ali zmoto. (271, 27–30)

36. Od začetka mojega razodetja skozi človeški razum je bila moja volja, da bi svoje duhovne darove uporabili v praksi in začeli s svojo duhovno misijo, da bi, ko pride dan mojega slovesu, že prehodili del poti in se ne bi počutili prešibki, da bi se lotili izpolnjevanja tako težke naloge.

37. Nekateri so razumeli božjo misel in si prizadevali, da bi jo uresničili. Vendar pa obstajajo tudi taki – in ti so v večini –, ki so napačno razumeli smisel tega dela.

38. To so zmote, ki jih pri tem ljudstvu tukaj grajam, ker ne želim, da bi se človeštvo posmehovalo tistim, ki so bili tako dolgo poučevani. (267, 65–67)

39. Medtem ko so nekatere zanimale le vsebina mojih besed in so si vedno želeli napredka in razvoja svoje duše, so imeli drugi večje zadovoljstvo v zunanjem kultu. Podobno – medtem ko so se prvi veselili, ko so prejemali pouk o duhovnosti – je druge motilo, da so bile omenjene njihove napake.

40. Samo jaz vem, kdo se bo moral pred menoj odgovarjati za vse, kar bi moralo biti znano prek mojih glasnikov in kar je bilo zadržano. (270, 8–9)

41. Razmislite in spoznali boste, da je soglasje, ki ga potrebujete, duhovno in da ga boste dosegli, če se dvignete nad svoje strasti in samovoljnost.

42. Kako lahko ustvarite mir, če vsak razglaša svoje kot edino resnično in hkrati bojuje proti tistemu, kar je napačno?

43. Fanatizem je tema, je slepota, je nevednost, in njegovi plodovi nikoli ne morejo biti svetli. (289, 8-10)

44. Resnično, pravim vam, če se ne združite, kakor je moja volja, vas bo človeštvo razpršilo in vas izgnalo iz svoje srede, ko bo videlo, da vaše življenje odstopa od tega, kar pridigate.

45. Kaj se bo zgodilo, če bodo ljudje odkrili, da v vsaki občini obstaja drugačna oblika pobožnosti in drugačen način izvrševanja mojega učenja?

46. Zaupam vam zadnja tri leta mojega razodetja, da si prizadevate za združitev tega ljudstva – združitev, ki zajema tako duhovno

kot zunanje, da bo vaše delovanje, prežeto z harmonijo in soglasjem, največji dokaz, da vas je vse, v različnih zboriščih in v različnih delih dežele, učil en sam Učitelj: BOG. (252, 69-71)

Pravo učenčevstvo, novi apostoli

47. Ne poskušajte omejiti tega dela, ki je univerzalno in neskončno, niti ne postavljajte meja svojemu duhovnemu razvoju, kajti bolj ko se poglobite v pot dobrih del in študija, večje razodetja boste prejeli. Videli boste, kako bo božansko delo vzklilo iz najbolj neopaznega, videli ga boste manifestiranega v vsem ustvarjenem, čutili ga boste utripati v svojem bitju.

48. To je preprostost, s katero učim duhovnega učenca, da bo tudi on preprost kot svoj Učitelj. Učenec naj prepričuje in spreobrača z resničnostjo svojih besed in močjo svojih del, ne da bi hotel koga impresionirati z skrivnostnimi silami ali izjemnimi sposobnostmi.

49. Pravi učenec bo velik zaradi svoje preprostosti. Razumel bo svojega Učitelja in se hkrati razumljivo predstavil svojim bližnjim. (297, 15–17)

50. Jezusov učenec je tisti, ki premaga z besedo, ki prepričuje in tolaži, ki dviga in prebuja, ki iz premaganega naredi zmagovalca nad samim seboj in nad nasprotnostmi.

51. Kristusov apostol ne more nositi egoizma v svojem srcu, tako da misli le na svoje lastne trpljenja ali skrbi. Ne skrbi za svoje, ampak misli na druge, z absolutnim zaupanjem, da ni ničesar zanemaril, ker Oče takoj priskoči na pomoč tistemu, ki je zapustil svoje, da bi se posvetil Gospodovemu otroku, ki potrebuje duhovno pomoč. In tisti, ki je pozabil nase, da bi bližnjemu prinesel nasmeh upanja, tolažbo za njegovo žalost, kapljico balzama za njegovo bolečino, ob vrnitvi najde svoj dom osvetljen s svetlobo, ki je blagoslov, radost in mir. (293, 32–33)

52. Pri moji mizi bodo v tem času apostoli tako moški kot ženske; k tej mizi bom posadil vaše duše.

53. Ženske so bile tiste, ki so v tem času visoko dvignile spiritualistično zastavo, na poti so pustile sled apostola, ki z vnemo spoštuje Gospodov zakon.

54. V moji novi apostolski skupnosti bo ženska stala ob strani moškega in ne bo določene starosti, da bi Mi služili: tako odrasli kot otrok ali starec bodo to počeli, mlado dekle kot mati. Kajti še enkrat vam pravim, da je to vaša duša, ki jo iščem, in da je že davno za seboj pustila svoje otroštvo. (69, 16-17)

55. Če sem vam v »Drugi dobi« rekel, da moje kraljestvo ni od tega sveta, vam danes pravim, da tudi vaše ni tukaj, ker je ta svet, kot že veste, za človeka le prehod.

56. Učim vas resničnega življenja, ki nikoli ni temeljilo na materializmu. Zato se bodo mogočni tega sveta ponovno uprli mojemu učenju. Prihajam k vam s svojim večnim

učenjem, s svojim za vedno veljavnim poukom, ki je sestavljen iz ljubezni, modrosti in pravičnosti. Vendar ga ne bodo takoj razumeli, človeštvo me bo ponovno obsodilo, me bo še enkrat pribilo na križ. Vendar vem, da mora moja nauka skozi vse to iti, da bo priznana in ljubljena. Vem, da bodo moji najostrejši preganjalci kasneje moji najzvestejši in najbolj pripravljeni na odpoved sejalci, kajti dal jim bom zelo velike dokaze moje resnice.

57. Tisti Nikodem iz »druge dobe«, knez med duhovniki, ki je obiskal Jezusa, da bi z njim govoril o modrih in globokih naukih, se bo v tem času ponovno pojavil, da bi vestno raziskal moje delo in se mu spreobrnil.

58. Tisti Saulus, imenovan Pavel, ki je – potem ko me je z vso jezo preganjal – postal eden mojih največjih apostolov, se bo ponovno pojavil na moji poti, in povsod se bodo pokazali moji novi učenci – eni goreči, drugi pa se bodo odpovedali sebi. Sedanji trenutek je zelo pomemben, čas, o katerem vam govorim, se vam vedno bolj približuje. (173, 45–48)

59. Ljudje potrebujejo tiste, ki znajo ostati trdni v preizkušnjah, tiste, ki so seznanjeni z velikimi boji sveta in duha. Prav oni so tisti, ki lahko človeštvu kažejo smer in ga vodijo, kajti v njihovih srcih ne bo želje, da bi kogar koli zatirali ali obvladovali. Ne morejo dati prostora sebičnosti, ker so v trenutkih povzdignjenja občutili usmiljenje Gospoda, ki jih preplavlja z ljubeznijo, da bi to usmiljenje posredovali svojim bratom. (54, 53)

Božji poslanci po vsem svetu in v vseh časih

60. Narodi sveta nikoli niso bili prikrajšani za duhovno luč. Resnično, pravim vam, ne le temu narodu sem poslal preroke in glasnike, ampak vsem sem poslal glasnike, da bi jih prebudil.

61. Na podlagi svetlobe in resnice njihovih naukov ter podobnosti s tem, kar sem vam razodel, lahko presodite o njihovih besedah.

62. Nekateri so živeli pred prihodom Mesija, drugi so delovali po mojem življenju kot človek, toda vsi so ljudem prinesli duhovno sporočilo.

63. Ta učenja so – tako kot moja – doživela izkrivljanja; kajti če se njihov pomen ni spremenil, so bila okrnjena ali pa so bila skrita pred ljudmi, ki so hrepeneli po resnici.

64. Enotna resnica in enotna morala sta tisti, ki sta bili ljudem razodeti prek glasnikov, prerokov in služabnikov. Zakaj imajo narodi potem različne predstave o resnici, morali in življenju?

65. Ta resnica, ki jo je človeštvo skozi vsa časa izkrivljalo, bo ponovno vzpostavljena, in njena luč bo sijala s takšno močjo, da se bo ljudem zdelo, kot da je nekaj novega, čeprav je to ista luč, ki je od nekdaj osvetljevala razvojno pot otrok moje Božanskosti.

66. Mnogi so tisti, ki so umrli, ker so govorili resnico; mnogi so tudi tisti, ki so bili izpostavljeni mučenju, ker niso hoteli utišati glasu, ki je govoril v njih.

67. Ne mislite, da je Nebesa poslala le tiste, ki so vam govorili o Duhu, o ljubezni, o morali – ne, poslala je tudi tiste, ki so vam prinesli dobre plodove znanosti, tisto znanje, ki prinaša luč v življenje ljudi, ki olajšuje njihova bremena in blaži njihove stiske. Vsi ti so bili moji poslanci.

68. Obstajajo tudi drugi, ki sicer ne prinašajo naukov duhovne morale ali znanstvenih odkritij, vendar prinašajo sporočilo, ki uči, kako čutiti in občudovati lepote stvarstva. To so moji glasniki, ki imajo nalogo, da v srca žalostnih prinašajo radost in balzam.

69. Vsi so pili grenki kelih, ko so spoznali nerazumevanje sveta, slepega za resnico, človeštva, neobčutljivega za lepo in dobro. In vendar – če sem vam rekel, da bo v tej dobi vse obnovljeno – če sem vam napovedal, da se bo vse vrnilo na pravo pot in da bodo vsa moja učenja ponovno dobila svoj prvotni pomen, lahko verjamete, da se za ta svet bliža čas duhovnega sijaja, čeprav ne smete pozabiti, da bo – preden se to zgodi – vse sodeno in prečiščeno. (121, 9–16)

70. Kadarkoli se bliža božje razodetje, ki naj bi razsvetlilo ljudi, sem jim poslal predhodnike ali preroke, da bi jih pripravil, da bi lahko prepoznali to luč. A ne verjemite, da so moji glasniki le tisti, ki prinašajo sporočila za duha. Ne, učenci, vsak, ki med ljudmi seje dobro v kateri koli obliki, je moj glasnik.

71. Te glasnike lahko srečate na vseh poteh svojega življenja, tako v verskih skupnostih kot v znanosti – med ljudmi, ki vladajo, ali med tistimi, ki poučujejo dobre nauke.

72. Moj dober služabnik nikoli ne odstopi od poti, ki jo mora prehoditi; raje umre na poti, kot da bi se umaknil. Njegov zgled je seme svetlobe v življenju njegovih bližnjih, njegova dela pa so zgled za druge. Ah, če bi le človeštvo lahko razumelo sporočila, ki mu jih pošiljam prek njih! A ni tako, ker je veliko ljudi, ki imajo na svetu občutljive naloge, vendar pa svoj pogled odvrnejo od teh velikih vzornikov, da bi stopili na pot, ki jim bolj ugaja. (105, 13–15)

73. Toda kaj si storila s tistimi ljudmi, človeštvo, ki sem jih poslal k tebi, da te spominjajo na mojo pot, pot vere, ki je pot modrosti, ljubezni in miru?

74. Niste hoteli vedeti ničesar o njihovih nalogah in ste se jim upirali s hinavsko vero, ki jo imate zaradi svojih teorij in veroizpovedi. (263,18-19)

75. Še enkrat vam moram povedati, da to ljudstvo, ki se oblikuje okoli mojih razodetij, ni ljudstvo, ki ga Oče v svoji ljubezni postavlja nad druga ljudstva na Zemlji. Gospod je nanj usmeril svoj pogled le zato, ker ga je oblikoval iz duš, ki so bile na

svetu že od nekdaj, ko je prišlo novo božansko razodetje. To so duhovni otroci tistega izraelskega naroda, naroda prerokov, glasnikov, vidcev in patriarhov.

76. Kdo bi Me v tem času lahko bolje sprejel kot oni, razumel novo obliko mojega razodetja in pričal o izpolnitvi mojih obljub? (159, 51-52)

77. Spustil sem se v naročje izraelskega naroda, ki v večini živi v tej državi. Preostali so razpršeni po vseh narodih, poslani od mene, in njim sem se duhovno razodel. To so moji izbranci, ki so mi ostali zvesti. Njihovo srce ni okuženo in njihov duh lahko sprejme moje navdihe. Prek njih trenutno podarjam svetu velik zaklad modrosti. (269, 2)

78. Ljubljeni otroci, ki ste prišli v majhnem številu, resnično, pravim vam: moj prodoren pogled povsod odkriva moje izbrance, ki v svojem duhu čutijo, da je zdaj čas moje prisotnosti. Niso slišali moje besede tako kot vi; vendar v svojem duhu slišijo glas, ki jim pravi, da sem ponovno med človeštvom, da sem duhovno prišel »na oblaku«. Enim bom omogočil, da Me vidijo z očmi duha, drugim s pomočjo intuicije, ostalim pa bom močno dal čutiti svojo ljubezen, da bodo občutili prisotnost mojega duha. (346, 13)

79. Kmalu se bodo dvignili intuitivni, navdihnjeni, duševno občutljivi in bodo v narodih pričali o tem, kar vidijo z duhom, kar čutijo, kar slišijo in sprejemajo. Ponovno vam pravim, da se moje ljudstvo ne omejuje na tiste, ki so Me slišali prek teh glasnikov, ampak da sem svoje služabnike poslal na različne točke zemlje, da pripravijo poti in očistijo polja, na katera morajo kasneje priti sejalci.

80. Jaz jih krepim in blagoslavljam, kajti njihovo dnevno delo je trpljenje, njihova pot je posuta s trni. Posmeh, zaničevanje, obrekovanje in podlost jih spremljajo povsod. A oni – predvidni in navdihnjeni – vedo, da so bili poslani zame, in so pripravljeni v izpolnjevanju svoje misije priti do konca poti. (284, 50–51)

81. Vabim vas, da vstopite v moje kraljestvo. Kličem vse narode zemlje brez kakršnega koli dajanja prednosti; vendar vem, da me ne bodo vsi poslušali.

82. Človeštvo je ugasnilo svojo svetilko in hodi v temi. A tam, kjer se pojavi zmota, se bo pojavil nekdo, ki ga osvetljujem, ki širi svetlobo v svojem okolju – duhovni stražar, ki bedi in čaka na moj znak, da bi zazvonil alarmni klic, ki prebuja in pretresa.

83. Naj bo ljubezen teh glasnikov v vaših srcih seme, ki prinaša sadove. Ne zavračajte jih, če se vam kažejo v zunanji revščini. Poslušajte jih, kajti prihajajo v mojem imenu, da bi vam posredovali sposobnost, ki je trenutno ne poznate. Naučili vas bodo popolne molitve, osvobodili vas bodo vezi materializma, s katerimi ste vezani, pomagali vam bodo doseči duhovno svobodo, ki vas dvigne k Meni. (281, 33)

84. Če bi se pojavil kdor koli in trdil, da je ponovno utelešeni Kristus, mu ne verjemite. Kajti ko sem vam napovedal, da se bom vrnil, sem vam dal vedeti, da bo to v duhu. Če vam bo kdo rekel: »Jaz sem Božji poslanec« – ne zaupajte mu, kajti pravi poslanci se ne hvalijo in ne razglašajo poslanstva, ki jim je zaupano. Izkazujejo se le s svojimi deli. Ljudje so tisti, ki morajo presoditi, ali je nekdo Gospodov poslanec. Se spominjate, da sem vam rekel, da se drevo spozna po svojih sadežih?

85. Ne prepovedujem vam, da poskusite »plodove dreves«, vendar morate biti pripravljeni, da boste znali ločiti dober plod od slabega.

86. Tiste, ki ljubijo resnico, bom postavil kot svetilke, da bodo osvetljevali pot svojim bližnjim. (131, 5-7)

87. Časi, ko ste na svetu potrebovali duhovnega vodnika, so minili. Od zdaj naprej bo vsak, ki sledi tej poti, imel le pot mojega zakona in nobenega drugega vodnika razen lastne vesti.

88. Vendar pa bodo vedno obstajali moški in ženske z veliko svetlobo in veliko duševno močjo, ki bodo s svojim zgledom in navdihom pomagali množicam ljudi. 89. Če bi bilo drugače, bi vam že poslal na zemljo duhove, kot sta Mojzes ali Elija, da bi vam utrli pot in vas nenehno opominjali na zakon. Tudi oni vam stojijo ob strani, vas varujejo in spremljajo, vendar ne več v človeški podobi, ampak iz duhovnega sveta. 90. Kdo jih vidi? Nihče. Toda če se pripravite, boste nad seboj občutili prisotnost velikih duhov, ki so bili vedno v stiku s človeštvom in so imeli v njem izpolniti velike naloge. (255, 40-41)

II. Pogled nazaj na prvo in drugo obdobje razodetja

Poglavje 9 – Zgodbe in osebnosti izraelskega naroda

Zgodba o grehu

1. Zgodovinska izročila o prvih ljudeh, ki so naseljevali Zemljo, so se prenašala iz generacije v generacijo, dokler niso bila zapisana v knjigi »Prvi čas«. To je živa prispodoba tistih prvih človeških bitij, ki so živela na Zemlji. Njihova iskrenost in nedolžnost jima je omogočila, da sta občutila nežnost matere narave. Med vsemi bitji je vladalo prijateljsko razmerje, med vsemi stvaritvami pa neomejeno bratstvo. (105, 42)

2. V božji priliki sem navdihnil prve ljudi, da bi pridobili prvo spoznanje o svojem poslanstvu, vendar je bil pomen mojih razodetij napačno razumljen.

3. Ko se je govorilo o drevesu življenja, s katerega je človek jedel, o poznanju dobrega in zla, se vam je hotelo le pojasniti, da je človek – ko je imel dovolj znanja, da je razlikoval

med pravim in napačnim, in je s tem postal odgovoren za svoja dejanja – od takrat naprej začel žeti sadove svojih del. (150, 42)

4. Veste, da je Bog rekel ljudem: »Rastite in se množite ter napolnite zemljo«. To je bil prvotni zakon, ki vam je bil dan, o ljudstvo. Kasneje je Oče ljudi pozval ne le, naj se množijo in naj človeški rod še naprej raste, ampak naj bodo njihova čustva vedno bolj velikodušna in naj se njihova duša neovirano razvija in raste. A če je bil cilj prvega zakona razširitev človeške rase – kako lahko potem domnevate, da bi vas isti Oče kaznoval, ker ste upoštevali in izpolnili njegovo zapoved? Ali je mogoče, ljudstvo, da v vašem Bogu obstaja takšno nasprotje?

5. Poglejte, kakšno materialno razlago so ljudje dali priliki, v kateri se je govorilo le o prebujenju duše v človeku. Zato poglobite se v moje poučevanje in ne govorite več, da plačujete krivdo, ki so jo nase naložili prvi zemeljski prebivalci s svojo neposlušnostjo do svojega Očeta. Imejte višjo predstavo o božji pravičnosti. (150, 45-46)

6. Zdaj je čas, ko lahko razumete moje besede: »Rastite in se množite«, da se to namreč mora storiti tudi duhovno in da morate vesolje napolniti s svojimi dobrimi deli in svetlimi mislimi. Pozdravljam vse, ki se mi želijo približati — vse, ki stremijo k popolnosti. (150, 48-49)

Svobodna volja in izvirni greh

7. Pravite Mi, da ste zaradi svoje svobodne volje zašli v napake in zmote. Na to vam odgovarjam, da se lahko s tem darom dvignete neskončno daleč nad točko, od koder ste začeli svoj razvoj.

8. Poleg svobodne volje sem vsaki duši dal svojo luč v njen duh, da nihče ne bi zašel; toda tisti, ki niso hoteli slišati mojega glasu ali se v želji po duhovni luči niso hoteli umakniti v svoje notranjost, so se kmalu pustili zapeljati neštetim lepotam človeškega življenja, izgubili oporo mojega zakona za svojo dušo in so morali spotikati se in padati.

9. En sam prekršek je povzročil mnoge boleče posledice, in sicer zato, ker nepopolnost ni v skladu z božansko ljubeznijo.

10. Tiste, ki so se pokorni in skesani takoj vrnili k Očetu in ga krotko prosili, naj jih očisti in oprosti pregreškov, ki so jih pravkar storili, je Gospod sprejel z neskončno ljubeznijo in usmiljenjem, potolažil njihov duh, jih poslal, da popravijo svoje napake, in jih utrdil v njihovi nalogi.

11. Ne verjemite, da so se vsi po svojem prvem neposlušnosti vrnili ponižno in skesano. Ne, mnogi so prišli polni ošabnosti in zamere. Drugi so hoteli, polni sramu in zavedajoč se svoje krivde, svoje pregrehe pred menoj opravičiti, in daleč od tega, da bi se očistili s kesanjem in izboljšanjem – kar sta dokaz ponižnosti –, so se odločili, da si ustvarijo življenje po svoji volji,

zunaj zakonov, ki jih predpisuje moja ljubezen.

12. Nato je stopila v veljavo moja pravičnost – vendar ne, da bi jih kaznovala, ampak da bi jih izboljšala – ne, da bi jih uničila, ampak da bi jih ohranila za večno, tako da jim je ponudila obsežno priložnost, da se izpopolnijo.

13. Koliko tistih prvih grešnikov še vedno ne uspe osvoboditi se svojih madežev; kajti od padca do padca so padali vedno globlje v brezno, iz katerega jih bo lahko rešilo le izpolnjevanje mojega zakona. (20, 40–46)

Potop

14. V prvih časih človeštva sta med ljudmi vladali nedolžnost in preprostost; toda v sorazmerju s tem, ko se je njihovo število povečevalo, so se zaradi njihovega razvoja in svobodne volje tudi njihovi grehi množili in razvijali vedno hitreje – ne njihove vrline, ampak njihove kršitve mojega zakona.

15. Takrat sem pripravil Noeta, ki sem se mu razodel od duha do duha, kajti ta dialog sem z ljudmi vzpostavil že od začetka človeštva.

16. Noetu sem rekel: »Očistil bom duše ljudi vseh njihovih grehov; v ta namen bom poslal veliko potopno poplavo. Zgradi barko in v njo vkrcaj svoje sinove, njihove žene, otroke svojih otrok in po en par vsake živalske vrste.«

17. Noe je bil poslušen mojemu zapovedi in katastrofa se je uresničila po moji besedi. Slabo seme je bilo izruvano s koreninami, dobro seme pa shranjeno v mojih žitnicah, iz katerega sem ustvaril novo človeštvo, ki je nosilo v sebi luč moje pravičnosti in je znalo izpolnjevati moj zakon ter živeti v spoštovanju dobrih običajev.

18. Ali mislite, da so tisti ljudje, ki so doživeli tako bolečo smrt, umrli telesno in duševno? Resnično, pravim vam: ne, moji otroci. Njihove duše so bile ohranjene zame in so se prebudile pred sodnikom, svojo lastno vestjo, ter so bile pripravljene, da se ponovno vrnejo na pot življenja, da bi na njej dosegle duhovni napredek. (302, 14-16)

Abrahamova pripravljenost na žrtvovanje

19. Ni vedno potrebno, da izpraznite kelih trpljenja do dna. Kajti Meni zadostuje, da vidim vašo vero, vašo poslušnost, vašo odločnost in vaš namen, da izpolnite Moje naročilo, da vam prihranim najtežji trenutek vaše preizkušnje.

20. Spomnite se, da je bilo od Abrahama zahtevano življenje njegovega sina Izaka, ki ga je zelo ljubil in ki ga je patriarh, premagujoč svojo bolečino in ljubezen do svojega sina, v preizkušnji poslušnosti, vere, ljubezni in ponižnosti, ki je še ne morete razumeti, nameraval žrtvovati. Vendar mu ni bilo dovoljeno, da bi žrtvovanje sina dovršil, ker je v globini svojega srca že dokazal svojo

poslušnost božji volji, in to je zadostovalo. Kako veliko je bilo Abrahamovo notranje veselje, ko je višja sila ustavila njegovo roko in ga ovirala pri žrtvovanju Izaka! Kako je blagoslavljal ime svojega Gospoda in občudoval njegovo modrost! (308, 11)

21. V Abrahamu in njegovem sinu Izaku sem vam dal prispodobo za to, kaj bi pomenila žrtvena smrt Odrešenika, ko sem preizkušal ljubezen, ki mi jo je izkazoval Abraham, tako da sem ga pozval, naj žrtvuje svojega sina, svojega ljubljenega Izaka.

22. Ob pravilnem razmisleku boste v tem dejanju prepoznali podobnost s tem, kar je kasneje pomenilo žrtvovanje »edinega Sina«
** za odrešitev sveta. * Ta biblijski izraz pomeni: Božji Sin, rojen (ali utelešen) v svetu.*

23. Abraham je bil tu utelešenje Boga, Izak pa podoba Jezusa. V tistem trenutku je patriarh mislil, da mu Gospod zahteva življenje njegovega sina zato, da bi kri nedolžnega odplaknila grehe ljudstva, in čeprav je tistega, ki je bil meso njegovega mesa, globoko ljubil, sta bila zanj poslušnost Bogu ter usmiljenje in ljubezen do svojega ljudstva pomembnejša od življenja njegovega ljubljenega sina.

24. Poslušni Abraham je bil blizu tega, da bi izvedel smrtni udarec proti svojemu sinu. V trenutku, ko je, premagan od bolečine, dvignil roko, da bi ga žrtvoval, ga je moja moč zadržala in mu ukazala, naj namesto svojega sina žrtvuje jagnje, da bi ta simbol ostal kot pričevanje ljubezni in poslušnosti. (119, 18–19)

Jakobova sanjska podoba nebeške lestve

25. Ali veste, kakšen pomen ima tista lestev, ki jo je Jakob videl v sanjah? Ta lestev simbolizira življenje in razvoj duš.

26. Jakobovo telo je v trenutku razodetja spalo, toda njegova duša je bila budna. S pomočjo molitve k Očetu se je povzpela in ko je njegova duša dosegla območja svetlobe, je prejela nebeško sporočilo, ki naj bi se ohranilo kot zapuščina duhovnih razodetij in resnic za njegov narod, ki je celotno človeštvo; kajti »Izrael« ni zemeljsko, temveč duhovno ime.

27. Jakob je videl, da je ta lestev stala na zemlji, njen vrh pa se je dotikal nebes. To kaže pot duhovnega vzpona, ki se na zemlji začne s telesom in se konča, ko duša združi svojo svetlobo in svojo bistvo s tistim svojega Očeta, daleč stran od vsakršnega materialnega vpliva.

28. Patriarh je videl, da so po tej lestvi angeli vzpenjali in spuščali. To je simboliziralo neprestano rojevanje in umiranje, nenehno prihajanje in odhajanje duš v hrepenenju po svetlobi ali pa z nalogo, da se pokore in očistijo, da bi se ob vrnitvi v duhovni svet dvignile malo višje. To je pot duševnega razvoja, ki vodi k popolnosti.

29. Zato je Jakob na vrhu lestve videl simbolično podobo Jehovove, ki je nakazovala, da je Bog cilj vašega izpopolnjevanja, vašega prizadevanja in najvišja nagrada neskončne blaženosti – kot plačilo za težke boje, dolga trpljenja in vztrajnost, da bi prišli v Očetovo naročje.

30. Duša je v udarcih usode in preizkušnjah vedno našla priložnost, da si prisluži zasluge za vzpon. Pri tem je bila v vsaki preizkušnji vedno simbolizirana Jakobova lestev, ki vas je pozivala, da se povzpnete na naslednjo prečko.

31. To je bilo veliko razodetje, o učenci, kajti v njem se je z vami govorilo o duhovnem življenju v času, ko se je duša komaj začela prebujati k čaščenju Božanskega, Visokega, Čistega, Dobrega in Resničnega.

32. To sporočilo ni moglo biti namenjeno le eni družini, niti enemu samemu narodu; njegova bistvenost je bila duhovna in je zato imela univerzalni pomen. Prav zato je glas Očeta rekel Jakobu: »Jaz sem Gospod, Bog Abrahama in Bog Izaka. Deželo, v kateri si, bom dal tebi in tvojemu potomstvu, in to potomstvo bo številčno kot prah zemlje. Razširili se boste na zahod in na vzhod, na sever in na jug, in vsa plemena zemlje bodo blagoslovljena v tebi in tvojem potomstvu.« (315, 45–50)

Jožef in njegovi bratje

33. Jožef, sin Jakoba, so njegovi lastni bratje prodali trgovcem, ki so bili na poti v Egipt. Jožef je bil še majhen, a je že pokazal znake velikega daru preroštva. Zavist je prevzela njegove brate, ki so se ga znebili v prepričanju, da ga ne bodo več videli. Toda Gospod, ki je bdel nad svojim služabnikom, ga je varoval in ga povzdignil pri egiptovskem faraonu.

34. Mnogo let kasneje, ko je svet pestila suša in lakota, je Egipt, vodeni po Jožefovih nasvetih in navdihih, zbral dovolj zalog, da je prestal to preizkušnjo.

35. Takrat se je zgodilo, da so Jakobovi sinovi prišli v Egipt v iskanju hrane. Veliko je bilo njihovo osuplost, ko so spoznali, da je njihov brat Jožef postal minister in svetovalec faraona. Ko so ga zagledali, so padli na kolena pred njim, polni kesanja zaradi svojega pregreška, in spoznali, da so se izpolnile prerokbe njihovega brata. Tisti, ki so ga imeli za mrtvega, je stal pred njimi, poln moči, kreposti in modrosti. Prerok, ki so ga prodali, jim je dokazal resničnost preroštva, ki mu ga je Gospod položil na usta že kot otroku. Brat, ki so ga mučili in prodali, jim je odpustil. Razumete, ljudstvo? Zdaj veste, zakaj sem vam danes rekel: Kdaj me boste spoznali, kakor so Jožefa spoznali njegovi bratje? (90, 2)

Potovanje izraelskega ljudstva po puščavi pod vodstvom Mojzesa

36. V »Prvem času« je Mojzes stal na čelu Izraela, da bi ga štirideset let vodil skozi puščavo v deželo Kanaan. Toda zaradi neposlušnosti, nevere in materializma so nekateri bogoklinili, drugi so odpadli, spet drugi pa so se uprli. Vendar je Mojzes v tej situaciji govoril z njimi z modrostjo in potrpežljivostjo, da ne bi kršili volje Najvišjega, ampak bi bili ponižni in poslušni tistemu Očetu, ki je – ne glede na njihovo neposlušnost – dal padati manno z neba in izvirati vodo iz skale. (343, 53)

37. Mojzes je predložil dovolj dokazov, da je bil pravi Bog z njim; toda ljudstvo je hotelo še več pričevanj, in ko je poslanec pripeljal množice do vznožja gore Sinaj, je poklical moč Jehovovo, in Gospod ga je počastil ter mu podelil velike dokaze in čudeže.

38. Ljudstvo je hotelo slišati in videti Tistega, ki ga je Mojzes s svojo vero slišal in videl, in tako sem se razodel ljudstvu v oblaku in jim dal slišati svoj glas ure in ure. A bil je tako mogočen, da so ljudje v strahu mislili, da bodo umrli; njihova telesa so se tresla in njihove duše so se zgrozile ob tem glasu pravičnosti. Tedaj je ljudstvo prosilo Mojzesa, naj prosi Jehovega, naj ne govori več k svojemu ljudstvu, ker ga ne morejo več poslušati. Spoznalo je, da je še preveč nezrelo, da bi lahko stopilo v neposredno stik z Večnim. (29, 32, 34)

39. Okrepite svojo dušo v velikih bitkah življenja, tako kot je tisti izraelski narod postal močan v puščavi. Ali veste, kako prostrana je puščava, ki se zdi brez konca, z neusmiljenim soncem in žarečim peskom? Ali veste, kaj je osamljenost in tišina ter nujnost nočnega bdenja, ker prežijo sovražniki? Resnično, pravim vam, tam v puščavi je tisti narod spoznal veličino, ki je bila v veri v Boga, in se naučil, kako ga ljubiti. Kaj je lahko tisti narod sploh pričakoval od puščave? In vendar je imel vse: kruh, vodo, dom za počitek, oazo in svetišče, da je lahko v hvaležnosti svojemu Očetu in Stvarniku povzdignil svojo dušo. (107, 28)

Elijev boj za pravega Boga

40. V »Prvem času« je Elija prišel na zemljo, se približal srcem ljudi in ugotovil, da so se ti prepustili poganstvu in malikovanju. Svet so vladali kralji in duhovniki, ki so se oba odvrnili od izpolnjevanja božjih zakonov in vodili svoje narode po poti zablode in laži. Postavili so oltarje različnim bogovom in jih častili.

41. Elija je v tistem času stopil prednje in jim rekel z besedami, polnimi pravičnosti: »Odprite oči in spoznajte, da ste oskrunili Gospodov zakon. Pozabili ste na zgled njegovih glasnikov in ste padli v kult, ki ni vreden živega in mogočnega Boga. Potrebno je, da se prebudite, pogledate k Njemu in ga priznate. Odstranite svoje malikovanje in

dvignite oči nad vsako podobo, s katero ste ga upodabljali.«
42. Elija je slišal moj glas, ki mu je rekel: »Odmakni se od tega hudobnega ljudstva. Povej mu, da dolgo časa ne bo več deževalo, dokler ti ne boš v mojem imenu ukazal.«
43. In Elija je rekel: »Ne bo več deževalo, dokler moj Gospod ne bo določil ure in moj glas ne bo ukazal,« in ko je to rekel, se je umaknil.
44. Od tistega dne naprej je bila zemlja suha, letni časi, namenjeni dežju, so minili, ne da bi se ta pojavil. Na nebu ni bilo videti znakov dežja, polja so čutila sušo, živina je postopoma usihala, ljudje so kopali v zemlji v iskanju vode, da bi potešili svojo žejo, a je niso našli; reke so izsušile, trava je ovenela, ker je podlegla žarkom žgočega sonca, in ljudje so klicali svoje bogove ter jih prosili, naj se ta element vrne k njim, da bi sejali in pobirali pridelek, ki bi jih nahranil.
45. Elija se je na božji ukaz umaknil, molil in čakal na voljo svojega Gospoda. Moški in ženske so začeli odhajati iz svoje domovine v iskanju novih dežel, kjer jim ne bi primanjkovalo vode. Povsod so bile vidne karavane, in povsod je bila zemlja izsušena.
46. Leta so minevala in nekega dne, ko je Elias dvignil svoj duh k Očetu, je slišal njegov glas, ki mu je rekel: »Poišči kralja in ko ti bom dal znamenje, bo dež spet padel na to deželo.«
47. Elias, ponižen in poln poslušnosti, je odšel k kralju tega ljudstva in pred častilci lažnega boga pokazal svojo moč. Nato je govoril o Očetu in njegovi moči, in takrat so se pojavili znaki: na nebu so se videli bliski, grom in ogenj; nato je v potokih padel življenjski dež. Polja so se ponovno oblekla v zeleno, drevesa so bila polna sadja in vladalo je blagostanje.
48. Ljudstvo se je ob tem dokazu prebudilo in se spomnilo svojega Očeta, ki ga je prek Elija pozival in opominjal. Številna in zelo velika so bila v tistem času Elijeva čudežna dela, da bi prebudila človeštvo. (53, 34-40)

Dvanajst izraelskih rodov

49. Ne verjemite, da so bili preroki, utemeljitelji in duhovi svetlobe le v naročju izraelskega ljudstva. Tudi k drugim narodom sem poslal nekatere izmed njih; vendar so jih ljudje razumeli kot bogove in ne kot glasnike ter so okoli njihovih naukov ustvarili religije in kulte.
50. Izraelsko ljudstvo ni razumelo poslanstva, ki ga je imelo do drugih narodov, in je dremalo na ležišču, polnem blagoslovov in udobja.
51. Oče je ustvaril popolno družino, v kateri je imel en rod nalogo braniti ljudstvo in ohranjati mir; drug je obdeloval zemljo, še en rod pa so sestavljali ribiči in mornarji. Tretjemu je bilo zaupano duhovno čaščenje Boga, in tako je vsak od dvanajstih rodov, iz katerih je bilo sestavljeno ljudstvo, opravljal drugo

nalogo, ki so skupaj dajale zgled harmonije. A resnično, pravim vam, duhovne sposobnosti, ki ste jih imeli v tistih davnih časih, imate še vedno. (135, 15-16)

Preroki in prvi kralji Izraela

52. Preroki so govorili z veliko resničnostjo, skoraj vedno so prišli na zemljo v časih zmede in zablode. Opozorili so narode in jih pozvali k pokori in spreobrnjenju, pri čemer so napovedali velike kazni pravičnosti, če se ne bi obrnili k dobremu. V drugih primerih so napovedovali blagoslove za spoštovanje in poslušnost božjemu zakonu.

53. Toda tisto, kar so govorili ti preroki, je bilo opozorilo k izvrševanju dobrega, pravičnosti in medsebojnega spoštovanja. Niso razkrivali življenja duše, njenega namena in njenega razvoja. Niti Mojzes, ki sem ga izbral, da bi ga naredil za svojega namestnika, in prek katerega sem podelil zakon za vse čase, vam ni govoril o duhovnem življenju.

54. Očetov zakon vsebuje modrost in pravičnost. Uči ljudi, naj živijo v miru, naj se med seboj ljubijo in spoštujejo ter naj se v mojih očeh izkažejo za vredne kot ljudje. Toda Mojzes človeštvu ni pokazal, kaj obstaja onkraj praga telesne smrti, niti kakšno je pokoravanje neposlušnih duš ali nagrada za tiste, ki so v svojem življenjskem poslanstvu modri in pridni.

55. Kasneje je vladal David, poln duhovnih darov in navdihov, in v svojih trenutkih vznesenosti, v svojih zamaknjenostih je slišal himne in duhovne pesmi, iz katerih je ustvaril psalme. Z njimi naj bi povabil izraelsko ljudstvo, naj moli in svojemu Gospodu daruje najboljšo daritev svojega srca. Toda David kljub vsej svoji ljubezni in navdihu ni mogel ljudstvu razodeti čudovitega obstoja duš, njihovega razvoja in njihovega cilja.

56. In Salomon, ki mu je nasledil na prestolu in prav tako pokazal velike darove modrosti in moči, ki so mu bili podeljeni, zaradi katerih je bil ljubljen in občudovan, in čigar nasveti, sodbe in pregovori se še danes spominjajo – če bi se mu njegovo ljudstvo obrnilo in ga vprašalo: »Gospod, kakšno je duhovno življenje? Kaj obstaja onstran smrti? Kaj je duša?« – Salomon v vsej svoji modrosti na to ne bi mogel odgovoriti. (339, 12–15)

Poglavje 10 – Ko se je čas izpolnil

Proroške napovedi

1. Vaš Oče je vse pripravil, da bi »Beseda« Božja prebivala med ljudmi in jim s vzvišenimi primeri svoje ljubezni pokazala pot njihovega odkupovanja.

2. Najprej je navdihnil preroke, da so napovedali, v kakšni obliki bo

prišel na svet Mesija, kakšno bo njegovo delo, njegovo trpljenje in njegova smrt kot človeka, da bi tisti, ki je poznal prerokbe, takoj prepoznal Kristusa, ko se bo pojavil na zemlji.

3. Več stoletij pred mojo prisotnostjo v Jezusu je prerok Izaija rekel: »Zato vam bo Gospod dal to znamenje: Glej, devica bo zanosila in rodila sina, ki mu bodo rekli Emanuel« (kar pomeni: Bog z nami). S to in drugimi prerokbami je napovedal moj prihod.

4. David je več stoletij pred mojim prihodom v psalmih, polnih bolečine in preroškega pomena, opisoval trpljenje Mesija med križanjem. V teh psalmih govori o eni od mojih sedmih besed na križu, kaže na prezir, s katerim bi me množica vodila na križanje, na posmehljive izraze ljudi, ko bi me slišali reči, da je v meni Oče; zapuščenost, ki jo bo moje telo občutilo zaradi človeške nehvaležnosti, vse muke, ki jih bom prestajal, in celo način, na katerega bodo metali žreb za mojo obleko.

5. Vsak od mojih prerokov je napovedal moj prihod, pripravil poti in podal natančne značilnosti, da se, ko bo prišel dan, nihče ne bo zmotil. (40, 1-5)

Pričakovanje Mesija v judovskem ljudstvu

6. Svet v sedanjem času ni bil pripravljen, da Me pričakuje tako, kot Me je pričakoval izraelski narod v tistem »drugem času«. Moji veliki preroki so napovedali Mesija, Odrešenika, Božjega Sina, ki bo prišel, da osvobodi zatirane in osvetli svet s svetlobo »Besede«. Bolj kot je to ljudstvo trpelo, bolj je hrepenelo po prihodu Obljubljenega; bolj kot je pilo iz keliha ponižanja in zatiranja, bolj je hrepenelo po prisotnosti Mesija in povsod je iskalo namige in znamenja, ki bi mu govorila o bližini prihoda njihovega Odrešenika.

7. Iz generacije v generacijo in od staršev na otroke se je prenašala božja obljuba, ki je izbrani Gospodov narod dolgo časa spodbujala k bdenju in molitvi.

8. Končno sem prišel k svojemu ljudstvu, vendar me niso vsi prepoznali, čeprav so me vsi pričakovali: eni so to storili na duhovni način, drugi pa v materialistični razlagi.

9. A Meni je zadostovala iskrenost in ljubezen tistih, ki so čutili mojo prisotnost in v luči moje besede uzrli nebeško kraljestvo ter verjeli v moje razodetje. Meni so zadostovali tisti, ki so mi zvesto sledili in v meni videli svojega duhovnega Odrešenika, kajti oni so bili tisti, ki so pričali o moji resnici, potem ko sem se poslovil od tega sveta.

10. Čeprav je bilo moje sporočilo namenjeno vsem narodom na zemlji, je moj klic šel v srce izbranega ljudstva, da bi kasneje postalo glasnik moje besede. Vendar – ne le to ljudstvo je čutilo mojo prisotnost, tudi v drugih narodih so ljudje znali odkriti znamenja mojega prihoda in slutili

čas moje prisotnosti na zemlji. (315, 17–19)

11. V vsakem času in ob vsakem božjem razodetju se Elija pojavi med ljudmi.

12. Mesija še ni prišel na zemljo, kmalu pa se bo rodil kot človek, in že se je duša preroka inkarnirala v Janezu, ki so ga kasneje imenovali Krstnik, da bi oznanil bližino nebeškega kraljestva, ki bo prisotnost »Besede« med ljudmi. (31, 61-62)

Marija, Jezusova biološka mati

13. Že v »prvem času« so patriarhi in preroki začeli govoriti o prihodu Mesija. Toda Mesija ni prišel le v duhu – prišel je, da bi se rodil iz ženske, da bi postal človek, da bi od ženske prejel telo.

14. Tudi materinski Božji duh je moral postati človek, postati ženska, kot cvet čistosti, da bi iz njenega cvetnega venca izhajal vonj Božje »besede«, ki je bil Jezus. (360, 26)

15. V Nazaretu je živela cvetica čistosti in nežnosti, zaročena devica po imenu Marija, ki je bila prav tista, ki jo je napovedal prerok Izaija, ker naj bi iz njenega telesa prišel sad resničnega življenja.

16. K njej je prišel Gospodov duhovni sel, da bi ji oznanil poslanstvo, ki ga je prinesla na zemljo, in rekel: »Pozdravljena, milostna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami.«

17. Prišla je ura, ko naj bi se razodelo božansko skrivnost, in vse, kar je bilo rečeno o prihodu Mesija, Odrešenika, se je zdaj moralo takoj izpolniti. A kako malo je bilo src, ki so čutila mojo prisotnost, kako malo duš, ki so bile pripravljene, da bi v luči moje resnice spoznale nebeško kraljestvo. (40, 6-7)

Čaščenje Jezusa otroka

18. Človeštvo se danes spominja tistega dne, ko so nekateri modreci iz Vzhoda prišli k jaslim v Betlehemu, da bi častili božanskega otroka. Danes Me nekatera srca sprašujejo: »Gospod, ali je res, da so se ti mogočni in modri gospodje poklonili pred Teboj in priznali Tvojo božanskost?«

19. Da, moji otroci, bila je znanost, moč in bogastvo, ki so pokleknili pred mojo prisotnostjo.

20. Tam so bili tudi pastirji, njihove žene in otroci s svojimi skromnimi, pristnimi in preprostimi darovi, s katerimi so sprejeli in pozdravili Odrešenika sveta, pa tudi Marija kot utelešenje nebeške nežnosti. Predstavljali so ponižnost, nedolžnost in preprostost. Tisti pa, ki so v svojih pergamentnih zvitkih hranili preroštva in obljube, ki so govorile o Mesiju, so globoko spali, ne da bi sploh slutili, kdo se je rodil. (146, 9–11)

Vezi ljubezni med Jezusom in Marijo

21. Jezus je preživel svoje otroštvo in mladost ob Mariji, na njenem naročju in ob njeni strani je užival materinsko ljubezen. Božanska

nežnost, ki se je utelesila v ženski, je Odrešeniku osladila prva leta njegovega življenja na svetu, saj je moral, ko je prišla ura, popiti tako veliko grenkosti.

22. Kako je mogoče, da bi kdo mislil, da bi Mariji, v čigar naročju se je oblikovalo Jezusovo telo in ob čigar strani je živel Učitelj, lahko primanjkovalo duhovne vzvišenosti, čistosti in svetosti?

23. Kdor ljubi mene, mora najprej ljubiti vse, kar je moje – vse, kar ljubim jaz. (39, 52–54)

Jezusovo znanje in modrost

24. Ljudje v svojih knjigah trdijo, da je bil Jezus pri esenih, da bi pridobil svoje znanje. Toda Tisti, ki je vedel in živel vse, še preden so nastali svetovi, ni imel ničesar za naučiti od ljudi. Božansko ni moglo ničesar naučiti od človeškega. Kjerkoli sem se zadrževal, se je to zgodilo zato, da bi poučeval. Ali lahko na zemlji obstaja kdo, ki je modrejši od Boga? Kristus je prišel od Očeta, da bi ljudem prinesel Božansko modrost. Ali vam vaš Učitelj ni dal dokaza za to, ko je pri dvanajstih letih povzročil največje začudenje teologov, filozofov in učiteljev zakona tistega časa?

25. Nekateri so Jezusu pripisovali slabosti vseh ljudi in se veselijo, da lahko tistega človeka, ki je božanski in brez napak, obmetavajo z umazanijo, ki jo nosijo v svojih srcih. Ti Me ne poznajo.

26. Če so vsi čudeži narave, ki jih opazujete, nič drugega kot materialna utelešenje božanskih misli – ali ne mislite, da je bilo Kristusovo telo materializacija vzvišene misli ljubezni vašega Očeta? Zato vas je Kristus ljubil le z duhom, ne z mesom. Moja resnica se nikoli ne bo mogla izkriviti, ker v sebi skriva absolutno svetlobo in neomejeno moč. (146, 35–36)

27. V »Drugi dobi« sem vam dal primer, kako morate počakati na pravi trenutek, da izpolnite nalogo, ki vas je pripeljala na zemljo.

28. Čakal sem, da bo moje telo – tisti Jezus, ki so ga imeli ljudje pred očmi – doseglo svojo najboljšo starost, da bi skozi njega izpolnil božansko poslanstvo, da vas naučim ljubezni.

29. Ko je to telo – srce in razum – doseglo svoj polni razcvet, je moj duh govoril skozi njegove ustnice, moja modrost je preplavila njegov razum, moja ljubezen se je naselila v njegovem srcu, in harmonija med tem telesom in božansko lučjo, ki ga je osvetljevala, je bila tako popolna, da sem pogosto govoril množicam ljudi: »Kdor pozna Sina, pozna Očeta.«

30. Kristus je uporabil resnico v Bogu, da bi poučeval ljudi. Ni je črpal iz sveta. Ni črpal svetlobe niti od Grkov, Kaldejcev, esenov ali Feničanov niti od kogar koli drugega. Ti še niso poznali poti v nebeško kraljestvo, jaz pa sem poučeval tisto, kar je bilo na zemlji še neznano.

31. Jezus je svoje otroštvo in mladost posvetil dejavni ljubezni do

bližnjega in molitvi, dokler ni prišla ura, da oznani nebeško kraljestvo, zakon ljubezni in pravičnosti, učenje o luči in življenju.

32. Poiščite pomen moje besede, ki sem jo oznanil v tistem času, in povejte mi, ali bi lahko izvirala iz kakšnega človeškega učenja ali kakšne takrat znane znanosti.

33. Povem vam, če bi resnično izkoristil učenost tistih ljudi, bi svoje učence iskal med njimi in ne med neizobraženimi in nevednimi ljudmi, iz katerih sem sestavil svojo skupino apostolov. (169, 62-68)

Nerazumevanje človeškega okolja v Nazaretu

34. Moral sem poiskati zavetje pri narodu, kot je Egipt, saj mi narod, h kateremu sem prišel, ni mogel ponuditi varnega pribežališča. Toda to ni bila edina bolečina, ki jo je moralo prestati moje srce.

35. Ko sem se vrnil iz Egipta in nato živel v Nazaretu, so se mi neprestano posmehovali in me ranili z izjavami nevere in zavisti.

36. Tam sem delal čudeže, kazal svojo ljubezen do bližnjega in svojo moč – in bil sem spregledan. Nihče od tistih, ki so od blizu poznali moje življenje in moja dela, ni verjel vame.

37. Ko je torej prišla ura pridiganja, sem moral ob odhodu iz Nazareta reči: »Resnično, povem vam, noben prerok ne najde vere v svoji domovini. Morati jo je zapustiti, da se njegova beseda sliši.« (299, 70–72)

Poglavje 11 – Jezusovo delovanje na zemlji

Krst v Jordanu; čas priprave v puščavi

1. Jezus, ljubeznivi in ponižni Nazarečan, ki je čakal na uro, ko bo božja beseda prišla iz njegovih ust, je obiskal Janeza na bregovih Jordana, da bi prejel vodo krsta. Ali je Jezus tja šel v želji po očiščenju? Ne, moj narod. Ali je šel morda, da bi opravil obred? Tudi ne. Jezus je vedel, da je prišla ura, v kateri je sam prenehal obstajati, v kateri je človek izginil, da bi dal besedo Duhu, in to uro je hotel zaznamovati z dejanjem, ki bi se vtisnilo v spomin ljudi.

2. Simbolična voda ni imela odplakniti nobene madeže, temveč je tisto telo – kot zgled človeštvu – osvobodila vsake vezi s svetom, da bi omogočila, da se po lastni volji združi z Duhom . To se je zgodilo, ko so tisti, ki so bili prisotni, zaslišali božanski glas, ki je govoril z človeškimi besedami: »To je moj ljubljeni Sin, v katerem imam zadovoljstvo. Poslušajte ga.«

3. Od tistega trenutka naprej je Božja beseda postala beseda večnega življenja na Jezusovih ustnicah, ker se je Kristus v polnosti razodel skozi Njega. Ljudje so ga imenovali rabin, učitelj, poslanec, Mesija in Božji sin. (308, 25–27)

4. Potem sem se umaknil v puščavo, da bi meditiral in vas naučil stopiti v

dialog s Stvarnikom ter da bi v tišini puščave razmišljal o delu, ki me je čakalo, in vas s tem naučil, da se morate najprej očistiti, preden se lotite izpolnitve dela, ki sem vam ga zaupal. Iščite v tišini svojega bitja neposreden dialog z vašim Očetom in tako pripravljeni – očiščeni, okrepljeni in odločni – se neomajno lotite izpolnitve svoje težke naloge. (113, 9)

Jezusova enotnost z Bogom

5. Tri leta sem govoril svetu skozi Jezusova usta, ne da bi katero koli od mojih besed ali misli izkrivil tisti um, ne da bi katero koli od njegovih dejanj bilo v nasprotju z mojo voljo. Razlog za to je bil, da sta bila Jezus in Kristus, človek in Duh, eno, tako kot je Kristus eno z Očetom. (308, 28)

6. Spoznajte v meni Očeta; kajti resnično, pravim vam, Kristus je z Očetom eno od večnosti, še preden so bili svetovi.

7. V »Drugi dobi« je ta Kristus, ki je eno z Bogom, na zemlji postal človek v blagoslovljenem telesu Jezusa in je tako postal Božji Sin, vendar le glede na svoje človeštvo. Kajti še enkrat vam pravim, da obstaja le en sam Bog. (9, 48)

8. Ko sem postal človek v Jezusu, se to ni zgodilo zato, da bi vam pojasnil, da ima Bog človeško podobo, ampak da bi postal viden in slišen tistim, ki so bili slepi in gluhi za vse božansko.

9. Resnično, pravim vam, če bi bilo Jezusovo telo podoba Jehovove, ne bi krvavelo niti ne bi umrlo. Bilo je popolno telo, vendar človeško in občutljivo, da bi ga ljudje videli in skozi njega slišali glas svojega nebeškega Očeta. (3, 82)

10. V Jezusu sta obstajali dve naravi: materialna, človeška, ki sem jo po svoji volji ustvaril v Marijinem deviškem telesu in ki sem jo imenoval Sin človekov, ter druga, božanska – Duh, ki se je imenoval Sin Božji. V tej je bilo »Božje Besedo« Očeta, ki je govorilo v Jezusu; druga pa je bila le materialna in vidna. (21, 29)

11. Kristus, »Beseda« Boga, je bil tisti, ki je govoril skozi usta Jezusa, čistega in neoporečnega človeka.

12. Človek Jezus se je rodil, živel in umrl; kar pa zadeva Kristusa: On se ni rodil, niti ni odraščal v svetu, niti ni umrl, kajti On je glas ljubezni, duh ljubezni, Božja Beseda, izraz modrosti Stvarnika, ki je bil od nekdaj v Očetu. (91, 28–29)

Nepriznanje Jezusa kot pričakovanega Mesija

13. V »Drugi dobi« me niso vsi priznali. Ko sem se pojavil v naročju judovskega ljudstva, ki me je že pričakovalo, ker je videlo, da so se izpolnili znaki, ki so jih dali preroki, je moja prisotnost mnoge zmedla, ki niso znali pravilno razlagati prerokov in so pričakovali, da bodo videli svojega Mesija kot mogočnega kneza, ki bo porazil svoje sovražnike, ponižal kralje in zatiralce ter tistim, ki so ga pričakovali, posestva in zemeljske dobrine.

14. Ko je to ljudstvo videlo Jezusa – revnega in brez hlač, njegovo telo pokrito le s preprosto obleko; rojenega v hlevu in kasneje delujočega kot preprost obrtnik, ni moglo verjeti, da je tisti, ki ga je poslal Oče, tisti obljubljeni. Učitelj bi moral opraviti vidna čudeža in dela, da bi mu verjeli in razumeli njegovo božansko sporočilo. (227, 12–13)

15. Vedno so bili ponižni in revni tisti, ki so odkrili mojo prisotnost, ker njihov razum ni bil zaposlen s človeškimi teorijami, ki zamegljujejo njihovo jasno presojanje.

16. Tudi v »Drugi dobi« se je zgodilo, da so ga – čeprav je bil prihod Mesija napovedan – ob njegovem prihodu čustveno prepoznali le ljudje preprostega srca, ponižnega duha in neobremenjenega uma.

17. Teologi so imeli v rokah knjigo prerokov in vsak dan so ponavljali besede, ki so napovedovale znamenja, čas in način prihoda Mesija, pa vendar – videli so Me in Me niso prepoznali, poslušali so Me in zanikali, da sem obljubljeni Odrešenik. Videli so Moja dela, toda edino, kar so znali storiti, je bilo, da so se nad njimi razburjali, čeprav so bila v resnici vsa napovedana. (150, 21–23)

18. Danes se o Jezusu ne dvomi več, toda mnogi razpravljajo o moji božanskosti in jo celo zanikajo. Nekateri mi priznavajo veliko duhovno vzvišenost; drugi trdijo, da tudi jaz prehajam razvojno pot duše, da bi lahko prišel k Očetu. Toda če bi bilo tako, vam ne bi rekel: »Jaz sem pot, resnica in življenje.« (170, 7)

Jezus kot odrešujoč gost med preprostim ljudstvom

19. Vaša naloga je, da živite po zgledu svojega Božanskega Učitelja na njegovi zemeljski poti. Spomnite se: kadarkoli sem se pojavil v domovih, sem vsem pustil sporočilo miru, ozdravljal sem bolnike, tolažil sem žalostne z božansko močjo, ki jo ima ljubezen.

20. Nikoli nisem opustil vstopiti v hišo, ker mi v njej ne bi verjeli; vedel sem, da bodo ob odhodu s tega kraja srca njenih prebivalcev polna prekipevajoče radosti, kajti, ne da bi to vedeli, je njihov duh skozi moje poučevanje uzrl v nebeško kraljestvo.

21. Včasih sem iskal srca, včasih so oni iskali mene; vendar je bila v vseh primerih moja ljubezen kruh večnega življenja, ki sem jim ga dal v pomenu moje besede. (28, 3-5)

Neutrudni pridigar Jezus

22. Ob nekaterih priložnostih, ko sem se umaknil v samoto kakšne doline, sem ostal sam le za trenutek, ker so se množice, željne, da bi Me slišale, približale svojemu Učitelju v hrepenenju po neskončni dobrotljivosti njegovega pogleda. Sprejel sem jih in te moške, ženske in otroke preplavil s toplino svojega neomejenega usmiljenja, ker sem vedel, da je v vsakem bitju duša, zaradi katere sem prišel na svet.

Nato sem jim govoril o nebeškem kraljestvu, ki je pravi dom duha, da bi z mojo besedo pomirili svojo notranjo nemirnost in se okrepili v upanju, da bodo dosegli večno življenje.

23. Zgodilo se je, da je bil med množico skrit nekdo, ki je nameraval glasno zanikati mojo resnico in trditi, da sem lažni prerok; toda moja beseda ga je prehitela, še preden je imel čas odpreti usta. Ob drugih priložnostih sem dopustil, da me je kakšen bogokletnik zmerjal, da bi pred množico dokazal, da se Učitelj ob žalitvah ni razjezil, s čimer sem jim dal zgled ponižnosti in ljubezni.

24. Bili so nekateri, ki so se – osramočeni zaradi moje krotkosti – takoj umaknili in obžalovali, da so s svojimi dvomi ranili Tistega, ki je s svojimi deli oznanjal resnico. Takoj, ko se je ponudila priložnost, so prišli k meni, mi sledili po poteh – jokajoč, ganjeni od mojih besed, ne da bi si upali spregovoriti z menoj, da bi me prosili za odpuščanje za žalitve, ki so mi jih prej zadali. Poklical sem jih k sebi, jih razveselil s svojimi besedami in jim podelil milost. (28, 6-7)

25. Poslušajte: Ko sem bil pri vas na zemlji, so ljudje prihajali k meni v množicah – ljudje na visokih položajih, polni domišljavosti, vladarji, ki so me skrivaj obiskovali v » «, da bi me poslušali. Nekateri so me občudovali, a iz strahu tega niso priznali odprto; drugi so me zavračali.

26. K meni so prihajale množice ljudi, ki so jih sestavljali moški, ženske in otroci, in me poslušali zjutraj, popoldne in ponoči, in vedno so našli Učitelja pripravljenega, da jim da Božjo besedo. Videli so, da je Učitelj pozabil nase, in si niso mogli razložiti, ob kateri uri je zaužil hrano, da njegovo telo ne bi oslabelo in njegov glas ne bi postal utrujen. Razlog je bil v tem, da niso vedeli, da je Jezus črpal moč iz svojega lastnega duha in našel hrano v sebi. (241, 23)

Jezusova ljubezen do otrok in narave

27. Občasno, ko sem bil sam, so me odkrili otroci, ki so prišli k meni, da bi mi podarili majhne rožice, mi povedali kakšno majhno skrb in me poljubili.

28. Mame so bile zaskrbljene, ko so svoje malčke našle v mojih rokah, kako so poslušale moje besede. Učenci, ki so menili, da to pomeni pomanjkanje spoštovanja do Učitelja, so poskušali otroke pregnati iz moje bližine. Takrat sem jim moral reči: »Pustite otroke, da pridejo k meni; kajti da bi prišli v nebeško kraljestvo, morate imeti čistost, preprostost in nedolžnost otrok.«

29. Veselil sem se te nedolžnosti in neposrednosti, tako kot se nekdo veseli ob pogledu na cvetni popek, ki se ravno odpira. (262, 62-64)

30. Kolikokrat so Jezusovi učenci naleteli nanj, ko je govoril z različnimi stvaritvami zemlje. Kako

pogosto so presenetili Učitelja med njegovimi pogovori s pticami, s poljem, z morjem! A vedeli so, da njihov Učitelj ni bil odsoten, vedeli so, da v njihovem Učitelju živi Stvarnikov duh Očeta, ki je vsem bitjem dal jezik, ki razume vse svoje »otroke«, ki od vsega, kar je ustvaril, prejema hvalo in ljubezen.

31. Kako pogosto so učenci in ljudje videli Jezusa, kako je božal ptico ali cvet in vse blagoslavljal, in v njegovih očeh so odkrivali poglede neskončne ljubezni do vseh bitij! Učenci so slutili božansko radost Gospoda, ko se je videl obdan s toliko veličastvom, toliko čudovitim, kar je izšlo iz njegove modrosti, in pogosto so videli solze v očeh Učitelja, ko je videl ravnodušnost ljudi ob takšnem veličastvu, otopelost in slepoto človeških bitij ob tolikšni veličini. Pogosto so videli Učitelja jokati, ko je zagledal gobavca, ki je zaradi svoje gobavosti preliv , ali moške in ženske, ki so se pritoževali nad svojo usodo, čeprav so bili obdani s sfero popolne ljubezni! (332, 25-26)

Jezusovo učenje

32. Jezus vas je učil usmiljenja, krotkosti, ljubezni. Učil vas je, da morate iz srca odpustiti svojim sovražnikom, rekel vam je, da morate zavrniti laž in ljubiti resnico. Oznanil vam je, da morate zlo, tako kot dobro, ki ste ga prejeli, vedno vračati z dobrim. Učil vas je spoštovanja do vsakega vašega bližnjega in vam razkril način, kako najti zdravje telesa in duše; kako s svojim življenjem častite ime svojih staršev, da vas bodo hkrati častili tudi vaši otroci.

33. To so nekatera zapoved, ki jih mora upoštevati vsak, ki želi biti resnično kristjan. (151, 35–36)

34. Ko so pismouki in farizeji opazovali Jezusova dejanja in ugotovili, da se razlikujejo od njihovih, so trdili, da učenje, ki ga je pridigal, krši Mojzesovo postavo. Razlog za to je bil, da so zamenjali zakon s tradicijami. Vendar sem jim dokazal, da nisem prekršil zakona, ki ga je Oče razodel Mojzesu, ampak sem ga izpolnjeval z besedami in dejanji.

35. Resnično sem se postavil nad mnoge tradicije tega ljudstva, ker je že prišel čas, da izginejo, da se lahko začne novo obdobje z višjimi nauki. (149, 42-43)

36. Spomnite se, da sem v prvi zapovedi zakona, ki sem ga dal človeštvu prek Mojzesa, rekel: »Ne delajte si podobe niti podob nebesnih stvari, da bi se pred njimi klanjali in jih častili.« Od takrat je pot za človeka in pot za dušo jasno začrtana.

37. Mojzes se ni omejil le na to, da je ljudem posredoval Deset zapovedi, ampak je uvedel tudi drugotne zakone za človeško življenje ter tradicije, obrede in simbole v duhovnem čaščenju Boga, vse v skladu s stopnjami razvoja, ki jih je takrat dosegel človeški duh.

38. Toda prišel je obljubljeni Mesija in odpravil tradicije, obrede,

simbole in žrtvovanja ter pustil nedotaknjen le zakon. Ko so torej farizeji ljudstvu rekli, da je Jezus proti Mojzesovim zakonom, sem jim odgovoril, da nisem proti zakonu, ampak da sem prišel, da ga izpolnim. Če bi moja učenja odpravila tradicije, bi se to zgodilo zato, ker je ljudstvo, da bi jih izpolnilo, pozabilo upoštevati zakon. (254, 17-18)

39. Moja beseda v sedanjosti ne bo izbrisala besed, ki sem vam jih dal v »Drugi dobi«. Epohe, stoletja in dobe bodo minile, toda Jezusove besede ne bodo minile. Danes vam razlagam in razkrivam pomen tega, kar sem vam takrat povedal, vi pa niste razumeli. (114, 47)

»Čudeži« Jezusa

40. Da bi ta nauka v srcih vzbudila vero, sem hkrati delal čudeže, da bi jo lahko ljubili; in da bi bili ti »čudeži« čim bolj otipljivi, sem jih delal na telesih bolnikov, ozdravljal slepe, gluhe, nemo, hromega, obsedene, gobavce in tudi mrtve obujal k življenju.

41. Koliko čudežev ljubezni je Kristus storil med ljudmi! Zgodovina je njihova imena ohranila kot zgled za prihodnje rodove. (151, 37-38)

42. Bitja svetlobe v službi božjega dela in drugi, ki so bili uporniški in nevedni, so se povsod opazili, in med tistim človeštvom so se pojavili obsedeni, ki jih znanost ni mogla osvoboditi in ki so bili izobčeni iz ljudstva. Niti učitelji zakona niti znanstveniki niso mogli vrniti zdravja tistim bolnikom.

43. Vse to pa sem predvidel, da bi vas poučil in vam dal dokaze ljubezni. Prek Jezusa sem vam podaril ozdravljenje njegovih stvaritev, kar je mnoge presenetilo.

44. Neverniki, ki so slišali govoriti o Jezusovi moči in so vedeli za njegova čudežna dela, so zahtevali najtežje dokaze, da bi ga za trenutek spravili v negotovost in dokazali, da ni nepogrešljiv. Toda to osvobajanje obsedenih, dejstvo, da sem jih vrnil v stanje normalnih človeških bitij, samo s tem, da sem jih dotaknil ali pogledal ali jim izrekel ukazno besedo, da bi tisti duhovi zapustili njihov um in bi bili oba osvobojena svojega težkega bremena, jih je zmedlo.

45. Ob tej moči so farizeji, učenjaki, pismouki in cariniki pokazali različne reakcije. Nekateri so priznali Jezusovo oblast, drugi so njegovo moč pripisovali neznanim vplivom, spet drugi pa niso mogli ničesar reči. Bolniki, ki so bili ozdravljeni, pa so blagoslavljali njegovo ime.

46. Nekateri so bili obsedeni z enim samim duhom, drugi s sedmimi, kot Marija iz Magdale, in nekateri s tako velikim številom, da so sami rekli, da so legija.

47. Vse življenje Učitelja se je eno duhovno manifestacijo vrstilo za drugo. Ene so doživeli dvanajst apostolov, druge pa ljudstvo – na prostem in v domovih. Bilo je obdobje čudežnih dejanj, »čudežev«. (339, 20–22)

48. Čudeža, kot ga razumete vi, ni; med božanskim in materialnim ni protislovja.
49. Jezusu pripisujete veliko čudežev; toda resnično, pravim vam, njegova dejanja so bila naravni izraz ljubezni, te božanske sile, ki je še ne znate uporabljati, čeprav je neizkoriščena prisotna v vsaki duši. Kajti niste hoteli spoznati moči ljubezni.
50. Kaj je bilo v vseh čudežnih dejanjih, ki jih je Jezus storil, učinkovito, razen ljubezni?
51. Poslušajte, učenci: da bi se Božja ljubezen lahko razodela človeštvu, je bila potrebna ponižnost orodja, in Jezus je bil vedno ponižen; in ker je s tem dal ljudem zgled, vam je ob neki priložnosti rekel, da brez volje svojega nebeškega Očeta ne more storiti ničesar. Kdor ne razume ponižnosti teh besed, bo mislil, da je bil Jezus človek kot vsi drugi; toda resnica je, da vam je hotel dati lekcijo ponižnosti.
52. Vedel je, da ga je ta ponižnost, ta enotnost z Očetom, naredila vsemogočnega pred človeštvom.
53. O, kako velika in lepa je ta spremenitev, ki podarja ljubezen, ponižnost in modrost!
54. Zdaj veste, zakaj je Jezus, čeprav je rekel, da ne more storiti ničesar, če to ni po volji njegovega Očeta, v resnici zmogel vse; ker je bil poslušen, ker je bil ponižen, ker se je naredil za služabnika zakona in ljudi in ker je znal ljubiti.
55. Zavedajte se torej, da – čeprav sami poznate nekatere sposobnosti duhovne ljubezni – jih ne občutite, in zato ne morete razumeti vzroka vsega tistega, kar imenujete čudež ali skrivnost, kar so dela, ki jih povzroča Božanska ljubezen.
56. Katera Jezusova učenja niso bila iz ljubezni? Katero znanost, katere vaje ali skrivnostna znanja je uporabil, da vam je dal svoje primere moči in modrosti? Samo blažena ljubezen, s katero je mogoče vse.
57. V Očetovih zakonih ni nič protislovnega, saj so preprosti, ker so modri, in modri, ker jih prežema ljubezen.
58. Razumite Mojstra, on je vaš učbenik. (17, 11–21)
59. Duh, ki je oživljal Jezusa, je bil moj lastni, vaš Bog, ki je postal človek, da bi prebival med vami in se dal videti, ker je bilo to potrebno. Kot človek sem čutil vse človeške trpljenja. Učenjaki, ki so študirali bistvo narave, so prišli k meni in ugotovili, da o mojem nauku ne vedo ničesar. Veliki in mali, krepostni in grešni, nedolžni in krivi so sprejeli bistvo moje besede, in vse sem počastil s svojo prisotnostjo. A čeprav je bilo poklicanih veliko, je bilo izbranih le malo, še manj pa tistih, ki so bili ob meni. (44, 10)

Prešuštnica

60. Zagovarjal sem grešnike. Se ne spominjate prešuštnice? Ko so jo pripeljali k meni, preganjana in

obsojena s strani množice, so prišli farizeji in me vprašali: »Kaj naj storimo z njo?« – Duhovniki so pričakovali, da bom rekel: Naj se izvrši pravica, da bi nato odgovorili: »Kako to, da pridigaš o ljubezni in dopuščaš, da se ta grešnica kaznuje?« In če bi rekel: »Pustite jo na prostost«, bi odgovorili: »V Mojzesovih zakonih, ki jih – kot praviš – potrjuješ, je zapoved, ki pravi: Vsaka ženska, ki je bila zalotena pri prešuštvu, naj bo kamenjana.«

61. Ker sem spoznal njihov namen, nisem odgovoril na njihove besede, ampak sem se sklonil in v prah zemlje napisal grehe tistih, ki so jo obsodili. Ponovno so me vprašali, kaj naj storijo s to žensko, in odgovoril sem jim: »Kdor je brez greha, naj prvi vrže kamen.« Takrat so spoznali svoje krivice in se umaknili, pri tem pa si zakrili obraze. Nihče ni bil čist, in ker so se počutili, da sem jih videl do dna njihovih src, niso več obtoževali tiste ženske, saj so vsi grešili. Toda ženska in z njo tudi drugi, ki so prav tako prekršili zakonsko zvestobo, so se pokesali in niso več grešili. Povem vam, lažje je spreobrniti grešnika z ljubeznijo kot s strogostjo. (44, 11)

Marija Magdalena

62. Marija Magdalena – grešnica, kot jo je imenoval svet – si je zaslužila mojo toplino in odpuščanje.

63. Kmalu je dosegla odrešitev, kar se ne zgodi drugim, ki prosijo za odpuščanje svojih grehov le s šibko vero. Medtem ko je ona kmalu našla tisto, kar je iskala, drugi tega ne dosežejo.

64. Magdaleni je bilo odpuščeno, ne da bi se hvalila s svojim spreobrnjenjem. Grešila je, tako kot grešite tudi vi; toda ljubila je z vsem srcem.

65. Kdor ljubi, lahko v svojem človeškem ravnanju kaže odstopanja; toda ljubezen je iskrenost, ki preveva iz srca. Če želite, da se vam – tako kot vi – odpusti, usmerite svoje poglede, polne ljubezni in zaupanja, vame, in boste oproščeni vsakega prekrška.

66. Tista ženska ni več grešila; ljubezen, ki je prelivala iz njenega srca, je posvetila nauku Učitelja.

67. Odpuščeno ji je bilo, čeprav je storila napake. V njenem srcu pa je gorel ogenj, ki očisti, in zaradi odpuščanja, ki ga je prejela grešnica, se ni niti za trenutek ločila od Jezusa; moji učenci pa so Me v najbolj krvavih urah pustili samega. Toda tista prezrta Marija se ni ločila od mene, me ni zatajila, se ni bala niti ni bila sramotna.

68. Zato ji je bilo dovoljeno, da je ob nogah mojega križa in nad mojim grobom prelila solze. Njena duša je kmalu našla odrešitev, ker je veliko ljubila.

69. Tudi ona je imela v svojem srcu apostolskega duha. Njeno spreobrnjenje sije kot luč resnice. Padla je k mojim nogam, da bi mi rekla: »Gospod, če hočeš, bom osvobojena greha.«

70. Vi pa – kako pogosto me hočete prepričati o svoji nedolžnosti, tako da svoje pregrehe zakrivate z dolgimi molitvami.
71. Ne, učenci, učite se od nje, resnično ljubite svojega Gospoda v vsakem od vaših bližnjih. Ljubite veliko in vaši grehi vam bodo odpuščeni. Veliki boste, če boste to resnico v svojih srcih spravili do razcveta. (212, 68–75)

Nikodem in vprašanje reinkarnacije

72. V tistem času sem rekel Nikodemu, ki me je obiskal z dobrim namenom, da bi se pogovoril z menoj: »Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz Duha, je Duh. Ne čudi se, če ti rečem, da se je treba ponovno roditi.« Kdo je razumel te besede?
73. S temi besedami sem vam hotel povedati, da eno človeško življenje ne zadostuje, da bi razumeli eno samo od mojih naukov, in da potrebujete mnoga zemeljska življenja, da bi razumeli učbenik, ki ga to življenje v sebi skriva. Zato ima meso le nalogo, da duši služi kot opora na njeni poti po zemlji. (151, 59)

Jezusovo spremenjenje

74. V »Drugi dobi« je Jezus nekoč odšel na pohod, ki so mu sledili nekateri njegovi učenci. Plezali so na goro in medtem, ko je Mojster s svojimi besedami napolnil te može z občudovanjem, so nenadoma videli spremenjeno telo svojega Gospoda, ki je lebdelo v prostoru in imelo na desni strani duha Mojzesa, na levi pa Elija.
75. Ob tem nadnaravnem prizoru so se učenci vrgli na tla, oslepljeni od božanske svetlobe. A takoj so se pomirili in predlagali svojemu Mojstru, naj si prek ramen ogrne kraljevski škrlatni plašč, prav tako pa tudi Mojzesu in Eliju. Tedaj so zaslišali glas, ki je prihajal iz neskončnosti in je rekel: »To je moj ljubljeni Sin, v katerem imam zadovoljstvo; poslušajte ga!«
76. Velika bojazen je obšla učence, ko so slišali tisti glas, in ko so pogledali navzgor, so videli le Učitelja, ki jim je rekel: »Ne bojte se in nikomur ne govorite o tem videnju, dokler ne bom vstal od mrtvih.« Tedaj so vprašali svojega Gospoda: »Zakaj pravijo pismouki, da mora najprej priti Elija?« In Jezus jim je odgovoril: »Resnično, Elija bo prišel prej in vse uredil. Vendar vam pravim, da je Elija že prišel, pa ga niso prepoznali; nasprotno, storili so z njim, kar so hoteli.« Tedaj so učenci razumeli, da jim je govoril o Janezu Krstniku.
77. Kolikokrat sem v tem času pred vašimi očmi naredil, da je telo, skozi katero se izražam, postalo nevidno, da bi vam nato omogočil, da Me vidite v človeški podobi, v kateri je človeštvo poznalo Jezusa, in vendar se niste poklonili ob novi spremenitvi*. (29, 15–18)

** Ta pojav je v parapsihologiji znan tudi kot »transfiguracija«, kot postopno postajanje vidnega manifestirajočega duhovnega bitja.*

Pomanjkanje poguma za priznanje

78. Ko sem takrat postal človek in živel med vami, se je pogosto zgodilo, da so ponoči, ko so vsi počivali, k meni prihajali ljudje, ki so me skrivaj iskali, ker so se bali, da bi jih odkrili. Iskali so me, ker so čutili slabo vest, saj so me kričali in povzročali razburjenje proti meni, medtem ko sem govoril množici. Njihovo kesanje je bilo še bolj intenzivno, ko so ugotovili, da je moja beseda v njihovih srcih pustila dar miru in svetlobe in da sem v njihova telesa izlil svoj zdravilni balzam.

79. S sklonjenimi glavami so se pojavili pri Meni in Mi rekli: »Učitelj, odpusti nam, spoznali smo, da tvoja beseda vsebuje resnico.« Odgovoril sem jim: »Če ste odkrili, da govorim samo resnico – zakaj se potem skrivate? Ali ne greste na prosto, da bi sprejeli sončne žarke, ko se pojavi – a kdaj ste se tega sramovali? Kdor ljubi resnico, je nikoli ne skriva, niti je ne zanika, niti se je ne sramuje.«

80. To vam pravim, ker vidim, da mi mnogi poslušajo le skrivaj in zanikajo, kam so šli – skrivajo, kar so slišali, in včasih zanikajo, da so bili pri meni. Česa se torej sramujete? (133, 23–26)

Sovražnost proti Jezusu

81. Ko sem v »Drugi dobi« govoril množicam ljudi, so vsi slišali mojo besedo – popolno v smislu in obliki. Moj pogled, ki je prodiral v srca, je odkril vse, kar je vsak skrival v sebi. V nekaterih je bil dvom, v drugih vera, v tretjih pa mi je govoril glas, poln strahu: To so bili bolniki, katerih bolečina jim je dajala upanje, da bom storil čudež. Bili so tudi tisti, ki so skušali skriti svoje posmehovanje, ko so me slišali reči, da prihajam od Očeta, da bi ljudem prinesel nebeško kraljestvo, in bila so tudi srca, v katerih sem odkril sovraštvo do mene in namero, da me utišajo ali odstranijo.

82. Bili so to prevzetniki, farizeji, ki so se počutili prizadete zaradi moje resnice. Čeprav je bila moja beseda tako jasna, polna ljubezni in tolažbe – čeprav je bila vedno potrjena z mogočnimi deli –, so mnogi ljudje še naprej hoteli odkriti resnico moje prisotnosti tako, da so me sodili po človeku Jezusu, preiskovali moje življenje in usmerjali svojo pozornost na skromnost mojih oblačil in mojo popolno revščino v materialnih dobrinah.

83. A ker jim ni zadostovalo, da so obsodili mene, so obsodili tudi moje učence, jih natančno opazovali, najsi so govorili, najsi so mi sledili po poteh ali najsi so sedli za mizo. Kako so se farizeji razburili, ko so ob neki priložnosti videli, da si moji učenci niso umili rok, preden so sedli za mizo! Ubogi umi, ki so zamenjali telesno čistočo s čistočo duše! Niso

se zavedali, da so imeli v templju, ko so se dotikali svetih kruhov, sicer čiste roke, a srca polna gnilobe. (356, 37–38)

84. Na vsakem koraku so Me preiskovali. Vsa Moja dejanja in besede so sodili z zlobnim namenom, večinoma so bili zmedeni ob pogledu na Moja dela in dokaze, ker njihov um ni bil sposoben razumeti tistega, kar lahko razume le duh.

85. Ko sem molil, so rekli: »Zakaj moli, če vendar pravi, da je poln moči in modrosti? Kaj bi lahko potreboval ali prosil?« In ko nisem molil, so rekli, da ne izpolnjujem njihovih verskih predpisov.

86. Ko so videli, da nisem jedel, medtem ko so moji učenci jedli, so menili, da sem zunaj zakonov, ki jih je postavil Bog; in ko so videli, da jem, so se spraševali: Zakaj mora jesti, da bi živel – on, ki je trdil, da je življenje? Niso razumeli, da sem prišel na svet, da bi ljudem razodel, kako bo človeštvo živelo po dolgem času prečiščenja, da bi iz njega nastala duhovna generacija, ki bi bila nad človeško bedo, nad nujnimi potrebami mesa in nad strastmi telesnih čutov. (40, 11-13)

Napoved sloves

87. Tri leta je Jezus preživel skupaj s svojimi učenci. Obkrožale so ga velike množice, ki so ga globoko ljubile. Za te učence ni bilo nič drugega kot poslušanje svojega Učitelja, ko je pridigal svoje božansko učenje. Ko so hodili za njim, niso čutili niti lakote niti žeje, ni bilo nobenega spotikanja ali ovire, vse je bilo mir in sreča v ozračju, ki je obdajalo to skupino, in vendar – ko so bili enkrat še posebej prevzeti od opazovanja svojega ljubljenega Jezusa, jim je rekel: »Zdaj bo prišel drug čas; odšel bom od vas in vi boste ostali kot ovce med volkovi. Ta ura se bliža in nujno je, da se vrnem tja, od koder sem prišel. Nekaj časa boste sami in tistim, ki so lačni in žejni ljubezni in pravičnosti, boste prinašali pričevanje o tem, kar ste videli in slišali. Delujte v mojem imenu, in potem vas bom vzel k sebi v večno domovino.«

88. Te besede so učence razžalostile, in čim bližje je bila ura, tem bolj odločno je Jezus ponavljal to napoved, ko je govoril o svojem slovesu. Hkrati pa je tolažil srca tistih, ki so ga poslušali, rekoč jim, da se njegov Duh ne bo ločil od njih in da bo še naprej bdel nad svetom. Ko se bodo pripravljali, da bi ljudem tistega časa prinesli njegovo besedo kot sporočilo tolažbe in upanja, bo govoril skozi njihova usta in delal čudeže. (354, 26–27)

Jezusov prihod v Jeruzalem

89. Množice so Me z navdušenjem sprejele, ko sem vstopil v mesto Jeruzalem. Iz vasi in ulic so prihajali v množicah – moški, ženske in otroci, da bi bili priča vstopu Učitelja v mesto. Bili so tisti, ki so prejeli čudež in dokaz moči Božjega Sina. – Slepi, ki so zdaj videli, nemi, ki so zdaj lahko peli Hosiannah, hromi, ki

so zapustili svoja ležišča in so hiteli, da bi videli Mojstra na pashi.

90. Vedel sem, da je bil ta triumf minljiv, svojim učencem sem že napovedal, kaj se bo zgodilo potem. To je bilo komaj več kot začetek mojega boja, in danes, daleč stran od tistih dogodkov, vam pravim, da luč moje resnice še naprej bojuje proti temi nevednosti, greha in prevare, zato moram dodati, da moj končni triumf še ni prišel.

91. Kako lahko verjamete, da je tisti vstop v Jeruzalem pomenil zmago moje stvari, ko pa se je spreobrnilo le nekaj posameznikov, medtem ko jih je bilo veliko, ki niso spoznali, kdo sem?

92. In četudi bi se vsi ti ljudje spreobrnili k moji besedi – ali ne bi moralo slediti še mnogo generacij?

93. Tisti trenutek veselja, tisti kratkotrajen, zmagoslavni vstop je bil le simbol zmage svetlobe, dobrega, resnice, ljubezni in pravičnosti – dneva, ki mora priti in na katerega ste vsi povabljeni.

94. Vedite, da če bi se takrat le eno od mojih otrok nahajalo zunaj Novega Jeruzalema, ne bi bilo praznovanja, kajti Bog ne bi mogel govoriti o zmagi, ne bi mogel praznovati zmage, če njegova moč ne bi bila sposobna rešiti tudi zadnjega od svojih otrok. (268, 17–21)

95. Vi ste isti kot tisti, ki so v »Drugi dobi« peli Hosanna, ko je Jezus vstopil v Jeruzalem. Danes, ko se vam razodajam v Duhu, ne razprostirate več svojih plaščev na moji poti, temveč so to vaša srca, ki jih ponujate svojemu Gospodu za bivališče. Danes vaš Hosiannah ne prihaja več iz polnih grl, ta Hosiannah izvira iz vaše duše kot himna ponižnosti, ljubezni in spoznanja Očeta, kot himna vere v to razodetje, ki vam ga je vaš Gospod prinesel v »Tretjem času«.

96. Nekoč in danes ste isti kot tisti, ki so mi sledili ob mojem vstopu v Jeruzalem. Velike množice so Me obkrožale, očarane z Mojimi besedami ljubezni. Moški in ženske, starejši in otroci so z vzkliki veselja pretresli mesto, in celo duhovniki in farizeji, ki so se bali, da bi se ljudstvo uprlo, so Mi rekli: »Učitelj, če učiš mir – zakaj dopuščaš, da Tvoji privrženci povzročajo takšen nemir?« A jaz sem jim odgovoril: »Resnično, povem vam, če bi ti molčali, bi govorili kamni.« Kajti bili so trenutki veselja, bil je vrhunec in poveličevanje Mesija med tistimi, ki so lačni in žejni pravičnosti – tistimi dušami, ki so dolgo čakale na prihod Gospoda v izpolnitev preroštev.

97. Z navdušenjem in veseljem je moje ljudstvo praznovalo tudi osvoboditev iz Egipta. To spominjanje na pasho sem hotel narediti nepozabno za svoje ljudstvo. A resnično, pravim vam, nisem le sledil tradiciji, ko sem žrtvoval jagnje – ne, v Jezusu, žrtvenem jagnjetu, sem se ponudil kot pot, po kateri bodo vsi moji otroci našli odrešitev. (318, 57–59)

Zadnja večerja

98. Ko je Jezus s svojimi učenci praznoval tisto pashalno večerjo, kakor je bilo v skladu s tradicijo tistega ljudstva, jim je rekel: »Nekaj novega vam zdaj razodim: Vzemite tega vina in jejte tega kruha, ki predstavljata mojo kri in moje telo, in to delajte v moj spomin.«

99. Po smrti Učitelja so se učenci spominjali žrtve svojega Gospoda tako, da so pili vino in jedli kruh, ki sta bila simbola Tistega, ki je iz ljubezni do človeštva dal vse.

100. V teku stoletij so narodi, razdeljeni v veroizpovedi, mojim besedam dajali različne razlage.

101. Danes vam želim povedati, kaj sem občutil v tisti uri, ob tisti zadnji večerji, ko je bila vsaka Jezusova beseda in dejanje lekcija iz knjige globoke modrosti in neskončne ljubezni. Ko sem za to uporabil kruh in vino, sem to storil, da bi vam dal razumeti, da sta podobna ljubezni, ki je hrana in življenje duše; in ko sem vam rekel: »To delajte v moj spomin«, je Učitelj s tem hotel reči, da morate svoje bližnje ljubiti z ljubeznijo, podobno Jezusovi, in se ljudem predati kot prava hrana.

102. Vsak obred, ki ga izvajate iz teh naukov, bo neploden, če mojih naukov in zgledov ne boste uporabili v svojem življenju. Prav to je za vas težko, a v tem je zasluga. (151, 29–32; 34)

103. Tako kot ste zdaj okoli mene, tako je bilo tudi tisti zadnji večer v »Drugi dobi«. Sonce je ravno zahajalo, ko se je Jezus v tisti sobi zadnjič pogovarjal s svojimi učenci. Bile so besede umirajočega očeta svojim ljubljenim otrokom. V Jezusu in tudi v učencih je bila žalost, saj še niso vedeli, kaj čaka tistega, ki jih je učil in tako zelo ljubil, nekaj ur kasneje. Njihov Gospod se je pripravljal na slovo, vendar še niso vedeli, kako. Peter je jokal in pri tem stiskal kelih k srcu, Janez je z solzami oblival prsi Učitelja, Matej in Bartolomej sta bila ob mojih besedah iz sebe. Filip in Tomaž sta med jedjo skrivala svojo bolečino v srcu. Jakob mlajši in starejši, Tadej, Andrej in Simon so bili nemi od bolečine; vendar so mi v srcu povedali veliko. Tudi Juda Iškariot je nosil bolečino v svojem srcu, pa tudi strah in slabo vest. A ni se mogel več vrniti, ker ga je prevzela tema.

104. Ko je Jezus izrekel svoje zadnje besede in opomine, so bili ti učenci preplavljeni s solzami. A eden izmed njih ni bil več tam, njegova duša ni mogla sprejeti toliko ljubezni niti videti toliko svetlobe, zato je odšel, ker je ta beseda ožgala njegovo srce. (94, 56–58)

105. Božanska želja Jezusa je bila, da bi njegovi učenci postali sejalci njegovega odrešilnega učenja.

106. Na vrhuncu svojega zadnjega govora k učencem, ki je bil hkrati tudi zadnji pogovor med Očetom in otroki, jim je zato v ljubeznivem tonu rekel: »Dajem vam zdaj novo zapoved: ljubite se med seboj.«

107. S svetlobo te najvišje zapovedi je pri tem prižgal največje upanje za človeštvo. (254, 59)

Poglavje 12 – Trpljenje, smrt in vstajenje

Jezusova življenjska prizadevanja in trpljenje

1. Živel sem med ljudmi in iz svojega življenja naredil vzor, učbenik. Spoznal sem vsa trpljenja, skušnjave in boje, revščino, delo in preganjanja. Doživel sem zavrnitev s strani svojih bližnjih, nehvaležnost in izdajo; dolge delovne dneve, lakoto in žejo, posmeh, osamljenost in smrt. Dovolil sem, da je ves breme človeškega greha padlo name. Dovolil sem, da je človek raziskoval mojega Duha v mojih besedah in v mojem prebodnem telesu, kjer je bilo mogoče videti celo zadnjo mojo rebro. Čeprav sem Bog, so me naredili za kralja posmeha, za razgaljenega in moral sem nositi še križ sramote ter se z njim povzpeti na grič, kjer so umrli roparji. Tam se je končalo moje človeško življenje kot dokaz, da nisem le Bog besede, ampak Bog dejanj. (217, 11)

2. Ko se je bližala ura in je bila večerja končana, je Jezus dal svojim učencem zadnja navodila. Odšel je v oljčni vrt, kjer je bil vajen moliti, in rekel Očetu: »Gospod, če je mogoče, vzemi ta kelih od mene. Vendar naj se ne zgodi moja, ampak Tvoja volja.« Nato se je približal tisti izmed mojih učencev, ki me je moral izdati, v spremstvu množice, ki me je hotela prijeti. Ko so vprašali: »Kdo je Jezus, Nazarečan?«, se je Juda približal svojemu Učitelju in ga poljubil. V srcih tistih mož je bila strah in osuplost, ko so videli Jezusovo mirno zbranost, in so še enkrat vprašali: »Kdo je Jezus?« Tedaj sem stopil k njim in jim rekel: »Tukaj sem, jaz sem.« Takrat se je začelo moje trpljenje.

3. Predali so me duhovnikom, sodnikom in vladarjem. Zasliševali so me, sodili mi in me obtožili, da kršim Mojzesovo postavo in da želim ustanoviti kraljestvo, ki naj bi uničilo cesarjevo. (152, 6–7)

Judovo izdajstvo

4. Ali se ne spominjate, kolikokrat sem razodel svojo ljubezen, ne le tistim, ki so verjeli vame, ampak tudi tistemu, ki me je izdal, in tistim, ki so me preganjali in sodili? Zdaj bi me lahko vprašali, kakšen je bil razlog, ki me je spodbudil, da sem dopustil vse te posmehljivosti. In odgovarjam vam: bilo je nujno, da sem jim pustil popolno svobodo misli in dejanj, da bi ustvaril primerne priložnosti za razodetje sebe in da bi vsi izkusili usmiljenje in ljubezen, ki sem ju učil svet.

5. Nisem prepričal Judovega srca, da Me izda; bil je orodje zle misli, ko je bilo njegovo srce prežeto s temo. A kljub nezvestobi tega učenca sem mu pokazal svoje odpuščanje.

6. Ni bilo potrebno, da bi Me izdal kdo od Mojih, da bi vam dal ta primer ponižnosti. Učitelj bi jo dokazal ob kateri koli priložnosti, ki bi mu jo ponudili ljudje. Temu

učencu je pripadlo, da je bil orodje, skozi katero je Učitelj svetu pokazal svojo božansko ponižnost. Čeprav ste mislili, da je bila slabost tega človeka tista, ki je povzročila Jezusovo smrt, vam pravim, da se motite; kajti prišel sem, da se vam popolnoma predam, in če ne bi bilo tako, lahko ste prepričani, da bi se zgodilo na drug način. Zato nimate pravice preklinjati ali soditi tistemu, ki je vaš brat, ki mu je v trenutku zatemnjenosti zmanjkalo ljubezni in zvestobe, ki ju je dolgoval svojemu Mojstru. Če mu pripisujete krivdo za mojo smrt – zakaj ga ne blagoslovite, saj veste, da je bila moja kri prelita za odrešitev vseh ljudi? Bolje bi bilo, da molite in prosite, da nihče od vas ne pade v skušnjavo, kajti hinavščina pismoukov in farizejev še vedno obstaja v tem svetu. (90, 37–39)

Jezusovo trpljenje

7. Ko me je zasliševal veliki duhovnik Kajfa in mi je rekel: »Zavzemam se, da mi poveš, ali si Kristus, Mesija, Božji Sin«, sem mu odgovoril: »Ti si to rekel.« (21, 30)

8. Koliko src, ki so še nekaj dni prej občudovala in blagoslavljala moja dela, je to pozabilo, se pokazalo za nehvaležna in se pridružilo tistim, ki so Me zaničevali. A bilo je potrebno, da je bila ta žrtev zelo velika, da se nikoli ne bi izbrisala iz spomina ljudi.

9. Svet in vi kot del njega ste Me videli, kako so Me zmerjali, zasmehovali in poniževali, kakor ni mogel biti noben človek. A potrpežljivo sem izpil kelih, ki ste Mi ga dali piti. Korak za korakom sem izpolnil svojo ljubezensko usodo med ljudmi in se popolnoma daroval svojim otrokom.

10. Blagor tistim, ki so verjeli v svojega Boga, čeprav so ga videli prekrvavljenega in hropečega.

11. A še nekaj težjega me je čakalo: umreti pribit na križ med dvema roparjema. A tako je bilo zapisano in zato se je moralo izpolniti, da bi me prepoznali kot pravega Mesija. (152, 8-11)

12. Za to poučevanje, ki vam ga pravkar dajem, sem vam že v »Drugi dobi« dal primer. Jezus je visel na križu, Odrešenik se je boril s smrtjo pred množico ljudi, ki jih je tako zelo ljubil. Vsako srce je bilo vrata, na katera je potrkal. Med gledalci je bil človek, ki je vladal množicam, cerkveni dostojanstvenik, carinik, farizej, bogataš, revni, propadli in tisti s preprostim srcem. A medtem ko so nekateri vedeli, kdo je bil tisti, ki je v tisti uri umrl, ker so videli njegova dela in prejeli njegove dobrote, so drugi, polni žeje po nedolžni krvi in pohlepni po maščevanju, pospešili smrt Tistega, ki so ga posmehljivo imenovali »kralja Judov«, ne da bi vedeli, da ni bil le kralj enega naroda, ampak da je bil kralj vseh narodov na zemlji in vseh svetov v vesolju. Medtem ko je Jezus enega svojih zadnjih pogledov usmeril na tiste množice ljudi, je poln usmiljene ljubezni in sočutja dvignil svojo prošnjo k Očetu in

rekel: »Oče moj, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo.«

13. Ta pogled je zajemal tako tiste, ki so jokali zaradi njega, kot tudi tiste, ki so se naslajali ob njegovem trpljenju, kajti ljubezen Učitelja, ki je bila ljubezen Očeta, je veljala enako za vse. (103, 26–27)

14. Ko je prišel dan, ko ga je množica, podžgana s strani tistih, ki so se počutili ogrožene zaradi Jezusove prisotnosti, ranila in bičala ter ga zaradi udarcev videla krvaveti kot navadnega smrtnika, kasneje pa se boriti s smrtjo in umreti kot vsak drug človek, so farizeji, voditelji ljudstva in duhovniki zadovoljno vzkliknili: »Poglejte ga, ki se imenuje Božji sin, se je imel za kralja in se izdajal za Mesija!«

15. Prav zanje, bolj kot za druge, je Jezus prosil svojega Očeta, naj jim odpusti – njim, ki so ga – čeprav so poznali Pisma – zdaj zanikali in pred množico predstavili kot sleparja. Bili so oni, ki so kljub svoji trditvi, da so učitelji zakona, ob obsodbi Jezusa v resnici ne vedeli, kaj delajo, medtem ko so bili med množico srca, ki so bila raztrgana od bolečine ob nepravičnosti, ki so jo gledali, in obrazi, ki so bili preplavljeni s solzami ob žrtvovalni smrti Pravičnega. Bili so moški in ženske preprostega srca, ponižnega duha in velikodušnega duha, ki so vedeli, Kdo je bil na svetu med ljudmi, in ki so razumeli, kaj so ti izgubili ob odhodu Učitelja. (150, 24–25)

16. Govori vam Tisti, ki je na križu, ko se je boril s smrtjo in so ga mučitelji zlorabljali in mučili, dvignil oči v neskončnost in rekel: »Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo.«

17. V to božansko odpuščanje sem vključil vse ljudi vseh časov, saj sem lahko videl preteklost, sedanjost in prihodnost človeštva. V resnici in v duhu vam lahko rečem, da sem v tisti blagoslovljeni uri videl tudi vas, ki v tem času poslušate mojo novo besedo. (268, 38-39)

18. Ko sem z višine križa usmeril svoje zadnje poglede na množico ljudi, sem zagledal Marijo in ji rekel v zvezi z Janezom: »Žena, to je tvoj sin«, in Janezu: »Sin, to je tvoja mati.«

19. Janez je bil edini v tisti uri, ki je lahko razumel pomen naslednjega stavka, kajti množica je bila tako slepa, da je, ko sem rekel: »Žejen sem«, mislila, da gre za telesno žejo, in mi je ponudila žolč in kis, medtem ko je bila to žeja po ljubezni, ki jo je čutil moj duh.

20. Tudi oba zločinca sta se ob meni borila s smrtjo; toda medtem ko je eden preklinjal in se poganjal v pogubo, se je drugega razsvetlila luč vere; in čeprav je videl svojega Boga pribitega na sramotni križevni tram in blizu smrti, je veroval v njegovo božanskost in mu rekel: »Če si v nebesih, spomni se mene«, na kar sem, ganjen od tolikšne vere, odgovoril: »Resnično, povem ti, še danes boš z menoj v raju.«

21. Nihče ne pozna viharjev, ki so v tisti uri divjali v Jezusovem srcu. Razbesnele naravne sile so bile le

šibek odsev tega, kar se je dogajalo v osamljenosti tega človeka, in bolečina Božjega Duha je bila tako velika in tako resnična, da je meso, ki se je za trenutek počutilo šibko, vzkliknilo: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«

22. Tako kot sem ljudi učil živeti, sem jih učil tudi umirati, pri čemer sem sam odpustil in blagoslovil tiste, ki so me zmerjali in mučili, ko sem rekel Očetu: »Odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo.«

23. In ko je duh zapustil ta svet, je rekel: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« Popoln poučni primer je bil izpolnjen, govoril sem kot Bog in kot človek. (152, 12 161 17)

24. Dimasu je zadostoval trenutek, da je našel odrešitev, in to je bil zadnji trenutek njegovega življenja. Govoril je z menoj s križa in čeprav je videl, da Jezus, ki so ga imenovali Božji Sin, leži v smrtni agoniji, je čutil, da je on Mesija, Odrešenik; in se mu je predal z vsem kesanjem svojega srca in vso ponižnostjo svoje duše. Zato sem mu še isti dan obljubil raj.

25. Povem vam, vsakomur, ki greši nevede, a se ob koncu svojega življenja z srcem, polnim ponižnosti in vere, obrne k meni, bom dal občutiti nežnost moje usmiljene ljubezni, ki ga bo dvignila iz zemeljskih stisk, da bo spoznal blaženost plemenitega in vzvišenega življenja. (94, 71-72)

26. Da, dragi Dimas, bil si z menoj v raju svetlobe in duhovnega miru, kamor sem tvojo dušo odnesel kot nagrado za tvojo vero. Kdo bi lahko tistim, ki so dvomili, da v Jezusu – umirajočem in krvavečem, kakršen je bil – prebiva Bog, povedal, da se je v roparju, ki je ležal v smrtnem boju na njegovi desni, skrival duh svetlobe? 27. Čas je mineval in ko se je duševni mir ponovno vzpostavil, so mnogi od tistih, ki so Me zavrnili in se iz Mene norčevali, vstopili v luč Moje resnice, zato je bilo njihovo kesanje veliko in njihova ljubezen v Mojem sledenju neuničljiva. (320, 67)

28. Ko je telo, ki mi je v Drugem času služilo kot ovoj, vstopilo v smrtni boj in sem z križa izrekel zadnje besede, je bila med mojimi zadnjimi stavki ena, ki ni bila razumljena niti v tistih trenutkih niti dolgo časa zatem: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?«

29. Zaradi teh besed so mnogi podvomili; drugi so bili zmedeni, saj so mislili, da je šlo za malodušnost, omahovanje, trenutek šibkosti. Vendar niso upoštevali, da to ni bil zadnji stavek, ampak da sem po njem izrekel še druge, ki so razkrivali polno moč in jasnost: »Oče, v Tvoje roke izročam svojega duha«; in: »Vse je izpolnjeno.«

30. Sedaj, ko sem se vrnil, da bi razjasnil vaše zmote in osvetlil tisto, kar ste imenovali skrivnosti, vam pravim: Ko sem visel na križu, je bila smrtna agonija dolga, krvava, in Jezusovo telo, neskončno občutljivejše od vseh drugih ljudi, je prenašalo dolgotrajno agonijo, a

smrt ni prišla. Jezus je izpolnil svojo misijo na svetu, že izrekel zadnjo besedo in podal zadnje učenje. Takrat je tisto mučeno telo, tisto raztrgano meso, ko je začutilo ločitev od Duha, polno bolečine vprašalo Gospoda: »Oče, Oče, zakaj si me zapustil?« – To je bil nežen in trpeč krik ranjenega Jagnjeta po svojem Pastirju. To je bil dokaz, da je Kristus, »Beseda«, v Jezusu resnično postal človek in da je bilo njegovo trpljenje resnično.

31. Ali lahko te besede pripišete Kristusu, ki je večno eno z Očetom? – Zdaj veste, da je bil to stok Jezusovega telesa, ki ga je oskrunila slepota ljudi. Toda ko se je Gospodova ljubezen spustila na to mučeno meso, je Jezus nadaljeval z govorjenjem in njegove besede so bile: »Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« — »Vse je izpolnjeno.« (34, 27–30)

32. Ko je Jezus visel na križu, ni bilo duha, ki ne bi bil pretresen ob glasu ljubezni in pravičnosti Tistega, ki je umrl – gol kot sama resnica, ki jo je prinašal v svojih besedah. Tisti, ki so raziskovali Jezusovo življenje, so spoznali, da ni bilo nikogar pred njim niti po njem, ki bi opravil delo, kakršno je bilo njegovo, saj je bilo to božansko delo, ki bo s svojim zgledom rešilo človeštvo.

33. K žrtvovanju sem prišel krotko, ker sem vedel, da naj bi vas moja kri spremenila in rešila. Do zadnjega trenutka sem govoril z ljubeznijo in vam odpuščal, ker sem prišel, da bi vam prinesel vzvišeno učenje in vam s popolnimi zgledi nakazal pot k večnosti.

34. Človeštvo me je hotelo odvrniti od mojega namena, tako da je iskalo slabosti mesa; toda jaz nisem odstopil od tega. Ljudje so me hoteli zapeljati v bogokletstvo; toda jaz nisem bogokletil. Čim bolj me je množica žalila, tem več sočutja in ljubezni sem imel do nje, in čim bolj so ranili moje telo, tem več krvi je iz njega curljalo, da bi dalo življenje tistim, ki so umrli za vero.

35. Ta kri je simbol ljubezni, s katero sem človeškemu duhu nakazal pot. Tistim, ki so lačni pravičnosti, sem zapustil svojo besedo vere in upanja, duhovno revnim pa zaklad svojih razodetij.

36. Šele po tem času se je človeštvo zavedlo, kdo je bil na svetu. Takrat so Jezusovo delo razumeli kot popolno in božansko, spoznali so ga kot nadčloveško – koliko solz kesanja! Koliko vesti v dušah! (29, 37–41)

37. Ko je Jezus, ki je bil »pot, resnica in življenje«, svojo misijo zaključil s tisto molitvijo sedmih besed in nazadnje rekel svojemu Očetu: »V Tvoje roke izročam svojega duha«, razmislite, ali lahko vi, ki ste učenci in privrženci tega Učitelja, zapustite to življenje, ne da bi ga darovali Očetu kot dar poslušnosti in ponižnosti; in ali lahko zaprete oči za ta svet, ne da bi prosili Gospoda za njegovo zaščito, saj jih boste šele v drugih deželah ponovno odprli.

38. Celotno Jezusovo življenje je bilo dar ljubezni Očetu. Ure, ki so trajale njegova smrtna muka na križu, so bile molitev ljubezni, zagovarjanja in odpuščanja.

39. To je pot, ki sem ti jo pokazal, človeštvo. Živite v sledovanju svojega Učitelja in obljubljam vam, da vas bom popeljal v svoje naročje, ki je izvir vsega blaženstva. (94, 78 80)

40. Jaz, Kristus, sem skozi človeka Jezusa razodel slavo Očeta, njegovo modrost in njegovo moč. Moč je bila uporabljena za čudeže v korist tistih, ki so v svojem duhu potrebovali vero, v svojem razumu luč in v svojem srcu mir. Ta moč, ki je sama po sebi moč ljubezni, je bila izlita nad trpečimi, da bi se jim popolnoma predal, kar je šlo tako daleč, da je nisem uporabil za svoje lastno telo, ki jo je prav tako potrebovalo v uri smrti.

41. Nisem hotel uporabiti svoje moči, da bi se izognil prodirajoči bolečini svojega telesa. Kajti ko sem postal človek, se je to zgodilo z namenom, da bi trpel zaradi vas in vam dal otipljiv božanski in človeški dokaz moje neskončne ljubezni in sočutja do nezrelih, trpečih in grešnikov.

42. Vsa moč, ki sem jo razodel drugim – najsi je bilo to, da sem ozdravil gobavca, slepcu vrnil vid in hromemu gibljivost, ali da sem spreobračal grešnike in obujal mrtve – vse pooblastilo, ki sem ga razodel pred množicami, da bi jim dal dokaze za svojo resnico, tako da sem jim dokazal svojo oblast nad naravnimi kraljestvi in svojo moč nad življenjem in smrtjo, nisem hotel uporabiti zase, s čimer sem dopustil, da je moje telo preživelo tisto trpljenje in prestalo tisto bolečino.

43. Res bi moja moč lahko mojemu telesu prihranila vsako bolečino, toda kakšno zaslugo bi imel potem v vaših očeh? Kakšen zgled, razumljiv za človeka, bi pustil, če bi uporabil svojo moč, da bi si prihranil bolečino? V tistih trenutkih je bilo potrebno, da sem se odpovedal svoji moči, da sem zavrnil božansko moč, da bi čutil in doživel bolečino mesa, žalost ob nehvaležnosti, osamljenost, smrtni boj in smrt.

44. Zato so Jezusove ustnice v smrtni uri prosile za pomoč, saj je bila njegova bolečina resnična. A ni bila le fizična bolečina tista, ki je premagala Jezusovo vročično in izčrpano telo – bilo je tudi duhovno občutenje Boga, ki je bil prek tega telesa mučen in izpostavljen posmehu svojih slepih, nehvaležnih in ošabnih otrok, za katere je prelil svojo kri.

45. Jezus je bil močan po Duhu, ki ga je oživljal, kar je bil Božanski Duh, in bi lahko bil neobčutljiv za bolečino in nepremagljiv proti napadom svojih preganjalcev; vendar je bilo nujno, da je prelival solze, da je čutil, da je vedno znova padal na tla pred očmi množice, da so bile sile njegovega telesa izčrpane in da je moral umreti,

potem ko je njegovo telo izgubilo zadnjo kapljico krvi.

46. Tako se je izpolnila moja misija na Zemlji; tako se je končalo bivanje Tistega na svetu, ki ga je ljudstvo le nekaj dni prej razglasilo za kralja, ko je vkorakal v Jeruzalem. (320, 56-61)

Jezusovo odrešilno delo v onostranskih svetovih

47. V prvih časih človeštva je bil njihov duhovni razvoj tako majhen, da je njihovo (pomanjkljivo) notranje spoznanje o življenju duše po telesni smrti in (pomanjkljivo) poznavanje njenega končnega namena povzročilo, da je duša ob zapustitvi telesne lupine padla v globok spanec, iz katerega se je le počasi prebujala. Toda ko je Kristus postal človek v Jezusu, da bi vsem dušam podal svoje učenje, je, takoj ko je izpolnil svojo nalogo med ljudmi, poslal svojo luč velikim množicam bitij, ki so od začetka sveta čakale na njegov prihod, da bi se osvobodile svoje zmede in se povzdignile k Stvarniku.

48. Le Kristus je mogel razsvetliti tisto temo, le njegov glas je mogel prebuditi tiste duše, ki so spale, za njihov razvoj. Ko je Kristus umrl kot človek, je Božanski Duh prinesel svetlobo v duhovne svetove in celo v grobove, iz katerih so prišle duše, ki so ob svojih telesih spale smrtni spanec. Ta bitja so tisto noč potovala po svetu in se pokazala človeškim pogledom kot dokaz, da je Odrešenik bil življenje za vsa bitja in da je duša nesmrtna. (41, 5-6)

49. Moški in ženske so sprejemali znamenja in klice iz onostranstva. Starejši in otroci so bili prav tako priče teh pojavov, in v dneh, ki so predhodili Odrešenikovi smrti na križu, je nebeška luč prodrla v srca ljudi; bitja iz duhovne doline so klicala človeška srca; in na dan, ko je Učitelj izdihnil svoj zadnji dih kot človek in je njegova luč prodrla v vse jame in vse kotičke, v materialna in duhovna domovanja, v hrepenenju po bitjih, ki so ga že dolgo čakala — materializirana, zmedena in bolna bitja, ki so zašla s poti, vezana z verigami slabe vesti, ki so s seboj vlekla bremena krivice, in druge duše, ki so verjele, da so mrtve, in so bile vezane na svoja telesa — takrat so se vsi prebudili iz svojega globokega spanca in vstali k življenju.

50. A preden so zapustili to zemljo, so tistim, ki so bili njihovi bližnji, dali pričevanje o svojem vstajenju in obstoju. Zaradi vsega tega je svet doživel te manifestacije v tisti noči žalosti in bolečine.

51. Srca ljudi so se tresla in otroci so jokali ob pogledu na tiste, ki so bili že dolgo mrtvi in so se tisti dan vrnili le za trenutek, da bi pričali o tistem Mojstru, ki je prišel na zemljo, da bi posejal seme svoje ljubezni in ki je hkrati obdeloval duhovna polja, naseljena z neskončno mnogimi dušami, ki so bile prav tako njegove otroke in ki jih je ozdravil ter osvobodil njihove nevednosti. (339, 22)

52. Ko sem zapustil svoje telo, je moj duh vstopil v svet duhovnih bitij, da bi jim govoril z besedo resnice. Tako kot vam sem jim govoril o božanski ljubezni, kajti ta je pravo spoznanje življenja.
53. Resnično, pravim vam, Jezusov duh ni bil niti za trenutek v grobu; v drugih življenjskih svetovih je imel opraviti veliko dobrih del. Moj neskončni duh je imel tistim – tako kot prej vam – razodeti veliko odkritij.
54. Obstajajo tudi svetovi, kjer duhovna bitja ne znajo ljubiti; živijo v temi in hrepenijo po svetlobi. Danes ljudje vedo, da tam, kjer vladata brezsrčnost in egoizem, vlada tema, da so vojna in strasti ključi, ki zapirajo vrata na pot, ki vodi v Božje kraljestvo.
55. Ljubezen pa je ključ, s katerim se odpre kraljestvo svetlobe, ki je resnica.
56. Tukaj na zemlji sem se razodel s pomočjo materialnih sredstev, v onostranstvu pa sem se neposredno sporazumeval z visokimi duhovnimi bitji, da bi ti poučevali tiste, ki niso sposobni neposredno sprejemati mojega navdiha. Ta visoka, svetleča bitja so – tako kot tukaj za vas – glasniki. (213, 6 11)

Jezusovo prikazovanje po vstajenju

57. Nekaj dni po mojem križanju, ko so se moji učenci zbrali okoli Marije, sem jim dal čutiti svojo prisotnost, ki je bila v duhovni viziji upodobljena v podobi goloba. V tisti blagoslovljeni uri si nihče ni upal niti premakniti niti izreči besede. Ob opazovanju te duhovne podobe je vladalo pravo navdušenje, srca pa so bila polna moči in zaupanja, ker so vedeli, da bo Učitelj, ki je očitno odšel od njih, v duhu vedno prisoten med njimi. (8, 15)
58. Zakaj bi mislili, da moj prihod v duhu nima smisla? Spomnite se, da sem po svoji smrti kot človek še naprej govoril svojim učencem in se jim pokazal kot duhovno bitje.
59. Kaj bi bilo z njimi brez tistih pojavitev, ki sem jim jih podaril, ki so okrepile njihovo vero in jim vlile novo pogum za njihovo misijonsko nalogo?
60. Žalostna je bila slika, ki so jo ponujali po mojem odhodu: solze so neprestano tekle po njihovih obrazih, vsak trenutek se je iz njihovih prsi iztrgal jok, veliko so molili, strah in slaba vest pa sta jih tlačila. Vedeli so: eden me je izdal, drug me je zatajil, in skoraj vsi so me zapustili v uri smrti.
61. Kako so lahko bili priče tistega Mojstra vseh popolnosti? Kako naj bi imeli pogum in moč, da bi se soočili z ljudmi tako različnih verskih prepričanj ter načinov mišljenja in življenja?
62. Prav takrat se je med njimi pojavil moj Duh, da bi jim olajšal bolečino, vzbudil vero in v njihovih srcih razvnela ideal mojega učenja.
63. Svojemu Duhu sem dal človeško podobo, da bi ga učenci lahko videli in občutili, toda moja prisotnost je bila kljub temu duhovna, in poglejte,

kakšen vpliv in pomen je imelo to pojavljenje med mojimi apostoli. (279, 47–52)

64. Moja žrtev je bila izpolnjena; toda v zavedanju, da so me ta srca potrebovala bolj kot kdaj koli prej, ker se je v njih dvignila nevihta dvomov, trpljenja, zmede in strahov, sem se jim takoj približal, da bi jim dal še en dokaz svoje neskončne usmiljenosti. V svoji ljubezni in sočutju do teh otrok moje besede sem se utelesil, tako da sem prevzel podobo ali podobo tistega telesa, ki sem ga imel na svetu, in sem se dal videti in slišati, in s svojimi besedami sem na novo vzbudil vero v teh potrtih dušah. Bila je nova lekcija, nov način, kako se posredovati tistim, ki so Me spremljali na zemlji; in počutili so se okrepljeni, navdihnjeni, preoblikovani z vero in spoznanjem moje resnice.

65. Kljub tem dokazom, katerih priče so bili vsi, je bil eden, ki je trmasto zanikal izjave in dokaze, ki sem jih duhovno dal svojim učencem, in zato je bilo potrebno, da sem mu dovolil, da mojo duhovno prisotnost otipa celo s svojimi telesnimi čutili, da bi lahko verjel.

66. Toda ta dvom se ni pojavil le med učenci, ki so mi bili blizu – ne, tudi med množicami privržencev, v krajih, mestih in vaseh, med tistimi, ki so prejeli dokaze moje moči in mi zaradi teh del sledili, je nastala zmeda, prestrašeno spraševanje, osuplost; ni bilo mogoče razložiti, zakaj se je vse tako končalo.

67. Sočustvoval sem z vsemi in zato sem jim, tako kot mojim najbližjim učencem, dal dokaze, da se nisem oddaljil od njih, čeprav jim nisem več stal ob strani kot človek na zemlji. V vsakem domu, vsaki družini in vsakem narodu sem se razodel srcem, ki so verjela vame, tako da sem jim na različne načine dal občutiti svojo duhovno prisotnost. Takrat se je začel boj tistega naroda kristjanov, ki so morali izgubiti svojega Učitelja na zemlji, da bi se dvignili in oznanjali resnico, ki jim jo je razodel. Vsi poznate njihova velika dela. (333, 38–41)

68. Ko sem se v »Drugi dobi« svojim učencem zadnjič pokazal med oblaki, je bila v njih žalost, ko sem izginil iz njihovega pogleda, ker so se v tem trenutku počutili zapuščene; toda potem so slišali glas Gospodovega angela, ki jim je rekel: »Možje iz Galileje, kaj gledate? Tega Jezusa, ki ste ga danes videli oditi v nebesa, boste videli priti na enak način.«

69. Takrat so razumeli, da se bo Učitelj, ko se bo vrnil k ljudem, vrnil v duhovni obliki. (8, 13–14)

Poglavje 13 – Poslanstvo in pomen Jezusa in njegovih apostolov

Popravek stare podobe Boga in njegovih tradicij

1. Jezus, Kristus, je bil najbolj jasen poučni primer, ki sem vam ga dal na svetu, da bi vam pokazal, kako velika sta ljubezen in modrost Očeta. Jezus je bil živo sporočilo, ki ga je Stvarnik poslal na zemljo, da bi spoznali visoke lastnosti Tistega, ki vas je ustvaril. Ljudje so v Jehovu videli jeznega in neprizanesljivega Boga, strašnega in maščevalnega sodnika; toda skozi Jezusa vas je rešil vašega zmotnega prepričanja.

2. V Mojstru vidite božansko ljubezen, ki je postala človek. On je s svojim življenjem ponižnosti, žrtvovanja in usmiljenja sodil vsa vaša dela. A namesto da bi vas kaznoval s smrtjo, vam je ponudil svojo kri, da bi vam pokazal resnično življenje, življenje ljubezni. To božansko sporočilo je osvetlilo življenje človeštva, in beseda, ki jo je Božanski Mojster izročil ljudem, je postala izvor cerkva in sekt, prek katerih so Me iskali in Me še vedno iščejo. A resnično, pravim vam, še niso razumeli vsebine tega sporočila.

3. Človeštvo sicer verjame, da je Božja ljubezen do njegovih otrok neomejena, saj je v Jezusu umrl iz ljubezni do ljudi. no jo celo ganijo Jezusova trpljenja pred sodniki in rablji, postopoma prepoznava v Sinu tudi Očeta, toda pomen, domet vsega tistega, kar je Gospod hotel povedati ljudem skozi tisto razodetje, ki se je začelo v Devici in končalo v »oblaku« Betanije, do danes še ni bil pravilno razložen.

4. Moral sem se vrniti na isti »oblak«, na katerem se je »Beseda« povzdignila k Očetu, da bi vam dal razlago za to in pokazal pomen vsega tistega, kar vam je bilo razodeto z Jezusovim rojstvom, življenjem, deli in smrtjo.

5. Duh resnice, ki ga je takrat obljubil Kristus, je to božansko razodetje, ki je prišlo, da bi razsvetlilo temo in razložilo skrivnosti, ki jih človeški razum ali srce nista mogla prodreti. (81, 46–49)

6. Svojo resnico sem v »Drugi dobi« kot človek pridigal s svojim zgledom. Odpravil sem nepotrebno žrtvovanje nedolžnih in nezavednih bitij, ko sem se žrtvoval zaradi popolnega nauka ljubezni. »Jagnje Božje« ste me imenovali, ker me je tisti narod žrtvoval na svojih tradicionalnih praznikih.

7. Moja kri je bila dejansko prelita, da bi ljudem pokazala pot k odrešitvi. Moja božanska ljubezen se je z križa izlila na človeštvo tistega in vseh časov, da bi se človeštvo navdihovalo s tem zgledom, s temi besedami, s tem popolnim življenjem in našlo odrešitev, očiščenje grehov in povzdignjenje duše. (276, 15)

Jezusov zgled

8. Bilo je nujno, da vam je Jezus pokazal načela, po katerih bi se morali ravnati in od katerih ste se oddaljili.

9. Dokazal sem vam vso svojo krotkost, ljubezen, modrost in usmiljenje ter z vami spil kelih trpljenja, da bi se vaša srca ganila in vaš razum prebudil. Srca so se morala roditi za dobro, in bolečina, ko ste Me iz ljubezni do njih videli križanega, je bila kot bodica, ki naj bi jih spomnila, da morate vsi zaradi ljubezni trpeti, da bi prišli k Očetu. Moja obljuba za vsakogar, ki želi vzeti svoj križ in mi slediti, je bil večni mir, najvišja blaženost, ki v Duhu nima konca. (240, 23–24)

10. Kristus je in naj bo vaš vzor; zato sem takrat postal človek. Kakšno razodetje je Jezus prinesel človeštvu? Svojo neskončno ljubezen, svojo božansko modrost, svojo brezmejno usmiljenost in svojo moč.

11. Rekel sem vam: Vzemite Me za vzor in delali boste enaka dela, kot jih delam Jaz. Ker sem prišel kot Učitelj, morate razumeti, da se to ni zgodilo zato, da bi vam dal neizpolnljiva učenja ali taka, ki so zunaj obsega človeškega razumevanja.

12. Zavedajte se torej, da boste, če boste delali dela, podobna tistim, ki vam jih je naučil Jezus, dosegli polnost življenja, o kateri sem vam prej govoril. (156, 25–27)

Pomen Jezusovega učenja

13. Jezusovo učenje – podano kot vodilo, kot odprta knjiga, da ga človeštvo preučuje – ni primerljivo z ničemer drugim v nobenem drugem narodu na Zemlji, v nobeni generaciji, v nobeni rasi. Tisti, ki so se odpravili, da bi prinesli zapovedi pravičnosti ali nauke o ljubezni do bližnjega, so bili zame poslani na zemljo kot utiralci poti, kot glasniki, vendar ne kot božanstva. Samo Kristus je prišel k vam kot božanstvo. Prinesel vam je najjasnejše in največje učenje, ki ga je človeško srce kdaj prejelo. (219, 33)

Poklic, učenje in preizkušnje Jezusovih učencev

14. V tem času ste pomislili na leta mojega pridigovanja – tista tri leta, v katerih sem pripravljal svoje učence, v katerih sem z njimi živel. Vsi so videli moja dela in med svojo pripravo so lahko prodrli v moje srce ter videli čistost, vso veličastnost in modrost, ki je bila v Mojstru.

15. Moja dejanja takrat niso bila storjena zaradi pozornosti, moje življenje na zemlji je bilo skromno; kdor pa je bil pripravljen, je slutil veličino moje prisotnosti in časa, v katerem je živel.

16. Tako sem izbral svoje učence, od katerih sem nekatere srečal na bregu reke in jih poklical z besedami: »Pojdite za menoj.« Ko so ti usmerili svoj pogled name, so razumeli, kdo je tisti, ki jim je govoril, in tako sem izbral enega za drugim. (342, 21)

17. Dokler sem pridigal na svetu, nisem nikoli rekel, da so moji učenci že mojstri ali da bi jih bilo treba poslušati. Bili so še učenci, ki so mi – očarani od svetlobe moje besede –

prostovoljno sledili, a so še delali napake; kajti potreboval je čas, da so se spremenili in nato delovali kot vzor za ljudi. Bili so skalni kosi, ki jih je še gladil dlet božanske ljubezni, da bi tudi oni kasneje spremenili kamne v diamante. (356, 39)

18. V vseh časih sem preizkušal svoje učence. Kolikokrat sem Petra podvrgel preizkušnji, in le v eni od njih je omahnil. Toda zaradi tega dejanja ga ne obsojajte slabo, kajti ko se je njegova vera razvnela, je bil med ljudmi kot bakla, ko je pridigal in pričeval o resnici.

19. Ne obsojajte Tomaža; pomislite, kolikokrat ste lahko z rokami otipali moja dela in ste kljub temu še vedno dvomili. Ne glejte z zaničevanjem na Judasa Iškariota, tistega ljubljenega učenca, ki je svojega Učitelja prodal za trideset srebrnikov; kajti nikoli ni bilo večjega kesanja kot njegovo.

20. Vsakega od njih sem uporabil, da bi vam zapustil nauke, ki vam bodo služili kot zgled in se za vedno vtisnili v spomin človeštva. Po svoji malodušnosti so se kesali, spremenili in se brez omejitev posvetili izpolnjevanju svoje misije. Bili so pravi apostoli in so vsem generacijam zapustili zgled. (9, 22–23)

Apostol Janez

21. Spomnite se: ko je bilo moje telo snemeno s križa in nato pokopano, so učenci, ki so bili zmedeni in niso mogli razumeti, kaj se je zgodilo, verjeli, da je s smrtjo Učitelja vse končano. Bilo je potrebno, da so me njihove oči še enkrat videle in njihova ušesa še enkrat slišala, da bi se njihova vera razvnela in njihovo spoznanje mojih besed okrepilo.

22. Zdaj vam lahko povem, da je bil med tistimi učenci eden, ki v Mene ni nikoli dvomil, ki ob preizkušnjah ni nikoli omahnil in ki Me ni niti za trenutek zapustil. To je bil Janez, zvesti, pogumni, ognjeni in najbolj ljubeči učenec.

23. Zaradi te ljubezni sem mu zaupal Marijo, ko so stali pod križem, da bi tudi v prihodnje v tem brezmadežnem srcu našel ljubezen in da bi bil ob njeni strani še bolj okrepljen za boj, ki ga je čakal.

24. Medtem ko so njegovi bratje, drugi učenci, eden za drugim padali pod smrtnim udarcem rablja in tako s svojo krvjo in življenjem potrdili vso resnico, ki so jo pridigali, ter ime svojega Učitelja, je Janez premagal smrt in ušel mučeništvu.

25. Ker je bil izgnan v puščavo, njegovi preganjalci niso pomislili, da bo tam, na tistem otoku, kamor so ga pregnali, na tega človeka prišla velika razodetja časovnih obdobij iz nebes, ki jih bo postopoma doživljal – preroštvo, ki govori ljudem o vsem, kar se bo zgodilo in izpolnilo.

26. Potem ko je Janez svojim bratom podaril veliko ljubezni in posvetil svoje življenje nalogi, da jim služi v imenu svojega Učitelja, je moral živeti ločen od njih, sam; toda nenehno je molil za človeštvo, vedno je mislil na tiste, za katere je Jezus prelil svojo kri.

27. Molitev, tišina, zbranost vase, iskrenost njegovega bivanja in dobrota njegovih misli so storile čudež, da se je ta človek, ta duša, v kratkem času razvila do stopnje, za katero druge duše potrebujejo tisočletja, da jo dosežejo. (309, 41–45)

28. Ko gledam prebivalce tega sveta, vidim, da vsi narodi poznajo moje ime, da milijoni ljudi ponavljajo moje besede; toda resnično, pravim vam, kljub temu ne vidim ljubezni med ljudmi!

29. Vse, kar vas v tem času učim in kar se dogaja na svetu, je razlaga in izpolnitev razodetja, ki sem ga dal človeštvu prek svojega apostola Janeza, ko sem ga v času, ko je živel na otoku Patmos, v duhu odnesel v nebesne višave, na božansko raven, v neskončnost, da bi mu s simboli pokazal izvor in cilj, alfo in omego; in videl je dogodke, ki so se zgodili – tiste, ki so se ravno odvijali, in tiste, ki še pridejo.

30. V tistem trenutku ni ničesar razumel, toda moj glas mu je rekel: »Zapiši, kar boš videl in slišal«, in tako je zapisal.

31. Janez je imel učence, ki so z ladjami prečkali morje, da bi ga poiskali v njegovem zatočišču. Ti možje so nestrpno spraševali tistega, ki je bil Jezusov učenec, kakšen je bil Učitelj in kakšna so bila njegova beseda in čudežna dela; in Janez, ki je v ljubezni in modrosti posnemal svojega Učitelja, jih je s svojimi besedami osupnil. Tudi ko se je bližala starost, ko je bilo njegovo telo že upognjeno od časa, je imel še dovolj moči, da je pričeval o svojem Učitelju in svojim učencem rekel: »Ljubite se med seboj.«

32. Ko so tisti, ki so ga obiskovali, videli, da se bliža dan Janezovega odhoda, so ga v želji, da bi imeli vso modrost, ki jo je ta apostol zbral, prosili, naj jim razkrije vse, kar se je naučil od svojega Učitelja; toda namesto vsakega odgovora so vedno slišali le tisti stavek: »Ljubite se med seboj.«

33. Tisti, ki so spraševali s tolikšnim zanosom in zanimanjem, so se počutili prevarani in mislili, da je starost izbrisala Kristusove besede iz njegovega spomina.

34. Povem vam, da Janez ni pozabil niti ene moje besede, ampak da je iz vseh mojih naukov kot edino bistvo izrekel tisti nauk, ki povzema celoten zakon: ljubezen med seboj.

35. Kako bi se lahko tistemu tako ljubljenemu učencu iz spomina izgubilo učenje Mojstra, ki ga je tako zelo ljubil? (167, 32–37)

36. V »Drugi dobi«, po mojem odhodu, je vaša Nebesna Mati še naprej krepila moje učence in jim stala ob strani. Po bolečini in preizkušnji so našli zatočišče v ljubeznivem srcu Marije, njena beseda jih je dnevno hranila. Spodbujeni s strani Marije, ki jih je še naprej poučevala v imenu Božanskega Mojstra, so nadaljevali svojo pot. Ko je odšla, se je začel njihov boj in vsak je sledil poti, ki mu je bila nakazana. (183, 15)

37. Ne pozabite na zgodbo o Petru, mojem učencu, ko ga je Saul preganjal do smrti. Zvestemu apostolu sem dokazal, da v svoji preizkušnji ni bil sam in da ga bom, če bo zaupal v mojo moč, zaščitil pred njegovimi preganjalci.

38. Saula je presenetila moja božanska luč, ko je iskal Petra, da bi ga aretiral. Moja luč je segla do dna Saulu srca, ki je — ob moji prisotnosti vržen na tla, premagan od moje ljubezni, nezmožen dokončati nalogo, ki jo je nameraval izvesti proti mojemu učencu, v svojem najglobljem notranjosti občutiv preobrazbo svojega celotnega bitja in sedaj, spreobrnjen k veri v Kristusa — pohitel iskat Petra; vendar ne več zato, da bi ga ubil, ampak da bi ga prosil, naj ga pouči v Gospodovi besedi in ga vključi v svoje delo.

39. Od takrat naprej je bil Saulus Pavel, pri čemer je ta sprememba imena nakazovala popolno duševno preobrazbo tega človeka, njegovo popolno spreobrnjenje. (308, 46–47)

40. Pavel ni bil med dvanajstimi apostoli, ni jedel za mojo mizo, niti mi ni sledil na poteh, da bi poslušal moja nauka. Nasprotno, ni verjel vame, niti ni z naklonjenim pogledom gledal na tiste, ki so mi sledili. V njegovem srcu je obstajala misel, da bi uničil seme, ki sem ga zaupal svojim učencem in ki se je ravno začelo širiti. Toda Pavel ni vedel, da je bil eden od mojih. Vedel je, da mora priti Mesija, in verjel je vanj. Vendar si ni mogel predstavljati, da bi bil ponižni Jezus obljubljeni Odrešenik. Njegovo srce je bilo polno svetovne ošabnosti, zato ni občutil prisotnosti svojega Gospoda.

41. Savel se je uprl svojemu Odrešeniku. Preganjal je moje učence in ljudi, ki so se zatekli k njim, da bi iz ust tistih apostolov slišali moje sporočilo. In tako sem ga presenetil, ko je bil ravno v tem, da preganja moje. Dotaknil sem se ga na najbolj občutljivem mestu njegovega srca in takoj me je prepoznal, ker me je njegov duh pričakoval. Zato je slišal moj glas.

42. Moja volja je bila, da se ta daleč znani mož na ta način spreobrne, da bi svet na vseh njegovih poteh lahko bil priča tistim presenetljivim delom, ki naj bi mu služila kot spodbuda k veri in razumevanju.

43. Zakaj bi še podrobno opisovali življenje tega človeka, ki je od takrat naprej posvetil svoje življenje ljubezni do bližnjih, navdihnjen z ljubeznijo do svojega Učitelja in njegovih božanskih naukov?

44. Pavel je bil eden največjih apostolov moje besede, njegovo pričevanje je bilo vedno prežeto z ljubeznijo, iskrenostjo, resničnostjo in svetlobo. Njegov nekdanji materializem se je spremenil v zelo visoko duhovnost, njegova trdota v neskončno nežnost; in tako je preganjalec mojih apostolov postal najbolj vnet sejalec moje besede, neutrudni potujoči pridigar, ki je

božansko sporočilo svojega Gospoda, za katerega je živel in kateremu je posvetil svoje življenje, prinašal v različne narode, province in vasi.

45. Tukaj imaš, ljubljeno ljudstvo, lep primer spreobrnjenja in dokaz, da lahko ljudje, tudi če Me še niso slišali, postanejo veliki apostoli Meni. (157, 42-47)

Vzornost apostolov

46. Kdo razen mene je spodbujal učence v tistem »drugem času«, ko so potovali po svetu brez svojega Učitelja? Ali se vam ne zdi delo vsakega od njih občudovanja vredno? A pravim vam, da so imeli tudi oni slabosti, kot vsak drug človek. Kasneje so jih napolnili ljubezen in vera, zato jih ni odvrnilo, da so bili na svetu kot ovce med volkovi in da so svojo pot vedno hodili med preganjanjem in posmehom ljudi.

47. Imeli so moč, da so delali čudeže, razumeli so, kako izkoristiti to milost, da bi srca spreobrnili k resnici.

48. Blagor vsem tistim, ki so Jezusovo besedo slišali iz ust mojih apostolov, kajti pri njih se moje učenje ni spremenilo, ampak je bilo podano v vsej svoji čistosti in resnici. Zato so ljudje, ko so jim prisluhnili, v svoji duši čutili Gospodovo prisotnost in v svojem bitju občutili neznano občutje moči, modrosti in veličastva.

49. V tistih revnih in ponižnih ribičih iz Galileje imate dostojen vzor: preoblikovani v duhovne ribiče po ljubezni so pretresli narode in kraljestva z besedo, ki so se je naučili od Jezusa, in s svojo vztrajnostjo in žrtvovanjem pripravili spreobrnjenje narodov in nastanek duhovnega miru. Od kraljev do beračev – vsi so v tistih dneh resničnega krščanstva doživeli moj mir.

50. Tista doba duhovnosti med ljudmi ni trajala dolgo; toda jaz, ki vem vse, sem vam napovedal in obljubil svoj povratek, ker sem vedel, da me boste spet potrebovali. (279, 56–60)

Širjenje krščanstva

51. Moje učenje, na ustnicah in v delih mojih učencev, je bilo meč ljubezni in svetlobe, ki se je boril proti nevednosti, malikovanju in materializmu. Krik ogorčenja se je dvignil med tistimi, ki so videli bližnji propad svojih mitov in tradicij, medtem ko je iz drugih src hkrati odmevala hvalnica veselja ob svetli poti, ki se je odprla za upanje in vero tistih, ki so žejni resnice in obremenjeni z grehom.

52. Tisti, ki so zanikali duhovno življenje, so se razjezili, ko so slišali razodetja o nebeškem kraljestvu, medtem ko so tisti, ki so slutili to bivanje in od njega upali pravičnost in odrešitev, zahvaljevali Očetu, da je poslal svetu svojega edinorojenega Sina.

53. Ljudje, ki so v svojih srcih ohranili blagoslovljeno hrepenenje, da bi svojemu Bogu služili z

iskrenostjo in ga ljubili, so videli, kako se jim je pot razjasnila in um razjasnil, ko so se poglobili v mojo besedo, in čutili so oživitev v svojem duhu in srcu. Kristusovo učenje kot pravi duhovni kruh je zapolnilo neizmerno praznino, ki je bila v njih, in s svojo popolnostjo in pomenom izobilno izpolnilo vse hrepenenja njihovega duha.

54. Začela se je nova doba, odprla se je svetlejša pot, ki je vodila v večnost.

55. Kakšna lepa čustva duhovnega vznesenja, ljubezni in nežnosti so se prebudila v tistih, ki jih je osvetlila vera, da so sprejeli mojo besedo! Kakšen pogum in kakšna vztrajnost sta spremljala tista srca, ki so znala vse prestati in premagati, ne da bi za trenutek obupala!

56. Morda zato, ker je bila kri Učitelja še sveža? Ne, ljudstvo: duhovna esenca te krvi, ki je bila materialno utelešenje Božje ljubezni, ne izsuši se niti nikoli ne ugasne; danes je prisotna, živa in topla kot takrat.

57. Razlog za to je, da je v tistih srcih prav tako obstajala ljubezen do resnice, ki so ji posvetili svoje življenje in za katero so celo darovali svojo kri, da bi s tem dokazali, da so se naučili lekcije svojega Učitelja.

58. Tista velikodušno darovana kri je premagala ovire in preizkušnje.

59. Kakšen kontrast se je pokazal med duhovnostjo učencev moje besede in malikovanjem, materializmom, egoizmom in nevednostjo fanatikov v starih tradicijah ali poganov, ki so živeli le zato, da bi častili telesne užitke! (316, 34-42)

60. Posujte življenjsko pot z dobrimi, zglednimi deli, ne izkrivljajte mojih naukov. Vzemite si za vzor moje apostole »Druge dobe« , ki nikoli niso padli v očitne kulte, da bi poučevali in razlagali moje učenje. Njim ni mogoče pripisati krivde za malikovanje, v katerega je človeštvo nato zapadlo. Njihove roke niso nikoli postavile oltarjev, niti niso zgradile palač za duhovno čaščenje Boga. Ampak človeštvu so prinesli Kristusovo učenje, prinesli zdravje bolnikom, upanje in tolažbo revnim in žalostnim, in tako kot njihov Učitelj so tistim, ki so zašli s poti, pokazali pot k odrešitvi.

61. Krščanska vera, ki jo poznate danes, ni niti odsev nauka, ki so ga moji apostoli izvajali in poučevali!

62. Še enkrat vam pravim, da lahko v teh učencih najdete popolne vzore ponižnosti, ljubezni, usmiljenja in vzvišenosti. S svojo krvjo so potrdili resnico, ki so jo izgovarjali njihovi usti.

63. Človeštvo od vas ne bo več zahtevalo krvi, da bi verjelo vašemu pričevanju; vendar bo od vas zahtevalo resničnost. (256, 30-33)

III. Čas cerkvenega krščanstva

Poglavje 14 – Krščanstvo, cerkve in kulti

Razvoj krščanstva

1. Po mojem odhodu v »Drugi čas« so moji apostoli nadaljevali moje delo, tisti, ki so sledili mojim apostolom, pa so nadaljevali njihovo delo. To so bili novi delavci, obdelovalci tistega polja, ki ga je pripravil Gospod, ki ga je obrodil s svojo krvjo, solzami in besedo, ki so ga pripravili z delom dvanajstih prvih in tudi tistih, ki so jim sledili. Vendar so ljudje sčasoma in iz generacije v generacijo moje delo in moje učenje vedno bolj mistificirali ali izkrivljali.

2. Kdo je človeku rekel, da sme narediti mojo podobo? Kdo mu je rekel, da naj me upodobi, kako visim na križu? Kdo mu je rekel, da sme narediti podobo Marije, podobo angelov ali podobo Očeta? Oh, vi maloverni ljudje, ki ste morali duhovno narediti vidno, da bi občutili mojo prisotnost!

3. Podoba Očeta je bil Jezus, podoba Učitelja pa njegovi učenci. V »Drugi dobi« sem rekel: »Kdor pozna Sina, pozna Očeta.« S tem naj bi bilo rečeno, da je Kristus, ki je govoril v Jezusu, sam Oče. Samo Oče je lahko ustvaril svojo lastno podobo.

4. Po moji smrti kot človek sem se svojim apostolom razodel kot Živi, da bi spoznali, da sem jaz življenje in večnost ter da sem – bodisi v telesu bodisi zunaj njega – prisoten med vami. Vsi ljudje tega niso razumeli, zato so zapadli v malikovanje in fanatizem. (113, 13–17)

5. Ženi iz Samarije sem rekel: »Kdor pije to vodo, ki jo dajem, ne bo nikoli več žejen.« In danes vam pravim: če bi človeštvo pilo tisto živo vodo, v njem ne bi bilo tolikšne bede.

6. Ljudje se niso neomajno držali mojega nauka in so raje uporabili moje ime, da bi ustanovili cerkve v skladu s svojim razlaganjem in udobjem. Zavrnil sem tradicije in jih poučil o nauku ljubezni, danes pa prihajate k meni, da mi darujete prazne obrede in slovesnosti, ki vaši duši ne prinašajo niti najmanjše koristi. Če v vaših delih ni duhovnosti, v njih ne more biti resnice, in kar ne nosi resnice v sebi, ne pride do vašega Očeta.

7. Ko je tista samaritanska ženska čutila, da je svetloba mojih oči prodrla do dna njenega srca, mi je rekla: »Gospod, vi Judje pravite, da je Jeruzalem kraj, kjer je treba častiti našega Boga.« Tedaj sem ji rekel: »Žena, resnično ti pravim, prišel bo čas, ko ne boste častili Očeta niti na tej gori niti v Jeruzalemu, kakor to počnete zdaj. Bliža se čas, ko se bo Očeta častilo 'v Duhu in resnici'; kajti Bog je Duh.«

8. To je moje učenje vseh časov. Glejte, resnica je bila pred vašimi očmi, a vi je niste hoteli videti. Kako jo boste živeli, če je ne poznate? (151, 2-5)

Kultni obredi

9. Če ljubite, ne boste potrebovali očitnih obredov ali ritualov, ker boste imeli luč, ki osvetljuje vaš notranji tempelj, na katerem se bodo razbijali valovi vseh nevihte, ki bi vas lahko bičale, in ki razblinja temne megle človeštva.

10. Ne oskrunjajte več Božanskega, kajti resnično, pravim vam, velika je nehvaležnost, s katero se kažejo pred Bogom, ko opravljate te zunanje obredne dejavnosti, ki ste jih prevzeli od svojih prednikov in v katerih ste postali fanatični. (21, 13–14)

11. Pogledajte zablodelo človeštvo – zablodelo zato, ker velike cerkve, ki se imenujejo krščanske, pripisujejo večji pomen obredom in zunanjosti kot mojemu nauku samemu. Tista beseda življenja, ki sem jo zapečatil z deli ljubezni in s krvjo na križu, ne živi več v srcih ljudi, ampak je zaprta in nemo v starih in zaprašenih knjigah. In tako obstaja »krščansko« človeštvo, ki ne razume niti ne ve, kako slediti Kristusu.

12. Zato imam v tem času le malo učencev – tiste, ki ljubijo svoje trpeče brate, ki lajšajo bolečino – tiste, ki živijo v krepostih in jih pridigajo s svojim zgledom: to so Kristusovi učenci.

13. Kdor pozna moje učenje in ga skriva ali ga razglaša le z ustnicami in ne s srcem, ta ni moj učenec.

14. V tem času nisem prišel, da bi iskal kamnite templje in se v njih razodeval. Iščem duše, srca, ne materialnega razkošja. (72, 47–50)

15. Dokler bodo verske skupnosti ostale potopljene v globokem spanju in ne bodo zapustile svojih ustaljenih poti, ne bo duhovnega prebujenja niti spoznanja duhovnih idealov; zato med ljudmi ne bo mogoče miru niti prostora za dejavno ljubezen do bližnjega. Luč, ki rešuje težke človeške konflikte, ne bo mogla zasijati. (100, 38)

Duhovščina

16. Ker ne veste, kaj je pravi mir, se zadovoljite s tem, da hrepenite po njem, in poskušate z vsemi možnimi sredstvi in na vse mogoče načine doseči malo duševnega miru, udobja in zadovoljstva, nikoli pa tistega, kar je resnično mir duše. Povem vam, da ga doseže le poslušnost otroka do Gospodove volje.

17. Na svetu primanjkuje dobrih razlagalcev moje besede, dobrih tolmačev mojih naukov. Zato človeštvo, tudi tisti del, ki se imenuje krščanski, duhovno zaostaja, ker ni nikogar, ki bi ga pretresel z mojim resničnim naukom, ni nikogar, ki bi negoval srca z ljubeznijo, s katero sem učil ljudi.

18. Dan za dnem – v župnijskih dvoranah, cerkvah in katedralah – izgovarjajo moje ime in ponavljajo moje besede, vendar nihče ni notranje ganjen, nihče ne trepeta ob njihovi luči, in sicer zato, ker so ljudje njihov pomen narobe razumeli. Večina verjame, da učinek

Kristusove besede temelji na tem, da jo vedno znova mehansko ponavljajo, ne da bi razumeli, da je ni treba recitirati, ampak jo je treba študirati, razmišljati o njej, jo izvajati in živeti.

19. Če bi ljudje iskali pomen v Kristusovih besedah, bi bile te zanje vedno znova nove, sveže, žive in življenjske. A poznajo jih le površno, zato se z njimi ne morejo nahraniti, niti se s tem nikoli ne bodo mogli.

20. Revno človeštvo – tavajoče v temi, čeprav je luč tako blizu, prestrašeno jokajoče, čeprav je mir na dosegu roke! A ljudje ne morejo videti te božanske luči, ker so nekateri brez sočutja zavezali njihove oči. Jaz, ki vas resnično ljubim, vam pridem na pomoč, tako da vas osvobodim iz teme in vam dokažem, da je bilo vse, kar sem vam takrat povedal, namenjeno za vse čase, in da ne smete tistega božanskega besedila obravnavati kot staro učenje pretekle dobe. Ljubezen, ki je bila bistvo vsega mojega poučevanja, je namreč večna in v njej leži skrivnost vašega odrešenja v tem času zablod, neizmernega trpljenja in nebrzdanih strasti. (307, 4–8)

21. Grajam tiste, ki pridigajo slepo vero, vero brez spoznanja, vero, pridobljeno s strahovi in praznoverjem.

22. Ne poslušajte besed tistih, ki vse zlo, ki muči človeštvo, vse nadloge, lakote in epidemije pripisujejo Bogu, tako da jih označujejo za kazni ali Božjo jezo. To so lažni preroki.

23. Odvrnite se od njih, ker Me ne poznajo, pa vendar hočejo ljudi poučevati, kakšen je Bog.

24. To je sad napačne razlage, ki so jo dali spisom iz preteklih časov, katerih božanski jezik še ni bil odkrit v jedru človeškega jezika, s katerim so bila zapisana razodetja in preroštva. Mnogi govorijo o koncu sveta, o sodnem dnevu, o smrti in o peklu, ne da bi imeli najmanjše poznavanje resnice. (290, 16–19)

25. Že živite v »Tretjem času«, a človeštvo je duhovno še vedno zaostalo. Njihovi duhovniki, teologi in duhovni pastirji jim razkrivajo zelo malo, včasih pa sploh ničesar o večnem življenju. Tudi njim razkrivam skrivnosti knjige moje modrosti, zato vas sprašujem: zakaj molčijo? Zakaj se bojijo prebuditi zaspane duše ljudi? (245, 5)

26. Moje učenje vas poučuje o popolnem, duhovnem in čistem čaščenju Očeta, kajti človeška duša je – ne da bi se tega zavedala – prispela na prag Gospodovega templja, kamor bo vstopila, da bi občutila mojo prisotnost, da bi skozi svojega duha slišala moj glas in me videla v svetlobi, ki pada na njen um.

27. Praznina, ki jo ljudje v tem času čutijo znotraj svojih različnih verskih skupnosti, je posledica tega, da duša lači in želi po duhovnosti. Obredi in tradicije ji ne zadostujejo več, hrepeni po spoznanju moje resnice. (138, 43-44)

Večerja Gospodova in maša

28. Nikoli nisem prišel k ljudem zavit v skrivnosti. Če sem k vam govoril v prenesenem pomenu, da bi vam razodel Božansko ali predstavil Večno v kakršni koli materialni obliki, se je to zgodilo zato, da bi me razumeli. A če ljudje vztrajajo pri čaščenju oblik, predmetov ali simbolov, namesto da bi iskali pomen teh naukov, je povsem naravno, da stoletja stagnirajo in v vsem vidijo skrivnosti.

29. Od časov izraelskega bivanja v Egiptu, ko je bila moja kri upodobljena s krvjo jagnjeta, so obstajali ljudje, ki živijo le od izročil in obredov, ne da bi razumeli, da je bila tista žrtev podoba krvi, ki jo je Kristus prelil, da bi vam dal duhovno življenje. Drugi, ki menijo, da se hranijo z mojim telesom, jedo materialni kruh, ne da bi hoteli razumeti, da – ko sem svojim učencem dal kruh pri zadnji večerji – se je to zgodilo zato, da bi jim pojasnil, da se tisti, ki sprejema pomen moje besede kot hrano, hrani z menoj.

30. Kako malo je tistih, ki so v resnici sposobni razumeti moje božanske nauke, in ti redki so tisti, ki jih razlagajo z duhom. Vendar upoštevajte, da vam nisem božanskega razodetja podal naenkrat, ampak vam ga pojasnjujem postopoma ob vsakem mojem poučevanju. (36, 7–9)

31. V srcih teh množic poslušalcev vlada radost, saj vedo, da pred njihovim duhom leži nebeška gostija, na kateri jih Učitelj pričakuje, da jim bo dal jesti kruh in piti vino resničnega življenja.

32. Miza, okoli katere se je takrat zbral Jezus s svojimi apostoli, je bila simbol nebeškega kraljestva. Tam je bil Oče obkrožen s svojimi otroki, tam je bila hrana, ki je predstavljala življenje in ljubezen; odmeval je božanski glas, njegova bistvenost pa je bila vseobsegajoča harmonija, in mir, ki je tam vladal, je bil mir, ki obstaja v Božjem kraljestvu.

33. Poskušali ste se v teh jutranjih urah očistiti, ker ste mislili, da vam bo Učitelj v svojih besedah prinesel novo zavezo, in tako je: danes vam dovolim, da se spominjate kruha in vina, s katerima sem predstavil svoje telo in svojo kri. A prav tako vam pravim, da boste v tem novem času to hrano našli le v božanskem smislu moje besede. Če iščete moje telo in mojo kri, ju morate iskati v božanskem stvarstvu, kajti jaz sem le duh. Jejte tisti kruh in pijte tisti vino, a napolnite tudi moj kelih, rad bi pil z vami: žejen sem vaše ljubezni.

34. Prenesite to sporočilo svojim bratom in naučite se, da je kri, ker je življenje, le simbol večnega življenja, ki je prava ljubezen. Prek vas začenjam osvetljevati človeštvo s svojimi novimi razodetji. (48, 22–25)

35. Prinašam vam mir in novo učenje. Če je moja žrtev »druge dobe« odpravila žrtvovanje nedolžnih živali, ki ste jih žrtvovali na Jehovovem oltarju, je danes

hrana moje božanske besede dosegla, da mojega telesa in moje krvi ne simbolizirate več s kruhom in vinom tega sveta.

36. Vsaka duša, ki želi živeti, se mora hraniti z Božjim Duhom. Kdor posluša mojo besedo in jo čuti v svojem srcu, se je v resnici nahranil. Ta ni le jedel mojega telesa in pil moje krvi, ampak je vzel od mojega Duha, da se je nahranil.

37. Kdo bo, potem ko je okusil to nebeško hrano, še enkrat iskal mene v podobah in oblikah, ki so jih ustvarile človeške roke?

38. Od časa do časa pridem in odpravim tradicije, obrede in običaje ter v vašem duhu pustim obstajati le zakon in duhovno jedro mojih naukov. (68, 27)

Krst

39. Ljudstvo, v svojem času je Janez, imenovan tudi Krstnik, s vodo krstil tiste, ki so verjeli v njegovo preroštvo. Ta dejanja so bila simbol za očiščenje prvotne grešnosti. Ljudem, ki so prišli k Jordanu, da bi poslušali besede pripravljavca, je rekel: »Glejte, krščujem vas z vodo, toda že je na poti Tisti, ki vas bo krstil z ognjem Svetega Duha.«

40. Iz tega božanskega ognja so se rodili vsi duhovi, iz njega so prišli čisti in neoporečni. A če so se na svoji poti omadeževali z grehom, ki ga je prinesla neposlušnost, se na njih ponovno izlije ogenj mojega Duha, da izbriše njihov greh, izbriše njihove madeže in jim vrne njihovo prvotno čistost.

41. Če ta duhovni krst, namesto da bi ga razumeli kot očiščenje, ki ga človek doseže z dejanjem iskrenega kesanja pred svojim Stvarnikom, spremenite v obred in se zadovoljite s simboličnim pomenom dejanja – resnično, pravim vam, takrat vaša duša ne bo ničesar dosegla.

42. Kdor tako ravna, še vedno živi v časih Krstnika, in je, kot da ne bi verjel njegovim preroštvom in besedam, ki so govorile o duhovnem krstu, o božjem ognju, s katerim Bog očisti svoje otroke in jih v luči naredi nesmrtne.

43. Janez je k sebi klical odrasle ljudi, da bi na njih izlil tisto vodo kot simbol očiščenja. Prišli so k njemu, ko so se že zavedali svojih dejanj in so že lahko imeli trdno voljo, da ostanejo na poti dobrega, poštenosti in pravičnosti. Poglejte, kako je človeštvo raje izvedlo simbolični akt očiščenja z vodo, namesto resnične prenove skozi kesanje in trdno namero po izboljšanju, ki se rodita iz ljubezni do Boga. Ritualni akt ne pomeni napora; nasprotno pa očiščenje srca in prizadevanje, da bi ostali čisti, za človeka pomeni napor, odrekanje in celo žrtvovanje. Zato so ljudje raje zunanje prikrivali svoje grehe, tako da so se zadovoljili z upoštevanjem obredov, določenih dejanj in običajev, ki njihovega moralnega ali duhovnega stanja niti najmanj ne izboljšajo, če pri tem ne sodeluje vest.

44. Učenci, to je razlog, zakaj ne želim, da med vami potekajo

ritualna dejanja, da ne bi z njihovim izvajanjem pozabili tistega, kar dejansko vpliva na dušo. (99, 56–61)

45. Jaz sem tisti, ki pošiljam duše v inkarnacijo v skladu z zakonom razvoja, in resnično, pravim vam, vplivi tega sveta ne bodo spremenili mojih božanskih načrtov. Kajti kljub vsem ambicioznim prizadevanjem za moč se bo izpolnila moja volja.

46. Vsako človeško bitje prinese na zemljo poslanstvo, njegovo usodo je predpisal Oče, njegova duša pa je maziljena z mojo očetovsko ljubeznijo. Zaman ljudje prirejajo slovesnosti in blagoslavljajo malčke. Resnično, pravim vam, v nobenem materialnem življenjskem obdobju voda ne bo očistila duše njenih prekrškov proti mojemu zakonu. In če pošljem dušo, ki je čista vsakega greha – od katere madeža jo potem duhovniki veroizpovedi očistijo s krstom?

47. Čas je, da razumete, da izvor človeka ni greh, ampak da je njegovo rojstvo rezultat izpolnitve naravnega zakona, zakona, ki ga ne izpolnjuje le človek, ampak vsa bitja, ki sestavljajo naravo. Upoštevajte, da sem rekel »človek« in ne »njegova duša«. Človek ima mojo pooblastilo, da ustvarja bitja, podobna sebi; duše pa izhajajo le iz mene.

48. Rast in razmnoževanje sta univerzalni zakon. Zvezde so prav tako izvirale iz drugih, večjih zvezd, tako kot se je seme razmnožilo, in nikoli nisem rekel, da so s tem dejstvom grešile ali žalile Stvarnika. Zakaj bi vas potem pri izpolnjevanju te božje zapovedi šteli za grešnike? Razumite, da izpolnjevanje zakona človeka nikoli ne more omadeževati.

49. Kar omadežuje človeka in dušo odvrača s poti razvoja, so nizke strasti: razuzdanost, pohota, nečistost, kajti vse to je proti zakonu.

50. Študirajte in raziskujte, dokler ne najdete resnice. Takrat ne boste več imenovali zapovedi Stvarnika življenja greh in boste s svojim zgledom dobrih del posvetili obstoj svojih otrok. (37, 18-23)

Spomin na mrtve

51. Ljudje se oklepajo svojih tradicij in običajev. Razumljivo je, da imajo neizbrisen spomin na ljudi, katerih telesa so spustili v grob, in da jih privlači kraj, kjer so pokopali njihove ostanke. A če bi se poglobili v resnični smisel materialnega življenja, bi spoznali, da se tisto telo ob razpadu, atom za atomom, vrača v tiste naravne kraljestva, iz katerih je bilo ustvarjeno, in da se življenje nadaljuje.

52. A človek je zaradi pomanjkanja študija duhovnega skozi vse čase ustvarjal verigo fanatičnih kultov za telo. Poskuša narediti materialno življenje večno in pozablja na dušo, ki je tista, ki v resnici poseduje večno življenje. Kako daleč so še od razumevanja duhovnega življenja!

53. Zdaj razumete, da ni potrebno nositi darov na tista mesta, kjer naj bi nagrobnik, ki izraža »smrt«, izražal »razpad in življenje«; kajti

tam je narava v polnem razcvetu, tam je zemlja, ki je plodno in neizčrpno naročje bitij in življenjskih oblik.

54. Ko bodo ta učenja razumljena, bo človeštvo razumelo, kako dati materialnemu njegovo mesto in božanskemu njegovo. Takrat bo izginil idolski kult za tiste, ki so odšli pred nami.

55. Človek naj svojega Stvarnika spozna in ljubi od duha do duha.

56. Oltarji so žalni venci, spomeniki pa dokaz nevednosti in malikovanja. Odpuščam vam vse vaše pregrehe, vendar vas moram resnično prebuditi. Moje poučevanje bo razumljeno in prišel bo čas, ko bodo ljudje materialne darove nadomestili z visokimi mislimi. (245, 16–21)

Materialni simboli, križi in relikvije

57. V »Prvem času« ste poznali simbole: tabernakelj ali svetišče, ki je varovalo skrinjo zaveze, v kateri so bile shranjene kamnite plošče z zakoni. Ko so ti simboli izpolnili svojo nalogo, jih je moja volja odstranila s sveta, jih skril pred očmi ljudi, da svet ne bi zapadel v malikovanje; toda pomen ali bistvo teh poučnih simbolov sem pustil zapisano v duhu mojih služabnikov.

58. V »Drugi dobi«, potem ko je bila Kristusova žrtev izpolnjena, sem odpravil najvišji simbol krščanstva, križ, skupaj s trnovo krono, kelihom in vsem, kar bi lahko postalo predmet navdušenega čaščenja s strani človeštva. (138, 36)

59. Človeštvo je videlo Jezusa trpeti, in vi verjamete v njegovo učenje in pričevanje. Zakaj ga še naprej križate v svojih kipih? Ali vam ne zadostujejo stoletja, ki ste jih preživeli s tem, da ste ga razstavljali kot žrtev svoje zlobe?

60. Namesto da se spominjate Jezusovih muk in smrtnega boja – zakaj se ne spominjate mojega vstajenja, polnega svetlobe in slave?

61. Nekateri so ob pogledu na vaše podobe, ki Me upodabljajo v podobi Jezusa na križu, včasih verjeli, da je šlo za šibkega, strahopetnega ali bojazljivega človeka, ne da bi pomislili, da sem Duh in da sem za vzor celotnemu človeštvu prestal tisto, kar vi imenujete žrtvovanje, jaz pa dolžnost ljubezni.

62. Ko razmišljate o tem, da sem bil eno z Očetom, pomislite, da ni bilo orožja, niti sile, niti mučenja, ki bi me lahko zlomilo; toda ko sem kot človek trpel, krvavel in umrl, se je to zgodilo zato, da bi vam dal svoj vzvišeni vzor ponižnosti.

63. Ljudje niso razumeli veličine te lekcije in povsod so postavili podobo Križanega, ki predstavlja sramoto za to človeštvo, ki ga – brez ljubezni in spoštovanja do Tistega, ki trdi, da ga ljubi – nenehno križuje in vsak dan rani, saj ljudje ranijo srca svojih bližnjih, za katere je Učitelj dal svoje življenje. (21, 192 15-19)

64. Ne bi vas obsodil, če bi s površja zemlje odstranili zadnji križ, s katerim simbolizirate svojo

krščansko vero, in bi ta simbol nadomestili s pristno ljubeznijo med seboj; kajti takrat bi vaša vera in vaše zunanje čaščenje Boga postala čaščenje in vera duha, kar ustreza temu, kar od vas pričakujem.

65. Če bi vaši bogoslužji in vaši simboli imeli vsaj moč, da bi preprečili vaše vojne, da ne bi potonili v greh, da bi vas ohranili v miru. A poglejte, kako stopate čez vse, kar je po vaših besedah sveto; poglejte, kako z nogami teptate tisto, kar ste imeli za božansko.

66. Še enkrat vam pravim: bolje bi bilo za vas, če ne bi imeli niti ene cerkve, niti enega oltarja, niti enega simbola ali podobe na celem svetu, ampak bi znali moliti z duhom in ljubiti svojega Očeta ter verovati vanj brez potrebe po namestnikih, in da bi se ljubili, kakor sem vas naučil v svojem nauku. Takrat bi bili rešeni, hodili bi po poti, ki jo označujejo sledi moje krvi – sledi, s katerimi sem potrdil resničnost svojih naukov. (280, 69-70)

Čaščenje svetnikov

67. Dajem vam ta pouka, ker ste duše mnogih pravičnih razglasili za svetnike, ki jih prosite in častite, kot da bi bili bogovi. Koliko nevednosti, človeštvo! Kako lahko ljudje sodijo o svetosti in popolnosti duše zgolj na podlagi njenih človeških del?

68. Jaz sem prvi, ki vam pravi, da si morate za vzor vzeti dobre primere, ki so jih vaši bratje zapisali s svojimi deli, s svojim življenjem, s svojo krepostjo; in pravim vam tudi, da lahko, ko mislite na njih, upate na njihovo duhovno pomoč in vpliv. Toda zakaj jim postavljate oltarje, ki služijo le temu, da žalijo ponižnost teh duš? Zakaj ustvarjate kulte v njihov spomin, kot da bi bili božanstva, in jih postavljate na mesto Očeta, ki ga pozabljate zaradi čaščenja lastnih bratov? Kako boleča je bila za njih slava, ki ste jim jo tu podelili!

69. Kaj vedo ljudje o moji sodbi o tistih, ki jih imenujejo svetnike? Kaj vedo o duhovnem življenju teh bitij ali o mestu, ki si ga je vsak pridobil pri Gospodu?

70. Naj nihče ne misli, da želim s temi razodetji iz vaših src izbrisati zasluge, ki so jih moji služabniki opravili med ljudmi – nasprotno, želim, da veste, da je milost, ki so jo našli pri Meni, velika in da vam prek njihovih molitev veliko podarjam; vendar je nujno, da odpravite svojo nevednost, iz katere izvirajo verski fanatizem, malikovanje in praznoverje.

71. Če čutite, da duh teh bitij vlada nad vašim življenjskim svetom, zaupajte tistim, ki so del duhovnega sveta, da boste vi in oni, združeni na poti Gospodovi, izpolnili delo duhovnega bratstva – tisto delo, ki ga pričakujem kot rezultat vseh mojih naukov. (115, 52–56)

Cerkveni prazniki

72. Na ta dan, ko množice ljudi z velikim kričanjem hite v svoje cerkve, da bi proslavile trenutek, ko se je nebo odprlo, da bi Me sprejelo,

vam pravim, da je vse to le tradicija, ki naj bi naredila vtis na srca ljudi. To so le obredi, ki danes materializirajo mojo božansko trpljenje.

73. Ne sledite tej tendenci s postavljanjem oltarjev in simbolov. Ne uprizarjajte svetih dogodkov in ne nosite posebnih oblačil, da bi pritegnili pozornost, kajti vse to je malikovanje.

74. Kličite Me s srcem, spominjajte se mojih naukov in sledite mojim zgledom. Ponudite Mi dar svojega izboljšanja in občutili boste, kako se vrata nebes odpirajo, da vas sprejmejo.

75. Izogibajte se napačnim in posvetnim upodobitvam, ki jih delajo o meni in mojem trpljenju, kajti nihče me ne more utelešiti. Živite po mojem zgledu in mojemu nauku. Kdor tako ravna, bo utelešil svojega Gospoda na zemlji. (131, 11–13, 16)

76. Človeštvo: V teh dneh, ko se spominjate Jezusovega rojstva, vpustite mir v svoja srca in se pokažite kot združena in srečna družina.

77. Vem, da vsa srca ne čutijo iskrene radosti, ko se spominjajo mojega prihoda na svet v tistem času. Le redki si vzamejo čas za razmislek in zbranost ter dopustijo, da je radost notranja in da se praznik spomina odvija v duhu.

78. Danes, tako kot v vseh časih, so ljudje iz spominskih dni naredili posvetna in brezsmiselna praznovanja, da bi iskali užitke za čute, daleč stran od tega, kar naj bi bile radosti duha.

79. Če bi ljudje ta dan izkoristili, da bi ga posvetili duhu, tako da bi razmišljali o božji ljubezni, katere neizpodbitni dokaz je bilo dejstvo, da sem postal človek, da bi živel z vami – resnično, pravim vam, vaša vera bi zasijala v najvišjem delu vašega bitja in bila bi zvezda, ki bi vam kazala pot, ki vodi k meni. Vaša duša bi bila tako prežeta z dobroto, da bi na svoji življenjski poti obdarovali potrebne z dobrotami, tolažbo in srčnostjo. Čutili bi se bolj kot bratje in sestre, iz srca bi odpustili svojim žaliteljem. Ob pogledu na izobčence, tiste otroke brez staršev, brez strehe nad glavo in brez ljubezni, bi se počutili prežeti z nežnostjo. Mislili bi na narode brez miru, kjer je vojna uničila vse dobro, plemenito in sveto v človeškem življenju. Takrat bi vaša molitev čista prišla do mene in mi rekla: »Gospod, kakšno pravico do miru imamo, dokler je toliko naših bratov in sester, ki strašno trpijo?«

80. Moj odgovor na to bi bil naslednji: Ker ste čutili bolečino svojih bližnjih in ste molili ter imeli sočutje, se zberite v svojem domu, usedite se za mizo in se veselite v tisti blagoslovljeni uri, kajti tam bom prisoten. Ne bojte se biti veseli, čeprav veste, da je v tistem trenutku veliko tistih, ki trpijo; kajti resnično, pravim vam, če je vaša radost iskrena, bo iz nje izžareval dih miru in upanja , ki bo dotaknil trpeče kot ljubezenski val.

81. Naj nihče ne misli, da želim iz vaših src izbrisati najčistejši praznik, ki ga praznujete v teku leta, ko se spominjate Jezusovega rojstva. Želim vas le naučiti, da svetu daste tisto, kar mu pripada, in duši tisto, kar ji pripada; kajti če praznujete toliko praznikov, da bi proslavili človeške dogodke – zakaj tega praznika ne prepustite duši, da bi, ko postane otrok, prišla k meni, da mi prinese dar ljubezni, da bi dosegla preprostost pastirjev, da bi me častila, in ponižnost modrecev, da bi sklonila glavo in darovala svoje znanje Gospodu resnične modrosti?

82. Ne želim ubiti veselja, ki v teh dneh obdaja življenje ljudi. To ni le moč tradicije – to je zato, ker vas dotika moja usmiljenost, vas osvetljuje moja luč, vas obdaja moja ljubezen kot plašč. Takrat čutite srce polno upanja, veselja in nežnosti, prežeto s potrebo, da nekaj podarite, doživite in ljubite. Samo ne dopustite, da se ta čustva in navdihi vedno izražajo v svoji resnični velikodušnosti in iskrenosti; kajti to veselje zapravljate v svetovnih užitkih, ne da bi duši, zaradi katere je Odrešenik prišel na svet, dopustili, da bi doživela ta trenutek, vstopila v to luč, se očistila in bila rešena. Tista Božanska Ljubezen, ki je postala človek, je namreč večno prisotna na življenjski poti vsakega človeka, da bi v njej našel življenje. (299, 43–48)

Božja prisotnost kljub napačnim oblikam čaščenja

83. Ker je človek materialistično usmerjen, Me mora iskati prek čutnega čaščenja, in ker oči njegovega duha niso odprte, mora ustvariti mojo podobo, da Me lahko vidi. Ker se duševno ni naredil občutljivega, vedno zahteva materialna čudeža in dokaze, da bi verjel v moj obstoj, in mi postavlja pogoje, da mi služi, mi sledi, me ljubi in mi nekaj vrne za to, kar mu dam. Tako vidim vse cerkve, vse verske skupnosti, vse sekte, ki so jih ustvarili ljudje po vsem svetu. Prežete so z materializmom, fanatizmom in malikovanjem, skrivnostništvom, prevaro in oskrunitvami.

84. Kaj od tega sprejemam? Samo namero. Kaj od vsega tega pride do mene? Duševna ali telesna stiska mojih otrok, njihova malenkostna ljubezen, njihova želja po luči. To je tisto, kar me doseže, in jaz sem z vsemi. Ne gledam na cerkve niti na oblike, niti na obrede. Prihajam k vsem svojim otrokom enako. Njihove duše sprejemam v molitvi. Pritegnem jih k svojim prsim, da jih objamem, da čutijo mojo toploto in da je ta toplota spodbuda in navdih na njihovi poti preizkušenj in preskušanj. A ker sprejemam dobre namene človeštva, ne smem dopustiti, da ostane večno v temi, zavito v svoje malikovanje in fanatizem.

85. Želim, da se človek prebudi, da se duša povzdigne k meni in v

svojem povzdignjenju vidi pravo veličastvo svojega Očeta ter pozabi na lažni sijaj liturgij in obredov. Želim, da se, ko doseže svoj pravi vzpon, obnovi, osvobodi človeških stisk in premaga vezanost na čute, strasti, pohote ter najde samega sebe; da Očetu nikoli ne reče, da je zemeljski črv; da ve, da ga je Oče ustvaril po svoji podobi in podobnosti. (360, 14–16)

86. Na zemlji je veliko verskih skupnosti in večina jih temelji na veri v Kristusa. Vendar se med seboj ne ljubijo niti se med seboj ne priznavajo kot učenci Božjega Učitelja.

87. Ali ne mislite, da bi, če bi vsi razumeli moje učenje, to tudi uporabili in vodili veroizpovedi k spravi in miru? Toda tako ni bilo. Vsi so se med seboj distancirali, s čimer so duhovno ločili in razdvojili ljudi, ki se nato obravnavajo kot sovražniki ali tujci. Vsak išče sredstva in argumente, da bi drugemu dokazal, da je lastnik resnice in da se drugi motijo. Toda nihče nima moči in poguma, da bi se boril za združitev vseh, niti nima nihče dobre volje, da bi odkril, da je v vsakem verskem prepričanju in v vsakem čaščenju Boga nekaj resnice. (326, 19–20)

Poglavje 15 – Navidezni kristjani, cerkvene zmote in zlorabe

Imenitni kristjani

1. Večina tega človeštva se imenuje krščanska; toda Mojster vam pravi: če bi bilo res krščansko, bi s svojo ljubeznijo, s svojo ponižnostjo in svojim mirom že premagalo preostalo človeštvo. Toda moje učenje, ki sem ga že v »Drugi dobi« zapustil kot oporoko, ni v srcih človeštva, ne živi in ne cveti v delih ljudi. Hranijo ga v zaprašenih knjigah, jaz pa nisem prišel, da bi z ljudmi govoril o knjigah.

2. Namesto knjige sem vam prinesel svoje življenje, svojo besedo in svoja dela, svoje trpljenje in svojo smrt kot človek. Razlog, zakaj večina človeštva, ki se imenuje krščansko, nima niti miru niti milosti Kristusovega » «, je ta: ker ga ljudje ne jemljejo za vzor, ker ne živijo po njegovem nauku. (316, 5)

3. Poslušajte Me, učenci, da iz svojega uma izkoreninite stare verske predstave. Krščanstvo se je razdelilo na verske skupine, ki se med seboj ne ljubijo, ki svoje brate s krivimi sodbami ponižujejo, zaničujejo in grozijo. Povem vam, to so kristjani brez ljubezni, zato niso kristjani, kajti Kristus je ljubezen.

4. Nekateri predstavljajo Jehovega kot starega moža, polnega človeških napak, maščevalnega, krutega in strašnejšega od najhujšega vašega sodnika na zemlji.

5. Tega vam ne pravim, da bi se iz nekoga norčevali, ampak da se vaša predstava o božji ljubezni očisti. Sedaj ne veste, na kakšen način ste

Me častili v svoji preteklosti. (22, 33–35)

6. Kako je mogoče, da se narodi, ki se imenujejo kristjani, uničujejo z vojno in celo molijo, preden gredo ubiti svoje brate, ter Me prosijo, naj jim dam zmago nad njihovimi sovražniki? Ali lahko moje seme obstaja tam, kjer namesto ljubezni vlada sovraštvo in namesto odpuščanja maščevanje? (67, 28)

7. Vsem ljudem različnih veroizpovedi in religij pravim, da niso znali postaviti materialnih bogastev na njihovo mesto, da bi nato tistim duhovnim dodelili mesto, ki jim pripada. Če bi ljudje izpolnjevali moje zakone, bi že od tu videli odsev Obljubljene dežele in slišali glasove njenih prebivalcev.

8. Trdite, da verjamete v moj obstoj in da verjamete v mojo božanskost; prav tako pravite, da se zgodi moja volja. A resnično, pravim vam: kako majhna je vaša vera in vaša predanost temu, kar odredim! A jaz v vas prebudim pravo vero, da boste močni na poti, ki sem jo utrl za vas. (70, 12-13)

9. Danes ne zahtevam vaše krvi, da bi žrtvovali svoje življenje. Kar zahtevam od vas, je ljubezen, iskrenost, resničnost, nesebičnost.

10. Tako vas učim in v tem vas poučujem ter s tem vzgajam učence moje božanskosti v tem tretjem času; kajti vidim, da brezbrižno opazujete potek sveta, in sicer zato, ker se ne znate vživeti v srca ljudi, kjer je toliko bede in toliko bolečine.

11. Vlada velika neenakost; kajti vidim gospodarje, ki jim manjka le krona, da bi se lahko imenovali kralji, in vidim podložnike, ki so pravi sužnji. Iz tega se je razvnela bitka. Med tistimi gospodarji, ki so na svetu obogateli, je mnogo takih, ki se imenujejo kristjani, toda pravim vam, da komaj poznajo moje ime.

12. Tisti, ki v soljudeh ne vidijo svojih bližnjih, ki kopičijo bogastva in si prisvajajo tisto, kar pripada drugim, niso kristjani, ker ne poznajo sočutja.

13. Prišel bo boj med duhovnim in materialnim, človeštvo bo vpleteno v ta spor. Toda koliko trpljenja bo moralo prestati, da bo prišla zmaga pravičnosti! (222, 43-45)

Neverniki in verski fanatiki

14. Povem vam, da je za vas bolje biti polni negotovosti in zanikanj kot polni napačnih prepričanj ali laži, ki jih imate za resnice. Iskreno zanikanje, ki izhaja iz dvoma ali nevednosti, vam škoduje manj kot neiskreno strinjanje z nečim napačnim. Iskren dvom, ki hrepeni po razumevanju, je boljši od trdnega verovanja v kakršen koli mit. Obupana negotovost, ki kriči po luči, je boljša od fanatične ali idolatrske gotovosti.

15. Danes povsod prevladujejo neverniki, razočarani in zagrenjeni. To so uporniki, ki pogosto vidijo jasneje kot drugi, ki ritualnega obnašanja ne dojemajo kot takega. Tudi zagotovila, ki so jih slišali od

tistih, ki duhovno vodijo ljudi, jih ne prepričajo. Kajti vse te zapletene teorije ne napolnijo njihovega srca, ki želi čisto vodo, ki pomiri njihov strah.

16. Tisti, ki jih imate za uporniške, v svojih vprašanjih pogosto kažejo več luči spoznanja kot tisti, ki nanje odgovarjajo v prepričanju, da so učenjaki in veliki. Občutijo, vidijo, čutijo, slišijo in razumejo jasneje kot mnogi, ki se imenujejo mojstri božjih naukov. (248, 12)

17. Kako jasna in preprosta je resnica! Kako jasna in preprosta je duhovnost! In vendar – kako težko jo je razumeti tistemu, ki trmasto vztraja v temi svojega fanatizma in svojih tradicij. Njegov razum ne more dojeti, da obstaja še kaj več od tega, kar razume; njegovo srce se upira, da bi zavrnilo tisto, kar je zanj bilo njegov Bog in njegov zakon: tradicija in obred.

18. Ali mislite, da sovražim tiste, ki moje resnice nikakor ne želijo spoznati? Ne, moji otroci, moje usmiljenje je neskončno veliko, in prav k njim se obračam, da jim pomagam zapustiti njihovo ječo, da se bodo lahko veselili ob gledanju svetlobe. Njim so namenjene preizkušnje, potrebne za njihovo prebujenje k veri. To ne bodo preizkušnje, ki bi presegale njihove moči, temveč lekcije, ki so modro prilagojene vsaki duši, vsakemu življenju, vsakemu človeku.

19. Od tam, izmed tistih zatemnjenih možganov, izmed tistih src, ki so bolna od verskega fanatizma in nevednosti, boste videli pojaviti se velike in strastne bojevnike resnice. Ker na dan, ko se bodo osvobodili svojih verig, svoje teme in bodo videli luč, ne bodo mogli zadržati svojega veselja in bodo na ves glas kričali, da sem se vrnil, da rešim svet, tako da ga dvignem po lestvi duhovnosti do resničnega kraljestva. (318, 48-50)

Izkrivljanja Jezusovega učenja in njihove posledice

20. Dajem vam svojo besedo z istim duhovnim pomenom, s katerim sem vam govoril v »Drugi dobi«, in vas spomnil na mnoga moja učenja, ki ste jih pozabili ali od katerih ste se zaradi napačnih razlag vaših prednikov odvrnili.

21. Toliko ste prekršili moje učenje, da vam lahko rečem: ustvarili ste pot, ki je popolnoma drugačna od moje, a ste ji dali isto ime. Nihče razen mene vas ni mogel osvoboditi vaše zmote – z besedami življenja, ljubezni in resnice.

22. Zato raziskujte in razumite mojo besedo zdaj, ko me poslušate, takrat bo v vas luč. To je čas, v katerem vam z vso jasnostjo pravim, da je reinkarnacija duše dejstvo, da obstaja kot luč božje pravičnosti in ljubezni od začetka človeštva, brez katere ne bi mogli napredovati na dolgi poti izpopolnjevanja duše. (66, 63-65)

23. Cerkve so ljudem razkrile zelo malo o duši. A zdaj se bodo prebudile iz svoje letargije in blagoslovljeni bodo tisti, ki bodo

premagali pomisleke in strahove ter človeštvu razkrili resnico, ki so jo skrivale. Osvetlil jih bom s svetlobo svojega odpuščanja, svoje milosti in svoje modrosti.

24. Ko bo človeštvo spoznalo, da cerkve niso tu le zato, da bi ljudje na zemlji živeli moralno, ampak da imajo nalogo, da dušo vodijo v njen večni dom, bo človeštvo na svoji poti duhovnega razvoja naredilo korak naprej. (109, 15–16)

25. Po mojem bivanju kot Jezus med ljudmi sem vedno pošiljal tiste, ki so prišli kot »vojaki« ali apostoli, da bi s svojimi deli potrdili moje učenje in preprečili, da bi človeštvo izkrivljalo moje nauke. Toda mnogi »gluhi« in »slepi«, ki so mojo besedo nepopolno razlagali, so bili različnih mnenj in so tako ustvarili raznolikost sekt. A če so ljudje duhovno ločeni — kako bi se lahko ljubili med seboj v skladu z najvišjo zapovedjo mojega zakona?

26. Zato vam pravim, da je ta civilizacija le navidezna, ker jo ljudje sami uničujejo. Dokler človeštvo ne bo zgradilo sveta na temeljih mojega zakona pravičnosti in ljubezni, ne bo moglo imeti miru in luči Duha, na čigar vrlinah bi ustvarilo in oblikovalo resnični svet vzpona – tako v duhovnem kot v znanosti in morali. (192, 17)

27. Le obnova in ideal popolnosti vaju bosta vrnila na pot resnice.

28. Tisti, ki se čutijo za razlagalce Božjega zakona, vam pravijo, da vas zaradi vaše pokvarjenosti in upornosti čakajo pekelne muke in da vam bo Bog odpustil in vas pripeljal v svoje kraljestvo le, če izrazite svojo skesano, kaznujete in ranite svoje telo ter mu darujete materialne daritve – resnično, pravim vam, da se motijo.

29. Kam boste prišli, ljudje, ki vas vodijo tisti, ki jih občudujete kot velike mojstre svetih razodetij, a ki jih jaz štejem za zablodele? Zato prihajam, da vas rešim s svetlobo tega učenja, ki vas bo popeljalo naprej po poti moje ljubezni. (24, 46–47)

30. Ljudje so skrivali pravi pomen mojega poučevanja, da bi vam namesto tega pokazali Kristusa, ki ni niti odsev Tistega, ki je umrl, da bi vam dal življenje.

31. Danes doživljate posledice svojega odvračanja od Učitelja, ki vas je poučeval. Obdaja vas bolečina, potiska vas vaša revščina, muči vas nevednost. A prišel je čas, ko se v človeku prebujajo speče sposobnosti in darovi ter kot glasniki oznanjajo, da se je začela nova doba.

32. Cerkve, znanost in pravosodje ljudi bodo poskušale preprečiti prodor tistega, kar je zanje tuje in škodljivo vplivanje. Vendar pa ne bo nobene sile, ki bi lahko ustavila prebujanje in napredek duha. Dan osvoboditve je blizu. (114, 5-8)

33. Slabo so Me na zemlji zastopali tisti, ki trdijo, da Me poznajo, in to je razlog, da so Mi mnogi obrnili hrbet.

34. Tistih, ki se imenujejo ateisti, ne bom poklical na odgovornost, ker so

Me izgnali iz svojih src, ampak tiste, ki so – s ponarejanjem resnice – predstavili Boga, ki ga mnogi niso mogli sprejeti.

35. Vse, kar je pravično, zdravo in dobro, vsebuje resnico, ki sem jo vedno oznanjal.

36. Prišla je ura, v kateri morate spet ljubiti resnico, to pomeni, v kateri boste spet spoznali pravično in dobro. Ker ste rojeni iz mene, morate priti do tega, da si prizadevate za visoko, večno in čisto. (125, 22–25)

37. Da, Izrael, človeško srce je vedno hrepenelo po čaščenju materialnih stvari, uho se je razveselilo lepo zvenečih besed. Zato je človek spremenil tisto, kar sem v »Drugi dobi« prinesel kot krščansko učenje, ko ga je preoblikoval v »religijo«.

38. V človeškem srcu so se vedno prebudili egoizem, pohlep in nečimrnost, in ti so se razglasili za kralje in gospodarje, da bi se jim ljudstvo klanjalo in da bi ga spremenili v vazala, v sužnja, ga priklenili na greh in ga vodili v temo, brezciljnost in zmedo. (363, 36)

39. Teologi tistega časa bodo raziskovali mojo besedo in nova pisma ter spraševali: »Kdo si ti, ki si tako govoril?« Tako kot so se nekoč upirali pismouki in farizeji in Mi rekli: »Kdo si ti, da preziraš in nadomeščaš Mojzesovo postavo?« Takrat jim bom pojasnil, da so tri razodetja edina postava, ki sem jo vedno učil in upošteval.

40. Mnogi od tistih, ki Me v tej dobi obsojajo, sodijo med tiste, ki so v »Drugi dobi« dvomili. Vendar sem jih ohranil in jih ponovno poslal na zemljo, da bi bili priča zmagi mojega zakona in odprli svoje oči za luč. (234, 46–47)

Napačni razvoj in zlorabe v krščanstvu

41. Velika večina tega človeštva se imenuje »krščanska«, ne da bi sploh vedela, kaj pomeni beseda »Kristus«, niti ne pozna njegovega učenja.

42. Kaj ste naredili z mojo besedo, mojim zgledom, mojim naukom, ki sem vam ga nekoč dal?

43. Ali ste res bolj razviti ljudje kot tisti iz tistega časa? Zakaj tega ne dokazujete z deli svojega duha? Ali morda mislite, da je to življenje večno, ali pa morda mislite, da se morate razvijati le s pomočjo človeške znanosti?

44. Učil sem vas resnično izpolnjevanje zakona, da bi ta svet spremenili v velik tempelj, v katerem bi častili pravega Boga, kjer bi bilo življenje človeka neprestano darilo ljubezni Očetu, ki ga mora ljubiti v vsakem svojem bližnjem in na ta način izkazovati spoštovanje svojemu Stvarniku in Učitelju.

45. A danes, ko sem se vrnil k ljudem – kaj najdem tam? Laž in sebičnost sta nadomestili resnico in ljubezen do bližnjega; ponos in domišljavost sta nadomestili krotkost in ponižnost; malikovanje, fanatizem in nevednost so

nadomestili luč, povzdignjenost in duhovnost; Pohlep in oskrunitev vladata tam, kjer bi morala obstajati le vestnost in pravičnost; sovraštvo in nebrzdan spor med brati in sestrami sta nadomestila bratstvo, mir in ljubezen.

46. Vendar bom prišel v svoj tempelj, da od tam izženem trgovce, kakor sem to storil v »Drugi dobi« v jeruzalemskem templju, in jim bom še enkrat rekel: »Ne delajte iz hiše molitve trgovine.« Ljudi bom poučil, da bo vsak služil pred pravim oltarjem, da ne bodo več ujeti v zmoti niti ne bodo zaradi nevednosti zašli na napačno pot zaradi slabih razlag, ki jih dajejo mojemu zakonu. (154, 15–20)

47. Mojega zgleda in zgleda mojih apostolov niso vzeli za vzor vsi, ki so poskušali hoditi za menoj. Mnogi so se spremenili v gospodarje, namesto da bi bili služabniki, napolnili so svoja srca s čutom nadrejenosti in ošabnosti ter so bili usmerjeni le v bogastvo, razkošje in časti. Pri tem so pozabili na stiske revnih in postali ravnodušni in brezsrčni do bede in trpljenja drugih. Zato ljudje v iskanju resnice hodijo od ene veroizpovedi k drugi, zato je njihova duhovna potreba, da ustvarjajo nove sekte, da bi Me svobodno iskali.

48. Tiste, ki so bili nekoč obravnavani kot svetniki in polbogovi, danes zavrača razočarano človeštvo.

49. Ljudje ne obiskujejo več spovednika, da bi jih odvezal od njihovih pregrešnih dejanj, ker menijo, da so tega nezaslužni. In grožnja z večnim pekelnim ognjem ne vpliva več na srce grešnika in ga ne prestraši.

50. Volk izkorišča to duhovno izgubljenost in preži za grmovjem.

51. Vsak služabnik moje božanskosti in vsak predstavnik ima nalogo, da ustvarja mir med ljudmi, toda to je nasprotno tistega, kar počnejo v tem času. Vsak se ima za prvega, vsak hoče biti najmočnejši in pri tem pozablja, da je edini močni, ki sem Jaz, v vseh.

52. Zdaj lahko razumete, zakaj sem vam obljubil, da se bom vrnil v »Drugi čas«; zdaj vam je jasno, zakaj vas ponovno poučujem. Kajti le moja beseda lahko odstrani temno prevezo duha, le moja ljubezen je sposobna vas odrešiti vaših grehov. (230, 23–28)

53. Nad težkimi prekrški in kršitvami, ki so bile storjene proti mojemu zakonu, bo prišel moj sod. Ni niti ene kršitve, ki je ne bi popravil popolni Mojster. Ne smete se pustiti zmediti: popravite svoje napake in ne sodite. Razumite, da vas nikoli ne kaznujem – sami se kaznujete.

54. Tistemu, ki je grešil iz nevednosti, prinašam luč, tistega, ki je grešil zavestno, pa spodbujam k kesanju, da bosta oba z zaupanjem v moje odpuščanje popravila storjeno napako. To je edina pot, ki vodi k meni.

55. Razmislite o vsem tem, duhovniki, ki vodite ljudi po različnih verskih poteh. Molite in vodite svoje

k duhovnosti. Zdaj je čas, da se pokesate za svoje zablode in začnete boj proti človeškemu materializmu, ki je smrt in tema za dušo. Za to uporabite mojo resnico, vzamite mojo besedo za orožje in živite po mojem nauku.

56. Nisem naklonjen nobeni veri. Ne jaz bom na vaši strani, ampak vi morate stati na moji strani. Kajti če boste to storili, boste dosegli, da se boste vsi duhovno združili. (162, 27–30)

57. Moje učenje, polno duhovnosti, bo vzklilo v srcu tega naroda, da bo v prihodnosti rodilo sadove resnice in življenja. Moja beseda se bo razširila po zemlji in ne bo pustila nobenega kraja, kjer ne bi očistila, razsvetlila in sodila.

58. Takrat bodo narodi začeli prebujati k duhovnemu življenju, k resničnemu in večnemu, in bodo odpravili zunanji in materialistični del svojih različnih oblik čaščenja, da se bodo omejili na to, da se obrnejo k bistvu mojega zakona.

59. Človeštvo bo spoznalo moč, ki jo daje duhovnost, in bo odvrnilo pogled od vsega, kar ga je toliko stoletij zadrževalo.

60. Kaj koristi, da je simbol krščanstva, to je križ, na zemlji milijonkrat prisoten, če ljudje niso dobre volje in se med seboj ne ljubijo?

61. Zunanjost nima več moči nad ljudmi, ni več spoštovanja, niti dobre vere, niti obžalovanja, da so ranili. Zato vam pravim, da bodo simboli in oblike čaščenja izginili, ker je njihov čas minil, in da bo notranje čaščenje tisto, ki bo človeka povzdignilo k svetlobi, ga dvignilo in pripeljalo k Meni. (280, 63-67)

IV. Zakon – ljubezen do Boga in bližnjega

Poglavje 16 – Božji zakon

Moč božanskega zakona

1. Veliko je ljudi, ki menijo, da je moje učenje zastarelo; vendar je razlog za to v tem, da jim njihova materializacija ne dopušča, da bi odkrili večni pomen mojih naukov.

2. Moja zakonitost je nespremenljiva. Ljudje s svojimi kulturami, civilizacijami in zakoni so tisti, ki so minljivi, pri čemer od vsega tega preživi le tisto, kar je duh zgradil s svojimi deli ljubezni in usmiljenja. On je tisti, ki po vsakem dnevnem delu, po vsaki preizkušnji, ko se obrača k izviru božanske modrosti, vidi neomajno skalo mojega zakona in vedno odprto knjigo, ki vsebuje učenje Duha. (104, 31-32)

3. Vse ljudi sem obsijal s svojo lučjo in jim s tem razodel edino obstoječo resnico; toda vidite, kako vsak človek in vsak narod na različne načine čuti, misli, veruje in razlaga.

4. Te različne načine mišljenja ljudi so povzročile njihove razdore, saj vsak narod in vsaka rasa sledi

drugim potem in časti drugačne ideale.

5. Večina se je oddaljila od svetle in prave poti v prepričanju, da izpolnjevanje Božjega zakona pomeni nadčloveška žrtvovanja, odrekanja in napore, in je raje ustanovila lastne verske skupnosti in sekte, katerih izpolnjevanje zakonov in obredov je zanje lažje upoštevati. Na ta način ljudje verjamejo, da lahko pomirijo hrepenenje po svetlobi in povzdignjenju, ki ga čutijo v svoji duši.

6. Minilo je mnogo stoletij in mnogih dob, ne da bi se ljudje zavedali, da izpolnjevanje mojega zakona ni človeško žrtvovanje in da nasprotno pravzaprav žrtvujejo telo in dušo svetu, ko ne upoštevajo mojih zapovedi. Niso si jasno predstavili, niso hoteli razumeti, da bo tisti, ki živi po mojih besedah, našel resnično srečo, mir, modrost in slavo, ki si jih materializirani ljudje predstavljajo na tako drugačen način.

7. Moralni in znanstveni svet, ki vas obdaja, je delo ljudi z materialističnimi ideali – ljudi, ki so si prizadevali le za materialno izboljšanje človeštva, in jaz sem jim dovolil, da opravijo svoje delo, ga izpeljejo do skrajnosti, spoznajo njegove posledice in požanjejo njegove sadove, da bi iz tega lahko črpali luč izkušenj. V tej luči se bo razodela moja pravičnost, in v tej pravičnosti bo prisoten moj zakon, ki je ljubezen. (313, 60–64)

8. Če bi vam dopustil, da moje učenje uporabljate v svojem življenju po svoji volji in ne po moji – resnično, pravim vam, vi nikoli ne bi našli izhoda iz svojega duhovnega zastoja in svoji duši nikoli ne bi omogočili njenega razvoja, razcveta in izpopolnitve.

9. Tam vidite ljudi, ki so v svojih religijah postali lenobni in ne naredijo več niti koraka proti svetlobi, ker se niso podredili temu, kar zapoveduje Božji zakon, ampak so poskušali zakon podrediti svoji volji, tako da so ga napolnili z miti in zmotnimi nauki.

10. Bilo je nujno, da se je veliko ljudi tega časa osvobodilo vseh religij, da bi Me lahko iskali z duhom in razvili vse tiste lastnosti, darove in sposobnosti, ki jih čutijo v globini svojega bitja. (205, 6-8)

Božji zakon ljubezni v duhovnem delu

11. Vaš Bog je tisti, ki govori k vam, moj glas je zakon. Danes ga ponovno slišite, ne da bi ga bilo treba vklesati v kamen ali da bi moral poslati svojo besedo, utelešeno med vami. Moj božanski glas je tisti, ki prihaja k vašemu duhu in mu razkriva začetek dobe, v kateri bo človek postal pravičen, se spravil s svojim Stvarnikom in se očistil, kakor je zapisano. (15, 8)

12. Prek Jezusa sem vam dal popolno poučevanje. Razmislite o moji življenjski poti kot človeka od rojstva do smrti, takrat se vam bo

ljubezen razkrila na živ in popoln način.

13. Ne zahtevam od vas, da bi bili enaki Jezusu, kajti v njem je bilo nekaj, česar ne morete doseči: biti popoln kot človek, saj je bil Tisti, ki je bil v njem, sam Bog v omejeni obliki. Vendar vam kljub temu pravim, da mu morate slediti.

14. Moj večni zakon vam je vedno govoril o tej ljubezni. V prvih časih sem vam rekel: »Ljubi Boga z vsem srcem in z vso dušo« in »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe«.

15. Kasneje sem vam dal te navdihujoče besede: »Ljubite svoje brate in sestre, kakor vas je ljubil Oče«; »Ljubite drug drugega«.

16. V tem času sem vam razodel, da morate ljubiti Boga bolj kot vse ustvarjeno, da morate ljubiti Boga v vsem, kar obstaja, in vse, kar obstaja, v Bogu, da morate do svojih bližnjih izkazovati usmiljenje in še enkrat usmiljenje, da boste videli Očeta v vsej njegovi veličini; kajti usmiljenje je ljubezen. (167, 15–19)

17. Niti vam ne pravim, da bo ta duhovna nauka postala svetovna religija; kajti nikoli nisem prinašal religije, ampak zakon. Omejujem se na to, da vam povem, da bo zakon, ki bo na zemlji zmagal in bo imel trajno veljavo, da bi osvetlil človeško bivanje, zakon ljubezni, ki sem vam ga razložil v svojem nauku, da bi ga v celoti spoznali.

18. Človeštvo bo še storilo mnogo lažnih del ljubezni in dobrodelnosti, dokler se ne nauči ljubiti in izvajati resnično dejavnost ljubezni, in mnogi bodo še morali hoditi od veroizpovedi do veroizpovedi, dokler se njihov duh ne dvigne k višjemu spoznanju in končno ne razumejo, da je edini zakon, univerzalno in večno učenje Duha, zakon ljubezni, do katerega bodo vsi prišli.

19. Vse religije bodo izginile in ostala bo le luč Božjega templja, ki sije znotraj in zunaj človeka – templja, v katerem boste vsi darovali en sam kult poslušnosti, ljubezni, vere in dobre volje. (12, 63–65)

Neupoštevanje božjih zakonov in njihove posledice

20. Na tem jutru slovesnega spomina vas sprašujem: Kaj ste naredili z zakonom, ki sem ga po Mojzesu poslal človeštvu? Ali so bile te zapovedi dane le za ljudi tistega časa?

21. V resnici vam pravim, da tistega blagoslovljenega semena ni v srcih ljudi, ker Me ne ljubijo niti se med seboj ne ljubijo; ne častijo svojih staršev niti ne spoštujejo tuje lastnine; nasprotno, jemljejo si življenje, kršijo zakonsko zvezo in prinašajo sramoto nase.

22. Ali ne slišite laži iz vseh ust? Ali se vam ni zavedlo, kako en narod drugemu krade mir? In vendar človeštvo pravi, da pozna mojo postavo. Kaj bi postalo z ljudmi, če bi popolnoma pozabili na moje zapovedi? (15, 1-3)

23. V »Drugi dobi«, ko je Jezus vstopil v Jeruzalem, je ugotovil, da se je tempelj, kraj, posvečen molitvi in čaščenju Boga, spremenil v tržnico, in Učitelj je poln gorečnosti izgnal tiste, ki so ga na ta način oskrunili, pri čemer jim je rekel: »Hiša mojega Očeta ni tržnica.« Ti so bili manj krivi kot tisti, ki so bili pooblaščeni, da vodijo duha ljudi v izpolnjevanju Božjega zakona. Duhovniki so tempelj spremenili v kraj, kjer sta vladala pohlep in ljubezen do razkošja, in ta vladavina je bila uničena.

24. Danes nisem uporabil biča, da bi kaznoval tiste, ki so oskrunili moj zakon. Vendar sem dopustil, da se posledice njihovih lastnih prekrškov čutijo v ljudeh, da bi znali razlagati njihov pomen in razumeli, da je moj zakon neomajen in nespremenljiv. Človeku sem pokazal pot, pravo pot, in če se od nje oddalji, se izpostavlja strogosti pravičnega zakona, kajti v njem se izraža moja ljubezen. (41, 55-56)

25. Ponovno bom zgradil svoj tempelj – tempelj brez zidov in stolpov, saj je v srcih ljudi.

26. Stolp v Babilonu še vedno razdvaja človeštvo, toda njegovi temelji bodo uničeni v srcih ljudi.

27. Tudi malikovanje in verski fanatizem sta zgradila svoje visoke stolpe, a so krhki in se bodo morali zrušiti.

28. Resnično, pravim vam, moji zakoni – tako božji kot človeški – so sveti in sami bodo sodili svet.

29. Človeštvo se ne šteje za malikovalno, toda resnično, pravim vam, še vedno časti Zlato tele! (122, 57)

30. Kaos se je vrnil, ker ni kreposti, in kjer ni kreposti, ne more biti resnice. Razlog za to ni v tem, da zakon, ki ga je Oče izročil Mojzesu, nima moči, niti v tem, da bi Jezusovo učenje veljalo le za pretekle čase. Oba sta v svojem duhovnem pomenu večna zakona. Vendar spoznajte, da sta kot izvir, iz katerega nihče ni prisiljen piti, ampak da vsak, ki se približa temu izviru ljubezni, to stori iz lastne volje. (144, 56)

31. Razlagajte moje nauke pravilno; ne mislite, da se moj Duh lahko veseli, ko vidi vaše trpljenje na zemlji, ali da prihajam, da bi vam odvzel vse, kar vam prinaša veselje, da bi se v tem razveseljeval. Prihajam, da bi priznali in spoštovali moje zakone, saj so vredni vašega spoštovanja in upoštevanja, ker vam prinašajo blaženost, če jim ste poslušni.

32. Naučil sem vas, da dajete Bogu, kar je Božje, in »cesarju«, kar je »cesarjevo«; toda za današnje ljudi obstaja le »cesar«, svojemu Gospodu pa nimajo ničesar, kar bi mu lahko darovali. Če bi vsaj svetu dajali le tisto, kar je nujno potrebno, bi bila vaša trpljenja manjša. Toda »cesar«, ki mu dopuščate, da določa vaše ravnanje, vam je narekoval nesmiselne zakone, vas spremenil v sužnje in vam jemlje življenje, ne da bi vam v zameno kaj dal.

33. Razmislite, kako drugačen je moj zakon, ki ne veže niti telesa niti duše. Vas le ljubeznivo prepričuje in vas vodi poln dobrote. Vse vam daje brez sebičnosti in lastnih interesov, in vse vam sčasoma nagradi in povrne. (155, 14–16)

Izpolnjevanje najvišjega zakona

34. Če vam je Gospod rekel: »Ljubi Boga z vsem srcem in vso dušo in svojega bližnjega kakor samega sebe«, in če vam je Mojster pridigal nauk o ljubezni, vam ta duhovni glas, ki izvira iz istega vira, pravi, da se morate oklepati zakona ljubezni, ker ima moč, ki je niti največje vojske na svetu nimajo, in da bodo vaši osvojitvi varni in trajni, ker bo vse, kar zgradite na temeljih ljubezni, imelo večno življenje. (293, 214 67)

35. Kažem vam resnično življenje duše, da ne bi živeli v neupravičenih grožnjah in da ne bi izpolnjevali mojega zakona le iz strahu pred kaznijo, o kateri so vam govorili tisti, ki niso znali pravilno razlagati moje besede.

36. Razumite moj zakon, ni zapleten ali težko razumljiv. Nihče, ki ga pozna in se po njem ravna, ne bo osramočen, niti ne bo dal prostora lažnim besedam ali napovedim, napačnim predstavam ali slabim razlagam.

37. Moja zakon je preprost, vedno kaže pot, ki ji morate slediti. Zaupajte mi, jaz sem pot, ki vas bo vodila v belo, sijoče mesto, v obljubljeno deželo, ki v pričakovanju vašega prihoda drži svoja vrata odprta. (32, 9)

38. Kdaj boste končno prepričani, da lahko zdravje, srečo in življenje najdete le v izpolnjevanju mojega zakona?

39. Priznavate, da v materialnem življenju obstajajo načela, ki se jim morate prilagoditi, da bi lahko preživeli. A pozabili ste, da obstajajo tudi duhovna načela, ki jih je treba spoštovati, da bi človek lahko postal deležen vira večnega življenja, ki obstaja v Božanskem. (188, 62)

40. Pomnite, da sem samo jaz vaša rešitev. V preteklih časih, v sedanjih in v prihodnjih je bil, je in bo moj zakon pot in vodnik vaših duš.

41. Blagor tistim, ki se opirajo na moj zakon, kajti na razpotjih se nikoli ne bodo izgubili. Prispeli bodo v Obljubljeno deželo in zapeli bodo zmagoslavno pesem. (225, 31-32)

42. Vem, da bo vaša ljubezen do mene toliko večja, kolikor večje bo vaše spoznanje.

43. Ko vam rečem: »Ljubite Me« – veste, kaj vam s tem hočem povedati? Ljubite resnico, ljubite dobro, ljubite luč, ljubite drug drugega, ljubite resnično življenje. (297, 57-58)

44. Želim, da se ljubite med seboj, kakor vas ljubim jaz, in tudi sebe. Kajti nisem vam zaupal le vodenje in usmerjanje določenega števila ljudi, ampak je vaša prva dolžnost do mene, da skrbite zase. Ljubite se v zavedanju, da ste živi odsev svojega Stvarnika. (133, 72)

45. Poslanstvo, ki sem ga zaupal svojemu ljudstvu na zemlji, je veliko in zelo občutljivo. Zato sem ga v vsakem času obiskoval, da bi ga navdihnil s svojo besedo in mu razkril še nekaj več o vsebini zakona.
46. Zakon ljubezni, dobrote in pravičnosti je bil duhovna dediščina, ki sem mu jo prinašal v vseh časih. Od lekcije do lekcije sem človeštvo vodil k razumevanju, da se zakon lahko strne v eno samo zapoved: zapoved ljubezni. Ljubite Očeta, ki je Stvarnik življenja, ljubite bližnjega, ki je del Očeta, ljubite vse, kar je Gospod ustvaril in določil.
47. Ljubezen je temelj, izvor in seme modrosti, veličine, moči, povzdignjenja in življenja. To je prava pot, ki jo je Stvarnik začrtal za dušo, da bi od stopnje do stopnje in od domovanja do domovanja čutila vedno večjo bližino Meni.
48. Če bi človek od začetka časov iz duhovne ljubezni naredil službo Bogu, namesto da bi zapadel v idolatrske obrede in verski fanatizem, bi bil ta svet, ki je danes zaradi strahu in bedo ljudi postal dolina solz, dolina miru, v kateri bi duše pridobivale zasluge, da bi po tem življenju dosegle tiste duhovne domove, v katere naj duša vstopi na svoji poti navzgor. (184, 35-38)

Poglavje 17 – Nov način čaščenja Boga

Razvoj oblik čaščenja

1. Kako počasi človeštvo napreduje k popolnosti svojega čaščenja Boga!
2. Vedno, ko pridem k vam z novo lekcijo, se vam zdi, da je za vašo stopnjo razvoja preveč napredna. Vendar razumite, da vam dajem na voljo eno obdobje, da jo lahko, dokler traja, dojamete in vključite v svoje življenje. (99, 30-31)
3. Žrtvovanja živali, ki ste jih darovali na Jehovovem oltarju, je On sprejel. Vendar to ni bila najboljša oblika, da bi svoj duh povzdignili k Gospodu. Zato sem prišel k vam kot Jezus, da bi vas naučil božjo zapoved, ki vam pravi: Ljubite drug drugega.
4. Zdaj vam pravim, da so bila učenja, ki sem vam jih v »Drugi dobi« razodel skozi Jezusova dela, enkrat spremenjena, drugič pa napačno razložena. Zato sem prišel, kakor sem vam napovedal, da bi razjasnil svojo resnico. Moja žrtev takrat je preprečila mnoge žrtvovanja živali in naučil sem vas popolnejšega čaščenja Boga.
5. Moje novo razodetje v tem času bo povzročilo, da bo človeštvo razumelo, da ne smete uporabljati simboličnih oblik čaščenja, ne da bi prej razložili njihov pomen, saj so le simbolična upodobitev mojih naukov. (74, 28)
6. Molitev je duhovno sredstvo, ki sem ga navdihnil človeku, da bi se pogovarjal z mojo božanskostjo. Zato se je v vas od samega začetka kazala kot hrepenenje, kot potreba

duše, kot zatočišče v urah preizkušnje.

7. Kdor ne pozna prave molitve, ne pozna blaženosti, ki jo prinaša, ne pozna vira zdravja in dobrot, ki so v njej vsebovani. Čuti sicer impulz, da se Mi približa, da govori z Menoj in da Mi predstavi svojo prošnjo; a ker mu primanjkuje duhovnosti, se mu daritev, da le usmeri svoje misli navzgor, zdi tako uboga, da takoj išče nekaj materialnega, da bi Mi to daroval, ker misli, da Mi s tem bolje izkazuje čast.

8. Na ta način so ljudje zapadli v malikovanje, fanatizem, obrede in zunanje kulte, s čimer so zadušili svoje duše in jih oropali tiste blagoslovljene svobode, da bi molili neposredno k svojemu Očetu. Šele ko je bolečina zelo huda, ko muka doseže meje človeških moči, se duša osvobodi, pozabi na formalnosti in podre svoje idole, da se dvigne in iz globine srca zakriči: »Moj Oče, moj Bog!«

9. Vidite, kako so narodi v tem času materializma zaposleni s tem, da se vojskujejo med seboj? A jaz vam pravim, da so mnogi ljudje tam, sredi tistih vojnih dogodkov, odkrili skrivnost molitve – tiste molitve, ki izvira iz srca in pride do mene kot nujen klic na pomoč, kot pritožba, kot prošnja.

10. Ko so nato na svoji poti doživeli čudež, za katerega so prosili, so spoznali, da ni drugega načina, da bi govorili z Bogom, razen v jeziku duše. (261, 22–24, 27)

Navidezne molitve brez predanosti in vere

11. O, moji otroci vseh veroizpovedi, ne ubijajte najplemenitejših občutkov duše in ne poskušajte jih potešiti z zunanjimi običaji in kulti.

12. Glejte: če mati svojemu ljubljenemu otroku nima kaj ponuditi v materialnem smislu, ga stisne k srcu, ga blagoslovi z vso svojo ljubeznijo, ga obsuje s poljubi, ga ljubeče gleda, ga obliva s solzami; nikoli pa ne poskuša ga prevarati s praznimi gestami ljubezni.

13. Kako vam pride na misel, da jaz, Božanski Mojster, odobravam, da se zadovoljite s kultnimi dejanji, ki so brez vsake duhovne vrednosti, vsake resnice in ljubezni, s katerimi poskušate prevarati svojo dušo, tako da jo prepričujete, da se je nahranila, čeprav v resnici postaja vedno bolj nevedna glede resnice? (21, 20-21)

14. Molitev je milost, ki jo je Bog dal človeku, da mu služi kot vodilo za (duhovno) vzpon, kot orožje za obrambo, kot knjiga za učenje in kot balzam za zdravljenje in ozdravitev vsake bolezni.

15. Prava molitev je izginila s sveta; ljudje se ne molijo več, in če poskušajo, to počnejo z ustnicami, namesto da bi govorili z dušo k Meni, in uporabljajo prazne besede, obrede in pretvarjanje. Kako hočejo ljudje videti čudeže, če uporabljajo oblike in prakse, ki jih Jezus ni učil?

16. Potrebno je, da se prava molitev vrne med ljudi, in Jaz sem tisti, ki vas jo ponovno učim. (39, 12–14)

17. Učite moliti, pomagajte svojim bližnjim razumeti, da je njihov duh tisti, ki naj se pogovarja s svojim Stvarnikom, da bi spoznali, da so njihove molitve skoraj vedno krik telesa, izraz strahu, dokaz njihove pomanjkljive vere, njihovega upora ali nezaupanja vame.

18. Razložite svojim bližnjim, da jim ni treba kaznovati ali trpinčiti svojega telesa, da bi ganili mojega Duha, da bi vzbudili moje sočutje ali usmiljenje. Tisti, ki si nalagajo telesne trpljenja in pokore, to počnejo zato, ker nimajo niti najmanjšega pojma, katere daritve so Mi najbolj všečne, niti nimajo predstave o moji ljubezni in usmiljenju vašega Očeta.

19. Misliš, da potrebujem solze v tvojih očeh in bolečino v tvojem srcu, da se te usmilim? To bi pomenilo, da mi pripisuješ trdost, brezsrčnost, ravnodušnost, sebičnost. Si lahko predstavljaš te napake v Bogu, ki ga ljubiš?

20. Kako malo ste si prizadevali, da bi Me spoznali! Razlog za to je, da niste izurili svojega uma, da bi mislil v skladu z Duhom. (278, 17-20)

21. Danes za nekaj trenutkov pustite zemljo za seboj in pridite k meni v duhu.

22. Več stoletij so ljudje zgrešili pravi način molitve, zato se niso okrepili niti osvetlili svoje življenjske poti z mojo ljubeznijo, saj so molili s svojimi čutili in ne z duhom.

23. Malikovanje, h kateremu je človek tako nagnjen, je bilo kot strup, ki mu ni dopustil, da bi užival v duhovnih radostih notranje molitve.

24. Koliko trpljenja so ljudje nosili s seboj samo zato, ker niso znali moliti! In to je povsem naravno, učenci. Kajti kakšno duhovno moč lahko sploh ima človeško bitje, da bi prestalo skušnjave življenja, če nima ničesar, s čimer bi se približalo izviru življenja, ki obstaja v mojem Duhu ? Išče Me v breznih, v senci, čeprav bi se lahko dvignilo, da bi Me našlo na vrhovih, v svetlobi.

25. Ah, če bi le ljudje tega časa razumeli moč molitve – koliko nadčloveških del bi lahko opravili! A živijo v dobi materializma, v kateri poskušajo materializirati celo Božansko, da bi ga lahko dotaknili in videli. (282, 61-64)

Prava molitev

26. Blagoslavljam tiste, ki molijo. Bolj kot je njihova molitev duhovna, večji je mir, ki jim ga dajem občutiti.

27. To si lahko zlahka razložite; kajti kdor je za molitev odvisen od tega, da poklekne pred podobami ali predmeti, da bi občutil prisotnost Božanskega, ne bo mogel doživeti duhovnega občutka prisotnosti Očeta v svojem srcu.

28. »Blagor tistim, ki verujejo, ne da bi videli,« sem nekoč rekel, in zdaj to ponavljam; kajti kdor zapre oči za stvari tega sveta, jih odpre za duhovno, in kdor veruje v mojo

duhovno prisotnost, jo mora čutiti in se je veseliti.

29. Kdaj bodo zemeljski ljudje prenehali odrekati svojemu duhu radost, da Me čutijo v svojem srcu prek neposredne molitve ali – kar je isto – prek molitve od duha do duha? Takrat, ko bo moja luč osvetlila življenje ljudi, ko bodo spoznali resnico in razumeli svoje zmote.

30. Zdaj je pravi čas za molitev in meditacijo; vendar z molitvami, ki so brez fanatizma in idolatrije, ter s tiho in globoko razmišljanjem o moji božji besedi.

31. Vse ure in vsa mesta so primerna za molitev in meditacijo. Nikoli vam nisem v svojih naukih rekel, da obstajajo kraji ali trenutki, ki so posebej namenjeni temu. Zakaj bi na svetu iskali določene kraje za molitev, ko pa je vaš duh večji od sveta, v katerem živite? Zakaj bi Me omejevali na podobe in tako omejene kraje, ko pa sem neskončen?

32. Najtežji razlog za duhovno revščino ljudi in njihove zemeljske udarce usode je njihov nepopoln način molitve, zato vam pravim, da mora to spoznanje doseči celotno človeštvo. (279, 2-7)

33. Ne molite vedno z enako notranjo zbranostjo, zato tudi ne doživljate vedno enakega miru ali enake navdiha.

34. Obstajajo priložnosti, ko ste navdihnjeni in se vaše misli dvignejo; in obstajajo druge, ko ostajate popolnoma brezbrižni. Kako hočete tam vedno na enak način sprejemati moja sporočila? Morate vzgajati svoj um in celo svoje telo, da v trenutkih molitve sodeluje z duhom.

35. Duh je vedno pripravljen, da se poveže z menoj; vendar potrebuje dobro kondicijo telesa, da se v tistih trenutkih lahko povzdigne in osvobodi vsega, kar ga obdaja v njegovem zemeljskem življenju.

36. Prizadevajte si doseči pravo molitev; kajti kdor zna moliti, nosi v sebi ključ do miru, zdravja, upanja, duhovne moči in večnega življenja.

37. Nevidni ščit mojega zakona ga bo varoval pred preganjanji in nevarnostmi. V ustih bo nosil nevidni meč, da bo porazil vse nasprotnike, ki mu bodo stali na poti. Svetilnik bo osvetljeval njegovo pot sredi viharjev. Čudež bo zanj vedno dosegljiv, kadarkoli ga bo potreboval, bodisi zase bodisi za dobro svojih bližnjih.

38. Molite, izvajajte ta visoki dar Duha, kajti ta moč bo tista, ki bo gibala življenje ljudi prihodnosti – tistih ljudi, ki bodo že v mesu dosegli povezavo svojega Duha z mojim Duhom.

39. Očetje družin bodo prek molitve prejeli navdih, da bodo vodili svoje otroke.

40. Bolniki bodo prek molitve prejeli zdravje. Vladarji bodo rešili svoje velike probleme tako, da bodo v molitvi iskali luč, in tudi znanstvenik bo prejel razodetja prek daru molitve. (40, 40–47)

41. Učenci: V »Drugi dobi« so Me moji apostoli vprašali, kako naj molijo, in Jaz sem jih naučil popolno molitev, ki jo vi imenujete »Oče naš«.

42. Zdaj vam pravim: Naj vas navdihne ta molitev, njen pomen, njena ponižnost in njena vera, da bo vaš duh v dialogu z mojim. Kajti takrat ne bodo več telesne ustnice tiste, ki izgovarjajo te blagoslovljene besede, ampak duh, ki z lastnim jezikom govori z menoj. (136, 64)

43. Pazite, da Me ne imenujejo »Oče« le vaše ustnice, kajti mnogi med vami to počnete mehanično. Želim, da ko govorite: »Oče naš, ki si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime«, ta molitev prihaja iz globine srca in da razmišljate o vsakem stavku, da boste nato navdihnjeni in v popolni skupnosti z menoj.

44. Naučil sem vas močno, popolno molitev, ki otroka resnično približa Očetu. Ko izgovorite besedo »Oče« z gorečnostjo in spoštovanjem, z vznesenostjo in ljubeznijo, z vero in upanjem, se razdalje skrčijo, prostor izgine, kajti v tem trenutku dialoga od duha do duha ni niti Bog daleč od vas, niti vi niste daleč od Njega. Molite tako in v svojih srcih boste z obema rokama prejeli blagoslov moje ljubezni. (166, 52–53)

Štirje vidiki popolne molitve

45. Borite se, borite se za dosego duhovne popolnosti. Pokazal sem vam pot, kako doseči ta cilj. Zaupal sem vam molitev kot »orožje«, ki je močnejše od vsakega materialnega orožja, da se na življenjski poti branite pred zahrbtnostjo. Najboljše orožje pa boste imeli, če boste izpolnjevali moj zakon.

46. Iz česa je sestavljena molitev? Molitev je prošnja, zagovarjanje, čaščenje in duhovna kontemplacija. Vsi njeni deli so potrebni in eden izhaja iz drugega. Kajti v resnici vam pravim: Prošnja je v tem, da me človek prosi, naj mu izpolnim njegove želje, zadovoljim njegove hrepenenja – tisto, kar šteje za najpomembnejše in najbolj blagodejno v svojem življenju. In resnično, pravim vam, moji otroci, Oče sliši prošnjo in vsakemu da tisto, kar najbolj potrebuje, kadarkoli je to v njegovo dobro. Toda pazite, da ne prosite za nekaj, kar je v nasprotju z odrešitvijo vaše duše. Kajti tisti, ki prosijo le za materialne dobrine, za telesne užitke in minljivo moč, prosijo za to, da bi svojo dušo spravili v okove.

47. Telesne užitke prinašajo le trpljenje – ne le v tem svetu, ampak tudi po prehodu v duhovni svet; kajti vpliv teh telesnih želja lahko seže tudi tja; in ker se duša ne more osvoboditi njih, jo bodo te hrepenenja še naprej mučile in si bo želela vedno znova vrniti na zemljo, da bi se reinkarnirala in še naprej živela materialno. Zato, moji otroci, prosite le za tisto, kar resnično potrebujete za dobro vaše duše.

48. Druga vrsta molitve, posredovanje, izhaja iz ljubezni do bližnjega, tiste ljubezni, ki sem vas jo kot Učitelj naučil, ko sem prišel na ta

svet. Molite za svoje bližnje in daljne brate in sestre, za tiste, ki v različnih narodih trpijo posledice vojne, ki prenašajo tiranijo minljivih vladarjev tega sveta.

49. Pripravite se, o moji otroci, prosite za svoje bližnje, toda tudi pri tem posredovanju morate vedeti, kako prositi, kajti pomembna je duša. Če je brat, vaši starši ali vaši otroci bolni, prosite zanje, toda ne vztrajajte, da ostanejo v tem življenju, če to ni tisto, kar duša potrebuje. Raje prosite, da ta duša postane svobodna, da se v svojih trpljenjih očisti, da bolečina spodbuja duševni vzpon. Zato vam je Učitelj že v »Drugi dobi« naučil reči: »Oče, naj se zgodi Tvoja volja.« Kajti Oče ve bolje kot katero koli od svojih otrok, česa duša potrebuje.

50. Tretja vrsta molitve, čaščenje Božanskega Duha, pomeni čaščenje vsega, kar je popolno; kajti s to vrsto molitve se lahko združite s popolnostjo, z ljubeznijo, ki obdaja ves vesolje. V čaščenju lahko najdete stopnjo popolnosti, ki jo morate vsi doseči, in čaščenje vas vodi naprej k duhovni kontemplaciji, ki vas skupaj s čaščenjem pripelje do združitve z Božjim Duhom, virom večnega življenja – virom, ki vam dan za dnem daje moč, da pridete v Očetovo kraljestvo.

51. Tako naj molite: od prošnje do duhovne kontemplacije. To vam bo dalo moč.

52. Ko boste dobro pripravljeni, se ne smete boriti le zase, ampak tudi za to, da pomagate svojim bližnjim stopiti na to pot. Kajti odrešitve svoje duše ne morete doseči le zase, ampak se morate boriti za odrešitev celotnega človeštva. (358, 10–17)

Spontana molitev iz srca brez besed

53. Ljudstvo, tukaj je glas Svetega Duha, duhovno razodetje Boga prek vašega razuma, ki vam ne razkriva novega zakona niti novega učenja, ampak nov, naprednejši, duhovnejši in popolnejši način, kako stopiti v stik z Očetom, ga sprejeti in častiti. (293, 66)

54. Koliko je tistih, ki poslušajo mojo besedo, ki so postali njeni veliki razlagalci, pa vendar niso najboljši učenci moje nauke v dejanjih, ne izpolnjujejo božje zapovedi, ki vam pravi: »Ljubite se med seboj.«

55. Poglejte pa, kako lahko se spremeni tisti, ki v praksi uporabi le en atom mojega nauka. Hočete primer za to?

56. Bil je nekdo, ki mi je vse življenje z besednimi molitvami govoril, da me ljubi – molitve, ki so jih oblikovali drugi, ki jih sploh ni razumel, ker so bile sestavljene iz besed, katerih pomena ni poznal. A kmalu je spoznal, kakšen je pravi način molitve, in ko je odložil svoje stare navade, se je osredotočil na najgloblje v svoji duši, svoje misli je poslal k Bogu in prvič je začutil Njegovo prisotnost.

57. Ni vedel, kaj naj reče svojemu Gospodu, njegova prsa so se začela tresti in iz oči so mu tekle solze. V

njegovem umu se je oblikoval le en stavek, ki je glasil: »Moj Oče, kaj naj ti rečem, saj ne znam govoriti s teboj?«

58. Toda tiste solze, tisti jok, tista notranja radost in celo njegova zmeda so govorile Očetu v tako lepem jeziku, kakršnega ne boste nikoli mogli najti niti v vaših človeških jezikih niti v vaših knjigah.

59. To jecljanje človeka, ki začne duhovno moliti k svojemu Gospodu, je podobno prvim besedam majhnih otrok, ki so za starše radost in navdušenje, ker slišijo prve izraze bitja, ki se začenja dvigati k življenju. (281, 22–24)

60. Višje razvita duša ve, da človeška beseda osiromaši in zmanjša izraz duhovne misli. Zato utiša materialne ustnice, da se povzdigne in v jeziku, ki ga pozna samo Bog, izreče skrivnost, ki jo nosi skrito v najglobljem bistvu svojega bitja. (11, 69)

61. Koliko veselja pripravljate mojemu Duhu, ko vidim, da usmerjate svoje misli navzgor v iskanju svojega Očeta. Dajem vam čutiti svojo prisotnost in vas preplavljam z mirom.

62. Iščite Me, govorite z Menoj, ne skrbite, da so vaše misli preveč nerodne, da bi izrazile vašo prošnjo; Jaz jih bom razumel. Govorite z Menoj z zaupanjem, s katerim se govori z očetom. Zaupajte Mi svoje pritožbe, kakor bi to storili pri svojem najboljšem prijatelju. Vprašajte Me, česa ne veste, vse, kar vam je neznano, in Jaz bom k vam spregovoril z besedami Učitelja. Molite pa, da boste v tistem blagoslovljenem trenutku, ko se vaš duh dvigne k Meni, prejeli luč, moč, blagoslov in mir, ki vam jih podarja vaš Oče. (36, 15)

63. V tišini Mi pripovedujte o svojih trpljenjih, zaupajte Mi svoje hrepenenja. Čeprav vem vse, želim, da se postopoma naučite oblikovati svojo lastno molitev, dokler ne boste pripravljeni na popoln dialog svojega duha z Očetom. (110, 31)

64. Molitev je lahko dolga ali kratka, odvisno od tega, kaj je potrebno. Če želite, lahko v tej duhovni blaženosti preživite cele ure, če vaše telo ne popusti ali če nobena druga dolžnost ne zahteva vaše pozornosti. Lahko pa je tudi tako kratka, da traja le sekundo, če ste podvrženi kakšni preizkušnji, ki vas je nenadoma presenetila.

65. Do Mene ne pridejo besede, s katerimi vaš um poskuša oblikovati molitev, ampak ljubezen, vera ali stiska, s katero se mi predstavljate. Zato vam pravim, da bodo primeri, ko bo vaša molitev trajala le sekundo, ker ne bo časa za oblikovanje misli, stavkov ali idej, kot ste navajeni.

66. Vsepovsod Me lahko kličete, kajti zame je kraj nepomemben, saj tisto, kar iščem, je vaš duh. (40, 36–38)

67. Ko je v »Drugi dobi« neka ženska vprašala Jezusa, ali je Jeruzalem kraj, kjer naj časti Boga, ji je Učitelj odgovoril: »Prihaja čas, ko niti Jeruzalem niti kateri koli drug

kraj ne bo pravi kraj za častitev Boga, kajti častili ga bodo v Duhu in resnici«, to pomeni od duha do duha.

68. Ko so me moji učenci prosili, naj jih naučim moliti, sem jim dal za vzor molitev, ki jo imenujete »Oče naš«, s čimer sem jim pojasnil, da je prava, popolna molitev tista, ki, tako kot Jezusova, spontano prihaja iz srca in se dviga k Očetu. Vsebovati mora poslušnost, ponižnost, priznanje krivde, hvaležnost, vero, upanje in čast. (162, 23–24)

Dnevna molitev

69. Ljubljeni učenci: Vsak dan vadite duhovno molitev in vanjo vložite vso svojo dobro voljo, da se izpopolnite.

70. Razmislite: poleg tega, da vstopite v globoko občestvo s svojim Učiteljem in v tistih trenutkih doživite neskončen mir, je to za vas najboljša priložnost, da prejmete moje božanske navdihe. V njih boste našli razlago za vse, česar niste razumeli ali ste narobe razumeli. Našli boste pot, kako preprečiti kakršno koli nevarnost, rešiti problem, odpraviti nejasnost. V tisti uri blagoslovljenega duhovnega pogovora se bodo vsi vaši čuti razjasnili in počutili se boste bolj pripravljeni in naklonjeni k delanju dobrega. (308, 1)

71. Ne opustite molitve, četudi je tako kratka, da ne traja dlje kot pet minut; vendar se v njej s svetlobo svoje vesti podvržite natančnemu pregledu, da boste imeli svoje ravnanje na očeh in vedeli, v čem se morate izboljšati.

72. Če boste med dvigovanjem v molitvi izgubili občutek za čas, bo to znak duhovnosti, saj ste, čeprav le za nekaj trenutkov, uspeli izstopiti iz časa – tistega časa, ki ga sužnji materializma hrepenijo le za svoje užitke ali za povečanje svojega denarja.

73. Kdor se vsak dan preizkuša, bo izboljšal svoj način mišljenja, življenja, govorjenja in čutenja. (12, 30–32)

74. Naučil sem vas, da se z molitvijo pridobi modrost; vendar zato ne želim, da podaljšujete svoje molitve. Od vas sem zahteval petminutno molitev, s čimer želim reči, da morate moliti na kratko, da se v teh trenutkih resnično predate svojemu Očetu; preostali čas pa morate posvetiti svojim duhovnim in materialnim dolžnostim do svojih bližnjih. (78, 52)

75. Sedaj vas učim določen način, kako se pripraviti, da bodo vsa vaša dnevna dela navdihnjena z vzvišenimi čustvi in da vas preizkušnje in težave ne bodo ustavile niti vas odvrnile: Ko odprete oči v svetlobi novega dne, molite, približajte se Mi s svojimi mislimi, nato oblikujte svoj dnevni načrt, navdihnjen z mojo svetlobo, in se zdaj dvignite v življenjski boj. Pri tem si zastavite, da boste močni in da niti za trenutek ne boste prekršili poslušnosti in vere.

76. Resnično, pravim vam, kmalu vas bo vaša vztrajnost in rezultat vaših del presenetil. (262, 7-8)

Dan počitka kot dan samorefleksije

77. Že v »Prvem času« sem vas učil, da mi posvetite sedmi dan. Ker se je človek šest dni posvečal izpolnjevanju svojih posvetnih dolžnosti, je bilo prav in pravično, da je vsaj en dan posvetil službi svojega Gospoda. Nisem od njega zahteval, da Mi posveti prvi dan, ampak zadnjega, da bi se v njem spočil od svojih naporov in se posvetil duhovni kontemplaciji, da bi svoji duši ponudil priložnost, da se približa svojemu Očetu in z njim govori skozi molitev.

78. Dan počitka je bil uveden, da bi človek v pozabljenju težkega zemeljskega življenjskega boja – četudi le za kratek čas – svoji vesti dal možnost, da mu govori, ga spominja na zakon, da bi se sam preiskal, pokesal za svoje pregrehe in v svojem srcu sprejel plemenite sklepe za spreobrnjenje.

79. Sobota je bil dan, ki je bil nekoč namenjen počitku, molitvi in študiju zakona. Toda ljudstvo je pri upoštevanju tradicije pozabilo na bratska čustva do soljudi in na duhovne dolžnosti, ki jih je imelo do svojih bližnjih.

80. Časi so minevali, človeštvo se je duhovno razvijalo in Kristus je prišel, da vas nauči, da morate tudi v dnevih počitka izkazovati dejavno ljubezen do bližnjega in opravljati vsa dobra dela.

81. Jezus vam je s tem hotel povedati, da je sicer en dan namenjen razmišljanju in telesnemu počitku, vendar morate razumeti, da za izpolnitev poslanstva Duha ni bilo mogoče vnaprej določiti niti dneva niti ure.

82. Čeprav je Učitelj k vam govoril z največjo jasnostjo, so se ljudje od tega oddaljili in vsak si je izbral dan, ki mu je najbolj ustrezal. Medtem ko so nekateri še naprej ohranjali soboto kot dan, posvečen počitku, so drugi izbrali nedeljo za praznovanje svojih bogoslužij.

83. Danes spet govorim k vam in moja učenja vam prinašajo nova spoznanja. Preživeli ste mnoge izkušnje in se razvili v smeri . Danes ni pomembno, kateri dan posvetite počitku od zemeljskih naporov, pomembno pa je, da veste, da morate vsak dan hoditi po poti, ki sem vam jo nakazal. Razumite, da ni določene ure za vašo molitev, saj je vsak čas dneva primeren za molitev in za izvajanje mojega učenja v korist vaših bližnjih. (166, 31-35)

Prosite, in dano vam bo

84. Vsi nosite rano v srcu. Kdo bi lahko tako kot jaz prodiral v vaše notranjosti? Poznam vaše trpljenje, vašo žalost in potrtost ob tako veliki krivici in nehvaležnosti, ki vladata na vašem svetu. Poznam izčrpanost tistih, ki so dolgo živeli in se trudili na zemlji in katerim je njihovo bivanje kot težko breme. Poznam

praznino tistih, ki so bili v tem življenju zapuščeni. Vsem vam pravim: »Prosite, in dano vam bo«; kajti prišel sem, da vam dam tisto, kar potrebujete od mene, naj bo to družba, duševni mir, ozdravljenje, naloge ali luč. (262, 72)

85. Ne bojte se bede, saj je le začasna, in v njej molite ter si za vzor vzemite Jobovo potrpežljivost. Izobilje se bo vrnilo in takrat ne boste imeli dovolj besed, da bi se Mi zahvalili.

86. Če vas kdaj obremeni bolezen, o blagoslovljeni bolniki, ne obupajte; vaš duh ni bolan. Dvignite se v molitvi k Meni, in vaša vera ter vaša duhovnost vam bosta vrnili zdravje telesa. Molite na način, ki sem vas ga naučil: duhovno. (81, 43-44)

87. Molite v trenutkih preizkušnje kratko, a iskreno in pristno molitev, in počutili se boste potolaženi; in ko boste dosegli, da ste v sozvočju s svojim Gospodom, vam bom lahko rekel, da je moja volja vaša in vaša volja moja. (35, 7)

88. Molite, toda vaša molitev naj bo določena z vašimi vsakdanjimi nameni in deli, to bo vaša najboljša molitev. A če želite usmeriti misel k meni, da bi z njo izrazili prošnjo, mi le recite: »Oče, naj se zgodi tvoja volja v meni.« S tem boste prosili celo več, kot bi lahko razumeli in upali, in ta preprost stavek, ta misel, bo še bolj poenostavila tisto »Oče naš«, za katero ste me prosili v drugem času.

89. S tem imate molitev, ki prosi za vse in ki bo najbolje govorila za vas. A ne naj jo izgovorijo vaše ustnice, temveč naj jo občuti vaše srce; kajti govoriti ni isto kot čutiti, in če jo čutite, mi je ni treba povedati. Znam slišati glas Duha in razumem njegov jezik. Ali obstaja za vas večja radost kot to vedeti? Ali pa morda mislite, da sem odvisen od tega, da mi vi poveste, kaj moram storiti? (247, 52–54)

90. Naučil sem vas moliti in prositi za druge; toda poslušam vas tudi, ko prosite zase. To molitev sprejemam. Vendar vam pravim, da je čas, ko sem vam, ker ste bili še nezreli, dajal v skladu z vašimi prošnjami, minil. Zdaj je moja volja, da se vedete kot učenci in mi v molitvi darujete svojega duha in svoje srce, pri tem pa mi dovolite, da berem v njih in izpolnjujem svojo voljo. (296, 69)

91. Ko Me sprašujete ali prosite, se ne trudite preveč, da bi Mi jasno razložili svoj problem, in se tudi ne trudite iskati v svojem umu najbolje oblikovane stavke. Zame je dovolj, če se vaš duh v tem trenutku loči od sveta in sta srce in um čista, da lahko sprejmeta mojo navdih. Kaj vam koristi, če mi govorite čudovite besede, če niste sposobni čutiti moje prisotnosti v sebi? Vse vem in mi ni treba ničesar razlagati, da bi vas lahko razumel. (286, 9-10)

92. Če boste sposobni razumeti moje učenje, vam bo prineslo veliko zadovoljstva in ponudilo veliko priložnosti za vaš razvoj. Naučite se moliti, preden sprejmete kakršno koli odločitev, kajti molitev je popoln način, da prosite svojega

Očeta, saj v njem iščete luč in moč, da bi obstali v življenjskem boju.

93. Pri molitvi bo vašemu razumu kmalu prišla razsvetlitev, ki vam bo jasno ločila dobro od zla, to, kar je pametno, od tega, česar ne smete storiti, in to bo najbolj očitni dokaz, da ste se notranje pripravili, da slišite glas Duha.

94. Prenašajte svoje težave s potrpežljivostjo, in če ne morete razumeti smisla svojih preizkušenj, molite, in Jaz vam bom razodel njihov smisel, da jih boste v sebi sprejeli. (333, 61, 62, 75)

95. Vsakič, ko mi vaše ustnice ali vaše misli rečejo: »Gospod, usmili se me, usmili se moje bolečine – Gospod, ne odreči mi svojega odpuščanja«, takrat dokazujete svojo nevednost, svojo zmedo in kako malo me poznate.

96. Mi pravite, da naj imam sočutje z vašo bolečino? Me prosite, naj imam usmiljenje s svojimi otroki? Me rotite, naj odpustim vaše grehe – mene, ki sem ljubezen, milost, usmiljenje, odpuščanje in sočutje?

97. Dobro je, če poskušate ganiti tiste, ki imajo na zemlji trdo srce, in če s solzami in molitvami poskušate vzbuditi sočutje pri tistih, ki nimajo niti kančka sočutja do svojih bližnjih; vendar ne uporabljajte teh besed ali misli, da bi ganili Tistega, ki vas je ustvaril iz ljubezni in vas večno ljubi. (336, 41–43)

98. Bodite zadovoljni z velikimi dobrotami, ki vam jih je Oče podaril v zvezi z vsem, kar se nanaša na človeško življenje na zemlji. Ne prosite za tisto, kar bi lahko pripeljalo do pogube vaše duše in vašega telesa. Imam vam več, kot bi lahko prosili od mene. A jaz sem tisti, ki ve, kaj vam na življenjski poti resnično manjka. Rekel sem vam: če boste znali izpolnjevati moj zakon, me boste videli v vsej moji slavi. (337, 21)

Blagoslov posredovanja

99. Ne navadite se moliti le z besedami, molite z duhom. Prav tako vam pravim: blagoslovite z molitvijo, pošiljajte misli svetlobe svojim bližnjim, ne prosite ničesar zase; spomnite se: kdor se ukvarja z mojim, bo imel mene vedno za svojega varuha.

100. Seme, ki ga sejemo z ljubeznijo, bomo prejeli nazaj v mnogokratni meri. (21, 3-4)

101. Ne molite le, ko ravno prestajate bolečo preizkušnjo, molite tudi, ko ste v miru, kajti takrat se bodo vaša srca in vaše misli lahko ukvarjale z drugimi. Ne prosite tudi le za tiste, ki so vam storili dobro, ali za tiste, ki vam niso storili škode; kajti čeprav je to zaslužno, ni tako veliko, kot če posredujete za tiste, ki so vam na kakršen koli način storili škodo. (35, 8)

102. Kaj vas trenutno učim? Da blagoslavljate vse in vsakogar s srcem in duhom; kajti kdor tako blagoslavlja, je podoben svojemu Očetu, ko On svojo toplino razdeljuje vsem. Zato vam pravim: Naučite se blagoslavljati z duhom, z

mislimi, s srcem, in vaš mir, vaša moč in vaša srčna toplina bodo dosegle tistega, komur jih pošiljate, ne glede na to, kako daleč mislite, da je.

103. Kaj bi se zgodilo, če bi se vsi ljudje blagoslavljali med seboj, tudi če se ne poznajo in se še nikoli niso videli? Na zemlji bi vladal popoln mir, vojna bi bila nepredstavljiva!

104. Da bi se ta čudež uresničil, morate svoje duše povzdigniti z vztrajnostjo v kreposti. Ali se vam to zdi nemogoče? (142, 31)

105. Prosite, in dano vam bo. Vse, kar si želite za dobro svojih bližnjih – prosite Me za to. Prosite, združite svojo prošnjo s prošnjo tistega, ki trpi, in Jaz vam bom izpolnil, kar prosite. (137, 54)

Nujnost molitve

106. »Bodite budni in molite«, vam vedno znova pravim; vendar ne želim, da se navadite na ta dobrosrčen nasvet, ampak da o njem razmišljate in ravnate v skladu z njim.

107. Pozivam vas k molitvi, ker tisti, ki ne moli, se prepušča nepotrebnim, materialnim in včasih nesmiselnim mislim, s čimer, ne da bi se tega zavedal, spodbuja in podpira bratomorne vojne. A ko molite, vaše mišljenje, kot da bi bilo meč svetlobe, raztrga tančice teme in zanke skušnjave, ki danes zadržujejo mnoga bitja; napolni vaše okolje z duhovno močjo in deluje proti silam zla. (9, 25–26)

108. Ljudje so bili vedno preveč zaposleni s slavo zemlje, da bi razmišljali o pomenu molitve in duhovnega razmišljanja o onostranstvu, tako da bi lahko odkrili svoje lastno bistvo. Kdor moli, govori z Očetom, in ko prosi, takoj dobi odgovor. Neznanje ljudi o duhovnem je posledica pomanjkanja molitve. (106, 33)

109. Prihaja čas, v katerem boste znali pravično dati svoji duši tisto, kar ji pripada, in svetu tisto, kar mu pripada. To bo čas resnične molitve, čaščenja Boga brez fanatizma, v katerem boste molili pred vsakim podvigom in v katerem boste znali ohraniti tisto, kar vam je bilo zaupano.

110. Kako bi lahko človek storil napako, če bi namesto da bi delal po svoji volji, najprej v molitvi vprašal svojega Očeta? Kdor moli, živi v povezavi z Bogom, pozna vrednost dobrot, ki jih prejema od svojega Očeta, in hkrati razume smisel ali namen preizkušenj, ki jih doživlja. (174, 2 3)

Blagodejni učinki molitvenega življenja

111. V vseh časih sem vam rekel: Molite. Danes vam pravim, da lahko z molitvijo pridobite modrost. Če bi vsi ljudje molili, se nikoli ne bi oddaljili od poti svetlobe, ki sem jo sam začrtal. Z molitvijo bi bolniki ozdraveli, ne bi bilo več nevernikov in mir bi se vrnil v duše.

112. Kako lahko človek biti srečen, če je zavrnil mojo milost? Ali morda

misli, da ljubezen, usmiljenje in krotkost niso lastnosti človeškega življenja? (69, 7-8)

113. Vedite, da beseda, ki v sebi nima ljubezni, nima niti življenja niti moči. Vprašujete Me, kako lahko začnete ljubiti in kaj morate storiti, da se v vaših srcih prebudi to čustvo, in jaz vam odgovarjam: začeti morate s tem, da se naučite pravilno moliti. To vas bo približalo Mojstru, in ta Mojster sem jaz.

114. V molitvi boste našli tolažbo, navdih in moč, prinesla vam bo slastno zadovoljstvo, da se lahko z Bogom pogovarjate v zaupanju, brez prič in posrednikov. Bog in vaš duh sta v tem sladkem trenutku zaupanja, duhovnega pogovora in blagoslovov združena. (166, 43-44)

115. Kadarkoli potrebujete zaupanja vredno osebo, dobrosrčnega prijatelja, se obrnite na mene in mi izročite trpljenje, ki ga morda nosite v srcu, in jaz vam bom svetoval najboljšo pot – rešitev, ki jo iščete.

116. Če vašo dušo tlačijo bremena, je to zato, ker ste grešili. Sprejel vas bom in bil v svoji sodbi milostljiv, okrepil bom vašo odločitev za izboljšanje in vam vrnil izgubljene moči.

117. Le upoštevanje mojih naukov vas bo ohranilo v milosti in ohranilo vaše duševno in telesno zdravje. Izkušnje, ki jih boste pridobili, bodo luč, ki jo boste postopoma zbirali v svoji duši. (262, 20–21)

118. Duša, ki zna živeti budno, nikoli ne odstopa od poti, ki jo je zanjo začrtal njen Gospod, in je sposobna uporabiti svojo dediščino in darove, dokler ne doseže svojega višjega razvoja.

119. To bitje mora napredovati v preizkušnjah, ker živi budno in se nikoli ne pusti obvladati materiji. Kdor bdi in moli, bo iz življenjskih kriz vedno izšel zmagovito in bo pot življenja prehodil s trdnim korakom.

120. Kako drugačno je ravnanje tistega, ki pozablja moliti in biti buden! Prostovoljno se odreka obrambi z najboljšim orožjem, ki sem ga položil v ljudi, to pa so vera, ljubezen in luč znanja. On je tisti, ki ne sliši notranjega glasu, ki mu govori skozi intuicijo, vest in sanje. A njegovo srce in razum tega jezika ne razumeta in ne verjameta sporočilu njegovega lastnega duha. (278, 2-3)

121. Molitev je sredstvo, ki vam ga je razodel vaš duh, da se z vašimi vprašanji, skrbmi in hrepenenjem po luči približate Meni. S tem dialogom lahko razblinite svoje dvome in raztrgate tančico, ki skriva kakršno koli skrivnost.

122. Molitev je začetek dialoga od duha do duha, ki bo v prihodnjih časih zacvetel in prinesel sadove med to človeštvo.

123. Danes sem vse to razodel temu ljudstvu, ki Me posluša, da bi bilo pripravnik za čas duhovnosti. (276, 18-19)

Moč molitve

124. Ko kdo od vas moli, se ne zaveda, kaj doseže s svojimi mislimi v duhovnem svetu. Zato morate

vedeti, da ko molite za svoje bližnje – za tiste narode, ki se uničujejo v vojni –, vaš duh v teh trenutkih sam po sebi bije miselno bitko proti zlu in da vaš meč, ki je mir, razum, pravičnost in hrepenenje po dobrem zanje, naleti na orožje sovraštva, maščevanja in ošabnosti.

125. Sedaj je prišel čas, ko se ljudje zavedajo moči molitve. Da bi molitev resnično imela moč in svetlobo, je potrebno, da jo z ljubeznijo pošiljate k Meni. (139, 7–8)

126. Razum in duh, združena v molitvi, ustvarjata v človeku moč, ki je nad vsako človeško močjo.

127. V molitvi se oslabljeni okrepi, strahopetec se napolni s pogumom, nevedenec se razsvetli, sramežljivec postane sproščen.

128. Če duh zmožen harmonično sodelovati z razumom, da doseže pravo molitev, postane nevidni vojak, ki se začasno oddalji od tega, kar zadeva njegovo bitje, se prenese na druga mesta, se osvobodi vpliva telesa in se posveti svojemu boju, da dela dobro, odganjanju zla in nevarnosti ter prinašanju iskrice svetlobe, kapljice balzama ali diha miru tistim, ki so v stiski.

129. Razumite na podlagi vsega, kar vam pravim, koliko lahko s duhom in razumom storite sredi kaosa, ki je zajel to človeštvo. Ste v svetu nasprotujočih si misli in idej, v katerem divjajo strasti in se spopadajo čustva sovraštva, v katerem je mišljenje zmedeno zaradi materializma in so duše obdane s temo.

130. Le tisti, ki se je s pomočjo molitve naučil miselno in duhovno dvigniti v območja svetlobe, v sfere miru, bo lahko vstopil v svet bojev, v katerem se odražajo vse človeške strasti, ne da bi bil poražen, in nasprotno, pustil nekaj koristnega za tiste, ki potrebujejo svetlobo Duha. (288, 18–22)

131. Naučite se moliti, kajti tudi z molitvijo lahko storite veliko dobrega, prav tako pa se lahko branite pred zahrbtnostjo. Molitev je ščit in orožje; če imate sovražnike, se branite z molitvijo. Vendar vedite, da to orožje ne sme nikogar raniti ali poškodovati, ker naj bi bila njegova edina naloga prinašati luč v temo. (280, 56)

132. Naravne sile so sproščene proti človeku. Ne bojte se, ker veste, da sem vam dal pooblastilo, da premagate zlo in zaščitite svoje bližnje. Tistim elementom uničenja lahko ukazujete, naj se ustavijo, in oni bodo ubogali. Če boste ostali v molitvi in budnosti, boste lahko delali čudeže in svet spravili v začudenje.

133. Molite iskreno, ustvarite skupnost z mojim Duhom, za to ne iščite nobenega posebnega kraja. Molite pod drevesom, na poti, na vrhu gore ali v kotu svojega ležišča, in Jaz bom prišel k vam, da bom z vami govoril, vas razsvetlil in vam dal moč. (250, 24–25)

134. Resnično, pravim vam, če bi bili že združeni v duhu, v mislih in

volji, bi vaša molitev zadostovala, da bi ustavila narode, ki živijo v pripravi na uro, ko se bodo hoteli spustiti drug na drugega. Odpravili bi sovraštva, bili bi ovira za vse tiste zlonamerne načrte vaših bližnjih, bili bi kot nevidni meč, ki premaga mogočne, in kot močan ščit, ki ščiti šibke.

135. Človeštvo bi se ob teh očitnih dokazih višje sile za trenutek ustavilo, da bi se zamislilo, in ta zamislek bi mu prihranil mnoge težke udarce in preizkušnje, ki bi jih sicer prejelo od narave in njenih elementov. (288, 27)

136. Če bi imeli veliko vero in več znanja o moči molitve – koliko del usmiljenja bi storili s svojim razumom. Toda niste ji pripisali vse moči, ki jo ima, in zato se pogosto ne zavedate, kaj odvrnete v trenutku iskreno občutene in resnične molitve.

137. Ali ne opazite, da nekaj višjega preprečuje, da bi na vašem svetu izbruhnila najbolj nečloveška od vseh vaših vojn? Ali ne razumete, da na to čudežno dejstvo vplivajo milijoni molitev moških, žensk in otrok, ki s svojim duhom bojujejo proti temnim silam in preprečujejo vojne podvige? Molite naprej, bodite še naprej budni, toda vložite v to dejavnost vso vero, ki jo zmorete.

138. Molite, ljudstvo, in razprostrite nad vojno, bolečino in bedo plašč miru svojih misli, s katerimi boste oblikovali ščit, pod čigar zaščito bodo vaši bližnji našli razsvetljenje in zatočišče. (323, 24–26)

Ljubezen do Boga in bližnjega kot častitev Boga

139. Vedite, o moji novi učenci, da morata biti vaša čast in vaš poklon Gospodu stalna, ne da bi čakali na določene trenutke ali dneve, da ju izkažete, tako kot je ljubezen vašega Očeta do vas nespremenljiva. A če hočete vedeti, kako naj se vsak dan spominjate mojih del ljubezni, ne da bi zapadli v fanatizem, vam bom povedal: Vaše življenje naj bo neprestano častovanje Tistega, ki je vse ustvaril, tako da se ljubite med seboj.

140. Ravnajte tako in vam bom izpolnil, kar me ponižno prosite: da vam bodo odpuščene vaše krivice. Tolažim vas in vam podarjam olajšavo; toda pravim vam: Ko odkrijete svoje napake in vas obsodi vest, molite, popravite svoje napake, oborožite se z močjo, da ne boste ponovno zagrešili istega greha in da mi ne boste morali ponovno prositi, naj vam odpustim. Moja beseda vas uči, da se dvignete in si omogočite dostop do svetlobe in duhovnosti. (49, 32–33)

141. »Žejen sem,« sem rekel tisti množici, ki ni razumela mojih besed in se je naslajala ob moji smrtni agoniji. Kaj bi lahko rekel danes, ko vidim, da ni le množica ljudi, ampak cel svet, ki rani mojega Duha, ne da bi se zavedal moje bolečine?

142. Moja žeja je neskončna, neizmerno velika, in le vaša ljubezen

jo bo lahko potešila. Zakaj mi namesto ljubezni ponujate zunanji kult? Ali ne veste, da medtem ko vas prosim za vodo, mi podajate žolč in kis? (94, 74-75)

143. Resnično, pravim vam, prav tisti, ki so veliko trpeli in Me pogosto ranili, Me bodo najbolj goreče ljubili, iz njihovih src bo nenehno izvirala daritev za mojo božanskost. To ne bodo materialna darila niti psalmi ali zemeljski oltarji. Vedo, da so mi najbolj prijetna daritev in častitev dela ljubezni, ki jih delajo svojim bratom. (82, 5)

144. Dan za dnem prihaja do mene vaša duhovna molitev, katere jezika vaša zemeljska narava ne pozna, ker to niso besede, izrečene z vašimi ustnicami, niti predstave, oblikovane z vašim razumom. Molitev duha je tako globoka, da presega človeške zmožnosti in čute.

145. V tej molitvi duh vstopi v območja svetlobe in miru, kjer prebivajo visoki duhovi, in tam se nasiti te esence ter se nato vrne v svoje minljivo telo, da mu prenese moč. (256, 63–64)

146. Ljudstvo: Prišel je čas, ko morate razumeti, kako moliti. Danes vam ne pravim, da morate padati na tla, ne učim vas, da molite z ustnicami ali da Me kličete z izbranimi besedami v lepih molitvah. Danes vam pravim: v mislih se obrnite k meni, povzdignite svojo dušo, in jaz bom vedno prišel k vam, da boste občutili mojo prisotnost. Če ne znate govoriti s svojim Bogom, mi bodo zadostovali vaša kesanja, vaše misli, vaša bolečina, mi bo zadostovala vaša ljubezen.

147. To je jezik, ki ga slišim, ki ga razumem, jezik brez besed, jezik resničnosti in iskrenosti. To je molitev, ki sem vas jo naučil v tem tretjem času.

148. Vedno, ko ste storili dobro delo, ste občutili moj mir, pomiritev in upanje, ker vam je Oče takrat zelo blizu. (358, 53–55)

149. Zavračam vse, kar je človeška domišljavost in človeški razkoš, kajti do mojega Duha pride le tisto, kar je duhovno, kar je plemenito in velikodušno, kar je čisto in večno. Spomnite se, da sem rekel ženi iz Samarije: »Bog je Duh, in tisti, ki ga častijo, ga morajo častiti v Duhu in resnici.« Iščite me v neskončnem, v čistem, in tam me boste našli.

150. Zakaj Mi darujete tisto, kar sem ustvaril za vas? Zakaj Mi darujete cvetje, če ni vašega dela? Če pa Mi darujete dela ljubezni, usmiljenja, odpuščanja, pravičnosti, pomoči bližnjemu, bo ta dar zagotovo duhoven in se bo dvignil k Očetu kot ljubezen, kot poljub, ki ga otroci pošiljajo svojemu Gospodu z zemlje. (36, 26, 29)

151. Prav tako ne želim, da bi svoje čaščenje Boga omejili na materialne prostore za zbiranje, saj bi s tem zaprli svojega duha in mu ne bi dovolili, da razpre krila, da bi osvojil večnost.

152. Oltar, ki vam ga prepuščam, da na njem opravljate bogoslužje, ki ga pričakujem, je samo življenje brez

kakršnih koli omejitev, onkraj vseh religij, vseh cerkva in sekt, saj temelji v duhovnem, v večnem, v božanskem. (194, 27-28)

Pogovor med Bogom in človekom

153. Danes pridem k vam z naukom, ki je – ko ga enkrat razumete – najlažji za izpolnitev, čeprav se svetu zdi, da ga je nemogoče uresničiti. Učim vas bogoslužja ljubezni do Boga skozi vaše življenje, vaša dela in duhovno molitev, ki se ne izgovarja na določenem mestu, niti ne potrebuje obrednih dejanj ali podob, da bi bila navdihnjena. (72, 21)

154. Medtem ko so ljudje hoteli v Meni prepoznati oddaljenega, nedostopnega Boga, sem si zadal, da jim dokažem, da sem jim bližji kot trepalnice njihovih oči.

155. Molijo mehanično, in če ne vidijo takoj uresničenega vsega, za kar so nujno prosili, obupano vzklikajo: »Bog nas ni uslišal.«

156. Če bi znali moliti, če bi združili srce in razum s svojo dušo, bi lahko v svojem duhu slišali božanski glas Gospoda in čutili, da je njegova prisotnost zelo blizu njih. Toda kako naj čutijo mojo prisotnost, če Me prosijo prek zunanjih obredov? Kako naj dosežejo, da postane njihova duša občutljiva, če častijo svojega Gospoda celo v podobah, ki so jih ustvarile njihove roke?

157. Želim, da razumete, da sem vam zelo blizu, da se lahko zlahka povežete z menoj, me občutite in prejmete moje navdihe. (162, 17-20)

158. Vadite se v tišini, ki duhu pomaga najti svojega Boga. Ta tišina je kot vir znanja, in vsi, ki vstopijo vanjo, se napolnijo z jasnostjo moje modrosti. Tišina je kot kraj, obdan z neuničljivimi zidovi, kamor ima dostop le duh. Človek v sebi nenehno nosi znanje o skrivnem kraju, v katerem se lahko poveže z Bogom.

159. Ni pomembno, kje se nahajate, povsod se lahko povežete s svojim Gospodom, naj ste na vrhu gore ali v globini doline, v nemiru mesta, v miru doma ali sredi boja. Če Me iščete v notranjosti svojega svetišča v globoki tišini svojega povzdignjenja, se bodo v trenutku odprla vrata univerzalnega in nevidnega templja, da se boste resnično počutili v hiši svojega Očeta, ki je prisotna v vsakem duhu.

160. Ko vas obremenjuje bolečina preizkušenj in ko trpljenja življenja uničujejo vaša čustva, ko čutite vročo željo, da bi dosegli malo miru, se umaknite v svojo spalnico ali poiščite tišino, samoto polj; tam usmerite svojo dušo navzgor, vodeni od Duha, in se potopite. Tišina je kraljestvo Duha, kraljestvo, ki je za fizične oči nevidno.

161. V trenutku vstopa v duhovno zamaknjenost dosežemo, da se prebudijo višji čuti, da se pojavi intuicija, da zasije navdih, da se predvidi prihodnost in da duhovno življenje jasno prepozna oddaljeno

ter omogoči tisto, kar se je prej zdelo nedosegljivo.

162. Če želite vstopiti v tišino tega svetišča, te zakladnice, morate sami pripraviti pot, kajti le z resnično čistostjo boste lahko vstopili vanjo. (22, 36–40)

163. Potrebno je, da se ponovno dvignejo moji preroki, da opominjajo človeštvo. Kajti medtem ko obstajajo narodi, ki se uničujejo, zaslepljeni z ambicijami in nasiljem, se tisti, ki so sprejeli mojo luč in nepristransko sodijo človeštvo, bojijo lotiti se svoje naloge in širiti Blago novico.

164. Če bi ljudje znali moliti z duhom, bi slišali moj glas, bi prejeli mojo navdih. Toda vsakič, ko molijo, leži nad njihovimi duhovnimi očmi tančica, ki jim zakriva svetlobo moje prisotnosti. K ljudem moram priti v trenutkih, ko njihova telesa počivajo, da bi prebudil njihovo dušo, jo poklical in z njo govoril. Kristus je tisti, ki kot tat v globoki noči prodre v vaša srca, da bi vanje posejal svoje seme ljubezni. (67, 29)

165. Naučite se moliti in hkrati meditirati, da se v vsakem od vas razodene spoznanje in razumevanje. (333, 7)

166. Duhovnost je svoboda. Zato tisti, ki Me trenutno poslušajo in so razumeli pomen tega osvobajajočega učenja, vidijo, kako se pred njimi odpira široka dolina, v kateri se bodo borili in pričali, da je prišel čas, ko je Bog, vsemogočni Stvarnik, prišel, da bi uvedel dialog med Njim in človekom. (239, 8)

167. Kristusovo učenje je bilo duhovno, vendar so ga ljudje obdali z obredi in oblikami, da bi ga približali dušam z manjšo vzvišenostjo.

168. Vstopili ste v čas Duha, v čas velikih razodetij, v katerem bodo iz vsakega kulta izginile materializacija, prevara in nepopolnost, v katerem bo vsak človek s pomočjo svojega duha spoznal svojega Boga, ki je popolnoma Duh. Na tej poti bo odkril obliko popolnega dialoga. (195, 77–78)

169. Ko se bodo ljudje enkrat naučili komunicirati z mojim duhom, ne bodo več potrebovali iskanja v knjigah ali zastavljanja vprašanj.

170. Danes še vedno sprašujejo tiste, za katere menijo, da vedo več, ali pa iščejo spise in knjige – v želji, da bi našli resnico. (118, 37)

171. Če bi se naučili vsak dan za kratek čas meditirati in če bi vaša meditacija zadevala duhovno življenje, bi odkrili neskončno število pojasnil in prejeli razodetja, ki jih na noben drug način ne bi mogli dobiti.

172. Vaša duša ima že dovolj svetlobe, da Me sprašuje in sprejema moj odgovor. Človeška duša je že dosegla visoko stopnjo razvoja. Opazujte svoje bližnje iz skromnih razmer, ki kljub pomanjkanju znanja presenečajo s svojimi globokimi opažanji ter z jasnim načinom, na katerega si razlagajo tisto, kar je za mnoge druge nekaj nerazložljivega. Ali to črpajo iz knjig ali šol? Ne. Ampak so iz intuicije ali nujnosti odkrili dar

meditacije, ki je del duhovne molitve. V svoji osami, zaščiteni pred vplivi in predsodki, so odkrili pot, kako stopiti v stik z večnim, duhovnim, resničnim; in nekateri bolj, drugi manj, vsi, ki so meditirali o pravi bistvu življenja, so v svoji razumski sposobnosti prejeli duhovno luč. (340, 43–44)

173. Vprašujete Me, v čem je molitev, in odgovarjam vam: dopustiti, da se vaš duh svobodno dvigne k Očetu; predati se temu dejanju s popolnim zaupanjem in vero; v srcu in umu sprejeti vtise, ki jih je sprejel duh; s pravo ponižnostjo pritrditi Očetovi volji. Kdor moli na ta način, se v vsakem trenutku svojega življenja veseli moje prisotnosti in se nikoli ne počuti potrebnega. (286, 11)

174. V najčistejšem delu njegove bitja, v duhu, bom v tem času zapisal svoj zakon, dal bom slišati svoj glas, zgradil bom svoj tempelj; kajti kar ni v notranjosti človeka, kar ni v njegovi duši, je, kot da ne obstaja.

175. Ali se v mojo čast gradijo ogromne materialne cerkve, ali se mi darujejo slovesnosti in obredi, polni veličastva – ta daritev me ne bo dosegla, ker ni duhovna. Vsak zunanji kult nosi v sebi vedno prazno slavo in razkazovanje; skrivna daritev pa – tista, ki je svet ne vidi in ki mi jo darujete od duha do duha – pride do mene zaradi svoje skromnosti, iskrenosti, resničnosti, z eno besedo: ker je izvirala iz duha.

176. Spomnite se tiste moje prilike, ki vam je bila dana v »Drugem času« in ki je znana kot prilika o farizeju in mitničarju, in spoznali boste, da je bilo moje učenje v vseh časih enako. (280, 68)

177. Ali veste, da so nekateri ljubljeni, ne da bi si to zaslužili? Tako vas ljubim jaz. Dajte mi svoj križ, dajte mi svoje težave, dajte mi svoje izgubljene upe, dajte mi težko breme, ki ga nosite: jaz se bom spopadel z vsemi bolečinami. Osvobodite se svojega bremena, da boste srečni; vstopite v svetišče moje ljubezni in bodite tiho pred oltarjem vesolja, da se bo vaš duh lahko pogovarjal z Očetom v najlepšem jeziku: jeziku ljubezni. (228, 73)

Poglavje 18 – Dela usmiljenja in osrednji pomen ljubezni

Retrospektivni blagoslov dobrih del

1. Opazujte vse vrste človeške bede, bolečine, stiske in naj vaše srce ob pogledu na bolečino, ki vas obdaja povsod, postaja vedno bolj sočutno.

2. Če v globini svojega bitja čutite velikodušno in plemenito željo, da bi delali dobro, pustite, da ta impulz prevlada in se izrazi. To je duša, ki sporoča svoje sporočilo, ker je našla svoje telo voljno in pripravljeno. (334, 3-4)

3. Pazite, da je dejavnost ljubezni na prvem mestu med vašimi

prizadevanji, in nikoli ne obžalujte, da ste bili dobrodelni; kajti s to vrlino boste doživeli največje zadovoljstvo in občutke sreče v svojem življenju ter hkrati dosegli vso modrost, moč in vzvišenost, po kateri hrepeni vsaka plemenita duša.

4. Z usmiljenjem do svojih bližnjih boste očistili svojo dušo in na ta način poravnali stare dolgove. Očistili boste svoje človeško življenje in povzdignili svoje duhovno življenje.

5. Ko boste nekoč prišli do vrat, na katera boste vsi nekoč potrkali, bo vaša blaženost zelo velika, ker boste slišali pozdravni klic, ki vam ga bo ponudil duhovni svet, ki vas bo blagoslovil in poklical k delu obnove in duhovitosti. (308, 55-56)

6. Povem vam: blagoslovljeni so tisti moji delavci, ki v svojem srcu znajo sočustvovati s tistimi, ki so izgubili svojo svobodo ali zdravje, in ki jih obiskujejo in tolažijo. Ker se bodo nekega dne spet srečali – bodisi v tem ali v drugem življenju –, in ne veste, ali ti takrat ne bodo imeli več zdravja, večje svobode in več svetlobe kot tisti, ki so jim prinesli sporočilo ljubezni v zapor ali bolnišnico. Takrat bodo v svoji hvaležnosti pokazali svojo zahvalo in podali roko tistemu, ki jim jo je podal v drugem času.

7. Tisti trenutek, ko ste njihovemu srcu približali mojo besedo – tisti trenutek, ko je vaša roka pogladila njihovo čelo in ste jim omogočili, da so pomislili name in me občutili, se nikoli ne bo izbrisal iz njihove duše, prav tako kot se v njihovem umu ne bosta pozabili vaš obraz in vaš bratski glas, zato vas bodo prepoznali povsod, kjerkoli se boste nahajali. (149, 54–55)

8. Tako kot vas božata vetrič in sonce, tako, moj narod, morate vi božati svoje bližnje. To je čas, v katerem je obilje potrebnih in trpečih. Razumite, da tisti, ki vas prosi za uslugo, vam podarja milost, da ste koristni drugim in delujete za svoje odrešitev. On vam daje priložnost, da ste usmiljeni in s tem postanete podobni svojemu Očetu. Kajti človek je rojen, da po svetu seje seme dobrega. Razumite torej, da tisti, ki vas prosi, vam dela uslugo. (27, 62)

Prava in lažna dobrodelnost

9. O učenci, vaša najvišja naloga bo delovanje iz ljubezni! Pogosto ga boste opravljali v skrivnosti, brez hvalisanja, ne da bi leva roka vedela, kaj je storila desna. A bodo priložnosti, ko bo vaše delovanje iz ljubezni vidno vašim bližnjim, da se bodo naučili sodelovati pri njem.

10. Ne skrbite zaradi plačila! Jaz sem Oče, ki pravično nagrajuje dela svojih otrok, ne da bi koga pozabil.

11. Povedal sem vam, da če boste z resnično ljubeznijo podarili kozarec vode, to ne bo ostalo neplačano.

12. Blagor tistim, ki mi rečejo, ko pridejo k meni: »Gospod, za plačilo za svoja dela ne pričakujem ničesar; zadostuje mi obstoj in zavest, da

sem tvoj otrok, in že je moj duh napolnjen z srečo.« (4, 78–81)

13. Ne gojite sebičnih želja, tako da mislite samo na svoje dušno zveličanje in svojo nagrado; kajti vaše razočaranje bo zelo boleče, ko se boste znašli v duhovnem svetu, ker boste odkrili, da si v resnici niste prislužili nobene nagrade.

14. Da bi bolje razumeli, kaj vam želim povedati, vam dam naslednji primer: obstajajo in so vedno obstajali moški in ženske, ki so si prizadevali za dobrodelna dela med svojimi bližnjimi, a kljub temu, ko so prišli k meni, mi niso mogli pokazati zaslug za svojo duhovno blaženost. Kaj je bil razlog za to? Si lahko predstavljate, da so bili žrtve krivice s strani svojega Očeta? Odgovor je preprost, učenci: niso mogli požeti nič dobrega zase, ker njihova dela niso bila iskrena. Kajti ko so iztegnili roko, da bi nekaj dali, tega niso storili iz resničnega občutka usmiljenja do tistega, ki trpi, ampak so mislili nase, na svoje dušno zveličanje, na svojo nagrado. Ene je k temu spodbudil lastni interes, druge pa domišljavost, in to ni resnično usmiljenje, saj ni bilo niti iskreno niti nesebično. Povem vam, da tisti, ki v sebi nima iskrenosti in ljubezni, ne seje resnice in si tudi ne zasluži plačila.

15. Navidezna dobrodelnost vam lahko na zemlji prinese marsikakšno zadovoljstvo, ki izhaja iz občudovanja, ki ga vzbujate, in iz laskanja, ki ga prejemate; toda navidezno ne pride v moje kraljestvo, tja pride le resnično. Tja boste prišli vsi, ne da bi lahko skriti najmanjšo madež ali neiskrenost. Saj preden se boste lahko pojavili pred Bogom, boste odložili slavnostne plašče, krone, insignije, nazive in vse, kar pripada svetu, da se pred najvišjim sodnikom pojavite kot preproste duše, ki pred Stvarnikom odgovarjajo za nalogo, ki jim je bila zaupana. (75, 22–24)

16. Kdor želi iz ljubezni koristiti svojemu bližnjemu, se posveča dobremu na kateri koli od mnogih poti, ki jih ponuja življenje. Ve, da je človeško bitje, ki mora biti pripravljeno, da ga božja volja uporabi za zelo visoke cilje. Želim, da vi, učenci, pridobite znanje, da boste osvobodili tiste, ki so izgubili pot k višjemu razvoju, od njihovih zmot.

17. Prava ljubezen – tista, ki presega človeška čustva srca, je sad modrosti. Glejte, kako v svojih besedah sejem modrost v vaš svet domišljije, nato pa pričakujem sad vaše ljubezni.

18. Obstaja veliko načinov, kako delati dobro, veliko načinov, kako tolažiti in služiti. Vsi so izraz ljubezni, ki je ena sama – ljubezni, ki je modrost duha.

19. Nekateri hodijo po poti znanosti, drugi po poti duha, spet tretji se ravnajo po čustvih, toda vsi skupaj bodo ustvarili duhovno harmonijo. (282, 23–26)

Duhovna in materialna dejavnost ljubezni

20. Če ste materialno revni in zaradi tega ne morete pomagati svojim bližnjim, ne žalujte. Molite, in Jaz bom poskrbel, da bo tam, kjer ni ničesar, zasijala luč in nastal mir.

21. Prava ljubezen do bližnjega, iz katere se rodi sočutje, je najboljši dar, ki ga lahko podarite tistim, ki so v stiski. Če pri dajanju kovanca, kruha ali kozarca vode nimate občutka ljubezni do svojega bližnjega – resnično, pravim vam, potem niste ničesar dali, potem bi bilo za vas bolje, da se ne ločite od tega, kar dajete.

22. Kdaj hočeš, o človeštvo, spoznati moč ljubezni? Do danes še nikoli nisi izkoristil te sile, ki je izvor življenja. (306, 32–33)

23. V vseh, ki vas obdajajo, ne vidite sovražnikov, ampak brate. Ne zahtevajte kazni za nikogar; bodite prizanesljivi, da boste dali zgled odpuščanja in da v vašem duhu ne bo nastala slaba vest. Zaprite usta in pustite, da jaz sodim o vaši zadevi.

24. Ozdravljajte bolnike, vrnite razum zmedenim. Preganjajte duhove, ki zamegljujejo razum, in poskrbite, da oba ponovno pridobita luč, ki sta jo izgubila. (33, 58–59)

25. Učenci: Načelo, ki sem vam ga naučil v »Drugi dobi«, da se ljubite med seboj, velja za vsa dejanja vašega življenja.

26. Nekateri mi pravijo: »Učitelj, kako naj ljubim svoje bližnje, saj sem nepomembno bitje, čigar življenje je zapolnjeno s fizičnim delom?«

27. Tem mojim otrokom-učencem pravim: tudi pri tem fizičnem delu, ki se zdi nepomembno, lahko ljubite svoje bližnje, če svoje delo opravljate z željo, da bi služili svojim bližnjim.

28. Predstavljajte si, kako lepo bi bilo vaše življenje, če bi vsak človek delal z mislijo, da dela dobro, in združil svoj majhen trud s trudom drugih. Resnično, pravim vam, takrat ne bi bilo več bede. Toda resnica je, da vsak dela zase, misli nase in največ na svoje bližnje.

29. Vsi morate vedeti, da nihče ne more biti sam sebi dovolj in da potrebuje druge. Vsi morate vedeti, da ste globoko povezani z univerzalno misijo, ki jo morate izpolniti skupaj – vendar ne združeni z zemeljskimi obveznostmi, ampak z miselnostjo, z navdihom in ideali, z eno besedo: z medsebojno ljubeznijo. Plod bo takrat v korist vsem. (334, 35–37)

30. Vam, učencem, v mojem zakonu ljubezni pravim: če ne morete opraviti popolnih del, kakršna sem jih jaz opravil v Jezusu, si vsaj prizadevajte v svojem življenju, da se jim približate. Zame je dovolj, da vidim malo dobre volje, da mi sledite, in malo ljubezni do vaših bližnjih, in že vam stojim ob strani ter razodajam svojo milost in svojo moč na vaši poti.

31. Nikoli ne boste sami v boju. Ker vas ne pustim samih, ko vas teži breme vaših grehov – ali mislite, da vas zapustim, ko hodite po poti pod

bremenom križa te ljubezenske misije? (103, 28-29)

Vseobsegajoči pomen ljubezni

32. Moje učenje vam je v vseh časih jasno pokazalo, da je vaša najgloblja bistvenost ljubezen.

33. Ljubezen je bistvo Boga. Iz te sile črpajo vsa bitja, da bi živela; iz nje je izviralo življenje in celotno stvarstvo. Ljubezen je izvor in cilj v usodi vsega, kar je ustvaril Oče.

34. Ob tej sili, ki vse premika, osvetljuje in oživlja, izginja smrt, izhlapi greh, minevajo strasti, se nečistosti sperejo in se dopolni vse, kar je nepopolno. (295, 32)

35. Razkril sem vam svoje bivanje in razlog za vaše. Razkril sem vam, da je ogenj, ki podarja življenje in vse oživlja, ljubezen. Ona je izvor, iz katerega so izšle vse oblike življenja.

36. Glejte: rojeni ste iz ljubezni, obstajate iz ljubezni, najdete odpuščanje iz ljubezni in iz ljubezni boste v večnosti. (135, 19-20)

37. Ljubezen je izvor in razlog za vaše bivanje, o ljudje. Kako bi lahko živeli brez tega daru? Verjemite mi, mnogi nosijo v sebi smrt, drugi pa so bolni samo zato, ker nikogar ne ljubijo. Zdravilni balzam, ki je rešil mnoge, je bila ljubezen, in božji dar, ki obuja k resničnemu življenju, odrešuje in povzdiguje, je prav tako ljubezen. (166, 41)

38. Ljubite! Kdor ne ljubi, nosi v sebi globoko žalost: tisto, da ne poseduje, ne čuti najlepšega in najvišjega v življenju.

39. To je tisto, kar vam je Kristus naučil s svojim življenjem in smrtjo in kar vam je zapustil v svojih božjih besedah, povzeto v stavku: »Ljubite drug drugega s tisto ljubeznijo, ki sem vam jo pokazal.«

40. Prišel bo dan, ko se bodo tisti, ki niso ljubili, osvobodili svoje zagrenjenosti in predsodkov, prišli k meni in počivali pri meni, kjer se bodo vrnili k življenju, ko bodo slišali mojo ljubečo besedo neskončne nežnosti.

41. Resnično, pravim vam, v ljubezni je moja moč, moja modrost in moja resnica. Je kot neizmerno dolga lestev, ki se v različnih oblikah kaže od nižje stoječih človeških bitij do najvišjih duhov, ki so dosegli popolnost.

42. Ljubite, četudi na svoj način, vendar ljubite vedno. Ne sovražite, kajti sovraštvo pušča za seboj sled smrti, medtem ko se iz ljubezni odpušča in vsak gnev ugasne. (224, 34–36)

43. Povem vam: Kdor svoje ljubezni ne izraža v najvišji obliki in z absolutno iskrenostjo, ta ne ljubi. Ne bo imel resničnega znanja in bo imel le zelo malo. Kdor pa ljubi z vsem srcem in vsemi močmi, ki so mu dane, bo v sebi nosil luč modrosti in čutil, da je v resnici lastnik vsega, kar ga obdaja; kajti kar ima Oče, je tudi last njegovih otrok. (168, 11)

44. Ljubezen vam bo dala modrost, da razumete resnico, ki jo drugi zaman iščejo na neravnih poteh znanosti.

45. Dovolite, da vas Mojster vodi v vseh dejanjih, besedah in mislih. Pripravite se po njegovem dobrosrčnem in ljubeznivem zgledu, takrat boste razkrili Božansko ljubezen. Tako se boste počutili blizu Bogu, ker boste v sozvočju z Njim.

46. Če ljubite, vam bo uspelo biti nežni, kakor je bil Jezus. (21, 10–12)

47. Kdor ljubi, razume; kdor se uči, ima voljo; kdor ima voljo, je sposoben storiti veliko. Povem vam, kdor ne ljubi z vso močjo svoje duše, ne bo imel niti duhovnega povzdignjenj a niti modrosti, niti ne bo opravil velikih del. (24, 41)

48. Ne pustite, da bi vaše srce postalo domišljavo, kajti simbolizira ogenj večnosti Tistega, iz katerega je vse izšlo in kjer se vse na novo oživlja.

49. Duh uporablja srce, da ljubi prek telesa. Če ljubite le po zakonu materije, bo vaša ljubezen minljiva, ker je omejena. Če pa ljubite duhovno, je to občutje podobno tistemu Očetovemu, ki je večno, popolno in nespremenljivo.

50. Vse življenje in vse ustvarjeno je v odnosu z Duhom, ker ima večno življenje. Ne omejujte se, ljubite Me in ljubite drug drugega, saj imate tisto božjo iskro »biti«, ki ne pozna meja v ljubezni, ki je sam Bog. (180, 24–26)

51. Vzpenjajte se po poti, ki vas vodi na vrh gore, in z vsakim vašim korakom boste bolje razumeli moja navodila in se vedno bolj izpopolnjevali v razlagi božanskega sporočila.

52. Kaj je jezik Duha? To je ljubezen. Ljubezen je univerzalni jezik vseh duhov. Ali ne vidite, da tudi človeška ljubezen govori? Pogosto ne potrebuje besed, bolje govori skozi dejanja, skozi misli. Če se že človeška ljubezen izraža tako – kakšen bo potem njen jezik, ko se boste izpopolnili v mojih zakonih? (316, 59-60)

53. Če razmišljate o tem, da sem Modrost – ta modrost izvira iz ljubezni. Če Me prepoznate kot sodnika – to sodstvo temelji na ljubezni. Če Me obravnavate kot mogočnega – moja moč temelji na ljubezni. Če veste, da sem večni – moja večnost izhaja iz ljubezni, ker je ta življenje in življenje naredi duše nesmrtne.

54. Ljubezen je luč, je življenje in znanje. In to seme sem vam dal od začetka časov – edino, ki sem ga kot popoln kmet posejal na polja, ki so vaša srca. (222. 23)

Velika moč ljubezni

55. O moški in ženske sveta, ki ste v svojih znanostih pozabili edino, kar vas lahko naredi modre in srečne: pozabili ste ljubezen, ki vse navdihuje – ljubezen, ki zmore vse in vse spreminja! Živite sredi bolečine in teme; ker ne izkazujete ljubezni, ki vas jo učim, povzročate svoje telesno ali duševno trpljenje.

56. Da bi odkrili in razumeli moja sporočila, morate biti najprej iz srca dobri in nežni – to so vrline, ki so prisotne v vsaki duši od trenutka njenega ustvarjenja; toda da bi

lahko občutili resnično, vzvišeno čustvo Božje ljubezni ( ), se morate duhovno razviti tako, da negujete svoja dobra čustva; toda v življenju ste hoteli imeti vse, le duhovne ljubezni ne. (16, 31–32)

57. V vseh časih ste imeli voditelje, ki so vas učili moči ljubezni. To so bili vaši naprednejši bratje, z večjim poznavanjem mojega zakona in večjo čistostjo v svojih delih. Dali so vam zgled moči, ljubezni in ponižnosti, ko so svoje življenje zablod in grehov zamenjali za življenje, posvečeno dobremu, žrtvovanju in dejavni ljubezni do bližnjega.

58. Od otroštva do visoke starosti imate jasne vzore vsega, kar se doseže z ljubeznijo, in trpljenja, ki ga povzroča pomanjkanje ljubezni do bližnjega; toda vi – brezsrčni kot skale – niste razumeli, da se morate učiti iz naukov in primerov, ki vam jih daje vsakdanje življenje.

59. Ste kdaj opazili, kako se celo zveri nežno odzovejo na klic ljubezni? Na enak način se lahko odzovejo elementi, sile narave – vse, kar obstaja v materialnem in duhovnem svetu.

60. Zato vam pravim, da morate vse blagosloviti z ljubeznijo, v imenu Očeta in Stvarnika vesolja.

61. Blagoslavljati pomeni nasititi. Blagoslavljati pomeni čutiti dobro, ga izreči in posredovati. Blagoslavljati pomeni vse, kar vas obdaja, prežeti z mislimi ljubezni. (14, 56–60)

62. Resnično, pravim vam, ljubezen je nespremenljiva sila, ki giblje vesolje. Ljubezen je izvor in smisel življenja.

63. Sedaj začenjam čas duhovnega vstajenja za vse — čas, v katerem bom dal zacveteti tisto blagoslovljeno seme ljubezni, ki sem ga z višine križa razširil po svetu in vam s tem napovedal, da bo, če se bodo ljudje ljubili, kakor sem vas učil, »smrt« izginila iz sveta in namesto nje bo nad ljudmi vladalo življenje in se kazalo v vseh njihovih delih. (282, 13–14)

V. Oblike razodetja in delovanje Boga

Poglavje 19 – Božja Trojica

Enotnost Boga s Kristusom in Svetim Duhom

1. Luč moje besede bo v tem tretjem času združila ljudi. Moja resnica bo zasijala v vsakem umu in s tem odpravila razlike med veroizpovedmi in kulti.

2. Medtem ko Me danes nekateri ljubijo v Jehovu in zanikajo Kristusa, Me drugi ljubijo v Kristusu in ne poznajo Jehovu; medtem ko nekateri priznavajo Mojo prisotnost kot Svetega Duha, se drugi prepirajo in razhajajo zaradi Moje Trojice.

3. In zdaj vprašam to človeštvo in tiste, ki ga duhovno vodijo: Zakaj se

oddaljujete drug od drugega, ko pa se vsi izpovedujete pravemu Bogu? Če Me ljubite v Jehovu, ste v resnici. Če Me ljubite skozi Kristusa – On je pot, resnica in življenje. Če Me ljubite kot Svetega Duha, se približujete svetlobi.

4. Imate le enega samega Boga, le enega samega Očeta. V Bogu ne obstajajo tri božanske osebe, ampak le en Božanski Duh, ki se je človeštvu razodel v treh različnih razvojnih stopnjah. Ko je človeštvo prodiralo v te globine, je v svoji otroškosti verjelo, da vidi tri osebe, kjer pa obstaja le en sam Božanski Duh. Ko torej slišite ime Jehova, pomislite na Boga kot Očeta in Sodnika. Ko mislite na Kristusa, spoznajte v Njem Boga kot Učitelja, kot Ljubezen; in ko poskušate raziskati izvor Svetega Duha, vedite, da ni nihče drug kot Bog, ko razkriva svojo neizmerno modrost takim učencem, ki so naprednejši.

5. Če bi našel človeštvo »prvih časov« duhovno tako razvito, kot je danes, bi se mu razodel kot Oče, kot Učitelj in kot Sveti Duh; takrat ljudje ne bi videli treh božanstev, kjer obstaja le eno. A niso bili sposobni pravilno razlagati mojih naukov in bi bili zmedeni ter se izogibali moji poti, da bi še naprej ustvarjali dostopne in majhne bogove v skladu s svojimi predstavami.

6. Takoj ko bodo ljudje spoznali in sprejeli to resnico, jim bo žal, da so se med seboj narobe razumeli zaradi zmote, ki bi jo z malo ljubezni lahko preprečili.

7. Če je Kristus ljubezen, ali lahko verjamete, da je neodvisen od Jehovega, ko pa sem vendar jaz ljubezen?

8. Če je Sveti Duh modrost, ali verjamete, da ta Duh obstaja neodvisno od Kristusa, ko pa sem vendar jaz modrost? Misliš, da sta »Beseda« in Sveti Duh dve različni stvari?

9. Zadošča, da poznate le nekaj iz Besede, ki jo je Jezus učil človeštvo, da bi razumeli, da je obstajal le en Bog in da bo večno le en. Zato sem skozi njega rekel: »Kdor pozna Sina, pozna Očeta, ker je v meni in jaz v njem.« Kasneje, ko je napovedal, da se bo v drugem času vrnil k ljudem, ni rekel le: »Vrnil se bom«, ampak je obljubil, da bo poslal Svetega Duha, Duha tolažnika, Duha resnice.

10. Zakaj bi Kristus prišel ločen od Svetega Duha? Ali ne bi mogel v svojem duhu prinesti s seboj resnice, luči in tolažbe? (1, 66–70, 73–76)

11. Jaz sem vaš Učitelj; vendar Me ne glejte ločeno od Očeta, kajti Jaz sem Oče.

12. Ni razlike med Sinom in Svetim Duhom, kajti Sveti Duh in Sin sta en sam Duh, in to sem jaz.

13. V mojih razodetjih skozi vse čase vidite enega samega Boga, ki vas je poučeval s pomočjo številnih in različnih lekcij: ena sama knjiga z mnogimi stranmi. (256, 4)

Trije načini Božjega razodetja

14. Zdaj poznate razlog, zakaj se je Oče razodeval v stopnjah, in

razumete tudi zmoto ljudi glede pojma Trojice.

15. Ne poskušajte več v svoji domišljiji podeliti Meni telesne podobe, kajti v mojem duhu ne obstaja nobena podoba, prav tako kot nimajo podobe niti inteligenca, ljubezen ali modrost.

16. To vam pravim, ker si me mnogi predstavljajo v podobi starca, ko mislijo na Očeta; toda jaz nisem starec, kajti jaz sem zunaj časa, moj duh nima starosti.

17. Ko mislite na Kristusa, si v mislih takoj ustvarite telesno podobo Jezusa. Vendar vam pravim, da se je Kristus, Božanska Ljubezen, rojena v mesu, moja Beseda, ki je postala človek, ko je zapustil telesno ovojnico, združil z mojim duhom, iz katerega je izšel.

18. Ko pa govorite o Svetem Duhu, uporabljate simbol goloba, da bi si ga poskušali predstavljati v kakršni koli obliki. A jaz vam pravim, da je čas simbolov minil in da ga zato, ko čutite vpliv Svetega Duha, sprejemate kot navdih, kot luč v vašem duhu, kot jasnost, ki razrešuje negotovosti, skrivnosti in temo. (39, 42, 44–47)

19. Iz roda v rod imajo ljudje vedno jasnejšo predstavo o Meni. Tisti, ki so Me spoznali skozi Kristusa, imajo predstavo, ki je bližje resnici, kot tisti, ki Me poznajo le skozi Mojzesove zakone. Tisti Bog, ki so mu množice ljudi sledile in ga poslušale iz strahu pred njegovo pravičnostjo, je bil kasneje iskan kot Oče in Učitelj , ko je v njihovih srcih vzklilo seme Kristusove ljubezni. (112, 3)

20. Jaz stojim nad časi, nad vsem ustvarjenim, moj Božanski Duh ni podvržen razvoju. Jaz sem večni in popoln – ne kot vi, ki imate začetek, ki ste popolnoma podvrženi zakonom razvoja in poleg tega nad svojim bivanjem čutite minevanje časa.

21. Zato ne pravite, da Oče pripada le eni dobi, Kristus drugi in Sveti Duh spet tretji. Oče je namreč večni in ne pripada nobeni dobi, ampak časi so njegovi, in Kristus, ko je izginil kot človek, je sam Bog, prav tako kot Sveti Duh, ki ni nihče drug kot vaš Oče sam, ki med vami pripravlja svojo najvišjo obliko razodetja, to pomeni brez pomoči kakršnega koli zemeljskega posrednika. (66, 43)

22. Razložil sem vam, da je tisto, kar imenujete Oče, absolutna moč Boga, Univerzalnega Stvarnika, edinega Nestvarjenega; da je Tisti, ki ga imenujete »Sin«, Kristus, to je razodetje popolne ljubezni Očeta do svojih stvaritev, in da je tisto, kar imenujete »Sveti Duh«, modrost, ki vam jo Bog pošilja v tem času kot luč, v katerem je vaš duh sposoben bolje razumeti moja razodetja.

23. Ta luč Svetega Duha, ta Božja modrost, bo kmalu vladala v tej tretji dobi, ki jo vidite nastajati, in osvetlila miselnost človeštva, ki potrebuje duhovnost, ki želi resnico in hrepeni po ljubezni.

24. Enako resnično je, ljudstvo, da se je ljudem razodel en sam Bog, čeprav v treh različnih vidikih: Če v

delih Očeta v tistem prvem veku iščete ljubezen, jo boste našli; in če iščete luč modrosti, jo boste prav tako odkrili, tako kot boste v delih in besedah Kristusa srečali ne le ljubezen, ampak tudi moč in modrost. Kaj bi bilo torej čudnega, če bi v delih Svetega Duha v tem času odkrili tako moč, zakon in oblast kot tudi ljubezen, nežnost in zdravilni balzam? (293, 20–21, 259, 25–26)

25. Zakon, ljubezen, modrost – to so tri oblike razodetja, v katerih sem se pokazal človeku, da bi imel na svoji poti razvoja trdno prepričanje in popolno poznavanje svojega Stvarnika. Te tri faze razodetja se med seboj razlikujejo, vendar imajo vse en in isti izvor, v svoji celoti pa predstavljajo absolutno popolnost. (165, 56)

26. V meni je sodnik, oče in mojster – tri različne faze razodetja v enem samem bitju, tri središča moči in ena sama bistvena esenca: ljubezen. (109, 40)

27. Jaz sem Jahve, ki vas je v vseh časih osvobodil smrti. Jaz sem edini Bog, ki je v vseh časih govoril k vam. Kristus je moja »Beseda«, ki je skozi Jezusa govorila k vam. Rekel vam je: »Kdor pozna Sina, pozna Očeta.« In Sveti Duh, ki danes govori k vam, sem prav tako jaz; kajti obstaja le en Sveti Duh, le ena »Beseda«, in to je moja.

28. Poslušajte, moji učenci: v »Prvem času« sem vam dal zakon, v Drugem sem vas učil ljubezni, s katero naj bi razlagali tiste zapovedi, in zdaj, v tem tretjem času, vam pošiljam luč, da boste prodirali v pomen vsega, kar vam je bilo razodeto.

29. Zakaj torej hočete nujno odkriti tri božanstva tam, kjer obstaja le en Božanski Duh, ki je moj?

30. Prvim ljudem sem dal zakon, a kljub temu sem Mojzesu napovedal, da bom poslal Mesija. Kristus, v katerem sem vam dal svojo »besedo«, vam je ob koncu svojega poslanstva rekel: »Vračam se k Očetu, od katerega sem prišel.« Povedal vam je tudi: »Oče in jaz sva eno.« Nato pa vam je obljubil, da vam bo poslal Duha resnice, ki bo po moji volji in v skladu z vašim razvojem razjasnil skrivnost mojih razodetij.

31. Toda kdo lahko prinese luč v moje skrivnosti in razloži te misterije? Kdo lahko razreši pečate knjige moje modrosti razen mene?

32. Resnično, pravim vam, Sveti Duh, ki ga trenutno imate za nekaj, kar je ločeno od Jehovega in Kristusa, ni nič drugega kot modrost, ki jo razodevam vašemu duhu, da bi razumeli, videli in občutili resnico. (32, 22–27)

33. Združite v svojem razumu in duhu moja božanska razodetja, ki vam oznanjajo zakon; moja razodetja kot Oče, ki vam razkrivajo mojo neskončno ljubezen, in moja poučevanja kot Učitelj, ki vam razkrivajo mojo modrost, potem boste iz vsega tega dobili bistvo, božanski namen: da pridete k meni po poti duhovne luči – nekaj več kot

le sporočilo za vas. Voditi vas želim v svoje kraljestvo, kjer sem vam vedno prisoten, za vedno v vas. (324, 58)

34. To ne bo prvič, da se bodo ljudje trudili razlagati božansko razodetje ali doseči jasnost v zadevi, ki se njihovim očem kaže kot skrivnost. Že v »Drugi dobi« so se ljudje po mojem pridigarskem delovanju na svetu posvetovali o osebnosti Jezusa in hoteli vedeti, ali je božanski ali ne, ali je eno z Očetom ali pa je oseba, ločena od njega. Na vse mogoče načine so presojali in raziskovali moje učenje.

35. Zdaj bom spet predmet razlag, razprav, sporov in preiskav.

36. Preverjali bodo, ali je bil Kristusov Duh, ko se je razodel, neodvisen od Očetovega Duha; in bodo tudi taki, ki bodo rekli, da je govoril Sveti Duh in ne Oče niti Sin.

37. Toda tisto, kar imenujete »Sveti Duh«, je Božja luč, in tisto, kar imenujete »Sin«, je njegova »Beseda«. Ko torej tukaj poslušate to Besedo, ko uporabljate moje učenje o »Drugi dobi« ali razmišljate o zakonu in razodetjih »Prve dobe«, se zavedajte, da ste v prisotnosti Edinega Boga, poslušate njegovo Besedo in prejemate luč njegovega Duha. (216, 39–42)

Bog kot Stvarnik in Oče

38. Jaz sem bistvo vsega ustvarjenega. Vse živi po moji neskončni moči. Jaz sem v vsakem telesu in v vsaki obliki. Jaz sem v vsakem od vas, vendar se morate pripraviti in postati občutljivi, da Me lahko občutite in odkrijete.

39. Jaz sem dih življenja za vsa bitja, ker sem življenje. Zato sem vam pojasnil, da če sem prisoten v vseh vaših delih, ni potrebno izdelati moje podobe iz gline ali marmorja, da bi me častili ali se mi počutili blizu. To nerazumevanje je služilo le temu, da je človeštvo zapeljalo v malikovanje.

40. Na podlagi moje besede slutite harmonijo, ki obstaja med Očetom in vsem ustvarjenim, razumete, da sem jaz bistvo, ki hrani vsa bitja, in da ste del mene samega. (185, 26–28)

41. Duh Očeta je neviden, vendar se razodeva v neskončno mnogih oblikah. Celoten vesolje je le materialna manifestacija božanskosti. Vse ustvarjeno je odsev resnice.

42. Obstoj duš, ki so otroci moje božanskosti, sem glede na kraj, kjer prebivajo, obdal z vrsto življenjskih oblik, v katere sem vložil modrost, lepoto, življenjsko moč in smiselnost, da bi vsakemu od teh domov dal najbolj viden dokaz mojega obstoja in predstavo o moji moči. Opozoril vas bom, da je smisel življenja v ljubezni, v znanju, v spoznavanju resnice. (168, 9-10)

43. Učenci, iz mene so izšle tri narave: božanska, dušna in materialna. Kot Stvarnik in lastnik vsega ustvarjenega lahko z vami govorim na božanski in hkrati razumljiv način. Ker je materialna narava izšla iz mene, lahko svoj glas

in besedo dam slišati tudi fizično, da se človeku približam.
44. Jaz sem popolna znanost, izvor vsega, vzrok vseh vzrokov in luč, ki vse osvetljuje. Stojim nad vsem ustvarjenim, nad vsem znanjem. (161, 35-36)
45. Zdaj je čas razumevanja, razsvetljenja duše in uma, v katerem me bo človek končno duhovno iskal, ker bo spoznal, da Bog ni niti oseba niti domišljijska predstava, ampak neomejen in absolutni univerzalni duh. (295, 29)

Kristus, ljubezen in Božja beseda

46. Preden se je Oče v Jezusu razodel človeštvu, vam je poslal svoja razodetja, pri čemer se je poslužil materialnih oblik in dogodkov. Pod imenom »Kristus« ste spoznali Tistega, ki je med ljudmi razglasil Božjo ljubezen; toda ko je prišel na zemljo, se je že prej razodel kot Oče, zato ne smete reči, da se je Kristus rodil na svetu – rodil se je Jezus, telo, v katerem je prebival Kristus.
47. Razmislite in končno Me boste razumeli ter priznali, da je Kristus obstajal že pred Jezusom, kajti Kristus je Božja ljubezen. (16, 6–7)
48. Tukaj sem z vami in vam dajem moč, da se borite za večni mir vaše duše. A resnično, pravim vam, še preden me je človeštvo spoznalo, sem vas že osvetljeval iz neskončnosti in že govoril vašim srcem. Kajti ker sem eno z Očetom, sem bil vedno v Njem. Miniti so morala stoletja človeštva, preden me je svet sprejel v Jezusu in slišal Božjo besedo, čeprav vam moram povedati, da niso vsi, ki so takrat slišali moje učenje, imeli potrebnega duševnega razvoja, da bi v Kristusu čutili Božjo prisotnost. (300, 30)
49. V Jehovu ste verjeli, da prepoznavate krutega, strašnega in maščevalnega Boga. Nato vam je Gospod poslal Kristusa, svojo Božansko Ljubezen, da bi vas osvobodil vaše zmote, da bi »spoznali Sina in s tem spoznali Očeta«; in kljub temu nevedno človeštvo, ki je ponovno zapleteno v svoj greh, verjame, da vidi razjarjenega in užaljenega Jezusa, ki čaka le na prihod tistih v »duhovni dolini«, ki so ga ranili, da bi jim rekel: »Odstopite od mene, ne poznam vas«; in da bi jih takoj obsodil na najbolj krute muke v večnosti.
50. Čas je, da razumete smisel mojih naukov, da ne boste padli v zmote. Božanska ljubezen vam ne bo preprečila, da pridete k meni; toda če ne popravite svojih napak, bo neusmiljeni sodnik vaše vesti tisti, ki vam bo rekel, da niste vredni, da vstopite v Kraljestvo Luči. (16, 46-47)
51. Želim, da ste kot vaš Učitelj, da se lahko upravičeno imenujete moji učenci. Moja zapuščina je sestavljena iz ljubezni in modrosti. Kristus je tisti, ki je prišel k vam, in Kristus je tisti, ki v tem trenutku govori k vam; toda ne poskušajte Me ločiti od Boga ali Me videti zunaj

Njega, kajti Jaz sem in sem bil vedno eno z Očetom.

52. Povedal sem vam, da je Kristus Božanska Ljubezen; zato ne poskušajte ločiti mene od Očeta. Ali verjamete, da je Oče brez ljubezni do svojih otrok? Kako ste prišli na to misel? Čas je, da to spoznate.

53. Nihče naj se ne sramuje imenovati Boga, Stvarnika, Očeta, kajti to je njegovo pravo ime. (19, 57-58)

54. V Jezusu je svet videl svojega Boga, ki je postal človek. Ljudje so od njega prejeli le lekcije ljubezni, nauke neskončne modrosti, dokaze popolne pravičnosti, nikoli pa besede nasilja, dejanja ali znaka zamere. Namesto tega poglejte, kako zelo je bil žaljen in zasmehovan. Imel je oblast in vso moč v svojih rokah, kakršne nima ves svet, toda bilo je nujno, da svet spozna svojega Očeta v njegovi pravi naravi, njegovi pravi pravičnosti in usmiljenju.

55. V Jezusu je svet videl Očeta, ki vse žrtvuje za svoje otroke, ne da bi za to zahteval karkoli zase; Očeta, ki najhujše žalitve odpušča z neskončno ljubeznijo, ne da bi se kdaj maščeval, in Očeta, ki namesto da bi vzel življenje svojim otrokom, ki ga žalijo, jim odpusti in jim s svojo krvjo utira pot k dušnemu odrešenju. (160, 46–47)

56. Kot človek je bil Jezus vaš ideal in uresničitev popolnosti; da bi imeli v njem vzor, vrednega posnemanja, sem vam hotel naučiti, kakšen mora biti človek, da postane podoben svojemu Bogu.

57. Bog je en sam, in Kristus je eno z Njim, ker je »Beseda« Božanstva, edina pot, po kateri lahko pridete do Očeta vsega ustvarjenega. (21, 33-34)

58. Učenci, Kristus je najvišja manifestacija božanske ljubezni, je luč, ki je v duhovnih sferah življenje; luč, ki prebije temo in pred vsakim duhovnim pogledom razkriva resnico, razrešuje skrivnosti, odpira vrata in kaže pot k modrosti, večnosti in popolnosti duš. (91, 32)

Sveti Duh – Božja resnica in modrost

59. V modrosti leži zdravilna moč in tolažba, po kateri hrepeni vaše srce. Zato sem vam nekoč obljubil Duha resnice kot Duha tolažbe.

60. Vendar je nujno potrebno imeti vero, da ne bi obstali na poti razvoja niti ne bi čutili strahu pred preizkušnjami. (263, 10-11)

61. To je doba svetlobe, v kateri bo Božanska modrost, ki je svetloba Svetega Duha, osvetlila tudi najbolj skrite kotičke srca in duše. (277, 38) (Glej tudi verše poglavja 8–10, 12, 18, 21–24, 27, 32, 36–37)

Poglavje 20 – Marija, materinska ljubezen Boga

Marijino zemeljsko življenje v ponižnosti

1. Marija je cvet mojega nebeškega vrta, katerega bistvo je bilo vedno v mojem duhu.
2. Vidite te cvetlice tukaj, ki svojo lepoto skrivajo v ponižnosti? Takšna je bila in je Marija: neizčrpen izvir lepote za tistega, ki jo zna gledati v čistosti in spoštovanju, in zaklad dobrote in nežnosti za vsa bitja.
3. Marija je hodila po svetu in skrivala svojo božansko bistvo; vedela je, kdo je bila in kdo je bil njen Sin, toda namesto da bi se hvalila s to milostjo, se je razglasila le za služabnico Najvišjega, za orodje Gospodovih načrtov. (8, 42–43, 46)
4. Marija je vedela, da bo spočela mogočnejšega in večjega kralja kot vsi kralji na zemlji. A se je zaradi tega morda okronala za kraljico med ljudmi? So njene ustnice na trgih, ulicah, v preprostih kočah ali v palačah oznanjale, da bo postala Mati Mesija, da bo iz njenega telesa prišel »Edini Sin« Očeta?
5. Seveda ne, moj narod: v njej je bila največja ponižnost, krotkost in milost, in obljuba se je izpolnila. Njeno srce človeške matere je bilo osrečeno, in že preden je rodila – v tem trenutku in kasneje skozi vse življenje Sina – je bila najljubša mati, ki je duhovno poznala Jezusovo usodo, poslanstvo, ki ga je moral izpolniti med ljudmi, in zakaj je prišel. Nikoli se ni upirala tej usodi, saj je bila udeležena v istem delu.
6. Če je kdaj prelivala solze, je bilo to jok človeške matere, bila je telesna narava, ki je čutila bolečino v Sinu, v lastnem mesu.
7. A je bila učenka Mojstra, svojega Sina? Ne. Marija ni potrebovala ničesar naučiti od Jezusa. Bila je v Očetu samem in se je inkarnirala le zato, da bi izpolnila to lepo in težko nalogo.
8. Ali se je to izvrstno materino srce omejilo le na ljubezen do svojega najljubšega Sina? Seveda ne; skozi to majhno človeško srce se je materino srce razodelo v tolažbi in vzvišenih besedah, v nasvetih in dobrih delih, v čudežih, v luči in v resnici.
9. Nikoli se ni razkazovala, nikoli ni narobe razumela besede Učitelja. Toda tako kot je bila ob jaslih, ki so ji služile kot zibelka, je bila tudi ob križu, na katerem je umrl Sin, Učitelj, Oče vsega stvarstva, in izdihnil svoj zadnji dih kot človek.
10. Tako je izpolnila svojo usodo kot človeška mati in vsem materam in vsem ljudem dala vzvišen zgled. (360, 28-31)

Marija in Jezus

11. Ljudje so se pogosto spraševali, zakaj se je Jezus, celo potem, ko je bil križan, pokazal grešnici Magdaleni in nato obiskal svoje učence, medtem ko pa ni nič znanega o tem, da bi obiskal svojo mater. Na to vam pravim, da ni bilo potrebno, da bi se Mariji razodel na enak način, kot sem to storil tistim. Kajti povezava med Kristusom in

Marijo je obstajala že od nekdaj, še preden je bil svet.
12. Prek Jezusa sem se razodel človeštvu, da bi rešil grešnike, in po križanju sem se jim dal videti, da bi oživil vero tistih, ki so Me potrebovali. A resnično, pravim vam, Marija – kot človek moja ljubeča mati – se ni potrebovala očistiti nobene madeže in tudi ni mogla imeti nikakršnega pomanjkanja vere, ker je vedela, kdo je Kristus, še preden mu je ponudila svoje materinsko naročje.
13. Ni bilo potrebno človečiti mojega Duha, da bi obiskal tisto, ki me je z enako čistostjo in nežnostjo, s katero me je sprejela v svojem naročju, vrnila v Kraljestvo, iz katerega sem prišel. Toda kdo bi lahko poznal način, na katerega sem ji govoril v njeni samoti, in božansko nežnost, s katero jo je obdajal moj Duh?
14. Tako odgovarjam tistim, ki so Mi postavili to vprašanje, ker so pogosto mislili, da bi moral biti Jezusov prvi obisk namenjen svoji materi.
15. Kako drugačna je morala biti oblika, v kateri sem se razodel Mariji, od tiste, ki sem jo uporabil, da sem se razodel Magdaleni in svojim učencem. (30, 17-21)

Marijino devištvo

16. Na vrhu gore, na kateri se nahaja Učitelj, je tudi Marija, univerzalna Mati – tista, ki je v »Drugi dobi« postala ženska, da bi se čudež utelešenja »Božje Besede« uresničil.
17. Človek je pogosto sodil in raziskoval Marijo ter način, na katerega se je rodil Jezus, in te sodbe so raztrgale plašč čistosti materinskega duha, katerega srce je izlilo svojo kri na svet.
18. V tem času sem odgrnil tančice neznanega, da bi odpravil dvom nevernika in mu dal spoznanje duhovnih naukov.
19. Ljudje so iz moje resnice, ki je kot pot, naredili mnoge stranske poti, na katerih se večinoma izgubljajo. Medtem ko nekateri iščejo posredovanje Nebesne Matere, drugi pa jo spregledajo, njen plašč ljubezni in nežnosti vse večno ovija.
20. Od začetka časov sem razkrival obstoj Duhovne Matere, o kateri so govorili preroki, še preden se je rodila. (228, 1-5)
21. Marija je bila poslana, da razodene svojo krepost, svoj vzor in svojo popolno božanskost. Ni bila ženska, kot so vse druge med ljudmi. Bila je ženska drugačne narave, in svet je opazoval njeno življenje, spoznal njen način mišljenja in čutenja, vedel je za čistost in milino njene duše in telesa.
22. Ona je zgled preprostosti, ponižnosti, nesebičnosti in ljubezni. A čeprav je bilo njeno življenje znano takratnemu svetu in naslednjim generacijam, je veliko takih, ki ne priznavajo njene kreposti, njene deviškosti. Ne morejo si razložiti dejstva, da je bila hkrati devica in mati. Razlog za to je,

da je človek po naravi nevernik in ne zna z budnim duhom presojati božjih del. Če bi študiral Sveto pismo in raziskoval Marijino utelešenje ter življenje njenih prednikov, bi končno vedel, kdo je. (221, 3)

23. Najnežnejša Božja ljubezen do svojih stvaritev nima oblike*. Vendar je v Drugi dobi prevzela obliko ženske v Mariji, Jezusovi materi.

** Marijina podoba, znana iz Marijinih prikazovanj, je zato treba obravnavati le kot duhovno razodetveno podobo, ki je bila sprejeta za kratek čas.*

24. Razumite, da je Marija vedno obstajala, saj je njena bistvenost, njena ljubezen, njena nežnost že od nekdaj bila v Božanstvu.

25. Koliko teorij in zmot so ljudje ustvarili o Mariji! O njenem materinstvu, njenem spočetju in njeni čistosti. Koliko so pri tem bogoklinili!

26. Na dan, ko bodo resnično razumeli to čistost, si bodo rekli: »Bolje bi bilo za nas, če se ne bi nikoli rodili.« Solze ognja bodo gorele v njihovih dušah. Takrat jih bo Marija ovila v svojo milost, Božja Mati jih bo zaščitila s svojim plaščem, Oče pa jim bo odpustil in z neskončno ljubeznijo rekel: »Bodite budni in molite, kajti jaz vam odpuščam, in v vas odpuščam in blagoslavljam svet.« (171, 69–72)

Marijin vzor za žensko

27. Življenje vašega Učitelja je vzor za vse ljudi. Ker pa ženskam ni bilo dano poučevanje o njihovi vlogi matere, jim je bila poslana Marija kot utelešenje božanske nežnosti, ki se je kot ženska pojavila med ljudmi, da bi tudi vam dala svoj božanski vzor ponižnosti. (101, 58)

28. Blagoslovljene ženske: tudi vi sodite v mojo skupino apostolov. Med duhom moškega in vašim ni razlike, čeprav ste telesno različni in je tudi naloga obeh strani različna.

29. Vzemite Jezusa za gospodarja svojega duha in mu sledite po poti, ki jo je začrtala njegova ljubezen. Naredite si njegovo besedo za svojo in objemi njegov križ.

30. K vašemu duhu govorim z istimi besedami, s katerimi govorim moškim, ker ste duhovno enaki. Vendar – če vaše žensko srce išče vzor, ki bi mu lahko sledilo; če potrebujete popolne vzore kot oporo, da bi se v življenju izpopolnili, spomnite se Marije, opazujte jo skozi njeno celotno življenje na zemlji.

31. Bila je Očetova volja, da moje učence, ki so jo poznali med njenim delovanjem in se z njo pogovarjali, zapišejo skromno življenje Marije.

32. To življenje – skromno za tistega, ki ga pozna – je bilo od rojstva do konca na svetu sijajno. Marija je s skromnostjo svojega duha, s svojo neskončno nežnostjo, s čistostjo svojega srca, s svojo ljubeznijo do človeštva napisala mnoge strani ljubečega poučevanja, kar je izražala

bolj z molkom kot z besedami, saj je vedela, da je tisti, ki naj bi govoril ljudem, Kristus.
33. Marijin duh je bil sama materinska ljubezen, ki je izvirala od Očeta, da bi človeštvu dala popoln zgled ponižnosti, poslušnosti in nežnosti. Njen hod po svetu je bil sled svetlobe. Njeno življenje je bilo preprosto, veličastno in čisto. V njej so se izpolnile prerokbe, ki so napovedovale, da se bo Mesija rodil iz device.
34. Le ona je lahko nosila v svojem telesu Božje seme, le ona je bila vredna, da je po izpolnitvi svoje naloge do Jezusa ostala kot duhovna mati človeštva.
35. Zato je Marija vaš popoln vzor, ženske. Obrnite se k njej in jo vzamite za vzor v njenem molku, v njenih delih ponižnosti, v neskončnem samozanikanju iz ljubezni do potrebnih, v njeni tiho trpljenju, v njenem sočutju, ki vse odpušča, in v njeni ljubezni, ki je zagovorništvo, tolažba in sladka pomoč.
36. Device, žene, matere, sirote ali vdove, osamljene ženske, ki imate srce prežeto z bolečino – imenujte Marijo svojo ljubečo in skrbno mater, kličite jo v mislih, sprejmite jo v duhu in jo občutite v srcu. (225, 46–54)

Marija kot zagovornica, tolažnica in soodrešiteljica ljudi

37. Marija je tiho hodila po svetu, a je napolnila srca z mirom, posredovala za potrebne, molila za vse in nazadnje prelila solze odpuščanja in sočutja nad nevednostjo in zlobnostjo ljudi. Zakaj se ne bi obrnili na Marijo, če želite priti k Gospodu, saj ste prek nje sprejeli Jezusa? Ali nista bila mati in sin združena v uri smrti Odrešenika? Ali se v tistem trenutku ni kri Sina pomešala s solzami matere? (8, 47)
38. S križa sem svetu zapustil knjigo življenja in duhovne modrosti – knjigo, ki naj bi jo ljudje skozi stoletja, dobe in epohe razlagali in razumeli. Zato sem rekel Mariji, ki jo je pretresala bolečina, ob nogah križa: »Žena, to je tvoj sin«, pri čemer sem s pogledom pokazal na Janeza, ki je v tistem trenutku utelešal človeštvo, vendar človeštvo, spremenjeno v dobrega Kristusovega učenca, duhovno človeštvo.
39. Tudi k Janezu sem se obrnil z besedami: »Sin, to je tvoja mati« – besede, ki vam jih bom zdaj pojasnil.
40. Marija je utelešala čistost, poslušnost, vero, nežnost in ponižnost. Vsaka od teh kreposti je stopnica na lestvi, po kateri sem sestopil na svet, da bi v naročju te svete in čiste ženske postal človek.
41. Ta nežnost, ta čistost in ljubezen so božje naročje, v katerem se oplodi seme življenja.
42. Ta lestev, po kateri sem se spustil k vam, da bi postal človek in prebival med svojimi otroki, je ista, kot tista, ki vam jo ponujam, da bi se po njej povzpeli k meni , tako da se

spremenite iz ljudi v svetlobne duhove.
43. Marija je lestev, Marija je materino naročje. Obrnite se k njej in srečali boste mene. (320, 68-73)
44. Pustil sem vam Marijo ob nogah križa, na tistem griču, ki je sprejel mojo kri in solze matere. Tam je ostala v pričakovanju svojih otrok, kajti ona bo tista, ki jim bo s ramen vzela križ in jim pokazala pot v nebesa. (94, 73)
45. Marijino sporočilo je bilo sporočilo tolažbe, nežne skrbi, ponižnosti in upanja. Morala je priti na zemljo, da bi razkrila svojo materinsko naravo in ponudila svoje deviško naročje, da bi v njem »Beseda« postala človek.
46. Toda njena misija se ni končala na zemlji. Njen pravi dom je bil onstran tega sveta, od koder lahko razprostre plašč sočutja in skrbi nad vse svoje otroke, od koder lahko sledi korakom tistih, ki so zašli s poti, in izliva svoje nebeško tolažbo na trpeče.
47. Mnoge stoletja, preden naj bi se Marija rodila, da bi – postala človek v ženski – izpolnila božansko usodo, jo je napovedal Božji prerok. Prek njega ste izvedeli, da bo devica spočela in rodila sina, ki se bo imenoval Emanuel, kar pomeni: Bog z nami.
48. V Mariji, ženski brez madeža, na katero se je spustil Duh nebeške materinske ljubezni, se je izpolnila božanska obljuba, ki jo je napovedal prerok.
49. Od takrat jo svet pozna, ljudje in narodi z ljubeznijo izgovarjajo njeno ime, v svoji bolečini pa jo hrepenijo kot mater.
50. Kličete jo Marija Bolestna, ker veste, da je svet v njeno srce zabodel meč bolečine, in iz vaših predstav ne izgine tisti trpeč obraz in izraz neskončne žalosti.
51. Danes vam želim povedati, da morate iz svojih src odstraniti tisto večno podobo bolečine in namesto tega misliti na Marijo kot na dobrosrčno, nasmejano in ljubečo mater, ki deluje duhovno in pri tem pomaga vsem svojim otrokom, da se razvijajo navzgor po poti, ki jo je začrtal Mojster.
52. Ali zdaj spoznavate, da se Marijino poslanstvo ni omejilo na materinstvo na zemlji? Tudi njeno razodetje v »Drugi dobi« ni bilo edino, ampak ji je namenjena nova doba, v kateri bo od duha do duha govorila ljudem.
53. Moj učenec Janez, prerok in videc, je v svojem zamaknjenju videl žensko, oblečeno v sonce, devico, ki je žarela od svetlobe.
54. Ta ženska, ta devica je Marija, ki v svojem naročju ne bo več nosila novega Odrešenika, ampak cel svet ljudi, ki se bodo v njej hranili z ljubeznijo, vero in ponižnostjo, da bi sledili božjim stopinjam Kristusa, Učitelja vseh popolnosti.
55. Prerok je videl, kako je ta ženska trpela, kot da bi rodila; toda ta bolečina je bila bolečina očiščenja ljudi, pokore duš. Ko bo bolečina minila, bo v dušah zasijala luč in

radost bo napolnila duha vaše Univerzalne Matere. (140, 44-52)

Božanska narava Marije

56. Plašč vaše Nebesne Matere že od večnosti daje senci svetu in ljubeče varuje moje otroke, ki so tudi njeni. Marija kot duh ni bila rojena na svetu; njeno materinsko bistvo je že od nekdaj del mene.
57. Ona je žena moje čistosti, moje svetosti. Bila je moja hči, ko je postala ženska, in moja mati, ko je spočela »utelešeno Besedo«. (141, 63–64)
58. Marija je po svoji naravi božanska, njen duh je eno z Očetom in Sinom. Zakaj jo sodijo po človeških merilih, ko pa je bila izbrana hči, ki je bila človeštvu od začetka časov napovedana kot čisto bitje, v katerem se bo utelesilo »Božje Besedo«?
59. Zakaj torej človek bogokloni in dvomi v mojo moč ter brez spoštovanja raziskuje moja dela? Razlog za to je, da se ni poglobil v moje božansko učenje, ni razmišljal o tem, kar pravijo Sveta pisma, niti se ni podredil moji volji.
60. Danes, v »Tretjem času«, prav tako dvomi, da se Marija razodeva ljudem. A jaz vam pravim, da ima delež pri vseh mojih delih, ker je utelešenje najnežnejše ljubezni, ki prebiva v mojem Božjem Duhu. (221, 4-6)
61. Marija je Duh, ki se je tako tesno združil z božanskostjo, da predstavlja enega od njenih vidikov, kakor jih prikazujejo tri razodetne oblike: Oče, Beseda in Luč Svetega Duha. V tem smislu je Marija tisti Božji Duh, ki razodeva in uteleša božansko skrb. (352, 76)
62. Koliko jih upa, da bodo prišli v najvišje nebesa, da bi spoznali Marijo, ki si jo vedno predstavljajo v človeški podobi kot žensko, kakršna je bila na svetu, kot mater Kristusa, ki je postal človek, in si jo predstavljajo kot kraljico na prestolu, lepo in mogočno.
63. Vendar vam pravim, da ne smete več dajati podobe božanskemu v svojem umu. Marija, vaša duhovna mati, obstaja; vendar pa v nebesih nima niti podobe ženske niti kakršne koli druge podobe. Ona je sveta in ljubeča nežnost, katere usmiljenost se razteza v neskončnost. Ona vlada v dušah, vendar je njeno vladanje vladanje ponižnosti, usmiljenosti in čistosti. Vendar pa n a prestola, kot si to predstavljajo ljudje.
64. Lepa je, a njena lepota je takšna, da si je niti z najlepšim obrazom ne morete predstavljati. Njena lepota je nebeška, nebeškega pa nikoli ne boste mogli razumeti. (263, 30)

65. Marija, vaša Univerzalna Mati, živi v Meni in svojim ljubljenim otrokom podarja najnežnejše ljubezenske dotike. Bila je v vaših srcih, da bi v njih pustila svoj mir in pripravila svetišče. Marija bdi nad svetom in razprostira svoje krila nad njim kot škrjanec, da ga varuje od enega pola do drugega. (145, 10)

66. V moji božanskosti živi posredniška ljubezen; to je Marija. Koliko src, ki so ostala zaprta za vero, se je po njej odprlo za kesanje in ljubezen! Njena materinska bit je prisotna v vsem stvarstvu, vsi jo čutijo, a vendar jo nekateri z odprtimi očmi zanikajo. (110, 62)

67. Tisti, ki zanikajo božansko materinstvo Marije, zanikajo eno najlepših razodetij, ki jih je Božanstvo dalo ljudem.

68. Tisti, ki priznavajo božanskost Kristusa in zanikajo Marijo, ne vedo, da se odpovedujejo najbolj nežni in ljubki lastnosti, ki obstaja v moji božanskosti.

69. Koliko jih je, ki mislijo, da poznajo Sveto pismo, pa vendar ne vedo ničesar, ker niso ničesar razumeli. In koliko jih je, ki kljub svojemu mnenju, da so odkrili jezik stvarstva, živijo v zmoti.

70. Materinski duh deluje ljubeče v vseh bitjih, njegovo podobo lahko vidite povsod. Njena božanska materinska ljubezen je kot blagoslovljeno seme padla v srca vseh bitij, in vsako kraljestvo narave je njeno živo pričevanje, vsako materino srce pa je oltar, postavljen v čast tej veliki ljubezni. Marija je bila božanski cvet, Jezus pa njegov plod. (115, 15–18)

Poglavje 21 – Vsemogočnost, vsesplošna prisotnost Boga in njegova pravičnost

Božja moč

1. Če sedanji človek z vsem svojim znanjem ni sposoben podrediti elementov narave svoji volji – kako bi potem lahko svojo moč vsilil duhovnim silam?

2. Tako kot nebesna telesa v vesolju sledijo svojemu nespremenljivemu redu, ne da bi jim človeška volja lahko spremenila njihovo pot ali usodo, tako tudi reda, ki obstaja v duhovnem svetu, nihče ne more spremeniti.

3. Jaz sem ustvaril dan in noč, to pomeni, da sem jaz Luč in nihče drug razen mene je ne more zadržati. Enako velja za duhovno. (329, 31–33)

4. Če verujete vame, lahko zaupate, da je moja moč neskončno večja od človeškega greha in da se zato morata človek in njegovo življenje spremeniti, takoj ko greh umakne pred lučjo resnice in pravičnosti.

5. Si lahko predstavljate življenje na tem svetu, ko bodo ljudje enkrat izpolnjevali Božjo voljo? (88, 59-60)

6. Zame ne more biti nemogoče kesanje človeškega bitja, njegova prenova in njegovo odrešitev. Takrat ne bi bil vsemogočen in človek bi bil močnejši od mene. Ali menite, da je moja moč manjša od sile, ki jo ima zlo v ljudeh? Ali menite, da je temna stran v človeku močnejša od božje luči? Nikoli! mi pravi vaše srce.

7. Razmislite: moja naloga je, da vas, potem ko sem vam dal obstoj, vodim k popolnosti in vas vse združim v eno samo duhovno

družino; in ne pozabite, da se moja volja izpolni nad vsem.

8. Jaz, Božanski Sajalec, neopazno sejem svoje seme ljubezni v vsako dušo. Sam vem, kdaj bo to seme vzklilo v celotnem človeštvu, in sam sem sposoben z neskončno potrpežljivostjo čakati na sadove svojih del. (272, 17–19)

9. Ne želim vas poniževati s svojo veličino niti se z njo hvaliti, vendar vam jo kljub temu pokažem, kolikor je to moja volja, da boste občutili najvišjo radost, ker imate za Očeta Boga vse moči, modrosti in popolnosti.

10. Veselite se ob misli, da nikoli ne boste doživeli konca moje moči in da me boste, čim višji bo razvoj vaše duše, tem bolje spoznavali. Kdo ne bi bil zadovoljen z zavedanjem, da nikoli ne bo dosegel veličine svojega Gospoda? Ali se na zemlji niste strinjali s tem, da ste v primerjavi s svojim zemeljskim očetom mlajši? Ali mu niste prostovoljno priznali izkušenj in avtoritete? Ali se niste veselili, ko ste videli, da imate za očeta moškega, ki je močnejši od vas – ponosnega, pogumnega in polnega vrlin? (73, 41–42)

11. Kaj pomeni moč ljudi v primerjavi z mojo močjo? Kaj lahko sploh stori nasprotovanje materialističnih narodov proti neskončni moči duhovnosti? Nič!

12. Dopustil sem, da človek gre do skrajnosti svojega hrepenenja po moči in do vrha svojega ponosa, da sam ugotovi, da je dar svobodne volje, s katerim ga je obdaril Oče, resnica.

13. A ko bo dosegel to mejo, bo odprl oči za luč in ljubezen ter se poklonil v prisotnosti moje prisotnosti, premagan od edine absolutne moči in edine univerzalne modrosti, ki je last vašega Boga. (192, 53)

Božja prisotnost v vsem ustvarjenem

14. Nisem na nobenem določenem ali omejenem mestu, kjer bi prebival v neskončnosti, kajti moja prisotnost je v vsem, kar obstaja, tako v božanskem kot v duhovnem ali materialnem. Ne morete reči, v kateri smeri leži moje kraljestvo; in če dvignete pogled k višinam in ga usmerite v nebo, to storite le simbolično. Kajti vaš planet se neprestano vrti in vam z vsakim gibom ponuja nove dele neba in nove višine.

15. S tem vsem vam želim povedati, da med vami in menoj ni razdalje in da je edino, kar vas ločuje od mene, vaša nedovoljena dela, ki jih postavljate med moj popoln zakon in vašega duha.

16. Čim večja je vaša čistost, čim višja so vaša dela in čim trdnejša je vaša vera, tem bližje, tem globlje in tem bolj odprti za vaše molitve se boste počutili v moji bližini.

17. Prav tako velja: čim bolj se oddaljujete od dobrega, pravičnega, dovoljenega in se predajate materializmu temnega in sebičnega življenja, tem bolj boste morali

čutiti, da sem vse bolj oddaljen od vas. Čim bolj se vaše srce oddaljuje od izpolnjevanja mojega zakona, tem manj občutljivo bo za mojo božansko prisotnost.

18. Razumite, zakaj v tem času razglašam svojo besedo v tej obliki in vas pripravljam na dialog od duha do duha.

19. Ker ste verjeli, da sem neskončno daleč, niste razumeli, kako priti k meni. Poiskal sem vas, da bi vam omogočil občutiti mojo božansko prisotnost in vam dokazal, da med Očetom in njegovimi otroki ni prostorov ali razdalj, ki bi jih ločevale. (37, 27–32)

20. Če mislite, da sem zapustil svoj prestol, da bi se vam razodel, se motite; kajti tisti prestol, ki si ga predstavljate , ne obstaja. Prestoli so nekaj za domišljave in ošabne ljudi.

21. Ker je moj Duh neskončen in vsemogočen, ne prebiva na določenem mestu: je povsod, na vseh mestih, v duhovnem in v materialnem. Kje naj bi bil torej tisti prestol, ki mi ga pripisujete?

22. Nehajte Mi pripisovati materialno telesno podobo na prestolu, podobno tistim na zemlji; osvobodite Me človeške podobe, ki Mi jo vedno pripisujete; nehajte sanjati o nebesih, ki jih vaš človeški um ne more dojeti. Ko se osvobodite vsega tega, bo, kot da bi pretrgali verige, ki so vas vezale, kot da bi se pred vašimi očmi zrušil visok zid, kot da bi se gosta megla razredčila in vam omogočila, da vidite obzorje brez meja in neskončno, sijoče nebesno oblo, ki pa je dostopno vašemu duhu.

23. Nekateri pravijo: Bog je v nebesih, drugi: Bog prebiva v onostranstvu. A ne vedo, kaj govorijo, niti ne razumejo, v kaj verjamejo. Res je, da »prebivam« v nebesih; a ne na določenem mestu, ki ste si ga zamislili: prebivam v nebesih svetlobe, moči, ljubezni, modrosti, pravičnosti, blaženosti, popolnosti. (130, 30, 35–36)

24. Moja univerzalna prisotnost prežema vse, na nobenem mestu ali v nobenem življenjskem prostoru vesolja ni praznine, vse je prežeto z menoj. (309, 3)

25. Povedal sem vam, da sem vam tako blizu, da poznam tudi najbolj skrite vaše misli, da sem povsod, kjer ste vi, ker sem vsepovsod prisoten. Jaz sem Luč, ki osvetljuje vaš um z navdihi ali svetlimi idejami.

26. Jaz sem v vas, ker sem duh, ki vas oživlja, vest, ki vas sodi. Jaz sem v vaših čutih in v vašem telesu, ker sem v vsem stvarstvu.

27. Čutite Me vedno bolj v sebi in v vsem, kar vas obdaja, da boste, ko pride trenutek, da zapustite ta svet, v celoti vstopili v duhovno življenje in da v vaši duši ne bo nobene vznemirjenosti zaradi vtisov, ki bi jih lahko pustil čutni svet; in da se Mi približate še en korak, saj sem vir neskončne čistosti, iz katere boste večno pili. (180, 50-52)

28. Ali veste, kakšen je izvor tiste luči, ki je vsebovana v besedah, izrečenih z ustnicami glasovnih

nosilcev? Njen izvor je v dobrem, v božanski ljubezni, v univerzalni luči, ki izhaja od Boga. To je žarek ali iskra tistega svetlečega Vseobstoja, ki vam daje življenje; to je del neskončne sile, ki vse premika in pod katero vse niha, se giblje in neprestano kroži. To je tisto, kar imenujete božansko izžarevanje, to je luč Božanskega Duha, ki osvetljuje in oživlja duše.

29. Ta izžarevanje vpliva tako na dušo kot na telo, tako na svetove kot na ljudi, rastline in vsa bitja stvarstva. Je duhovna za duha, je materialna za materijo, je inteligenca za razum, je ljubezen v srcih. Je znanje, je talent in je samorefleksija, je instinkt, je intuicija in stoji nad čutili vseh bitij v skladu z njihovim redom, njihovo naravo, njihovo vrsto in njihovo stopnjo razvoja. A izvor je en sam: Bog; in njena bistvenost je ena sama: ljubezen. Kaj je torej nemogoče v tem, da osvetljujem razum teh bitij, da bi vam poslal sporočilo duhovne luči?

30. Rastline sprejemajo življenjsko sevanje, ki jim ga pošilja moj Duh, da bi rodile sadje. Zvezde sprejemajo moč, ki jo moj Duh izžareva nanje, da lahko krožijo po svojih tirnicah. Zemlja, ki je sedanje, živo pričevanje, dostopno vsem vašim čutom, neprestano sprejema izžarevanje življenja, ki iz njenega naročja ustvarja toliko čudežev. Zakaj bi bilo torej nemogoče, da človek, v čigar bitju kot dragulj sije prisotnost Duha, v čemer je utemeljena njegova podobnost z Menoj, neposredno od mojega Duha v svojega prejme božansko sevanje, ki je duhovno seme, ki naj v njem obrodi sad? (329, 42–44)

31. Niti enega vašega vzdihovanja ne bo v nebesih ostalo neuslišanega, vsaka molitev najde svoj odmev v Meni, nobena vaša stiska ali življenjska kriza ne ostane neopažena od moje očetovske ljubezni. 280 Poglavje 21 Vse vem, vse slišim, vse vidim in v vsem sem prisoten.

32. Ker ljudje mislijo, da sem se zaradi njihovih grehov umaknil od njih, se na koncu počutijo oddaljeni od mene. O človeška nevednost, ki je na njihove ustnice prinesla toliko grenkosti! Vedite, da bi, če bi se oddaljil od katerega koli od svojih stvaritev, ta v trenutku prenehala obstajati. Toda to se ni zgodilo in se tudi ne bo zgodilo, kajti ko sem vam dal Duha, sem vas vse obdaril z večnim življenjem. (108, 44-45)

Udarci usode

33. Ne preklinjajte preizkušenj, ki vas in celotno človeštvo obremenjujejo, ne pravite, da so kazen, jeza ali maščevanje Boga, kajti takrat bogoklinjate. Povem vam, da so prav te preizkušnje tiste, ki človeštvo vedno bolj približujejo rešilnemu pristanu.

34. Imenujte jih pravičnost, pokora ali lekcije, takrat bo to ustrezno in pravilno. Jeza in maščevanje sta človeški strasti, ki so značilne za takšna bitja, ki so še daleč od

duševnega miru, harmonije in popolnosti. Ni pravično, da moji ljubezni do vas, ki določa vsa moja dela, dajete vulgarno ime »kazen« ali nevredno ime »maščevanje«.

35. Pomislite, da ste se prostovoljno podali na trnate poti ali v temne brezne in da niste poslušali mojega ljubečega klica niti glasu svoje vesti, zato je bilo nujno, da vam je na pomoč priskočila bolečina, da vas je prebudila, ustavila, pripeljala k razumu in vas vrnila na pravo pot. (181, 6–8)

36. Ne kaznujem vas; toda jaz sem pravičnost in kot taka jo dam občutiti vsakomur, ki prekrši moje zapovedi. Kajti Večni vam je razodel svoj zakon, ki ga nihče ne more spremeniti.

37. Poglejte, kako človek v težki preizkušnji toži, ko pade v neizmerno globoko brezno, ko vidi, kako njegova žena joka ob izgubi ljubljenih, otroci so prikrajšani za preživetje in domovi tonejo v bedo in stisko. Ob svoji nesreči je zmeden, obupa; toda namesto da bi molil in se kesal za svoje grehe, se upira proti Meni in pravi: »Kako je mogoče, da me Bog tako kaznuje?«, medtem ko Božanski Duh v resnici prav tako joče zaradi bolečine svojih otrok, in njegove solze so kri ljubezni, odpuščanja in življenja.

38. Resnično, pravim vam: zaradi razvoja, ki ga je doseglo človeštvo, izboljšanje njegovega položaja v tem času ne visi le na mojem usmiljenju. Je žrtev samega sebe, ne pa moje kazni. Kajti moj zakon in moja luč sijeta v vsaki vesti.

39. Moja pravičnost prihaja, da izruva vsako plevel* z koreninami, in celo naravne sile se razkrivajo kot izvrševalke te pravičnosti. Takrat se zdi, kot da se vse združuje, da bi iztrebilo človeka, čeprav naj bi to služilo njegovemu očiščenju. A nekateri se zaradi tega zmotijo in rečejo: »Če moramo prenašati tako veliko bolečino – zakaj sploh prihajamo na ta svet?«, ne da bi pomislili, da bolečina in greh ne izhajata iz mene.

** Iz drugih, podobnih Kristusovih besed je razvidno, da s tem »plevelom« niso mišljeni ljudje, ampak njihovi zli in pohotenški nagoni in nagnjenosti.*

40. Človek je odgovoren za to, da ostaja v nevednosti o tem, kaj je pravičnost in kaj je pokora. Od tod najprej izhaja njegov upor, nato pa njegovo bogokletstvo. Le tisti, ki je raziskal moje nauke in upošteva moj zakon, ni več sposoben obtoževati svojega Očeta. (242, 19–21)

Božja pravičnost

41. Vi ste kot grmičevje, ki ima včasih tako suhe in bolne veje, da potrebuje boleče obrezovanje, da se odstranijo bolne dele, da se lahko spet pozdravijo.

42. Ko moja ljubezenska pravičnost odstrani z človeškega drevesa bolne veje, ki škodujejo njegovemu srcu, ga ponovno vzpostavi.

43. Ko je treba človeku odrezati del telesa, vzdihuje, trepeče in postane

strahopeten, čeprav ve, da se to dogaja zato, da se odstrani tisto, kar je bolno, kar je mrtvo in ogroža tisto, kar še lahko živi.

44. Tudi vrtnice, ko jih obrežejo, izlivajo svoj življenjski sok kot solze bolečine; toda potem se prekrijejo z najlepšimi cvetovi.

45. Moja ljubezen na neskončno višji način obreže zlo v srcih mojih otrok, pri čemer se včasih žrtvujem sam.

46. Ko so me ljudje križali, sem svoje mučitelje prekril s svojo dobroto in odpuščanjem ter jim dal življenje. S svojimi besedami in v svojem molku sem jih napolnil s svetlobo, jih branil in rešil. Tako obrezujem zlo, ga odbijam s svojo ljubeznijo ter branim in rešujem storilca zla. Ta odpuščanja so bila, so še vedno in bodo večno viri odrešitve. (248, 5)

47. Ne morem izreči sodbe nad vami, ki bi bila težja od teže vaših pregreškov. Zato vam pravim, da se ne morete bati mene, ampak sebe.

48. Samo jaz poznam težo, obseg in pomen vaših pregreškov. Ljudje se nenehno pustijo vplivati zunanjemu videzu, ker ne morejo prodreti v srca svojih bližnjih. Jaz pa gledam v srca in vam lahko rečem, da so k meni prišli ljudje, ki so se obtožili težkih prekrškov in so bili polni kesanja, ker so me žalili, vendar sem jih spoznal za čiste. Nasprotno pa so prišli drugi in Mi povedali, da nikomur niso storili ničesar slabega, toda vedel sem, da lažejo. Kajti čeprav njihove roke niso bile omadeževane s krvjo bližnjega, je kri njihovih žrtev, ki so jim ukazali, da jim vzamejo življenje, priletela na njihovo dušo. To so tisti, ki mečejo kamen in pri tem skrivajo roko. Ko sem v svojem sporočilu izrekel besede »strahopetec«, »lažnivec« ali »izdajalec«, se je njihovo celotno bitje treslo in pogosto so se umaknili iz moje lekcije, ker so čutili pogled, ki jih je obsodil. (159, 42–43)

49. Če v božji pravičnosti ne bi bilo največje Očetove ljubezni, če njegova pravičnost ne bi imela tega izvora, ta človeštvo ne bi več obstajalo, njeni grehi in njene neprestane kršitve bi izčrpale božjo potrpežljivost; toda to se ni zgodilo. Človeštvo še naprej živi, duše se še vedno inkarnirajo, in na vsakem koraku, v vsakem človeškem delu se izraža moja pravičnost, ki je ljubezen in neskončno usmiljenje. (258, 3)

50. Raziskujte Mojo besedo, da ne boste, kot mnogi, zablodili v dejanjih moje božanske pravičnosti, ko z močjo kaznujem tiste, ki storijo le majhno pregreho, in nasprotno na videz odpuščam tistim, ki so storili težko pregreho.

51. Učitelj vam pravi: če z močjo kaznujem tistega, ki je na videz storil le majhno pregreho, je to zato, ker poznam šibkost duš, in če te odstopijo od poti izpolnjevanja zakona, je to lahko prvi korak, ki jih vodi v pogubo. A ko drugim odpustim težko krivdo, se to zgodi zato, ker vem, da je velika krivda za dušo razlog za prav tako veliko kesanje.

52. Ne sodite, ne obsojajte, niti v mislih ne želite, da bi moja pravičnost doletela tiste, ki med narodi povzročajo prelivanje krvi. Pomislite le, da so tudi oni, tako kot vi, moji otroci, moja stvarjenja, in da bodo morali za svoje velike zločine odplačati z velikimi pokorami. Resnično, pravim vam: prav tisti, na katere kažejo s prsti kot na tiste, ki so neusmiljeno uničili mir in vas pahnili v kaos, bodo v prihodnjih časih postali veliki mirovniki, veliki dobrotniki človeštva.

53. Kri milijonov žrtev kriči z zemlje po moji božanski pravičnosti, toda nad človeškim sodstvom bo moja tista, ki doseže vsako dušo, vsako srce.

54. Človeško sodstvo ne odpušča, ne odrešuje, ne ljubi. Moje pa ljubi, odpušča, odrešuje, prebuja k novemu življenju, povzdiguje in razsvetljuje; in prav tiste, ki so človeštvu povzročili toliko bolečine, bom odrešil in rešil, tako da jih bom pustil skozi njihovo veliko pokoro, ki bo talilni lonec, v katerem se bodo prečistili in popolnoma prebudili za glas svoje vesti, da bodo lahko pogledali do najgloblje dna svojih del. Pustil jih bom prehoditi isto pot, po kateri so hodili njihove žrtve, njihovi narodi. A na koncu bodo dosegli duševno čistost, da se bodo lahko vrnili na zemljo, da bodo ponovno zgradili vse, kar je bilo uničeno, da bodo ponovno vzpostavili vse, kar je bilo uničeno. (309, 16-18)

55. Vedite, da vas vaš Oče ne sodi šele takrat, ko pride smrt k vam, ampak da se ta sodba začne takoj, ko se zavedate svojih del in začutite klic svoje vesti.

56. Moja sodba je vedno nad vami. Na vsakem koraku, bodisi v človeškem življenju bodisi v vašem duhovnem življenju, ste podvrženi moji sodbi; toda tukaj na svetu, v telesni lupini, duša postane neobčutljiva in gluha za klice vesti.

57. Sodim vam, da bi vam pomagal odpreti oči za luč, da bi vas osvobodil greha in rešil bolečine.

58. V svoji sodbi nikoli ne upoštevam žalitev, ki ste mi jih morda povzročili, kajti v moji sodbi se nikoli ne pojavi zamera, maščevanje, niti kazen.

59. Ko bolečina prodre v vaše srce in vas zadene na najbolj občutljivem mestu, se to zgodi zato, da vas opozori na kakšno napako, ki jo delate, da bi razumeli moje poučevanje in da bi vam podal novo in modro lekcijo. V ozadju vsake od teh preizkušenj je vedno prisotna moja ljubezen.

60. V nekaterih primerih sem vam dovolil, da razumete vzrok preizkušnje, v drugih pa ne morete najti smisla tega opozorila moje pravičnosti, in sicer zato, ker obstajajo v delu Očeta in v življenju vaše duše globoke skrivnosti, ki jih človeški razum ne more razvozlati. (23, 13–17)

61. Daleč je čas, ko vam je bilo rečeno: »Z merilom, s katerim merite, boste tudi sami merjeni.«

Kolikokrat je bil ta zakon uporabljen, da bi se tukaj na zemlji maščevali in odrinili vsak občutek ljubezni do bližnjega!
62. Zdaj vam pravim, da sem vzel to merilo pravičnosti in vas bom z njim meril, kakor ste vi merili, čeprav moram pojasniti, da bo v vsakem mojem sodbi prisoten Oče, ki vas zelo ljubi, in Odrešenik, ki je prišel za vašo rešitev.
63. Človek je tisti, ki s svojimi deli izreka svojo sodbo, včasih strašne sodbe, in vaš Gospod je tisti, ki vam nudi pomoč, da bi našli način, kako lahko prenašate svoje pokore.
64. Resnično, pravim vam, če se želite izogniti preveč bolečemu pokoru, se pravočasno pokesajte in s iskreno prenovo dajte svojemu življenju novo smer z deli ljubezni in usmiljenja do svojih bratov.
65. Razumite, da sem jaz vrata odrešitve – vrata, ki nikoli ne bodo zaprta za vse, ki me iščejo z resnično vero. (23, 19–23)
66. Zdaj vidite, da božanska pravičnost temelji na ljubezni, ne na kaznovanju, kot je vaša. Kaj bi bilo z vami, če bi vas sodil po vaših lastnih zakonih – pred menoj, pred katerim ne veljajo niti zunanji videz niti lažni argumenti?
67. Če bi vas sodil po vaši hudobiji in uporabil vaše strašno stroge zakone – kaj bi bilo z vami? Takrat bi Me upravičeno prosili, naj pokažem milost.
68. Vendar se vam ni treba bati, kajti moja ljubezen nikoli ne uvena, niti se ne spreminja, niti ne mine. Vi pa zagotovo minevate, umirate in se ponovno rodite, odhajate in se nato spet vračate, in tako hodite po svoji romarski poti, dokler ne pride dan, ko boste spoznali svojega Očeta in se podredili njegovim božanskim zakonom. (17, 53)

Poglavje 22 – Božja ljubezen, skrb in milost

Ljubezen nebeškega Očeta

1. Ne čudite se, da vas moja ljubezen kljub vašim grehom spremlja povsod. Vsi ste moji otroci. Na tem svetu ste imeli podobo božanske ljubezni v ljubezni svojih staršev. Lahko se jim obrnete hrbet, ne priznate njihove avtoritete, ne poslušate njihovih ukazov in ne upoštevate njihovih nasvetov; s svojimi hudobnimi dejanji lahko povzročite rano v njihovih srcih, lahko povzročite, da se jim od tolikega jokanja izsušijo oči, da se jim na sencih pojavijo beli lasje in da so njihovi obrazi zaznamovani s sledmi trpljenja; vendar vas nikoli ne bodo nehali ljubiti in bodo imeli za vas le blagoslov in odpuščanje.
2. A če so vam ti starši, ki ste jih imeli na zemlji in ki niso popolni, dali tako velike dokaze čiste in vzvišene ljubezni – zakaj ste potem presenečeni, da vas Tisti, ki je ustvaril ta srca in jim dal nalogo, da so starši, ljubi s popolno ljubeznijo? – Ljubezen je najvišja resnica. Zaradi resnice sem postal človek in zaradi

resnice sem umrl kot človek. (52, 27)

3. Moja ljubezen vas ne sme presenetiti, vendar pa v njo tudi ne dvomite, ko doživljate, da v svetu pogosto izpraznite zelo grenak kelih.

4. Človek lahko pade globoko, je prežet s temo ali okleva, da bi se vrnil k meni. Vendar bo za vse prišel trenutek, ko me bodo začutili v svojem lastnem bitju, me ne bodo več čutili kot oddaljenega in me tudi ne bodo mogli obravnavati kot tujca ali zanikati mojega obstoja, moje ljubezni in moje pravičnosti. (52, 30)

5. Ne želim vas videti pred seboj kot obtožence, želim vas vedno obravnavati kot svoje otroke, za katere je moja očetovska ljubezen vedno pripravljena pomagati. Ustvaril sem vas za slavo svojega Duha in da bi bili v Meni srečni. (127, 41)

6. Naučite se Me ljubiti, spoznajte, kako vas moja ljubezen kljub vašim prekrškom in grehom spremlja povsod, ne da bi se ji lahko izognili ali se ji umaknili. Spoznajte: čim težji so vaši prekrški, tem večje je moje usmiljenje do vas.

7. Zlobnost ljudi želi odvrniti mojo ljubezen, a ji ne more parirati, ker je ljubezen univerzalna sila, božanska moč, ki vse ustvarja in vse giblje.

8. Dokaz za vse, kar vam pravim, je tisti, ki sem vam ga dal, ko sem se razodel med vami v tem času, ko se je človeštvo izgubilo v breznu svojega greha. Moja ljubezen ne more čutiti gnusa do človeškega greha, temveč sočutje.

9. Spoznajte Me, pridite k Meni, da boste svoje madeže izprali v kristalno čistem izviru Moje usmiljenosti. Prosite, prosite, in dano vam bo. (297, 59–62)

10. Za trenutek ljudje verjamejo, da so mene tako nezaslužni, da ne morejo razumeti, da jih lahko tako zelo ljubim. In ko se enkrat sprijaznijo s tem, da živijo daleč od svojega Očeta, si zgradijo življenje po svojih lastnih predstavah, ustvarijo svoje zakone in ustanovijo svoje verske skupnosti. Zato je njihovo presenečenje veliko, ko Me vidijo prihajati. Takrat vprašajo: »Ali nas naš Oče res tako zelo ljubi, da na tak način išče možnost, da se nam razodene?«

11. Ljudje, lahko vam le rečem, da ne bom pustil propasti tistega, kar je moje, in vi ste moji. Ljubil sem vas, še preden ste bili, in vas bom ljubil večno. (112, 14–15)

Božja skrb in pomoč

12. Učenci, dal sem vam vsa navodila, ki jih duša potrebuje za svoj razvoj.

13. Blagor tistim, ki spoznavajo resnico, kajti hitro bodo našli »pot«. Drugi vedno zavračajo božanska nauka, ker se jim zdi, da so njihova dela boljša od mojih.

14. Vse vas ljubim. Jaz sem pastir, ki kliče svoje ovce, ki jih združuje in prešteva ter si vsak dan želi več – ki jih hrani in ljubkuje, skrbi zanje in se veseli, ko vidi, da jih je veliko, čeprav včasih joka, ko vidi, da niso vse poslušne.

15. Takšna so vaša srca: mnogi med vami prihajate k meni, toda le redki mi resnično sledite. (266, 23–26)

16. Vzemite svoj križ in mi v ponižnosti sledite. Zaupajte, da bom – medtem ko tolažite nekoga, prinašate mir srcu ali luč duši – poskrbel za vse, kar je povezano z vašim materialnim življenjem, in ničesar ne bom zanemaril.

17. Verujte, da ko govorim vašemu duhu, pogledam tudi v vaše srce, da v njem odkrijem njegove skrbi, potrebe in želje. (89, 6-7)

18. Ni ras ali plemen, ne glede na to, kako neizobražena se vam zdijo – tudi tistih, ki jih ne poznate, ker živijo v nedostopnih gozdovih –, ki ne bi izkusila izrazov moje ljubezni. V trenutku nevarnosti so slišala nebeške glasove, ki jih varujejo, ščitijo in svetujejo.

19. Nikoli niste živeli zapuščeni. Od samega začetka, ko ste oživeli, ste bili pod ščitom moje ljubezni.

20. Vi, človeški starši, ki nežno ljubite svoje otroke: bi bili sposobni prepustiti jih njihovi usodi, ko so se komaj rodili v to življenje, ko najbolj potrebujejo vašo skrb, vašo predanost, vašo ljubezen?

21. Videla sem, kako ste skrbeli za svoje otroke, tudi ko so dosegli odraslost; celo za tiste, ki grešijo, ki so vas ranili, skrbite z največjo ljubeznijo.

22. A če se na stiske svojih otrok odzivate na tak način – kakšna bo potem ljubezen vašega nebeškega Očeta, ki vas je ljubil še preden ste sploh obstajali?

23. Vedno sem vam priskočil na pomoč; in v tem času, ko vas srečujem z večjim duhovnim razvojem, sem vas naučil, kako se morate boriti, da uničite zlonamerne sile, in kako povečati vibracije dobrega. (345, 39–42)

24. Zdaj vstopate v novo obdobje svojega življenja; pot je utrjena. Vzemite svoj križ nase in sledite Mi. Ne pravim vam, da na tej poti ni preizkušenj; toda vsakič, ko boste prečkali težak odsek poti ali izpraznili kelih trpljenja, boste slišali glas, ki vas bo spodbujal in vam svetoval, moja ljubezen bo z vami, ki vam bo stala ob strani in vas dvignila, in občutili boste nežno božanje mojega zdravilnega balzama. (280, 34)

25. Ko vidim, da se pustite premagati bolečini in da se, namesto da bi iz nje potegnili nauke, ki jih vsebuje vsaka preizkušnja, zadovoljite s tem, da jokate, preklinjate ali preprosto čakate na smrt kot konec svojih trpljenj, se vam približam, da bi ljubeče nagovoril vaše srce, mu dal tolažbo in upanje ter ga okrepil, da premaga samo sebe, svojo slabost in pomanjkanje vere ter da lahko zmaga nad preizkušnjami; kajti v tem zmagoslavju leži mir, luč in duhovno srečo, ki je prava sreča. (181, 10)

26. Če pomislite, da sem jaz sam v najmanjših bitjih narave – kako bi vas torej lahko zavrnil in se ločil od vas, samo zato, ker imate v sebi

nepopolnosti , saj me prav takrat najbolj potrebujete?
27. Jaz sem življenje in sem v vsem, zato nič ne more umreti. Razmislite temeljito, da ne boste ostali vezani na način izražanja. Umirite svoje čute in odkrijte Me v jedru besede. (158, 43-44)
28. Vrnite se v svoje notranjost in tam boste našli svetišče, skrinjo zaveze. Odkrili boste izvir, vrelce milosti in blagoslovov.
29. Ni nobene nemočne duše, nihče ni izobčen. Glede na mojo božansko usmiljenost ni v celem vesolju niti enega, ki bi se lahko imenoval revnega, ki bi ga oče zavrgel; ni nikogar, ki bi se lahko imenoval izgnanega iz Gospodovih dežel.
30. Kdor se počuti izobčen, to počne zato, ker v sebi ni odkril darov milosti ali ker se je pravkar izgubil v grehu, ker je zaslepljen ali ker se počuti nevrednega.
31. Te milostne darove morate vedno odkrivati v sebi; takrat boste doživeli, da vam moja prisotnost nikoli ne bo manjkala, da bo v vas vedno prisotno »kruh«, »zdravilni balzam«, »orožje«, »ključi« in vse, kar potrebujete, ker ste dediči mojega kraljestva in moje slave. (345, 87)
32. Med Očetom in otroki obstaja vez, ki se nikoli ne more pretrgati, in ta vez je razlog, da poteka dialog med Božjim Duhom in vami vsemi. (262, 35)
33. Človeštvo potrebuje mojo ljubezen, mojo besedo, ki mora prodreti do dna vaših src. Mojster se neusmiljeno bori za to, da se vaše duše vsak dan bolj razsvetljujejo, da se lahko, osvobojene nevednosti, povzdignejo v višje sfere.
34. Vrata mojega kraljestva so odprta in »Beseda« Očeta prihaja k vam z neskončno ljubeznijo, da vam ponovno pokaže pot.
35. Ponovno sem prišel k človeštvu, vendar me ni občutilo, ker sem se pojavil v duhovni obliki, njihov materializem pa je velik. Ker je vaša duša izvirala iz mojega Božanskega Duha – zakaj me ljudje potem niso občutili? Ker so svoje duše vezali na materializem, na nizke strasti.
36. Toda tukaj je Božje Jagnje, ki prihaja k vam kot luč, da vas osvetli in prinese resnico. (340, 13-15)

Ponižnost Najvišjega

37. Razumite, da moja beseda ne napolnjuje vašega uma s praznimi filozofijami, ampak je bistvo življenja. Nisem bogataš, ki vam ponuja posvetno bogastvo. Jaz sem edini Bog, ki vam obljublja kraljestvo resničnega življenja . Jaz sem ponižni Bog, ki se brez pompa približuje svojim otrokom, da bi jih s svojo ljubeznijo in čudežno besedo dvignil na pot pokore. (85, 55)
38. Bodite moji služabniki in nikoli vas ne bom ponižal.
39. Glejte: nisem prišel kot kralj, niti ne nosim žezla ali krone. Med vami sem kot zgled ponižnosti in še več: kot vaš služabnik.
40. Prosite Me in dal vam bom; ukazujte Mi in poslušal bom, da vam dam še en dokaz moje ljubezni in

moje ponižnosti. Prosim vas le, da Me spoznate in izpolnjujete mojo voljo; in če naletite na ovire pri izpolnjevanju svojih dolžnosti, molite in premagujte v mojem imenu, in vaše zasluge bodo večje. (111, 46)

41. Oče govori k vam – Tisti, ki nima nikogar, da bi se mu v molitvi poklonil. A resnično, pravim vam, če bi bil nad menoj kdo večji, bi se mu poklonil, kajti v mojem duhu prebiva ponižnost.

42. Razmislite, kako vi – čeprav ste moji mali otroci – Me spodbujate, da pridem dol, da bi vam govoril, vas poslušal in tolažil, namesto da bi se vi trudili, da bi se povzpeli k Meni. (125, 19)

43. Doživite v svojih srcih radost, da vas ljubi vaš Oče, ki vas nikoli ni ponižal s svojo veličino, ampak jo je razodel v svoji popolni ponižnosti, da bi vas povzdignil in vas pripeljal do tega, da se veselite resničnega življenja v njegovem kraljestvu, ki nima ne začetka ne konca. (101, 63)

Božje sočutje in so-trpljenje

44. Če verjamete, da Jezus, ker je bil Božji Sin, ni čutil bolečine, se motite. Če verjamete, da sem brez bolečine, ker danes prihajam v Duhu, ste prav tako v zmoti. Če mislite, da – ker vem, da boste na koncu vsi pri Meni – danes ne trpim, se tudi v tem motite. Resnično, pravim vam, ni drugega bitja, ki bi bilo občutljivejše od Božanskega Duha.

45. Vprašam vas: Kdo je vsem bitjem dal občutljivost? Kaj dobrega lahko storite, kar ne bi v meni vzbudilo veselja? In kaj slabega lahko storite, kar ne bi bilo kot rana za mojo občutljivost? Glejte, to je razlog, zakaj vam pravim, da me je človeštvo ponovno križalo. Kdaj me bodo sneli s križa in osvobodili trnove krone? (69, 34)

46. Če se nekateri postavljajo za moje sovražnike, jih ne gledam kot take, ampak le kot potrebne. Na tiste, ki se imajo za učenjake in zanikajo moj obstoj, gledam z usmiljenjem. Tiste, ki poskušajo uničiti mene v srcih ljudi, obravnavam kot nevedne, saj verjamejo, da imajo moč in orožje, da uničijo Tistega, ki je stvarnik življenja. (73, 33)

47. Razkrivam se vam kot ljubeč oče, kot ponižen učitelj, nikoli ravnodušen do vaših trpljenj in vedno popustljiv in usmiljen do vaših nepopolnosti, saj boste v mojih očeh vedno otroci.

48. Moram vas soditi, ko vidim, kako otroci, ki so bili ustvarjeni z toliko ljubeznijo in namenjeni večnemu življenju, na zemlji vztrajno iščejo smrt, ne da bi se menili za duhovno življenje, niti ne bi imeli želje spoznati popolnosti, ki jim jih to bivanje ponuja. (125, 59-60)

49. Ker sem vaš Oče, moram nujno sočustvovati s tem, kar čutijo otroci. Le tako boste razumeli, da – medtem ko vsak od vas trpi in čuti svojo bolečino – Božanski Duh

sočustvuje z bolečino vseh svojih otrok.

50. Kot dokaz te resnice sem prišel na svet, da bi postal človek in nosil križ, ki je predstavljal vso bolečino in vse grehe sveta. A če sem kot človek nosil breme vaših nepopolnosti na svojih ramenih in čutil vso vašo bolečino – bi se lahko kot Bog pokazal kot brezsrčen ob stiskah svojih otrok? (219, 11-12)

Božje odpuščanje, milost in usmiljenje

51. Jaz sem edini, ki pozna usodo vseh, edini, ki pozna pot, ki ste jo prehodili in ki jo morate še prehoditi. Jaz sem tisti, ki razume vaše trpljenje in vaše radosti. Vem, koliko ste hodili, da bi našli resnico in pravičnost. Moje usmiljenje je tisto, ki sprejme prestrašen klic tistega, ki Me v svojem srcu prosi za odpuščanje svojih grehov.

52. In kot Oče izpolnim vsako gorečo prošnjo, zbiram vaše solze, ozdravljam vaše slabosti, vam dam občutek, da vam je odpuščeno in da ste oproščeni svojih madežev, da bi lahko na novo oblikovali svoje življenje.

53. Prav tako sem edini, ki vam lahko odpusti žalitve, ki mi jih povzročate vi, ki ste moji otroci. (245, 39-41)

54. V tem času vas moja beseda na novo razsvetljuje. Želim izliti svojo milost v izobilju, da boste čisti in milostni. A če ponovno padeš v greh, spoznaj, ljudstvo, da nisem jaz tisti, ki te odstranjuje iz svojega naročja, ampak da si ti tisti, ki se oddaljuješ od mene, čeprav to ni moja volja. A moje odpuščanje in moja ljubezen sta kot odprta vrata, da sprejmeta vsakogar, ki se želi pokesano vrniti k meni. (283, 69)

55. V ljubezni, s katero vam odpuščam in vas popravljam, se razodevam. Ko ste živeli po svoji volji in pri tem nenehno ranili Očeta, nisem pretrgal niti niti tega grešnega življenja, nisem vam odrekel niti zraka niti kruha; nisem vas zapustil v bolečini, niti nisem prezrl vaših pritožb. In narava vas je še naprej obdajala s svojo rodovitnostjo, svojo svetlobo in svojimi blagoslovi. Tako se razodevam ljudem in se jim razkrivam. Nihče na zemlji vas ne more ljubiti s to ljubeznijo in nihče vam ne more odpustiti tako, kot to počnem jaz.

56. Vaša duša je seme, ki ga od večnosti negujem in izpopolnjujem, dokler ne rodi najlepših cvetov in najpopolnejših plodov. Kako bi vas lahko pustil umreti ali prepustil silam nevihte? Kako bi vas lahko zapustil na vaši poti, ko pa sem edini, ki pozna usodo vseh bitij? (242, 31–33)

57. Vi, ki hodite po napačnih poteh: pripravljen sem vas sprejeti in vam dati svojo moč in svojo luč, če me pokličete. Ni pomembno, če nosite na svojem telesu in duši sledove velikih grešnikov. Poskrbel bom, da boste blagoslovili tiste, ki so vas žalili, in da boste blagoslovili Boga, ker je v vas omogočil ta čudež.

Takrat boste začeli čutiti Kristusovo ljubezen v svojem srcu.
58. Nekateri bodo ob poslušanju teh besed pomislili: Kako je mogoče, da lahko veliki grešniki prejmejo to milost enako kot pravični, ki so si jo zaslužili s svojimi zaslugami?
59. O ljudje, ljudje, ki ne vidite dlje od svojih oči! Svoje dobrote sem vam vedno dajal iz milosti, še preden ste si jih zaslužili.
60. Odgovarjam tako na čisto misel kot na žalostno pritožbo tistega, ki se Mi približuje omadeževan, kadarkoli se iz njega – zaradi pomanjkanja ljubezni do bližnjih – iztrga še tako majhen iskricek ponižnosti ali spoznanja.
61. Jaz sem zagovornik šibkih, ki v svoji veliki nesposobnosti in nevednosti prelivajo solze. Jaz sem Božanska upanje, ki kliče in tolaži tiste, ki jokajo; jaz sem dobrotljivi Jezus, ki nežno ljubkuje tistega, ki stoka v svoji bolečini in pokori.
62. Jaz sem vaš Odrešenik, vaš Izvlečitelj; jaz sem resnica, ki jo človek lahko razume. (248, 18–21)

Poglavje 23 – Božja navdihovanja in razodetja

Božanske navdihnjenosti

1. Učenci: Ko pride moja beseda k vam in je ne razumete, dvomite vanjo. A jaz vam pravim: če vas muči negotovost, umaknite se v samoto polj in tam, sredi narave, kjer imate za priče le prostrano polje, gore in nebesno oblo, še enkrat vprašajte svojega Učitelja. Poglobite se v njegovo besedo in kmalu vas bo dosegel njegov ljubeč odgovor. Takrat se boste počutili podprti, navdihnjeni in prežeti z neznano duhovno blaženostjo.
2. Na ta način ne boste več ljudje s šibko vero, ker veste, da vsaka Božja beseda vsebuje resnico, da pa je treba, da bi jo razumeli, vanjo prodreti s pobožnostjo in čistim umom, ker je svetišče.
3. Kadarkoli boste pripravljeni in boste hoteli nekaj vedeti, bo vaša želja po luči privabila Božansko luč. Kolikokrat sem vam že rekel: Pojdite v gorsko samoto in tam mi povejte svoje skrbi, svoje trpljenje in stiske.
4. Jezus vas je te lekcije naučil v »Drugi dobi« s svojim zgledom. Spomnite se mojega zgleda, ko sem se umaknil v puščavo, da bi molil, preden sem začel s svojim pridigarskim delom. Spomnite se, da sem v zadnjih dneh svojega bivanja med ljudmi, še preden sem šel v sinagogo molit, poiskal samoto oljčnega gaja, da bi govoril z Očetom.
5. Narava je tempelj Stvarnika, kjer se vse dviga k Njemu, da bi ga častilo. Tam lahko neposredno in neposredno sprejemate izžarevanje svojega Očeta. Tam, daleč od človeškega egoizma in materializma, boste čutili, kako modre navdihnje prodrejo v vaša srca in vas spodbujajo, da na svoji poti delate dobro. (169, 28–31)

6. Bodite budni, učenci, kajti ne bom govoril k vam le prek tega glasnika, ampak se bom vaši duši razodel tudi v trenutkih, ko vaše telo spi. Naučil vas bom, kako se pripravljeno predati spanju in svojo dušo osvoboditi zemeljskega, da se dvigne v območja svetlobe, kjer bo prejela preroštvo, s katerim bo osvetlila svojo pot, da bo nato svoje sporočilo posredovala razumu. (100, 30)

7. Nikoli nisem bil daleč od vas, kot ste včasih verjeli, niti mi vaše trpljenje ni bilo nikoli vseeno, niti nisem bil gluh za vaše klice. Dogajalo se je naslednje: niste si prizadevali za izostritev svojih višjih čutov in ste pričakovali, da me boste zaznavali s čutili mesa. A pravim vam, da je čas, ko sem to dopuščal ljudem, že zelo daleč za nami.

8. Če bi si le malo prizadevali razviti nekatere svoje duhovne sposobnosti, kot so notranje povzdignjenje skozi duhovno kontemplacijo, molitev, intuicija, preroški sanje ali duhovni vid – zagotavljam vam, da bi se prek vsake od njih povezali z menoj in tako prejeli odgovore na svoja vprašanja ter božansko navdih v svojih mislih.

9. Vedno sem pripravljen govoriti z vami, vedno čakam na vašo duhovno vzpon in pripravljenost, da bi vam ustregel in vam prinesel srečo, ko se vam razodem v vašem duhu. Za to je potrebno le, da se z največjo iskrenostjo pripravite na prejem te milosti. (324, 52–54)

10. Vprašajte svoje učenjake, in če so iskreni, vam bodo povedali, da so prosili Boga za navdih. Dal bi jim več navdihov, če bi Me za to prosili z več ljubezni do svojih bližnjih in z manj domišljavosti do samih sebe.

11. Resnično, pravim vam: Vse, kar ste nabrali resničnega znanja, prihaja od mene. Vse, kar imajo ljudje čistega in vzvišenega, bom v tem času uporabil v vašo korist, saj sem vam to podelil prav zato. (17, 59–60)

12. Zdaj je čas, v katerem moj Duh neprestano govori duhu, duši, razumu in srcu ljudi. Moj glas doseže ljudi prek misli in preizkušenj, skozi katere se mnogi sami prebudijo k resnici, saj tisti, ki jih vodijo ali poučujejo, spijo in si želijo, da se svet nikoli ne bi prebudil. (306, 63)

13. V »Tretjem času« sem z jasnostjo svojih razodetij uresničil tisto, kar je za ljudi nemogoče: da se sporočam prek človeškega razuma.

14. Razumite Me, učenci, kajti v dialogu od duha do duha, ki vas čaka, boste večno čutili mojo prisotnost. Če se boste znali pripraviti, Mi ne boste več rekli: »Gospod, zakaj ne prideš? Zakaj ne vidiš moje bolečine?« Ne boste Mi več tako govorili. Resnično, učenci, pravim vam, kdor tako govori z menoj, bo dal očitni dokaz svoje nevednosti in nepripravljenosti.

15. Ne želim videti svojih učencev ločenih od mene, želim, da mi v svojem duhu rečete: »Učitelj, ti si med nami, naš duh te čuti, tvoja

modrost je vir moje navdiha.« To je pravo izpovedovanje vere, ki ga želim slišati od vas. (316, 54)

Prilagajanje božjih razodetij razumevanju ljudi

16. Vaši jeziki so preveč omejeni, da bi razkrili Božansko; zato sem moral v vseh časih govoriti k vam v prilikah, v podobah, ki ustrezajo vašemu razumevanju ; toda zdaj vidite, da – čeprav sem na ta način govoril k vam – ste Me le malo razumeli, ker vam je manjkala potrebna volja, da bi raziskali Moja razodetja. (14, 50)

17. V vsakem času ste Me pričakovali, in vendar – kadarkoli sem bil med vami, Me niste prepoznali zaradi vaše nepripravljenosti in pomanjkanja duhovnosti. Povem vam: kakršnokoli obliko že prevzame moja prisotnost, vedno bo vsebovala resnico in božansko življenjsko esenco.

18. Povedal sem vam, da sem uporabil različne oblike, da bi se razodel svetu. Vendar te niso bile maska, da bi vam skril svojega Duha, ampak so služile temu, da sem se po človeško izrazil, omejil in se tako naredil slišen in občutljiv za ljudi.

19. Zdaj vam pravim, da morate, preden izrečete svojo sodbo, najprej poslušati ta glas, dokler ne pride trenutek vašega prepričanja ali vašega razsvetljenja, ko se v duši razjasni. (97, 11-12)

20. Dokler bodo ljudje vztrajali v svoji slepoti in nevednosti, bodo povod, da se Bog, ki je predvsem Oče, pred svojimi otroki človeči, omeji in zmanjša, da bi ga lahko razumeli. Kdaj boste dopustili, da se vam pokažem v slavi, v kateri me morate videti?

21. Morate biti veliki, da si lahko predstavljate mojo veličino, in zaradi tega prihajam vedno znova, da vam dam duhovno veličino, da boste lahko doživeli neskončno blaženost, ko spoznate svojega Očeta, občutite njegovo ljubezen, slišite božanski koncert, ki odmeva nad vami. (99, 26-27)

22. Zunanji del tistega razodetja Očeta na Sinaju je bil kamen, ki je služil kot sredstvo za vtisnjenje Božjega zakona vanj.

23. Zunanji del Božjega razodetja ljudem prek Jezusa je bila telesna ovojnica, človeška podoba Kristusa.

24. V današnjem času je bil zunanji del mojega razodetja glasovni nosilec, zato mora ta oblika razodetja, tako kot tista iz preteklih časov, priti do konca.

25. Razumite, da ste otroci duhovnega ljudstva, ki se ne sme hraniti z oblikami, ampak z bistvom. Če boste pravilno razumeli mojo besedo, ne boste nikoli več padli v malikovanje, niti se ne boste oklepali zunanjih obrednih dejanj, obredov, minljivega, kajti vedno boste hrepeneli po bistvenem, večnem. (224, 69–71)

Različne vrste Božjih razodetij

26. Človeštvo bi si želelo obisk novega Mesija, ki bi ga rešil iz

brezna, ali pa bi vsaj želelo slišati Božji glas kot človeški glas, ki odmeva v zraku. Toda pravim vam, zadostovalo bi, da bi malo opazovali ali zbrali svojo dušo v meditaciji, da bi ji dali občutljivost, in že bi slišali, kako vse govori k vam. Če se vam zdi nemogoče, da bi kamni govorili, vam pravim, da ne le kamni, ampak vse, kar vas obdaja, govori k vam od vašega Stvarnika, da bi se prebudili iz svojih sanj o veličini, ošabnosti in materializmu. (61, 49)

27. Razsvetljeni iz preteklih časov so vedno videli svetlobni sijaj, vedno so slišali mojo besedo. Preroki, navdihnjeni, predhodniki, ustanovitelji naukov z visoko duhovnostjo so pričali, da so slišali glasove, ki so se zdeli prihajati iz oblakov, gora, vetra ali kakšnega kraja, ki ga niso mogli natančno določiti; da so slišali Božji glas, kot da bi prihajal iz ognjenih jezikov in skrivnostnih odmevov. Mnogi so slišali, videli in čutili s svojimi čutili, drugi pa s svojimi duhovnimi lastnostmi; enako se dogaja v tem času.

28. Resnično, pravim vam: tisti, ki so moja sporočila sprejemali s svojimi telesnimi čutili, so božansko navdih duhovno razlagali, in to so počeli v skladu s svojo telesno in duhovno pripravljenostjo, v skladu s časom, v katerem so bili na svetu, tako kot se to dogaja zdaj pri človeških orodjih, ki jih imenujete »nosilci glasu« ali »nosilci darov«. Vendar vam moram povedati, da so v preteklih časih, prav tako kot v sedanjih, k čistosti božjih razodetij primešali svoje lastne predstave ali tiste, ki so prevladovale v njihovem okolju, in zavestno ali nezavestno spremenili čistost in neomejeno bistvo resnice, ki je v resnici ljubezen v svojih najvišjih razodetjih.

29. Duhovne vibracije in navdihi so bili v njih, in tako »prvi« kot »zadnji« so pričali in bodo pričali o tem navdihu, ki je prišel do njihovega duha, skoraj vedno ne da bi vedeli kako, na enak način, kot se to danes dogaja pri mnogih in kot se bo jutri dogajalo še pri drugih.

30. Besede, razlage in način delovanja izhajajo iz ljudi in časov, v katerih živijo, toda nad vsem tem stoji najvišja resnica. (16, 11–14)

31. Od časa do časa je potrebno, da se moj Duh razodene na kakršen koli način, ki je dostopen in razumljiv za vašo sposobnost razumevanja. Ta nujnost, da govorim k vam, izhaja iz vaše neposlušnosti mojemu zakonu, iz vašega odstopanja od prave poti.

32. Človek je zaradi svobodne volje, ki jo uživa, najbolj uporniško bitje v stvarstvu. Do danes se ni hotel podrediti navodilom vesti.

33. Moja beseda želi nekatere zadržati, drugim dati smernice, vse utrditi v resnici in vas rešiti iz breznih.

34. Ne zamerite mi načina, na katerega se zdaj razodajam, ki je tako drugačen od tistega v »Drugi dobi«. Vedite, da nikoli nisem dvakrat uporabil iste oblike, saj bi to pomenilo, da bi vas pustil obstati pri istem pouku, jaz pa vedno prihajam,

da vas naučim novih lekcij in vam pomagam narediti nove korake. (283, 39–42)

35. Moja beseda se sporoča na mnoge načine: prek vesti, prek preizkušenj, ki govorijo o Meni, prek naravnih sil ali prek mojih duhovnih otrok. Moja beseda je univerzalna. Vsak, ki se pripravi, bo slišal moj glas. (264, 48)

Nujnost božjih razodetij

36. Moje božansko poučevanje ni namenjeno le duhu – ne, doseči mora tudi človeško srce, da se tako duhovni kot telesni del bitja uskladita.

37. Božja beseda je namenjena razsvetlitvi uma in občutljivosti človeškega srca, življenjska esenca, vsebovana v tej besedi, pa je namenjena hranjenju in povzdignjenju duše.

38. Da bi bilo življenje človeka popolno, nujno potrebuje duhovno hrano, prav tako kot dela in se trudi za materialno hrano.

39. »Človek ne živi samo od kruha,« sem vam rekel v »Drugi dobi«; moja beseda še vedno velja, kajti ljudje se nikoli ne bodo mogli odpovedati duhovni hrani, ne da bi jih na zemlji pestile bolezni, bolečina, tema, nesreče, bedo in smrt.

40. Materialisti bi lahko ugovarjali, da ljudje že živijo samo od tega, kar jim prinašata zemlja in narava, ne da bi se morali truditi za kaj duhovnega, kar jih hrani in krepi na njihovi življenjski poti. A moram vam povedati, da to ni popolno in izpolnjeno življenje, temveč obstoj, ki mu manjka bistveno, kakršno je duhovnost. (326, 58–62)

41. V vseh časih sem se človeku razodeval na preprost način, da me je lahko razumel, vedno sem to storil v okviru zmožnosti vašega razuma in vašega srca. Prisel sem k vam, da bi vam dal zgled ponižnosti, ko sem se sklonil k vašemu ubogemu življenju, da bi vas povzdignil k boljšemu življenju. (226, 54)

42. Tukaj se izpolnjuje beseda, ki sem vam jo dal, ko se je Jezus v »Drugi dobi« zahvalil svojemu Očetu, ker je svojo modrost skril pred učenjaki in izobraženci, jo pa podaril in razodel ponižnim.

43. Da, moj narod, kajti tisti, ki jih imenujete učenjaki, se napihujejo in hočejo zadrževati preprosto ljudstvo, tako da ga učijo le tisto, kar imajo za drobtine kruha, ki so ga prejeli od mene.

44. Revni pa, »mali ljudje«, ki dobro poznajo stiske, ki jih prinaša življenje, in tudi s tem povezana pomanjkanja – če lahko kdaj kaj imenujejo svoje, imajo občutek, da je to zanje preveč, in zato to delijo z drugimi.

45. Sedaj še dodajam: če se pohlepen človek spremeni v radodarnega in ošabni v ponižnega, bosta takoj deležna vsega tistega, kar imam pripravljeno za tistega, ki zna živeti krepostno. Kajti moja ljubezen ni pristranska, je vseobsegajoča, je za vse moje otroke. (250, 17)

Neskončnost božjih razodetij

46. To poučevanje, ki naj osvetli Tretje obdobje, ni moje zadnje. Duhovno nima konca. Moj zakon sije kot božansko sonce v vseh vestih. Stagnacija in propad sta značilna le za človeška bitja in sta vedno posledica slabosti, šibkosti ali nebrzdanosti strasti.

47. Ko bo človeštvo enkrat utemeljilo svoje življenje na duhovnih temeljih in bo v sebi nosilo ideal večnosti, ki vas navdihuje moja nauka, bo našlo pot napredka in popolnosti in se nikoli več ne bo oddaljilo od poti svojega vzpona. (112, 18)

48. Če mislite, da sem vam šele zdaj razkril nekaj o duhovnem življenju, ste v veliki zmoti; kajti še enkrat vam pravim: božansko poučevanje se je začelo, ko se je rodil prvi človek, in ne pretiravam, ko vam pravim, da se je moje poučevanje začelo s stvarjenjem duhov, še preden je bil svet. (289, 18)

49. Ko so ljudje še verjeli, da obstaja le tisto, kar so lahko odkrili s svojimi očmi, in sami niso poznali oblike sveta, v katerem so živeli, so si predstavljali Boga, ki je bil omejen na tisto, kar so poznale njihove oči.

50. Toda v kolikor je njihov razum postopoma razkrival eno skrivnost za drugo, se je vesolje pred njihovimi očmi vedno bolj širilo, velikost in vsemogočnost Boga pa sta za začudeni človeški inteligenci vedno bolj naraščali.

51. Zato sem vam moral v tem času dati pouk, ki je v skladu z vašim razvojem.

52. Vendar vas vprašam: ali moje razodetje vsebuje materialno znanje? Ne, znanje, ki vas ga učim, govori o bivanju onkraj narave, ki jo vidite in že tako dolgo raziskujete. Moje razodetje kaže pot, ki duha vodi navzgor na raven življenja, od koder lahko vse odkrije, spozna in razume.

53. Se vam zdi nemogoče ali vsaj čudno, da se Bog duhovno razodeva ljudem – da se duhovni svet razodeva in manifestira v vašem življenju – da se vam neznani svetovi in sfere razkrivajo? Ali hočete morda, da vaše spoznanje ostane na mrtvi točki in da vam Oče nikoli več ne razodene več kot tisto, kar vam je že razodel?

54. Ne verjemite slepo v navade in ne postavljajte svojemu duhu omejitev v spoznanju!

55. Danes morda zavračate, borite se proti in preganjate duhovno učenje; vendar vem, da se boste jutri poklonili resnici.

56. Vsako božansko razodetje je bilo ob svojem pojavu preganjano in zavračano; toda na koncu se je ta luč uveljavila.

57. Tudi pri znanstvenih odkritjih se je človeštvo pokazalo kot nevernik; toda na koncu se je moralo pokoriti realnosti. (275, 64-70)

58. Ko se bo iz srca človeštva v neskončnost dvignil tempelj Svetega Duha, se bodo v njeni sredi pojavila nova razodetja, ki bodo toliko večja,

kolikor bolj se bodo duše razvijale navzgor. (242, 62)

59. Kako lahko domnevate, da bi – medtem ko sem prišel k vam – lahko zanemarjal druge narode, saj ste vendar vsi moji otroci? Misliš, da je kdo daleč ali zunaj mene, čeprav je moj Duh univerzalni in obsega vse ustvarjeno?

60. Vse živi in se hrani z Menoj. Zato je moj Univerzalni Žarek prišel na celoten zemeljski obod in Duh je sprejel moj vpliv v tem in v drugih svetovih, kajti prišel sem, da rešim vse svoje otroke. (176, 21)

61. Moje razodetje prek glasnikov naj bo po moji volji le začasno, kratka faza priprave, ki naj temu ljudstvu služi kot norma, zakon in temelj, da bi pričalo o tej resnici in jo širilo ter svetu oznanilo prihod »Tretjega časa«.

62. Tako kot je bilo namenjeno, da bo moje razodetje prek človeškega razuma minljivo kot blisk, tako je bilo tudi predvideno, da bodo le nekatere skupine ljudi poklicane, da bodo prisotne pri tem razodetju in sprejmejo to sporočilo.

63. Pogovor od duha do duha pa bo dosegel celotno človeštvo, brez časovne omejitve, kajti ta oblika iskanja, sprejemanja, molitve, poslušanja in občutenja M a velja za vso večnost. (284, 41-43)

Razodetje Božje prisotnosti v človeku

64. Želim vas narediti za svoje učence, da se naučite čutiti Me kot otroci, ki so iz mojega Duha. Zakaj ne bi čutili moje prisotnosti v sebi, saj ste vendar iz moje lastne esence, del mene?

65. Ne čutite Me, ker se tega ne zavedate, ker vam primanjkuje duhovnosti in pripravljenosti, in ne glede na to, koliko znamenj in čustvenih vtisov prejemate, jih pripisujete materialnim vzrokom. Zato vam pravim, da moje prisotnosti ne zaznavate, čeprav sem z vami.

66. Zdaj vam pravim: ali ni morda naravno, da Me čutite v svojem bitju, saj ste del Mene? Ali ni – glede na to – prav, da se vaš duh končno združi z mojim? Razkrivam vam pravo veličino, ki naj bi bila prisotna v vsakem človeku; kajti zablodili ste in v želji, da bi bili veliki na zemlji, ste duhovno postali manjši! (331, 25-26)

67. Ne želim več, da mi pravite: »Gospod, zakaj si daleč od mene, zakaj me ne slišiš, zakaj se počutim sam na življenjski poti?«

68. Ljubljeno ljudstvo: Nikoli se ne oddaljujem od svojih otrok, vi ste tisti, ki se oddaljujete od mene, ker vam je primanjkovalo vere in ste me sami zavrnili ter mi zaprli vrata svojih src. (336, 60)

69. Ne želim, da Me čutite kot oddaljenega; kajti povedal sem vam, da Me boste vsi čutili zaradi svoje duhovnosti, da Me boste neposredno zaznavali. Vaš duh bo slišal moj glas in duhovno boste videli mojo prisotnost. Tako želim videti vaš duh za vedno združen z

mojim; kajti to je moja volja. (342, 57)

VI. Stvarstvo

Poglavje 24 – Duhovno in materialno stvarstvo

Stvarjenje duhovnih bitij

1. Preden so obstajali svetovi, preden so vsa bitja in snov oživela, je že obstajal moj Božanski Duh. A kot Vse-Enost sem v sebi čutil neizmerno praznino, saj sem bil kot kralj brez podanikov, kot učitelj brez učencev. Zato sem sklenil, da bom ustvaril bitja, podobna meni, katerim bom posvetil vse svoje življenje, ki jih bom ljubil tako globoko in iskreno, da – ko bo prišel čas – ne bom okleval, da jim na križu žrtvujem svojo kri.

2. Ne zamerite mi, če vam povem, da sem vas ljubil že preden ste obstajali. Da, ljubljeni otroci! (345, 20-21)

3. Božanski Duh je bil poln ljubezni, čeprav je obstajal sam. Nič še ni bilo ustvarjeno, nič ni bilo okoli Božanskega Bitja, in vendar je ljubil in se počutil kot Oče.

4. Koga je ljubil? Za čigavega Očeta se je čutil? Bila so vsa bitja in vsa stvarstva, ki bi izhajala iz Njega in katerih moč je počivala skrita v Njegovem Duhu. V tem Duhu so bile vse znanosti, vse naravne sile, vsa bitja, vsi temelji stvarstva. On je bil večnost in čas. V Njem je bila preteklost, sedanjost in prihodnost, še preden so svetovi in bitja oživeli.

5. Ta božanska navdihnjenost je postala resničnost pod neskončno močjo božanske ljubezni in življenje se je začelo. (150, 76 79) 6. Da bi se Bog lahko imenoval Oče, je iz svojega naročja ustvaril duhove – bitja, ki so mu bila podobna v njegovih božanskih lastnostih. To je bil vaš izvor, tako ste oživeli v duhovno življenje. (345, 22)

7. Razlog za vaše stvarjenje je bila ljubezen, božanska želja, da bi svojo moč delil z nekom; in razlog, da sem vas obdaril s svobodno voljo, je bila prav tako ljubezen. Želel sem se počutiti ljubljenega od svojih otrok – ne zaradi zakona, ampak iz spontanega čustva, ki naj bi prosto izbruhnilo iz vaše duše. (31, 53)

8. Vsak duh je nastal iz čiste misli Božanstva; zato so duhovi popolno delo Stvarnika. (236, 16)

Delovanje velikih duhov v stvariteljskem delu

9. Elija je veliki duh, ki je na desni strani Boga in se v svoji ponižnosti imenuje Božji služabnik; prek njegovega posredovanja in drugih velikih duhov premikam duhovni vesolje in izvajam velike in visoke sklepe. Da, moji učenci, imam na voljo množice velikih duhov, ki vladajo stvarstvu. (345, 9)

Božje misli o previdnosti

10. Poslušajte, učenci: Preden ste stopili v življenje, sem že obstajal, in v mojem duhu je bil skrit vaš. A nisem vas hotel narediti za dediče mojega kraljestva, ne da bi si to zaslužili, niti da bi imeli tisto, kar obstaja, ne da bi vedeli, kdo vas je ustvaril; niti nisem hotel, da bi od mene odšli brez smeri, brez cilja in brez idealov.

11. Zato sem vam dal duha, da vam služi kot vodnik. Podelil sem vam svobodno voljo, da bi vaša dela imela pred menoj resnično vrednost. Dal sem vam dušo, da bi se vedno hrepenela po tem, da se povzdigne k svetlobi in čistosti. Dal sem vam telo, da bi prek srca imeli občutek za dobro in lepo in da bi vam služilo kot preizkušnja, kot nenehno preskušanje in tudi kot orodje za življenje v materialnem svetu. (35, 48–49)

Ustvarjanje materialnih svetov za duhovna bitja

12. Ko je prostor prvič osvetlila prisotnost duhov, so ti – ker so bili še negotovi in nerodni kot majhni otroci in niso imeli niti razvoja niti moči, da bi se zadrževali na mestih visoke duhovnosti – čutili potrebo po opori, po oporišču, da bi se počutili močni; in tako jim je bila dana snov in materialni svet, v svojem novem stanju pa so pridobili izkušnje in spoznanja. (35, 50)

13. Vesolje se je napolnilo z bitji in v vseh se je razodela Očetova ljubezen, moč in modrost. Kot neizčrpen vir življenja je bilo Gospodovo naročje od tistega trenutka, ko je zapovedal, naj se atomi združijo, da bi oblikovali bitja in telesa ter jim dali obliko.

14. Najprej je obstajalo duhovno življenje, najprej so bila duhovna bitja, šele potem pa materialna narava.

15. Ker je bilo sklenjeno, da morajo mnoga duhovna bitja prevzeti telesno obliko, da bi živela v materialnih svetovih, je bilo vse vnaprej pripravljeno, da bi Gospodovi otroci našli vse, kar potrebujejo.

16. Pot, po kateri bodo morali hoditi njegovi otroci, je obsipal z blagoslovi, vesolje je preplavil z življenjem in pot človeka, v katerega je položil božjo iskro – duha, dušo –, napolnil z lepoto ter ga tako ustvaril iz ljubezni, inteligence, moči, volje in zavesti. Vse, kar obstaja, pa je ovil v svojo moč in mu pokazal njegovo poslanstvo. (150, 80–84)

17. Ko je Oče ustvaril svet in mu dal namen, da bo kraj pokore, je že vedel, da bodo njegovi otroci na svoji poti podlegli slabostim in pregreham, da bo potrebno zatočišče, da bi naredili prvi korak k obnovi in izpopolnitvi. (250, 37)

Stvarjenje človeka

18. Poslušajte: Bog, najvišje bitje, vas je ustvaril »po svoji podobi in podobnosti« – ne glede na materialno obliko, ki jo imate, ampak glede na sposobnosti, s

katerimi je opremljen vaš duh, podobne tistim, ki jih ima Oče.
19. Kako prijetno je bilo za vašo domišljavost, da ste se imeli za podobo Stvarnika. Menite, da ste najbolj razvita bitja, ki jih je ustvaril Bog. Vendar ste v hudi zmoti, če domnevate, da je bil vesolje ustvarjeno samo za vas. S kakšno nevednostjo se imenujete krona stvarstva!
20. Razumite, da niti Zemlja ni ustvarjena samo za ljudi. Na neskončni lestvi božjega stvarstva obstaja neskončno število duš, ki se razvijajo v izpolnjevanju Božjega zakona.
21. Cilji, ki vključujejo vse in ki jih vi kot ljudje, četudi bi hoteli, ne morete razumeti, so veliki in popolni, kakor so vsi nameni Očeta. A resnično, pravim vam, niste niti največja niti najmanjša Gospodova bitja.
22. Ustvarjeni ste bili, in v tistem trenutku je vaš duh prejel življenje od Vsemogočnega, ki je v sebi nosilo toliko lastnosti, kolikor jih je bilo potrebno, da bi izpolnili težko nalogo v večnosti. (17, 24–28)
23. V dušo človeka, ki je moje mojstrovino, sem položil svojo Božansko Luč. Negoval sem jo z neskončno ljubeznijo, kakor vrtnar neguje razvajeno rastlino v svojem vrtu. Postavil sem vas v ta življenjski prostor, kjer vam za življenje nič ne manjka, da bi spoznali mene in spoznali sebe. Vaši duši sem dal pooblastilo, da čuti življenje onostranstva, in vašemu telesu čute, da se okrepite in izpopolnite. Vam sem izročil ta svet, da na njem začnete delati svoje prve korake in na tej poti napredka in izpopolnjevanja doživite popolnost mojega zakona, da me med svojim življenjem vedno bolj spoznavate in ljubite ter da s svojimi zaslugami pridete do mene.
24. Podaril sem vam dar svobodne volje in vas opremil z vestjo. Prvo, da se v okviru mojih zakonov svobodno razvijate, in drugo, da razlikujete dobro od zla, da vam kot popoln sodnik pove, kdaj izpolnjujete moj zakon ali ga kršite.
25. Vest je luč iz mojega Božanskega Duha, ki vas niti za trenutek ne zapusti.
26. Jaz sem pot, resnica in življenje, jaz sem mir in sreča, večna obljuba, da boste pri meni, in tudi izpolnitev vseh mojih besed. (22, 7-10)

Spomin na raj

27. Prvi ljudje – tisti, ki so bili pradedje človeštva, so nekaj časa ohranili vtis, ki ga je njihova duša odnesla iz »duhovne doline« – vtis lepote, miru in blaženosti, ki je v njih trajal, dokler se v njihovem življenju niso pojavile strasti mesa in tudi boj za preživetje.
28. Vendar vam moram povedati, da duša tistih ljudi, čeprav je prišla iz svetlobe, ni izvirala iz najvišjih domov – tistih, do katerih lahko pridete le z zaslugami.
29. Kljub temu je bilo stanje nedolžnosti, miru, blaginje in zdravja, ki so ga te duše ohranile ob

svojih prvih korakih, nepozabno obdobje svetlobe, o katerem so pričevale svojim otrokom, ti pa svojim potomcem.
30. Materializiran razum ljudi, ki je napačno razumel pravi pomen tega pričevanja, je nazadnje verjel, da je bil raj, v katerem so živeli prvi ljudje, zemeljski raj, ne da bi razumel, da je bil to duševno stanje tistih bitij. (287, 12-13)

Narava človeka

31. Duša in telo sta različne narave, iz njiju je sestavljeno vaše bitje, nad obema pa stoji duh. Prva je hči svetlobe, druga izhaja iz zemlje, je snov. Obe sta združeni v enem samem bitju in se borita druga proti drugi, vodeni od duha, v katerem imate Božjo prisotnost. Ta boj se je do danes neprestano odvijal; toda na koncu bosta duša in telo v harmoniji izpolnila nalogo, ki jo moj zakon dodeljuje vsakemu od njiju.
32. Dušo si lahko predstavljate tudi tako, kot da bi bila rastlina, telo pa zemlja. Duša, zasajena v materijo, raste, se vzpenja, pri tem pa se hrani s preizkušnjami in nauki, ki jih prejema med svojim človeškim življenjem. (21, 40–41)

Enotnost Stvarnika s stvarstvom

33. Božji duh je kot neskončno veliko drevo, pri katerem so veje svetovi, listje pa bitja. Ker je to isti rastlinski sok, ki teče skozi deblo v vse veje in od tam v listje – ali ne verjamete, da obstaja nekaj večnega in svetega, kar vas vse med seboj povezuje in združuje s Stvarnikom? (21, 38)
34. Moj Duh, ki je vseobsegajoč, obstaja v vsem, kar sem ustvaril, bodisi v duhovni bodisi v materialni naravi. V vsem je prisotno moje delo in na vseh ravneh življenja priča o moji popolnosti.
35. Moje božansko delo obsega vse – od največjih in najpopolnejših bitij, ki prebivajo na moji desnici, do komaj zaznavnih mikroorganizmov, rastlin ali mineralov, atomov ali celic, ki dajejo obliko vsem stvaritvam.
36. S tem vas ponovno opozarjam na popolnost vsega, kar sem ustvaril – od materialnih bitij do duhov, ki so že dosegli popolnost. To je moje delo. (302, 39)
37. Kdor odstopa od duhovnega zakona, ki je najvišji zakon, pade pod vladavino podrejenih ali materialnih zakonov, o katerih ljudje prav tako malo vedo. Kdor pa uboga najvišji zakon in ostaja v skladu z njim, stoji nad vsemi redovi, ki jih imenujete naravni, ter čuti in razume več kot tisti, ki ima le znanje, ki ga je našel v znanosti ali v religijah.
38. Zato vas je Jezus osupnil z deli, ki jih imenujete čudeži; vendar spoznajte nauke, ki vam jih je dal iz ljubezni. Razumite, da v Božanskem, ki vibrira v celotnem stvarstvu, ni nič nadnaravnega niti protislovnega. (24, 42-43)

Poglavje 25 – Narava

Zakonitosti narave

1. Naučil sem vas, da gledate na Boga kot na Vse-Enega, kot na čudež brez meja za vašo duhovno domišljijo, kot na silo, ki povzroča gibanje in delovanje v celotnem vesolju – kot na življenje, ki se razodeva tako v najpreprostejši rastlini kot v tistih svetovih, ki v milijonih krožijo po vesolju, ne da bi kateri koli od njih prekršil zakon, ki jih vladajo.

2. Ta zakon sem jaz, vaš Bog, je zakon neprestanega razvoja, ki človeka preseneča in mu odpira široka področja raziskovanja, ki mu omogočajo, da vedno bolj prodre v skrivnosti narave. (359, 74–75)

3. Razumite, da je zakon pot, ki jo je utrl Najvišji Stvarnik s svojo ljubeznijo, da bi vodil vsako od svojih stvaritev. Razmišljajte o življenju, ki vas obdaja, ki je sestavljeno iz osnovnih snovi in neskončnega števila organizmov, in na koncu boste odkrili, da se vsako telo in vsako bitje giblje po poti ali tirnici, ki jo na videz usmerja tuja in skrivnostna sila. Ta sila je zakon, ki ga je Bog izdal za vsako od svojih stvaritev.

4. Če boste raziskovali te pomembne procese, boste na koncu prišli do spoznanja, da dejansko vse živi, se giblje in raste pod najvišjim zakonom. (15, 4)

Božja prisotnost v naravi

5. Iščite Me v vseh delih, ki sem jih ustvaril, in Me boste lahko našli povsod. Poskušajte Me slišati in Me boste slišali v mogočnem glasu, ki izhaja iz vsega ustvarjenega; kajti zame ni težko, da se izražam skozi bitja stvarstva.

6. Razodajam se tako v zvezdi, v besu nevihte kot tudi v prijetni svetlobi jutranjega zarja. Svoj glas pustim odmevati v melodičnem petju ptice, prav tako pa se izražam tudi skozi vonj cvetja. In vsaka moja oblika izražanja, vsak vidik, vsako delo vam govori o ljubezni, o izpolnjevanju zakonov pravičnosti, modrosti, večnosti v duhovnem. (170, 64)

Narava, Božje stvarstvo in prispodoba za duhovno

7. Mnogi so naravo naredili za svojega boga, tako da so jo poveličevali kot ustvarjalni vir vsega, kar obstaja. A resnično, pravim vam, ta narava, iz katere so izšli vsi bitji – materialne sile in naravna kraljestva, ki vas obdajajo –, ni ustvarjalka; jo je prej načrtoval in ustvaril božanski Stvarnik. Ni niti vzrok niti temelj življenja. Samo jaz, vaš Gospod, sem začetek in konec, alfa in omega. (26, 26)

8. Vse, kar vas obdaja in obdaja v tem življenju, je podoba večnega življenja, je globoko učenje, ki se razlaga skozi materialne oblike in predmete, da bi ga bilo mogoče razumeti.

9. Še niste prodrli do dna tega čudovitega nauka, in človek se je ponovno zmotil, ker je življenje, ki ga vodi na zemlji, razumel, kot da bi bilo večnost. Zadovoljil se je s tem, da se je ukvarjal z zunanjimi pojavi, in preziral vse, kar vsebuje božansko razodetje – tisto, kar je v njem bistvo in resnica, ki sta prisotni v vsem stvarstvu. (184, 31–32)

10. Ne želim vam prikrivati ničesar od tega, kar sem vložil v naravo za vaše ohranjanje, zdravje, prehrano, dobro počutje in veselje mojih otrok.

11. Nasprotno, pravim vam: tako kot vam ponujam kruh Duha in vas vabim, da vdihujete božanske esence in se osvežujete z duhovnimi vonjavami, tako ne smete prezirati niti se oddaljevati od tega, kar vam narava podarja; kajti tako boste dosegli harmonijo, zdravje, energijo in s tem pravo izpolnjevanje zakonov življenja. (210, 22)

12. Nerazumno bitje vodi instinkt, ki je njegov notranji glas, njegov gospodar, njegov vodnik. Je kot luč, ki izvira od njegove matere, narave, in mu osvetljuje pot, ki jo mora prehoditi v svojem življenju – tudi to je pot nevarnosti in tveganj.

13. Vzemite si za zgled harmonijo, v kateri živi vsak rod, dejavnost tistih, ki so pridni. Vzemite si k srcu primere zvestobe ali hvaležnosti. To so primeri, ki vsebujejo božansko modrost, saj izvirajo iz mojih stvaritev, prav tako izhajajo iz mene, da vas obdajajo in spremljajo na vašem svetu, da sodelujejo pri tem, kar sem položil na zemljo. (320, 34; 37)

Moč božjih otrok nad naravo

14. Naravne sile vam bodo ubogale, če boste izpolnjevali moj zakon in Me za to prosili v dobro svojih bližnjih. (18, 47)

15. Ali vas nisem naučil, da lahko tudi razbesnele naravne sile slišijo vaše molitve in se pomirijo? Če poslušajo moj glas – zakaj ne bi poslušale tudi glasu Gospodovih otrok, če so se ti pripravili? (39, 10)

16. Dajem duhu moč nad materijo, da bi iz preizkušenj izšel zmagovito in dosegel končni cilj poti. Toda boj bo velik; kajti odkar je človek na svetu ustvaril edino kraljestvo, v katero verjame, je uničil harmonijo, ki naj bi obstajala med njim in vsem, kar ga obdaja. S svojega ponosnega prestola želi vse podrediti moči svoje znanosti in elementom ter silam narave vsiliti svojo voljo. Toda to mu ni uspelo; kajti že dolgo je pretrgal vezi prijateljstva z duhovnimi zakoni.

17. Ko sem zdaj temu ljudstvu tukaj povedal, da mu lahko naravne sile ubogajo, so bili nekateri, ki temu niso verjeli, in pravim vam, da imajo razlog za dvom; kajti narava nikoli ne bo ubogala tistih, ki jo prezirajo, oskrunjajo ali se iz nje norčujejo. Kdor pa zna živeti v skladu z zakoni duha in snovi – to pomeni, kdor živi v harmoniji z vsem, kar ga obdaja –, bo med svojim življenjem v sozvočju s svojim Stvarnikom in si pridobil pravico, da mu elementi narave

služijo in so mu poslušni, kakor pripada vsakemu otroku, ki je poslušen svojemu očetu, Stvarniku vseh stvari. (105, 39)

18. Ne lažem niti ne pretiravam, ko vam pravim, da naravna kraljestva lahko slišijo vaš glas ter vam poslušajo in vas spoštujejo.

19. Zgodovina Izraela je bila zapisana kot pričevanje moje resnice in v njej lahko odkrijete, kako so sile in elementi narave vedno znova priznavali in spoštovali Božje ljudstvo. Zakaj to ne bi veljalo tudi za vas?

20. Ali morda mislite, da se je moja moč ali moja ljubezen do človeštva sčasoma spremenila? Ne, vi množice, ki poslušate to besedo, luč mojega Duha vas preplavlja, moja moč in moja ljubezen sta večni in nespremenljivi. (353, 64)

Človek in narava

21. Vendar morate biti previdni, o narodi Zemlje, kajti če boste še naprej uporabljali moje božanske navdihe za izzivanje naravnih sil – če boste svoje skromno znanje še naprej uporabljali za zlo, boste prejeli boleč in strog odgovor, ko ga boste najmanj pričakovali. Izzivate zrak, ogenj, zemljo, vodo in vse sile, in že veste, kakšna bo vaša žetev, če ne boste pravočasno popravili svojega ravnanja, da bi lahko ustavili naravne sile, ki ste jih sprožili s svojo nerazumnostjo.

22. Opozarjam vas, da ste na tem, da izpolnite mero, ki jo moja pravičnost dopušča vaši svobodni volji; preveč izzivate naravo. In ker ste mali, ki se počutite veliki, prihaja ta beseda, da vas opozori na nevarnost, v kateri se nahajate. (17, 60)

23. Rekel sem vam, da se noben list na drevesu ne premakne brez moje volje, in zdaj vam pravim, da noben element narave ne uboga nobene druge volje razen moje.

24. Prav tako vam pravim, da je narava za ljudi lahko tisto, kar si želijo: mati, ki razsipa blagoslove, ljubezen in hrano, ali pa suha puščava, kjer vladata lakota in žeja; učitelj modrih in neskončnih razodetij o življenju, dobrem, ljubezni in večnosti ali neusmiljen sodnik ob neposlušnosti in zablodah ljudi. Oskrunitve,

25. Glas mojega Očeta je prvim ljudem rekel, ko jih je blagoslovil: »Bodite plodni in se množite ter napolnite zemljo, podvržite si jo in vladajte nad ribami v morju, nad pticami v nebesih in nad vsemi bitji, ki se gibljejo po zemlji.«

26. Da, človeštvo, ustvaril sem človeka, da bi bil gospodar in imel moč v zraku, v vodah, na celotni kopnem in v naravnih kraljestvih stvarstva. A rekel sem: »Gospodar«; kajti ljudje – v prepričanju, da z svojo znanostjo obvladujejo zemljo – so sužnji. Čeprav menijo, da obvladujejo naravne elemente, postanejo žrtve svoje nezrelosti, svoje predrznosti in nevednosti.

27. Človeška moč in znanost sta osvojili zemljo, morja in zračni prostor; toda njuna moč in njena

oblast nista v skladu z močjo in oblastjo narave, ki je – kot izraz božje ljubezni – življenje, modrost, harmonija in popolnost. V delih ljudi, v njihovi znanosti in moči se kažejo le ošabnost, sebičnost, domišljavost in zloba. (40, 26–30)

28. Ali se zavedate motenega ravnovesja naravnih sil in najgloblje spremembe, ki so jo utrpele? Ali se zavedate, zakaj vas preganjajo njihove razbesnele sile? Razlog za to je, da ste pretrgali harmonijo, ki obstaja med duhovnim in materialnim življenjem, s čimer ste povzročili tisti kaos, v katerega zdaj tonete. Toda takoj, ko bo človeštvo poslušno zakonov, ki vladajo življenju, bo spet vse mir, izobilje in blaženost. (108, 56)

29. Kako naj bi bila vaša dela na zemlji popolna, če vidim, da ste v sovraštvu z elementi narave, ki so prav tisti, od katerih živite?

30. Moje učenje vam ne želi preprečiti, da bi izkoriščali elemente in sile narave, ampak vas poziva in uči, da jih uporabljate za dobre namene.

31. Naravne sile v vaših rokah se lahko iz prijateljev in bratov spremenijo v sodnike, ki vas bodo strogo kaznovali.

32. Že dolgo je bil čas, da ljudje požanjejo sad izkušenj, da ne bi več izzivali naravnih sil. Kajti z vsem svojim znanjem jih ne bodo mogli ustaviti. (210, 43–46)

33. Drevo znanosti bo ob besu orkana pretreseno in bo svoje plodove spustilo na človeštvo. Toda kdo je razvezal okove teh elementarnih sil, če ne človek?

34. Res je, da so tudi pretekli ljudje spoznali bolečino, da bi se prebudili v resničnost, v luč vesti, in se podredili zakonu. Toda razvit, zavesten in izobražen človek tega časa – kako si upa oskruniti drevo življenja! (288, 28)

35. Tistim, ki menijo, da kaznujem ljudi s tem, da nad njimi sproščam naravne sile, pravim, da se, če tako mislijo, podajajo v veliko zmoto. Kajti narava se razvija in spreminja, in ob njenih spremembah ali prehodih nastajajo pretresi, ki vam povzročajo trpljenj , če ne izpolnjujete mojega zakona; vi pa jih pripisujete božjim kaznim.

36. Res je, da v njih deluje moja pravičnost; toda če bi vi – bitja, ki ste privilegirana z božansko iskro, ki osvetljuje vašo dušo – živeli v harmoniji z naravo, ki vas obdaja, bi vas vaš duh dvignil nad spremembe, nad silo naravnih sil, in ne bi trpeli. (280, 16)

37. Kaj je narava drugega kot veliko bitje? Da, učenci, bitje, ki se prav tako razvija, očisti, razcveti in izpopolni, da bi v svojem naročju lahko gostilo ljudi jutrišnjega dne.

38. Kako pogosto ste nezadovoljni zaradi njenih naravnih prehodnih pojavov na poti k tej popolnosti in jih imate za Božje kazni, ne da bi se zavedali, da se tudi vi skupaj z naravo in stvarstvom prečiščujete, razvijate in približujete popolnosti. (283, 57-58)

Poglavje 26 – Drugi svetovi

Univerzalna Kristusova luč

1. Nekoč sem vam rekel: »Jaz sem luč sveta«, ker sem govoril kot človek in ker ljudje niso vedeli ničesar o tem, kar je onkraj njihovega majhnega sveta. Zdaj vam v duhu pravim: Jaz sem Univerzalna Luč, ki osvetljuje življenje vseh svetov, nebes in domov, ki razsvetljuje vsa bitja in stvarstva ter jim podarja življenje. (308, 4)

2. Jaz sem Večni Sejalec. Že preden sem prišel na zemljo in so me ljudje imenovali Jezus, sem bil že Sejalec; poznali so me tisti, ki so bili onstran materializacije, zmote ali nevednosti – tisti, ki so naseljevali duhovne regije in domove, ki jih še ne poznate in si jih ne morete niti predstavljati.

3. Med tistimi, ki so Me poznali, preden sem prišel na zemljo, sem vam poslal mnoge, da bi na svetu pričali o Meni, da bi oznanili prihod Kristusa, ljubezni in »Besede« Očeta. Med njimi so bili nekateri preroki, drugi so bili utiralci poti, spet drugi pa apostoli.

4. Ta svet ni edini, na katerem so moje stopinje pustile sledi. Kadarkoli je bil potreben Odrešenik, sem bil prisoten.

5. Vendar vam moram povedati, da sta bila na drugih svetovih moj križ in moj kelih odstranjena z obnovo in ljubeznijo vaših bratov in sester, medtem ko sem tukaj, na tem svetu, po mnogih stoletjih še vedno okronan s trni , mučen na križu vaših nepopolnosti in še vedno pijem kelih z žolčem in kisom.

6. Ker moje delo ljubezni vključuje odrešitev za celotno človeštvo, vas čakam z neskončno potrpežljivostjo in vsakemu človeškemu bitju nisem podelil le ene, ampak mnoge priložnosti za njegov vzpon, ter sem skozi mnoga stoletja čakal na prebujenje vseh tistih, ki so se potopili v globoko letargijo. (211, 26–29)

7. Na lestvi k popolnosti je veliko stopnic; v »duhovni dolini« in v neskončnih vesoljskih prostorih je veliko svetov. A resnično, pravim vam, vedno sem se razodel vsem, in glede na duhovno stopnjo sveta, na kateri se nahajajo, je bilo moje razodetje med njimi. (219, 34)

8. Medtem ko človeška bitja razpravljajo o moji božanskosti, mojem obstoju in mojem nauku, obstajajo svetovi, na katerih sem ljubljen v popolnosti.

9. V istem času, ko so nekateri dosegli največjo duševno čistost, vaš planet moralno in duhovno doživlja obdobje velike pokvarjenosti. (217, 65-66)

Duhovna povezava med svetovi

10. Moja Božanska Luč sije povsod; kjerkoli Me iščete, boste našli mojo prisotnost.

11. Jaz sem Oče, ki si prizadeva, da bi med vsemi svojimi otroki zavladala harmonija – tako med tistimi, ki naseljujejo Zemljo, kot

tudi med tistimi, ki živijo na drugih svetovih.

12. Duhovna harmonija med vsemi bitji jim bo razkrila velika spoznanja, jim prinesla dialog od duha do duha, ki bo skrajšal razdalje, približal odsotne in odpravil fronte in meje. (286, 1-3)

13. Človek bo naredil velike korake v smeri duhovnosti; njegov duh bo presegel človeške meje in se bo lahko povzpel v višje življenjske svetove, da bi stopil v stik s svojimi brati in prejel luč, ki mu jo ti ponujajo.

14. Spustil se bo lahko tudi na ravni življenja, na katerih se zadržujejo bitja z nižjo stopnjo razvoja, zaostala bitja, da jim pomaga zapustiti njihovo bedno bivanje in jih prestavi na boljšo življenjsko raven.

15. Stopnišče, po katerem duša vzpenja k svojemu izpopolnjenju, je zelo dolgo; na njem boste srečali bitja neskončno različnih razvojnih stopenj in jim boste ponudili nekaj od tega, kar imate, in tudi oni vam bodo v zameno podarili nekaj od svojega duhovnega bogastva.

16. Takrat boste odkrili, da to ni edini svet, ki se bori za svoje izboljšanje. Spoznali boste, da se duša razvija na vseh planetih, da se na vseh prebudi in raste v izpolnjevanju svojega poslanstva, in želim, da se pripravite, da sklenete zavezo z vsemi svojimi brati, da se z njimi izmenjujete v tistem svetem hrepenenju, da se spoznate, ljubite in si pomagate.

17. Storite to v mojem imenu in v brezpogojni poslušnosti, s svojimi mislimi. Ko boste začeli s to vajo, boste postopoma pravilno razumeli njihove prošnje, njihova učenja in dobrote.

18. Hrepenim po tem, da bi bili v sozvočju s svojimi brati na tem in zunaj tega planeta, ki je trenutno vaš dom. Sklepajte vezi prijateljstva, prosite za pomoč, kadar jo potrebujete, in hitite na pomoč tudi tistim, ki vas prosijo za tisto, kar imate. (320, 44–46)

Spoznavanje drugih svetov in oblik življenja

19. Pogosto ste Me spraševali, kaj obstaja onkraj tega sveta in ali so tiste zvezde, ki krožijo po vesolju, svetovi, podobni vašemu.

20. Moj odgovor na vašo radovednost ni popolnoma odgrnil tančice skrivnosti, saj vidim, da še nimate potrebnega razvoja, da bi razumeli, niti nujno potrebne duhovnosti, da bi se uskladili z drugimi svetovi.

21. Še niste spoznali in razumeli naukov, ki vam jih ponuja planet, na katerem živite, pa že hočete iskati druge svetove. Niste bili sposobni postati bratje med seboj, prebivalci istega sveta, pa hočete odkriti obstoj bitij na drugih svetovih.

22. Zaenkrat naj vam zadostuje, da se spomnite, da sem vam v »Drugi dobi« rekel: »V hiši Očetovi je veliko stanovanj«, in da vam zdaj, v potrditev teh besed, pravim, da

niste edini prebivalci vesolja in da vaš planet ni edini naseljen.
23. Prihodnjim generacijam bo dano videti odprta vrata, ki jih približujejo drugim svetovom, in upravičeno bodo občudovali Očeta.
24. Dobrota in ljubezen, iz katerih cvetita dobrodelnost in mir, bosta ključa, ki bosta odprla vrata skrivnosti, s čimer bodo ljudje naredili korak k vesoljski harmoniji.
25. Danes ste še vedno izolirani, omejeni, ovirani, ker vam je vaš egoizem dovolil živeti le za »svet«, ne da bi si prizadevali za svobodo in povzdignjenje duše.
26. Kaj bi postali vi, prazni ljudje – bitja, ki ste zaradi svojega materializma postali majhni –, če bi vam bilo dovoljeno priti v druge svetove, preden bi se osvobodili svojih človeških napak? Kakšno seme bi posejali? Razdor, nebrzdan ambicij, prazno hvalisanje.
27. Resnično, pravim vam: da bi dosegel tisto znanje, po katerem hrepeni vsak človek, in tisto razodetje, ki osvobaja njegovo mišljenje vprašanj, ki ga mučijo in zbujajo njegovo radovednost, se bo človek moral zelo očistiti, bditi in moliti.
28. Ne bo samo znanost tista, ki mu bo razkrila moje skrivnosti; nujno je, da je ta želja po znanju navdihnjena z duhovno ljubeznijo.
29. Ko bo življenje ljudi enkrat odražalo duhovnost – pravim vam, takrat se jim sploh ne bo treba truditi, da bi raziskovali onstran svojega sveta; kajti v istem trenutku jih bodo obiskali tisti, ki prebivajo v višjih domovih. (292, 3-11)

Namen zvezd

30. V hiši vašega Očeta je veliko »stanovanj«, ki so neskončno številne stopnice lestve, ki vodi k popolnosti. Od tam se »duhovni svet« spušča, da se razodene med vami.
31. Mnogokrat ste Me od duha do duha spraševali o razlogu za obstoj tistega neizmerno velikega števila zvezd in tistih planetov, ki sijajo nad vašim svetom, in Mi ste rekli: »Učitelj, ali so ti svetovi prazni?«
32. A jaz vam pravim: še ni prišel čas, ko vam bom to popolnoma razodel. Šele ko bo človek dosegel duhovnost, bodo mu dana velika razodetja in bo lahko od duha do duha komuniciral s tistimi ljubljenimi bitji moje božanskosti, in takrat bo potekala izmenjava misli med vsemi brati.
33. Vendar pa naj že danes izveste: vsi svetovi so naseljeni z mojimi stvaritvami, nič ni prazno, vsi so blagoslovljena polja in vrtovi, ki jih skrbi Marija, utelešenje božanske nežnosti.
34. Sveti Duh bo skozi vaša usta ponovno posredoval visoka učenja, ki so vam in človeštvu neznana. Kdaj, ljubljeno ljudstvo? Takrat, ko bo med vami vladala duhovnost in predanost vaši misiji. (312, 10-12)
35. Poglej, moje ljudstvo, opazuj nebo, poglej ga natančno, in doživel boš, da v vsaki zvezdi leži obljuba, svet, ki te čaka; to so svetovi

življenja, ki so obljubljeni Božjim otrokom in v katerih boste vsi prebivali. Saj boste vsi spoznali moje kraljestvo, ki ni bilo ustvarjeno le za določena bitja: ustvarjeno je bilo kot univerzalni dom, v katerem se bodo združili vsi Gospodovi otroci. (12, 24)

Poglavje 27 – Onostranstvo

Nujno poznavanje duhovnega življenja

1. Kako nevedni glede duhovnih naukov so današnji ljudje. Razlog za to je, da so jim moj zakon in moje učenje predstavili le kot moralni nauk, ki jim je v pomoč, in ne kot pot, ki njihove duše vodi v popolni dom.

2. Različne veroizpovedi so v srca ljudi posejale napačen strah pred duhovnim znanjem, kar je povzročilo, da se izogibajo mojim razodetjem in vse bolj tonijo v temi nevednosti, pri čemer kot razlog navajajo, da je duhovno življenje neprebojna skrivnost.

3. Tisti, ki to trdijo, lažejo. Vsa razodetja, ki jih je Bog dal človeku od začetka človeštva, so mu govorila o duhovnem življenju. Res je, da vam nisem dal celotnega svojega učenja, ker še niste bili sposobni vsega doživeti, ampak šele takrat, ko bi prišel čas za to. Toda tisto, kar je Oče razodel do danes, vam zadostuje, da imate popolno poznavanje duhovnega življenja. (25, 38–40)

4. Duhovno življenje, ki ga nekateri hrepenijo, drugi pa se ga bojijo, ga zanikajo in celo posmehujejo; toda neizogibno čaka na vas vse. Je naročje, ki sprejme vse – roka, ki se vam izteza naproti – domovina Duha: neizmerna skrivnost celo za učenjake. Vendar pa je mogoče prodreti v moje skrivnosti, kadar koli je ključ, ki ga uporabite za odprtje teh vrat, ključ ljubezni. (80, 40)

»Nebo« in »pekel«

5. Ljudje so si pekel zamislili kot kraj večnih muk, kamor po njihovem mnenju pridejo vsi tisti, ki so prekršili moje zapovedi. In tako kot so za hude pregrehe ustvarili ta pekel, so si za manjše pregrehe zamislili drug kraj in prav tako še enega za tiste, ki niso storili niti dobrega niti slabega.

6. Kdor pravi, da se v onostranstvu ne veseli niti ne trpi, ne govori resnice; nihče ni brez trpljenja niti brez veselja. Trpljenje in veselje bosta vedno prepletena, dokler duša ne doseže najvišjega miru.

7. Poslušajte, moji otroci: pekel je v inkarniranih in neinkarniranih, v prebivalcih tega sveta in duhovne doline. Pekel je simbol težkih trpljenj, strašnih vestnih muk, obupa, bolečine in grenkosti tistih, ki so težko grešili. Vendar se bodo teh posledic osvobodili z razvojem svojih duš v smeri ljubezni.

8. Nebesa pa, ki simbolizirajo resnično srečo in resničen mir, so za

tiste, ki so se odvrnili od strasti sveta, da bi živeli v skupnosti z Bogom.

9. Vprašajte svojo vest, takrat boste vedeli, ali živite v peklu, ali odplačujete svoje pregrehe ali pa vas prežema mir nebes.

10. Tisto, kar ljudje imenujejo nebesa ali pekel, niso določena mesta, temveč je bistvo vaših del, ki ga vaš duh požanje, ko doseže »duhovno dolino«. Vsakdo doživlja svoj pekel, prebiva v svojem svetu pokore ali uživa blaženost, ki jo prinaša povzdignjenje in harmonija z Božjim duhom. (11, 51–56)

11. Tako kot si lahko človek na zemlji ustvari svet duhovnega miru, podoben miru mojega kraljestva, lahko zaradi svoje pokvarjenosti vodi tudi življenje, ki je kot pekel razvad, zla in vestnih muk.

12. Tudi v onostranstvu lahko duh naleti na svetove teme, pokvarjenosti, sovraštva in maščevanja, odvisno od nagnjenosti duše, njenega zablodenja in njenih strasti. A resnično, pravim vam, tako nebesa kot pekel, o katerih si ljudje lahko ustvarijo predstavo le s pomočjo zemeljskih oblik in podob, niso nič drugega kot različne stopnje razvoja duše: ena je zaradi svoje kreposti in razvoja na vrhu popolnosti, druga pa v breznu svoje teme, svojih grehov in svoje zaslepljenosti.

13. Za pravično dušo je kraj, kjer se nahaja, nepomemben, saj bo povsod v sebi nosila mir in nebesa Stvarnika. Nečista in zmedena duša pa se lahko nahaja v najboljšem od svetov, a bo v sebi neprestano čutila pekel svojih vestnih muk, ki bodo v njej gorele, dokler je ne bodo očistile.

14. Ali verjamete, da sem jaz, vaš Oče, ustvaril kraje, ki so namenjeni izključno temu, da vas kaznujem in se tako večno maščujem za vaše žalitve?

15. Kako omejeni so ljudje, ki poučujejo te teorije!

16. Kako je mogoče, da verjamete, da sta večna tema in večna bolečina konec, ki čaka nekatere duše? Čeprav so grešile, bodo kljub temu za vedno Božje otroke. Če potrebujejo pouk — tukaj je Učitelj. Če potrebujejo ljubezen — tukaj je Oče. Če hrepenijo po odpuščanju — tukaj je popoln Sodnik.

17. Kdor nikoli ne poskuša iskati mene in popraviti svojih napak, ne bo prišel k meni. Vendar ni nikogar, ki bi se uprl moji pravičnosti ali mojim preizkušnjam. Le očiščeni lahko pridete k meni. (52, 31–37)

18. Med toliko stanovanji, kolikor jih ima Očetova hiša, ni niti enega sveta teme, v vseh je njegova luč; toda če duše vstopijo vanje z zavezo pred očmi zaradi svoje nevednosti – kako lahko potem vidijo tisto veličastvo?

19. Če tukaj na svetu vprašate slepca, kaj vidi, vam bo odgovoril: samo temo. Ne zato, ker ne bi bilo sončne svetlobe, ampak zato, ker je ne more videti. (82, 12–13)

20. V tem času sem vam rekel: Ne gojite predstave, ki obstaja med

ljudmi o peklu, kajti na tem svetu ni večjega pekla kot življenje, ki ste ga ustvarili s svojimi vojnami in sovraštvom, in v onostranstvu ni drugega ognja kot vestne muke duše, ko ji vest pred očmi prikazuje njene pregrehe. (182, 45)

21. Dokler bodo tisti, ki v svojem verskem fanatizmu v onostranstvu pričakujejo le pekelsko kazen, vztrajali pri tem mnenju, si bodo sami ustvarili pekel, ker je zmeda duše podobna tisti človeškega uma, čeprav veliko močnejša.

22. Zdaj vprašate: »Učitelj, ali obstaja rešitev za te?« Povem vam: rešitev obstaja za vse, toda mir in luč bosta dosegla te duše šele takrat, ko se bo razblinila tema zaslepljenosti.

23. Ste kdaj občutili sočutje do človeka, čigar zmeden um mu kaže stvari, ki sploh ne obstajajo? Koliko večja bi bila vaša bolečina, če bi v onostranstvu videli tista bitja, ki so zajeta v blodnje in vidijo svoj namišljeni pekel! (227, 71)

24. Ne trepetajte ob teh razodetjih; nasprotno, veselte se ob misli, da bo ta beseda uničila predstavo, ki ste jo imeli o večni kazni, in vse razlage, ki so vam bile v preteklih časih podane o večnem ognju.

25. »Ogenj« je simbol bolečine, samookrivljanja in kesanja, ki bodo mučili dušo in jo prečistili, tako kot se zlato prečisti v talilnem loncu. V tej bolečini je moja volja, v moji volji pa je moja ljubezen do vas.

26. Če bi bilo res, da je ogenj tisti, ki izbriše človeške grehe, bi morala biti vsa telesa tistih, ki so grešili, vržena v ogenj tukaj v zemeljskem življenju, v življenju, ker ga po smrti ne bi več čutili. Kajti telesa se nikoli ne dvignejo v duhovni prostor – nasprotno, ko enkrat končajo svojo nalogo, se potopijo v notranjost Zemlje, kjer se združijo z naravo, iz katere so vzeli življenje.

27. Če pa verjamete, da tisto, kar imenujete »večni ogenj«, ni namenjeno telesu, ampak duši, je to še ena huda zmota, ker v duhovnem kraljestvu ni materialnih elementov, niti ogenj ne vpliva na dušo. Kar je rojeno iz materije, je materija, kar je rojeno iz duha, je duh.

28. Moja beseda ne prihaja, da bi napadla kakršno koli versko prepričanje. Če kdo tako misli, se zelo moti. Moja beseda bo pojasnila vsebino vsega tistega, kar ni bilo pravilno razloženo in kar je zato povzročilo zmote, ki so se med človeštvom prenašale iz generacije v generacijo.

29. Kakšno vrednost bi imela moja zakon in moje učenje, če ne bi bila sposobna rešiti duš iz zmote in greha? In kakšen smisel bi imela moja prisotnost kot človeka na svetu, če bi bilo veliko takih, ki bi morali za vedno propasti v neskončnem pokoru? (352, 44–48)

30. Nekateri se počutijo spodbujeni k dobrim delom, ker se bojijo, da jih bo presenetila smrt in da takrat ne bodo imeli zaslug, ki bi jih lahko darovali svojemu Gospodu. Drugi se odpovedujejo zlu, vendar le iz strahu, da bi umrli v grehu in po tem

življenju morali trpeti večno pekelsko muko.

31. Kako izkrivljen in nepopoln je ta Bog v podobi, v kakršni si ga toliko ljudi predstavlja! Kako nepravičen, grozovit in krut! Če združimo vse grehe in zločine, ki so jih storili ljudje, tega ni mogoče primerjati z grozotnostjo, ki bi jo pomenila večna pekelna kazen, na katero – po njihovem mnenju – Bog obsodi otroke, ki grešijo. Ali vam nisem pojasnil, da je najvišja lastnost Boga ljubezen? Ali torej ne mislite, da bi bila večna muka popolno zanikanje božanske lastnosti večne ljubezni? (164, 33–34)

32. Verjamete, da je nebesa območje v večnosti in da lahko vanje vstopite s iskrenim kesanjem za svoje pregrehe v uri telesne smrti, ker zaupate, da boste v tistem trenutku našli odpuščanje in da vas bom popeljal v nebeško kraljestvo. To je tisto, kar verjamete.

33. Jaz pa vam pravim, da nebesa niso določen kraj, niti regija, niti dom. Nebesa duše so njen višji čustveni svet in njena popolnost, njeno stanje čistosti. Kdo torej odloča, ali boste vstopili v nebeško kraljestvo – jaz, ki sem vas vedno klical, ali vi, ki ste bili vedno gluhi?

34. Ne omejujte več neskončnega, božanskega. Ali ne razumete, da če bi bilo nebesa takšna, kot verjamete – določen dom, regija ali določen kraj –, potem ne bi bila več neskončna? Čas je, da duhovno razumete na višji način, čeprav vaša domišljija ne more dojeti celotne resničnosti. A naj se ji vsaj približa. (146, 68–69)

Nebeška glasba

35. Slišali ste, da angeli v nebesih večno poslušajo božanski koncert. Ko razmišljate o tej podobi, se pazite, da ne bi verjeli, da se tudi v nebesih poslušajo glasbena dela, podobna tistim, ki ste jih vajeni poslušati na zemlji. Kdor tako misli, je popolnoma podlegel zmoti materializma. Kdor pa – ko sliši govoriti o nebeški glasbi in o blaženosti angelov ob njenem poslušanju – pomisli na harmonijo z Bogom pri tem božanskem koncertu, bo v resnici.

36. A kako to, da nekateri tega ne razumejo tako, čeprav je v duši vsakega od vas prisoten ton Univerzalnega koncerta? Kako to, da nekateri, ki slišijo to besedo, je ne razumejo, je ne občutijo ali jo napačno razlagajo?

37. O ljubljeni otroci, ki ste šibki v svojem razumevanju – poiščite luč v molitvi. Vprašajte Me v svojih meditacijah; kajti ne glede na to, kako obsežna so vaša vprašanja, vam bom iz večnosti znal odgovoriti. Tudi jaz vam bom postavil vprašanja, da bo med Mojstrom in učenci zasijala luč resnice.

38. Nebeska glasba je Božja prisotnost v vas, in sredi tega koncerta bo zazvonil vaš ton, ko boste enkrat dosegli resnično povzdignjenost, ki je duhovna lepota. To je nebeška glasba in petje angelov. Ko boste to tako doživeli in

občutili, bo resnica odsevala v vašem bitju in boste čutili, da je Bog v vas. Življenje vam bo ponudilo večni in božanski koncert, in v vsakem njegovem tonu boste odkrili razodetje.

39. Še niste slišali lepih tonov v njihovi popolni harmoniji – včasih so to nežni toni, včasih močni. Če jih slučajno kdaj zaznavate, se vam bodo zdeli kot nejasni toni, ki jih ne morete združiti. Še niste v celoti zavedni lepote, ki jo vsebujejo. Morate pustiti za seboj čute, strasti in sence materializma, da boste lahko slišali Božji koncert v svoji duši. (199, 53–56)

V hiši mojega Očeta je veliko »stanovanj«

40. Moje delo vedno bolj raste, dokler se na koncu vse duše ne združijo v izpolnjevanju mojega zakona in ta zemeljski dom postane svet popolnosti . Tisti, ki bodo takrat tam prebivali, bodo čutili mojo ljubezen v vsem ustvarjenem in se pripravili na življenje v boljšem svetu. Ta zemlja bo za vašo dušo le začasna, v želji po popolnosti se bo odpravila v druge regije, na druge ravni onostranstva.

41. Spomnite se, da sem vam rekel: »V hiši mojega Očeta je veliko stanovanj.« In v tem času večjega razvoja, ko bolje razumete moja učenja, vam želim reči: »V hiši Očeta je neskončno število stanovanj.« Zato ne mislite, da ste ob odhodu iz tega sveta že dosegli največjo duhovno višino. Ne, učenci. Ko se bo vaše bivanje na tem planetu končalo, vas bom popeljal v nova domovanja in tako vas bom vedno vodil po neskončni lestvi vašega izpopolnjevanja. Zaupajte mi, ljubite me in rešeni boste. (317, 30)

42. Nemogoče je, da bi si že v tem svetu lahko ustvarili predstavo o tem, kakšno je moje kraljestvo, nebesa in slava. Želim, da se zadovoljite z zavedanjem, da je to stanje popolnosti duše, iz katerega doživlja, čuti in razume čudovito življenje Duha, ki ga trenutno ne morete niti razumeti niti si ga predstavljati.

43. Povem vam, da niti duše, ki živijo na višjih ravneh od tiste, na kateri ste vi, ne poznajo resničnosti tega življenja. Ali veste, kaj pomeni živeti »v naročju Očeta«? Šele ko boste tam živeli, boste to lahko vedeli. Le nejasno predčutje, šibek slutnjo tega skrivnostnega dogodka se bežno dotakne vašega srca kot spodbuda na vaši poti razvoja. (76, 28–29)

VII Pot razvoja k popolnosti

Poglavje 28 – Umiranje, smrt in prebujenje v onostranstvu

Nesmrtnost duha

1. To je čas, v katerem se ljudje prebujajo za lepote duha, v katerem se zanimajo za večno in se

sprašujejo: »Kakšno bo življenje, ki nas čaka po smrti?«

2. Kdo si še ni zastavil vprašanja – ne glede na to, kako nevernik je – ali v njem ne obstaja nekaj, kar preživi telesno materijo? Resnično, pravim vam, ni nikogar, ki ne bi slutil te skrivnosti in ki ne bi niti za trenutek razmišljal o neizmernem.

3. Nekateri postavljajo vprašanja glede skrivnosti duhovnega življenja, ki se zdi oddaljeno, a je v resnici prav pred vašimi očmi; druge to zmede, spet tretje pa to zanikajo. Nekateri govorijo, ker mislijo, da vedo vse, drugi molčijo in čakajo; a kako malo je tistih, ki resnično vedo kaj o onostranstvu. (107, 1)

4. V Tretjem času sem vstal iz groba pozabe, v katerega me je človeštvo potisnilo, da bi ga prebudil k novemu življenju; kajti jaz sem življenje. Nihče ne more umreti. Celo tisti, ki si z lastno roko vzame življenje, bo slišal, da mu vest očita pomanjkanje vere. (52, 63)

5. Moje učenje ni namenjeno le temu, da vam daje moč in zaupanje na vaši življenjski poti na Zemlji; naučiti vas mora, kako zapustiti ta svet, prestopiti prag onostranstva in vstopiti v večni dom.

6. Vse veroizpovedi krepijo dušo na njeni poti skozi ta svet; a kako malo ji razkrivajo in jo pripravljajo na veliko potovanje v onostranstvo. To je razlog, zakaj mnogi smrt obravnavajo kot konec, ne vedoč, da se od tam naprej vidi neskončni obzorje resničnega življenja. (261, 52–53)

7. »Smrt« je le simbol, »smrt« obstaja le za tiste, ki še ne morejo spoznati resnice. Zanje je »smrt« še vedno strašljiva podoba, za katero se skriva nepojmljivo ali nič. Vam pa pravim: odprite oči in spoznajte, da tudi vi ne boste umrli. Ločili se boste od telesa, a to ne pomeni, da boste umrli. Imate, tako kot vaš Učitelj, večno življenje. (213, 5)

Priprava na slovo od tega sveta

8. Razumeti morate, da ste vi – obdarjeni z duhom – v stvarstvu najbolj ljubljeno delo Očeta, ker je v vas vložil duhovno bistvo, duhovne lastnosti in nesmrtnost.

9. Za dušo ni smrti – smrti, kot jo razumete vi, to je prenehanja obstajati. Smrt telesa ne more biti smrt ali konec za dušo. Prav takrat odpre oči za višje življenje, medtem ko njena telesna ovojnica te v odnosu do sveta za vedno zapre. To je le trenutek prehoda na poti, ki vodi k popolnosti.

10. Če tega še niste razumeli, je to zato, ker ta svet še vedno zelo ljubite in se čutite tesno povezani z njim. Teži vas, da bi zapustili ta dom, ker se imate za lastnike tega, kar imate v ; nekateri pa imajo tudi nejasno slutnjo moje božanske pravičnosti in se bojijo vstopiti v duhovni svet.

11. Človeštvo je ta svet preveč ljubilo – preveč, ker je bila njegova ljubezen zgrešena. Koliko jih je zaradi tega na njem poginilo! Koliko se je duš zaradi istega razloga materializiralo!

12. Šele ko ste občutili bližino smrti, ko ste bili hudo bolni, ko ste trpeli, šele takrat ste pomislili, da ste le korak stran od onostranstva, od tiste pravičnosti, ki se je bojite le v takih kritičnih trenutkih; in takrat dajete Očetu obljube in prisegate, da ga boste ljubili na zemlji, mu služili in mu bili poslušni. (146, 46–49)

13. Ljudje so to življenje tako ljubili, da se – ko se bliža ura, da ga zapustijo – upirajo moji volji in ne želijo slišati klica, ki ga pošiljam k njim. Zavračajo mir mojega kraljestva in prosijo Očeta za še en čas na zemlji, da bi še naprej posedovali svoje zemeljske dobrine.

14. Postanite občutljivi, da boste slutili duhovno življenje in se ne boste zadovoljili z začetkom svojega razvoja – kajti to je to življenje –, ker nad njim obstajajo višja stvaritvena dela.

15. Ne poskušajte zavrniti smrti, ko se vam približa po moji volji, in ne zahtevajte niti od znanstvenika, naj za vas stori čudež, da bi se uprli mojim odločitvam in podaljšali svoje bivanje, kajti oboje boste grenko obžalovali. Pripravite se v tem življenju in ne boste imeli razloga, da bi se bali vstopa v onostranstvo. (52, 55–57)

16. Ljubite tisto, kar pripada svetu, dokler živite na njem, do določene mere, da boste razumeli, kako izpolnjevati njegove zakone; vendar vedno gojite visoki cilj, da boste prebivali v visokih duhovnih svetovih, da vaša duša ne bo zmedena, ko se bo osvobodila telesne lupine, niti se ne bo pustila zapeljati s tem, kar je ljubila na tem planetu, kajti takrat bo ostala vezana in priklenjena na svet, ki mu ne pripada več in katerega ne more več na noben način uživati. (284, 5)

17. Imejte usmiljenje sami s seboj! Nihče ne ve, kdaj bo prišel trenutek, ko se bo njegova duša ločila od telesa. Nihče ne ve, ali se bodo naslednji dan njegove oči še odprle za svetlobo. Vsi pripadate edinemu lastniku vsega ustvarjenega in ne veste, kdaj boste poklicani.

18. Pomislite, da vam ne pripadajo niti lasje na vaši glavi, niti prah, po katerem hodite; da sami sebi ne pripadate, da ne potrebujete minljivih dobrin, saj tudi vaše kraljestvo ni iz tega sveta.

19. Postanite duhovni in vse boste imeli v pravičnosti in zmernosti, dokler boste tega potrebovali. Ko bo prišel trenutek odpovedi temu življenju, boste, napolnjeni s svetlobo, vzponili, da prevzamete tisto, kar vam pripada v drugem svetu. (5, 95–97)

Prehod v drugi svet

20. Vsako uro vas moj glas kliče na dobro pot, na kateri je mir; toda vaša gluha ušesa imajo le trenutek občutljivosti za ta glas, in ta trenutek je zadnji v vašem življenju, ko vam smrtni boj naznanja bližino telesne smrti. Takrat bi radi začeli življenje na novo, da bi popravili napake, da bi pomirili svojo dušo ob sodbi svoje vesti in da bi Gospodu

darovali nekaj dragocenega in zaslužnega. (64, 60)

21. Če si prizadevate za nesmrtnost duše, se ne bojte prihoda smrti, ki konča človeško življenje. Pričakujte jo pripravljeni, saj je podrejena mojemu ukazu in zato vedno pride ob pravem času in po pravici, čeprav ljudje pogosto verjamejo nasprotno.

22. Težko ni to, da človek umre, ampak da njegovi duši ob zapustitvi telesa primanjkuje svetlobe in da ne more videti resnice. Ne želim smrti grešnika, ampak njegovo spreobrnjenje. A ko smrt postane nujna – bodisi da osvobodi dušo ali da ustavi človekov padec v pogubo – , takrat moja Božanska pravičnost pretrga nit življenja tiste človeške eksistence. (102, 49–50)

23. Vedite, da je v knjigi vaše usode zapisana tista ura in tisti dan, ko se bodo odprla vrata onostranstva, da bi vaši duši omogočila vstop. Od tam boste videli vse svoje delo na zemlji, vso svojo preteklost. Saj vendar ne želite takrat slišati glasov, ki so polni očitkov ali pritožb proti vam, ali videti tistih, ki vas imajo za povzročitelje svojega zla! (53, 49)

24. Ker pred seboj vidite še dolgo pot, ne smete obstati in misliti, da nikoli ne boste dosegli cilja. Korakajte naprej, kajti vaša duša bo kasneje jokala tudi zaradi izgubljenega trenutka. Kdo vam je rekel, da je cilj na tem svetu? Kdo vas je naučil, da je smrt konec in da lahko v tistem trenutku dosežete moje kraljestvo?

25. Smrt je kot kratek spanec, po katerem se bo duša pod božanjem moje luči prebudila z obnovljenimi močmi, kot da se zanjo začenja nov dan.

26. Smrt je ključ, ki vam odpira vrata zapora, v katerem ste se nahajali, dokler ste bili vezani na telesno materijo, in je hkrati ključ, ki vam odpira vrata v večnost.

27. Ta planet, ki so ga človeške nepopolnosti spremenile v dolino pokore, je bil za dušo ujetništvo in izgnanstvo.

28. Resnično, pravim vam, življenje na Zemlji je še ena stopnica na lestvi življenja. Zakaj ga ne razumete tako, da bi izkoristili vse njegove lekcije? Razlog, zakaj se morajo mnogi vedno znova vračati k njemu, je ta: ker ga niso razumeli in niso izkoristili svojega prejšnjega življenja. (167, 22–26)

29. Vedeti morate, da duša pred svojo zemeljsko inkarnacijo prejme temeljito pripravo, saj se bo morala podvreči dolgemu in včasih težkemu preizkusu. A zahvaljujoč tej pripravi ni zmedena, ko vstopi v to življenje. Zapre oči za preteklost, da bi jih odprla za novo bivanje, in tako se od prvega trenutka prilagaja svetu, v katerega je prišla.

30. Kako drugačen je način, na katerega se vaša duša pripravi na prag duhovnega življenja, takoj ko zapusti svoje telo in svet. Ker ji ni bila dana prava priprava za vrnitev v domovino, je zmedena, še vedno jo obvladujejo čustva materialnega

telesa in ne ve, kaj naj stori niti kam naj se obrne.

31. To je posledica tega, da se ni naučila, da je treba v zadnjem trenutku zapreti oči tudi za ta svet; le tako jih bo namreč lahko ponovno odprla za duhovni svet, ki ga je zapustila, kjer jo čaka vsa njena preteklost, da se združi z njeno novo izkušnjo, in kjer se vse njene pretekle zasluge dodajo novim.

32. Gosta tančica ovija njeno miselno zmožnost, medtem ko ponovno pridobiva svetlobo; trdovraten vpliv vsega, kar je pustila za seboj, ji preprečuje, da bi občutila vibracijo svojega duha; toda medtem ko se njene sence razblinjajo, da bi se združile z njenim resničnim bistvom – koliko zmede, koliko bolečine!

33. Ali obstaja kdo, ki bi po tem, ko je slišal ali prebral to sporočilo, ga zavrnil kot neuporabno ali napačno učenje? Povem vam, da bi le tisti, ki se nahaja na stopnji skrajnega materializma ali slepe neukljivosti, lahko zavrnil to luč, ne da bi to globoko ganilo njegovo dušo. (257, 20–22)

»Smrtni spanec«

34. Duševnega miru, kot ga razume in dojema vaša zemeljska narava, ni. Počitek, ki čaka dušo, je dejavnost, je pomnoževanje v delanju dobrega, je izkoriščanje vsakega trenutka. Takrat se duša spočije, se osvobodi samokrivde in trpljenja, se osveži z delanjem dobrega, se spočije z ljubeznijo do svojega Stvarnika in svojih bratov in sester.

35. Resnično, pravim vam, če bi pustil vašo dušo neaktivno, da bi počivala, kakor si vi predstavljate počitek na zemlji, bi jo prevzela tema obupa in strahu; kajti življenje in luč duše ter njeno največje sreče so delo, boj, neprestana dejavnost.

36. Duša, ki se vrne z zemlje v »duhovno dolino«, v sebi nosi vtisnjeno utrujenost telesa in išče onostranstvo kot počivališče, da bi počivala, da bi pozabila, da bi izbrisala sledi življenjskega boja — ta se bo počutila kot najnesrečnejše bitje in ne bo našla niti miru niti blaženosti, dokler se ne bo prebudila iz svoje letargije, spoznala svojo zmoto in se povzdignila k duhovnemu življenju, ki je takšno, kot sem vam pravkar povedal — ljubezen, dejavnost, neprestani boj na poti, ki vodi k popolnosti. (317, 12-14)

Ponovno srečanje v onostranstvu

37. Želim, da ste verni ljudje, da verjamete v duhovno življenje. Ko vidite, da so vaši bratje in sestre odšli v onostranstvo, jih ne smatrajte za oddaljene od vas in ne mislite, da ste jih za vedno izgubili. Če se želite ponovno združiti z njimi, delajte, si prislužite zasluge, in ko boste prišli v onostranstvo, jih boste tam našli, kako vas čakajo, da vas naučijo živeti v »duhovni dolini«. (9, 20)

38. Kdo še ni občutil zaskrbljenosti ob misli na življenje v onostranstvu? Kdo od tistih, ki so na tem svetu izgubili bližnjega, ni občutil hrepenenja, da bi ga še enkrat videl ali vsaj vedel, kje se nahaja? Vse to boste izvedeli, ponovno jih boste videli.

39. Zato si zdaj prislužite zasluge, da vam, ko boste zapustili to zemljo in v »duhovni dolini« vprašali, kje so tisti, ki jih upate najti, ne bodo rekli, da jih ne morete videti, ker so na višji stopnji. Ne pozabite, da sem vam že davno povedal, da je v Očetovi hiši veliko stanovanj. (61, 31)

Sodba duha skozi lastno vest

40. Ko se duša kakšnega velikega grešnika loči od tega materialnega življenja, da bi vstopila v »duhovno dolino«, je presenečena, ko ugotovi, da pekel, kakršnega si je predstavljala, ne obstaja in da je ogenj, o katerem so ji pripovedovali v preteklosti, nič drugega kot duhovni učinek njenih del, ko stoji pred neusmiljenim sodnikom, ki je njena vest.

41. Ta onostranski sod, ta svetloba, ki se razliva sredi teme, ki obdaja tistega grešnika, gori močneje kot najbolj vroč ogenj, ki si ga lahko zamislite. A to ni mučenje, ki bi bilo vnaprej pripravljeno kot kazen za tistega, ki Me je ranil, ne, ta muka izhaja iz spoznanja storjenih pregreškov, iz bolečine, da je ranil Tistega, ki mu je podaril obstoj, da je slabo izkoristil čas in vse dobrine, ki jih je prejel od svojega Gospoda.

42. Ali mislite, da bi moral kaznovati tistega, ki Me je ranil s svojimi grehi, čeprav vem, da greh bolj rani tistega, ki ga stori? Ali ne vidite, da je grešnik sam tisti, ki si dela zlo, in da z njegovo kaznovanjem ne želim povečati nesreče, ki si jo je sam povzročil? Dovoljujem le, da se vidi samega sebe, da sliši neizprosen glas svoje vesti, da se sam sprašuje in sam odgovarja, da ponovno pridobi duhovni spomin, ki ga je izgubil zaradi materije, in da se spomni svojega izvora, svojega poslanstva in svojih obljub; in tam, v tem sodbi, mora izkusiti delovanje »ognja«, ki izkorenini njegovo zlo, ki ga na novo stopi kot zlato v talilnem loncu, da bi iz njega odstranil škodljivo, neuporabno in vse, kar ni duhovno.

43. Ko se duša ustavi, da bi prisluhnila glasu in sodbi svoje vesti – resnično, pravim vam, v tej uri se nahaja v moji prisotnosti.

44. Ta trenutek miru, umirjenosti in jasnosti ne pride k vsem dušam ob istem času. Nekateri hitro vstopijo v to preizkušnjo samih sebe in si s tem prihranijo veliko trpljenja. Kajti takoj, ko se prebudijo v resničnost in spoznajo svoje zmote, se pripravijo in se lotijo pokore za svoja zla dela do konca.

45. Drugi, ki so zaslepljeni – bodisi zaradi razvade, zaradi kakšne zamere ali ker so živeli grešno življenje – potrebujejo dolgo časa, da se izvijejo iz svoje zaslepljenosti.

46. Spet drugi, ki so nezadovoljni, ker menijo, da so bili prezgodaj odneseni s zemlje, ko jim je še vse nasmihalo, preklinjajo in bogoklinjajo, s čimer odlašajo z možnostjo, da se osvobodijo svoje zmedene duše; in takih primerov je veliko, ki jih pozna le moja modrost. (36, 47–51)

47. Za vse se morate odgovarjati, in glede na to, kakšna so vaša slaba dela, boste prejeli najstrožje sodbe od samih sebe. Kajti jaz vas ne sodim, to je napačno. Vaš lastni duh v svojem stanju jasnosti je tisti, ki je vaš strašen tožilec in grozen sodnik. Jaz pa vas branim pred divjimi obtožbami, vas oprostim in odrešim, kajti Jaz sem Ljubezen, ki očisti in odpusti. (32, 65)

48. Upoštevajte, da boste kmalu v duhovnem svetu in da boste morali požeti tisto, kar ste posejali na tej zemlji. Prehod iz tega življenja v drugo ostaja resen in strog sodni dan za dušo. Nihče ne uide temu sodnemu dnevu, četudi se ima za najvrednejšega med mojimi služabniki.

49. Moja volja je, da od trenutka, ko vstopite v tisto neskončno domovino, ne boste več doživljali zemeljskih strahov in da boste začeli čutiti srečo in radost, da ste se povzpeli na višjo stopnjo. (99, 49-50)

50. Poslednja sodba, kot jo je razlagalo človeštvo, je zmota. Moja sodba ni sodba ene ure ali enega dneva. Že dolgo časa leži nad vami.

51. A resnično, pravim vam, da so mrtva telesa namenjena temu in so sledila svojemu usodu, da se združijo z naravnim kraljestvom, ki jim ustreza; kajti kar je od zemlje, naj se vrne na zemljo, prav tako kot naj duhovno stremijo k svoji domovini, ki je moje naročje.

52. Toda pravim vam tudi to, da boste pri svojem sodbi sami svoj sodnik; kajti vaša vest, vaše samospoznanje in intuicija vam bodo povedali, do katere mere ste hvalevredni in v katerem duhovnem domu morate prebivati. Jasno boste videli pot, ki ji morate slediti, kajti ko boste prejeli luč moje božanskosti, boste spoznali svoja dejanja in presodili svoje zasluge.

53. V »duhovni dolini« je veliko zmedenih in vznemirjenih bitij. Prinesite jim moje sporočilo in mojo luč, ko boste nekoč vstopili vanjo.

54. Že zdaj lahko izkazujete to obliko usmiljenja z molitvijo, s katero se lahko povežete z njimi. Vaš glas bo odmeval tam, kjer prebivajo, in jih prebudil iz njihovega globokega spanca. Jokali bodo in se očistili s solzami kesanja. V tistem trenutku bodo prejeli žarek svetlobe, kajti takrat bodo spoznali svoje pretekle domišljavosti, svoje zmote, svoje grehe.

55. Kako velika je bolečina duše, ko jo prebudi vest! Kako se takrat poniža pred pogledom Najvišjega sodnika! Kako ponižno iz njenega najgloblje notranjosti izvirajo prošnje za odpuščanje, zaobljube, blagoslovi mojega imena!

56. Zdaj duša spozna, da se ne more približati popolnosti Očeta,

zato usmeri svoj pogled na zemljo, kjer ni znala izkoristiti časa in preizkušenj, ki so ponujali priložnost, da se približa cilju, in prosi za novo telo, da bi odplačala prekrške in izpolnila neizpolnjene naloge.

57. Kdo je torej skrbel za pravičnost? Ali ni bil to sam Duh, ki je sodil samemu sebi? 58. Moj Duh je ogledalo, v katerem se morate gledati, in on vam bo razkril stopnjo čistosti, ki jo imate. (240, 345 41-46) 59. Ko se vaša duša osvobodi človeške lupine in se umakne v svetišče duhovnega življenja v svoje notranje jedro, da bi preizkusila svojo preteklost in svoj pridelek, se ji bodo v trenutkih tega samopregledovanja mnoga dela, ki so se vam tukaj na svetu zdela popolna in vredna, da se jih predstavi Gospodu in da so vredna nagrade, zdela uboga. Duša bo spoznala, da je bil smisel mnogih dejanj, ki so se vam na svetu zdela dobra, le izraz nečimrnosti, lažne ljubezni, dobrodelnosti, ki ni prihajala iz srca.

60. Kdo, mislite, je duši dal razsvetljenje popolnega sodnika, da sodi sama sebi? Duh, ki bo v tisti uri pravičnosti naredil na vas vtis, da sije v še nikoli videni jasnosti – in on bo tisti, ki bo vsakemu povedal, kaj je bilo dobro, pravično, pravilno, resnično, kar je storil na zemlji, in kaj je bilo zlo, napačno in nečisto, kar je sejal na svoji poti.

61. Svetišče, o katerem sem vam pravkar govoril, je svetišče Duha – tisti tempelj, ki ga nihče ne more oskruniti, tisti tempelj, v katerem prebiva Bog in iz katerega se oglaša njegov glas in izbruhne luč.

62. Na svetu niste bili nikoli pripravljeni vstopiti v to notranje svetišče, ker je vaša človeška osebnost vedno osredotočena na načine in poti, kako se izogniti modremu glasu, ki govori v vsakem človeku.

63. Povem vam: ko se vaša duša osvobodi svoje lupine, se bo končno ustavila pred pragom tega svetišča in se zbrala, da bi vanj vstopila in pokleknila pred oltarjem duše, da bi poslušala sebe, preizkusila svoja dela v luči, ki je vest, in v sebi slišala glas Boga kot Očeta, kot Učitelja in kot Sodnika.

64. Noben smrtnik si ne more predstavljati tistega trenutka v vsej njegovi slovesnosti, ki ga morate vsi doživeti, da bi spoznali, kaj dobrega imate v sebi, da bi to ohranili, in tudi tisto, kar morate od sebe odvrniti, ker tega ne smete več zadrževati v duši.

65. Ko duša nato čuti, da se sooča s svojo vestjo in da ta z jasnostjo resnice prikliče spomine, se to bitje počuti prešibko, da bi poslušalo samo sebe; želelo bi si, da nikoli ne bi obstajalo; saj v trenutku pred njeno zavestjo preleti njeno celotno življenje – tisto, ki ga je pustila za seboj, ki ga je imela in ki je bilo njeno, in za katerega mora zdaj končno odgovarjati.

66. Učenci, ljudje, pripravite se že v tem življenju na ta trenutek, da ne

boste spremenili tega templja v sodišče, ko se bo vaša duša pojavila na pragu templja Duha; kajti duševna bolečina bo takrat tako velika, da je ni telesne bolečine, ki bi se z njo lahko primerjala.

67. Želim, da razmislite o vsem, kar sem vam povedal v tem pouku, da boste razumeli, kako poteka vaš sodni proces v duhovnem svetu. Tako morate iz svojega sveta predstav izbrisati tisto podobo, v kateri si predstavljate sodišče, ki ga vodi Bog v podobi starca, ki dobre otroke pusti mimo na svojo desnico, da se veselijo nebes, in zle postavi na svojo levo, da jih obsodi na večno kazen.

68. Zdaj je čas, da svetloba doseže najvišje sfere vaše duše in vašega uma, da resnica zasije v vsakem človeku in da se ta pripravi na dostojno vstopanje v duhovno življenje. (334, 5–11; 14–15)

Ponovno pridobljena duhovna zavest

69. V mojem stvarstvu ni ničesar, kar bi bilo tako primerno kot telesna smrt, da vsaki duši pokaže višino razvoja, ki ga je dosegla med življenjem, in ničesar, kar bi bilo tako koristno kot moja beseda, da se povzpne k popolnosti. To je razlog, zakaj moja zakonitost in moje učenje vedno in neomajno poskušata prodreti v srca, in zakaj bolečina in trpljenje svetujeta ljudem, naj zapustijo tiste poti, ki namesto da bi dvignile dušo, jo vodijo v prepad.

70. Kako srečna se bo vaša duša počutila v onostranstvu, ko ji bo vest povedala, da je na zemlji sejala seme ljubezni! Celotna preteklost se bo pojavila pred vašimi očmi in vsak pogled na to, kar so bila vaša dela, vam bo prinesel neskončno radost.

71. Zapovedi mojih zakonov, ki jih vaš spomin ni vedno mogel ohraniti, bodo prav tako v polni jasnosti in svetlobi prešle mimo vaše duše. Pridobite si zasluge, ki vam bodo omogočile, da z očmi, odprtimi za resnico, prodrete v neznano.

72. Obstaja veliko skrivnosti, ki jih je človek zaman poskušal razjasniti; niti človeška intuicija niti znanost nista uspeli odgovoriti na številna vprašanja, ki so si jih ljudje zastavljali, in sicer zato, ker obstajajo spoznanja, ki so namenjena le duši, ko ta vstopi v »duhovno dolino«. Ta presenečenja, ki jo čakajo, ta čudeža, ta razodetja bodo del njene nagrade. A resnično, pravim vam, če duša vstopi v duhovni svet z zavezo pred očmi , ne bo ničesar videla, ampak bo še naprej videla okoli sebe le skrivnosti – tam, kjer bi morala biti vse jasno.

73. To nebeško učenje, ki vam ga danes prinašam, vam razkriva mnoge lepote in vas pripravlja, da boste, ko boste nekoč v duhu stopili pred pravičnost Večnega, sposobni prenesti čudovito resničnost, ki vas bo od tega trenutka naprej obdajala. (85, 42; 63–66)

74. Sprejmite mojo luč, da osvetli vašo življenjsko pot in da se v uri smrti osvobodite zamegljenosti

zavesti. Takrat boste v trenutku, ko boste prestopili prag onostranstva, vedeli, kdo ste, kdo ste bili in kdo boste. (100, 60)

75. Medtem ko bodo vaša telesa spuščena v zemljo, v njenem naročju se bodo združila z njo, da jo bodo oplodila – kajti še po smrti bodo ostala moč in življenje –, vaš duh, ki stoji nad vašim bitjem, ne bo ostal v zemlji, ampak se bo odpravil z dušo, da se ji bo pokazal kot knjiga, katere globoka in modra učenja bo duša študirala.

76. Tam se bodo vaša duhovna očesa odprla za resnico in v trenutku boste znali razlagati tisto, česar v celem življenju niste mogli razumeti. Tam boste razumeli, kaj pomeni biti Božje dete in brat svojih bližnjih. Tam boste razumeli vrednost vsega, kar ste imeli, občutili boste obžalovanje in kesanje zaradi storjenih napak, izgubljenega časa, in v vas se bodo rodili najlepši sklepi za izboljšanje in popravo. (62, 5)

77. Vsi si že zdaj prizadevajte za isti cilj, pri čemer usklajujte in harmonizirajte svoje duševno življenje. Nihče naj ne misli, da hodi po boljši poti kot njegov brat, niti naj ne misli, da stoji na višji stopnji kot drugi. Povem vam, v uri smrti bo moj glas tisti, ki vam bo povedal resnico o višini vašega razvoja.

78. Tam, v tistem kratkem trenutku razsvetljenja pred vestjo, mnogi prejmejo svojo nagrado; toda mnogi vidijo tudi, kako njihova veličina izginja.

79. Ali se želite rešiti? Potem pridite k meni po poti bratstva. To je edina pot, ni druge, to je tista, ki je zapisana v moji najvišji zapovedi, ki vam pravi: »Ljubite se med seboj.« (299, 40-4)

Poglavje 29 – Očiščenje in vzpon duš v onostranstvu

Vest, kesanje in samookrivljanje

1. Ne želim, da se vaša duša omadežuje, niti da umre glede resničnega življenja. Zato vas kaznujem s svojo pravičnostjo, ko vas najdem predane škodljivim radostim in užitkom. Vaša duša mora priti v moje naročje čista, tako kot je iz njega izvirala.

2. Vsi, ki svoje telo pustijo v zemlji in se v stanju zmedenosti ločijo od tega sveta, se – ko vidijo mojo prisotnost, ki se razodeva v luči večnosti, ki osvetljuje duha – prebudijo iz svojega globokega spanca med grenkimi solzami in v obupu samookrivljanja. Dokler traja bolečina v otroku, da se osvobodi svojih trpljenj, trpi tudi oče. (228, 7–8)

3. Občutki krivde in muke, ki izhajajo iz pomanjkanja znanja – trpljenje, ker manjka duhovnost, da bi se veselili tistega življenja, to in še več je vsebovano v pokori duš, ki so omadeževane ali brez priprave prispejo na prag duhovnega življenja.

4. Spoznajte, da ne morem razumeti greha, nepopolnosti ali pokvarjenosti ljudi kot žalitev, ki je povzročena Očetu, saj vem, da si ljudje zlo povzročajo sami. (36, 56)

5. Kako svetlo bi bilo vaše življenje in kako veličastna in vodilna bi bila vaša znanost, če bi ljubili svoje bližnje in izpolnjevali voljo svojega Očeta – če bi žrtvovali nekaj svoje svobodne volje in delovali v skladu s tem, kar vam narekuje vest. Vaša znanost bi takrat ob preseganju meja materialnega dotaknila nadzemeljskega; kajti doslej se tem mejam sploh ni približala.

6. Kakšno osuplost čuti duša znanstvenika, ko zapusti ta svet in se končno sooči z božansko resnico! Tam v sramu skloni glavo in prosi, naj ji bo odpuščena njena ošabnost. Verjela je, da vse ve in zmore, zanikala je, da obstaja kaj, kar bi bilo onstran njenega znanja ali razumevanja. Toda zdaj, ko stoji pred knjigo življenja, pred neskončnim delom Stvarnika, mora spoznati svojo uboštvo in se v ponižnosti zaviti pred Tistim, ki je absolutna modrost. (283, 48–49)

7. Ne bojte se, da boste ob prihodu v duhovni svet morali misliti na to, kar ste grešili na zemlji. Če se pustite očistiti bolečine in če iz vašega srca izbruhne kesanje, če se borite, da bi popravili svoje pregrehe, boste dostojno in čisto prišli v mojo prisotnost, in nihče, niti vaša vest, si ne bo upal omeniti vaših preteklih nepopolnosti.

8. V popolni domovini je za vsako dušo mesto, ki v času ali večnosti čaka na prihod svojega lastnika. Po lestvi ljubezni, usmiljenja, vere in zaslug boste eden za drugim prišli v moje kraljestvo. (81, 60-61)

Uravnotežena pravičnost

9. Na tem svetu sem imel le malo učencev, še manj pa takih, ki so bili podoba Božanskega Učitelja. V Duhovni dolini pa imam veliko učencev, kajti tam se najbolj napreduje v razumevanju mojih naukov. Tam moji otroci, ki so lačni in žejni ljubezni, od svojega Učitelja prejemajo tisto, kar jim je človeštvo odreklo. Tam tisti, ki so zaradi svoje ponižnosti na zemlji ostali neopaženi, zasijejo s svojo krepostjo, in tam tisti, ki so na tem svetu sijali z lažno svetlobo, jokajo žalostno in pokesano.

10. V onostranstvu vas sprejmem, kakor si na zemlji niste upali, ko ste v solzah, a ob blagoslovu mene, odplačevali svojo krivdo. Ni pomembno, da ste med svojo življenjsko potjo imeli trenutek burnega upora. Upošteval bom, da ste imeli dneve velike bolečine in da ste v njih pokazali vdajo ter blagoslavljali moje ime. Tudi vi ste v mejah svoje majhnosti doživeli nekaj Golgot, čeprav so jih povzročile vaše neposlušnosti.

11. Glejte, z nekaj trenutki zvestobe in ljubezni do Boga si pridobite življenjske in milostne čase v onostranstvu. Tako moja večna

ljubezen vrača kratkotrajno ljubezen človeka. (22, 27–29)

12. Vsako dobro delo dobi svojo nagrado, ki je ne prejme na zemlji, ampak v onostranstvu. Toda koliko jih želi uživati to blaženost že tukaj na zemlji, ne vedoč, da tisti, ki ne stori ničesar za svoje duhovno življenje, ob vstopu vanj ne bo imel zaslug in bo njegovo kesanje takrat veliko. (1, 21)

13. Kdor hrepeni po častih in pohvalah sveta, naj jih tukaj dobi; toda bile bodo kratkotrajne in mu ne bodo nič koristile na dan njegovega vstopa v duhovni svet. Kdor si prizadeva za denar, naj tukaj prejme svojo plačilo, saj je bilo to tisto, kar je iskal. Toda ko pride ura, ko mora vse tukaj pustiti za seboj, da se vključi v onostranstvo, ne bo imel niti najmanjše pravice, da bi zahteval kakršnokoli nagrado za svojo dušo, četudi misli, da je veliko storil v korist dobrodelnosti.

14. Nasprotno pa tisti, ki je vedno zavračal laskanje in ugodnosti, ki je svoje bližnje ljubil iskreno in nesebično ter zavračal vsako materialno nagrado, ki se je ukvarjal s sejanjem dobrega in ki mu je bilo v veselje delati dobra dela – ta ne bo mislil na nagrade, ker ne bo živel za lastno zadovoljstvo, ampak za zadovoljstvo svojih bližnjih. Kako velik bo njegov mir in blaženost, ko bo potem v naročju svojega Gospoda! (253, 14)

15. V tem času vam prinašam čisto in popolno poučevanje, zato vam pravim, da se vam bo na koncu vašega dnevnega dela priznalo le tisto, kar ste v življenju storili z resnično ljubeznijo; kajti to bo dokazovalo, da ste poznali resnico. (281, 17)

16. Ne mislite – ker v trenutku, ko opravljate dobro delo, ne poznate njegove vrednosti –, da ne boste nikoli izvedeli za dobro, ki ste ga storili. Povem vam, da nobeno od vaših del ne bo ostalo brez plačila.

17. Ko boste nekoč v duhovnem kraljestvu, boste spoznali, kako pogosto je bilo majhno delo, na videz nepomembno, začetek verige dobrih del – verige, ki so jo drugi vedno podaljševali, ki pa bo tistega, ki jo je začel, za vedno napolnila z zadovoljstvom. (292, 23–24)

18. Navdihujem vas, da si pridobivate zasluge; vendar vas pri tem ne sme voditi sebična želja po lastnem dušnem odrešenju, ampak morate svoja dela opravljati v mislih na svoje bližnje, v mislih na prihodnje generacije, katerih veselje bo zelo veliko, ko bodo našle pot, ki so jo utrli »prvi«. Takrat bo vaša sreča brezmejna, ker bo radost in mir vaših bratov in sester dosegel tudi vašo dušo.

19. Kako drugače je pri tistih, ki si prizadevajo le za lastno rešitev in blaženost; kajti ko pridejo na kraj, ki so si ga prislužili s svojimi deli, ne morejo niti za trenutek občutiti miru ali veselja, ko gledajo tiste, ki so jih pustili za seboj in ki nosijo težko breme svojih trpljenj.

20. Resnično, pravim vam, pravi učenci te nauke bodo pravični in

čisti v svojih delih, kakor je njihov duh, ki je moja lastna luč. (290, 76-77)

21. Če boste ponižni, se bo vaše duhovno bogastvo pomnožilo v življenju, ki vas čaka. Takrat boste imeli mir, ki vam prinaša najlepše občutke vašega bivanja. In v vašem duhu se bo rodila želja, da služite Očetu, tako da ste zvesti varuhi vsega, kar sem ustvaril, tako da ste tolažba za trpeče in mir za nemirne. (260, 29)

Vzpon duš v Božje kraljestvo

22. To je »Tretji čas«, v katerem lahko vaša duša že na zemlji začne sanjati o zelo visokih ravneh življenja in zelo velikih spoznanjih. Kdor namreč zapusti ta svet in v svoji duši že nosi spoznanje tega, kar bo našel, ter razvoj svojih duhovnih darov, bo prečkal mnoge svetove, ne da bi v njih obstal, dokler ne pride do tistega, v katerem mu pripada bivanje zaradi njegovih zaslug.

23. Popolnoma se bo zavedal svojega duhovnega stanja, razumel bo, kako izpolniti svojo nalogo, kjerkoli se bo že nahajal. Razumel bo jezik ljubezni, harmonije in pravičnosti ter se bo znal sporazumevati z jasnostjo duhovnega jezika, ki je misel. Zanj ne bo več ovir, nemira niti solz, in vedno bolj bo doživljal neizmerno radost, ko se bo približeval domovom, ki mu pripadajo, ker so mu namenjeni kot večna dediščina. (294, 55)

24. Na božji nebeški lestvi je neskončno število bitij, katerih duševna popolnost jim omogoča, da glede na stopnjo razvoja, ki so jo dosegla, zasedajo različne stopnje. Vaša duša je bila ustvarjena z ustreznimi lastnostmi, da se razvija na tej lestvi popolnosti in doseže cilj, ki je določen v visokih sklepih Stvarnika.

25. Usode teh duš ne poznate, toda povem vam, da je popolna, kakor vse, kar sem ustvaril.

26. Še vedno ne razumete darov, ki vam jih je podaril Oče. Toda ne skrbite, kajti kasneje se jih boste zavedli in doživeli, kako se v celoti razodenejo.

27. Neskončno število duš, ki tako kot vi prebivajo na različnih ravneh življenja, je med seboj združeno z višjo silo, ki je ljubezen. Ustvarjene so bile za boj, za svoj višji razvoj, ne za mirovanje. Tisti, ki so izpolnili moje zapovedi, so postali veliki v božanski ljubezni.

28. Vendar vas opominjam, da tudi če bo vaša duša dosegla veličino, moč in modrost, ne bo postala vsemogočna, saj njene lastnosti niso neskončne, kakor so v Bogu. Kljub temu bodo zadostovale, da vas popeljejo na pravo pot, ki vam jo je od prvega trenutka naprej nakazala ljubezen vašega Stvarnika, do vrha vaše popolnosti. (32, 34, 37)

29. Vaša duša mora prehoditi sedem stopenj duševnega razvoja, da doseže popolnost. Danes, ko še živite na zemlji, ne veste, na kateri stopnji nebeške lestve se nahajate.

30. Čeprav poznam odgovor na to vprašanje vaše duše, vam ga trenutno ne smem povedati. (133, 59-60)

31. Vsak prečnik, vsaka stopnica, vsaka življenjska raven ponuja duši večjo svetlobo in popolnejšo blaženost. Toda najvišji mir, popolno srečo duše, je onstran vseh začasnih bivališč duš.

32. Kolikokrat boste mislili, da vnaprej čutite popolno srečo v Božjem naročju, ne da bi se zavedali, da je ta sreča komaj predokus naslednjega sveta, kamor se morate po tem življenju odpraviti. (296, 49-50)

33. Koliko jih sanja o smrti v pričakovanju, da jih bo ta trenutek pripeljal k Meni, da bi Me potem večno častili v nebesih, ne da bi vedeli, da je pot neskončno daljša, kot so verjeli. Da bi se povzpeli le eno stopnico višje po nebeški lestvi, ki vas bo pripeljala k Meni, je treba človeško življenje živeti na pravi način. Neznanje je krivo za to, da mnogi napačno razumejo pomen mojih naukov. (164, 30)

34. Človek je sprostil sile uničenja. Vojna je posejala svoje seme v vsa srca. Koliko bolečine je doživela človeštvo! Koliko zapuščenosti, bede, osirotelosti in žalosti je pustila za seboj! Misliš, da so duše tistih, ki so padli v boju, propadle ali da tisti del življenja, večnost, ki prebiva v človeku, ne obstaja več?

35. Ne, ljudstvo: duša preživi vojno in smrt. Ta del mojega lastnega duha se je dvignil s polj bolečine in na moji poti išče nov obzorje, da bi nadaljeval z življenjem, se razvijal in napredoval. (262, 26–27)

36. Dal sem vam zemljo, da jo vsi enako posedujete, da živite v miru in jo uporabljate kot začasni dom, v katerem razvijate svoje sposobnosti in pripravljate svojo dušo, da se povzpne v svoj novi dom.

37. Rekel sem vam: »V Gospodovi hiši je veliko stanovanj.« Spoznavali jih boste v meri, v kakršni se dvigujete. Vsako od njih vas bo v vse večji meri približalo Meni, in dosegli jih boste v skladu z vašimi deli, kajti vse je podvrženo božjemu redu in pravičnosti.

38. Nihče ne bo mogel preprečiti vašega prehoda z ene ravni življenja na drugo, in na koncu vsake od njih bo v vašem duhu in tudi v mojem veselje in praznovanje.

39. Tako vas pripravljam, da boste vedeli, da je pot, ki jo morate prehoditi, dolga, in da se ne boste zadovoljili s svojimi prvimi deli, misleč, da vam bodo že odprla vrata v tiste domove.

40. Vendar vam pravim tudi to, da je za duha lepo in zadovoljujoče priti na konec razvojnega obdobja in se ustaviti, da se ozre nazaj na prehojeno pot z njenimi velikimi boji, dnevi grenkosti in urami miru, potem ko je premagal nešteto ovir.

41. Nazadnje zmaga, nagrada in pravičnost, ki sijejo okoli vas, in duh vašega Očeta – prisoten, veličasten, ki blagoslovi otrok a in ga pusti počivati v svojem naročju, dokler ni pripravljen za naslednjo stopnjo

življenja. Tako gre od ene k drugi, dokler ne doseže najvišjega izpolnjenja, da bi večno prebival pri Meni. (315, 34–36)

42. Duhovna iskra, ki človeka naredi podobnega svojemu Stvarniku, se bo vedno bolj približevala neskončnemu plamenu, iz katerega je izvirala, in ta iskra bo svetleče bitje – zavestno, žareče od ljubezni, polno znanja in moči. To bitje se veseli stanja popolnosti, v katerem ne obstaja niti najmanjša bolečina ali stiska, v katerem vlada popolna in resnična blaženost.

43. Če to ne bi bil cilj vašega duha – resnično, pravim vam, ne bi vam svojega učenja predstavil s toliko poučevanji, kajti takrat bi vam zakon »prvega časa« zadostoval, da bi živeli v miru na zemlji.

44. A če pomislite, da sem živel med ljudmi in jim obljubil neskončno boljši svet onstran tega življenja, in če se poleg tega spomnite, da sem obljubil, da se bom v drugem času vrnil, da bi vam še naprej govoril in razložil vse, česar niste razumeli, boste prišli do zaključka, da je duhovna usoda človeka višja, veliko višja od vsega, kar lahko pričakujete, in da je obljubljena blaženost neskončno večja od tega, kar lahko slutite ali si predstavljate. (277, 48–49)

Poglavje 30 – Razvoj duše skozi reinkarnacije

Zakon razvoja

1. Povem vam, človek mora vedeti, da je njegova duša že mnogokrat prišla na zemljo in da še vedno ni razumel, kako naj po poti mojega zakona vzpenja navzgor, da bi dosegel vrh gore. (77, 55)

2. Ker je človek doživel razvoj znanosti in odkritje tistega, čemur prej ne bi verjel – zakaj se potem upira naravnemu razvoju duše? Zakaj se oklepa tistega, kar jo ustavi in uspava? Ker se je prestrašil ob pogledu na večno življenje! (118, 77)

3. Razumite: čeprav se zdi, da je stvarstvo zaključeno, se vse kljub temu razvija, spreminja in izpopolnjuje. Ali se lahko vaša duša morda izogne temu božanskemu zakonu? Ne, moji otroci. Nihče ne more imeti zadnje besede o duhovnem, o znanosti ali o življenju, saj so to moja dela, ki nimajo konca. (79, 34)

4. Koliko ljudi misli, da ima duhovno veličino zaradi znanja, ki so ga pridobili, a zame niso nič več kot otroci, ki so obstali na poti razvoja. Saj morajo upoštevati, da ni samo razvoj njihovega uma tisto, s čimer lahko dosežejo vzpon duše, ampak se mora to zgoditi skozi razvoj celotnega njihovega bitja, in v človeku je veliko sposobnosti, ki jih je treba razviti, da bi dosegli popolnost.

5. To je razlog, da sem – kot eno od svojih zakonov ljubezni in pravičnosti – uvedel reinkarnacijo duše, da bi ji omogočil daljšo pot, ki

ji ponuja vse potrebne priložnosti za doseganje popolnosti.

6. Vsako zemeljsko bivanje je kratka lekcija, saj bi bile sicer priložnosti človeka, da izpolni moj zakon, premajhne. Vendar je nujno, da spoznate cilj tega življenja, da bi iz njega sprejeli njegov pomen in dosegli njegovo harmonijo, ki je temelj človeške popolnosti – da bi lahko napredovali na višjo raven bivanja, dokler ne pridete do duhovnega življenja, kjer imam za vas pripravljenih toliko lekcij, ki vam jih moram še naučiti, in toliko razodetij, ki jih moram še dati. (156, 28–29)

7. Medtem ko se vse neprestano razvija, spreminja, izpopolnjuje in razcveta – zakaj bi vaša duša stoletja ostajala v mirovanju?

8. Ker ste z znanostjo veliko odkrili in se naučili, vam nenehni razvoj, ki obstaja v vseh bitjih stvarstva, ni neznan. Zato želim, da razumete, da ne smete pustiti svoje duše v tisti zaostalosti in mirovanju, v katero ste jo že dolgo časa spravili, in da si morate prizadevati za doseganje harmonije z vsem, kar vas obdaja, da bo za ljudi prišel dan, ko bo narava namesto da skriva svoje skrivnosti, te razkrila, in namesto da so vam naravne sile sovražne, bodo postale služabnice, sodelavke, sestre. (305, 6, 8)

»Vstajenje mesa« — pravilno razumljeno

9. Sedaj naj svet spozna resnico o »vstajenju mesa«, ki je reinkarnacija duše.

10. Reinkarnacija pomeni: vrnitev v materialni svet, da se ponovno rodiš kot človek; vstajenje duše v človeškem telesu, da nadaljuje svojo misijo. To je resnica o »vstajenju mesa«, o kateri so govorili vaši predniki, pri čemer so podajali tako izkrivljene kot absurdne razlage.

11. Reinkarnacija je dar, ki ga je Bog podelil vaši duši, da se nikoli ne omeji na uboštvo materije, na njeno minljivo bivanje na Zemlji, na njene naravne pomanjkljivosti, ampak da duša – ker izhaja iz višje narave – lahko uporabi toliko materialnih teles, kolikor jih potrebuje za izpolnitev svojih velikih nalog v svetu.

12. S tem darom duša dokazuje svojo neizmerno premoč nad »mesom«, nad smrtjo in nad vsem zemeljskim, saj premaga smrt, eno telo za drugim, in preživi vsa, ne glede na to, koliko jih je bilo zaupano njej. Je zmagovalka nad časom, nad ovirami in nad skušnjavami. (290, 53–56)

13. Kako ste lahko verjeli, da se bodo na sodni dan telesa mrtvih obudila in se združila s svojimi dušami, da bi vstopila v Božje kraljestvo? Kako lahko tako razlagate tisto, kar so vas učili v drugih časih?

14. Meso je iz tega sveta in v njem ostane, medtem ko se duša

svobodno dvigne in se vrne k življenju, iz katerega je izšla. »Kar je rojeno iz mesa, je meso, in kar je rojeno iz mojega Duha, je Duh.« »Vstajenje mesa«* je ponovna inkarnacija duše, in če nekateri verjamejo, da je to človeška teorija, drugi med vami pa verjamejo, da je to novo razodetje – resnično, pravim vam, že od začetka človeštva sem začel svetu razglašati to razodetje! Dokaz za to lahko najdete v besedilih Svetih spisov, ki so pričevanje o mojih delih.

** Ta izraz, znan iz starega krščanskega veroizpovedi, je bil oblikovan na 2. koncilu v Carigradu, torej v času, ko je cesar Justinian (!) dokler delno priznano učenje o reinkarnaciji obsodil kot krivoučenje. Tako je iz ponovnega rojstva duše v »mesu« postalo »vstajenje mesa«.*

15. Vendar je v tem času to razodetje doseglo vašo dušo, ko je bila na višji stopnji razvoja, in kmalu bo po pravici sprejeto kot eden najbolj pravičnih in ljubečih zakonov Stvarnika. Zavrzite predstavo, ki ste jo imeli o »sodnem dnevu«; kajti to ni eden od vaših dni, ker je to časovno obdobje, in »konec sveta« ni konec planeta, na katerem živite, ampak konec sebičnega življenja, ki ste ga na njem ustvarili. (76, 41–43)

16. Skrivnost »vstajenja mesa« je bila razjasnjena z razodetjem o reinkarnaciji duše. Danes veste, da je smisel tega zakona ljubezni in pravičnosti v tem, da se duša izpopolnjuje , da se nikoli ne izgubi, ker bo vedno našla odprta vrata kot priložnost za svojo rešitev, ki ji jo ponuja Oče.

17. Moja sodba o vsaki duši na podlagi tega zakona je popolna in neizprosna.

18. Samo jaz vem, kako vas soditi, ker je vsaka usoda za ljudi nerazumljiva. Zato nihče ne bo izpostavljen ali izdan pred drugimi.

19. Ko se bodo duše izgubile v svojih grehih, po tolikih bojih in preobratih ter po dolgem potovanju, bodo polne modrosti, ki jo bodo pridobile iz svojih izkušenj, prišle k meni, očiščene z bolečino, povzdignjene s svojimi zaslugami, utrujene od dolgega romanja, a preproste in vesele kot otroci. (1, 61-64)

Različne stopnje razvoja duš

20. Pred davnimi časi je vaša duša izšla iz mene; vendar pa niso vsi enako napredovali na poti duševnega razvoja.

21. Vse usode so različne, čeprav vas vodijo k istemu cilju. Enih čakajo te, drugih pa tiste preizkušnje. Eno bitje prehodi eno pot, drugo sledi drugi. Niste vsi vstopili v bivanje v istem trenutku, niti se ne boste vsi vrnili ob istem času. Eni hodijo spredaj, drugi zadaj, vendar cilj čaka na vse vas. Nihče ne ve, kdo mu je blizu ali kdo hodi daleč od njega, ker ste še preveč nezreli, da bi imeli to znanje; ste človeški in vaša domišljavost bi vas pripeljala v pogubo. (10, 77–78)

22. V vseh časih, celo v davnih časih človeške zgodovine, ste imeli

primere ljudi visokega duha. Kako bi si lahko razložili, da so že v najzgodnejših časih obstajali ljudje z razvito dušo, če ta ne bi šla skozi zaporedne reinkarnacije, ki so jim pomagale, da so se razvijali navzgor?

23. Razlog za to je, da duša ne nastane istočasno s telesno lupino in da začetek človeškega rodu ne sovpada z začetkom duše. Resnično, pravim vam, ni niti ene duše, ki bi prišla na svet, ne da bi prej obstajala v onostranstvu. Kdo med vami lahko oceni ali ve, koliko časa je živela v drugih sferah, preden je prišla živet na to zemljo? (156, 31-32)

Znanje o prejšnjih zemeljskih življenjih in lastni stopnji razvoja

24. Dokler je duša tesno povezana s telesom, ne prepozna niti ne more vedeti zaslug, ki jih je pridobila v svojih prejšnjih življenjih. A zdaj spoznava, da je njeno življenje večnost, neprekinjen razvoj v želji, da doseže vrh. A danes še ne veste, katero raven ste dosegli. (190, 57)

25. Vaš um ne sprejema vtisov ali spominskih podob iz preteklosti vaše duše, ker je telo kot gost zastor, ki ne dopušča vpogleda v življenje duše. Kateri možgani bi lahko sprejeli podobe in vtise, ki jih je duša prejela v svoji preteklosti? Katera inteligenca bi lahko v povezavi s človeškimi predstavami dojela tisto, kar je zanjo nerazumljivo?

26. Zaradi vsega tega vam doslej nisem dovolil vedeti, kdo ste duhovno, niti kakšna je bila vaša preteklost. (274, 54-55)

27. Vsa moja dela sem zapisal v knjigi, ki se imenuje »Življenje«. Število njegovih strani je nešteto, njegove neskončne modrosti ne bo mogel doseči nihče razen Boga, ki je njegov avtor. Vendar pa je v njem, na vsaki njegovi strani, vsebovan kratek povzetek, v katerem je Oče vsako od svojih del predstavil na razumljiv način, da bi ga lahko razumel vsak razum.

28. Tudi vi nenehno pišete v knjigo svojega življenja, v kateri bodo zapisana vsa vaša dela in vsi vaši koraki na celotni poti razvoja. Ta knjiga bo zapisana v vaši duši in bo luč znanja in izkušenj, s katero boste jutri osvetljevali pot svojim mlajšim bratom in sestram.

29. Še ne morete nikomur pokazati svoje knjige, ker niti sami ne poznate njene vsebine. Toda kmalu bo v vašem bitju zasijala luč in svojim bližnjim boste lahko pokazali strani, ki govorijo o vašem razvoju, vašem pokoru in vaših izkušnjah. Takrat boste za ljudi odprta knjiga.

30. Blagor tistim, ki si svojo misijo vzamejo za lastno. Čutili bodo, da se vzpenjajo po lestvi, ki jo je Jakob videl v sanjah, ki je duhovna pot, ki vodi bitja vse do prisotnosti Stvarnika. (253, 6-8)

Ljubezen kot nujnost za duhovno-duševni razvoj

31. Tako kot vaše telo za življenje potrebuje zrak, sonce, vodo in kruh, tako tudi duša potrebuje življenjsko

okolje, svetlobo in hrano, ki ustrezajo njeni naravi. Če se vidi prikrajšana za svobodo, da bi se v hrepenenju po svoji hrani povzpela, oslabi, oveni in postane otopela; tako kot če bi otroka silili, da vedno ostane v zibelki in je zaprt v svoji sobi. Njegovi udje bi postali hromi, zbledel bi, njegovi čuti bi se otupili in njegove sposobnosti bi zakrnele.

32. Spoznajte, da je tudi duša lahko hrom! Lahko bi vam celo rekel, da je svet poln duševno hromih, slepih, gluhih in bolnih! Duša, ki živi zaprta in brez svobode za razvoj, je bitje, ki ne raste – niti v modrosti niti v moči niti v kreposti. (258, 62–63)

33. Resnično, pravim vam, tisto, kar vas lahko povzdigne, je ljubezen, ker ji je lastna modrost, čustvo in povzdignjenost. Ljubezen je povzetek vseh lastnosti božanskosti, in Bog je to plamenico prižgal v vsakem duhovnem bitju.

34. Koliko lekcij sem vam dal, da se naučite ljubiti! Koliko priložnosti, življenj in reinkarnacij vam je dodelila Božja milost! Lekcija se je ponavljala, kolikor je bilo potrebno, dokler ni bila naučena. Ko je enkrat izpolnjena, ni več razloga za ponavljanje, saj je tudi ni več mogoče pozabiti.

35. Če bi se mojih lekcij hitro naučili, ne bi več trpeli niti jokali zaradi napak. Bitje, ki na Zemlji izkoristi lekcije, ki jih je prejelo na njej, se morda vrne na svet, vendar se bo to vedno zgodilo z večjo zrelostjo in v boljših življenjskih pogojih. Med enim življenjem in naslednjim bo vedno imelo čas za počitek, ki je potreben za razmislek in počitek, preden se začne novo delo. (263, 43-45)

Različni razlogi za reinkarnacije

36. Resnično, pravim vam, v nobeni dobi človeškega življenja človeku ni manjkalo poznavanje mojega zakona; kajti od božanskega iskra, ki je njegov duh, mu ni nikoli manjkalo svetlobnega žarka v duši, navdiha v razumu ali slutnje v srcu.

37. Vendar se je vaša duša vrnila v onostranstvo z temno prevezo pred očmi, in pravim vam: Kdor ne izkoristi lekcije, ki jo vsebuje življenje na tem svetu, v tej dolini preizkušenj, se mora vanj vrniti, da dokonča svoje odplačilo in predvsem, da se uči. (184, 39)

38. Tudi na drugih svetovih se duše veselijo svobodne volje in grešijo ter zaidejo na napačno pot, ali pa vztrajajo v dobrem in na ta način dosežejo, da se razvijajo navzgor, tako kot to počnete na Zemlji. Toda ko pride predpisan čas, tisti, ki so namenjeni za življenje na tem svetu, pridejo na njo, da izpolnijo plemenito nalogo, drugi pa, da izpolnijo svojo dolžnost pokore.

39. A glede na to, kako želijo videti to zemljo, se bo enim pokazala kot raj, drugim pa kot pekel. Če torej razumejo usmiljenje svojega Očeta, vidijo le čudovito življenje, posejano z blagoslovi in življenjskimi lekcijami za duha – pot, ki jih približuje Obljubljeni deželi.

40. Nekateri odhajajo s tega sveta z željo, da se vrnejo, drugi pa s strahom, da se bodo morali vrniti. Razlog za to je, da vaša človeška narava še ni bila sposobna razumeti harmonije, v kateri naj bi živeli z Gospodom. (156, 33–34)

41. Naj se nihče ne upira misli, da se bo moral vrniti na ta planet v drugem telesu, in naj tudi ne mislite, da je reinkarnacija kazen za dušo. Vse duše, ki so namenjene življenju na Zemlji, so morale prestati zakon reinkarnacije, da bi dosegle svoj višji razvoj in izpolnile nalogo, ki sem jim jo zaupal.

42. Ne le manj razvite duše se morajo ponovno inkarnirati, tudi visoko razvite duše se vračajo znova in znova, dokler ne dokončajo svojega dela.

43. Elija je največji med preroki, ki so prišli na zemljo; toda kljub velikim delom, ki jih je opravil, in velikim dokazom, ki jih je prinesel (da Bog obstaja), se je moral v drugem času, v drugem telesu in pod drugim imenom vrniti na ta svet.

44. Ta zakon ljubezni in pravičnosti je bil ljudem dolgo časa neznan, kajti če bi ga poznali prej, bi lahko zašli v zmedo. Kljub temu vam je Oče dal nekaj razodetij in nekaj znamenj, ki so bila luč, ki je predhodila temu času, da bi razjasnila vse skrivnosti. (122, 25–28)

Pot k popolnosti

45. Dolga je pot, po kateri boste prišli do polnosti svetlobe. Nobeno bitje nima daljše poti kot duša, na kateri Oče, Božanski kipar, ki oblikuje in gladi vašo dušo, ji daje popolno obliko. (292, 26)

46. Resnično, pravim vam: da bi dosegli popolno čistost, se bo vaša duša morala še zelo prečistiti, v tem svetu in v duhovnem.

47. Kolikor bo za vas potrebno, se boste morali vrniti na ta planet, in čim pogosteje boste zapravljali priložnosti, ki vam jih daje vaš Oče, tem bolj boste odlašali s svojim končnim vstopom v resnično življenje in podaljševali svoje bivanje v dolini solz.

48. Vsaka duša mora v vsakem zemeljskem življenju pokazati napredek in sadove svojega razvoja, tako da vsakič naredi trden korak naprej.

49. Zavedajte se, da je edino dobro, ki koristi lastnemu blagostanju, tisto, ki izhaja iz resnične ljubezni in usmiljenja do drugih, in sicer nesebično. (159, 29 32)

50. V človeku sta dve sili, ki sta vedno v boju: njegova človeška narava, ki je minljiva, in njegova duhovna narava, ki je večna.

51. To večno bitje se zelo dobro zaveda, da morajo miniti zelo dolga obdobja, preden bo lahko doseglo duhovno popolnost. Sluti, da bo moralo preživeti mnoga človeška življenja in da bo v njih moralo prestati številne preizkušnje, preden bo doseglo resnično srečo. Duša sluti, da bo po solzah, bolečini in po tem, ko bo mnogokrat prestala telesno smrt, dosegla tisti vrh, ki ga

je v svoji hrepenenju po popolnosti vedno iskala.

52. Telo pa, ta krhka in majhna stvar, joka, se upira in se včasih noče podrediti klicem duše, in šele ko se ta razvije, postane močna in izkušena v boju z »mesom« in vsem, kar jo obdaja, ji uspe obvladati telo in se skozi njega izraziti.

53. Dolgo je romanje duše, daljša je njena pot, raznolike in zelo pestre so njene oblike bivanja, in vsi trenutki so njene preizkušnje drugačne vrste. A medtem ko jih prestaja, se dviga, očisti, izpopolni.

54. Na svoji poti skozi življenje pušča za seboj svetlobno sled; zato visoko stoječi duši pogosto ni pomembno jokanje njenega telesa, ker ve, da mine, in se na svoji poti ne sme pustiti zadržati zaradi dogodkov, ki se ji zdijo nepomembni.

55. Za trenutek usmeri svojo pozornost na slabosti svojega »mesa«, vendar ve, da ne sme preveč ljubiti nekaj, kar živi le kratek čas in kmalu izgine v notranjosti zemlje. (18, 24; 27–28)

Univerzalna šola življenja

56. Od začetka človeštva obstaja reinkarnacija duše kot zakon ljubezni in pravičnosti ter kot ena od oblik, v katerih je Oče dokazal svojo neskončno milost. Reinkarnacija ni le stvar tega časa, ampak vseh časov, in ne smete misliti, da sem vam to skrivnost razkril šele zdaj. Že v najzgodnejših časih je v človeku obstajalo intuitivno znanje o ponovnem utelešenju duše.

57. Toda ljudje, ki so hrepeneli po materialističnih vedah in zakladih sveta, so se pustili obvladati strastem mesa, zaradi česar so se otrdile tiste niti človeškega srca, s katerimi se zazna duhovno, tako da so ljudje postali gluhi in slepi za vse, kar pripada duhu. (105, 52)

58. Pred vašim stvarjenjem ste bili v Meni; potem, kot duhovna bitja, ste bili na mestu, kjer vse niha v popolni harmoniji, kjer je bistvo življenja in vir resnične luči, s katero vas hranim.

59. Bolečine ni ustvaril Oče. V časih, o katerih vam govorim, niste imeli razloga za vzdihovanje, niste imeli česa pritoževati, v sebi ste čutili nebesa, kajti v svojem popolnem življenju ste bili simbol tega bivanja.

60. Toda ko ste zapustili tisti dom, sem vašemu duhu dal oblačilo in vi ste se spuščali vedno globlje. Nato se je vaša duša korak za korakom razvijala, dokler ni dosegla ravni bivanja, na kateri se zdaj nahajate in kjer sije Očetova luč. (115, 4-5)

61. Cilj vsake duše je, da se po svojem očiščenju in izpopolnitvi združi z božanskostjo*. Zato preplavljam vašo pot s svetlobo in dajem vaši duši moč, da se stopnjo za stopnjo vzpenjate. Glede na stopnjo razvoja, ki ste jo dosegli, ko zapustite ta svet, bo duhovno domovanje, v katerem boste prebivali v onostranstvu. Kajti vesolje je bilo ustvarjeno kot šola izpopolnjevanja za dušo. (195, 38)

** Podrobnejše razlage o tem najdete med drugim v odstavkih poglavja 23,69 in poglavja 58, 46!*

62. Če bi vam v tem življenju dal vse, ne bi imeli več želje, da bi se povzpeli še eno stopnjo višje. Toda tisto, česar niste dosegli v enem življenju, si prizadevate doseči v drugem, in tisto, česar ne dosežete v tem, vam obeta drugo, višje, in tako se to postopoma nadaljuje v večnost na neskončni poti razvoja duše.

63. Ko poslušate moje besede, se vam zdi nemogoče, da bi bila vaša duša sposobna doseči tako veliko popolnost; toda pravim vam, da dvomite v visoko usodo duše le zato, ker gledate le tisto, kar vidite s svojimi materialnimi očmi: revščino, nevednost, zlobo. A to izhaja le iz tega, ker je duša pri nekaterih bolna, pri drugih paralizirana; drugi so slepi in nekateri duhovno mrtvi. A ob takšni duševni bedi morate dvomiti v usodo, ki jo večnost pripravlja za vas.

64. Tako živite v tem času ljubezni do sveta in materializma. A luč moje resnice je že prišla k vam in pregnala temo noči časa, ki je že minil, ter s svojo zoro napovedala prihod dobe, v kateri bo duša prejela razsvetljenje skozi moje poučevanje. (116, 17–18)

65. Mnogi med vami ne bodo imeli nove priložnosti, da se vrnejo na zemljo, da bi tam popravili svoje pregrehe. Ne boste več imeli tistega orodja, ki ga imate danes in ki je vaše telo, na katerem se opirate. Razumeti morate, da je prihod na svet z a za dušo privilegij, nikoli pa kazen. Zato morate izkoristiti to milost.

66. Po tem življenju boste odšli v druge svetove, da bi prejeli nove lekcije, in tam boste našli nove priložnosti za nadaljnje vzpenjanje in izpopolnjevanje. Ko boste opravili svoje dolžnosti kot ljudje, boste ta svet zapustili z zadovoljstvom, ker boste izpolnili svojo nalogo, in v vaši duši bo mir. (221, 54-55)

67. Moj glas trenutno kliče velike množice ljudi, ker se za mnoge duše bliža konec njihovega romanja na zemlji.

68. Tista potrtost, tisti gnus, tista žalost, ki jih nosijo v srcu, so dokaz, da si že hrepenijo po višjem domu, po boljšem svetu.

69. Vendar je nujno, da zadnjo etapo, ki jo prehodijo na svetu, preživijo v poslušnosti navodilom svoje vesti, da bo sled njihovih zadnjih korakov na zemlji blagoslov za generacije, ki bodo prišle za njimi, da bi izpolnile svoje različne naloge v svetu. (276, 4)

70. Ta svet ni večni, niti mu ni treba biti. Ko ta dom ne bo več izpolnjeval namena obstoja, ki ga ima zdaj, bo izginil.

71. Ko vaša duša ne bo več potrebovala lekcij, ki jih daje to življenje tukaj, ker jo v drugem svetu čakajo druge, višje, bo zaradi svetlobe, pridobljene v tem zemeljskem boju, rekla: »Kako jasno zdaj razumem, da so bili vsi vzponi in padci tega življenja le izkušnje in lekcije, ki sem jih potrebovala, da bi

bolje razumela. Kako dolgo se mi je zdelo to življenjsko potovanje, dokler so me obremenjevala trpljenja. Zdaj pa, ko je vse mimo – kako kratko in minljivo se mi zdi v primerjavi z večnostjo.« (230, 47)

72. Veselite se, ljudje, mislite, da ste ptice na tem svetu, polnem solz, bednosti in trpljenja! Veselite se, ker to ni vaš dom za večnost, boljši svetovi vas čakajo!

73. Ko se torej poslovite od te zemlje, storite to brez obžalovanja, takrat bodo tu ostali vzdihi bolečine, napori in solze. Poslovili se boste od tega sveta in se povzpeli k tistim, ki vas čakajo v nebesnih višinah. Od tam boste videli zemljo kot točko v prostoru, na katero se boste z ljubeznijo spominjali. (230, 51)

Prepričljivost nauka o reinkarnaciji

74. Luč spiritualizma zdaj razkriva svetu resnico, pravičnost, razum in ljubezen, ki so neločljivo povezane z duševno sposobnostjo za reinkarnacijo. Kljub temu bo svet to razodetje sprva vztrajno nasprotoval in mu dajal videz tuje in napačne nauke, da bi v ljudeh dobre vere vzbudil nezaupanje.

75. Brezplodna in zaman bodo prizadevanja verskih skupnosti, da bi svoje vernike obdržale na utrjenih tirih starih verskih predstav in zastarelih verskih sistemov. Nihče namreč ne bo mogel ustaviti Božje Luči, ki prodre do dna človeškega razuma in prebuja dušo za dobo razodetij, božjih navdihov, razjasnitve dvomov in skrivnosti ter duhovne osvoboditve.

76. Prav tako nihče ne bo mogel ustaviti poplave, ki jo bo ustvarilo človeštvo, ko se bo odpravilo v želji po svobodi misli, duha in vere. (290, 57-59)

Poti reinkarnacije duše

77. Kličem vse zemeljske romarje, naj poslušajo moj glas, ki jih vabi k vzponu in k pridobitvi večnega življenja.

78. Na ta dan, ko se razodeva »Božja beseda« – izkoristite njeno besedo in se z njo osvetlite; kajti v znanju je luč in vaša odrešitev.

79. Če vas moj zakon uči morale, pravičnosti in reda v vseh dejanjih vašega življenja – zakaj potem iščete nasprotne poti, s katerimi si povzročate bolečino? A ko odidete v onostranstvo in svoje telo pustite na zemlji, jokate, ker ste to ovojnico preveč ljubili.

80. Ko čutite, da telo ne pripada več vam in da morate napredovati na poti razvoja, dokler ne pridete k Meni, vam pravim: »Moje dete, kaj mi lahko pokažeš? Si na zemlji živel v skladu z mojimi zapovedmi?«

81. Vi pa – sramoti in obupani, ker nimate darila ljubezni za Tistega, ki vas tako zelo ljubi in vam je toliko podaril – ste skovali verige, ki pritiskajo na vašo dušo, in ta se zdi brez svetlobe, joka in se pritožuje nad seboj, ker je izgubila milost. Sliši le glas Očeta, ki jo kliče. A ker se ni razvila in se tudi ne čuti vredna, da

bi prišla k Njemu, ostane na mestu in čaka.
82. Čas mineva in duša spet sliši glas, in povsem prežeta s svojim trpljenjem vpraša, kdo ji govori, in ta glas ji reče: »Prebudi se! Ali ne veš, od kod si prišla in kam greš?« Tedaj dvigne oči, vidi neizmerno veliko svetlobo, v čigar sijaju se počuti uboga. Spozna, da je obstajala že preden je bila poslana na zemljo, da jo je že ljubil Oče, od katerega je prišel glas in ki zdaj, ko jo vidi v tem žalostnem stanju, nosi bolečino z . Spozna, da je bila poslana v različne domove, da bi prehodila pot boja in s svojimi zaslugami pridobila svojo nagrado.
83. In otrok vpraša: »Če sem bil, preden sem bil poslan na zemljo, Tvoje zelo ljubljeno bitje – zakaj nisem ostal trden v kreposti in sem moral padati, trpeti in se truditi, da bi se vrnil k Tebi?«
84. Glas mu je odgovoril: »Vse duše so podvržene zakonu razvoja, in na tej poti jih moj Očetovski duh vedno varuje, in On ima veselje v dobrih delih otrok. Vendar sem vas poslal na zemljo, da bi jo spremenili v bojišče duhovnega izpopolnjevanja, ne pa v bojišče vojne in bolečine.
85. Rekel sem vam, da se morate množiti, da ne smete biti neplodni. A ko se vrnete v »duhovno dolino«, ne prinesete s seboj žetve, le tožite in pridete brez milosti, s katero sem vas obdaril. Zato vas ponovno pošiljam in vam pravim: »Očistite se, poiščite tisto, kar ste izgubili, in si prislužite svoj duhovni vzpon.«
86. Duša se vrača na zemljo, išče majhno in nežno človeško telo, da bi v njem počivala in začela novo življenjsko pot. Najde majhno otroško telo, ki ji je dodeljeno, in ga uporabi, da odplača svoje prekrške proti mojemu zakonu. Duša pride na zemljo z zavedanjem vzroka, ve, da je dih Očeta, in pozna nalogo, ki jo prinaša od Njega.
87. V prvih letih je nedolžna in ohranja svojo čistost, ostaja v stiku z duhovnim življenjem. Nato začne spoznavati greh, od blizu vidi ponos, ošabnost in upornost ljudi proti pravičnim zakonom Očeta, in po naravi uporniško »meso« se začne omadeževati z zlom. Ko podlegne skušnjavi, pozabi na nalogo, ki jo je prinesla na zemljo, in se loti del, ki so v nasprotju z zakonom. Duša in telo okusita prepovedani sadež, in ko sta že podlegla pogubi, jo preseneti zadnja ura.
88. Duša se ponovno znajde v duhovnem življenjskem prostoru, utrujena in upognjena pod bremenom svoje krivde. Takrat se spomni glasu, ki ji je nekoč govoril in jo še vedno kliče, in potem ko je prelivala mnoge solze, ker se počuti izgubljena, ne vedoč, kdo je, se spomni, da je že bila na tem mestu.
89. Oče, ki jo je ustvaril z toliko ljubeznijo, se pojavi na njeni poti in ji reče: »Kdo si, od kod prihajaš in kam greš?«
90. Otrok v tem glasu prepozna besedo Tistega, ki mu je dal obstoj, inteligenco in sposobnosti – Očeta, ki mu vedno znova odpušča, ga

očisti, ga odvede iz teme in vodi k svetlobi. Trepeče, ker ve, da stoji pred sodnikom, in reče: »Oče, moja neposlušnost in moja krivda pred Teboj sta zelo veliki, in ne morem pričakovati, da bom živel v Tvojem kraljestvu, ker nimam zaslug. Danes, ko sem se vrnil v »Duhovno dolino«, vidim, da sem le nakopičil krivdo, ki jo moram odplačati.«

91. Toda ljubeči Oče mu še enkrat pokaže pot, vrne se v meso in spet pripada človeštvu.

92. A zdaj že izkušena duša s še večjo močjo podreja telesno ovojnico, da bi se uveljavila in ubogala božjim zapovedim. Boj se začne; bori se proti grehom, ki človeka spravljajo na kolena, in želi izkoristiti priložnost, ki ji je bila dana za njeno odrešitev. Človek se bori od začetka do konca, in ko se na njegovih sencih zasvetijo beli lasje in ko se njegovo nekoč odporno in močno telo pod bremenom let začne upogibati in izgublja moči, se duša počuti močna, zrela in izkušena. Kako velik in odvraten se ji zdi greh! Odvrne se od njega in doseže cilj. Zdaj čaka le še na trenutek, ko jo bo Oče poklical, saj je prišla do zaključka, da je Božji zakon pravičen in Božja volja popolna, da ta Oče živi, da bi svojim otrokom dal življenje in odrešitev.

93. Ko je prišel zadnji dan, je v svojem telesu občutila smrt in ni čutila bolečine. Odšla je tiho in pobožno. Videla se je v duhu in kot da bi imela pred seboj ogledalo, se je videla lepa in sijoča v svetlobi. Tedaj je glas spregovoril k njej in ji rekel: »Otroče, kam greš?« In ona, ki je vedela, kdo je, je šla k Očetu, pustila, da je njegova luč preplavila njeno bitje, in tako rekla: »O Stvarnik, o vseobsegajoča ljubezen, prihajam k tebi, da bi počivala in ti izročila izpolnitev.«

94. Račun je bil poravnan in duša je bila zdrava, čista in brez verig greha ter je pred seboj videla visoko plačilo, ki jo je čakalo.

95. Nato je čutila, da se je združila s svetlobo tega Očeta, da je njena blaženost postala večja, in zagledala je kraj miru, sveto deželo, občutila globoko tišino in »počivala v Abrahamovem naročju«. (33, 14–16)

Poglavje 31 – Rešitev, odrešitev in večno zveličanje

Popravek napačnih predstav o odrešitvi

1. Mnogi ljudje so menili, da so vse solze tega sveta posledica greha prvih zemeljskih prebivalcev. V svoji nezmožnosti razlagati priliko so nazadnje rekli, da je Kristus prišel, da bi s svojo krvjo odplaknil vsako madež. Če bi bila ta trditev pravilna – zakaj ljudje še naprej grešijo in trpijo, čeprav je bilo to žrtvovanje že opravljeno?

2. Jezus je prišel na zemljo, da bi ljudi naučil poti k popolnosti – poti, ki jo je poučeval s svojim življenjem, dejanji in besedami. (150, 43–44)

3. Vsi boste dosegli cilj z izpolnitvijo svoje naloge. Dal sem vam svoje nauke, ki so neizčrpni, zato, da se povzpnete po lestvi svojega razvoja. Ni moja kri tista, ki vas rešuje, ampak moja luč v vaši duši vas bo odrešila. (8, 39)

4. V Tretjem času mi bo dodeljen nov križ. Ta ne bo viden smrtnim očem, toda z njegove višine bom človeštvu poslal svoje sporočilo ljubezni, in moja kri, ki je duhovna esenca moje besede, se bo spremenila v luč za dušo.

5. Tisti, ki so Me nekoč sodili, danes s svojim duhom prinašajo svetlobo v srca ljudi, da bi pokesano popravili svoje napake.

6. Da bi moje učenje o človeški zlobi zmagalo, mora biti najprej, tako kot Kristus, bičano in zasmehovano na mučilnem stebru. Iz vsake rane mora izvirati moja luč, da osvetli temo tega sveta brez ljubezni. Potrebno je, da moja nevidna kri pade na človeštvo, da mu ponovno pokaže pot k odrešitvi. (49, 17–19)

7. Ponovno vam pravim, da bo v meni rešeno vse človeštvo. Tista kri, prelita na Golgoti, je življenje za vsako dušo. Vendar to ni kri sama po sebi, saj je padla v prah zemlje, ampak božanska ljubezen, ki je v njej simbolizirana. Kadarkoli vam govorim o svoji krvi, zdaj veste, kaj je in kakšen pomen ima.

8. Mnogi ljudje so prelili svojo kri v službi svojega Gospoda in iz ljubezni do svojih bližnjih, toda ta ni utelešala božanske ljubezni, ampak le duhovno, človeško.

9. Kri Jezusa pa uteleša božansko ljubezen, saj na njej ni nobene madeža. V Mojstru ni bilo nikoli greha, in dal vam je svojo kri do zadnje kapljice, da bi vam pojasnil, da je Bog vse za svoja bitja, da se jim popolnoma predaja, brez pridržkov, ker jih neskončno ljubi.

10. Ko je zemeljski prah vsrkal tisto tekočino, ki je bila življenje v Mojstrovem telesu, se je to zgodilo zato, da bi razumeli, da mora moje učenje s božanskim zalivanjem s svojo ljubeznijo, modrostjo in pravičnostjo obroditi življenje ljudi.

11. Svet – nevernik in skeptik do besed in zgledov Mojstra – se bori proti mojemu nauku in pravi, da čeprav je Jezus prelil svojo kri, da bi rešil ljudi pred grehom, svet ni bil rešen; da vsak dan bolj greši, čeprav je bolj razvit.

12. Kje je moč tistega odrešilnega krvi, se sprašujejo ljudje, medtem ko tisti, ki bi morali razlagati prave temeljne misli mojega učenja, ne znajo zadovoljiti vprašanj tistih, ki hrepenijo po luči in žejajo po spoznanju resnice.

13. Povem vam, da imajo v tem času vprašanja tistih, ki ne vedo, večjo globino in večjo vsebino kot odgovori in pojasnila tistih, ki trdijo, da poznajo resnico.

14. A jaz sem ponovno prišel, da bi govoril z vami, in tukaj je moja beseda za tiste, ki menijo, da je tista kri dejansko prinesla rešitev grešnikov pred božjo pravičnostjo – vseh tistih, ki so bili izgubljeni in obsojeni na hudo muko.

15. Povem vam: če bi Oče, ki vse ve, verjel, da ljudje ne bodo postopoma izkoristili in razumeli celotnega nauka, ki jim ga je Jezus dal v svojih besedah in delih – resnično, nikoli ga ne bi poslal; kajti Stvarnik ni nikoli storil ničesar neuporabnega – ničesar, kar ne bi bilo namenjeno, da prinese sadove. A ko ga je poslal, da se rodi med ljudmi, odraste, trpi in umre, se je to zgodilo zato, ker je vedel, da bo tisto sijoče in plodno življenje Učitelja s svojimi deli narisalo neizbrisno pot, neuničljivo sled, tako da bi vsi njegovi otroci našli pot, ki bi jih vodila k resnični ljubezni in v poslušnosti njegovemu nauku k domu, kjer jih čaka njihov Stvarnik.

16. Vedel je tudi, da bo tista kri, ki priča o čistosti, o neskončni ljubezni in je bila prelita do zadnje kapljice, naučila ljudi, da z vero v svojega Stvarnika izpolnijo nalogo, ki jih bo povzdignila v Obljubljeno deželo, kjer Mi bodo darovali izpolnitev svoje naloge in nato rekli: »Gospod, vse je izpolnjeno.«

17. Zdaj vam lahko rečem, da ni bila tista ura, v kateri je bila moja kri prelita na križu, tista, ki je naznanila uro odrešitve ljudi. Moja kri je ostala tu na svetu prisotna, živa, sveža in je s krvavo sledjo mojega trpljenja označila pot k vaši odrešitvi, ki vam bo omogočila, da si pridobite dom, ki vam ga je obljubil vaš Oče.

18. Rekel sem vam: »Jaz sem izvir življenja, pridite in se očistite svojih madežev, da boste svobodni in zdravi odšli k svojemu Očetu in Stvarniku.«

19. Moj izvir je iz ljubezni, neizčrpen in brezmejen. To vam želi povedati moja kri, ki sem jo takrat prelil. Potrdila je mojo besedo, utrdila je moje učenje. (158, 23–33)

20. Danes, mnogo stoletij po tistem dogodku, vam pravim, da – čeprav sem prelil svojo kri za vso človeštvo – so odrešitev svoje duše dosegli le tisti, ki so hodili po poti, ki vam jo je naučil Jezus; medtem ko vsi tisti, ki so ostali v nevednosti, v svojem fanatizmu, v svojih zmotah ali v grehu, še niso rešeni.

21. Povem vam, tudi če bi tisočkrat postal človek in tisočkrat umrl na križu – dokler se ljudje ne bodo dvignili, da bi mi sledili, ne bodo dosegli odrešitve svoje duše. Ni moj križ tisti, ki vas bo odrešil, ampak vaš. Svojega sem nosil na ramenih in umrl na njem kot človek, in od tega trenutka naprej sem bil v naročju Očeta. Vi mi morate slediti v krotkosti in ljubezni ter s pravo ponižnostjo nositi svoj križ na ramenih, dokler ne dosežete končnega cilja svoje misije, da boste potem prav tako pri svojem Očetu. (168, 16–17)

22. Ni nikogar, ki ne bi želel najti sreče, in čim trajnejša je, tem bolje – kajti učim vas pot, ki vodi k najvišji in večni blaženosti. Vendar – jaz vam le pokažem pot, nato pa pustim, da izberete tisto, ki vam najbolj ustreza.

23. Vprašam vas: »Če hrepenite po sreči – zakaj je ne posejete, da bi jo

potem poželi?« Kako malo je tistih, ki so čutili potrebo, da so tu za ljudi! (169, 37–38)

24. Napačna je predstava, ki jo imate o tem, kaj pomeni življenje na Zemlji, kaj je duša in kaj je duhovni svet.

25. Večina vernikov meni, da je nebesa za njihovo dušo zagotovljena, če živijo z določeno pravičnostjo ali če v zadnjem trenutku svojega življenja obžalujejo storjene pregrehe.

26. Toda ta napačna predstava, ki je človeku zelo všeč, je razlog za to, da človek skozi vse svoje življenje ne izpolnjuje zakona vztrajno in tako povzroči, da mora njegova duša, ko zapusti ta svet in pride v duhovni svet, ugotoviti, da je prišla na kraj, kjer ne vidi čudežev, ki si jih je predstavljala, niti ne čuti najvišje blaženosti, do katere je menila, da je upravičena.

27. Ali veste, kaj se zgodi tistim bitjem, ki so bila prepričana, da bodo prišla v nebesa, namesto tega pa so našla le zmedo? Ker niso bili več doma na Zemlji, ker jim je manjkala opora njihovega fizičnega telesa, in ker se tudi niso mogli povzpeti v tiste višave, kjer se nahajajo sfere duhovne svetlobe, so si – ne da bi se tega zavedali – ustvarili svet, ki ni niti človeški niti globoko duhoven.

28. Takrat se duše začnejo spraševati: Ali je to nebesa? Ali je to dom, ki ga je Bog namenil dušam, potem ko so tako dolgo potovale po zemlji?

29. Ne – pravijo drugi – to ne more biti »Gospodovo naročje«, kjer lahko obstajajo le svetloba, ljubezen in čistost.

30. Postopoma, skozi razmišljanje in bolečino, duša pride do spoznanja. Razume božjo pravičnost in, osvetljena s svetlobo svojega duha, presodi svoja pretekla dela ter pri tem odkrije, da so bila uboga in nepopolna, da niso bila vredna tega, kar je verjela, da si zasluži.

31. Nato, na podlagi te samorefleksije, se pokaže ponižnost in nastane želja, da se vrne na tiste poti, ki jih je pustila za seboj, da bi izbrisala madeže sramote, popravila napake in pred svojim Očetom storila resnično zaslužne stvari.

32. Človeštvo je treba poučiti o teh skrivnostih, da bo razumelo, da je življenje v materiji priložnost, da človek pridobi zasluge za svojo dušo — zasluge, ki jo bodo povzdignile, dokler si ne bo zaslužila živeti v sferi višje duhovnosti, kjer bo morala ponovno delovati zaslužno, da ne bi zaostala in da bi še naprej napredovala od stopnje do stopnje; kajti »v Očetovi hiši je veliko stanovanj«.

33. Te zasluge boste pridobili z ljubeznijo, kakor vas je naučil večni zakon Očeta. In tako bo vaša duša na lestvi k popolnosti napredovala stopnjo za stopnjo in pri tem spoznavala ozko pot, ki vodi v nebeško kraljestvo — v pravi raj, ki je popolnost duše. (184, 40–45)

34. Resnično, pravim vam, če bi v tem času prišel kot človek, bi vaše

oči morale videti moje rane še sveže in krvaveče, ker greh ljudi ni prenehal in se tudi niso hoteli odrešiti v spomin na tisto kri, ki je bila prelita zame na Golgoti in ki je bila dokaz moje ljubezni do človeštva. A prišel sem v Duhu, da bi vam prihranil sramoto gledanja dela tistih, ki so Me na zemlji sodili in obsodili.

35. Vse je odpuščeno; toda v vsaki duši obstaja nekaj tistega, kar sem za vse prelil na križu. Ne verjemite, da sta se ta življenjska sila in ta kri razblinili ali izgubili. Obe sta utelešali duhovno življenje, ki sem ga od tistega trenutka dalje izlival na vse ljudi. Prek te krvi, ki je zapečatila mojo besedo in potrdila vse, kar sem na zemlji govoril in storil, se bodo ljudje v želji po obnovi svoje duše razvijali navzgor.

36. Moja beseda, moja dela in moja kri niso bila in ne bodo zaman. Če se vam včasih zdi, da so moje ime in moja beseda skoraj pozabljena, boste kmalu doživeli, kako se bosta ponovno pojavila, polna življenjske sile, življenja in čistosti, kot seme, ki kljub neprestanim napadom nikoli ne izgine. (321, 64–66)

37. Jezusova kri, spremenjena v luč odrešitve, je prodrla v vse duše kot rešitev in to še naprej počne. Moj Duh večno podarja rešitev in luč, neprestano puščam, da žarki moje luči prodrejo tja, kjer je temno, neprestano se izliva 380 Poglavje 31 moj Božanski Duh – ne kot človeška kri, ampak kot odrešilna moč, kot duhovno življenje na vse moje otroke. (319, 36)

»Nebo« je treba osvojiti

38. Ljudje, ki jih je odnesla moč njihovih strasti, so se tako zelo pogreznili v svoje grehe, da so opustili vsako upanje na odrešitev. Vendar ni nikogar, ki ne bi mogel biti ozdravljen. Kajti duša – ko se prepriča, da se človeške nevihte ne bodo ustavile, dokler ne bo poslušala glasu Duha – se bo dvignila in izpolnila moj zakon, dokler ne bo dosegla cilja svojega poslanstva, ki ni na zemlji, ampak v večnosti.

39. Tisti, ki verjamejo, da je bivanje nesmiselno, in pri tem mislijo na nesmiselnost boja in bolečine, ne vedo, da je življenje Mojster, ki oblikuje, in bolečina dlet, ki izpopolnjuje. Ne mislite, da sem ustvaril bolečino, da bi vam jo podal v kelihu – ne mislite, da sem vas spodbudil k padcu. Človek je postal neposlušen iz lastne volje, zato se mora tudi z lastnim prizadevanjem ponovno dvigniti. Prav tako ne smete misliti, da vas izpopolnjuje samo bolečina; ne, tudi z dejanjem ljubezni boste prišli do mene, kajti jaz sem ljubezen. (31, 54–55)

40. Molite bolj z duhom kot s telesom, kajti za dosego odrešitve ne zadostuje trenutek molitve ali dan ljubezni, ampak je potrebno življenje, polno vztrajnosti, potrpljenja, velikodušnih del in spoštovanja mojih zapovedi. Za to

sem vam dal velike sposobnosti in sočutje.

41. Moje delo je kot ladja rešitve, ki vabi vse, naj vstopijo. Vsak, ki spoštuje moje zapovedi, ne bo propadel. Če se boste vodili po moji besedi, boste rešeni. (123, 30–31)

42. Pomnite, da pride k meni le tisto, kar je popolno. Zato bo vaša duša vstopila v moje kraljestvo šele takrat, ko bo dosegla popolnost. Iz mene ste prišli brez izkušenj, toda vrniti se boste morali k meni, ko boste okrašeni z oblačilom svojih zaslug in vrlin ( ). (63, 22)

43. Resnično, pravim vam, duše pravičnih, ki prebivajo blizu Boga, so si s svojimi deli zaslužile pravico, da zasedejo tisto mesto – ne zato, ker sem jim ga dal. Jaz sem jim le pokazal pot in jim na njenem koncu pokazal visoko nagrado.

44. Blagor tistim, ki Mi pravijo: »Gospod, Ti si pot, luč, ki jo osvetljuje, in moč za popotnika. Ti si glas, ki kaže smer poti in nas na življenjski poti na novo oživlja; in Ti si tudi nagrada za tistega, ki doseže cilj.« – Da, moji otroci, Jaz sem življenje in vstajenje od mrtvih. (63, 74–75)

45. Danes Oče ne sprašuje: Kdo je sposoben in pripravljen rešiti človeštvo s svojo krvjo? Jezus pa bo odgovoril: »Gospod, jaz sem Jagnje, ki je pripravljeno s svojo krvjo in ljubeznijo utreti pot k odrešitvi človeštva.«

46. Prav tako ne bom poslal svoje »Besede«, da bi v tem času postal človek. Ta doba je za vas minila in v vaših dušah pustila svoje učenje in povzdignjenje. Zdaj sem začel novo obdobje duhovnega napredka, v katerem morate biti tisti, ki si zaslužite. (80, 8-9)

47. Želim vas videti vse srečne, da živite v miru in svetlobi, da boste postopoma imeli vse – ne le po moji ljubezni, ampak tudi po svojih zaslugah; kajti takrat bosta vaša zadovoljstvo in sreča popolna. (245, 34)

48. Prišel sem, da vam pokažem lepoto življenja, ki je višje od človeškega, da vas navdihnem k visokim delom, da vas naučim besede, ki prebuja ljubezen, da vam obljubim še neznano srečo, ki čaka tisto dušo, ki je zmogla osvojiti goro žrtvovanja, vere in ljubezni.

49. Vse to morate spoznati v mojem pouku, da boste končno razumeli, da so to vaša dobra dela, ki bodo vašo dušo približala resnični blaženosti. (287, 48-49)

50. Če morate, da bi potovali z enega zemeljskega kontinenta na drugega, prečkati mnoge visoke in nizke gore, morja, narode, mesta in dežele, dokler ne dosežete cilja svojega potovanja, pomislite, da morate prav tako dolgo potovati, da bi prišli v tisto obljubljeno deželo, da bi na tem dolgem potovanju pridobili izkušnje, spoznanja, razcvet in razvoj duše. To bo sad drevesa življenja, ki ga boste končno uživali, potem ko boste veliko borili in jokali, da bi ga dosegli. (287, 16)

51. Vi ste otroci Očeta Luči; toda če ste zaradi svoje slabosti zašli v temo

življenja, polnega naporov, zmot in solz , bodo ta trpljenja minila, ker se boste dvignili na moj klic, ko vas bom poklical in vam rekel: »Tukaj sem in osvetljujem vaš svet ter vas vabim, da se povzpnete na goro, na vrhu katere boste našli ves mir, tisto srečo in tisto bogastvo, ki ste ga na zemlji zaman hoteli zbrati.« (308, 5)

52. Vsak svet, vsaka raven bivanja je bila ustvarjena, da se duša na njej razvija in naredi korak proti svojemu Stvarniku ter tako, vedno napredujoč na poti k popolnosti, dobi priložnost, da brez madeža, čista in lepo oblikovana prispe do cilja svoje poti, na vrh duševne popolnosti, kar je pravzaprav bivanje v Božjem kraljestvu.

53. Komu se zdi nemogoče, da bi na koncu prebival »v Božjem naročju«? Ah, vi ubogi razumski ljudje, ki ne znate zares razmišljati! Ste že pozabili, da ste iz mojega naročja stopili v bivanje, to pomeni, da ste že prej obstajali v njem? Ni nič čudnega v tem, da se vse, kar je izviralo iz Vira življenja, sčasoma vrne k njemu.

54. Vsaka duša je bila, ko je iz mene stopila v življenje, deviško čista; toda pozneje so se mnoge na svoji poti omadeževale. Vendar – ker je bilo vse od mene predvideno na moderen, ljubeč in pravičen način, sem se nemudoma lotil tega, da sem na poti, ki so jo morali prehoditi moji otroci, pripravil vsa potrebna sredstva za njihovo rešitev in obnovo.

55. Čeprav so to duševno devištvo mnogi bitji oskrunili, bo prišel dan, ko se bodo očistili vseh svojih pregreškov in s tem ponovno pridobili svojo prvotno čistost. To očiščenje bo v mojih očeh zelo zaslužno, saj ga bo duša dosegla skozi velike in neprestane preizkušnje svoje vere, ljubezni, zvestobe in potrpljenja.

56. Vsi se boste po poti dela, boja in bolečine vrnili v kraljestvo svetlobe, kjer vam ne bo več treba inkarnirati v človeško telo niti živeti v materialnem svetu, kajti takrat vam bo vaša duhovna delovna moč že omogočala, da svoj vpliv in svojo svetlobo pošiljate z ene ravni bivanja na drugo in ju naredite občutljive. (313, 21–24)

Najmočnejša sila za odrešitev

57. Glejte, tukaj je pot, hodite po njej in rešili se boste. Resnično, pravim vam, ni potrebno, da ste Me v tem času slišali, da bi dosegli odrešitev. Vsak, ki v življenju izpolnjuje moj Božanski zakon ljubezni in tisto ljubezen, ki jo je navdihnil Stvarnik, pretvarja v ljubezen do bližnjega, je rešen. On daje pričevanje o Meni v svojem življenju in v svojih delih. (63, 49)

58. Če sonce sije svetlobo življenja na vso naravo in na vsa bitja in če tudi zvezde sijejo svetlobo na zemljo – zakaj potem ne bi Božanski Duh sijal svetlobo na dušo človeka?

59. Zdaj vam pravim: ljudje, poglejte vase, pustite, da se svetloba pravičnosti, ki izvira iz

ljubezni, razširi po svetu. Naj vas moja resnica prepriča, da brez resnične ljubezni ne boste dosegli odrešitve svojih duš. (89, 34-35)

60. Moja luč je za vse moje otroke; ne le za vas, ki naseljujete ta svet, ampak za vse duše, ki živijo na različnih ravneh bivanja. Vsi bodo osvobojeni in vstali k večnemu življenju, če bodo s svojimi deli ljubezni do svojih bratov in sester izpolnili mojo božjo zapoved, ki od vas zahteva, da se med seboj ljubite. (65, 22)

61. Ljubljeno ljudstvo, to je »Tretji dan«, ko oživljam svojo besedo med »mrtvimi«. To je »tretji čas«, v katerem se duhovno pojavljam pred svetom, da mu rečem: »Tukaj je isti Kristus, ki ste ga videli umreti na križu, in On zdaj govori k vam, ker živi in bo živel in bo vedno obstajal.«

62. Nasprotno pa vidim, da imajo ljudje v telesu srce, ki je mrtvo glede vere, ljubezni in svetlobe, čeprav v svojih verskih skupnostih trdijo, da oznanjajo resnico. Menijo, da so si zagotovili odrešitev duše, če molijo v svojih cerkvah in sodelujejo v svojih obredih. A jaz vam pravim, da mora svet spoznati, da se odrešitev duše doseže le z izpolnjevanjem del ljubezni in usmiljenja.

63. Mesta zbiranja so le šola. Cerkve se ne smejo omejiti le na razlago zakona, ampak morajo poskrbeti, da svet razume, da je življenje pot, na kateri je treba uporabiti tisto, kar si naučil iz Božjega zakona, tako da izvajaš moje učenje o ljubezni. (152, 50–52)

64. Kristus je postal človek, da bi svetu razodel Božansko ljubezen. Toda ljudje imajo trda srca in pamet, ki misli, da vse ve, kmalu pozabijo prejeto učenje in ga napačno razlagajo. Vedel sem, da bodo ljudje postopoma zamenjali pravičnost in ljubezen z maščevanjem in kaznovanjem. Zato sem vam napovedal čas, v katerem se bom duhovno vrnil na svet, da bi ljudem razložil nauke, ki jih niso razumeli.

65. Ta obljubljeni čas je tisti, v katerem živite, in dal sem vam svoje poučevanje, da se moja pravičnost in božanska modrost razodeta kot popolno učenje vzvišene ljubezni vašega Boga. Misliš, da sem prišel, ker se bojim, da bodo ljudje na koncu uničili dela svojega Gospoda ali celo samo življenje? Ne, prišel sem le iz ljubezni do svojih otrok, ki jih želim videti polne svetlobe in miru.

66. Ali ni pravično in pošteno, da tudi vi pridete samo iz ljubezni do mene? A ne iz ljubezni do sebe, ampak v ljubezni do Očeta in do svojih bližnjih. Misliš, da se navdihuje z božansko ljubeznijo tisti, ki se greha izogiba le iz strahu pred pekelnimi mukami, ali tisti, ki dela dobra dela le v mislih na nagrado, ki jo s tem lahko doseže, namreč da si pridobi mesto v večnosti? Kdor tako misli, Me ne pozna in ne prihaja iz ljubezni do Mene. Deluje le iz ljubezni do sebe. (164, 35–37)

67. Vsa moja zapoved je povzeta v dveh zapovedih: ljubezni do Boga in

ljubezni do bližnjega. To je pot. (243, 4)

Rešitev in odrešitev za vsako dušo

68. Sedaj ne prihajam, da bi obudil telesno mrtve, kakor sem to storil z Lazarjem v »Drugi dobi«. Danes prihaja moja luč, da obudi dušo, ki mi pripada. In ta se bo po resnici moje besede povzdignila k večnemu življenju; kajti vaša duša je tisti Lazar, ki ga trenutno nosite v svojem bitju in ki ga bom obudil od mrtvih ter ozdravil. (17, 52)

69. Tudi duhovno življenje urejajo zakoni, in če se od njih oddaljite, boste kmalu občutili boleče posledice te neposlušnosti.

70. Spoznajte, kako velika je moja želja, da vas rešim. Danes, tako kot takrat, bom vzel križ nase, da vas povzdignem k resničnemu življenju.

71. Če je moja kri, prelita na Golgoti, pretresla srca ljudi in jih spreobrnila k mojemu nauku, bo v tem času moja Božanska Luč tista, ki bo pretresla dušo in telo, da vas vrne na pravo pot.

72. Želim, da tisti, ki so mrtvi za življenje milosti, živijo večno. Ne želim, da vaša duša prebiva v temi. (69, 9-10)

73. Spoznajte, koliko vaših bližnjih sredi svojega malikovalskega vrveža pričakuje prihod Mesija. Pomislite, koliko jih v svoji nevednosti misli, da bom prišel le zato, da izrečem sodbo nad hudobnimi, rešim dobre in uničim svet, ne vedoč, da sem med ljudmi kot Oče, kot Učitelj, kot Brat ali Prijatelj, poln ljubezni in ponižnosti, in da iztegnem svojo roko pomoči, da bi vse rešil, blagoslovil in jim odpustil. (170, 23)

74. Nihče ni bil rojen po naključju, in če se kdo šteje za še tako nepomembnega, nesposobnega in ubogega, je bil vendarle ustvarjen po milosti Najvišjega Biti, ki ga ljubi enako kot bitja, ki jih šteje za nadrejene, in ima usodo, ki ga bo kot vse druge pripeljala v Božje naročje.

75. Vidite tiste ljudi, ki kot izobčenci tavajo po ulicah in s seboj vlečejo razvade in bedo, ne da bi vedeli, kdo so in kam gredo? Ali veste za ljudi, ki še vedno živijo v gozdovih, obkroženi z zvermi? Nihče ni pozabljen v moji očetovski ljubezni, vsi imajo nalogo, ki jo morajo izpolniti, vsi imajo v sebi seme za razvoj in so na poti, na kateri bodo zasluge, prizadevanja in boj dušo stopnjo za stopnjo pripeljali k meni.

76. Kje je kdo, ki – četudi le za en sam trenutek – ni hrepenel po mojem miru in si ni želel, da bi bil osvobojen zemeljskega življenja? Vsaka duša hrepeni po svetu, v katerem je prej živela, po domu, v katerem se je rodila. Ta svet čaka na vse moje otroke in jih vabi, naj se veselijo večnega življenja, ki ga nekateri hrepenijo, medtem ko drugi čakajo le na smrt, da bi potem prenehali obstajati, ker imajo zmedeno dušo in živijo brez upanja in brez vere. Kaj bi lahko te bitje spodbudilo, da bi se borile za svojo obnovo? Kaj bi v njih lahko

prebudilo hrepenenje po večnosti? Čakajo le na to, da ne bodo več, na tišino in konec.

77. Toda »luč sveta« se je vrnila, »pot in resnica«, da vas s svojim odpuščanjem obudi k življenju, da bo nežno božala vaš utrujeni obraz, tolažila vaše srce in poskrbela, da tisti, ki se ni čutil vrednega obstoja, sliši moj glas, ki mu pravi: Ljubim te, pridi k meni! (80, 54–57)

78. Človek lahko pade in se vrže v temo ter se zato počuti oddaljenega od mene; lahko verjame, da bo z njim vse končano, ko umre. Zame pa nihče ne umre, nihče ni izgubljen.

79. Koliko je tistih, ki so bili na svetu imeni za propadle bitje in so danes polni svetlobe! Koliko tistih, ki so za seboj pustili sramotne madeže svojih grehov, svojih pohujšljivosti in zločinov, je že doseglo svoje očiščenje! (287, 9-10)

80. Res je, da mnogi omadežujejo svoje duše; vendar jih ne obsojajte, ker ne vedo, kaj delajo. Tudi njih bom rešil, ne glede na to, da so Me trenutno pozabili ali Me nadomestili z lažnimi bogovi, ki so jih ustvarili na svetu. Tudi njih bom pripeljal v svoje kraljestvo, četudi so zdaj – ker sledijo lažnim prerokom – pozabili na dobrotljivega Kristusa, ki je za njih dal svoje življenje, da bi jih naučil svojega nauka ljubezni.

81. Za Očeta nihče ni »zlo«, nihče ne more biti, saj je njegov izvor v Meni. Zablodeli, slepi, nasilni, uporniki – takšni so postali mnogi moji otroci zaradi svoje svobodne volje, s katero so bili obdarjeni. Vendar bo v vseh postalo svetlo , in moja usmiljenost jih bo vodila na pot k njihovemu odrešenju. (54, 45–46)

82. Vsi ste moje seme in Mojster ga žanje. Če med dobro seme pride seme plevela, ga tudi to ljubeče vzamem v svoje roke, da ga spremenim v zlato pšenico.

83. V srcih vidim seme plevela, blata, zločina, sovraštva, pa vendar vas žanjem in ljubim. To seme ljubim in očistim, dokler ne zasije kot pšenica na soncu.

84. Misliš, da moč moje ljubezni ni sposobna te odrešiti? Ko te bom očistil, te bom posejal v svoj vrt, kjer boš rodil nove cvetove in nove plodove. Moja božanska naloga je, da te naredim vrednega mene. (256, 19–21)

85. Kako bi se mi lahko duša nepovratno izgubila, ko pa nosi v sebi iskrico moje luči, ki nikoli ne ugasne, in ko sem z njo na vseh poteh? Dokler traja njeno upiranje ali njena zmeda – te temne sile nikoli ne bodo vzdržale moje večnosti. (255, 60)

86. Zame je enako zaslužno, če se bitje, omadeževano s sledmi najhujših prekrškov, očisti, navdihnjeno z visokim idealom, kot če bitje, ki je ostalo trdno čisto, do konca bori, da se ne bi omadeževalo, ker je od samega začetka ljubilo luč.

87. Kako daleč od resnice hodijo tisti, ki menijo, da imajo zmedeni duhovi drugačno naravo kot duhovi svetlobe!

88. Oče bi bil nepravičen, če bi bilo to res, prav tako pa ne bi bil več Vsemogočni, če bi mu primanjkovalo modrosti in ljubezni, da bi rešil omadeževane, nečiste, nepopolne in jih ne bi mogel združiti z vsemi pravičnimi v enem in istem domu. (295, 15–17)

89. Resnično, pravim vam, celo tista bitja, ki jih imenujete skušnjavci ali demoni, so le zmedena ali nepopolna bitja, ki jih Oče modro uporablja, da izvrši svoje visoke sklepe in načrte.

90. Toda ta bitja, katerih duše so danes obdane s temo in od katerih so mnoga slabo izkoristila sposobnosti, ki sem jim jih podelil, bodo – ko bo za njih prišel čas – rešena zame.

91. Kajti prišel bo trenutek, o Izrael, ko bodo vsa Gospodova bitja večno slavila mene. Ne bi bil več Bog, če z mojo močjo, mojo modrostjo in mojo ljubeznijo ne bi mogel rešiti duše. (302, 31)

92. Kdaj so starši na zemlji ljubili le dobre otroke in sovražili slabe? Kolikokrat sem jih videl, da so bili najbolj ljubeči in skrbni prav do tistih, ki so jih najbolj ranili in jim povzročili trpljenje! Kako bi bilo mogoče, da bi vi, o Izrael, lahko storili večja dela ljubezni in odpuščanja, kot so moja? Kdaj se je že kdaj zgodilo, da se je moral Učitelj učiti od učencev?

93. Vedite torej, da nikogar od vas ne štejem za nevrednega in da vas pot k odrešitvi zato večno vabi, da jo stopite, prav tako kot so vrata mojega kraljestva, ki so svetloba, mir in dobro, za vedno odprta v pričakovanju prihoda tistih, ki so bili oddaljeni od zakona in resnice. (356, 18-19)

Čudovita prihodnost Božjih otrok

94. Ne bom dopustil, da bi se tudi le eno od mojih otrok izgubilo ali celo propadlo. Parazitske rastline spreminjam v rodovitne, kajti vsa bitja so bila poklicana v obstoj, da bi dosegla cilj popolnosti.

95. Želim, da se z menoj veselite mojega dela. Že prej sem vas udeležil svojih lastnosti, ker ste del mene. Ker mi vse pripada, vas naredim tudi za lastnike mojega dela. (9, 17-18)

96. Ne dvomite v moje besede. V »Prvem času« sem vam izpolnil svojo obljubo, da bom Izrael osvobodil iz egiptovskega suženjstva – ki je pomenilo malikovanje in temo –, da vas popeljem v Kanaan, deželo svobode in čaščenja živega Boga. Tam vam je bilo napovedano moje prihod kot človek, in preroštvo se je beseda za besedo izpolnilo v Kristusu.

97. Jaz, tisti Učitelj, ki je prebival v Jezusu in vas v njem ljubil, sem svetu obljubil, da bom v drugem času spregovoril k njej in se razodel v Duhu. In tukaj je izpolnitev moje obljube.

98. Danes vam naznanjam, da sem za vaše duše rezerviral čudovite dežele, bivališča, duhovne domove, kjer boste lahko našli resnično svobodo, da ljubite, delate dobro in

širite mojo luč. Ali lahko o tem dvomite, potem ko sem izpolnil svoje prejšnje obljube? (138, 10-11)

99. Moja božanska želja je, da vas rešim in vas popeljem v svet svetlobe, lepote in ljubezni, kjer boste zaradi povzdignjenosti duše, velikodušnosti čustev in ideala popolnosti veselo živeli. A ne prepoznate v tej božanski želji moje očetovske ljubezni? Brez dvoma mora biti slep tisti, ki tega ne razume. (181, 13)

100. Pomislite: Vse lepote tega sveta so usojene, da izginejo, da bi nekoč naredile prostor za nekaj drugega. Vaša duša pa bo živela večno in gledala Očeta v vsej njegovi veličini – Očeta, ki je » «, iz katerega naročja izhajate. Vse ustvarjeno se mora vrniti na kraj, od koder je izšlo. (147, 9)

101. Jaz sem večna luč, večni mir in večna blaženost, in ker ste moji otroci, je moja volja in moja dolžnost, da vas naredim za udeležence moje veličastnosti, in zato vas učim Zakon kot pot, ki dušo vodi v višave tistega kraljestva. (263, 36)

102. Vedno se zavedajte, da duša, ki doseže visoke stopnje dobrote, modrosti, čistosti in ljubezni, stoji nad časom, bolečino in razdaljami. Ni omejena na bivanje na enem mestu, lahko je povsod in povsod najde najvišjo radost v tem, da obstaja, čuti, ve, ljubi in ve, da je ljubljena. To je nebesa duše. (146, 70–71)

VIII. Človek

Poglavje 32 – Inkarnacija, narava in naloga človeka

Inkarnacija na Zemlji

1. Jokate, ko se eden od vaših odpravi v »duhovno dolino«, namesto da bi se počutili polni miru, ker razumete, da se ta približuje svojemu Gospodu za še en korak. Nasprotno pa praznujete, ko v vaš dom pride novo bitje, ne da bi v tem trenutku pomislili, da je ta duša prišla v meso, da bi v tej dolini solz izpolnila pokoro; takrat bi morali jokati zanjo. (52, 58)

2. Rodite otroke svojega mesa, toda Jaz sem tisti, ki duše razporedim po družinah, plemenih, narodih in svetovih, in v tej za ljudi nedostopni pravičnosti se razodeva moja ljubezen. (67, 26)

3. Živite v sedanjosti in ne veste, kaj sem določil za vašo prihodnost. Pripravljam velike legije duhovnih bitij, ki bodo prebivala na Zemlji in prinesla s seboj težko poslanstvo, in vedeti morate, da bodo mnogi izmed vas starši tistih bitij, v katerih se bodo inkarnirali moji glasniki. Vaša dolžnost je, da se notranje pripravite, da jih boste znali sprejeti in voditi. (128, 8)

4. Rad bi vam govoril o mnogih duhovnih temah, a jih še ne morete razumeti. Če bi vam razkril, v

kakšnih bivališčih ste že prišli na Zemljo, ne bi mogli dojeti, kako ste živeli na takih mestih.

5. Danes lahko zanikate, da poznate »duhovno dolino«, ker je vaši duši, dokler je inkarnirana, njena preteklost nedostopna, da ne bi postala ošabna ali potrta, niti obupala ob svojem novem bivanju, v katerem mora začeti znova, kot v novem življenju.

6. Tudi če bi hoteli, se ne bi mogli spomniti. Dovoljujem vam le, da ohranite slutnjo ali intuicijo o tem, kar vam tukaj razkrivam, da boste vztrajali v življenjskem boju in pripravljeno prenašali preizkušnje.

7. Lahko dvomite o vsem, kar vam pravim, toda resnično, tisti duhovni svet je bil resnično vaš dom, dokler ste bili duhovna bitja. Bili ste prebivalci tistega doma, v katerem niste poznali trpljenja, v katerem ste v svojem bitju čutili veličastvo Očeta, saj v njem ni nobene pomanjkljivosti.

8. Vendar niste imeli zaslug, zato je bilo potrebno, da ste morali zapustiti tisti nebesa in priti na svet, da bi vaša duša s svojim prizadevanjem ponovno pridobila tisto kraljestvo.

9. Vendar ste moralno vedno bolj propadali, dokler se niste počutili zelo oddaljeni od Božanskega in Duhovnega, svojega izvora. (114, 35-36)

10. Ko duša pride na zemljo, jo navdihujejo najboljši nameni, da posveti svoje bivanje Očetu, da mu v vsem ugaja, da je koristna svojim bližnjim.

11. Toda takoj, ko se vidi ujeto v telesu, na tisoč načinov preizkušano in na preizkušnji na svoji življenjski poti, postane šibka, podlega impulzom »mesa«, podleže skušnjavam, postane sebična in na koncu ljubi sebe nad vse, in le za trenutke prisluhne Duhu, kjer so zapisani namen in zaobljube.

12. Moja beseda vam pomaga, da se spomnite na svojo duhovno zavezo in premagate skušnjave in ovire.

13. Nihče ne more reči, da ni nikoli zašel s poti, ki sem jo začrtal. A jaz vam odpuščam, da se naučite odpuščati svojim bližnjim. (245, 47–48)

14. Potrebno je veliko duhovnega poučevanja, da človek živi v skladu z glasom svoje vesti. Čeprav je vse prežeto z božansko ljubeznijo, modro ustvarjeno za dobro in srečo človeka, pomeni snov, ki ga obdaja na svetu, preizkušnjo za dušo od trenutka, ko naseli svet, ki mu ne pripada, in se združi s telesom, katerega narava je drugačna od njene.

15. V tem lahko vidite razlog, zakaj duša pozabi svojo preteklost. Od trenutka, ko se inkarnira v nezavedno bitje, ki se je pravkar rodilo, in se z njim združi, začne življenje, ki je tesno povezano s tem telesom.

16. Od duha ostanejo prisotni le dve lastnosti: vest in intuicija; osebnost, opravljena dela in

preteklost pa ostanejo nekaj časa skriti. Tako je predvidel Oče.

17. Kaj bi postalo z dušo, ki je prišla iz svetlobe visokega doma, da bi živela v bednih razmerah tega sveta, če bi se spominjala svoje preteklosti? In kakšna domišljavost bi zavladala med ljudmi, če bi jim bila razkrite veličine, ki so obstajale v njihovi duši v drugem življenju? (257, 18–19)

Pravilna ocena telesa in njegovo vodenje s strani duha

18. Ne pravim vam le, da morate očistiti svojo dušo, ampak tudi, da morate okrepiti svoje telo, da bodo nove generacije, ki izhajajo iz vas, zdrave in da bodo njihove duše lahko izpolnile svojo težko nalogo. (51, 59)

19. Pazite na zdravje svojega telesa, skrbite za njegovo ohranjanje in življenjsko moč. Moje učenje vam svetuje, da z ljubeznijo skrbite za svojo dušo in za svoje telo, saj se oba dopolnjujeta in potrebujeta drug drugega pri izpolnjevanju težke duhovne naloge, ki jima je zaupana. (92, 75)

20. Ne pripisujte svojemu telesu večjega pomena, kot ga v resnici ima, in ne dopustite, da zavzame mesto, ki pripada samo vaši duši.

21. Razumite, da je telesna ovojnica le orodje, ki ga potrebujete, da se duša lahko izraža na zemlji. (62, 22-23)

22. Vidite, kako je to učenje koristno za vašo dušo; kajti medtem ko se telesna snov z vsakim dnem, ki mine, malo bolj približuje naročju zemlje, se duša nasprotno vedno bolj približuje večnosti.

23. Telo je opora, na kateri počiva duša, dokler prebiva na zemlji. Zakaj dopustiti, da postane veriga, ki vas veže, ali ječa, ki vas zadržuje? Zakaj dopustiti, da je krmilo vašega življenja? Ali je morda prav, da slepec vodi tistega, čigar oči vidijo? (126, 15–16)

24. To poučevanje je preprosto, kot je vse, kar je čisto in božansko, in zato lahko razumljivo. Vendar se vam bo včasih zdelo težko, da ga prenesete v dejanja. Prizadevanja vaše duše zahtevajo napor, odrekanje ali žrtvovanje s strani vašega telesa, in če vam primanjkuje vzgoje ali duhovne discipline, boste trpeli.

25. Od začetka časov obstaja boj med dušo in »mesom« pri poskusu razumeti, kaj je pravilno, dovoljeno in dobro, da bi živeli življenje, ki je v skladu z Božjimi zakoni.

26. V tem težkem boju se vam zdi, kot da vas neka tuja in zlonamerna sila nenehno skuša zapeljati, da bi se obrnili s hrbtom k boju, in vas vabi, da izkoristite svojo svobodno voljo in nadaljujete pot materializma.

27. Povem vam, da ni večje skušnjave kot šibkost vašega telesa: občutljivega na vse, kar ga obdaja; dovolj šibkega, da popusti; ki ga je lahko spraviti na kolena in zapeljati. Toda kdor se je naučil obvladovati nagone, strasti in slabosti telesa, je premagal skušnjavo, ki jo nosi v sebi. (271, 49-50)

28. Zemlja je bojišče, kjer je veliko za naučiti. Če ne bi bilo tako, bi vam zadostovalo nekaj let življenja na tem planetu in ne bi bili vedno znova poslani, da se ponovno rodite. Ni bolj mračne in temne grobne jame za dušo kot njeno lastno telo, če se ga oprijemata umazanija in materializem.

29. Moja beseda vas dvigne iz tega groba in vam nato podari krila, da se lahko vzpenjate v območja miru in duhovne svetlobe. (213, 24–25)

Pomen in naloga duše, duha in vesti v človeku

30. Človek bi lahko obstajal brez duha, zgolj s pomočjo oživljenega telesnega življenja; vendar pa takrat ne bi bil človeško bitje. Imel bi dušo in bil brez duha, vendar se ne bi mogel sam voditi, niti ne bi bil najvišje bitje, ki prek duha spoznava zakon, ločuje dobro od zla in sprejema vsako božansko razodetje. (59, 56)

31. Duh naj osvetljuje dušo, duša pa naj vodi telo. (71, 9)

32. Medtem ko na svetu nekateri tečejo za lažno veličino, drugi pravijo, da je človek pred Bogom nepomembno bitje, in obstajajo celo taki, ki se primerjajo s črvom v zemlji. Res je, da se vam vaše materialno telo sredi mojega stvarstva lahko zdi majhno, vendar zame ni, zaradi modrosti in sposobnosti, s katerimi sem ga ustvaril.

33. Toda kako lahko sodite o velikosti svojega bitja na podlagi mer vašega telesa? Ali v njem ne čutite prisotnosti duše? Ta je večja od vašega telesa, njeno bivanje je večno, njena pot neskončna, niste sposobni spoznati niti konca njenega razvoja niti njenega izvora. Ne želim vas videti majhne, ustvaril sem vas, da dosežete veličino. Veste, kdaj človeka obravnavam kot majhnega? Ko je zapadel v greh, ker je takrat izgubil svoj plemenitost in dostojanstvo.

34. Že dolgo se ne držite več mene, ne veste več, kaj v resnici ste, ker ste dopustili, da v vaši biti mirujejo neaktivne številne lastnosti, sposobnosti in darovi, ki jih je vaš Stvarnik položil v vas. Spite glede duše in duha, prav v njunih duhovnih lastnostih pa leži prava veličina človeka. Živite kot bitja, ki so iz tega sveta, ker v njem nastajajo in umirajo. (85, 56-57)

35. S svojo besedo ljubezni vam dokazujem vrednost, ki jo ima vaš duh zame. V materialnem stvarstvu ni ničesar, kar bi bilo večje od vašega duha – niti kraljevsko zvezdo s svojo svetlobo, niti Zemljo z vsemi njenimi čudeži, niti karkoli drugega ustvarjenega ni večjega od duha, ki sem vam ga dal, kajti on je božanski delec, je plamen, ki je izšel iz Božanskega duha.

36. Razen Boga imajo le duhovi duhovno inteligenco, zavest, voljo in svobodno voljo.

37. Nad instinktom in nagnjenji »mesa« se dviga luč, ki je vaša duša, in nad to lučjo vodnik, učbenik in sodnik, ki je duh. (86, 68)

38. Človeštvo mi v svojem materializmu pravi: »Ali sploh obstaja kraljestvo duha?« A jaz vam odgovarjam: O vi neverniki, vi ste Tomaž »Tretjega časa«. Čustva sočutja in usmiljenja, nežnosti, dobrote in velikodušnosti niso lastnosti telesa, prav tako malo kot so to milostni darovi, ki jih nosite skriti v sebi. Vsa ta čustva, ki so vam vtisnjena v srce in um, vse te sposobnosti pripadajo duhu, in ga ne smete zanikati. »Meso« je le omejeno orodje, duh pa ni: on je velik, ker je atom Boga.

39. Iščite sedež svojega duha v jedru svojega bitja in veliko modrost v veličastvu ljubezni. (147, 21–22)

40. Resnično, pravim vam, že od najzgodnejših dni človeštva je človek imel intuitivno znanje, da nosi v sebi duhovno bitje – bitje, ki se je, čeprav je bilo nevidno, razkrivalo v različnih delih njegovega življenja.

41. Vaš Gospod vam je od časa do časa razkrival obstoj duha, njegovo bistvo in njegovo skrito bivanje. Kajti čeprav ga nosite v sebi, je tančica, v katero vas ovija vaša materializacija, tako gosta, da ne morete prepoznati, kaj je najplemenitejše in najčistejše v vašem bitju.

42. Človek si je drznil zanikati mnoge resnice. Vendar pa vera v obstoj njegovega duha ni bila med tistim, kar je najbolj boril, ker je človek čutil in nazadnje razumel, da bi zanikanje svojega duha pomenilo isto kot zanikanje samega sebe.

43. Ko se je človeško telo zaradi svojih strasti, svojih slabosti in svojega čutnega uživanja izrodilo, je postalo veriga, temna preveza za oči, ječa in ovira za razvoj duše. Kljub temu človeku v urah preizkušnje ni nikoli manjkala iskrica notranje luči, ki mu priskoči na pomoč.

44. Resnično, pravim vam, najvišji in najčistejši izraz duha je vest, tista notranja luč, ki človeka med vsemi bitji, ki ga obdajajo, naredi prvega, najvišjega, največjega in najplemenitejšega. (170, 56–60)

45. Vsem ljudem pravim, da je najvišji in najlepši naziv, ki ga ima človek, ta, da je »Božje dete«, čeprav si ga je treba zaslužiti.

46. Smisel zakona in naukov je, da vam razodem spoznanje moje resnice, da boste lahko postali dostojni otroci tistega Božjega Očeta, ki je najvišja popolnost. (267, 53)

47. Veste, da ste bili ustvarjeni »po moji podobi in podobnosti«; toda ko to rečete, mislite na svojo človeško podobo. Povem vam, da moja podoba ni tam, ampak v vaši duši, ki se mora – da bi postala podobna meni – izpopolnjevati z izvrševanjem kreposti.

48. Jaz sem pot, resnica in življenje, sem pravičnost in dobro, in vse to izhaja iz Božje ljubezni. Ali razumete zdaj, kakšni morate biti, da bi bili »po moji podobi in podobnosti«? (31, 51–52)

49. V sebi imate odsev Božanskega, jaz sem resnično v vas. Inteligenca, volja, sposobnosti, čuti in kreposti, ki jih imate, pričajo o višji naravi

bitja, ki ji pripadate, in so živo pričevanje Očeta, iz katerega ste izšli.

50. Včasih s neposlušnostjo in grehom omadežujete in sramotite podobo, ki jo nosite v svojem bitju po meni. Takrat mi niste podobni; kajti ni dovolj, da imate človeško telo in dušo, da bi bili podoba Stvarnika. Prava podobnost z menoj je v vaši luči in v vaši ljubezni do vseh vaših bližnjih. (225, 23–24)

51. Ustvaril sem vas »po svoji podobi in podobnosti«, in ker sem hkrati Trije in Eno, obstaja ta Trojica tudi v vas.

52. Vaše materialno telo predstavlja stvarstvo zaradi svoje popolne oblike in harmonije. Vaša inkarnirana duša je podoba »Besede«, ki je postala človek, da bi v svetu ljudi pustila sled ljubezni, in vaš duh je sijoča iskra Božje luči Svetega Duha. (220, 11-12)

53. Kakšno zaslugo bi imela vaša duša, če bi delovala znotraj telesa brez volje in brez lastnih nagnjenj? Boj duše s svojim telesnim plaščem je boj moči proti moči. Tam najde preizkušnjo, na kateri mora dokazati svojo premoč in veličino duše. To je preizkušnja, v kateri je duša pogosto za trenutek podlegla skušnjavam, v katere jo svet vodi prek »mesa«. Toliko je moč, ki jo te (skušnjave) izvajajo na dušo, da ste imeli na koncu vtis, da vas je nadnaravna in zlonamerna moč potegnila v pogubo in vas uničila v strastih.

54. Kako velika je odgovornost duše pred Bogom! Meso te odgovornosti ni prevzelo. Poglejte, kako za vedno počiva v zemlji, ko pride smrt. Kdaj boste pridobili zasluge, da bo vaša duša postala vredna naseljevanja popolnejših domovanj kot tistega, v katerem živite?

55. Svet vam ponuja krone, ki pričajo le o praznosti, ponosu in lažni veličini. Duši, ki zna preseči te praznosti, je v onostranstvu namenjena druga krona, tista moje modrosti. (53, 9–11)

56. Življenje naj se bolj razodeva v duši kot v telesu. Koliko jih je že živelo na tem svetu; a kako malo jih je živelo duhovno, izrazilo milost, ki obstaja v vsakem človeku, v tisti božanski iskri, ki jo je Stvarnik položil v človeka.

57. Če bi ljudje znali ohraniti jasnovidnost v svojem duhu, bi lahko skozi njo videli svojo preteklost, sedanjost in prihodnost.

58. Duh je podoben moji knjigi Božanske modrosti. Koliko vsega vsebuje! Nenehno vam ima kaj razkrivati – včasih tako globoka razodetja, da so za vas nerazumljiva.

59. Ta iskra svetlobe, ki je prisotna v vsakem človeku, je vez, ki človeka povezuje z duhovnim, je tisto, kar ga pripelje v stik z onostranstvom in z njegovim Očetom. (201, 37–40)

60. Ah, če bi le vaša materialna narava lahko sprejela tisto, kar vaš duh prejema prek svojega daru vidovanja! Kajti vaš duh nikoli ne preneha gledati, čeprav telo zaradi svoje materialne narave tega ne zazna. Kdaj boste sposobni razumeti svojega duha? (266, 11)

61. Dokler vi, ki ne ljubite življenja, ker ga imenujete kruto, ne boste spoznali pomena duha v človeku niti se ne boste pustili voditi od njega, ne boste našli ničesar, kar bi imelo resnično vrednost.

62. Duh je tisti, ki dvigne dušo k višjemu življenju nad materijo in njenimi strastmi. Duhovno preoblikovanje vam bo omogočilo, da občutite veliko Božjo ljubezen, če vam bo uspelo to uresničiti. Takrat boste razumeli smisel življenja, videli njegovo lepoto in odkrili njegovo modrost. Takrat boste vedeli, zakaj sem ga imenoval »življenje«.

63. Kdo si bo upal zavrniti to učenje in reči, da ni resnično, potem ko ga je spoznal in razumel?

64. Ko boste spoznali, da vaša prava vrednost temelji v vašem duhu, boste živeli v harmoniji z vsem, kar je ustvaril vaš Oče.

65. Takrat bo duh polepšal ubogo človeško življenje; vendar se mora človek najprej odvrniti od vseh strasti, ki ga ločujejo od Boga, da bi sledil poti pravičnosti in modrosti. Takrat se bo za vas začelo pravo življenje, življenje, na katerega danes gledate z ravnodušnostjo, ker ne veste, kaj prezirate, in nimate pojma o njegovi popolnosti. (11, 44–48)

Božji tempelj v človeku

66. Predstava, ki jo ima človeštvo o Meni, je otročja, ker ni znalo razumeti razodetij, ki sem mu jih neprestano dajal. Za tistega, ki se zna pripraviti, sem viden in otipljiv ter prisoten povsod; za tistega pa, ki nima občutljivosti, ker ga je materializem otrdil, je težko razumeti, da obstajam, in ima občutek, da sem neizmerno daleč, da je nemogoče, da bi me bilo mogoče na kakršen koli način občutiti ali videti.

67. Človek mora vedeti, da Me nosi v sebi, da ima v svoji duši in v luči svojega duha čisto prisotnost Božanskega. (83, 50–51)

68. Trpljenje, ki obremenjuje ljudi tega časa, jih korak za korakom, ne da bi se tega zavedali, vodi pred vrata notranjega svetišča, pred katerimi bodo – nezmožni iti naprej – vprašali: »Gospod, kje si?« In iz notranjosti templja bo slišati dobrotljiv glas Mojstra, ki jim bo rekel: »Tukaj sem, kjer sem vedno prebival – v vašem duhu.« (104, 50)

69. Rodili ste se v Meni. Duhovno in materialno življenje ste prejeli od Očeta. In v prenesenem pomenu vam lahko rečem, da sem se v vas rodil v istem trenutku, ko ste se vi rodili v Meni.

70. Rodim se v vašem duhu, rastem z vašim razvojem in se popolnoma razodevam v vaših delih ljubezni, da boste polni veselja rekli: »Gospod je z menoj.« (138, 68–69)

71. Danes ste še otroci in ne morete vedno pravilno razumeti mojega poučevanja; vendar zaenkrat govorite z Bogom s svojim srcem, s svojimi mislimi, in On vam bo odgovoril iz najgloblje notranjosti vašega bitja. Njegovo sporočilo, ki

bo govorilo v vašem duhu, bo jasen, moder, ljubeč glas, ki ga boste postopoma odkrivali in na katerega se boste kasneje navadili. (205, 47)

72. V tem »Tretjem času« bom v srcih svojih učencev zgradil Cerkev Svetega Duha. Tam bo prebival Stvarnik, močni Bog, Bog, ki je v »Drugem času« postal človek, Bog neskončne modrosti. On živi v vas, toda če ga želite čutiti in slišati zvok njegove besede, se morate notranje pripraviti.

73. Kdor dela dobro, v sebi čuti mojo prisotnost, prav tako tisti, ki je ponižen ali v vsakem bližnjem vidi brata.

74. V vaši duši obstaja tempelj Svetega Duha. Ta prostor je neuničljiv, ni nevihte ali orkanov, ki bi ga lahko podrli. Za človeški pogled je neviden in nedotakljiv, njegovi stebri naj bodo želja po rasti v dobrem. Njegova kupola je milost, ki jo Oče podarja svojim otrokom, vrata pa so ljubezen Božje Matere; kajti vsak, ki potrka na moja vrata, se bo dotaknil srca Nebesne Matere.

75. Učenci, tukaj je resnica, ki živi v Cerkvi Svetega Duha, da ne boste med tistimi, ki se zaradi napačnih razlag zapeljejo. Kamnite cerkve so bile le simbol in od njih ne bo ostal kamen na kamnu.

76. Želim, da na vašem notranjem oltarju vedno gori plamen vere in da razumete, da s svojimi deli polagate temelje, na katerih bo nekega dne stalo veliko svetišče. Vse ljudi z njihovimi različnimi idejami preizkušam in delujem na njih, kajti vse bom vključil v gradnjo svojega templja. (148, 44-48)

Poglavje 33 – Moški in ženska, starši in otroci, zakon in družina

Odnos med moškim in žensko

1. Že preden ste prišli na zemljo, sem poznal vašo življenjsko pot in vaše nagnjenosti, in da bi vam stal ob strani na vaši življenjski poti, sem na vašo pot postavil srce, ki bi s svojo ljubeznijo do vas osvetlilo pot. To srce je bilo tako moško kot žensko. S tem sem vam hotel dati pomoč, da bi postali opora vere, moralne moči in usmiljenja za tiste, ki to potrebujejo. (256, 55)

2. Želel sem vas udeležiti sreče, da ste očetje, in tako sem vas naredil za starše ljudi, da bi ustvarili bitja, ki so vam podobna in v katera se bodo inkarnirale duše, ki vam jih pošiljam. Ker v Božjem in večnem obstaja materinska ljubezen, sem hotel, da bi v človeškem življenju obstajalo bitje, ki jo uteleša, in to bitje je ženska.

3. Na začetku je bilo človeško bitje razdeljeno na dva dela in tako sta bila ustvarjena dva spola, eden – moški, drugi – ženska; v njem moč, inteligenca, dostojanstvo; v njej nežnost, milina, lepota. Eden – seme, druga – rodovitna zemlja. Glejte tukaj dve bitji, ki se lahko le združeni počutita popolna, celovita in srečna. V svoji harmoniji bosta

tvorila eno samo »meso«, eno samo voljo in en sam ideal.

4. Če je ta zveza navdihnjena z duhom in ljubeznijo, se imenuje zakonska zveza. (38, 29–31)

5. Resnično, pravim vam: vidim, da sta v tem času moški in ženska zašla s poti.

6. Odkrivam moške, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti; ženske, ki se izogibajo materinstvu, in druge, ki prodirajo na področja, ki so namenjena moškim, čeprav vam je bilo že v starih časih rečeno, da je moški glava ženske.

7. Ženska se zaradi tega ne sme počutiti prikrajšana; kajti zdaj vam pravim, da je ženska srce moškega.

8. Glejte, zato sem uvedel in posvetil zakonsko zvezo. Kajti v združitvi teh dveh bitij, ki sta duhovno enakovredna, telesno pa različna, je popolno stanje. (66, 68, 69)

9. Kako malo je tistih, ki si prizadevajo živeti v raju miru, svetlobe in harmonije, tako da z ljubeznijo izpolnjujejo božje zakone.

10. Pot, ki so jo prehodili ljudje, je zelo dolga, a še vedno raje jedo prepovedane sadeže, ki v njihovem življenju kopičijo le trpljenje in razočaranja. Prepovedani sadeži so tisti, ki so sicer dobri, ker jih je ustvaril Bog, a lahko postanejo škodljivi za človeka, če se ni ustrezno pripravil ali jih uživa v prekomernih količinah.

11. Moški in ženska brez priprave sprejmeta sad življenja in ne zavedata se svoje odgovornosti do Stvarnika, ko ustvarjata nova bitja za utelešenje na zemlji. (34, 12–14)

12. Nekateri Me vprašajo: »Gospod, ali je človeška ljubezen pred Teboj morda nedopustna in gnusna, in odobravaš le duhovno ljubezen?«

13. Ne, ljudstvo. Res je, da pripadajo duhu najvišja in najčistejša čustva ljubezni, toda tudi v človeško telo sem položil srce, da bi srce ljubilo, in dal sem mu čustva, da bi srce skozi njih ljubilo vse, kar ga obdaja.

14. Ljubezen, katere korenine ležijo le v telesnem, je lastna nerazumnim bitjem, ker jim manjka vest, ki bi jim osvetljevala pot. Poleg tega vam pravim, da iz dobrih združitev vedno izhajajo dobri plodovi in da se v njih bodo inkarnirale svetle duše. (127, 7-8, 10)

15. Od vas ne zahtevam nadčloveških žrtev. Nisem pozval moškega, naj ne bo več moški, da bi mi sledil, niti nisem zahteval od ženske, naj ne bo več ženska, da bi izpolnila duhovno nalogo. Nisem ločil moža od njegove soproge, niti nisem ločil soproge od njenega moža, da bi mi lahko služila; niti nisem rekel staršem, naj zapustijo svoje otroke ali opustijo svoje delo, da bi mi lahko sledili.

16. Enim in drugim sem pojasnil, ko sem jih naredil za »delavce v tem vinogradu«, da – da bi bili moji služabniki – ne prenehajo biti ljudje in da morajo zato razumeti, da je treba Bogu dati, kar je Božje, in svetu, kar mu pripada. (133, 55–56)

Narava in naloga moškega

17. Vam, moškim, sem podelil dediščino, dobro, ženo, ki vam je zaupana, da jo ljubite in skrbite zanjo. A vendar je vaša spremljevalka prišla k Meni in se zaradi vaše nerazumljivosti pred Menoj pritoževala in jokala.

18. Rekel sem vam, da ste močni, da ste bili ustvarjeni »po moji podobi in podobnosti«. Vendar pa vam nisem naročil, da bi žensko poniževali in iz nje naredili svojo sužnjo.

19. Naredil sem vas močne, da bi Me zastopali v svojem domu: močne v kreposti, v nadarjenosti, in vam sem kot dopolnilo v vašem zemeljskem življenju dal žensko za spremljevalko, da bi v medsebojni ljubezni našli moč, da se soočite s preizkušnjami in spremenljivimi usodami. (6, 61)

20. Razmislite, moški, da ste bili pogosto vi tisti, ki ste v svojih mrežah spravili k padcu krepostne ženske, ker ste v njih iskali občutljive in šibke strani. Tiste ogledale, ki so bile nekoč jasne, danes pa so motne, morate spraviti v stanje, da bodo ponovno odražale čistost in lepoto njihove duše.

21. Zakaj danes prezirate prav tiste, ki ste jih nekoč zapeljali v propadli način življenja? Zakaj se pritožujete nad propadom ženske? Razumite, da če bi jih vodili po poti mojega zakona, ki je zakon srca in duha, spoštovanja in ljubezni do bližnjega, tako da bi jih ljubili z ljubeznijo, ki povzdiguje, in ne s strastjo, ki ponižuje, ne bi imeli razloga za jok in pritoževanje, in one ne bi padle.

22. Moški išče in pričakuje od ženske vrline in lepoto. Toda zakaj zahtevate tisto, česar niste zaslužili?

23. Vidim, da še vedno mislite, da imate velike zasluge, čeprav jih imate le malo. Z vašimi deli, besedami in mislimi ponovno zgradite tisto, kar ste uničili, in dajte častnosti, morali in kreposti vrednost, ki jim pripada.

24. Če si na ta način prizadevate, moški, pomagate Jezusu pri njegovem delu odrešitve, in vaše srce bo napolnjeno z radostjo, ko boste videli, da so domovi počaščeni z dobrimi ženami in častivrednimi materami. Vaša radost bo velika, ko boste videli, da se krepost vrača tistim, ki so jo izgubili.

25. Odrešitev velja za vse. Zakaj ne bi bil odrešen tudi največji grešnik? Zato vam pravim, moški: sodelujte z menoj, da rešimo tiste, ki ste jih pahnili v pogubo, tako da jim z lučjo mojega učenja vlijete novo upanje. Naj moje ljubeče misli dosežejo njihov um in srce. Prinesite jim moja sporočila tudi v zapore in bolnišnice, celo na mesta blata. Kajti tam bodo jokali od kesanja in bolečine, ker niso bili dovolj močni, ko jih je svet s svojimi skušnjavami potegnil v pogubo.

26. Vsaka ženska je bila nekoč otrok, vsaka ženska je bila nekoč devica, zato bi lahko z sočutjem dosegli njena srca.

27. Uporabil bom tiste moške, ki niso omadeževali teh vrlin, in jim

zaupal to nalogo. Spomnite se, da sem vam rekel: »Po vaših delih boste spoznani.« Dovolite, da duša govori skozi zemeljsko pojavnost.
28. Tistim pa, ki niso bili pripravljeni spoštovati čarov, ki sem jih vložil v to bitje, pravim: Zakaj pravite, da ljubite, če to, kar čutite, ni ljubezen? Zakaj dajete povod, da drugi padejo, in vas nič ne ustavi? Pomislite: kaj bi čutilo vaše srce, če bi to, kar delate s tistimi oskubljenimi cvetovi, storili vaši materi, vaši sestri ali vaši ljubljeni in zato spoštovani ženi? Ste kdaj pomislili na rane, ki ste jih zadali staršem tistih, ki so jih vzgajali z toliko ljubeznijo?
29. V pravi preizkušnji v luči vesti vprašajte svoje srce, ali je mogoče požeti tisto, česar nisi posejal.
30. Kaj pripravljate za svoje prihodnje življenje, če nenehno ranite svoje bližnje? Koliko jih bo vaših žrtev? Kakšen bo vaš konec? Resnično, pravim vam, v vrtincu svojih strasti ste mnoge naredili za žrtve; nekateri sodijo v vašo sedanjost, drugi pa v vašo preteklost.
31. Želim, da srce in usta, ki sta bila zatočišče nezvestobe in laži, postaneta zatočišče resnice in čiste ljubezni.
32. Osvetlite pot svojih bližnjih z besedo in svojim zgledom, da boste lahko rešitelji padlih žensk. Ah, če bi le vsak od vas rešil vsaj eno!
33. Ne govorite grdo o tej ženski, ker bo beseda, ki rani eno, ranila vse, ki jo slišijo – ker bodo od tega trenutka naprej tudi oni postali zlobni sodniki.
34. Spoštujte ravnanja in skrivnosti drugih, saj ni vaša stvar, da jih obsojate. Moški, ki so padli v greh in ki jih bom ponovno dvignil, so mi ljubši kot hinavci, ki razkazujejo čistost, a vendarle grešijo. Velikemu grešniku, ki je vendarle iskren, dajem prednost pred pretvarjanjem lažne krepostnosti. Če se želite okrasiti, naj bodo to praznična oblačila iskrenosti.
35. Če najdete krepostno žensko z visokimi čustvi in se počutite nevredni, da bi prišli k njej, čeprav jo ljubite, in če jo zato ponižujete in zaničujete, ter se, potem ko ste trpeli in spoznali svojo krivdo, obrnete k njej, da bi našli tolažbo, boste zaman trkali na njena vrata.
36. Če bi vse ženske, ki so igrale vlogo v življenju vsakega posameznega moškega, od njega prejele besedo in občutek ljubezni, spoštovanja in razumevanja, vaš svet ne bi bil na višini greha, na kateri je. (235, 18–32)

Ženska, žena in mati

37. Ženske, vi ste tiste, ki s svojimi molitvami ohranjate tisti malo miru, ki obstaja na zemlji – tiste, ki kot zveste varuhinje doma skrbite, da mu ne primanjkuje topline ljubezni. Na ta način se združujete z Marijo, svojo materjo, da bi zlomili človeško ošabnost. (130, 53)
38. Ženske, ki s solzami omočite pot tega sveta in s krvjo zaznamujete svojo pot skozi to življenje: spočijte

se pri Meni, da boste pridobile nove moči in še naprej ostale zatočišče ljubezni, ogenj ognjišča, trden temelj hiše, ki sem vam jo zaupal na zemlji. Da boste tudi v prihodnje ostale škrjanec, katerega krila pokrivajo moža in otroke. Blagoslavljam vas.

39. Povzdignem moškega in mesto ženske na desni strani moškega. Posvetim zakonsko zvezo in blagoslovim družino.

40. V tem času prihajam z mečem ljubezni, da popravim vse stvari, ki so jih prej premaknili ljudje. (217, 29-31)

41. Resnično, pravim vam, človeška obnova se mora začeti pri ženski, da bodo njeni plodovi, ki bodo ljudje jutrišnjega dne, prosti madežev, ki so vas pripeljali do degeneracije.

42. Nato bo naloga moškega, da prispeva svoj delež k temu delu obnovitve; kajti vsak, ki je žensko pokvaril, jo bo moral ponovno postaviti na noge.

43. Danes sem vas navdihnil, da rešite žensko, ki je spotaknila na svoji poti; in ko mi boste potem privedli tisto, ki ste jo rešili, ji bom dal cvet, blagoslov in zelo velik mir, da ne bo ponovno padla.

44. Če boste to nalogo tako izpolnili, bodo tista bitja, ki jih je svet ranil, v svojih srcih začutila Jezusovo ljubezen.

45. Slišal bom, ko mi bodo v molitvi rekli: »Oče moj, ne glej na moj greh, glej le na mojo bolečino. Ne sodi moje pokvarjenosti, glej le na moje trpljenje.« V tem trenutku bo na to mučeno srce prišel moj tolažba in se bo očistilo s solzami. Če bi le vedeli, da je molitev grešnika močnejša od molitve ponosnega, ki se ima za pravičnega in čistega. (235, 16-17, 43-45)

46. Ljudje kažejo le malo dokazov ali znakov ljubezni, s katero sem vam dal življenje. Od vseh človeških čustev je tisto, ki je najbolj podobno božanski ljubezni, materinska ljubezen, kajti v njej je nesebičnost, samozanikanje in prizadevanje, da bi otroka osrečili, četudi to zahteva žrtve. (242, 39)

47. Vam, neplodnim ženskam, pravi Mojster: Močno ste si želele in prosile, da bi vaše telo postalo vir življenja, in upale ste, da boste nekega večera ali nekega jutra v sebi zaslišale utrip nežnega srca. A dnevi in noči so minili, in iz vaših prsi so se iztrgali le jok in solze, ker ni nobeno otrok potrkalo na vaša vrata.

48. Koliko od vas, ki Me poslušate in ki vas je znanost oropala vsake upanja, bo moralo postati plodnih, da boste verjeli v mojo moč in da Me bodo mnogi spoznali po tem čudežu. Bodite budni in potrpežljivi. Ne pozabite mojih besed! (38, 42-43)

Vzgoja otrok in mladostnikov

49. Očetje družin, izogibajte se napakam in slabim zgledom. Od vas ne zahtevam popolnosti, temveč le ljubezen in skrb za vaše otroke. Pripravite se duhovno in telesno, kajti v onostranstvu velike legije duš

čakajo na trenutek, da se med vami rodijo kot ljudje.

50. Želim si novo človeštvo, ki ne bo raslo le po številu, ampak tudi po kreposti, da bodo ljudje videli obljubljeno mesto in da bodo njihovi otroci dosegli, da bodo živeli v Novem Jeruzalemu.

51. Želim, da se zemlja napolni z ljudmi dobre volje, ki so sadovi ljubezni.

52. Uničite Sodomo in Gomoro tega časa, ne dopustite, da se vaše srce navadi na njune grehe, in ne ravnajte kot njuni prebivalci. (38, 44–47)

53. S strastjo kazujte svojim otrokom pot, učite jih, naj izpolnjujejo zakone Duha in snovi; in če jih kršijo, jih opominjajte, kajti vi kot starši Me zastopate na zemlji. Spomnite se Jezusa, ki je poln svetega gneva za vse čase dal lekcijo trgovcem v Jeruzalemu, ko je branil Božjo stvar, nespremenljive zakone. (41, 57)

54. Danes niste več majhni otroci in lahko razumete pomen mojih naukov. Prav tako veste, da vaša duša ni nastala hkrati s telesom, ki ga imate, in da izvor enega ni izvor drugega. Tisti otročki, ki jih zibate v svojih rokah, nosijo v svojih srcih nedolžnost, vendar v svojih dušah skrivajo preteklost, ki je včasih daljša in bolj pogubna kot preteklost njihovih lastnih staršev. Kako velika je odgovornost tistih, ki morajo negovati ta srca, da bi njihove duše dosegle napredek na svoji poti razvoja.

55. Zato ne glejte na svoje otroke z manj ljubezni. Upoštevajte, da ne veste, kdo so, niti kaj so storili. Raje povečajte svojo pozornost in ljubezen do njih ter se zahvalite svojemu Očetu, da je v vas položil svojo usmiljenost, da bi vas naredil za vodnike in svetovalce vaših duhovnih bratov in sester, za katere ste glede njihovega telesa in krvi začasni starši. (56, 31-32)

56. Očetom družin pravim, da naj se prav tako, kot skrbijo za materialno prihodnost svojih otrok, skrbijo tudi za njihovo duhovno prihodnost, zaradi poslanstva, ki so ga v tem smislu prinesli na svet. (81, 64)

57. Vedite, da duša, ko se inkarnira, prinese s seboj vse svoje sposobnosti, da je njeno poslanstvo že zapisano in da zato na svetu ni ničesar, kar bi morala najprej prejeti. Prinese s seboj sporočilo ali nalogo pokore. Včasih požanje (dobro) seme, včasih pa poravna dolg. Vendar v tem življenju vedno prejme lekcijo ljubezni, ki jo ji daje njen Oče.

58. Vi, ki vodite svoje otroke skozi to življenje, poskrbite, da bodo, ko bo čas otroške nedolžnosti minil, stopili na pot mojega zakona. Prebudite njihova čustva, razkrivajte jim njihove sposobnosti in jih vedno spodbujajte k dobremu , in resnično, pravim vam, kdor Mi ga na ta način pripeljete, bo preplavljen s svetlobo, ki jo izžareva tisti božanski ogenj, ki je moja ljubezen. (99, 64-65)

59. Duševno ste že prehodili dolgo pot in zdaj ste presenečeni nad

intuicijo in razvojem, ki ju nove generacije kažejo že od najzgodnejšega otroštva. Kajti to so duše, ki so veliko doživele in se zdaj vračajo, da bi človeštvu pomagale napredovati – ene na poteh Duha, druge na poteh sveta, glede na svoje sposobnosti in svojo misijo. Vendar bodo ljudje pri vseh njih opazili notranji mir. Ta bitja, o katerih vam govorim, bodo vaši otroci. (220, 14)

60. Misliš, da otrok, ob slabem zgledu zemeljskega očeta, ki je razuzdan ali zloben, stori napako, če ne sledi njegovemu načinu življenja? Ali misliš, da je otrok dolžan slediti stopinjam svojih staršev?

61. Resnično, pravim vam, vest in razum naj bosta tista, ki vas vodita na pravo pot. (271, 33-34)

62. Blagoslovljena nedolžnost se okuži s pokvarjenostjo sveta, mladostniki sledijo svoji poti v osupljivem teku, tudi device so izgubile sramežljivost, čistost in spodobnost. Vse te vrline so izginile iz njihovih src. Gojili so posvetne strasti in hrepenijo le po užitkih, ki jih vodijo v pogubo.

63. Govorim vam v vsej jasnosti, da se odpravite in naredite trden korak v razvoju svoje duše. (344, 48)

64. V mladih vzbudite ljubezen do bližnjega, dajte jim velike in plemenite ideale, kajti prav mladina bo jutri borila za dosego življenja, v katerem bodo sijala pravičnost, ljubezen in sveta svoboda duha. Pripravite se, kajti velika bitka, o kateri govorijo preroštva, še ni prišla. (139, 12)

Beseda otrokom in devicam

65. Vi, otroške duše, imate vsi v Meni Božjega Očeta, in če sem vam v materialnem življenju dal človeške starše, se je to zgodilo zato, da bi dali življenje vašemu telesu in zastopali vašega Nebeškega Očeta pri vas. Rekel sem vam: »Ljubi Boga bolj kot vse ustvarjeno«, in dodal: »Časti svojega očeta in svojo mater.« Zato ne zanemarjajte svojih dolžnosti. Če niste hvaležno priznali ljubezni svojih staršev in jih še imate na svetu, jih blagoslovite in priznajte njihove zasluge. (9, 19)

66. Danes govorim zlasti dekletom, ki morajo jutri s svojo prisotnostjo razsvetliti življenje novega doma, da vedo, da sta srce žene in srce matere luči, ki razsvetljujeta to svetišče, tako kot duh razsvetljuje notranji tempelj.

67. Pripravite se na to že zdaj, da vas vaše novo življenje ne bo presenetilo; že zdaj pripravite pot, po kateri bodo hodili vaši otroci – tiste duše, ki čakajo na uro, da se približajo vašemu naročju, da prevzamejo obliko in človeško življenje, da izpolnijo nalogo.

68. Bodite moji sodelavci pri mojih načrtih obnovitve, v mojem delu prenove in pravičnosti.

69. Odvrnite se od številnih skušnjav, ki v tem času prežijo na vaše korake. Molite za grešna mesta, kjer propada toliko žensk, kjer se oskruni toliko svetišč in kjer ugasne toliko luči.

70. S svojim zgledom razširjajte seme življenja, resnice in luči, ki ustavi posledice pomanjkanja duhovnosti v človeštvu.
71. Device tega naroda: Prebudite se in se pripravite na boj! Ne oslepite se zaradi strasti srca, ne pustite, da vas zaslepi neresničnost. Razvijte svoje darove intuicije, navdiha, svojo občutljivost in nežnost. Postanite močne v resnici in opremile se boste s svojimi najboljšimi orožji, da boste kos boju tega življenja.
72. Da bi s svojo krvjo prenašali ljubezen, da bi svojim otrokom stali ob strani z bistvom življenja, ki je ljubezen, o kateri vam toliko govorim, jo morate najprej doživeti, se z njo prepustiti in jo globoko občutiti. To je tisto, kar želi doseči moje poučevanje v vaših srcih. (307, 31–36)

Zakon in družina

73. Zakon zakonske zveze je prišel kot luč, ki je govorila skozi duha praočetov, da bi spoznali, da združitev moškega in ženske pomeni zavezo s Stvarnikom. Plod te združitve je otrok, v katerem se združuje kri njegovih staršev kot dokaz, da tisto, kar je pred Bogom združeno, se na zemlji ne sme razvezati.
74. Tisto srečo, ki jo občutita oče in mati, ko sta rodila otroka, je podobna tisti, ki jo je doživel Stvarnik, ko je postal Oče, s tem da je dal življenje svojim ljubljenim otrokom. Ko sem vam kasneje prek Mojzesa dal zakone, da bi znali izbrati spremljevalko in ne bi poželeli žene svojega bližnjega, se je to zgodilo zato, ker so se ljudje v u zaradi svoje svobodne volje zablodili na poti prešuštva in strasti.
75. Ko je ta čas minil, sem se rodil v Jezusu in povzdignil zakonsko zvezo ter s tem človeško moralo in krepost s svojim dobrotljivim poučevanjem, ki je vedno zakon ljubezni. Govoril sem v prilikah, da bi moja beseda ostala nepozabna, in iz zakonske zveze naredil posvečeno institucijo.
76. Sedaj, ko sem ponovno med vami, vas vprašam, moški in ženske: kaj ste naredili iz zakona? Kako malo vas lahko na to zadovoljivo odgovori! Moja posvečena institucija je bila oskrunjena, iz tega izvira življenja izvirajo smrt in bolečina. Na čisti belini tega zakonskega lista so madeži sramote in sledovi moških in žensk. Plod, ki bi moral biti sladek, je grenak, in kelih, iz katerega pijejo ljudje, je poln žolča.
77. Oddaljujete se od mojih zakonov, in ko spotaknete, se prestrašeno sprašujete: Zakaj je toliko bolečine? Ker so poželenja mesa vedno preglasila glas vesti. Zdaj vas vprašam: Zakaj nimate miru, čeprav sem vam dal vse, kar je potrebno, da bi bili srečni?
78. Na nebesnem svodu sem razprostrl modri plašč, da bi pod njim zgradili svoja »ljubezenska gnezda«, da bi tam, daleč od skušnjav in zapletov sveta, živeli s preprostostjo ptic; kajti v

preprostosti in iskreni molitvi je mogoče občutiti mir mojega kraljestva in razodetje mnogih skrivnosti.

79. Vsak, ki se pred mojo božanskostjo poroči – tudi če njegove zveze ni potrdil noben duhovnik –, sklene z menoj pogodbo, sporazum, ki ostane zabeležen v Božji knjigi, v kateri so zapisane vse usode.

80. Kdo lahko od tam izbriše ta dva med seboj prepletena imena? Kdo lahko na svetu razveže tisto, kar je bilo združeno v mojem zakonu?

81. Če bi vas ločil, bi uničil svoje lastno delo. Če ste Me prosili, da bi bili združeni na zemlji, in sem vam to odobril – zakaj potem ne držite svojih obljub in zanikate svoje prisege? Ali to ni morda posmeh mojemu zakonu in mojemu imenu? (38, 32–37, 39–41)

82. Govoril sem k srcu ženske, matere in žene, ki v svojem srcu ni znala ohraniti čistosti niti ni bila sposobna dati svojemu življenjskemu partnerju in otrokom topline nežnosti in razumevanja.

83. Kako bi lahko moški in ženske povzdignili svoje duševno življenje, če ne bi najprej popravili težkih napak, ki obstajajo v njihovem človeškem življenju?

84. Moje delo zahteva, da njegovi učenci s pristnostjo in resničnostjo svojih dejanj v življenju znajo o tem pričati.

85. Ene in druge vprašam: Imate otroke? Potem imejte usmiljenje z njimi. Če bi le za trenutek lahko videli njihove duše, bi se počutili nevredni, da se imenujete njihovi starši. Ne dajajte jim slabih zgledov, pazite, da v prisotnosti otrok ne dvignete glasu.

86. Vem, da je v tem času kot še nikoli prej težav v zakonskih zvezah – težav, za katere zadevni najdejo le eno rešitev: ločitev, razvezo.

87. Če bi človek imel potrebno znanje o duhovnosti, ne bi storil tako hudih napak, saj bi v molitvi in duhovnosti našel navdih za rešitev najtežjih zapletov in za premagovanje najtežjih preizkušenj.

88. Moja luč doseže vsa srca, tudi tista, ki so žalostna in potrta, da jim da novo življenjsko upanje. (312, 36 42)

89. V »Drugi dobi« sem vstopil v domove mnogih zakonskih parov, ki so se poročili po Mojzesovi postavi, in veste, kako sem mnoge od njih našel? Kako so se prepirali in uničevali seme miru, ljubezni in zaupanja. V njihovih srcih, za njihovo mizo in v njihovih posteljah sem videl sovraštvo in nesoglasje.

90. Vstopil sem tudi v domove mnogih, ki so se – brez da bi bilo njihovo zakonsko življenje potrjeno z zakonom – ljubili in živeli, kakor to počnejo škrjanci v svojem gnezdu, ter ljubkovali in varovali svojega malega ljubljenčka.

91. Koliko jih je, ki živijo pod isto streho, pa se ne ljubijo, in ker se ne ljubijo, tudi niso združeni, ampak duševno ločeni! A svoje razdvojenosti ne razkrivajo, iz strahu pred božjo kaznijo ali človeškimi

zakoni ali sodbo družbe, toda to ni zakonska zveza; pri teh ljudeh ni niti skupnosti niti iskrenosti.

92. Kljub temu pa razkazujejo svojo lažno skupnost, obiskujejo družine in cerkve, hodijo na sprehod, in svet jih ne obsoja, ker znajo skrivati svojo pomanjkljivo ljubezen. Koliko pa je tistih, ki se ljubijo, pa se morajo skrivati, skrivati svojo resnično enotnost in prenašati nerazumevanje in krivice.

93. Človek se ni dovolj razvil, da bi razumel in pravilno presodil življenje svojega bližnjega. Tisti ljudje, ki imajo v rokah duhovne in posvetne zakone , ne uporabljajo prave pravičnosti, da bi kaznovali takšne primere.

94. Toda tisti časi razumevanja in modrosti, ki vam jih napovedujem, v katerih se bo človeštvo izpopolnilo, bodo prišli, in takrat boste, kot v časih patriarhov pred Mojzesom, doživeli, da se združitev ljubimcev zgodi tako, kot sem to danes storil pri svojih otrocih: na duhovni način. Tako boste storili tudi vi v tistih prihodnjih časih: v prisotnosti staršev tistih, ki se bodo združili, prijateljev in sorodnikov, v največji duhovnosti, bratstvu in veselju. (357, 25-27)

Poglavje 34 – Svobodna volja in vest

Pomen vesti in svobodne volje

1. Poslušajte, učenci: Človek ima kot duhovni dar svobodno voljo in vest; vsi pridejo na svet obdarjeni z vrlinami in jih lahko uporabljajo. V njihovi duši je luč vesti; vendar se hkrati z razvojem telesa razvijajo tudi strasti, zli nagoni, ki se borijo z vrlinami.

2. Bog dopušča, da se to dogaja, kajti brez boja ni zaslug, in to je zato za vas nujno, da se povzpnete po duhovni poti. V čem bi bila zasluga Božjih otrok, če se ne bi borili? Kaj bi storili, če bi živeli polni sreče, kakor si to v svetu želite? Ali lahko, obdani z udobjem in bogastvom, pričakujete duhovni napredek? Ostali bi na mestu; kajti kjer ni boja, ni zaslug.

3. Toda ne razumite tega narobe; kajti ko govorim o boju, mislim tistega, ki ga razvijate, da bi premagali svoje slabosti in strasti. Ti boji so edini, ki jih dopuščam ljudem, da bi obvladali svoj egoizem in materialno hrepenenje, da bi duša, osvetljena z Duhom, zavzela svoje pravo mesto.

4. Ta notranji boj odobravam, ne pa tistega, ki ga ljudje vodijo v želji po samopovzdignjenju, zaslepljeni z ambicijo in zlobo. (9, 42–44)

5. Duša se bori za svoj vzpon in napredek, medtem ko »meso« vedno znova podleže skušnjavam sveta. Vendar bi duša in telo lahko živela v harmoniji, če bi oba le uporabljala tisto, kar jima po pravici pripada, in to je tisto, kar vam kaže moje učenje.

6. Kako lahko vedno izpolnjujete moj zakon? Tako, da poslušate glas vesti, ki je sodnik vaših dejanj. Ne zapovedujem vam ničesar, česar ne bi mogli izpolniti. Želim vas prepričati, da pot k sreči ni fantazija, ampak da obstaja, in tukaj vam razkrivam, kako jo prehoditi.

7. Imate svobodo, da izberete pot, toda moja dolžnost kot Očeta je, da vam pokažem pravo, najkrajšo – tisto, ki jo vedno osvetljuje luč božjega svetilnika, ki je moja ljubezen do vas. Kajti vi ste učenci, ki hrepenite po tem, da bi vedno slišali nove besede, ki potrjujejo vaše znanje in oživljajo vašo vero. (148, 53–55)

8. V vašo bit sem vložil vest, da bi bila vodilo na vseh vaših poteh, saj vest zna ločevati dobro od zla in pravično od nepravičnega. S to lučjo vas ne bo mogoče zavesti niti imenovati nevedne. Kako bi lahko spiritualist prevaral svojega bližnjega ali poskušal zavajati samega sebe, če pozna resnico? (10, 32)

9. Človek na zemlji je knez, ki mu je ta naziv podelila moja ljubezen in moja pravičnost, naloga, ki jo je prejel od samega začetka, pa je bila, da vlada nad zemljo.

10. Nad božanskim darom njegove svobodne volje sem postavil sijoč svetilnik, ki naj bi osvetljeval njegovo življenjsko pot: vest.

11. Svoboda delovanja in luč vesti, da loči dobro od zla, sta dva največja darova, ki ju je moja očetovska ljubezen zapustila vašemu duhu. Sta v človeku že pred njegovim rojstvom in tudi po njegovi smrti. Vest ga vodi in se od njega ne loči niti v obupu, niti ob izgubi razuma, niti v smrtnem boju, ker je globoko združena z duhom. (92, 32-34)

12. Duša se veseli svobodne volje, s katero naj si pridobi zasluge, da doseže odrešitev.

13. Kdo vodi, usmerja ali svetuje duši na njeni prosti poti razvoja, da loči dovoljeno od nedovoljenega in se tako ne izgubi? Vest

14. Vest je božanska iskra, višja luč in sila, ki človeku pomaga, da ne greši. Kakšna zasluga bi bila v človeku, če bi vest imela materialno moč, da bi ga prisilila, da ostane v dobrem?

15. Želim, da veste, da zasluga obstaja v tem, da poslušate ta glas, da se prepričate, da nikoli ne laže niti se ne moti v tem, kar svetuje, in v zvestem upoštevanju njenih navodil.

16. Kot gotovo razumete, je za jasno slišanje tega glasu potrebno urjenje in osredotočenost na samega sebe. Kdo med vami trenutno izvaja to poslušnost? Odgovorite si sami.

17. Vest se je v človeku vedno kazala; vendar človek ni dosegel potrebnega razvoja, da bi svoje celotno življenje prepustil tej luči. Potrebuje zakone, nauke, predpise, religije in nasvete.

18. Ko bodo ljudje dosegli, da se povežejo s svojim duhom in namesto da bi iskali duhovno v zunanjosti, ga bodo iskali v sebi,

bodo lahko slišali nežen, prepričljiv, moder in pravičen glas, ki je bil vedno živ v njih, ne da bi ga poslušali, in bodo razumeli, da je v duhu prisotnost Boga, da je on pravi posrednik, prek katerega naj človek vzpostavi stik s svojim Očetom in Stvarnikom. (287, 26–30)

19. Vsi imate v sebi mojo luč, vsaka duša ima to milost; toda medtem ko je pri nekaterih ta luč postajala vse močnejša, rasla, prodirala navzven, da bi se razodela, pri drugih ostaja le v skrivnem, skritem, nezavednem stanju. A resnično, pravim vam: ne glede na to, kako duhovno zaostali je človek, bo vedno sposoben razlikovati med dobrim in zlim, zato ste vsi odgovorni do mene za svoja dela.

20. Moram vam povedati, da vaša odgovornost raste v sorazmerju z vašim spoznanjem, saj boste takrat postajali vedno bolj občutljivi za navodila vesti. (310, 69 70)

21. Želim, da veste, da ste med vsemi bitji tega sveta izbrana bitja, ki so bila obdarjena z duhom in vestjo. Dal sem vam svobodno voljo, da bi po lastni volji stopili na pravo pot, ki vodi k Meni. Pot, ki vam jo ponujam, ni cvetoča, ampak je pot molitve, pokore in boja, in po tej poti naj vas vodi vaša vest. (58, 42)

22. Kaj bi bilo z duhom, če bi bil prikrajšan za svojo svobodno voljo? Najprej ne bi bil duh in zato ne bi bil bitje, vredno Najvišjega. Bil bi nekaj podobnega tistim strojem, ki jih izdelujete, nekaj brez lastnega življenja, brez inteligence, brez volje, brez prizadevnosti. (20, 37)

23. Človeku sem dal svobodno voljo. A če bi ta v svoji zaslepljenosti šel tako daleč, da bi mi zaradi tega očital, mu bom rekel, da sem mu dal tudi voljo in razum. Hkrati sem mu razodel svoj zakon, ki je pot, da ne spotakne ali se izgubi, in v njem prižgal luč vesti, ki je notranji svetilnik, ki osvetljuje pot duše in jo vodi k večnemu življenju.

24. Zakaj obstaja greh, prevladuje zlo in izbruhnejo vojne? Ker človek ne posluša glasu vesti in slabo izkorišča svojo svobodno voljo. (46, 63–64)

25. Svet Me ne sliši, ker ima glas teh teles, skozi katera se razodajam, le majhen doseg. Zato je glas Duha, ki je moja modrost, tisti, ki govori ljudem in preseneča mnoge, ki so sicer v primežu svojega sebičnosti gluhi za klice tega glasu, poslušajo le laskanje in zemeljski ugled ter se opajajo s svojim družbenim položajem in močjo. (164, 18)

Zloraba svobodne volje

26. Danes naletim na človeštvo, ki je duhovno oslabljeno zaradi zlorabe, ki jo je storilo z darom svobodne volje. Jaz sem zasnoval pot pravičnosti, ljubezni, usmiljenja, dobrega. Človek je ustvaril drugo pot iz navidezne luči, ki ga je pripeljala v pogubo.

27. Ob mojem ponovnem prihodu vam bo moja beseda pokazala prav tisto pot, po kateri niste hoteli iti, in nepravičen in nerazumen bi bil tisti,

ki bi rekel, da ta nauka zmede ali povzroča brezbrižnost. (126, 5-6)

28. Poglejte ljudi, kako se uničujejo in sovražijo, kako si iztrgajo oblast, ne da bi se ustavili pred zločinom, prevaro ali izdajo. Obstajajo ljudje, ki na milijone umirajo kot žrtve svojih bližnjih, in drugi, ki propadajo pod vplivom pohote. Ali je morda v njih luč? Ali morda govori duh, ki živi v njih? Tisto, kar je tam, je tema in bolečina, rezultat zlorabe daru svobodne volje in neposlušnosti notranjega glasu, in ker ljudje niso usmerili svoje pozornosti na luč tiste božje iskrice, ki jo vsi nosite v svojem bitju, ki je božji žarek svetlobe, ki ga imenujete vest. (79, 31)

29. Svobodna volja je najvišji izraz, je najpopolnejši dar svobode, ki je bil človeku podeljen na življenjski poti, da bi mu njegova vztrajnost v dobrem, ki jo je pridobil s svetom vesti in z bojem pri prestajanju preizkušenj, omogočila, da doseže Očetovo naročje. Toda svobodna volja je bila nadomeščena z razuzdanostjo, vest se ne upošteva več; posluša se le še zahteve sveta, duhovnost pa je bila nadomeščena z materializmom.

30. Ob tako veliki zmedi in tolikih odstopanjih se bo mojemu nauku ljudem tega časa zdel absurd. A jaz vam pravim, da je to pravo poučevanje, da se ljudje osvobodijo iz letargije, v katero so zapadli. (157, 15–16)

31. Moja beseda je pot, je Božji zakon, ki vas vodi k popolnosti, je luč, ki povzdiguje dušo, ki pa je bila zamegljena, ko se je »meso« s svojo neizprosnostjo uveljavilo in ni poslušalo notranjega klica svojega duha.

32. Gorje duši, ki je pod vplivom »mesa« popustila in se pustila obvladati vplivu sveta, ki jo obdaja, pri čemer je svojo vodilno vlogo zamenjala za vlogo nemočnega bitja, ki ga človeške strasti in slabosti premetavajo kot suha listja, ko jih veter brezciljno vrti naokrog.

33. Človek, ki najbolj ljubi svobodo, se boji podrediti se božji volji iz strahu, da ga bo njegov duh na koncu podredil in ga prikrajšal za mnoge človeške zadovoljitve, za katere ve, da mu škodujejo; in tako zapusti pot, ki ga vodi k resničnemu življenju. (97, 36)

34. Čas, v katerem so ljudje potrebovali svobodno voljo, da so jo uporabili za užitke, nizke strasti, sovraštvo in maščevanje, se zdaj končuje. Moja pravičnost zapira poti greha in namesto tega odpira pot sprave in obnovitve, da bi ljudje lahko našli pot miru, ki so jo zaman iskali z drugimi sredstvi. (91, 80)

35. Dal sem vam dar svobodne volje in spoštoval sem to blagoslovljeno svobodo, ki sem jo podelil svojim otrokom. Vendar sem v vašo bit vtisnil tudi Božansko Luč Duha, da bi pod njegovim vodstvom usmerili svoje sposobnosti v prave tire. Vendar vam pravim: v boju med dušo in telesom je duša utrpela poraz, boleč padec, ki jo je

postopoma vedno bolj oddaljeval od Vira resnice, ki sem Jaz.

36. Njen poraz ni dokončen, je začasen; kajti dvignila se bo iz globin svoje brezno, ko ne bo več mogla prenašati svoje lakote, žeje, golote in teme. Bolečina bo njeno rešitev, in ko bo takrat slišala glas svojega Duha, se bo dvignila močna in sijoča, goreča in navdihnjena ter ponovno uporabila svoje sposobnosti. Vendar ne več s tisto svobodo, da jih uporabi za dobro ali zlo, ampak tako, da jih posveti izključno izpolnjevanju božjih zakonov, kar je najboljša bogoslužba, ki jo lahko darujete mojemu duhu. (257, 65 66)

Nujno upoštevanje impulzov vesti

37. Kako daleč od resničnosti so trenutno milijoni bitij, ki živijo le za svojo materialno sedanjost! Kako bi lahko odprli oči za resničnost? Le tako, da prisluhnejo glasu vesti — tistemu glasu, ki potrebuje zbranost, razmislek in molitev, da bi ga bilo mogoče slišati. (169, 16)

38. Kadarkoli želite vedeti, ali je pot, ki ji sledite, pot vzpona, se posvetujte z vestjo, in če je v njej mir, v vašem srcu pa domuje ljubezen do bližnjega in dobra volja do vaših bližnjih, boste prepričani, da vaša luč še vedno sije in da vaša beseda tolaži in zdravi.

39. Če pa bi ugotovili, da so se v vašem srcu zakoreninili pohlep, zlonamernost, materializem in mesenost, lahko ste prepričani, da je vaša luč postala tema, prevara. Ali želite, da – ko vas Oče pokliče – namesto zlatih žit pokažete nečisto letino? (73, 45)

40. Učenci: Če ne želite storiti napak ali zmot, preizkusite svoja dejanja v luči svoje vesti, in če je kaj, kar jo moti, se temeljito poglobite vase in odkrili boste madež, da ga boste lahko popravili.

41. V vas je ogledalo, v katerem se lahko pogledate in vidite, ali ste čisti ali ne.

42. Spiritualista je treba prepoznati po njegovih dejanjih, ki morajo biti, da bi bila čista, narekovana s strani vesti. Kdor tako ravna, bo čutil, da se upravičeno imenuje moj učenec.

43. Kdo bi Me lahko preslepil? Nihče. Ne sodim vas po tem, kar delate, ampak po nameri, s katero to delate. Jaz sem v vaši vesti in onkraj nje. Kako lahko verjamete, da ne morem poznati vaših dejanj in njihovih motivov? (180, 11-13)

Boj med svobodno voljo in vestjo

44. Ko so prva človeška bitja naselila Zemljo, je Stvarnik vanje vložil svojo ljubezen in jim dal dušo, v njihovem duhu je prižgal svojo luč, hkrati pa jim je podaril svobodno voljo.

45. A medtem ko so se nekateri trudili ostati trdni v dobrem, tako da so se borili proti vsem skušnjavam z namenom, da ostanejo čisti, vredni Gospoda in v skladu s svojo vestjo, so drugi, vodeni le od glasu čutov, obvladani od svojih strasti, in sejali

zmoto in skušnjavo med svoje bližnje.

46. Toda ob te zmedene duše so prišli tudi moji preroki kot angelski glasniki moje božanskosti, da bi prebudili človeštvo, ga opozorili na nevarnosti in mu oznanili moj prihod. (250, 38–39)

47. »Meso« je bilo preveč trmasto in uporno, da bi sledilo navodilom tiste notranje luči, ki se imenuje vest, in mu je bilo veliko lažje slediti impulzom, ki so ga vodili k razuzdanosti njegovih instinktov in strasti.

48. Človeštvo je dolgo hodilo po življenjski poti na tej zemlji v težkem boju med vestjo, ki ni nikoli molčala, in »mesom«, ki želi iz materializma narediti svoj kult in svoj zakon, ne da bi do danes zmagala niti snov niti duh, saj se boj nadaljuje.

49. Vprašujete Me, kdo bo zmagal? In Jaz vam pravim, da ne bo več dolgo trajalo do popolne zmage vesti, ki se bo uresničila prek duše v »mesu«.

50. Ali ne slutite, da se bo po tolikem boju in tako dolgem boju telo, ki je človeško in minljivo, moralo pokoriti duhu, ki je moja večna luč?

51. Razumite, da bo človek po tako dolgem sporu končno dosegel tisto občutljivost in popustljivost, ki je nikoli prej ni imel do tistega glasu in tistega duhovnega življenja, ki vibrira in živi v njegovem bitju.

52. Vsi se približujete temu točki, ne da bi se tega zavedali. A ko boste nekoč na zemlji videli zmago dobrega in pravičnosti, boste razumeli razlog za boj, bitke in preizkušnje. (317, 21–26)

53. Poglejte, kako človek stoji pred in nad vsem, kar ga obdaja; da je edino bitje, ki je obdarjeno s svobodno voljo in vestjo. Iz te svobodne volje izvirajo vsa zabloda, padci in grehi ljudi. A to so minljive kršitve pred pravičnostjo in večnostjo Stvarnika. Ker se bo nato vest uveljavila nad slabostmi telesa in zapeljivostjo duše. S tem bo prišla zmaga svetlobe, ki je znanje o temi, ki pomeni nevednost. To bo zmaga dobrega, ki je ljubezen, pravičnost in harmonija, nad zlim, ki je sebičnost, razuzdanost, nepravičnost. (295, 49)

54. Zame ni nič nemogoče, moja volja se je izpolnila in se bo vedno izpolnila, čeprav se včasih zdi, da vlada volja človeka in ne moja.

55. Pot človekove svobodne volje, njegovo vladanje na zemlji, zmage njegovega ponosa, prisila, ki jo včasih vsiljuje z uporabo sile, so v primerjavi z večnostjo tako minljive, da lahko sicer na določen način spremenijo božje načrte; vendar se bo jutri ali v teku njihovega izpolnjevanja vedno bolj razodevala volja mojega Duha nad vsemi bitji, tako da bo pustila obstati dobro in odstranila nečisto. (280, 9-10)

56. Prišel bo čas, ko bodo meje tega sveta odpravljene z ljubeznijo in ko se bodo svetovi med seboj približali z duhovno preobrazbo.

57. Do takrat se bo nadaljeval boj med vestjo in svobodno voljo, ki jo bo človek uporabil in izkoristil, da iz

svojega življenja naredi tisto, kar mu je všeč.

58. Borba med tema dvema silama bo dosegla vrhunec in zmaga bo na strani duha, ki bo v popolni predanosti ljubezni svojemu Očetu rekel Njemu: »Gospod, odpovedujem se svoji svobodni volji, izpolni v meni samo svojo voljo.«

59. Tistega, ki bo tako prišel pred mene, bom blagoslovil in ga ovil v svojo luč; vendar mu bom dal vedeti, da mu nikoli več ne bom odvzel tiste blagoslovljene svobode, s katero je bil obdarjen. Kajti kdor izpolnjuje voljo svojega Očeta, kdor je zvest in poslušen, je vreden zaupanja svojega Gospoda. (213, 61–64)

Ostritev vesti skozi novo Božjo besedo

60. Moje učenje, polno svetlobe in ljubezni, krepi duha, da lahko izvaja svojo moč nad »mesom« in ga naredi tako občutljivega, da mu bodo navdihi vesti vedno lažje zaznavni.

61. Duhovnost je cilj, h kateremu naj človek stremijo, saj bo tako sposoben popolnoma združiti se s svojo vestjo in končno razlikovati dobro od zla.

62. Zaradi pomanjkanja duhovne vzvišenosti ljudi namreč ni bilo mogoče dovolj jasno slišati in razumeti tistega globokega in modrega, neomajnega in pravičnega notranjega glasu, zato človek ni dosegel neomejenega spoznanja, ki bi mu resnično omogočalo razlikovati dobro od zla.

63. Toda ne le to, ampak naj v sebi najde potrebno moč, da sledi vsakemu dobremu impulzu in uboga vsaki svetli navdihnjenosti ter hkrati zavrne vsako skušnjavo, vsako nepošteno ali slabo misel ali čustveni impulz. (329, 56–57)

64. Kako lahko se bodo ljudje med seboj razumeli, če se v sebi umirijo in prisluhnejo glasu svojega višjega razuma, glasu tistega sodnika, ki ga ne želijo slišati, ker vedo, da jim zapoveduje popolno nasprotje tega, kar ravno počnejo.

65. Poleg tega vam lahko rečem, da če niste bili pripravljeni prisluhniti navodilom svoje vesti, niste bili niti poslušni niti voljni izvajati mojega učenja. Priznavate ga v teoriji, vendar ga ne uporabljate v praksi. Priznavate njeno božansko bistvo – pravite, da je bil Kristus zelo velik in da je njegovo učenje popolno. Toda nihče ne želi biti velik kot Učitelj, nihče ne želi priti k njemu tako, da bi ga resnično vzel za vzor. Vendar morate vedeti, da nisem prišel samo zato, da bi vedeli, da sem velik, ampak tudi zato, da bi vsi postali taki. (287, 35–36)

66. Okoli svojega novega sporočila bom zbral vse ljudi in vse narode, jih bom klical kot pastir svoje ovce in jim bom zagotovil mir hleva, kjer bodo našli zatočišče pred neugodnim vremenom in nevihte.

67. Še boste doživeli, kako so mnogi, čeprav na videz nimajo niti najmanjšega sledu vere ali

duhovnosti, v najčistejšem delu svoje duše ohranili nesmrtna načela duhovnega življenja – še boste spoznali, kako mnogi od tistih, ki vam dajejo vtis, da ne častijo Boga, v najglobljem delu svojega bitja nosijo v sebi neuničljiv oltar.

68. Pred tem notranjim oltarjem se bodo ljudje morali duhovno poklekniti, da bi jokali nad svojimi pregrešnimi dejanji, svojimi zlimi deli in svojimi žalitvami, v iskrenem kesanju nad svojo neposlušnostjo. Tam, pred oltarjem vesti, se bo človeški ponos zrušil, tako da se ljudje ne bodo več šteli za nadrejene zaradi svoje rase. Takrat bodo prišli odpoved, poprava in nazadnje mir kot zakoniti sad ljubezni in ponižnosti, vere in dobre volje. (321, 9–11)

Poglavje 35 – Moč misli, čustev in volje

Pošiljanje in sprejemanje misli ter njihovi učinki

1. Obstajajo sile, ki – nevidne človeškemu pogledu in nezaznavne človeški znanosti – nenehno vplivajo na vaše življenje.

2. Obstajajo dobre in obstajajo zle; ene vam dajejo zdravje, druge pa vam povzročajo bolezni; obstajajo svetle in temne.

3. Od kod izvirajo te sile? Iz duha, učenec, iz uma in iz čustev.

4. Vsaka inkarnirana ali neinkarnirana duša ob razmišljanju oddaja vibracije; vsako čustvo vpliva. Lahko ste prepričani, da je svet poln teh vibracij.

5. Zdaj lahko zlahka razumete, da morajo tam, kjer se misli in živi v dobrem, obstajati blagodejne sile in vplivi, ter da morajo tam, kjer se živi zunaj zakonov in pravil, ki zaznamujejo dobro, pravičnost in ljubezen, obstajati zlovešče sile.

6. Obe napolnjujeta prostor in se borita med seboj; vplivata na čustveno življenje ljudi, in če ti znajo razlikovati, sprejmejo dobre navdihe in zavrnejo slabe vplive. A če so šibki in niso vajeni v izvrševanju dobrega, se tem vibracijam ne morejo upreti in so v nevarnosti, da postanejo sužnji zla in podlegajo njegovi vladavini. (40, 58–63)

7. Vse duhovno v vesolju je vir svetlobe, vidne ali nevidne za vas, in ta svetloba je moč, je vpliv, je navdih. Tudi iz idej, besed in del izžareva svetloba, ki ustreza njihovi čistosti in veličini. Bolj plemenita je ideja ali delo, tem nežnejša in bolj prefinjena je njegova vibracija in navdih, ki iz nje izhaja, čeprav je za sužnje materializma težje, da jo zaznajo. Kljub temu je vpliv, ki ga visoke misli in dela duhovno izvajajo, velik. (16, 16)

8. Če iz vašega uma izvira ideja ali misel svetlobe, ta doseže svoj namen, da izpolni svojo blagodejno nalogo. Če pa iz vašega uma namesto misli dobrote izhajajo nečisti izžarevanji, bodo povzročili le škodo, kamorkoli jih pošljete. Povem vam, tudi misli so dela in kot

taka ostanejo zapisane v knjigi, ki obstaja v vaši duši.

9. Ali so vaša dela dobra ali zla – tisto, kar želite svojim bližnjim, boste večkrat prejeli nazaj. Bolje bi bilo za vas, da si sami storite nekaj zlega, kot da to želite komu od svojih bližnjih.

10. Zato sem vam v »Drugem času« rekel: »Kar poseješ, to žanješ«; kajti nujno je, da spoznate svoje izkušnje v tem življenju in se zavedate, da vam vaša žetev prinaša isto seme, ki ste ga posejali, vendar v pomnoženi obliki.

11. O človeštvo, nisi hotelo niti razmišljati, niti čutiti, niti živeti nauke svojega Učitelja! (24, 15–18)

12. To je razlog, zakaj sem vam rekel, da niste spoznali moči misli. Danes vam pravim, da je misel glas in sluh, da je orožje in ščit. Ustvarja prav tako, kot uničuje. Misel skrajša razdaljo med tistimi, ki so daleč drug od drugega, in najde tiste, katerih sled je izgubila.

13. Spoznajte svoje orožje, preden se začne boj. Kdor se zna pripraviti, bo močan in nepremagljiv. Ni vam treba vihteti orožja za umor. Vaš meč naj bo čista in iskrena misel, , vaš ščit pa vera in ljubezen do bližnjega. Tudi v tišini naj vaš glas odmeva kot sporočilo miru. (76, 34)

14. Bodite budni in pazite, da svojega uma ne omadežujete z nečistimi mislimi. Um je ustvarjalen, in če v njem najdete zatočišče slaba predstava, deluje ta potiskajoče na nižje ravni, in vašo dušo bo obdala tema. (146, 60)

15. Združene misli velike skupine ljudi bodo sposobne premagati slabe vplive in strmoglaviti idole s podstavkov. (160, 60)

16. Danes vam lahko zagotovim, da bo v prihodnosti sporazumevanje prek misli doseglo velik razcvet in da bodo s tem sredstvom sporazumevanja izginile številne ovire, ki danes še ločujejo narode in svetove. Če se naučite miselno povezati s svojim Očetom, če dosežete dialog od duha do duha – kaj bi vam potem še lahko povzročalo težave pri povezovanju z vašimi vidnimi ali nevidnimi, prisotnimi ali odsotnimi, bližnjimi ali oddaljenimi brati in sestrami? (165, 15)

17. Vaše misli Me vedno dosežejo, ne glede na to, kako nepopolne so, in slišim vaše molitve, tudi če jim manjka vera, ki jo morate vedno vlagati vanje. Razlog za to je, da moj Duh sprejema vibracije in čustva vseh bitij.

18. Toda ljudje, ki zaradi svojega sebičnosti ohranjajo medsebojno razdaljo, daleč stran od duhovnega življenja zaradi materializma, v katerega so se danes zapletli, niso pripravljeni, da bi se med seboj sporazumevali s pomočjo svojih misli.

19. Vendar vam pravim, da je nujno, da začnete uriti svoj duh. Da bi to dosegli, »govorite« z dušami, tudi če od njih ne prejmete jasno zaznavnega odgovora.

20. Jutri, ko se bodo vsi naučili dajati, bodo prejemali vedno več

znakov duhovnega sporazumevanja, kakršnega si ljudje nikoli ne bi mogli niti zamisliti. (238, 51)

Moč čustev, želja ali strahov

21. V vsakem trenutku izhajajo iz vas miselne ali duhovne vibracije, vendar v večini primerov izžarevate sebičnost, sovraštvo, nasilje, domišljavost in nizke strasti. Ranite in čutite, ko vas ranijo: toda ne ljubite, in zato ne čutite, ko vas ljubijo, in s svojimi bolnimi mislimi vedno bolj prežemate okolje, v katerem živite, z bolečino in napolnjujete svoje bivanje z nelagodjem. Toda jaz vam pravim: prežemite vse z mirom, z harmonijo, z ljubeznijo, takrat boste srečni. (16, 33)

22. Nikoli ne mislite slabo o tistih, ki vas ne marajo, in ne bodite zagrenjeni nad tistimi, ki vas ne razumejo, saj jim sami v mislih posredujete najgloblje čustvo, ki ga gojite do svojih bližnjih. (105, 37)

23. Vidite tiste ljudi, ki hočejo biti mogočni z nasiljem? Zelo kmalu boste videli, kako bodo prepričani o svoji zmoti.

24. Dokazal jim bom, da je mogoče resnično velik in mogočen biti le z dobroto, ki je izžarevanje ljubezni. (211, 22–23)

25. Primanjkuje vam vere, da bi dvignili glavo in se nasmehnili polni upanja ter brez strahov in nezaupanja pogledali v prihodnost, kajti v prihodnosti sem Jaz.

26. Kako pogosto ste bolni samo zato, ker tako mislite; kajti na vsakem koraku menite, da vas preganja usoda in da vas preži bolečina. Tako s svojim mišljenjem privlačite temne sile, s katerimi zasenčite svoje materialno življenje in svojo pot duhovnega vzpona.

27. A jaz sem tu z vami, da ponovno vzbudim vero v življenje, v resnico, v večnost, v popoln mir, in tudi da vas naučim privlačiti svetlobo. (205, 28-29)

Pomanjkanje samopremagovanja

28. Človek se je dvakrat pregrešil: ne le zato, ker ne stori ničesar, da bi padla preveza, ki mu preprečuje spoznavanje najvišjih naukov, ampak tudi zato, ker se ni osvobodil okovov materije, ki so ga – v nasprotju z duševnimi radostmi – zapeljali k telesnim užitkom. To je razlog, zakaj se je zasužnil pod vladavino strasti in dopušča, da je njegova duša podobna hromemu, ki ne stori ničesar, da bi ozdravel.

29. Na vseh področjih vidim večino ljudi brez opore, povsod srečujem le šibke ljudi. In na kaj je to mogoče pripisati? Na to, da nimate poguma in dovolj volje, da bi se rešili iz blata, v katerem ste se znašli, da bi premagali lenobo, ki kuje okove, ki vas vežejo na materijo, in to je izvor vseh slabosti, vseh napak.

30. Toda človek ne želi uporabiti tiste moči, s katero je bil obdarjen, to je volje – volje, ki naj bi bila neomejena zakonodajalka, ki naj bi postala vrhovna voditeljica in, podprta z razumom, naj bi se borila

– moč proti moči, vladavina proti vladavini: na eni strani strasti in poželenja, na drugi razum in volja, dokler slednji ne zmagata v bitki in vam ne bosta lahko rekla, da ste osvobojeni.

31. Takrat boste lahko postali veliki preroki, veliki razsvetljeni, »nadljudje«. Takrat boste lahko živeli skupaj z divjimi živalmi in se igrali s plazilci. Kajti resnično, pravim vam, so to krivde, ki vas obremenjujejo, tiste, ki povzročajo, da se bojite tistih vaših malih bratov, in to je tudi razlog, da vas napadajo.

32. A če si vzamete čas za opazovanje ljudi, boste odkrili, da obstajajo ljudje, ki so divji kot tigri in imajo več strupa kot kobra. (203, 3-6)

IX Nauki božanske modrosti

Poglavje 36 – Vera, resnica in spoznanje

Vera, ki premaga vse

1. Da bi premagali šibkost, revščino, bedo in strasti ter odpravili dvom, so nujni vera in dobra dela, ki sta vrlini, ki obvladujeta nemogoče; v primerjavi z njima težave in nedosegljivo izginjajo kot sence.

2. Ljudem, ki so v »Drugem času« verjeli vame, sem rekel: »Tvoja vera ti je pomagala.« Tako sem to pojasnil, ker je vera zdravilna moč, sila, ki preoblikuje, in njena luč uničuje temo. (20, 63–64)

3. Tisti, ki so še daleč od duhovnosti, bi Me radi videli v podobi Jezusa, da bi Mi rekli: »Gospod, verjamem vate, ker sem te videl.« Njim pravim: »Blagor tistim, ki so verovali, ne da bi videli, ker so dokazali, da so Me zaradi svoje duhovnosti občutili v svojem srcu.« (27, 75)

4. Želim, da veste, kaj je vera, da boste razumeli, da je tisti, ki jo ima, lastnik neprimerljivega zaklada.

5. Kdor živi osvetljen s to notranjo lučjo, se nikoli ne bo počutil izobčenega, zapuščenega, šibkega ali izgubljenega – ne glede na to, kako revnega ga svet šteje. Njegova vera v Očeta, v življenje, v svojo usodo in tudi v samega sebe ga v življenjskem boju nikoli ne bo pustila propasti, poleg tega pa bo vedno sposoben opraviti velika in čudovita dela. (136, 4-5)

6. Vera je kot svetilnik, ki osvetljuje vašo življenjsko pot, dokler ne prispete v varno pristanišče večnosti.

7. Vera ne sme biti vera tistih mlačnih in strahopetnih duš, ki danes naredijo korak naprej, jutri pa korak nazaj, ki se ne želijo boriti s svojo lastno bolečino in verjamejo v zmago Duha zgolj zaradi Očetove usmiljenosti.

8. Vera je tista, ki jo čuti duša, ki v zavesti, da je Bog v njej, ljubi svojega Gospoda in se veseli, da ga čuti v sebi in da ljubi svoje bližnje.

Tako velika je njena vera v Očetovo pravičnost, da ne pričakuje , da jo bodo bližnji ljubili, da odpušča žalitve in pregreške, ampak verjame, da bo jutri napolnjena s svetlobo, ker je s svojimi zaslugami dosegla svoje očiščenje.

9. Kdor ima vero, ima mir, ima ljubezen in ima dobroto v sebi.

10. Bogat je v duhu in tudi v materialnem smislu; vendar v resničnem bogastvu, ne v tistem, ki ga vi mislite. (263, 12–16)

11. Sedaj vam bom navedel dokaz, da obstaja prava vera: če srce v uri preizkušnje ne obupa; če v najbolj kritičnih trenutkih mir prežema dušo.

12. Kdor ima vero, je v sozvočju z menoj, ker sem jaz življenje, zdravje in odrešitev. Kdor v resnici išče to pristanišče in ta svetilnik, ne propade.

13. Kdor ima to vrlino, dela čudeže, ki presegajo vsako človeško znanost, in priča o Duhu in višjem življenju. (237, 69-71)

Spoznavanje Božje resnice

14. Če srce goji dobro vero in je razum prost predsodkov in nejasnih predstav, se življenje bolj ceni in resnica se spozna z večjo jasnostjo. Če pa v srcu gojiš dvom ali domišljavost in v razumu zmote, se vse zdi nejasno in celo svetloba se zdi kot tema.

15. Iščite resnico, ona je življenje, toda iščite jo z ljubeznijo, s ponižnostjo, z vztrajnostjo in z vero. (88, 5-6)

16. Molite, vprašajte svojega Očeta v molitvi, takrat boste v svoji meditaciji prejeli iskrico moje neskončne luči. Ne pričakujte, da boste v enem samem trenutku prejeli vso resnico. Obstajajo duše, ki že dolgo iščejo resnico, ki raziskujejo in poskušajo prodreti v vse skrivnosti, pa še vedno niso dosegle želenega cilja.

17. Kristus, Pomazani, vam je pokazal pot z besedami: »Ljubite se med seboj.« Ali si lahko predstavljate pomen te vzvišene zapovedi? Celotno življenje ljudi bi se spremenilo, če bi živeli po tem nauku. Samo ljubezen vam bo lahko razkrila resnice božjih skrivnosti, ker je izvor vašega življenja in vsega ustvarjenega.

18. Vneto iščite resnico, iščite smisel življenja, ljubite in postanite močni v dobrem, in doživeli boste, kako se bo korak za korakom vse, kar je bilo v vaši naravi napačno, nepošteno ali nepopolno, od vas odlepilo. Bodite iz dneva v dan bolj občutljivi za luč božje milosti, potem boste lahko svojega Gospoda neposredno vprašali za vse, kar želite vedeti in kar vaša duša potrebuje, da doseže najvišjo resnico. (136, 40–42)

19. Jaz sem »Beseda«, ki išče ljudi, ker niso mogli priti do mene. To je moja resnica, ki jim jo razodevam, saj je resnica kraljestvo, v katerega naj po moji volji vsi vstopite.

20. Kako hočete odkriti resnico, če vam prej ne povem, da je za to potrebno veliko odrekanja?

21. Da bi našli resnico, je včasih potrebno odreči se temu, kar imamo, celo sebi samim.
22. Samozadovoljni, materialistični, brezbrižni ne morejo spoznati resnice, dokler ne porušijo zidov, znotraj katerih živijo. Potrebno je, da premagajo svoje strasti in slabosti, da bi videli mojo luč od blizu. (258, 44–47)
23. Blagor tistemu, ki išče resnico, kajti on je žejen ljubezni, svetlobe in dobrote. Iščite in boste našli, iščite resnico in ona bo prišla k vam. Razmišljajte naprej, še naprej sprašujte Knjigo božanske modrosti in ona vam bo odgovorila, kajti Oče nikoli ni molčal ali ostal ravnodušen do tistega, ki ga vztrajno sprašuje.
24. Koliko tistih, ki iščejo resnico v knjigah, pri učenjakih in v različnih vedah, jo bodo na koncu odkrili v sebi, saj sem v notranjost vsakega človeka položil seme večne resnice. (262, 36-37)
25. Ne morem vas prevarati! Nikoli ne delujem lažno, ne skrivam se v temi. Moja resnica je vedno gola. A če ljudje niso mogli videti golote mojega Duha, je to le zato, ker niso hoteli. Svoje resnice vam ne skrivam za nobenim plaščem. Moja golota je božanska in čista, moja golota je sveta, in pokazal jo bom vsem bitjem vesolja. Kot simbol te golote sem prišel na svet kot človek gol in gol sem se od vas tudi poslovil.
26. Želim, da med mojimi vedno vlada resnica, kajti jaz sem in bom vedno v vaši resnici. Želim, da je med vami ljubezen, in moja ljubezen bo vedno v vaši ljubezni.
27. Obstaja le ena resnica, ena edina prava ljubezen; in če sta ta resnica in ta ljubezen v vas, bosta vaša ljubezen in vaša resnica moji, moja resnica in moja ljubezen pa bosta vaši. (327, 33–34)
28. Moja luč je v vsakem duhu. Sedaj ste v času, ko se bo moj Duh izlil na ljudi. Zato vam pravim, da boste kmalu vsi občutili mojo prisotnost – učenjaki prav tako kot nevedni, veliki kot mali, mogočni kot revni.
29. Eni kot drugi se bodo tresli ob spoznanju resnice živega in resničnega Boga. (263, 33-34)

Spoznanje duhovnega in božanskega

30. Nemogoče je, da bi me katero od mojih otrok pozabilo, saj nosi v svoji duši Duha, ki je luč mojega Duha, skozi katero me bo prej ali slej moralo spoznati.
31. Za nekatere je lahko prodreti v pomen moje besede in tam najti luč; za druge pa je moja beseda uganka.
32. Povem vam, da v tem času ne morejo vsi razumeti duhovnosti mojega sporočila. Tisti, ki tega ne zmorejo, bodo morali počakati na nove čase, da bo njihov duh odprl oči za luč mojih razodetij. (36, 4-6)
33. Ko vam pravim, da bo moja modrost vaša – ali verjamete, da lahko eno samo zemeljsko življenje zadostuje, da izkusite vse, kar vam imam razodeti? Ko vam pravim, da ne morete doseči človeške znanosti,

ne da bi prehodili dolgo pot razvoja, še manj lahko pridobite spoznanje duhovnega brez popolnega razvoja vaše duše.

34. Duhovnosti ne postavljam v nasprotje znanosti, saj je bila ta zmota zmota ljudi, nikoli pa moja. Nasprotno, učim vas, kako uskladiti duhovno z materialnim, človeško z božanskim, minljivo z večnim. Vendar vam pojasnjujem, da morate, če želite hoditi po poteh življenja, najprej poznati pot, ki vam jo nakazuje Duh, katerega duhovni zakon izhaja iz Božanskega Duha. (79, 38-39)

35. Padel si tako globoko in se tako zelo oddaljil od duhovnega, da vse, kar je povsem naravno, ker pripada Duhu, šteješ za nadnaravno. Tako imenuješ Božansko nadnaravno in prav tako vidiš vse, kar pripada tvojemu Duhu, in to je zmota.

36. Razlog za to je, da vidite in zaznavate le tisto, kar leži v območju vaših čutov ali v obsegu vašega človeškega razuma, in tisto, kar je onkraj čutov in razuma, ste imeli za nadnaravno. (273, 1)

37. Tako človek, ki išče luč znanja v naravi, kot tudi tisti, ki išče mojo modrost v duhovnih razodetjih, mora sam prehoditi pot, na kateri bo našel vse tiste resnice, ki jih na drugih poteh ne more odkriti. Prav zato sem poslal vašo dušo, da živi eno življenje za drugim tukaj na Zemlji, da bi na podlagi svojega razvoja in izkušenj odkrila vse, kar je v njej in v tem, kar jo obdaja.

38. Če hočete, temeljito preverite moje besede, vendar potem preučujte in opazujte življenje z njihovega vidika, da boste lahko ugotovili resnico, ki je vsebovana v vsem, kar sem vam povedal.

39. Bodo priložnosti, ko se vam bo zdelo, da obstaja nasprotje med tem, kar vam danes pravim, in tem, kar vam je bilo razodeto v preteklosti, vendar tega ni. Ljudje so tisti, ki so ujeti v zmoti. A zdaj bodo vsi prišli do luči. (105, 54–56)

Pogoji za duhovno spoznanje

40. Skromnost je luč duše, nasprotno pa je njeno pomanjkanje temna v njej. Ponos je sad nevednosti. Kdor je velik po znanju in cenjen zaradi kreposti, ima pravo skromnost in duhovno ponižnost. (101, 61)

41. Odvrzite vse slabe misli in sprejmite plemenite misli. Sreča ne leži v tem, kar imamo materialno, ampak v tem, kar duhovno spoznavamo. Spoznavanje je posedovanje in ravnanje v skladu s tem.

42. Kdor ima resnično znanje, je ponižnega duha. Ni ponosen na zemeljsko modrost, ki si prizadeva le spoznati vse (zemeljsko) in zanika vse, česar ni razumela. Kdor nosi v sebi luč navdihnjenega spoznanja, je sposoben v pravem trenutku sprejeti razodetja, prav tako kot jih tudi zna pričakovati. Mnogi so se imenovali učenjaki, toda sonce, ki dan za dnem sije v polni svetlobi, je zanje ostalo skrivnost.

43. Mnogi so verjeli, da vedo vse, toda resnično, pravim vam, mravlja, ki neopazno prečka njihovo pot, prav tako vsebuje zanje neizmerno skrivnost.
44. Ljudje bodo lahko raziskovali mnoge čudeže narave, toda dokler tega ne bodo počeli na poti božanske ljubezni, ne bodo dosegli prave modrosti, ki je vsebovana v nesmrtnem življenju duše. (139, 67-70)

Nujno širjenje človeškega zavedanja

45. Človeku sem od samega začetka podelil svobodo misli. Vendar je bil vedno suženj – včasih zaradi fanatizma, v drugih primerih pa suženj napačnih svetovnih nazorov faraona in cesarja. To je razlog, zakaj je v tem času, ob svobodi, ki jo duh zdaj pridobiva, in svetlobi, ki se ponuja njegovim očem, oslepljen. Kajti njegov razum še ni navajen te svobode.
46. Človek je zmanjšal moč svojega razumevanja za duhovno in zato je zapadel v fanatizem, hodil po zavitih poteh in bil kot senca volje drugih.
47. Izgubil je svojo svobodo, ni bil gospodar samega sebe niti svojih misli.
48. A zdaj je prišla doba svetlobe, čas, v katerem morate pretrgati verige in razpreti krila, da se v hrepenenju po resnici svobodno dvignete v neskončnost. (239, 4-7)
49. To stoletje, v katerem živite, kaže dva vidika: eden je razvoj uma, drugi pa duhovna zastoj.
50. Božanska luč dejansko sije na razumske sposobnosti, zato iz njih izvira moja velika navdih, katerega sadovi človeštvo osupljajo; kajti razum zdaj hrepeni po svobodi in širjenju znanja. Človek se poglablja v študij narave, raziskuje, odkriva, se veseli, čudi, a nikoli ni neodločen.
51. Vendar pa je vsakič, ko se v njem porodi misel, da bi pojasnil odnos do duhovnega, do resnice, ki leži onkraj mu znane materije, prestrašen, boji se prodreti v neznano, v tisto, kar šteje za prepovedano, v tisto, kar (po njegovem mnenju) pripada le visokim bitjem, vrednim raziskovanja Božjih skrivnosti.
52. Tu se je izkazal za šibkega in neumnega, nesposobnega, da bi s silo volje premagal predsodke, ki ga zadržujejo. Tu se je pokazalo, da je suženj izkrivljenih razlag.
53. Razvoj človeške inteligence nikoli ne bo popoln, dokler se ta ne razvije tudi na duhovni ravni. Spoznajte, kako velika je zaostalost vaše duše, ker ste se posvečali le spoznavanju zemeljskega življenja.
54. Človek je suženj volje drugih, žrtev urokov, prekletstev in groženj. Toda kaj je s tem doseženo? Da se odreče vsem svojim željam po razumevanju in doseganju najvišjega znanja, ki naj bi ga človek imel; da si sam prepreči, da bi razjasnil tisto, kar je nesmiselno vedno štel za skrivnost: duhovno življenje.
55. Misliš, da bo življenje duše za človeka na Zemlji večno ostalo uganka? Če tako misliš, si v veliki

zmoti. Resnično, pravim vam, dokler ne boste poznali svojega izvora in ne boste vedeli ničesar o tem, kar se nanaša na duha, boste kljub vsemu napredku vaših znanosti le bitja, ki živijo v ubogem svetu med rastlinami in živalmi. Še naprej se boste borili v svojih vojnah, in nad vašim življenjem bo še naprej vladala bolečina.

56. Če ne odkrijete, kaj nosite v svojem bistvu, niti v svojem bližnjem ne odkrijete duhovnega brata, ki prebiva v vsakem – ali se lahko resnično ljubite? Ne, človeški otroci, tudi če pravite, da Me poznate in Mi sledite. Če moje učenje razumete površno, bodo vaša vera, vaše spoznanje in vaša ljubezen napačni. (271, 39–45)

57. V Meni bodo ljudje našli pogum, da se osvobodijo jarma svoje nevednosti.

58. Kako lahko pričakujete, da bo na zemlji mir in da se bodo vojne končale, da se bodo ljudje prenovili in da bo greh manjši, če nimajo duhovnega znanja, ki je pogoj, izvor in temelj življenja?

59. Resnično, pravim vam, dokler ne boste razumeli in sledili moji resnici, bo vaše bivanje na zemlji kot stavba, zgrajena na mivki. (273, 24-26)

60. Človeku pravim, da je sam sebi neznanec, ker ni prodrl v svoje notranjost, ker ne pozna svoje skrivnosti, ker ne pozna svoje prave narave. Vendar mu želim v tem času razložiti vsebino knjige, ki mu je bila tako dolgo zaprta, v kateri so shranjene vse skrivnosti, ki sem vam jih že v »Drugi dobi« obljubil razjasniti s svetlobo svojega Duha.

61. Sedaj se boste resnično spoznali in prodirali v notranjost svojega duha. Takrat boste lahko rekli, da začenjate vedeti, kdo ste.

62. Človek bo spoznal svoj izvor, svojo usodo, svojo nalogo, svoje sposobnosti in tisto celotno, neskončno in večno življenje, ki živi in se prepleta okoli njega. Ne bo več mogel raniti svojega bližnjega, ne bo več mogel ogrožati obstoja svojih soljudi, niti si ne bo upal oskruniti ničesar od vsega, kar ga obdaja, ker je spoznal, da je vse sveto.

63. Spoznal bo tisto, kar vsebuje in skriva njegova duša, in takrat bo imel jasno predstavo in globoko vero v to, da – ker je duša čudovita – mora biti čudovita tudi domovina, ki jo je njegov Oče zanj namenil v večnosti. (287, 4–6)

Poglavje 37 – Pravilno razumevanje svetopisemskih besedil

Razlaga biblijskih besed in obljub

1. Ljudje so se posvetili raziskovanju Stare zaveze, pri čemer so si pri preučevanju in razlagi preroštev in obljub lomili glavo. Najbližje resnici so prišli tisti med njimi, ki so odkrili duhovni pomen mojih naukov. Tisti namreč, ki se trmasto oklepajo zemeljsko-materialne razlage in ne razumejo ali nočejo najti duhovnega

pomena mojih razodetij, bodo morali trpeti zmedo in razočaranja, kakršna je doživelo judovsko ljudstvo, ko je prišel Mesija, ki si ga je predstavljalo in pričakovalo drugače, kot ga je pokazala resničnost. (13, 50)

2. Napačna predstava, ki si jo je človek v prvih časih ustvaril o moji pravičnosti, bo dokončno izginila, da bo prepustila mesto resničnemu poznanju le-te. Božanska pravičnost bo končno razumljena kot luč, ki izvira iz popolne ljubezni, ki obstaja v vašem Očetu.

3. Tisti Bog, ki so ga ljudje imeli za maščevalnega, krutega, zamerljivega in neprizanesljivega, bo iz dna srca doživljen kot Oče, ki odpušča žalitve svojih otrok, kot Oče, ki grešnika ljubeče prepričuje, kot sodnik, ki namesto da bi obsodil tistega, ki je hudo grešil, mu ponudi novo priložnost za odrešitev.

4. Koliko nepopolnosti so Mi ljudje v svoji nevednosti pripisovali, ker so Menega imeli za sposobnega čutiti jezo, čeprav je jeza le človeška slabost! Če so vam preroki govorili o »sveti jezi Gospodovi«, vam zdaj pravim, da morate ta izraz razlagati kot božansko pravičnost.

5. Ljudje »prvih časov« ne bi razumeli drugega načina izražanja, niti bi razuzdanci ali razuzdani ljudje resno jemali opozorila prerokov, če ti ne bi govorili k njim v tej obliki. Bilo je nujno, da se navdih mojih glasnikov izrazi v besedah, ki bi naredile vtis na možgane in srca tistih ljudi z le malo duhovnim razvojem. (104, 11–14)

6. Pisma »prvih časov« so ohranila zgodovino izraelskega ljudstva in zapisala imena njegovih otrok, njegove uspehe in napake, njegova dela vere in njegove slabosti, njegovo slavo in njegove padce, da bi ta knjiga vsaki novi generaciji pripovedovala o razvoju tega ljudstva v njegovem čaščenju Boga. Ta knjiga je ohranila tako imena patriarhov, ki so ljubili krepost in pravičnost, vzore vere, kot tudi imena prerokov, vidcev prihodnosti, skozi usta katerih je Gospod vedno govoril, ko je videl svoje ljudstvo na robu nevarnosti. Prav tako je ohranila imena pokvarjenih, izdajalcev, neposlušnih, kajti vsak dogodek, vsak primer je lekcija in včasih simbol.

7. Ko sem v Jezusu prebival med ljudmi, sem le, kadar je bilo potrebno, uporabil bistvo tistih spisov, pomen tistih del, da bi posredoval svoje učenje; materialnega in praznega nikoli nisem hvalil. Ali se ne spominjate, da sem omenjal pravičnega Abela, da sem hvalil Jobovo potrpežljivost in se spominjal Salomonove modrosti in veličastva? Ali nisem ob mnogih priložnostih spominjal na Abrahama in govoril o prerokih, in ali vam nisem rekel v zvezi z Mojzesom, da nisem prišel, da bi razveljavil zakon, ki ga je prejel, ampak da bi ga izpolnil? (102, 31-32)

8. Študirajte božanska razodetja, ki sem vam jih dajal skozi vse čase,

razumite simbolični jezik, v katerem je bilo govorjeno k vam, na ta način pa občutljivo naredite svoje duhovne čute, da boste spoznali, kaj je Božja beseda in kaj je človeška beseda, da boste odkrili pomen mojih naukov.

9. Le z duhovnega vidika boste lahko našli pravo in resnično razlago moje besede – tako tiste, ki sem vam jo poslal prek prerokov, kot tudi tiste, ki sem vam jo zapustil prek Jezusa, ali te besede, ki vam jo dajem prek glasnikov »Tretjega časa«.

10. Ko bo človeštvo enkrat našlo pravi pomen zakona, nauka, preroštev in razodetij, bo odkrilo najlepše in najgloblje v zvezi s svojim obstojem.

11. Takrat bodo ljudje spoznali pravo pravičnost in njihovo srce bo slutilo pravi raj; takrat boste vedeli tudi, kaj je pokora, očiščenje in poprava. (322, 39–42)

12. Pisma preteklih časov bi vam lahko razkrila tisto, kar danes ponavljam za vas; toda človek si je drznil ponarediti moje resnice, da bi jih razširjal v izkrivljeni obliki. In tako imate zdaj duševno bolno, utrujeno in osamljeno človeštvo.

13. Zato se moj poziv k prebujenju sliši skozi glasnika, ker ne želim, da bi zašli v zmedo. (221, 14-15)

14. Če bodo pisma mojih učencev, ki so vam v »Drugi dobi« zapustili mojo besedo, prišla v vaše roke v ponarejeni obliki, bom poskrbel, da boste spoznali, katere so prave Jezusove besede. Vaš duh bo prepoznal kot lažne tiste, ki niso v skladu z božanskim koncertom moje ljubezni. (24, 19)

15. Človek ni bil nikoli brez mojih razodetij, ki so luč Duha; vendar se je bal, da bi jih raziskal. Zdaj vas vprašam: kaj lahko veste o resnici in o večnem, če se vztrajno izogibate duhovnemu?

16. Pogledajte materialistično razlago, ki ste jo dali mojim razodetjem prvega in drugega »časa«, čeprav govorijo le o božanskem in duhovnem. Poglejte, kako zamenjujete materialno naravo z duhovno, s kakšnim pomanjkanjem spoštovanja spreminjate globoko v površno in visoko v nizko. A zakaj ste to storili? Ker v želji, da bi nekaj storili v Božjem delu, iščete način, kako moje učenje prilagoditi vašemu zemeljskemu življenju, vašim človeškim udobjem, ki vam najbolj ležijo na srcu. (281, 18–19)

17. V tem času bom poskrbel, da bo nauka, ki sem vam jo dal v »Drugi dobi« in ki je mnogi niso razumeli, drugi pa so jo pozabili, razumljiva vsem in da se bo poleg tega upoštevala na podlagi mojih novih naukov. (92, 12)

18. Luč mojega Svetega Duha prihaja na vas; toda zakaj Me upodabljate v podobi goloba? Tistih podob in simbolov moji novi učenci ne smejo več častiti.

19. Razumite moje učenje, ljudstvo: v tistem »drugem času« se je moj Sveti Duh ob Jezusovem krstu manifestiral v podobi goloba, ker je

ta ptica v svojem letu podobna vetru Duha, njena belina govori o čistosti, v njenem nežnem in milem pogledu pa se odraža nedolžnost.

20. Kako bi bilo mogoče tistim neizobraženim ljudem razložiti božansko, če ne bi uporabili podob bitij, ki so jim bila znana v svetu?

21. Kristus, ki v tem trenutku govori k vam, je bil upodobljen kot jagnje, in tudi Janez me je v svoji preroški viziji videl tako. Vse to je posledica tega, da če me iščete v vsakem mojem delu, boste v vsem stvarstvu vedno našli podobo Stvarnika življenja. (8, 1-3) 22.

Nekoč sem vam rekel, da lažje gre kamela skozi uho igle, kot da bogati skopuh vstopi v nebeško kraljestvo. Danes vam pravim, da se morajo ta srca osvoboditi svojega sebičnosti in izkazovati dejavno ljubezen do bližnjega, da bo njihova duša lahko prešla po ozki poti odrešitve. Ni potrebno, da se osvobodite posesti in premoženja, ampak le sebičnosti. (62, 65)

23. Trenutno ponovno gradim tempelj, na katerega sem se skliceval, ko sem svojim učencem, ki so občudovali Salomonov tempelj, rekel: »Resnično, povem vam, od njega ne bo ostala kamen na kamnu, toda jaz ga bom v treh dneh ponovno zgradil.«

24. S tem sem hotel reči, da bo vsak zunanji kult, ne glede na to, kako veličasten se zdi ljudem, izginil iz srca ljudi, in da bom na njegovem mestu zgradil pravi, duhovni tempelj moje božanskosti . Zdaj je »Tretji čas«, to je tretji dan, ko bom končal obnovo svojega templja. (79, 4)

25. Bog nima oblike, kajti če bi jo imel, bi bil omejeno bitje, tako kot je človeško, in takrat ne bi bil Bog.

26. Njegov »prestol« je popolnost, pravičnost, ljubezen, modrost, ustvarjalna moč, večnost.

27. »Nebo« je najvišja blaženost, ki jo duša doseže na poti k popolnosti, ko se v modrosti in ljubezni dvigne tako visoko, da doseže stopnjo čistosti, ki je ni več mogoče doseči z grehom in bolečino.

28. Ko so moji preroki govorili o duhovnem življenju, so to včasih storili s pomočjo človeških podob in predmetov, ki jih poznate.

29. Preroki so videli prestole, podobne tistim kraljev na zemlji – knjige, bitja v človeški podobi, palače s tapetami, svečnike, Jagnje in še mnoge druge podobe. Danes pa morate razumeti, da je vse to zajemalo le podobo, simbol, božanski pomen, razodetje, ki je moralo biti za vas izraženo v slikovni obliki, saj niste bili sposobni razumeti druge, višje.

30. Zdaj je čas, da pravilno razlagate pomen vseh mojih prilik in naukov, ki sem vam jih razodel s pomočjo simbolov, da bo pomen prodrl v vaš duh in da bo simbolična oblika izginila.

31. Ko boste prišli do tega spoznanja, bo vaša vera resnična, saj jo boste takrat utemeljili na resnici. (326, 37-42)

32. Če bi vsi poklicani pohiteli k Gospodovi mizi, kjer se streže hrana,

ki nahrani dušo, bi bila ta polna; toda niso prišli vsi povabljeni.

33. Človeku je lastno, da ne ceni Božjih dobrot, zato ste videli, da vas je veliko vaših bližnjih zavrnilo, ko ste jih poklicali.

34. Vendar vam pravim, da bodo prav ti redki, ki sedejo za mojo mizo in mi vztrajno prisluhnejo, da bi se od mene učili, tisti, ki bodo množicam razkrili veličino moje besede, pomen tega učenja, ki ljudi poziva k obnovi sveta, ki je prišel do svojega konca, in mu naredi prostor za svetlejši in višji. (285, 33 35)

Jezusovo razodetje skozi apostola Janeza

35. Vse je zapisano v Knjigi sedmih pečatov, ki se nahaja v Bogu in katere obstoj je človeštvu razodel apostol in prerok Janez.

36. Vsebino te knjige vam je razkril le Božji Jagnje, kajti niti na zemlji niti v nebesih ni bilo pravičnega duha, ki bi vam lahko razložil globoke skrivnosti Božje ljubezni, življenja in pravičnosti. Toda Božji Jagnje, ki je Kristus, je odprl pečate, ki so zapirali knjigo življenja, da bi svojim otrokom razkril njeno vsebino. (62, 30)

37. Če so nekateri knjigo Janezovih preroštev obravnavali kot neprebojno skrivnost, drugi pa so jo razlagali napačno, je to posledica tega, da človeštvo še ni doseglo potrebne duhovnosti, da bi razumelo, kar je tam predstavljeno; in lahko vam tudi povem, da je ni razumel niti prerok, ki mu je bila navdihnjena.

38. Janez je slišal in videl, in ko je slišal, da mu je bilo ukazano, naj to zapiše, je takoj ubogal; vendar je razumel, da je bilo to sporočilo namenjeno ljudem, ki bodo prišli dolgo časa po njem. (27, 80-81)

39. Kdaj bodo ljudje usmerili svojo pozornost na to, kar je v pisni obliki zapustil moj ljubljeni učenec? Čuden je način, na katerega je zapisano njegovo razodetje, skrivnosten je njegov pomen, globoke do neizmernosti so njegove besede. Kdo jih bo sploh razumel?

40. Ljudje, ki se začenjajo zanimati za Janezovo razodetje, se poglobijo vanj, ga razlagajo, opazujejo in preučujejo. Nekateri se resnici malo približajo, drugi menijo, da so odkrili pomen razodetja, in ga oznanjajo celemu svetu; spet drugi so zmedeni ali preutrujeni, da bi nadaljevali z raziskovanjem, in temu sporočilu na koncu odrekajo vsak božanski pomen.

41. Učenci »Tretjega časa«, zdaj vam pravim, da če resnično želite vstopiti v to svetišče in spoznati pravi pomen teh razodetij, se morate seznaniti z molitvijo od duha do duha – prav tisto, ki jo je Janez izvajal v svojem izgnanstvu.

42. Najprej morate razumeti, da božansko razodetje, čeprav je predstavljeno skozi zemeljske podobe in slike, v celoti govori o človeški duši, o njenem razvoju, njenem boju, njenih skušnjavah in padcih, njenih oskrunitvah in

neposlušnostih. Govori o moji pravičnosti, moji modrosti, mojem kraljestvu, o mojih dokazih ljubezni in moji komunikaciji z ljudmi, o njihovem prebujenju, njihovi obnovi in nazadnje o njihovi duhovitosti.

43. Tam sem vam razodel duhovno življenjsko pot človeštva, razdeljeno na časovna obdobja, da bi bolje razumeli razvoj duše.

44. Torej, učenci, ker se razodetje nanaša na vaše duhovno življenje, je primerno, da ga preučujete in razmišljate o njem z duhovnega vidika; kajti če ga boste hoteli razlagati le na podlagi zemeljskih dogodkov, boste, kot mnogi drugi, zašli v zmedo.

45. Res je, da imajo mnogi zemeljski dogodki zvezo z izpolnitvijo tega razodetja in jo bodo imeli tudi v prihodnosti. Vendar morate vedeti, da so dogodki in znamenja, ki so v njej vsebovani, tudi podobe, slike in primeri, ki vam naj pomagajo razumeti mojo resnico in izpolniti svojo usodo, da se povzdignete k meni po poti čistosti duše, za katero vam je moj učenec Janez zapustil svetel zgled, ki je človeštvu tisočletja prednjačil v dialogu duha z duhom s svojim Gospodom. (309, 47-51)

Poglavje 38 – Trije časi razodetja in sedem obdobij pečatov

Odvisnost razvoja od Božjih razodetij

1. V vseh treh časovnih obdobjih, v katera sem razdelil razvoj človeštva, sem vam s svojo lučjo pokazal isto ravno in ozko pot za vzpon duše, edino pot ljubezni, resnice in pravičnosti.

2. Vodil sem vas od pouka do pouka, od razodetja do razodetja, dokler ni prišel ta čas, ko vam pravim, da se lahko že od duha do duha povežete z menoj. Bi se človeštvo v »prvem času« lahko povezalo na ta način? — Ne, bila je prisiljena zateči k materialnemu kultu, obredom in slovesnostim, tradicionalnim praznikom in simbolom, da bi se lahko počutila blizu božanskega in duhovnega. Iz te nezmožnosti, da bi se približali duhovnemu, da bi se povzdignili k božanskemu, da bi spoznali globlje plasti in razjasnili skrivnosti, so nastale različne religije, vsaka v skladu s stopnjo duhovne zaostalosti ali duhovnega napredka ljudi, pri čemer so bile nekatere bolj naklonjene resnici kot druge, nekatere bolj duhovne kot druge, vendar so vse stremele k istemu cilju. To je pot, ki jo duše prehodijo v teku stoletij in dob – pot, na katero kažejo različne religije. Nekatere so napredovale le z največjo počasnostjo, druge so obstale, spet druge pa so zašle in se omadeževale. (12, 92–93)

3. Danes prihajam v Duhu in resnično, pravim vam: nekateri menijo, da sem vam bil v prvih časih

bližje kot danes. Motijo se, ker sem se vam z vsakim prihodom vedno bolj približeval.

4. Spomnite se, da sem se v »Prvem času« naselil na gori in vam od tam poslal svoj v kamen vklesan zakon. V »drugem času« sem zapustil gorske višave in se spustil v vaše doline, tako da sem postal človek, da bi živel med vami. In v današnjem času sem, da bi vam bil še bližje, naredil vaše srce za svoje prebivališče, da se tam razodem in iz njegovega notranjega govorim ljudem. (3, 31)

5. Zdaj razumete, da sem svoje božansko razodetje razdelil na tri velika časovna obdobja.

6. Bilo je v duhovnem otroštvu človeštva, ko mu je Oče dal zakon in mu obljubil Mesija, ki mu bo odprl vrata v novo dobo.

7. Mesija je bil Kristus, ki je prišel k ljudem, ko so bili ti v svoji duhovni mladosti. Ljudem je naučil višji način izpolnjevanja zakona, ki so ga prej prejeli od Očeta in ga niso znali izpolnjevati. Božja »beseda« je govorila skozi Jezusove ustnice, zato vam pravim, da je svet skozi nauk o ljubezni popolnega Mojstra še naprej slišal glas in zapoved svojega Očeta.

8. Jezus pa je ljudem ponudil, da jim pošlje »Duha resnice«, da bi jim ta razjasnil vse tisto, česar niso razumeli iz njegovega učenja.

9. No, ljubljeni ljudje – ta preprosta, skromna beseda, ki jo trenutno slišite, je glas Duha resnice, je duhovna luč Boga, ki se izliva v vaše bitje, da bi odprli oči za Novo dobo. Ta luč, ki vam postopoma omogoča jasno razumevanje vseh razodetij vašega Učitelja, je luč vašega Očeta, Svetega Duha, ki preseneča človeštvo na višji stopnji duševnega razvoja, to pomeni, ko se približuje odraslosti, da bi razumelo Božja razodetja.

10. V vsem, kar vam to svetlobo razkriva, boste prejeli pouk Očeta; kajti »Beseda« je v Meni, in Sveti Duh je moja lastna modrost. (132, 10–15)

11. V preteklih časih vam nisem tako govoril. V »Prvem času« je zakon razsvetlil človeško dušo; v »Drugem času« je Kristus s svetlobo ljubezni razsvetlil človeško srce. Danes svetloba Svetega Duha razsvetljuje vašo dušo, da bi jo povzdignila nad vse človeško.

12. Od istega Boga ste prejeli ta tri sporočila, in med njimi je minilo eno stoletje – čas, ki je bil potreben za razvoj duše, da bi bila sposobna sprejeti novo sporočilo ali novo učenje.

13. Zdaj lahko razumete, zakaj sem vas imenoval »učenci Svetega Duha«. (229, 50–52)

14. Če bi vam v prvih razodetjih povedal vse, ne bi bilo potrebno, da bi vam Učitelj, Mesija, moral poučevati nova učenja, niti da bi v tem času prišel Sveti Duh, da bi vam pokazal veličastvo duhovnega življenja.

15. Zato vam pravim, da se ne smete oklepati tega, kar vam je bilo razodeto v preteklih časih, kot da bi

bila to zadnja beseda mojega učenja.
16. Ponovno sem prišel k ljudem in dolgo časa sem se razodeval skozi njihovo razumevanje, in še vedno vam lahko rečem, da moja zadnja beseda še ni izrečena.
17. V moji knjigi modrosti vedno iščite zadnjo besedo, novo stran, ki vam razkriva pomen, vsebino tega, kar je bilo dano prej, da boste v resnici moji učenci. (149, 44-45)

Božja tri testamenta

18. Mojzes, Jezus in Elija – to je pot, ki jo je Gospod nakazal človeku, da bi mu pomagal vzponiti se v kraljestvo miru, svetlobe in popolnosti.
19. V svojem življenju občutite prisotnost Gospodovih glasnikov. Nihče od njih ni umrl; vsi živijo, da osvetljujejo pot ljudem, ki so se izgubili, in jim pomagajo, da se dvignejo iz svojih padcev, ter da jih okrepijo, da se v preizkušnjah odplačevanja svojih grehov z ljubeznijo posvetijo temu.
20. Spoznajte delo, ki ga je Mojzes po navdihu Jehovovem opravil na zemlji. Poglobljeno raziskujte Jezusovo učenje, skozi katerega je govorila »Božja Beseda«, in poiščite duhovni pomen mojega novega razodetja, katerega dobo predstavlja Elija. (29, 20–22)
21. Če je bilo v »Drugi dobi« moje rojstvo kot človek čudež in moje duhovno vstajenje po moji telesni smrti še en čudež – resnično, pravim vam –, potem je moje razodetje v tej dobi prek človeškega uma duhovni čudež.
22. Moja preroštva se bodo v tem času izpolnila do zadnjega. Zapuščam vam svoje tri oporoke, ki tvorijo eno samo.
23. Kdor je prej poznal Očeta kot ljubezen, žrtvovanje in odpuščanje, naj ga v tem času spozna popolnoma, da ga bo ljubil in častil, namesto da se bo bal njegove pravičnosti.
24. Če ste v »Prvem času« spoštovali zakon, je to bilo iz strahu, da bi vas božja pravičnost kaznovala; zato sem vam poslal »Svojo besedo«, da bi spoznali, da je Bog ljubezen.
25. Danes prihaja moja luč k vam, da ne bi zašli s poti in da bi v zvestobi mojemu zakonu dosegli konec poti. (4, 43–47)
26. Moja nova učenja so potrditev tistih, ki sem vam jih dal v »drugem času«, vendar so še daljnosežnejša. Razmislite: takrat sem govoril k srcu ljudi, zdaj pa govorim k duhu.
27. Ne zanikam nobene od besed, ki sem vam jih dal v preteklosti – nasprotno, jim dajem ustrezno izpolnitev in pravilno razlago. Prav tako sem takrat rekel farizejem, ki so verjeli, da Jezus hoče uničiti zakon: »Ne mislite, da sem prišel, da bi razveljavil zakon ali preroštva – nasprotno, prišel sem, da jih izpolnim.« Kako bi lahko zanikal tisti zakon in preroštva, saj so vendar temelj templja, ki ga je bilo treba v treh časovnih obdobjih zgraditi v

srcih ljudi, in napoved mojega prihoda na svet? (99, 24–25)

28. Danes vam ponovno pravim: »Jaz sem pot, resnica in življenje«, in če v tem času iščete pomen mojih besed, boste v njih našli večni zakon ljubezni, prav tisto pot, ki sem vam jo na zemlji nakazal.

29. Takrat so mnogi verjeli, da je Kristus zgrešil pot in izkrivil zakon. Zato so ga preganjali in mu nasprotovali. Toda resnica se vedno uveljavi proti temi, tako kot sončna svetloba. Zdaj bo moja beseda ponovno napadena, ker nekateri verjamejo, da v njenem pomenu najdejo protislovja, nejasnosti in zmote. Toda njena luč bo ponovno zasijala v temo tega časa in človeštvo bo spoznalo, da sta pot in zakon, ki sem vam ju razodel, enaka kot v tistem času in da bosta vedno taka. (56, 69 70)

30. To učenje je pot k večnemu življenju; vsak, ki v tem učenju odkrije vzpodbujajočo moč in popolnost, ga bo znal združiti s tistim, ki sem vam ga naučil, ko sem bil na zemlji, ker je njuna bistvena vsebina ista.

31. Kdor ne zna najti resnice, ki je vsebovana v mojih naukih, bo lahko celo trdil, da ta nauka ne vodi k istemu cilju kot Jezusovi nauki; duše, ki so zaslepljene zaradi napačnih razlag ali zmedene zaradi verskega fanatizma, ne bodo takoj razumele resnice teh razodetij. Preiti morajo pot preizkušenj, da se osvobodijo zemeljskega mišljenja, ki jim preprečuje, da bi razumeli in izpolnili mojo zapoved, ki vas uči, da se ljubite med seboj. (83, 42-43)

32. Mnogi ljudje bodo zaman trdili, da je to učenje novo ali da nima nobene zveze z božanskimi razodetji, ki so vam bila dana v preteklih časih. Zagotavljam vam, da ima vse, kar sem vam v tem času povedal prek človeškega razuma, svoje korenine in temelje v tem, kar vam je bilo že v Prvem in Drugem času preroško oznanjeno.

33. Toda zmeda, o kateri vam govorim, bo prišla od tega, da so tisti, ki so razlagali ta razodetja, ljudem vsiljevali svoje razlage, ki so bile deloma pravilne, deloma pa napačne. Prav tako se bo to zgodilo, ker je bila tista duhovna luč mojih naukov ljudem prikrita in včasih podana v izkrivljeni obliki. Zato danes, ko je prišel čas, ko vas moja luč osvobaja iz teme vaše nevednosti, mnogi ljudje zanikajo, da bi to lahko bila luč resnice, saj po njihovem mnenju ni v skladu s tem, kar sem vas prej učil.

34. Zagotavljam vam, da nobena moja beseda ne bo izgubljena in da bodo ljudje tega časa izvedeli, kaj sem vam dejansko povedal v preteklih časih. Ko bo svet spoznal spiritualizem, bo rekel: »Resnično, vse to je Jezus že povedal!«

35. Resnično, vse sem vam že povedal, čeprav sem vam od mnogih razodetih resnic razglasil le njihove osnovne principe. Pustil sem vam jih, da bi jih postopoma spoznavali, kajti v tistem času človeštvo še ni bilo sposobno

razumeti vsega, kar vam zdaj v celoti razkrivam. (155, 24–27)

Tretji čas

36. To je »Tretji čas«, v katerem sem vas naučil lekcijo, ki naj bi človeštvo duhovno združila. Kajti moja volja je, da jeziki, rase in različne ideologije ne bi bili več ovira za njihovo združitev. Duhovna esenca, iz katere sem ustvaril duha, je ista, ki jo imajo vsi, in snovi, iz katerih je sestavljena kri, ki teče po žilah ljudi, so pri vseh enake. Zato so vsi enaki in vredni mene, in za vse sem ponovno prišel. (95, 9)

37. Spremembe, ki jih bo doživelo človeško življenje, bodo tako velike, da se vam bo zdelo, kot da se en svet končuje in se rojeva drug.

38. Tako kot je bilo človeško življenje v vseh časih razdeljeno na epohe ali dobe in se je vsaka od njih odlikovala po nečem – bodisi po svojih odkritjih, po božjih razodetjih, ki jih je prejela, po svojem razvoju v smislu lepega, kar človek imenuje »umetnost«, ali po svoji znanosti – tako bo zdaj začenjajoče se obdobje, doba, ki že kot nova zora vzhaja, zaznamovano z razvojem duhovnih darov – tiste strani vašega bitja, ki bi jo morali negovati, da bi si prihranili toliko zla, kar pa ste vedno odlagali na kasneje.

39. Ali ne verjamete, da se lahko človeško življenje popolnoma spremeni, če razvije duhovnost, razvije duhovne darove in uveljavi zakon, ki ga na tem svetu narekuje vest?

40. Kmalu bodo vsi narodi spoznali, da jim je Bog v vsakem veku govoril, da so bila božanska razodetja lestev, ki jo je Gospod spustil k ljudem, da bi se lahko povzpeli k Njemu.

41. Nekateri bodo to novo obdobje imenovali čas svetlobe, drugi obdobje Svetega Duha, spet drugi pa čas resnice. A jaz vam pravim, da bo to čas duhovnega vzpona, duhovne obnove, ponovnega pridobivanja.

42. To je doba, za katero sem si že dolgo želel, da bi živela v srcu človeka, a jo je ta nenehno sam boril in uničeval – čas, katerega svetlobo vidijo vsi in v kateri se pod njeno lučjo združijo vsi Gospodovi otroci: ne v versko skupnost ljudi, ki sprejema ene in zavrača druge, ki razglaša svojo lastno resnico in jo drugim odreka, ki uporablja nevredna orožja, da bi se uveljavila, ali ki namesto svetlobe prinaša temo. (135, 53–54, 57–59)

43. To je »Tretji čas«, v katerem se mora človeška duša osvoboditi verig materializma. To bo prinesel boj svetovnih nazorov, ki bo hujši, kot ga pozna zgodovina človeštva.

44. Pokvarjenost, egoizem, ošabnost, pohota, laž in vse, kar je zasenčilo vaše življenje, bo kot zdrobljene idole padlo k nogam tistih, ki so jih častili, da bi naredilo prostor ponižnosti. (295, 64–65)

Sedem zgodovinskih obdobij odrešitve

45. Prvo od teh duhovnih razvojnih stopenj na svetu predstavlja Abel,

prvi služabnik Očeta, ki je Bogu daroval žgalno daritev. On je simbol žrtvovanja. Zavist se je dvignila proti njemu.

46. Drugo stopnjo predstavlja Noe. On je simbol vere. Na podlagi božjega navdiha je zgradil barko in vanjo popeljal ljudi, da bi jih rešil. Proti njemu se je dvignila množica s svojimi dvomi, posmehom in poganskim mišljenjem. Toda Noe je zapustil svoje seme vere.

47. Tretje obdobje simbolizira Jakob. On uteleša moč, on je Izrael, Močni. V duhu je videl nebeško lestev, po kateri boste vsi vzponili, da se »usedete na desnico Stvarnika«. Proti njemu se je dvignil Gospodov angel, da bi preizkusil njegovo moč in vztrajnost.

48. Četrto obdobje simbolizira Mojzes, ki uteleša zakon. On kaže plošče, na katerih je zapisano za ljudi vseh časov. On je bil tisti, ki je s svojo neizmerno vero osvobodil ljudstvo, da bi ga vodil po poti odrešitve v Obljubljeno deželo. On je simbol zakona.

49. Peto obdobje predstavlja Jezus, »Božja Beseda«, »Nepokvarjeno Jagnje«, ki je govoril k vam v vseh časih in bo še naprej govoril k vam. On je Ljubezen, zaradi katere je postal človek, da bi živel v človeškem svetu. Trpel je bolečine tega sveta in človeštvu pokazal pot žrtvovanja, ljubezni in usmiljenja, po kateri naj doseže odrešitev vseh svojih grehov. Prišel je kot Učitelj, da bi naučil, kako kljub skromnemu poreklu živeti v ljubezni, iti do samožrtvovanja ter umreti v ljubezni, odpuščanju in blagoslovu. On uteleša peto stopnjo in njegov simbol je ljubezen.

50. Šesto obdobje predstavlja Elija. On je simbol Svetega Duha. Prihaja na svojem »ognjenem vozu« in prinaša luč vsem narodom in vsem svetovom, ki so vam neznani, Meni pa znani, ker sem Oče vseh svetov in vseh bitij. To je stopnja, v kateri trenutno živite – stopnja Elija. Njegova luč vas osvetljuje. On je predstavnik tistih naukov, ki so bili skriti in se v tem času razkrivajo ljudem.

51. Sedmo obdobje uteleša sam Oče. To je končni cilj, vrhunec razvoja. V njem je čas milosti, Sedmi pečat.

52. S tem je skrivnost sedmih pečatov razkrila. To je razlog, zakaj vam pravim, da sedanja doba vsebuje šesti pečat. Pet od njih je namreč že minilo, šesti je zdaj odprt, sedmi pa ostaja še zaprt, njegova vsebina še ni prišla, še ni čas, da ta stopnja pride k vam. Ko bo prišla, bodo vladali milost, popolnost in mir. Toda da bi jih dosegli – koliko solz bo moral človek še prelivati, da bi očistil svojo dušo! (161, 54–61)

53. Knjiga sedmih pečatov je zgodba vašega življenja, vašega razvoja na Zemlji, z vsemi njenimi boji, trpljenji, spori in končno zmago dobrega in pravičnosti, ljubezni in duhovnosti nad strastmi materializma.

54. Verujte v resnici, da je vse usmerjeno v duhovni in večni

namen, da boste vsaki lekciji dodelili pravo mesto, ki ji pripada.

55. Dokler vas osvetljuje luč Šestega pečata, bo to čas sporov, odpovedi in prečiščenja; ko pa bo ta čas minil, boste dosegli novo obdobje, v katerem vam bo Sedmi pečat prinesel nova razodetja. Kako zadovoljna in srečna bo duša tistega, ki je bil spoznan za čistega in pripravljenega, ko bo sprejela novo obdobje. Dokler vas osvetljuje Šesti pečat, se bodo telo in duša prečiščevala. (13, 53–55)

56. Knjiga, ki je bila zapečatena v nebesih, se je odprla v šestem poglavju. To je Knjiga sedmih pečatov, ki vsebuje modrost in sodbo in je bila zaradi moje ljubezni do vas odpečatena, da bi vam razkrila svoje globoke nauke.

57. Človek je na zemlji živel skozi pet časovnih obdobij, spodbujan z božanskim dihom Duha. Kljub temu ni razumel duhovnega smisla življenja, namena svojega bivanja, svoje usode in bistva svojega bitja. Vse je bilo neprebojna skrivnost za njegov um in dušo, zapečatena knjiga, katere vsebine ni mogel razumeti.

58. Vagano je slutil duhovno življenje, vendar brez resničnega poznavanja stopnic razvoja, ki bitja približujejo Bogu. Ni poznal svoje zelo visoke misije na Zemlji niti kreposti in darov, ki pripadajo njegovemu duhu, da bi zmagal v bojih, se povzpel nad človeške stiske in se duševno izpopolnil, da bi prebival v večni luči.

59. Bilo je nujno, da se odpre božanska knjiga in da ljudje pogledajo njeno vsebino, da bi se lahko rešili iz teme nevednosti, ki je izvor vsega zla, ki obstaja na svetu. Kdo je lahko odprl to knjigo? Morda teolog, znanstvenik ali filozof? Ne, nihče, niti pravične duše vam niso mogle razodeti njene vsebine, ker je bilo tisto, kar je knjiga hranila, Božja modrost.

60. Samo Kristus, »Beseda«, samo On, Božanska Ljubezen, je to lahko storil; toda tudi takrat je bilo treba počakati, da bodo ljudje sposobni sprejeti božansko sporočilo, ne da bi jih zaslepil sijaj moje duhovne prisotnosti. Tako je moralo človeštvo preiti pet stopenj preizkušenj, poučevanj, izkušenj in razvoja, da bi doseglo ustrezno zrelost, ki bi mu omogočila spoznati skrivnosti , ki jih je knjiga Božje modrosti hranila za ljudi.

61. Božji zakon, njegova božanska beseda, dana skozi Kristusa, in vsa sporočila prerokov, glasnikov in poslanikov so bila seme, ki je ohranjalo vero človeštva v božansko obljubo, ki je vedno napovedovala luč, odrešitev in pravičnost za vse ljudi.

62. Sedaj je prišel pričakovani čas za Veliko razodetje, skozi katero boste razumeli vse, kar sem vam skozi čase razodel, in spoznali, kdo je vaš Oče, kdo ste vi sami in kakšen je smisel vašega obstoja.

63. Zdaj je čas, ko lahko zaradi duševnega razvoja, ki ste ga dosegli, preizkušenj, ki ste jih prestali, in

zbranih izkušenj, od mojega Duha v svojega prejmete luč modrosti, ki je shranjena v mojih zakladnicah v pričakovanju vaše pripravljenosti. In ker je človeštvo doseglo potrebni razvojni stopnji, da sprejme moje sporočilo, sem mu poslal prvi žarek moje luči, ki je ta tukaj, ki je navdušeno govoril neizobražene in preproste ljudi, ki služijo kot glasniki mojega govora.

64. Ta žarek svetlobe je bil le pripravljalne narave, je kot svetloba zore, ko naznanja nov dan. Kasneje bo moja svetloba v polnosti prišla k vam, osvetlila vaše bivanje in odpravila celo zadnjo senco nevednosti, greha in bede.

65. Ta čas, katerega zore občudujete v neskončnosti, je šesta doba, ki se začenja v duhovnem življenju človeštva – era svetlobe, razodetij, izpolnitve starih preroštev in pozabljenih obljub. To je Šesti pečat, ki ob odprtju izliva svojo modrost v vaše duše v sporočilu, polnem pravičnosti, razsvetljenja in razodetja. (269, 10–18)

66. Učenci, želim, da so vrline vašega srca oblačila, ki pokrivajo goloto vaše duše. Tako vam govori Duh tolažnik, ki je bil obljubljen v »Drugi dobi«.

67. Oče je že vedel za bolečino in preizkušnje, ki bodo obremenjevale človeštvo, ter za stopnjo pokvarjenosti, ki jo bodo ljudje dosegli. Prihod Tolažnika za vas pomeni odprtje Šestega pečata, to je začetek nove stopnje v razvoju človeštva. Od tega trenutka naprej velja za vse ljudi božje sodstvo; vsako življenje, vsako delo, vsak korak bo strogo sodil. To je konec ene dobe, ne konec življenja.

68. To je konec časov greha in nujno je, da se vsa vsebina tega šestega pečata Božje knjige izlije na duše in jih iztrga iz njihove letargije, da se človek zbere in doživi harmonijo svoje duše z vsem stvarstvom, in se pripravi na čas, v katerem bo Jagnje odprlo sedmo pečat, ki bo prineslo zadnje kvasove keliha trpljenja, pa tudi zmago resnice, ljubezni in božje pravičnosti. (107, 17-19)

69. Želim, da se človeštvo v tem času pripravi, da se bodo, ko bo odprt zadnji pečat, ljudje tega zavedali in se pohiteli, da bi slišali in razumeli vsebino novih razodetij. Želim, da narodi in ljudstva postanejo močni, da bodo lahko prenesli trpljenje tistih dni.

70. Blagoslavljal bom tiste, ki bodo znali prestati preizkušnje tistih časov, in jim bom dal nagrado za njihovo vztrajnost in vero v mojo moč, tako da jih bom pustil kot roditelje novega človeštva. (111, 10-11)

71. Ko bo sedmi pečat skupaj s šestimi drugimi zaprt, bo zaprta tudi tista knjiga, ki je bila Božja sodba o delih ljudi, od prvega do zadnjega. Takrat bo Gospod odprl novo, nepisano knjigo, da bo vanjo zapisal vstajenje mrtvih, osvoboditev zatiranih, obnovo grešnikov in zmago dobrega nad zlim. (107, 20)

Poglavje 39 – Zemeljski in duhovni Izrael

Zgodovinsko poslanstvo Izraela, njegov neuspeh

1. Resnično, pravim vam, če bi se ljudje držali zakona, ki jim ga je narekovala vest v njihovem notranjosti, ne bi bilo potrebno, da bi vam poslali voditelje ali preroke; niti ne bi bilo potrebno, da bi vaš Gospod prišel k vam in da bi moral celo v »Prvem času« svoj zakon vklesati v kamen ter da bi moral postati človek in kot človek umreti na križu v »Drugem času«.

2. Ko sem vzgojil neki narod in ga obdaril z milostnimi darovi, to ni bilo zato, da bi se povzdignil in ponižal druge, ampak da bi bil zgled v predanosti pravemu Bogu in vzor bratstva med ljudmi.

3. Izbral sem ta narod, da bi bil orodje moje volje na zemlji in prinašalec mojih razodetij, da bi vse povabil k življenju po mojem zakonu in da bi tako celotno človeštvo na koncu tvorilo en sam narod Gospodov.

4. To ljudstvo je veliko trpelo – čeprav je bilo izbrano –, ker je verjelo, da je dediščina namenjena le njemu, da njegov Bog ne more biti Bog tudi za pogane, ker je ostala ljudstva obravnavalo kot tujce in jih ni pustilo sodelovati v tem, kar mu je Oče zaupal. Zato sem ga le za nekaj časa ločil od drugih narodov, da ga ne bi okužila pokvarjenost in materializem.

5. Ko pa se je v svojem sebičnosti zaprl vase in verjel, da je velik in močan, sem mu dokazal, da sta bila njegova moč in veličina lažni, in dopustil sem, da so ga napadli drugi narodi in ga spravili v suženjstvo. Kralji, faraoni in cesarji so bili njegovi gospodarji, čeprav sem jim ponudil, da bom njihov gospodar.

6. Oče se je v svoji neskončni ljubezni na novo razodel svojemu ljudstvu, da bi mu dal svobodo in ga spomnil na njegovo poslanstvo – in v današnjem času prihajam, da mu dam svoja učenja o ljubezni; toda le moj pogled lahko med človeštvom odkrije otroke Izraela, ki jih kličem in zbiram, da bi prejeli luč Svetega Duha.

7. Razodel sem se vašemu duhu, kajti čas, ko sem k vam govoril skozi naravo in s pomočjo materialnih manifestacij, ki ste jih imenovali čudeži, je že davno minil. Danes me lahko že občutite v svojem duhu, prav tako kot v najglobljem kotičku svojega srca.

8. V tem času ni bila Palestina priča mojemu razodetju; kajti ne iščem določenega kraja, ampak vaš duh. Iščem »Izraelovo ljudstvo po duhu«, ne po krvi — ljudstvo, ki ima duhovno seme, ki ga je skozi čase prejelo po moji milosti. (63, 64, 69)

Razdelitev judovskega ljudstva na zemeljsko in duhovno usmerjene

9. Bilo je nujno, da je Oče po svojem odhodu (v Jezusu) iztrgal iz rok svojega ljudstva deželo, ki je bila že zaupana njegovim prednikom.

10. Enim je bila odvzeta kot pokora, drugim pa kot nagrada; kajti tista dežela Kanaan, tista ljubka Palestina preteklih časov, je bila zame pripravljena le kot podoba prave dežele obljube za duha. Ko so bila ljudstvu odvzeta ta posestva, je materialistično usmerjeni Jud ostal na zemlji kot brezdomec; vendar je drugi del – zvesti, ki so vedno čutili mojo prisotnost, ostali predani moji volji, brez bolečine zaradi izgube tistega dediščine preteklih časov, ker so vedeli, da jim je bila zaupana nova milost Očeta: dediščina njegove besede, Božje besede, njegove žrtve, njegove krvi.

11. V današnjem času, ko moje ljudstvo Izrael že živi v »Tretjem času«, ga še vedno vidim razdeljenega v dve skupini: ena se materializira, obogatela z dobrinami zemlje kot s svojo samovoljno odškodnino, ki s svojo močjo pretresa celo temelje sveta, ker je svojo moč, svoj talent, milostne darove, ki jih je Oče izlil na njihovega duha, postavila v službo sebi, svoji ambiciji, svoji veličini.

12. Glejte, kako je ta narod celo znotraj meja svojega materializma pokazal dokaze moči v svojih znanostih, v svoji volji, v svoji inteligenci. V globini svojega srca goji zamero zaradi preteklih lakot, suženjstva, ponižanj; vendar se danes dviga močno in ponosno, da bi ponižalo druga ljudstva, jih zastrašilo s svojo močjo, da bi jih obvladalo. Danes je samo sit in z zadovoljstvom gleda na milijone lačnih in na velike množice sužnjev – sužnjev svojega zlata, svoje moči, svoje znanosti in svojega hrepenenja po slavi.

13. Vendar vidim tudi drugi del svojega ljudstva, tiste vztrajne in zvestne – tiste, ki so vedno čutili mojo prisotnost, tiste, ki so vedno prepoznali moj prihod med ljudi, tiste, ki so verjeli v moja razodetja in ki so mi kljub vsemu ostali poslušni ter izpolnili moje naloge.

14. Ta drugi del niste samo vi, ki ste bili v tem času priče mojega razodetja skozi človeški razum; kajti del duhovnega ljudstva Izrael je razpršen po vsem svetu, in na kraju, kjer se vsak nahaja, sprejema mojo skrbno ljubezen, čuti mojo prisotnost, se hrani z mojim kruhom in Me pričakuje, ne da bi vedel, od kod bom prišel, niti na kakšen način, vendar Me pričakuje.

15. Tisti pa, ki zelo dobro veste, kako sem prišel, kako sem se razodel – tisti, ki ste pripravljeni na prihajajoče čase, ste vi, ki predstavljate del 144.000 izbranih, ki sem jih izbral iz dvanajstih rodov tega ljudstva — sto štiriinštirideset tisoč, ki bodo pred številnim izraelskim ljudstvom kot 144.000 poveljnikov, ki ga bodo v duhovnem

boju »Tretjega časa« vodili v Veliko bitko.

16. Misliš, da bo moje ljudstvo vedno razdeljeno? Resnično, pravim vam: Ne! Za vas so prišli pouk, luč in preizkušnje, za tiste pa sta prišli moja pravičnost in prav tako kazni. Sedaj jih z velikimi koraki vodim k prebujenju njihovega duha, in čeprav bodo v prvem trenutku zagotovo zanikali moj tretji prihod na svet, tako kot so zanikali drugega, vam pravim: čas njihovega spreobrnjenja ni več daleč. Živijo v svojih starih tradicijah, toda jaz vidim skozi duha in srce judovskega naroda in vam sporočam, da se svojih tradicij drži bolj iz udobja in strahu pred duhovnimi razodetji kot iz lastnega prepričanja. Strahuje se manifestacij onostranstva ; toda tisto, kar jim bom predlagal, je: odpoved vsemu nepotrebnemu, izkazovanje usmiljenja, ljubezni in ponižnosti.

17. Soočiti se boste morali z njimi in oba boste posegli po svojih orožjih: eni po besedi, misli, molitvi in dokazih; drugi po svojem nadarjenju, moči, tradiciji. A jaz bom prisoten v tem sporu in poskrbel bom, da bo moja pravičnost dejansko zmagala, poskrbel bom, da bo duhovnost slavila zmago, da se bo duh povzdignil nad meso, ga upognil in ponižal, in takrat bo prišla sprava izraelskih rodov, združitev Gospodovega ljudstva.

18. Ko bo to ljudstvo enkrat pripravljeno – resnično, vam pravim, bo izpolnil svojo nalogo, dokler ne bo dokončal velike misije, ki jo je Bog od začetka časov naložil svojemu izbranemu ljudstvu, ki je, da je prvorojenec in skrbnik Gospodovih razodetij, da bi kot najstarejši med brati in sestrami vodil ostale, delil z njimi svojo milost in vse pripeljal na desno stran Očetovo. (332, 17–21)

Duhovno ljudstvo Izrael

19. Ko govorim o svojem »ljudstvu Izrael«, o »Gospodovem ljudstvu«, mislim tiste, ki so na zemljo prinesli duhovno poslanstvo; tiste, ki so razglasili moj zakon, ki so me oznanjali, ki so mi bili zvesti; tiste, ki so oznanjali obstoj živega Boga, ki so razširjali seme ljubezni in ki so v Sinu znali prepoznati prisotnost in Besedo Očeta. To so tisti, ki tvorijo Božje ljudstvo, to je Izrael, močan, zvest, moder Izrael. To je moja legija vojakov, ki so zvesti Zakonu, resnici.

20. Tisti, ki so preganjali moje preroke, ki so raztrgali srca mojih glasnikov – tisti, ki so se obrnili stran od pravega Boga, da bi se poklonili malikom – tisti, ki so Me zanikali, se iz mene norčevali in zahtevali mojo kri in življenje, niso pripadali izbranemu ljudstvu, čeprav so se zaradi rase imenovali Izraelci; niso pripadali ljudstvu prerokov, množici razsvetljenih, zvestim vojakom. Kajti »Izrael« je duhovno ime, ki je bilo nezakonito uporabljeno za vladanje nad raso.

21. Vedeti morate tudi, da lahko vsak, ki želi pripadati mojemu ljudstvu, to doseže s svojo

ljubeznijo, usmiljenjem, gorečnostjo in spoštovanjem zakona.

22. Moje ljudstvo nima določenih dežel ali mest na svetu, moje ljudstvo ni rasa, ampak je zastopano v vseh rasah, med vsemi ljudmi. Ta množica ljudi tukaj, ki posluša mojo besedo in sprejema nova razodetja, je le del mojega ljudstva. Drugi del je razpršen po zemlji, še en, največji del pa živi v duhovnem svetu.

23. To je moje ljudstvo, ki Me pozna in ljubi, ki Mi je poslušno in Me sledi. (159, 55-59)

24. Danes vam pravim: Kje je moje ljudstvo? Kje je tisto, ki je modro v preizkušnjah, pogumno v bitkah in trdno v težavah? Razpršeno je po svetu. A jaz ga bom s svojim glasom spodbudil k odhodu in ga duhovno združil, da bo vodilo vsa ljudstva. A pravim vam, da ga bodo danes sestavljali ljudje vseh ras, ki bodo razumeli, v čem je zaveza, ki jo pričakujem od vseh ljudi.

25. Ta narod naj bo pogumen in bojevit, toda naj nima orožja za bratomorstvo niti bojnih vozov, prav tako naj ne poje pesmi uničenja. Njegovo zastavo naj bo mir, njegov meč resnica in njegov ščit ljubezen.

26. Nihče ne bo mogel odkriti, kje je to ljudstvo: povsod je. Njegovi sovražniki bodo poskušali ga uničiti, a tega ne bodo mogli, ker ga nikjer ne bodo našli fizično združenega, saj bodo njegova enotnost, red in harmonija duhovne narave. (157, 48–50)

27. V tem času deluje duh pravega Izraela povsod. To so duše, ki čutijo mojo prisotnost, ki pričakujejo moj prihod, ki zaupajo v mojo pravičnost.

28. Ko bodo te besede prišle na druga mesta, se jih bodo mnogi posmehovali; toda pravim vam, da bi bilo zanje bolje, da jih ne bi vzeli za predmet svojega posmeha, kajti prišla bo ura, ko se bodo prebudili iz svojega globokega spanca in spoznali, da so tudi oni otroci Božjega ljudstva.

29. Te množice ljudi tukaj, ki Me danes poslušajo, lahko podlegnejo zmoti, če ne bodo študirale moje besede in če se ne bodo osvobodile svojega zemeljsko-materialnega načina mišljenja. Lahko se jim zgodi isto kot izraelskemu ljudstvu v prvih časih, ki je slišalo Gospodov glas, prejelo zakon in imelo preroke, zaradi česar je nazadnje verjelo, da je edino ljudstvo, ki ga Bog ljubi – huda zmota, iz katere naj bi ga osvobodile velike preizkušnje, ponižanje, izgnanstvo in ujetništvo.

30. Vedeti morate, da vas moja ljubezen ne more razdeliti po rasah ali verskih prepričanjih in da, ko govorim o »mojem ljudstvu«, to počnem le zato, ker že od najzgodnejših časov pripravljam duše, ki jih pošiljam na zemljo, da s svojo svetlobo osvetljujejo pot človeštva.

31. Bili so večni popotniki, ki so živeli v različnih narodih in prestali mnoge preizkušnje. V tem času so ugotovili, da so človeški zakoni nepravični, da človeški izrazi čustev

niso iskreni in da v dušah ljudi vlada nemir. (103, 10–14)

32. Božje ljudstvo se bo še enkrat pojavilo med človeštvom – ne kot ljudstvo, poosebljeno v eni rasi, ampak kot veliko število, legija mojih učencev, pri katerih ni odločilna kri, rasa ali jezik, ampak duh.

33. To ljudstvo se ne bo omejilo na poučevanje mojega učenja prek spisov. Da bi besede imele življenje, jih je treba živeti. To ljudstvo ne bo le razširjevalec spisov in knjig, ampak tudi zgledov in dejanj.

34. Danes vas osvobajam vsega nepotrebnega, nečistega in zmotnega, da vas uvedem v preprosto in čisto življenje, nad katerim se lahko vaša duša povzdigne in o katerem priča s svojimi deli.

35. Ko bo prišel čas, bom svoje ljudstvo predstavil človeštvu, in niti se Učitelj ne bo sramoval svojih učencev, niti učenci ne bodo zanikali svojega Učitelja. Ta trenutek bo sovpadal s trenutkom vojne svetovnih nazorov, iz katere se bo kot dih miru, kot žarek svetlobe dvignil spiritualizem. (292, 28–31)

36. Moje ljudstvo raste, se množijo, ne le na zemlji, ampak tudi v duhovnem svetu. Med temi duhovnimi množicami so tisti, ki so bili z vami povezani s krvnimi vezmi, najsi so bili vaši starši, bratje in sestre ali otroci.

37. Ne čudite se, če vam povem, da je moje ljudstvo tako številčno, da zanj na zemlji ne bi bilo dovolj prostora, in da bo še veliko večje. Ko ga bom nekoč združil in ne bo več manjkalo niti enega od mojih otrok, bo dobilo za dom neskončnost, tisto sfero svetlobe in milosti, ki nima konca.

38. Tukaj na zemlji vas le pripravljam, vam dajem potrebna navodila skozi moje učenje, da boste vedeli, kako se približati tistemu življenju. To človeštvo je le del Božjega ljudstva. Potrebno je, da vsi poznajo ta razjasnila, da bodo svoje življenje usmerili k idealu popolnosti.

39. To božansko sporočilo, ki je moja beseda, izrečena skozi usta človeškega glasnika, naj po moji volji doseže vse ljudi. Moja beseda je zvon, ki kliče svet, njena bistvenost bo narode vznemirila in jih prebudila, da bodo razmišljali o duhovnosti, o usodi duše po tem življenju. (100, 35-37)

144.000 izbranih in označenih

40. Da bi razširil svoje delo v tem »Tretjem času«, sem med velikimi množicami izbral 144.000 duš in jih označil s poljubom Božje Luči – ne z Judovim poljubom, niti s pečatom zaveze, ki vašo dušo spravlja v nevarnost. Moja oznaka je znamenje, ki ga Sveti Duh vtisne v svoje izbrance, da bi v tem »Tretjem času« izpolnili veliko poslanstvo.

41. Kdor nosi ta znak, ni prost nevarnosti – nasprotno, je bolj preizkušan in bolj na preizkušnji kot drugi. Spomnite se vsakega od dvanajstih, ki sem jih izbral v

»Drugem času«, in potrdili boste, kar vam pravkar pravim. Med njimi so bili trenutki dvoma, slabosti, zmede, in bil je celo eden, ki me je izdal, ko me je s poljubom izročil mojim rabljem.

42. Kako naj izbranci tega časa ne bi morali bditi in moliti, da ne bi podlegli skušnjavi! A resnično, pravim vam, kljub temu bodo med sto štiriinštirideset tisočimi izdajalci.

43. Znak pomeni nalogo, poslanstvo in odgovornost do Boga. Ni jamstvo proti skušnjavam ali boleznim; kajti če bi bilo tako – kakšne zasluge bi imeli moji izbranci? Kakšen napor bi vaš duh vložil, da bi ostal zvest moji besedi?

44. Tako govorim k vam, ker je v tem ljudstvu veliko src, ki bi želela pripadati tistemu številu izbranih. A videl sem, da je odločilnejša od želje, da bi služili človeštvu s pomočjo darov, ki jih podeljujem z znamenjem, želja, da bi se počutili varne, ali pa je to nečimrnost, ki jih spodbuja, da Me prosijo, naj jih pokličem. Te moje otroke-učence bom preizkusil in sami se bodo prepričali, da moja beseda ni neutemeljena.

45. Značilnost je nevidni znak, s katerim lahko svojo nalogo izpolni tisti, ki ga nosi z ljubeznijo, spoštovanjem, vnemo in ponižnostjo. Takrat bo lahko ugotovil, da je znak božja milost, ki ga dvigne nad bolečino, ga razsvetli v velikih preizkušnjah, mu razkriva globoka spoznanja in mu, kjerkoli želi, odpira pot, po kateri duša napreduje.

46. Znak je kot člen verige, ki tistega, ki ga ima, povezuje z duhovnim svetom; je sredstvo, s katerim se v vašem svetu razodevata misel in beseda duhovnega sveta, zato vam pravim, da je označenec moj glasnik, da je moj poslanec in moje orodje.

47. Velika je naloga in odgovornost označenega do mojega dela. A na svoji poti ni sam, ob njegovi strani je vedno angel varuh, ki ga varuje, vodi, navdihuje in spodbuja.

48. Kako močan je bil tisti, ki se je z ljubeznijo znal oklepati svojega križa, in kako težka in grenka je bila pot za tistega izbranca, ki se ni bil pripravljen v »Tretjem času« nositi božjega znamenja izbranca.

49. Vsem, ki Me poslušajo, pravim, naj se naučijo bditi in moliti, s ljubeznijo nositi svoj križ ter ravnati pravično in poslušno, da to življenje, ki za vašo dušo pomeni njeno najsvetlejšo reinkarnacijo, ne bo neplodno in da ji kasneje ne bo treba jokati zaradi izgubljenega časa in neizkoriščenih sposobnosti.

50. Vsi razmislite o tem nauku, bodisi označeni bodisi ne, kajti vsi imate v mojem delu nalogo, ki jo morate izpolniti. (306, 3-4, 7-12)

51. »Izraelovi rodovi po duhu« so zelo številni. Iz vsakega od njih bom izbral dvanajst tisoč in jih označil na čelu. Toda »izraelsko ljudstvo« ni omejeno na 144.000. Izbrano ljudstvo je neizmerno veliko.

52. Učitelj vas je v »Drugem času« naučil, da mnogi pripadajo poklicanim in le redki izbranim; toda celotno »izraelsko ljudstvo« je poklicano, in med njimi bom označil 144.000. V vse vas bom položil mir, duhovnost in začetek dialoga od duha do duha. (312, 7-8)

53. Jaz sem Univerzalni Oče, moja ljubezen se spušča v vsa srca. Prišel sem k vsem narodom na zemlji. A ko sem izbral ta mehiški narod, da se moja beseda in moja razodetja v polni meri izlijejo nad njim, se je to zgodilo zato, ker sem ga našel ponižnega, ker sem v njegovih prebivalcih odkril vrline in v njih inkarniral duše »izraelskega ljudstva«.

54. Vendar ne vsi pripadajo tej narodnosti, ne vsi so inkarnirani. Po vsem svetu so še vedno razpršene duše, ki sodijo med izbrance. Bile so označene, odprl sem jim oči, naredil sem njihova srca občutljiva in od duha do duha govorijo z menoj. (341, 25)

55. Med človeštvom živi del 144.000, ki sem jih označil. Ti moji služabniki so razpršeni po svetu in izpolnjujejo svojo nalogo, da molijo za mir in delujejo za bratstvo med ljudmi. Ne poznajo se med seboj, vendar izpolnjujejo svojo usodo, da osvetljujejo pot svojim bližnjim – eni intuitivno, drugi pa osvetljeni s tem razodetjem.

56. Ti, ki so zaznamovani z mojo ljubeznijo, so deloma preprosti ljudje; vendar pa so med njimi tudi taki, ki so v svetu ugledni. Prepoznati jih je mogoče le po duhovnosti v njihovem življenju, po njihovih delih, po njihovem načinu razmišljanja in razumevanja božjih razodetij. Niso idolatrski, pobožni niti lahkomiselni. Zdi se, kot da ne izpovedujejo nobene vere, vendar med njihovim duhom in duhom njihovega Gospoda obstaja notranje bogoslužje.

57. Tisti, ki jih zaznamuje luč Svetega Duha, so kot rešilni čolni, so stražarji, svetovalci in trdnjave. Opremil sem jih s svetlobo v njihovi duši, z mirom, z močjo, z zdravilnim balzamom, s ključi, ki skrivaj odpirajo najbolj trdovratna vrata, z »orožjem« za premagovanje ovir, ki so za druge nepremagljive. Ni potrebno, da imajo posvetne nazive, da bi se prepoznale njihove sposobnosti. Ne poznajo znanosti, pa so vendar »zdravniki«; ne poznajo zakonov, pa so vendar svetovalci; so revni v zemeljskih dobrinah, pa lahko kljub temu na svoji življenjski poti storijo veliko dobrega.

58. Med temi množicami ljudi, ki so prišli, da bi sprejeli mojo besedo, so mnogi prišli le zaradi potrditve svojega poslanstva. Kajti ni bilo na Zemlji, kjer so jim bile podeljene duhovne darove ali kjer jim je bilo zaupano poslanstvo. Resnično, pravim vam, luč, ki jo ima vsaka duša, je tista, ki si jo je pridobila na svoji dolgi poti razvoja. (111, 18–21)

59. Človeštvo bo postalo verno, moje delo se bo razširilo po vsem svetu. Začel bom s 144.000

označenimi, ki bodo v času sporov o veri in svetovnih nazorih poslušno, z ljubeznijo in predanostjo bojovali. Sredi te bitke bodo kot člen verige, ki svetu ne ponuja verige suženjstva, ampak duhovno zavezo, zaznamovano s svobodo in bratstvom. Ti vojaki ne bodo sami, moj duhovni svet jih bo spremljal in varoval. Na svoji poti bodo delali čudeže in tako pričevali o moji resnici. (137, 9)

Poglavje 40 – Sile dobrega in zla

Izvor dobrega in zla

1. Ko vas je Oče ustvaril, vas je postavil na prvo stopnico nebeške lestve, da bi imeli priložnost resnično spoznati in razumeti svojega Stvarnika, medtem ko prehodite to pot. A kako malo vas je začelo pot navzgor ob zapustitvi prvega stopnjaja ! Večina se je združila v neposlušnosti in upornosti, slabo izkoristila dar svobode in ni poslušala glasu vesti; dali so se obvladati materiji in tako s svojimi izžarevanji ustvarili moč – moč zla – ter izkopali brezno, v katerega so morali zaradi svojega vpliva potegniti svoje brate in sestre, ki so začeli krvavo borbo med svojimi slabostmi in pokvarjenostjo ter svojo željo po povzdignjenju in čistosti. (35, 38)

2. Izvirni greh ne izhaja iz združitve moškega in ženske. Jaz, Stvarnik, sem odredil to združitev, ko sem obema rekel: »Rastita in se množita.« To je bil prvi zakon. Greh je bil v zlorabi, ki so jo ljudje storili z darom svobodne volje. (99, 62)

3. »Meso« se boji boja z dušo in išče način, kako jo s svetovnimi užitki zapeljati v skušnjavo, da bi preprečilo njeno osvoboditev ali jo vsaj odložilo. Poglejte, kako ima človek v sebi svojega lastnega skušnjavca! Zato sem rekel, da je, če premaga samega sebe, zmagal v bitki. (97, 37)

4. V tem času, ko so zaradi hudodelstva ljudi zastrupljeni celo zrak, zemlja in voda – kako malo je tistih, ki se ne dajo okužiti z zlom ali temo! (144, 44)

5. Žalost človeštva prihaja do mene; strah otrok, mladih, moških in žensk v zrelih letih ter starejših se dviga. To je klic, ki zahteva pravičnost, je prošnja za mir, za usmiljenje, ki izhaja iz duha. Kajti seme ljubezni na tem svetu je pokvarjeno, in veste, kje je zdaj ljubezen? V najglobljem kotičku človeškega srca, tako globoko, da ga človek ne more odkriti, ker so sovraštvo, hrepenenje po moči, znanost in domišljavost to seme zadušili in ni niti duhovnosti niti usmiljenja. Kelih trpljenja se vedno bolj polni in svet ga pije do dna. (218, 12)

6. Od oltarja do oltarja, od obreda do obreda in od sekte do sekte se ljudje potikajo v hrepenenju po kruhu življenja, ne da bi ga našli, in iz razočaranja postanejo bogokletniki, uberejo poti brez cilja in živijo brez Boga in brez zakona.

7. A pomisli, ljudstvo, da so med njimi velike duše, da med njimi odkrivam preroke in učence Svetega Duha! (217, 49)

8. V veroizpovedih ljudje priznavajo moč zla in so ga personificirali v človeški podobi. Priznavajo mu mogočno kraljestvo in so mu dali različne imena. Ljudje se bojijo, ko menijo, da je blizu, ne da bi razumeli, da skušnjava izhaja iz strasti, iz slabosti, da se v notranjosti človeka prebuja tako dobro kot zlo.

9. Zlo v tem času prevladuje na svetu in je ustvarilo silo, moč, ki se kaže v vsem. V duhovnem svetu pa obstajajo legije nepopolnih, zmedenih duš, nagnjenih k zlu in maščevanju, katerih moč se združuje s človeško zlobo, da bi oblikovale kraljestvo zla.

10. Ta moč se je v »Drugem času« uprla Jezusu in mu pokazala svoje kraljestvo. Moje »meso«, občutljivo za vse, je bilo skušano, toda moja duhovna moč je premagala skušnjavo; kajti moral sem biti zmagovalec sveta, »mesa«, skušnjave in smrti, ker sem bil Učitelj, ki je prišel k ljudem, da bi dal zgled moči. (182, 42–43)

11. Po miru, ki ga čutite v svoji duši, lahko prepoznate mojo prisotnost. Nihče razen mene vam ne more dati resničnega miru. Duhovno bitje iz teme vam ga ne bi moglo podariti. To vam pravim, ker se mnoga srca bojijo pasti zapeljivega bitja, ki so mu ljudje v skladu s svojo domišljijo dali življenje in obliko.

12. Kako napačno so razlagali obstoj kneza teme! Koliko jih je na koncu verjelo bolj v njegovo moč kot v mojo, in kako daleč od resnice so bili pri tem ljudje!

13. Zlo obstaja, iz njega so izšli vsi grehi in grehi, to pomeni: tisti, ki delajo zlo, so vedno obstajali, tako na Zemlji kot v drugih domovih ali svetovih. A zakaj poosebljate vse obstoječe zlo v enem samem bitju in zakaj ga postavljate nasproti Božanstvu? Vprašam vas: kaj je pred mojo absolutno in neskončno močjo nečisto bitje in kaj sploh pomeni vaš greh v primerjavi z mojo popolnostjo?

14. Greh ni nastal na svetu. Ko so duhovi izšli iz Boga, so nekateri ostali v dobrem, medtem ko so drugi, ki so zašli s te poti, ustvarili drugačno, pot zla.

15. Besede in prilike, ki so vam bile v preteklosti podane v simbolih kot razodetje, je človeštvo napačno razlagalo. Intuitivno znanje, ki so ga imeli ljudje o nadnaravnem, je vplivala njihova domišljija, in tako so postopoma okoli moči zla oblikovali znanosti, kulte, vraževerne predstave in mite, ki obstajajo vse do vaših dni.

16. Iz Boga ne morejo izhajati hudiči; te ste si izmislili s svojim razumom. Predstava, ki jo imate o tistem bitju, ki mi ga nenehno postavljate nasproti kot nasprotnika, je napačna.

17. Naučil sem vas, da morate biti budni in moliti, da se osvobodite skušnjav in slabih vplivov, ki lahko

izvirajo tako od človeških kot od duhovnih bitij.

18. Rekel sem vam, da morate dušo postaviti nad »meso«, ker je to šibko bitje, ki je nenehno v nevarnosti, da pade, če nad njim ne bdite. Srce, razum in čuti so odprta vrata, skozi katera strasti sveta bičajo dušo.

19. Če ste si predstavljali, da so bitja teme kot pošasti, jaz jih vidim le kot nepopolna bitja, ki jim podajam roko, da bi jih rešil, saj so tudi oni moji otroci. (114, 54–62)

20. Kadarkoli storite kaj dobrega, rečete: »Sem plemenit, sem velikodušen, sem dobrodelen; zato to počnem.« Povem vam: če bi ta dela opravljali v imenu svojega Gospoda, bi bili ponižni, ker dobrota izvira od Boga in sem jo podelil vaši duši.

21. Kdor torej svoje dobre dela pripisuje svojemu človeškemu srcu, zanika svojo dušo in Tistega, ki jo je obdaril s temi vrlinami.

22. Če pa storite kaj slabega, si umijete roke kot Pilat in to dejanje pripisujete Očetu, rekoč: »To je bila Božja volja, tako je bilo zapisano; Bog je to hotel, to je usoda.«

23. Pravite, da se nič ne zgodi brez Božje volje, da bi se opravičili za svoje napake. A resnično, pravim vam, motite se, kajti vaše napake, vaše bednosti se dogajajo brez Božje volje.

24. Spoznajte, da Vsemogočni vas nikoli ne sili z nasiljem, s svojo močjo. To počnete vi s svojimi šibkejšimi brati in sestrami.

25. Resnično, pravim vam, zlo, nepoštenost, pomanjkanje harmonije so vam lastni; ljubezen, potrpežljivost, duševni mir prihajajo od Boga.

26. Kadarkoli ljubite, vas navdihuje Stvarnik vaše duše. Kadar pa sovražite, ste to vi, vaša slabost, ki vas žene in vas uničuje. Kadarkoli se v vašem življenju zgodi kaj zlega, lahko ste prepričani, da je to vaše delo.

27. A potem se vprašate: zakaj Bog to dopušča? Ali morda ne trpi zaradi naših grehov? Ali ne joka tudi On, ko nas vidi jokati? Kaj bi ga sploh stalo, da bi nam prihranil te padce?

28. Povem vam: dokler ne boste ljubili, bo Bog za vas nekaj, česar ne morete razumeti, saj je velikodušnost vašega Stvarnika onstran vašega razumevanja.

29. Postanite močni, veliki, modri, naučite se ljubiti. Če boste ljubili, ne boste več imeli otroške želje, da bi hoteli raziskati Boga, kajti takrat ga boste videli in čutili, in to vam bo zadostovalo. (248, 29-32)

Ponos in ponižnost

30. Naredite iz ponižnosti enega svojih najboljših zaveznikov, da dosežete duhovno vzpon. Kajti vrata nebeškega kraljestva, ki je kraljestvo Duha, so za ošabnega popolnoma zaprta. Nikoli jih ni prestopil, niti mu to nikoli ne bo uspelo. A ko bo postal ponižen, bom jaz prvi, ki ga bo pohvalil, in moja usmiljenost mu bo odprla vrata v večnost. (89, 45)

31. Sedaj sledi še eno izmed mojih naukov, učenci: Resnično, pravim vam, če se počutite močni, veliki ali nadrejeni, se oddaljujete od mene, ker vaša ošabnost duši občutek ponižnosti. A ko se počutite majhni, ko spoznate, da ste kot atomi sredi mojega stvarstva, se mi približujete; kajti zaradi svoje ponižnosti me občudujete, me ljubite in čutite, da sem vam blizu. Takrat pomislite na vse tisto veliko in neizmerno, kar Bog skriva v sebi in kar bi radi vedeli in doživeli. Zdi se vam, kot da v svoji duši slišite odmev božjega šepeta. (248, 22)

32. Učenec: Če ima človek resnično zavest o delih, ki jih je storil, se ne pusti zaslepiti s prazno slavo. Ve, da bi se – če bi to neplemenito čustvo prodrlo v njegovo bitje – njegova inteligenca zameglila in da na poti razvoja ne bi mogel več napredovati, da bi obstal in se potopil v letargijo.

33. Ponos je uničil mnoge ljudi, uničil mnoge cvetoče narode in povzročil propad vaših kultur.

34. Dokler so imeli narodi za ideale delavnost, sposobnost in napredek, so uživali v izobilju, sijaju in blaginji. Toda ko jih je ošabnost napolnila z občutkom nadrejenosti, ko je njihov ideal vzpona nadomestila neukrotljiva ambicija, da bi imeli vse zase, so začeli korak za korakom, ne da bi se tega zavedali in ne da bi to hoteli, uničevati vse, kar so zgradili, in so nazadnje padli v prepad.

35. Zgodovina človeštva je polna takšnih izkušenj. Zato vam pravim, da je prav, če na svetu nastane narod z velikimi ideali, ki – čeprav se vedno zaveda svojih dobrih del – se s tem ne hvali. Na ta način njegovega napredka ne bo mogoče ustaviti, in sijaj, ki ga je dosegel do zdaj, bo jutri še presežen in kasneje ponovno povečan.

36. Ko tako govorim k vam, ne poskušam vas navdihniti le z materialnimi cilji: želim, da se moje besede pravilno razlagajo, da jih boste znali uporabiti tako za duhovno kot za materialno.

37. Ponos lahko prizadene človeka ne le v njegovem materialnem življenju, in kot dokaz za to, kar vam pravim, poglejte padce in neuspehe velikih veroizpovedi, ki so v svojih temeljih podkopane s ponosom, ošabnostjo in lažnim sijajem. Vsakič, ko so verjeli, da so na vrhuncu svoje moči, je prišel nekdo in jih prebudil iz njihovih sanj, jim pokazal njihove zmote, njihove zablode, njihovo odstopanje od zakona in resnice.

38. Le skozi resnično spoznanje in izpolnjevanje mojega zakona v luči vesti bo lahko to človeštvo vzponilo k višjemu življenju; kajti vest, ki je moja luč, je popolna, je neomadeževana, je pravična, nikoli ne bo domišljava ali ne bo hodila po krivih poteh. (295, 18-24)

Dobro, človek dobre volje

39. Spoznajte Me vsi, da Me nihče ne bo zanikal – spoznajte Me, da bo vaša predstava o Bogu temeljila na resnici in da boste vedeli, da tam, kjer se kaže dobro, sem Jaz.

40. Dobro se z ničemer ne meša. Dobro je resnica, je ljubezen, je usmiljenje, je razumevanje. Dobro je jasno prepoznavno in nezamenljivo. Spoznajte ga, da se ne boste motili.

41. Vsak človek lahko gre po svoji poti; toda če se vsi srečajo na točki, ki je dobro, se bodo na koncu spoznali in združili.

42. Ne pa, če se trmasto slepijo, tako da dobremu dajejo videz zla in zlo maskirajo kot dobro, kakor se to dogaja pri ljudeh tega časa. (329, 45 47)

43. Že skoraj 2000 let ponavljate tisti stavek, ki so ga slišali pastirji v Betlehemu: »Mir na zemlji ljudem dobre volje«; toda kdaj ste dobro voljo prenesli v dejanja, da bi si prislužili pravico do miru? Resnično, pravim vam, storili ste raje nasprotno.

44. Izgubili ste pravico, da ponavljate ta stavek; zato danes prihajam z novimi besedami in nauki, da se vašemu razumu ne vtisnejo le stavki in fraze, ampak pomen mojega učenja, ki naj prodre v vaša srca in duha.

45. Če želite ponavljati moje besede tako, kot vam jih dajem, storite to; vendar vedite: dokler jih ne občutite, ne bodo imele nobene moči. Izgovorite jih z globokim občutkom in s ponižnostjo, občutite, kako odmevajo v vašem srcu, takrat vam bom odgovoril na tak način, da bom pretresel vaše celotno bitje. (24, 33-34)

46. Še enkrat vam pravim: Mir ljudem dobre volje, ki ljubijo resnico, ker delajo nekaj, da bi se pokorili božji volji. In tisti, ki se postavijo pod mojo zaščito, morajo nujno čutiti mojo prisotnost – tako v svoji duši kot v svojem človeškem življenju, v svojih bojih, v svojih potrebah, v svojih preizkušnjah.

47. Ljudje dobre volje so otroci, ki poslušajo zakon svojega Očeta. Hodijo po pravi poti, in ko močno trpijo, dvignejo svojo dušo k Meni v želji po odpuščanju in miru.

48. Vedo, da je bolečina pogosto potrebna, in zato jo prenašajo s potrpežljivostjo. Šele ko postane neznosna, prosijo, da se jim olajša breme njihovega križa. »Gospod,« mi pravijo, »vem, da moja duša potrebuje očiščenje, trpljenje, da se lahko razvija navzgor. Ti veš bolje kot jaz, kaj potrebujem. Ne moreš mi dati ničesar, česar ne potrebujem. Naj se torej zgodi Tvoja volja z menoj.«

49. Blagor tistim, ki tako mislijo in molijo, kajti iščejo zgled svojega Učitelja, da bi ga uporabili v preizkušnjah svojega življenja. (258, 52-53)

Zlo, človek, ki je podlegel zlu

50. V tem času je vpliv zla večji od vpliva dobrega. Zato je sila, ki prevladuje v človeštvu, sila zla, iz katere izhajajo sebičnost, laž, nečistost, ošabnost, škodoljubje, uničevanje in vse nizke strasti. Iz tega motenega moralnega ravnovesja izvirajo bolezni, ki mučijo človeka.

51. Ljudje nimajo orožja, s katerim bi se borili proti tem silam. So poraženi in kot ujetniki so bili vrženi v brezno življenja brez duhovne luči, brez zdrave radosti, brez prizadevanja za dobro.
52. Prav zdaj, ko človek verjame, da stoji na vrhu znanja, ne ve, da je v breznu.
53. Jaz, ki poznam vaš začetek in vašo prihodnost v večnosti, sem ljudem že od prvih časov dal orožje, s katerim bi se lahko borili proti silam zla. Toda oni so ga prezirali in so raje izbrali boj zla proti zlu, v katerem nihče ne zmaga, ker bodo vsi iz njega izšli poraženi.
54. Napisano je, da zlo ne bo ohranilo prevlade, kar pomeni, da bo na koncu časov zmagalo dobro.
55. Če Me vprašate, kakšno orožje sem dal ljudem, da bi se borili proti silam ali vplivom zla, vam pravim, da so bile to molitev, vztrajnost v zakonu, vera v mojo besedo in medsebojna ljubezen. (40, 65-70)
56. Zlo je med ljudmi, mojim ljudstvom, naraslo. Dobrota, krepost in ljubezen so bile šibke v primerjavi z invazijo zla, bolezni, nadlog, epidemij in nesreč. Vse to, kar je seme pokvarjenih, je okužilo srca dobrih, mnoge je spravilo na kolena, zmanjšalo število zvestih, ker je zlo izvajalo veliko nasilje nad človeštvom.
57. Dopustil sem, da se to zgodi, zaradi svobodne volje, ki vam je bila dana. Kajti za vsem tem pokvarjenjem, vsem tem mrakom in zaslepljenostjo ljudi obstaja božanska luč, duh, ki ne mine in nikoli ne bo minil. Obstaja prvotno bitje, ki je svetlobna duša, ki neoporečno ohranja poljub, ki ji ga je dal Oče in ki je božanski pečat, s katerim sem vse svoje otroke poslal na pot boja. Zaradi te lastnosti se nobena od teh duš ne bo izgubila. (345, 11-12)

Boj med dobrim in zlim

58. Bili ste tudi presenečeni nad nasiljem, ki so ga moški in ženske v svoji zlobi razkrivali skozi vse dobe vašega človeškega bivanja. Knjiga vašega zgodovinskega pisanja je zbrala njihova imena. V spominski knjigi vašega bivanja, v knjigi, v kateri Bog zapisuje in beleži vsa vaša dejanja, vsa vaša dela, so prav tako vsebovana njihova imena, in ste se čudili, da lahko duša, človeško srce, skriva toliko moči za zlo, ohranja toliko poguma, da se ne trese pred lastnimi deli; da lahko utiša glas svoje vesti, da ne bi slišala Božje zahteve po odgovornosti, ki jo On prek nje zahteva od vseh svojih otrok. In kako pogosto je bila življenjska pot teh duš na tem planetu dolga in trajna.
59. Te ljudi, ki so se zaradi svobodne volje uprli moji ljubezni in moji pravičnosti, sem uporabil in se prav njihove neposlušnosti poslužil, da sem jih naredil za svoje služabnike. V prepričanju, da delujejo svobodno, so bile vse njihove misli, besede in dejanja orodje moje pravičnosti – tako v odnosu do njih samih kot do drugih.

60. Toda kdaj se bo ta vladavina končala? – Oče vam pravi: Vladavina zla ni nikoli (popolnoma) obvladala človeštva, kajti tudi v časih največje pokvarjenosti so obstajali ljudje, ki so mi bili zvesti, ki so bili poslušni mojemu pouku, in apostoli mojega zakona. Toda boj je obstajal od samega začetka.

61. Katera od teh dveh sil je bila doslej v boju močnejša? Tista zla! Zato sem se moral med vami fizično oglasiti, da bi vam pomagal , da bi ponovno oživil vašo upanje in vero vame, da bi vašim srcem dal toplino in vam rekel: Niste sami na poti, nikoli vas nisem lagal. Nikoli ne smete spreminjati načel, ki sem jih položil v vas. To je pot dobrega in ljubezni. (345, 48-49)

62. Glejte, kako moja luč razbije megle vašega sveta. Res se borim proti ljudem, a le zato, da iztrebim vse zlo, ki živi v njihovih srcih. Svojo luč in moč ljubezni bom položil v tiste, ki mi zvesto sledijo, in ti bodo rekli: »Iščimo zmaja, ki nas preži – zver, ki nas vodi v greh in k žaljenju Gospoda.« Iskali ga bodo na morjih, v puščavi, na gorah in v gozdovih, v nevidnem, a ga ne bodo našli, ker živi v človeškem srcu. Le to ga je spočelo in tam je raslo, dokler ni zavladalo zemlji.

63. Ko bo blisk mojega svetlobnega meča ranil srce vsakega človeka, bo nasilje, ki izhaja iz zla, postajalo vse šibkejše, dokler ne bo izginilo. Takrat boste rekli: »Gospod, z božansko močjo Tvojega usmiljenja sem premagal zmaja, za katerega sem verjel, da preži iz nevidnega, ne da bi pomislil, da sem ga nosil v lastnem srcu.«

64. Ko bo modrost zasijala v vseh ljudeh – kdo si bo takrat še upal spreminjati dobro v zlo? Kdo bo takrat še zamenjal večno za minljivo? Resnično, pravim vam: nihče; kajti vsi boste močni v božanski modrosti. Greh je le posledica nevednosti in šibkosti. (160, 51–54)

Skušnjave in zapeljevanja

65. Človeštvo neguje najrazličnejše »drevesa«; lakota in bedo ljudi jih silita, da pri njih iščejo senco in sadje, ki jim ponujata odrešitev, pravičnost ali mir. Ta drevesa so nauki ljudi, ki jih pogosto navdihujejo sovraštvo, sebičnost, hrepenenje po moči in megalomanija. Njihovi plodovi so smrt, kri, uničenje in oskrunitev najsvetejšega v človekovem življenju, kar je svoboda vere, misli in govora – z eno besedo: rop njegove duhovne svobode. To so temne sile, ki se dvigajo, da bi se borile proti svetlobi. (113, 52–53)

66. Povedal sem ti, ljubljeni Izrael, da bo prišel čas, ko se bodo dvignili slabi glasniki, da bi omogočili dostop lažnemu Jezusu, in v svojem materialnem hrepenenju bodo zavajali in govorili, da skozi njih govori Mojster. Vstali bodo lažni »voditelji« in lažni »preroki«, lažni »vojaki«, ki vas bodo s svojimi besedami in materialnimi

prizadevanji hoteli odvrniti s poti svetlobe in resnice. (346, 38)

67. Molite, spoznajte, da je zdaj čas, ko je moja pravičnost in moja luč razburkala vse temne sile. To je težak in nevaren čas, kajti celo bitja, ki prebivajo v temi, se bodo med vami izdajala za bitja luči, da bi vas zapeljala, da bi vas zmedla. Dajem vam svojo luč, da ne zaidete s poti in da se ne pustite zavesti tistim, ki zlorabljajo moje ime.

68. Zapeljivci niso le nevidna bitja, najdete jih tudi v ljudeh, ki se utelešajo in vam govorijo o naukih, ki se pretvarjajo, da so svetloba, a so v nasprotju z mojimi nauki. Tistim ne smete prisluhniti. (132, 7-8)

69. Moje kraljestvo je močno in mogočno, in če sem dopustil, da se pred mojo močjo in mojim vladarstvom dvigne druga moč – moč zla –, potem zato, da dokažem svojo; da boste ob soočenju z lažjo in temo doživeli in videli moč moje luči in moje resnice. To se dogaja zato, da spoznate, da je tisto kraljestvo temnih senc zablod in skušnjav, čeprav ima veliko moč, moje orodje in da ga v resnici uporabljam jaz.

70. Ko vas preizkušam, to ne stori zato, da bi vas zadržal na vaši poti razvoja, kajti pričakujem vaš prihod v moje kraljestvo. A želim, da po bitkah zmagoslavno pridete k meni, da ste po boju močni, polni svetlobe duhovne izkušnje po dolgem romanju, polni zaslug v duhu, da boste lahko ponižno dvignili svoj obraz in videli Očeta v trenutku, ko se približuje, da vam da svoj božanski poljub — poljub, ki vsebuje vse sreče in vse popolnosti za vašo dušo. (327, 8-9)

Moralni zločini

71. Ljudje, ljudje, ki se vsi med seboj trčite! Srečal sem vas, kako zanikate svojo zlobo in se hvalite s tem, kar imate za veličino, medtem ko skrivate svoje sramote. A jaz vam pravim, da je človek, ki se v svoji navidezni veličini šteje za hvalevrednega, duševno reven. In tistim, ki zaradi pomanjkanja vrlin zmerjajo napake drugih in sodijo tuje pregrehe, moram reči, da so hinavci in da so zelo daleč od pravičnosti in resnice.

72. Ne morijo le tisti, ki jemljejo življenje telesu, ampak tudi tisti, ki s klevetanjem raztrgajo srce. Tisti, ki ubijajo čustva srca, vero, ideal, so morilci duše. In koliko jih živi svobodno, brez zapora in brez verig.

73. Ne čudite se, da tako govorim k vam, kajti vidim med vami uničena domova, ker ste, ne upoštevajoč svojih dolžnosti, zunaj njih prevzeli nove obveznosti, ne da bi se menili za bolečino in zapuščenost svojih bližnjih. Poglejte okoli sebe, koliko uničenih domov je, koliko žensk v razuzdanosti in koliko otrok brez očeta. Kako bi lahko v teh srcih obstajala nežnost in ljubezen? Ali ne mislite, da je tisti, ki je ubil srečo teh ljudi in uničil tisto, kar je bilo sveto, zločinec?

74. Na zlo ste se tako navadili, da celo ljudi, ki izumljajo te nove

smrtonosne orožje, imenujete velike, ker lahko v trenutku uničijo milijone človeških življenj. In jih celo imenujete učenjaki. Kje je tu vaš razum? Velik je lahko le tisti, ki ima duha, in učen je le tisti, ki hodi po poti resnice. (235, 36–39)

Nemoč in minljivost zla

75. V vaših očeh je človeška pokvarjenost velika, zelo velika, strašna se vam zdi moč in sila zla, ki jo izvajajo ljudje; in vendar vam pravim, da je šibka v primerjavi s silo moje pravičnosti, v primerjavi z mojo božanskostjo, ki je Gospod usode, življenja, smrti in celotnega stvarstva. (54, 70)

76. Le bitje, ki bi bilo vsemogočno kot jaz, bi se lahko borilo z menoj. A verjamete, da bi bila božanstvo, ki bi izšlo iz mene, proti meni? Ali pa morda verjamete, da lahko nastane iz ničesar? Iz ničesar ne more nastati nič.

77. Jaz sem Vse in nikoli nisem bil rojen. Jaz sem začetek in konec, Alfa in Omega vsega ustvarjenega.

78. Si lahko predstavljate, da bi se katero od bitij, ki sem jih ustvaril, lahko povzpelo do Boga? Vsa bitja imajo meje, za to, da bi bil Bog, pa je potrebno, da nimaš meja. Kdor je gojil te sanje o moči in veličini, je padel v temo lastne ošabnosti. (73, 34-35)

79. Resnično, pravim vam, ni moči, ki bi jo lahko postavili nasproti moji ljubezni. Sovražniki se izkažejo za uboge, nasprotne sile so šibke, orožje, ki je poskušalo boj proti resnici in pravičnosti, je bilo vedno krhko.

80. Boj, ki so ga sile zla vodile proti božanski pravičnosti, se vam je zdel kot neskončen konflikt. In vendar – v luči večnosti bo kot trenutek, in prekrški, storjeni v času nepopolnosti vaše duše, bodo kot majhna madež, ki jo bosta vaša krepost in moja ljubeča pravičnost za vedno izbrisali. (179, 12–13)

Moč odpuščanja

81. Vsi vi ljudje, sprašujem vas in pri tem gledam na to ljudstvo tukaj kot na vaše zastopnike: Kdaj se boste notranje dvignili, se med seboj ljubili in si medsebojno odpustili svoje žalitve? Kdaj bo končno mir na vašem planetu?

82. Odpuščanje, ki izhaja iz ljubezni, uči samo moja nauka, in ima močno moč, da spremeni zlo v dobro, da spreobrne in preoblikuje grešnika v krepostnega človeka.

83. Naučite se odpuščati in na svojem svetu boste doživeli začetek miru. Če bi bilo treba tisočkrat odpustiti, naj to storite tisočkrat. Ali se ne zavedate, da vam pravočasna sprava prihrani pitje keliha trpljenja? (238, 12–14)

84. Dokler ste ljudje, spominjajte se Me na tistem križu, kako sem odpustil svojim mučiteljem, jih blagoslovil in ozdravil, da boste tudi vi na svoji težki življenjski poti blagoslovili tiste, ki vam delajo krivico, in da boste tistim, ki so vam storili zlo, storili vse dobro, kar je mogoče. Kdor tako ravna, je moj

učenec, in resnično, rečem mu, da bo njegova bolečina vedno le kratka, kajti v trenutkih njegove preizkušnje mu bom dal občutiti mojo moč. (263, 56)

85. Odpustite drug drugemu in pri tem boste našli olajšavo zase in za tistega, ki vam je storil krivico. Ne nosite bremena sovraštva ali zamere v svoji duši; bodite čistega srca in odkrili boste skrivnost miru ter boste živeli kot apostoli moje resnice. (243, 63)

Poglavje 41 – Povezava med tem svetom in onostranstvom

Navdih in pomoč iz duhovnega sveta

1. Vsi se gibljete po lestvi duhovnega izpopolnjevanja; nekateri so dosegli razvoj, ki ga trenutno še ne morete dojeti, drugi pa prihajajo za vami.

2. Velike duše, velike zaradi svojega boja, svoje ljubezni, svojega prizadevanja, iščejo harmonijo s svojimi manjšimi brati in sestrami, z oddaljenimi, z malomarni; njihove naloge so plemenite in visoke, njihova ljubezen do moje božanskosti in do vas je prav tako zelo velika.

3. Te duše vedo, da so bile ustvarjene za delovanje, za višji razvoj; vedo, da za Božje otroke ne obstaja nedejavnost. V stvarstvu je vse življenje, gibanje, ravnovesje, harmonija; in zato ta nešteta bitja delajo, si prizadevajo in se veselijo v svojem boju, v spoznanju, da na ta način slavijo svojega Gospoda in služijo napredku in izpopolnjevanju svojih bližnjih.

4. Danes, ko ste se oddaljili od poti, ki vam jo označuje moj zakon, ne poznate vpliva, ki ga ti vaši bratje in sestre izvajajo na vas; vendar če imate občutljivost, da zaznavate tiste izžarevanja, navdihe in sporočila, ki vam jih pošiljajo, boste imeli slutnjo o neštetih dejavnostih in plemenitih delih, katerim posvečajo svoje bivanje.

5. Vedeti morate, da te duše v svoji ljubezni in spoštovanju do zakonov Stvarnika nikoli ne vzamejo tistega, kar jim ne pripada, niti se ne dotaknejo prepovedanega ali vdirajo tja, kjer vedo, da jim to ni dovoljeno, da ne bi povzročile neskladja v temeljnih sestavnih delih stvarstva.

6. Kako drugače ravnajo ljudje na Zemlji, ki v svojem prizadevanju, da bi bili veliki in mogočni v svetu, brez najmanjšega spoštovanja do mojih naukov z ključem znanosti iščejo uničujoče naravne sile, odpirajo vrata neznanim silam in na ta način uničujejo harmonijo v naravi, ki jih obdaja!

7. Kdaj bo človek razumel, da se mora odpreti, da bi slišal modre nasvete duhovnega sveta in se na ta način pustil voditi njihovim navdihom?

8. Resnično, pravim vam, to bi zadostovalo, da bi vas po varni poti pripeljalo na vrh gore, ki vam pripada; tam bi pred seboj zagledali

ravno in svetlo pot, ki so jo prehodile duše, ki so zdaj tu le zato, da vam delajo dobro in vam pomagajo v vaših težavah, pri čemer vas korak za korakom približujejo koncu poti, kjer vas čaka vaš Oče.

9. Ker sem vam govoril o dobrotljivosti in duhovni višini teh bitij, vam moram povedati, da so imela, tako kot vi, od samega začetka dar svobodne volje, to je resnično in sveto svobodo delovanja, kar je dokaz ljubezni Stvarnika do svojih otrok. (20, 28–36)

10. Ne hodite sami, kajti moja spodbuda in moja luč sta z vsakim od vas. A za primer, da bi se vam to zdelo premalo, sem vsakemu človeškemu bitju dodelil duhovno svetlobno bitje, da bdi nad vašimi koraki, da vas opozori na kakršno koli nevarnost, da vam služi kot spremljevalec v vaši osamljenosti in kot opora na poti življenja. To so tista bitja, ki jih imenujete zaščitni angeli ali varuhi.

11. Nikoli se jim ne kazite nehvaležni in ne bodite gluhi za njihove navdihe, kajti vaše moči ne bodo zadostovale, da bi prestali vse preizkušnje življenja . Potrebujete tiste, ki so naprednejši od vas in ki nekaj vedo o vaši prihodnosti, ker sem jim to razodel.

12. Boj teh bitij je zelo težak, dokler ne dosežete duhovnosti, ker vi sami zelo malo prispevate k podpori njihove težke misije.

13. Ko vam bo vaša duhovnost omogočila, da začutite in zaznavate prisotnost tistih vaših bratov in sester, ki delujejo nevidno, brez kakršnega koli razkazovanja, v korist vašega blagostanja in napredka, boste obžalovali, da ste jih zaradi svojih grehov prisilili, da se tako zelo trudijo in tudi trpijo. A ko se v vas porodi to spoznanje, je to le zato, ker se je v vašem umu že razjasnilo. Takrat se bodo v vas prebudili sočutje, hvaležnost in razumevanje do njih.

14. Kakšno veliko srečo bodo občutili vaši zaščitniki, ko bodo videli, da podpirate njihova prizadevanja in da je njihova navdih v skladu z vašim dvigom!

15. Imate toliko bratov in sester ter toliko prijateljev v »duhovni dolini«, ki jih ne poznate.

16. Jutri, ko se bo spoznanje o duhovnem življenju razširilo po vsem svetu, bo človeštvo spoznalo pomen tistih bitij ob vaši strani in ljudje bodo blagoslavljali mojo previdnost. (334, 70-76)

17. Resnično, pravim vam, če bi bila vaša vera trdna, ne bi imeli želje, da bi prisotnost duhovnega občutili s čutili mesa, kajti takrat bi bila duša tista, ki bi s svojo občutljivostjo zaznavala tisti svet, ki neprestano utripa okoli vas.

18. Da, človeštvo, če se počutiš oddaljeno od duhovnega sveta, se ta bitja vendarle ne morejo počutiti oddaljena od ljudi, saj zanje ni razdalj, ni meja niti ovir. Živijo v duhovnem in zato ne morejo biti oddaljena od življenja človeških bitij,

katerih najvišja usoda je vzpon in izpopolnjevanje duše. (317, 48–49)

19. Edina razdalja, ki obstaja med vami in Bogom ali med vami in duhovnim bitjem, ni materialna razdalja, ampak duhovna, ki jo povzroča vaša nepripravljenost, nečistost ali nepripravljenost, da sprejmete navdih in duhovni vpliv.

20. Nikoli ne postavljajte te razdalje med vami in vašim Mojstrom ali med vami in duhovnim svetom, takrat boste vedno uživali v blagoslovih, ki jih moja ljubezen izliva na tiste, ki jih znajo iskati. Vedno boste imeli občutek, da je duhovni svet blizu srcu tistih, ki se pripravljajo, da ga začutijo.

21. Kako velika je razdalja, ki jo človeštvo tega časa postavlja med sebe in duhovno življenje! Je tako velika, da se današnji ljudje zato čutijo neskončno oddaljene od Boga in menijo, da je nebeško kraljestvo daleč in nedosegljivo. (321, 76–78)

22. Povem vam, da ni človeškega uma, ki ne bi živel pod vplivom duhovnega sveta.

23. Mnogi bodo to zanikali, vendar nihče ne bo mogel dokazati, da je nemogoče, da človeški um sprejema misli in vibracije ne le duhovnih bitij in svojih bližnjih, ampak tudi moje.

24. To je razodetje za celotno človeštvo – razodetje, ki bo, ko se bo razširilo, našlo odprta srca, ki ga bodo sprejela z veliko radostjo; prav tako pa bo naletelo tudi na trdovratne nasprotnike in borce.

25. Toda kaj bodo ti lahko storili, da bi preprečili, da bi svetloba duhovnega kraljestva zasijala v življenju ljudi? Katerih sredstev se bodo lahko poslužili neverniki, da bi izklopili to vibracijo? Kdo je tisti, ki se ima za stoječega zunaj univerzalnega vpliva, ki je ustvarjalna in oživljajoča moč Boga?

26. Govorim vašemu duhu, vaši duši in vašemu razumu, vendar vam ponovno pravim, da prejemate sporočila, ideje in navdih z drugih ravni bivanja in da tako kot ne veste, od kod je vaša duša prišla v to vaše telo, da se v njem inkarnira, tudi ne veste, kdo se ji razkriva na neviden in neotipljiv način. (282, 33-37)

Zmedeni in zlonamerni duhovi

27. Ta čas je drugačen od prvega in drugega. Danes živite v kaosu razbesnelih vidnih in nevidnih elementov. Gorje tistemu, ki ne bdi, kajti podlegel bo, in kdor je opremljen, mora bojovati!

28. Tisoče nevidnih oči vas opazuje; ene, da bi vas na vaši poti prežale in vas spravile na tla, druge, da bi vas varovale. (138, 26-27)

29. Velike legije zmedenih duš vodijo vojno proti ljudem, pri čemer izkoriščajo njihovo nevednost, otopelost in pomanjkanje duhovnega videnja; ljudje pa niso pripravili svojih orožij ljubezni, da bi se zaščitili pred njihovimi napadi, zato se v tej bitki zdijo kot nemočna bitja.

30. Bilo je nujno, da je moje duhovno učenje prišlo k vam, da bi vas naučilo, kako se morate

pripraviti, da boste v tej bitki zmagali.

31. Iz tistega nevidnega sveta, ki se prepleta in živi v vašem lastnem svetu, izhajajo vplivi, ki preganjajo ljudi – bodisi v njihovem razumu, v njihovih čustvih ali v njihovi volji – in jih spreminjajo v pokorne služabnike, sužnje, orodja, žrtve. Vsepovsod se pojavljajo duhovna sporočila, a kljub temu ljudje tega sveta še vedno nočejo zaznati, kaj obdaja njihov duh.

32. Treba je začeti bitko, uničiti temo, da se bodo, ko se v ljudeh razjasni luč, vsi združeni v pravi skupnosti odpravili in z molitvijo zmagali v boju, ki ga vodijo proti tistim silam, ki so jih tako dolgo obvladovale.

33. Ljudje in narodi so podlegli moči teh vplivov, ne da bi človeštvo to opazilo. Redke in neznane bolezni, ki jih povzročajo, so podrle ljudi in zmedle znanstvenike.

34. Koliko nesoglasij, koliko zmede in bolečine je človek nakopičil nase. Pomanjkanje molitve, morale in duhovnosti je privabilo nečista in zmedena bitja. Toda kaj lahko sploh pričakujemo od tistih, ki so odšli brez luči in brez priprave?

35. Tam so tisti, ki ste jih prevarali in zatirali, ki ste jih zmedli in ponižali. Lahko vam pošiljajo le zmedo in temo, lahko se le maščujejo in vam le očitajo. (152, 22–28)

36. Legije bitij teme se kot nevihtni oblaki spuščajo med človeštvo, povzročajo prevrate, zmedijo misli in zatemnijo srca ljudi. In čeprav ima to človeštvo orožje, da se brani pred temi zahrbtnimi napadi, nekateri ne znajo z njim ravnati, drugi pa se sploh ne zavedajo, da ga imajo. (240, 53)

37. Današnje človeštvo, ne glede na to, kako številčno se vam zdi, je zelo majhno v primerjavi s svetom duhovnih bitij, ki ga obdajajo. S kakšno močjo te legije prodirajo na poti ljudi; vendar ti ne zaznavajo sveta, ki jih obdaja, ne čutijo ga in ne slišijo. (339, 29)

38. Človek, ki je zapadel v grešno življenje, je sposoben za seboj vleči celo legijo bitij teme, ki bodo poskrbele, da bo na svoji poti pustil sled zloveščih vplivov. (87, 7)

39. Če bi od tu lahko videli »duhovno dolino«, kjer živijo materializirana bitja – tista, ki si niso prislužila duhovne poti v to življenje –, bi bili potrt. A niti za trenutek ne bi rekli: »Kako strašna je Božja pravičnost!« Ne, namesto tega bi vzkliknili: »Kako nehvaležni, kako nepravični in kruti smo do samih sebe! Kako brezbrižni do naše duše in kako hladni smo bili kot Jezusovi učenci!«

40. Zato je Oče dopustil, da se ta bitja občasno pojavijo v vašem življenju in vam prinašajo boleče, strašne novice o svojem mračnem in nemirnem življenju. So prebivalci sveta, ki nima niti sijajne svetlobe duhovnih domov niti lepote Zemlje, na kateri so prej živeli. (213,52-53)

41. Legije duš, ki brezciljno tavajo po svetu in na različne načine trkajo na vrata človeških src, so pogosto

glasovi, ki vam želijo povedati, da se morate prebuditi, da morate odpreti oči za resničnost, da morate obžalovati svoje napake in se prenoviti, da ne boste kasneje, ko boste svoje telo pustili v naročju zemlje, tako kot oni jokali zaradi svoje osamljenosti, nevednosti in materializma. Spoznajte v tem, kako tudi iz teme izhaja svetloba, kajti noben list na drevesu se ne premakne brez moje volje; prav tako bodo tiste duhovne manifestacije, ki se iz dneva v dan množijo, na koncu tako preplavile ljudi, da bodo premagale skepticizem človeštva. (87, 65)

42. Molite za tiste, ki se od vas poslavljajo in odhajajo v onostranstvo, kajti ne vsem uspe najti pot, ne vsi so sposobni duhovno se povzdigniti, niti vsi v kratkem času ne dosežejo miru.

43. Nekateri živijo v duhovnem svetu pod iluzijo materialnega življenja; nekateri trpijo zaradi močnih občutkov kesanja; spet drugi so brezčutni, skupaj s svojimi telesi pokopani pod zemljo, in spet drugi se ne morejo ločiti od svojih bližnjih, od tistih, ki so ostali na svetu, ker jih zadržujejo žalovanje, sebičnost in človeška nevednost, ki jih vežejo na materijo in jih prikrajšajo za mir, svetlobo in napredek.

44. Dovolite, da tiste duše, ki še zadržujejo na tem svetu, kar jim še ne pripada, odidejo naprej; naj se odpovejo dobrinam, ki so jih imele in ljubile v tem življenju, da bodo lahko povzdignile svojo dušo v neskončnost, kjer jih čaka prava dediščina. (106, 35–37)

45. Za vašo dušo bo zelo blagodejno, če vas bodo ob vašem prihodu v »Duhovno dolino« sprejele in če boste za usmiljenje, ki ste jim ga izkazali, prejeli znamenja hvaležnosti. Velika bo vaša radost, ko jih boste videli prežete s svetlobo.

46. A kako boleče bi bilo, če bi naleteli na tisto legijo bitij, ki so zatemnjena z zmedo, in vedeli, da so od vas pričakovali dejanje ljubezni, vi pa jim ga niste izkazali. (287, 58)

47. Resnično, pravim vam: če vas, ljudi, obravnavam s toliko ljubeznijo in usmiljenjem, se z enako skrbno ljubeznijo obračam tudi k tistim, ki v onostranstvu odplačujejo svoje pretekle pregrehe. Tem bitjem pošiljam svojo luč, da jih osvobodim iz njihove zmedenosti, ki je kot tema, in iz njihovih samookrivanj, ki so »ogenj«, da jih nato pošljem med ljudi; da tisti, ki so nekoč sejali bolečino v srca, zdaj, obdarjeni z lučjo spoznanja, postanejo dobrotniki in zaščitniki svojih lastnih bratov in sester. (169, 6)

Boj duhov za ljudi

48. Onkraj vašega človeškega življenja obstaja svet duhov, vaših bratov in sester, za človeka nevidnih bitij, ki se med seboj borijo, da bi vas osvojili.

49. Ta boj ima svoj vzrok v različnosti razvoja, v katerem se nahajajo eni in drugi. Medtem ko bitja svetlobe, nosena od ideala

ljubezni, harmonije, miru in izpopolnitve, posipajo pot človeštva s svetlobo, vam vedno navdihujejo dobro in vam razkrivajo vse, kar je v korist ljudi, pa bitja, ki se še vedno oklepajo zemeljskega materializma, ki se niso mogli osvoboditi svojega sebičnosti in ljubezni do sveta ali ki za nedoločen čas hranijo človeške strasti in nagnjenosti, pot ljudi z zmedo, tako da zatemnjujejo razum, slepijo srca, zasužnjujejo voljo, da bi izkoriščali ljudi in jih spremenili v orodja svojih načrtov ali da bi jih uporabljali, kot da bi bili njihova lastna telesa.

50. Medtem ko duhovni svet svetlobe poskuša pridobiti duše ljudi, da bi jim odprl prehod v večnost; medtem ko se te blagoslovljene vojske neprestano trudijo, da bi rasle v ljubezni, da bi postale negovalke ob bolniških posteljah, svetovalci ob strani človeka, ki nosi breme velike odgovornosti, svetovalci mladine, zaščitniki otrok, tovariši tistih, ki so pozabljeni in živijo sami, delujejo med ljudmi prav tako neprestano tudi legije bitij brez svetlobe duhovne modrosti in brez vzvišenega občutka ljubezni. A njihov cilj ni, da bi vam olajšali pot v duhovno kraljestvo – ne; namera teh bitij je povsem nasprotna, njihovo prizadevanje je, da bi vladali svetu, da bi ostali njegovi gospodarji, da bi se na Zemlji večno utrdili, da bi vladali ljudem in jih spremenili v sužnje in orodja svoje volje – z eno besedo: da si ne bi pustili vzeti tistega, kar so vedno šteli za svoje: svet.

51. Torej, učenci: med temi in onimi bitji divja huda bitka – bitka, ki je vaša fizična oči ne vidijo, katere odmevi pa se dan za dnem čutijo v vašem svetu.

52. Da se lahko človek brani in osvobodi slabih vplivov, potrebuje poznavanje resnice, ki ga obdaja, se mora naučiti moliti z duhom in mora vedeti, s kakšnimi sposobnostmi je obdarjeno njegovo bitje, da jih lahko uporabi kot orožje v tej veliki bitki dobrega proti zlu, svetlobe proti temi, duhovnosti proti materializmu.

53. Prav duhovni svet svetlobe deluje in se bori ter vse pripravlja, da se bo svet nekega dne podal na pot duhovnosti.

54. Razmislite o vsem tem in si boste lahko predstavili silovitost tega boja vaših duhovnih bratov in sester, ki si prizadevajo za rešitev ljudi – boj, ki je zanje kelih, iz katerega jim neprestano dajete piti žolč nehvaležnosti, saj se omejujete na to, da od njih sprejemate vse dobro, kar vam prinašajo, ne da bi se kdaj koli postavili na njihovo stran, da bi jim pomagali v njihovem boju.

55. Le redki se jim znajo pridružiti, le redki so dovzetni za njihove navdihe in sledijo njihovim nasvetom. A kako močno hodijo skozi življenje, kako zaščiteni se počutijo, kakšne radosti in navdihi navdihujejo njihov duh!

56. Večina ljudi je razpetih med tema dvema vplivoma, ne da bi se odločili za enega, ne da bi se popolnoma predali materializmu, a tudi ne da bi si prizadevali, da bi se ga osvobodili in duhovno obogatili svoje življenje, to pomeni, da bi ga povzdignili z dobrim, z znanjem in duhovno močjo. Ti so še vedno v boju sami s seboj.

57. Tisti, ki so se popolnoma predali materializmu, ne da bi se še menili za glas vesti, in ki prezrejo vse, kar se nanaša na njihovo dušo, se ne borijo več, v boju so bili premagani. Verjamejo, da so zmagali, verjamejo, da so svobodni, in ne opazijo, da so ujetniki in da bo potrebno, da legije svetlobe sestopijo v temo, da jih osvobodijo.

58. To sporočilo svetlobe pošiljam vsem narodom na Zemlji, da se ljudje prebudijo, da se zavedo, kdo je sovražnik, proti kateremu morajo bojovati, dokler ga ne premagajo, in kakšno orožje nosijo s seboj, ne da bi to vedeli. (321, 53 63)

Povezava z Božjim duhovnim svetom

59. Učenci, prebudite se in spoznajte čas, v katerem živite. Pravim vam: tako kot nihče ne more ustaviti moje pravičnosti, tako tudi nihče ne more zapreti vrat v onostranstvo, ki vam jih je odprlo moje usmiljenje. Nihče ne bo mogel preprečiti, da bi iz tistih svetov k ljudem prihajala sporočila svetlobe, upanja in modrosti. (60, 82)

60. Dovolil sem vam, da za kratek čas stopite v stik z bitji onostranstva, česar v »Drugi dobi« nisem odobril, ker takrat niste bili pripravljeni na to – niti oni niti vi. Ta vrata sem v tem času odprl jaz in s tem uresničujem napovedi mojih prerokov in nekatere moje obljube.

61. Leta 1866 so se vam odprla ta nevidna vrata in tudi organ za posredovanje izbranih, da bi razglasili tisto sporočilo, ki bi ga duhovi svetlobe prinesli ljudem.

62. Pred tem letom so se v narodih in ljudstvih Zemlje razkrili duhovni bitji, ki so bili predznamenja mojega prihoda. (146, 15)

63. Če današnji ljudje ne bi bili tako trdi in brezsrčni, bi nedvomno nenehno prejemali sporočila iz duhovnega sveta in občasno bi se videli obkrožene s množicami bitij, ki neprestano delujejo na prebujenje ljudi, in ugotovili bi, da nikoli niso sami.

64. Nekateri ta svet imenujejo »nevidni«, drugi »onostranski«. Toda zakaj? Preprosto zato, ker jim manjka vera, da bi »videli« duhovno, in ker jim njihova človeška uboštvo daje občutek, da so oddaljeni in tuji svetu, ki bi ga morali čutiti v svojih srcih. (294, 32–33)

65. Čudite se, da se duhovno bitje razkriva ali stopa v stik z vami, ne da bi pomislili, da tudi vi izražate sebe in se razkrivate celo v drugih svetovih, v drugih sferah.

66. Vaše »meso« se ne zaveda, da se vaša duša v trenutkih molitve

povezuje z Menoj, ne more zaznati približevanja vašemu Gospodu prek tega daru – ne le mojemu Duhu, ampak tudi duhovnim bratom in sestram, na katere se spominjate v trenutkih molitve.

67. Prav tako se ne zavedate, da se duša v vaših urah počitka, ko telo spi, glede na svojo stopnjo razvoja in duhovnost loči od svojega telesa in se pojavi na oddaljenih krajih, celo v duhovnih svetovih, ki si jih vaš um niti ne more predstavljati.

68. Naj se nihče ne čudi tem razodetjem. Razumite, da se trenutno približujete koncu časov. (148, 75–78)

69. Želim, da so čiste misli jezik, v katerem se sporazumevate s svojimi brati in sestrami, ki prebivajo v duhovnem svetu, da se na ta način razumete, in resnično, vaši zasluge in vaša dobra dela jim bodo v korist; prav tako kot bo vpliv tistih mojih otrok, njihova navdih in njihova zaščita za vas močna pomoč na vaši življenjski poti, da boste skupaj prišli k Meni.

70. Duhovno se prečistite in v svojem življenju boste izkusili blagodejno prisotnost tistih bitij: ljubezen matere, ki je na Zemlji pustila svojega otroka , toplino in nasvet očeta, ki je prav tako moral oditi. (245,7-8)

71. To delo bodo mnogi kritizirali in zavračali, ko bodo izvedeli, da so se v njem razkrila duhovna bitja. Toda ne skrbite, kajti le nevedni bodo nasprotovali temu delu mojih naukov.

72. Kolikokrat so apostoli, preroki in Gospodovi poslanci pod vplivom duhovnih svetlobnih bitij govorili svetu, ne da bi se človeštvo tega zavedalo, in kolikokrat je vsak od vas deloval in govoril po volji duhovnih bitij, ne da bi to opazili! In prav to, kar se je vedno dogajalo, sem vam zdaj potrdil. (163, 24-25)

73. Če vas bo k iskanju povezave z onostranstvom spodbudila le radovednost, ne boste našli resnice; če vas bo k temu pripeljala želja po veličini ali domišljavost, ne boste prejeli resničnega sporočila. Če bi vas skušnjava zapeljala s lažnimi cilji ali sebičnimi interesi, prav tako ne boste vzpostavili povezave s Svetlobo mojega Svetega Duha. Samo vaša pobožnost, vaša čista molitev, vaša ljubezen, vaša usmiljenost, vaše duhovno povzdignjenje bodo povzročili čudež, da bo vaša duša razprostrla krila, prečkala prostore in dosegla duhovne domove, kolikor je to moja volja.

74. To je milost in tolažba, ki vam ju je namenil Sveti Duh, da bi videli eno in isto domovanje in se prepričali, da ni smrti in ni odtujitve, da nobeno od mojih bitij ne umre glede večnega življenja. Kajti v tem »Tretjem času« boste lahko v duhovnem objemu objeli tudi tista bitja, ki so se poslovila od tega zemeljskega življenja in ki ste jih poznali, ki ste jih ljubili in ki ste jih izgubili na tem svetu, vendar ne v večnosti.

75. Mnogi med vami ste s pomočjo mojih »delavcev« stopili v stik s temi bitji. A resnično, pravim vam, to ni popoln način vzpostavljanja stika, in bliža se čas, ko se bodo inkarnirane in neinkarnirane duše med seboj lahko sporazumevale od duha do duha, ne da bi uporabljale kakršno koli materialno ali človeško sredstvo, namreč prek navdiha, prek daru duševne občutljivosti, razodetja ali sposobnosti slutnje. Oči vašega duha bodo lahko zaznale prisotnost onostranstva, nato bo vaše srce začutilo izraze življenja bitij, ki naseljujejo »duhovno dolino«, in takrat bo veselje vašega duha ter vaše spoznanje in ljubezen do Očeta velika.

76. Takrat boste vedeli, kaj je življenje vaše duše, kdo je in kdo je bila, tako da boste spoznali sami sebe, ne da bi se videli v tako ozkih mejah kot tistih, ki ustrezajo vašim telesom. Kajti Oče vam pravi: Čeprav je snov vašega telesa dejansko majhna – kako podoben je vaš duh mojemu Božanskemu duhu! (244, 21–24)

Poglavje 42 – Krivda in pokora, preizkušnje in trpljenje

Nujnost kesanja in pokore

1. Če pogosto dopuščam, da pijete iz istega keliha, ki ste ga dali svojim bližnjim, se to dogaja zato, ker nekateri le tako razumejo zlo, ki so ga povzročili; in ko gredo skozi isto preizkušnjo, ki so jo povzročili drugim, bodo spoznali bolečino, ki so jo povzročili. To bo razsvetlilo njihovo dušo in bo imelo za posledico razumevanje, kesanje in posledično izpolnjevanje mojega zakona.

2. Če pa se želite izogniti trpljenju ali pitju keliha grenkosti, lahko to dosežete tako, da poravnate svojo krivdo s kesanjem, z dobrimi deli in z vsem tistim, kar vam narekuje vest. Tako boste poravnali dolg ljubezni, vrnili čast, življenje ali mir, zdravje, radost ali kruh, ki ste ga kdaj koli ukradli svojim bližnjim.

3. Poglejte, kako se resničnost moje pravičnosti razlikuje od tiste predstave, ki ste si jo ustvarili o svojem Očetu!

4. Ne pozabite: ko sem vam rekel, da nihče od vas ne bo izgubljen, sem vam zagotovo rekel tudi, da mora biti vsak dolg poravnan in vsaka krivda izbrisana iz knjige življenja. Od vas je odvisno, katero pot boste izbrali, da pridete k meni. Še vedno imate svobodno voljo.

5. Če dajete prednost zakonu povračilnosti iz starih časov, kot ga še vedno uporabljajo ljudje iz ponosnih narodov, poglejte si njihove rezultate!

6. Če hočete, da se z merilom, s katerim merite svoje bližnje, meri tudi vas, vam ni treba niti čakati na vstop v drugo življenje, da bi prejeli mojo pravičnost; kajti tukaj (na zemlji), ko se tega najmanj nadejate, se boste znašli v isti kritični situaciji, v katero ste spravili svoje bližnje.

7. A če želite, da vam na pomoč priskoči višji zakon – ne le, da vas osvobodi bolečine, ki se je najbolj bojite, ampak tudi, da vam vlije plemenite misli in dobra čustva, molite, kličite Me in nato hodite svojo pot boja, da bi postajali vedno boljši, da bi bili v preizkušnjah močni v » « – z eno besedo: da z ljubeznijo poplačate dolg, ki ga imate do svojega Očeta in svojih bližnjih. (16, 53–59)

8. Pogosto me nekdo vpraša: »Učitelj, če nam odpuščaš naše pregrehe — zakaj potem dopuščaš, da jih odplačujemo z bolečinami?« Na to vam odgovarjam: Odpuščam vam, vendar je nujno, da te pregrehe popravite, da bi vaši duši vrnili čistost. (64, 14)

9. Rekel sem vam, da bo iz človeškega srca izbrisana tudi zadnja madež, toda prav tako vam pravim, da mora vsak sam oprati svoje madeže sramote. Spomnite se, da sem vam rekel: »Z merilom, s katerim merite, boste tudi sami merjeni«, in: »Kar poseješ, to boš požel.« (150, 47)

10. Iz materialnih darov, ki mi jih človeštvo prinaša, sprejemam le dober namen, če je ta resnično dober; kajti v daru se ne izraža vedno velikodušen in plemenit namen. Kako pogosto mi ljudje darujejo svoje daritve, da bi prikrili svoje zločine ali da bi od mene za to nekaj zahtevali. Zato vam pravim, da mir duše ni za denar, da vaših temnih madežev ne more izprati materialno bogastvo, četudi bi mi lahko ponudili največji zaklad.

11. Obžalovanje, bolečina zaradi tega, da ste Me užalili, prenova, izboljšanje, poprava storjenih krivic, vse to s ponižnostjo, ki sem vas jo naučil – da, takrat mi ljudje darujejo prave žrtve srca, duše in misli, ki so vašemu Očetu neskončno bolj všeč 508 Poglavje 42 kot kadilo, cvetje in sveče. (36, 27-28)

Zakon o pokori

12. Imeli ste priložnost za priložnostjo in v tem lahko prepoznate mojo neskončno ljubezen do vas; kajti obdaril sem vas in vaši bitnosti podelil priložnost, da popravite napake, očistite in izpopolnite svojo dušo, namesto da bi vas kaznoval ali za vedno obsodil, kot ste bili prej vajeni misliti.

13. Kdo, ki pozna ta učenja in verjame, da so resnična, bi si upal obrniti hrbet svoji nalogi na zemlji, čeprav ve, da s tem povzroča še težje pokore za svojo dušo?

14. Kajti čeprav je res, da vam moja pravičnost ponuja nove priložnosti za odstranjevanje madežev in popravljanje napak, je prav tako res, da se s vsako priložnostjo število preizkušenj veča in da so napori in trpljenje vsakič intenzivnejši, tako kot so postajale tudi storjene napake težje.

15. Vaša dolžnost – ne smemo govoriti o kazni – bo v tem, da obnovite, prenovite, popravite in poravnate vse do zadnje krivde.

Nihče – niti vaš Nebeški Oče niti vaši bratje in sestre na zemlji ali v »duhovni dolini« – ne bo storil tistega, kar morate storiti sami, čeprav vam pravim, da bom vedno sledil vašemu klicu. Ko se boste počutili osamljene in zapuščene, boste čutili mojo prisotnost, in duhovni svet bo vedno prišel, da vas podpre pri bremenu vašega križa. (289, 45–47)

16. Le moja ljubezen in moja pravičnost lahko danes zaščitita tiste, ki so lačni in žejni po njej. Samo jaz v svoji popolni pravičnosti lahko sprejmem tistega, ki si vzame življenje.

17. Če bi ti vedeli, da je zapuščenost duše strašnejša od osamljenosti v tem svetu, bi potrpežljivo in pogumno vztrajali do zadnjega dneva svojega zemeljskega bivanja. (165, 73–74)

18. Ne uničim nobenega od svojih otrok, ne glede na to, kako zelo Me ranijo; ohranjam jih in jim dam priložnost, da popravijo svojo krivdo in se vrnejo na pot, ki so jo zapustili. A čeprav sem jim odpustil, se soočajo s sadovi svojih del, in prav ti jih sodijo in jim kažejo pravo pot. (96, 55)

Vzrok preizkušenj in trpljenja

19. Spoznajte sami sebe! Opazoval sem življenje ljudi vseh časov in vem, kaj je bil vzrok vsega njihove bolečine in nesreče.

20. Od najzgodnejših časov sem videl, kako so si ljudje (medsebojno) jemali življenje iz zavisti, materializma in lakote po moči; vedno so zanemarjali svojo dušo, v prepričanju, da so le snov, in ko je prišla ura, da zapustijo človeško podobo na zemlji, je ostalo le tisto, kar so ustvarili v svojem materialnem življenju, ne da bi poželi kakršno koli blaženost za duha; kajti niso je iskali, niso mislili nanjo, niso se menili niti za duhovne vrline niti za znanje. Zadovoljili so se s tem, da so živeli, ne da bi iskali pot, ki jih vodi k Bogu. (11, 42-43)

21. Danes ste se kljub napredku vaše civilizacije vedno bolj oddaljili od materialne narave, prav tako pa tudi od duhovnega, od čistega, od tega, kar je od Boga. Zato z vsakim obdobjem svojega življenja padate v vedno večjo slabost, v vedno večje trpljenje, kljub vaši želji, da bi z vsakim dnem, ki ga preživite na zemlji, postali močnejši in srečnejši. A zdaj boste naredili korak naprej v izpolnjevanju mojega zakona, o prebivalci Zemlje! (16, 35)

22. Preizkušnje, s katerimi se srečujete na svoji življenjski poti, niso naključje, jaz sem vam jih poslal, da si pridobite zasluge. Noben list na drevesu se ne premakne brez moje volje, in jaz sem tako v velikih kot v majhnih delih stvarstva.

23. Bodite budni in molite, da boste spoznali, kakšen je sad, ki ga morate požeti iz vsake preizkušnje, da bo vaše pokore krajše. Z ljubeznijo vzemite nase svoj križ, in jaz bom poskrbel, da boste svoje pokore nosili s potrpežljivostjo. (25, 6)

24. Če me ljudje med smehom, zabavo in prazno slavo pozabljajo in me celo zanikajo, zakaj potem obupujejo in trepetajo, ko pobirajo žetev solz, ki mučijo njihovo dušo in telo? Takrat blasfemirajo in pravijo, da Boga ni.

25. Človek je dovolj pogumen, da greši, odločen, da se odkloni od poti mojega zakona; toda zagotavljam vam, da je izredno strahopeten, ko gre za pokoro in poravnavo dolgov. Kljub temu vas krepim v vaši strahopetnosti, varujem vas v vaših slabostih, vas iztrgam iz vaše letargije, osušim vaše solze in vam dam nove priložnosti, da ponovno pridobite izgubljeno luč in ponovno najdete pozabljeno pot mojega zakona.

26. Prihajam, da vam prinesem kruh in vino življenja, tako za dušo kot za telo, da boste živeli v harmoniji z vsem, kar je ustvaril vaš Oče.

27. Na mojih poteh cvetijo vrline, na vaših pa so trni, brezna in grenkosti.

28. Kdor pravi, da so poti Gospodove polne trnov, ne ve, kaj govori, kajti za nobenega od mojih otrok nisem ustvaril bolečine; toda tisti, ki so se oddaljili od poti svetlobe in miru, bodo ob vrnitvi nanjo morali trpeti posledice svoje krivde.

29. Zakaj ste popili kelih trpljenja? Zakaj ste pozabili na Gospodovo zapoved in na poslanstvo, ki sem vam ga zaupal? Ker ste mojo postavo nadomestili s svojimi, in tukaj imate rezultate svoje prazne modrosti: grenko trpljenje, vojno, fanatizem, razočaranja in laži, ki vas dušijo in napolnjujejo z obupom. In najbolj boleče za materializiranega človeka, za tistega, ki vse podreja svojim izračunom in materialnim zakonom tega sveta, je to, da bo po tem življenju še vedno nosil s seboj breme svojih zmot in nagnjenj. Takrat bo trpljenje vaše duše zelo veliko.

30. Odvržite tukaj breme svojih grehov, izpolnite moj zakon in kmalu pridite. Prosite za odpuščanje vse, ki ste jih prizadeli, ostalo pa prepustite Meni; kajti vaš čas za ljubezen bo kratek, če se resnično odločite, da boste to storili. (17, 37-43)

31. Pridite vsi k meni, ki nosite v srcu skrito trpljenje. V sebi skrivaj nosite bolečino, ki vam jo je povzročilo izdajstvo, in vaša grenkoba je zelo velika, ker vas je globoko ranilo bitje, ki ste ga zelo ljubili.

32. Umirite se v sebi, da vas bo molitev razsvetlila in boste lahko spoznali, ali niste morda kdaj bili vi razlog za to, da so vas izdali. Takrat vas bo molitev utrdila v misli, da morate odpustiti tistim, ki so vas izdali v vaši ljubezni, vaši veri, vašem zaupanju.

33. Resnično, pravim vam, v istem trenutku, ko odpustite tistemu, ki vas je užalil, boste v polnosti občutili moj mir; kajti v tem trenutku se bo vaš duh združil z mojim, in jaz bom razprostrl svoj plašč, da vam

odpustim in vas oba ovijem v svojo ljubezen. (312, 49–51)

34. V resnici vam pravi Učitelj: Za vsako dušo sem pripravil kraljestvo miru in popolnosti. Toda temu kraljestvu, ki sem ga pripravil, nasprotuje drugo kraljestvo: svet. Medtem ko se moje kraljestvo osvoji s ponižnostjo, ljubeznijo in krepostjo, osvojitev drugega kraljestva zahteva ošabnost, ambicioznost, ponos, pohlep, egoizem in zlobo.

35. Svet se je v vseh časih upiral mojemu kraljestvu, tisti, ki mi sledijo, so bili na svoji poti vedno preganjani in zapeljani v skušnjavo, bodisi prek vidnih vplivov bodisi prek nevidnih sil.

36. To ni edini čas, ko hodite po trnju, da bi prišli do mene, ni prvič, da vaša duša spotika v prizadevanju, da bi dosegla mojo prisotnost. V vseh časih ste se borili v globini svojega bitja.

37. Navdih mojega Duha osvetljuje vaše notranjost in je sprožil boj s temnimi silami, z lažnimi lučmi, lažnimi vrlinami, z materijo, z vsem odvečnim, z vsem lažnim sijajem tega sveta. (327, 3)

38. Blagoslavljam bolečino, ki ste jo prenašali zaradi mene, kajti vse, kar trpite zaradi mene, vas bo naredilo večno vredne. (338, 61)

Vera, predanost in ponižnost v preizkušnjah

39. Človeško življenje je za dušo talilni lonec, v katerem se prečiščuje, in nakovalo, na katerem se kuje. Nujno je, da ima človek v svojem duhu ideal, vero v svojega Stvarnika in ljubezen do svojega poslanstva, da bi s potrpežljivostjo nosil svoj križ do vrha svojega Kalvarija.

40. Brez vere v večno življenje človek ob vseh težkih preizkušnjah zapade v obup, brez visokih idealov se pogreza v materializem, brez moči, da bi prenesel razočaranje, pa propade v malodušnosti ali v grehu. (99, 38–39)

41. Pravim vam, da morate ljubiti svoj križ; kajti če se mu upirate, medtem ko ga morate nositi na ramenih, bo bolečina v vaših srcih iztrgala globoko rano. Resnično ljubim svoj križ, o ljudstvo; toda veste, kaj imenujem svoj križ? Moj križ sestavljate vi, o ljudje, ki vas tako zelo ljubim. (144, 20)

42. Vera, predanost in ponižnost do tega, kar sem določil, bodo skrajšale pot preizkušnje, ker potem ne boste več kot enkrat prehodili pot trpljenja. A če se v preizkušnjah pojavijo upor, nezadovoljstvo ali celo bogokletstvo, bo preizkušnja trajala dlje, saj boste morali tisto pot ponovno prehoditi, dokler se lekcije ne naučite. (139, 49)

43. Povem vam: Preizkušnje, ki si jih je človek v tem času sam ustvaril, so zelo težke, ker so potrebne za njegovo rešitev.

44. Božanska pravičnost se bo izvršila nad najdražjim vsakega človeka, da bo zahtevala odgovornost za dela vsakega človeškega bitja.

45. Kako pomembno je, da človek spozna, kaj pomeni duhovno pokoro, da bo v zavedanju, da ima duša preteklost, ki jo pozna le Bog, z ljubeznijo, potrpežljivostjo, spoštovanjem in celo radostjo sprejel svoj kelih trpljenja – v zavedanju, da s tem odplakne pretekle in sedanje madeže sramote, poravna dolgove in si pred zakonom prisluži zasluge.

46. V bolečini ne bo duševnega povzdignjenja, dokler ne bo človek trpel z ljubeznijo, s spoštovanjem do moje pravičnosti in s predanostjo temu, kar si je vsak sam prislužil. A le to povzdignjenje sredi preizkušenj bo lahko dalo človeku spoznanje o tem, kaj je zakon duhovnega popravljanja. (352, 36–37, 42–43)

Pomen trpljenja in bolečine

47. Če pripisujete življenjske preizkušnje naključju, boste le stežka lahko močni. A če imate predstavo o tem, kaj je pokora, kaj je pravičnost in odškodovanje, boste v svoji veri našli vznesenost in vdajo, da boste v preizkušnjah zmagali.

48. Moja volja je, da na različne načine preizkušam vašo dušo, kajti jaz jo oblikujem, izoblikujem in izpopolnjujem. Za to uporabljam vse stvari in vse ljudi; kot orodja uporabljam tako pravičnega kot tudi zlobneža. Včasih uporabljam svetlobo, včasih pa temo naredim za svojo služabnico. Zato vam pravim: če se znajdete v kritični situaciji, pomislite na Mene, na svojega Učitelja, ki vam bo z vso ljubeznijo razložil razlog za to preizkušnjo.

49. Obstajajo kelihi, ki jih morajo vsi popiti, eni prej, drugi kasneje, da bi vsi spoznali in se naučili ljubiti mene. Revščina, bolezen, obrekovanje, sramotenje so zelo grenki kelihi, ki ne dosežejo le ustnic grešnika. Spomnite se, da je v tistem »drugem času« najbolj pravični izpil najbolj grenak kelih, ki si ga lahko zamislite. Poslušnost, ponižnost in ljubezen, s katerimi se pije kelih trpljenja, bodo olajšale križ in pospešile preizkušnjo. (54, 4–6)

50. Vse, kar vas obdaja, je namenjeno vaši prečiščenosti, vendar tega niso vsi tako razumeli. Ne dopustite, da bi bila bolečina, ki jo pijete iz svojega keliha trpljenja, neplodna. Iz bolečine lahko pridobite luč, ki je modrost, nežnost, moč in občutljivost. (81, 59)

51. Vedite, učenci, da bolečina odstrani slabe plodove iz vaših src, vam podari izkušnje in poskrbi, da se vaše napake popravijo.

52. Na ta način vas vaš Oče preizkuša, da se v vašem razumu razjasni. A če ne razumete in trpite neplodno, ker ne odkrijete smisla mojih modrih lekcij, je vaša bolečina nesmiselna in lekcije ne izkoristite. (258, 57–58)

53. Ljudje kričijo: »Če obstaja Bog usmiljenja in ljubezni – zakaj morajo potem dobri trpeti zaradi zlih, pravični pa zaradi grešnikov?«

54. Resnično, pravim vam, moji otroci: noben človek ne pride na ta svet, da bi dosegel le lastno dušno

zveličanje. Ni samostojen posameznik, ampak je del celote.
55. Ali v človeškem telesu ne trpi zdrav in popoln organ, če so ostali organi bolni?
56. To je materialna primerjava, da bi razumeli odnos, ki obstaja med vsakim človekom in drugimi. Dobri morajo trpeti med zlimi, vendar dobri niso popolnoma nedolžni, če se ne zavzemajo za duhovni napredek svojih bratov in sester. Vendar ima vsak kot posameznik svojo odgovornost, in ker je del mojega Duha in mu je podoben, ima voljo in inteligenco, da prispeva k napredku vseh. (358, 18-19)
57. Razlagajte moje nauke pravilno, ne mislite, da se moj Duh veseli, ko vidi vaše trpljenje na zemlji, ali da vam želim odvzeti vse, kar vam je prijetno, da bi se v tem veselil. Prihajam, da vas spodbudim k , da spoznate in upoštevate moje zakone, ker so vredni vašega spoštovanja in upoštevanja in ker vam bo njihovo spoštovanje prineslo večno blaženost in večni mir. (25, 80)
58. Moram vam povedati, da si, dokler živite na zemlji, lahko prizadevate, da bo vaše bivanje na njej čim prijetnejše. Ni potrebno neprestano jokati, trpeti in »krvaveti«, da bi si zaslužili mir v onostranstvu.
59. Če bi lahko to zemljo spremenili iz doline solz v svet sreče, kjer bi se ljubili med seboj, kjer bi si prizadevali delati dobro in živeti v skladu z mojim zakonom – resnično, vam pravim, da bi bilo to življenje v mojih očeh celo bolj zaslužno in plemenito kot življenje, polno trpljenja, nesreč in solz, ne glede na to, kako velika je vaša pripravljenost, da ga prenašate. (219, 15–16)
60. Veselite se, da nobena bolečina ne traja večno; vaša trpljenja so začasna in kmalu minejo.
61. Čas pokore in očiščenja je za tistega, ki na preizkušnje gleda z duhovnostjo, minljiv; za tistega pa, ki se popolnoma izgubi v materializmu, bo tisto, kar je v resnici kmalu mimo, trajalo dolgo.
62. Tako kot minevajo utripi vašega srca, tako mineva v neskončnosti življenje človeka.
63. Ni razloga za strah, kajti tako kot se komu iztrga vzdih, kot se izlije solza ali kot se izreče beseda, tako minejo tudi človeške trpljenja.
64. V neskončni Božji nežnosti se morajo vse vaše bolečine in skrbi raztopiti v nič. (12, 5–9)

Poglavje 43 – Bolezen, ozdravljenje in obnova

Izvor in smisel bolezni

1. Ko se človek zaradi opustitve molitve in dobrih del oddalji od poti dobrega, izgubi svojo moralno moč, svojo duhovnost in je izpostavljen skušnjavi, v svoji slabosti pa dopušča grehe, ki bolijo srce.
2. Toda jaz sem kot zdravnik prišel k bolniku in mu izkazal vso svojo

ljubezen in skrb. Moja luč je bila kot sveža voda na ustnicah, razgretih od vročine, in ko je na čelu začutil moj balzam, mi je rekel: »Gospod, samo tvoje usmiljenje me lahko reši. Moja duša je zelo bolna in smrt bo kmalu prišla k meni.«

3. A jaz sem mu rekel: »Ne boš umrl, kajti jaz, ki sem življenje, sem prišel, in vse, kar si izgubil, ti bo vrnjeno.« (220, 39)

4. Katere zasluge lahko pridobi bolnik, ki ni sposoben nobenega napora? Njegove zasluge so lahko raznolike in velike, če se zna oborožiti s potrpežljivostjo in vdajo, če je ponižen do božje volje in me kljub svoji bolečini zmore blagosloviti. Njegov zgled bo namreč razsvetlil mnoga srca, ki živijo v temi, ki obupujejo in se prepustijo grehu ali mislijo na smrt, ko jih doleti preizkušnja.

5. Če ti ljudje na svoji poti srečajo zgled vere, ponižnosti in upanja, ki izvira iz srca, ki prav tako veliko trpi, ker nosi zelo težko križ, bodo čutili, da je njihovo srce dotaknil žarek svetlobe.

6. Tako je dejansko: ker niso mogli slišati glasu svojega lastnega duha, so morali sprejeti duhovno luč, ki jim jo je posredoval drug človek s svojim zgledom in vero.

7. Ne vdajte se, nikoli se ne razglašajte za poražene, ne uklonite se bremenu svojih trpljenj. Vedno imejte pred očmi gorečo svetilko svoje vere. Ta vera in vaša ljubezen vaju bosta rešili. (132, 38–39)

Ozdravljenje z lastno močjo

8. Prosite Me, naj vas ozdravim; toda resnično, pravim vam, nihče ne more biti boljši zdravnik kot vi sami.

9. Kaj vam koristi, da vas ozdravim in odpravim vašo bolečino, če se ne odpravite svojih napak, grehov, slabosti in nepopolnosti? Ne bolečina je vzrok vaših bolezni, ampak vaši grehi. Glejte, to je izvor bolečine! Zato se borite proti grehu, ločite se od njega in ozdraveli boste. Toda to storiti je vaša naloga. Jaz vas le učim in vam pri tem pomagam.

10. Če prek svoje vesti odkrijete vzrok svojih trpljenj in storite vse, da ga premagate, boste v celoti občutili božansko moč, ki vam pomaga zmagati v boju in pridobiti duhovno svobodo.

11. Kako veliko bo vaše zadovoljstvo, ko boste čutili, da ste se s svojimi lastnimi zaslugami osvobodili bolečine in dosegli mir. Takrat boste rekli: »Oče moj, tvoja beseda je bila moje zdravilo, tvoje učenje je bilo moja rešitev.« (8, 54–57)

12. Pravi zdravilni balzam, ljudstvo – tisti, ki zdravi vse bolezni – izvira iz ljubezni.

13. Ljubite z duhom, ljubite s srcem in z razumom, takrat boste imeli dovolj moči, da ne boste le ozdravili telesnih bolezni ali tolažili v majhnih človeških stiskah, ampak tudi razjasnili duhovne skrivnosti, velike strahove duše, njene nemire in vestne pomisleke.

14. Ta balzam razrešuje velike preizkušnje, prižiga luč, lajša muko, topi verige, ki stiskajo.
15. Človek, ki ga je znanost opustila, se bo ob stiku s tem balzamom vrnil k zdravju in življenju; duša, ki se je odtrgala, se bo vrnila ob ljubeznivem besedilu brata, ki jo kliče. (296, 60–63)
16. Odpravite bolečino! Življenje, ki sem ga ustvaril, ni polno bolečine. Trpljenje izhaja iz neposlušnosti in pregrešnosti Božjih otrok. Bolečina je značilna za življenje, ki so ga ustvarili ljudje v svoji razuzdanosti.
17. Dvignite pogled in odkrijte lepoto mojih del. Pripravite se v sebi, da boste slišali božanski koncert, ne izključujte se iz tega praznika. Če se ločite – kako bi lahko potem sodelovali v tej radosti? Živeli bi žalostno, mučeni in bolni.
18. Želim, da ste v vesoljskem koncertu harmonične note, da razumete, da ste izšli iz vira življenja, da čutite, da je v vsaki duši moja luč. Kdaj boste dosegli popolno zrelost, v kateri mi boste lahko rekli: »Oče, podvrzi mojo dušo Tvojemu Duhu, prav tako mojo voljo in moje življenje.«
19. Spoznajte, da tega ne boste mogli reči, dokler bodo vaši čuti bolni in bo vaša duša sebično ločena od prave poti.
20. Živite v mukah bolezni ali v strahu, da bi jih privabili nase. Toda kaj pomeni telesna bolezen v primerjavi z grehom duše? Nič, če se ta zmore dvigniti; kajti v mojem usmiljenju boste vedno našli pomoč.
21. Tako kot kri teče po vaših žilah in oživlja celotno telo, tako Božja moč kot tok življenja prežema vašo dušo. Ni razloga, da bi bili bolni, če izpolnjujete zakon. Življenje je zdravje, radost, sreča, harmonija. Če ste bolni, ne morete biti zakladnica božjih dobrin.
22. Vi, ljudje z bolnimi mislimi, srci ali telesi, Učitelj vam pravi: Prosite svojo dušo, ki je otrok Vsemogočnega, naj se vrne na pravo pot, naj ozdravi vaše trpljenje in vam stoji ob strani v vaših slabostih. (134, 57-59)

Obnova človeka

23. Praznina – slabost, ki se je pokazala že pri prvem človeku – se bo premagala z duhovno preobrazbo. To je boj, ki je že od nekdaj potekal med dušo in »mesom«. Kajti medtem ko je duša v hrepenenju po Očetovi esenci nagnjena k večnemu in visokemu, »meso« išče le tisto, kar ga zadovoljuje in mu laska, četudi je to v škodo duši.
24. Ta boj, ki se kaže pri vsakem človeškem bitju, je sila, ki nastane v človeku samem zaradi vpliva, ki ga nanj izvaja svet. Kajti zemeljsko hrepeni po vsem, kar ustreza njegovi naravi.
25. Če je duša sposobna obvladati to silo in jo usmeriti v prave tire, je v svoji lastni bistvu uskladila obe naravi in bo dosegla svoj napredek in vzpon. Če pa se pusti obvladati moči »mesa«, se bo videla zapeljana

v zlo, bo kot čoln brez krmila sredi nevihte. (230, 64)

26. Vi – neverniki in dvomljivci – ne morete verjeti v svet pravičnosti, niti si ne morete predstavljati življenja ljubezni in kreposti na vaši Zemlji. Z eno besedo: menite, da niste sposobni ničesar dobrega, niti ne verjamete vase.

27. Jaz pa verjamem v vas, poznam seme, ki je v vsakem od mojih otrok, saj sem jih ustvaril, saj sem jim s svojo ljubeznijo dal življenje.

28. Zelo dobro polagam svojo upanje v človeka, verjamem v njegovo odrešitev, v to, da bo postal vreden, in v njegov vzpon. Ko sem ga ustvaril, sem ga namreč določil, da bo gospodar na Zemlji, kjer naj bi ustvaril kraj ljubezni in miru, in določil sem tudi, da mora njegova duša v življenjskem boju postati močna, da bi s svojimi zaslugami dosegla življenje v luči kraljestva popolnosti, ki vam pripada kot večna dediščina. (326, 44–46)

Poglavje 44 – Življenje v božjem smislu

Potrebno ravnovesje

1. Vsakemu je njegova usoda predpisana z njegovo duhovno nalogo in njegovo človeško nalogo. Obe morata biti v sozvočju in stremeti k enemu samemu cilju. Resnično, pravim vam, ne bom ocenjeval le vaših duhovnih del, ampak tudi vaša materialna dela. Kajti v njih bom odkril zasluge, ki bodo vašemu duhu pomagale priti do mene. (171, 23)

2. Doslej je človeška ošabnost povzročila, da je zanemarjal duhovni del, pomanjkanje tega znanja pa mu je preprečevalo, da bi bil popoln.

3. Dokler človek ne nauči ohranjati harmonije med svojimi telesnimi in duševnimi močmi, ne bo mogel najti ravnovesja, ki naj bi obstajalo v njegovem življenju. (291, 26–27)

4. Učenci: Čeprav živite na svetu, lahko vodite duhovno življenje. Ne smete namreč misliti, da duhovnost pomeni odvračanje od tega, kar je v skladu s telesom, ampak usklajevanje človeških zakonov z božanskimi zakoni.

5. Blagor tistemu, ki študira moje zakone in jih zna združiti s človeškimi zakoni v eno samo, kajti zdrav, močan, velikodušen in srečen bo. (290, 26-27)

Dobre in pogubne radosti

6. Ne pravim vam, da se morate odvrniti od svojih zemeljskih dolžnosti ali od zdravih radosti srca in čutov. Zahtevam od vas le, da se odpoveste tistemu, kar zastruplja vašo dušo in boleha vaše telo.

7. Kdor živi v skladu z zakonom, izpolnjuje tisto, kar mu narekuje vest. Kdor zavrača dovoljene radosti, da bi se vrgel v prepovedane užitke, se celo v trenutkih največjega užitka sprašuje, zakaj ni srečen in ne najde miru. Kajti od užitka do užitka se vedno bolj pogreza, dokler ne pogine v

brezno, ne da bi našel resnično zadovoljstvo za svoje srce in dušo.

8. Nekateri morajo podlegati in izprazniti do zadnje kapljice kelih, v katerem so iskali užitek, ne da bi ga našli, da bi lahko slišali glas Tistega, ki jih vedno vabi na praznovanje večnega življenja. (33, 44–46)

9. Učenjak z brezbožno roko odreže plod z drevesa znanosti, ne da bi prej prisluhnil glasu svoje vesti, v kateri mu govori moj zakon, da so vsi plodovi drevesa modrosti dobri in da zato tisti, ki jih obira, to sme storiti le za dobro svojih bližnjih.

10. Primeri, ki sem jih navedel, vam kažejo, zakaj človeštvo ne pozna niti ljubezni niti miru tistega notranjega raja, ki bi ga človek zaradi svoje poslušnosti zakonu moral imeti za vedno v svojem srcu.

11. Da bi vam pomagal najti isto, učim grešnike, neposlušne, nevdolžnim in ošabnim, da bi vam pojasnil, da ste obdarjeni z duhom, da imate vest, da ste polni razum a in da lahko v celoti presojate in ocenjujete, kaj je dobro in kaj je zlo, ter da bi vam pokazal pot, ki vas bo vodila v raj miru, modrosti, neskončne ljubezni, nesmrtnosti, veličastva in večnosti. (34, 15–17)

12. Človek mojih naukov ne razlaga vedno pravilno. Nikoli vam nisem učil, da naj prezirate ali se vzdržite uživanja dobrih plodov, ki jih moje zakone odobravajo in dopuščajo. Učil sem vas le, da ne smete stremeti k nepotrebnemu, odvečnemu, še manj pa ga ljubiti; da ne smete uživati škodljivega, nedovoljenega, kot uživate plodove, ki so koristni za dušo in telo. Vse tisto pa, kar je dovoljeno za dušo ali srce in mu služi v dobro, sem vam priporočil, ker je v okviru mojih zakonov. (332, 4)

13. Veliko časa je moralo miniti, da je človeštvo doseglo duhovno zrelost. Vedno ste podlegali dvema skrajnostma: ena je bil materializem, s katerim ste poskušali doseči večje posvetne užitke; vendar je to v resnici škodljivo, ker duha odvrača od izpolnjevanja njegove naloge. A izogibati se morate tudi drugi skrajnosti: umrtvovanju »mesa«, popolnemu odrekanju vsega, kar sodi k temu življenju; kajti poslal sem vas na to zemljo, da živite kot ljudje, kot človeška bitja, in pokazal sem vam pravo pot, da živite tako, da »dajete cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega«.

14. Ustvaril sem ta svet za vas, z vsem njegovim lepoto in popolnostjo. Dal sem vam človeško telo, skozi katero naj razvijete vse sposobnosti, ki sem vam jih dal, da dosežete popolnost.

15. Oče ne želi, da si odrekate vse dobro, kar vam ponuja ta svet. Vendar ne smete postavljati telesa nad dušo, kajti telo je minljivo, duša pa pripada večnosti. (358, 7–9)

Blagoslovljeno in nesrečno bogastvo

16. Če je moja volja, da vas naredim za lastnike zemeljskih dobrin, vam

jih podarim, da jih delite s svojimi potrebnimi brati in sestrami – s tistimi, ki nimajo premoženja ali podpore, s šibkimi in bolnimi. Mnogi od tistih, ki na zemlji ničesar ne posedujejo, pa vas lahko udeležijo svojih duhovnih dobrin. (96, 27)

17. Želim, da je vse vaše, vendar da zavestno uporabljate tisto, kar potrebujete; da znate biti duhovno bogati in da lahko imate veliko materialnega, če ga dobro uporabljate in temu in onemu priznate pravo vrednost in pomen.

18. Kako si lahko duša neizmerno bogatega človeka škoduje, če je tisto, kar ima, v korist njegovih bližnjih? In kako si lahko mogočni človek škoduje, če se njegov duh zna ob priložnosti umakniti, da bi molil, in je skozi svojo molitv no z menoj? (294, 38)

19. Ne govorite Mi: »Gospod, videl sem revščino med tistimi, ki Te sledijo. Pri tistih pa, ki se Te niti več ne spominjajo niti ne izgovarjajo Tvojega imena, vidim izobilje, zabave in užitke.«

20. Moje ljudstvo naj teh primerov ne razume kot dokaz, da mora biti tisti, ki mi sledi, nujno reven na tem svetu. Vendar vam pravim, da miru, ki ga imajo tisti, ki tu poslušajo in del svojega življenja posvečajo delanju dobrega, ne poznajo tisti, ki jih tako zelo zavidate, niti ga ne bi mogli doseči z vsem svojim bogastvom.

21. Nekateri znajo hkrati posedovati dobrine sveta in duha. Drugi ne dobijo tistih sveta, ker pozabljajo na tiste duha, spet drugi pa se zanimajo le za tiste sveta, ker menijo, da so božji zakoni sovražniki zemeljskih bogastev.

22. Dobrine so in ostajajo dobrine, vendar jih vsi ne znajo pravilno uporabljati. Vedeti morate tudi, da nisem vsega, kar imajo mnogi, dal jaz. Nekateri imajo tisto, kar so prejeli od mene, kot nadomestilo, tako kot obstajajo drugi, ki so vse, kar imajo, ukradli.

23. Najboljši dokaz, ki ga lahko ljudje dobijo za izpolnjevanje svojih dolžnosti v življenju, je mir duše, ne pa žvenketanje kovancev. (197, 24–27)

24. Ko vam rečem: »Prosite, in dano vam bo«, me prosite za zemeljske stvari. A resnično – kako malo me prosite! Prosite me predvsem za vse, kar je v korist vaši duši. Ne zbirajte zakladov na zemlji, kajti tu so tatovi! Zbirate zaklade v Očetovem kraljestvu, kajti tam bo vaše premoženje varno in bo služilo sreči in miru vaše duše.

25. Zakladi zemlje so bogastva, moč in nazivi lažne veličine. Zakladi duha so dobra dela. (181, 68–69)

26. Ponosni verjame, da je velik, ne da bi bil, in ubog je tisti, ki se zadovolji z nepotrebnimi bogastvi tega življenja, ne da bi odkril prave vrednote srca in duha. Kako uboga so njegova hrepenenja, njegove želje, njegovi ideali! S kako malo se zadovolji!

27. Tisti, ki zna živeti, pa je tisti, ki se je naučil dati Bogu, kar je Božje, in svetu, kar je svetovno. Tisti, ki se zna okrepiti v naročju narave, ne da

bi postal suženj materije, ta zna živeti, in četudi na videz ničesar nima, je gospodar dobrin tega življenja in je na poti, da bo imel zaklade Božjega kraljestva. (217, 19-20)

Zakon dajanja

28. Če bi ljudje verjeli v mojo besedo, če bi me nosili v svojih srcih, bi imeli vedno pred očmi tisti moj stavek, ki sem ga nekoč izrekel množici, ki me je poslušala: »Resnično, povem vam, četudi bi podali le kozarec vode, to ne bo ostalo brez nagrade.«
29. Toda ljudje mislijo: če nekaj dajo in za to ne dobijo ničesar nazaj, raje obdržijo tisto, kar imajo, tako da si to prihranijo zase.
30. Zdaj vam pravim, da v moji pravičnosti obstaja popolno ravnovesje, da se nikoli ne boste bali dati kaj od tega, kar imate. Vidite tiste ljudi, ki zbirajo in kopičijo zaklade in nikogar ne pustijo, da bi imel delež v njihovem imetju? Ti ljudje nosijo v sebi mrtvo dušo.
31. Tisti pa, ki so se do zadnjega diha svojega življenja posvetili nalogi, da svojim bližnjim dajo vse, kar imajo, dokler se v svoji zadnji uri niso videli sami, zapuščeni in revni – ti so bili vedno vodeni od luči vere, ki jim je v daljavi pokazala bližino »Obljubljene dežele«, kjer jih čaka moja ljubezen, da jim nadomesti vsa njihova dela. (128, 46–49)
32. Pridite, da vas obudim k resničnemu življenju in vas spomnim, da ste bili ustvarjeni, da bi dajali. A dokler ne boste vedeli, kaj nosite v sebi, vam bo nemogoče dati tistemu, ki tega potrebuje.
33. Poglejte, kako vse, kar vas obdaja, izpolnjuje nalogo dajanja. Elementi, zvezde, bitja, rastline, cvetje in ptice – vse, od največjega do tistega, kar ni več zaznavno, ima sposobnost in poslanstvo dajanja. Zakaj delate izjemo, čeprav ste vi najbolj obdarjeni z božjo milostjo ljubezni?
34. Koliko morate še rasti v modrosti, ljubezni, kreposti in sposobnosti, da boste luč na poti vaših mlajših bratov in sester! Kakšno visoko in lepo poslanstvo vam je namenil vaš Oče! (262, 50–52)

Izpolnjevanje dolžnosti in nalog

35. V »Tretjem času« bo moje duhovno učenje duši dalo svobodo, da razpre krila in se povzdigne k Očetu, da bi mu izkazala resnično čaščenje.
36. Toda tudi človek kot človeško bitje mora Stvarniku darovati bogoslužje, in ta davek je v izpolnjevanju njegovih dolžnosti na zemlji, tako da spoštuje človeške zakone, v svojih dejanjih kaže moralo in dobro presojno sposobnost ter izpolnjuje dolžnosti kot oče, otrok, brat, prijatelj, gospodar in služabnik.
37. Kdor živi na ta način, Me bo častil na zemlji in omogočil, da se njegova duša povzdigne, da Me poveliča. (229, 59-61)

38. Kdor se izogiba bremenu svoje naloge, kdor zapusti pravo pot ali zanemarja obveznosti, ki jih je njegova duša prevzela do mene, da bi namesto tega prevzel obveznosti po svojem okusu ali volji, ta ne bo mogel imeti resničnega miru v svojem srcu, saj njegova duša nikoli ne bo zadovoljna in mirna. To so tisti, ki nenehno iščejo užitke, da bi pozabili na svojo bolečino in nemir, pri čemer se slepijo z lažnimi radostmi in minljivimi zadovoljstvi.

39. Pustim jim, da gredo svojo pot, ker vem, da bodo, čeprav se danes oddaljujejo, Me pozabijo in Me celo zanikajo, kmalu spoznali nepomembnost bogastva, naslovov, užitkov in častnih nazivov sveta, ko jih bo resničnost prebudila iz njihovih sanj o veličini na zemlji, ko se bo človek moral soočiti z duhovno resnico, večnostjo in božjo pravičnostjo, katerim nihče ne more ubežati.

40. To ni nikomur neznano, saj imate vsi duha, ki vam z darom predčutja razkriva resničnost vašega življenja – pot, ki je za vas pripravljena, in vse, kar naj bi na njej uresničili. A vi se želite za vsako ceno osvoboditi vsake duhovne zaveze, da bi se počutili svobodni in gospodarji svojega življenja. (318, 13–15)

41. Preden je bila vaša duša poslana na ta planet, so ji pokazali »polja«, povedali so ji, da je njena naloga sejati mir, da je njeno sporočilo duhovno, in vaša duša se je tega veselila ter obljubila, da bo zvesto in poslušno izpolnjevala svojo misijo.

42. Zakaj se zdaj bojite sejati? Zakaj se zdaj počutite nevredni ali nesposobni opraviti delo, ki je vašo dušo tako razveselilo, ko ji je bilo dodeljeno? Ker ste dopustili, da strasti ovirajo vašo pot in tako duši preprečujejo prehod, pri čemer poskušate njeno neodločnost opravičevati z otročjimi izgovori.

43. Ne prihajajte s praznimi rokami v »dolino«, iz katere ste prišli. Vem, da bi bilo vaše trpljenje takrat zelo veliko. (269, 32–34)

44. Vsakemu je dodeljeno število duš, ki jih mora voditi ali negovati, in ta naloga se s fizično smrtjo ne konča. Duša še naprej seje, goji in žanje, tako v duhovnem svetu kot na Zemlji.

45. Večje duše vodijo manjše, te pa po svoje druge z še nižjo stopnjo razvoja, medtem ko je Gospod tisti, ki jih vse vodi k svoji ogradi.

46. Ko sem vam zdaj povedal, da večje duše vodijo manjše, s tem ne želim reči, da so bile te duše od samega začetka velike in da morajo biti slednje vedno majhne v primerjavi s svojimi brati in sestrami. Tisti, ki so zdaj veliki, so to zato, ker so se razvijali in razvijali navzgor v izpolnjevanju plemenite naloge, da ljubijo, služijo in pomagajo tistim, ki še niso dosegli te stopnje duševnega razvoja, ki so še šibki – tistim, ki so se izgubili, in tistim, ki trpijo.

47. Tisti, ki so danes še majhni, bodo jutri veliki zaradi svoje vztrajnosti pri (131, 19–21)

Poglavje 45 – Predestinacija, smisel in izpolnitev v življenju

Božja previdnost in usoda v človeški usodi

1. Zdaj je čas luči, v katerem bo človek, poleg tega, da veruje, razumel, utemeljil in občutil mojo resnico.
2. Namen mojega učenja je vse prepričati, da nihče ni prišel na ta svet brez tehtnega razloga, da je ta razlog božanska ljubezen in da je usoda vseh ljudi izpolniti misijo ljubezni.
3. V vseh časih, od samega začetka, so se ljudje spraševali: »Kdo sem? Komu dolgujem življenje? Zakaj obstajam? Zakaj sem prišel sem in kam grem?«
4. Na del svojih negotovosti in pomanjkanja spoznanja so našli odgovor v mojih pojasnilih in v svojih razmišljanjih o tem, kar sem vam razkril skozi čas.
5. Vendar nekateri že mislijo, da vedo vse; toda pravim vam, da so v veliki zmoti, ker tistega, kar je shranjeno v knjigi Božje modrosti, ljudje ne morejo odkriti, dokler jim ni razodeto; in v tej knjigi Božje modrosti je veliko vsebine, njena vsebina je neskončna. (261, 4–6)
6. Usoda ima usmiljenje, ki ga je vanjo vložil Bog. Usoda ljudi je polna božje dobrote.
7. Te dobrote pogosto ne najdete, ker je ne znate iskati.
8. Če si v usodi, ki sem jo za vsako dušo predvidel, utiraš težko in grenko pot, jo poskušam omiliti, nikoli pa ne povečati njene grenkosti.
9. Ljudje se v svetu potrebujejo med seboj, nihče ni preveč in nihče ni premalo. Vsa življenja so potrebna drug drugemu za dopolnitev in harmonijo svojega bivanja.
10. Revni potrebujejo bogate in ti potrebujejo tiste. Zli potrebujejo dobre in ti potrebujejo prve. Neznanci potrebujejo znance in znanci potrebujejo neznance. Majhni potrebujejo starejše in ti po drugi strani potrebujejo otroke.
11. Vsak izmed vas je po Božji modrosti postavljen na svoje mesto v tem svetu in blizu tistemu, pri katerem naj bi bil. Vsakemu človeku je dodeljen krog, v katerem naj bi živel in v katerem so inkarnirane in neinkarnirane duše, s katerimi naj bi sobival.
12. Tako boste, vsak na svoji poti, postopoma srečali vse tiste, katerih naloga je, da vas naučijo ljubezni, ki vas dvigne; od drugih boste trpeli bolečino, ki vas očisti. Nekateri vam bodo prinesli trpljenje, ker ga potrebujete, medtem ko vam bodo drugi podarili svojo ljubezen, da bi izravnali vaše grenkosti; vendar

imajo vsi sporočilo za vas, nauk, ki ga morate razumeti in izkoristiti.

13. Ne pozabite, da vam vsaka inkarnirana in neinkarnirana duša, ki na kakršen koli način prečka vašo življenjsko pot, pomaga pri vaši usodi.

14. Koliko svetlobnih duš sem poslal na svet za vas, pa se niste ustavili, da bi blagoslovili mojo ljubezen do vas!

15. Mnogim dušam, ki sem jih poslal k vam, niste posvetili pozornosti, ne da bi se zavedali, da so bile del vaše usode; toda ker jih niste znali sprejeti, ste ostali praznih rok in ste kasneje morali točiti solze obžalovanja.

16. Človeštvo, tvoja usoda je, da si v sozvočju z vsem stvarstvom. Ta harmonija, o kateri ti govorim, je največji od vseh zakonov, kajti v njej najdeš popolno občestvo z Bogom in njegovimi deli. (11, 10–16, 22–25)

17. Kdor zanika svojo usodo, zavrača častni naziv »otrok moje božanskosti«. Če ne verjame v moj obstoj, ne more imeti vere v mojo ljubezen.

18. Če je bilo to življenje za nekatere izredno grenko in polno trpljenja, vedite, da to bivanje ni edino, da se zdi dolgo le na videz in da v usodi vsakega bitja obstaja skrivnost, v katero lahko prodrem le jaz. (54, 8–9)

19. Človekovo bivanje na zemlji je le trenutek v večnosti, dih življenja, ki človeka za nekaj časa oživlja in se takoj spet umakne, da se kasneje vrne in da novemu telesu vdihne življenje. (12, 4)

20. Vsakemu je določeno, kaj naj bi mu bilo dano na njegovi življenjski poti. Medtem ko nekateri to sprejmejo in izkoristijo ob pravem času, drugi to zapravijo, nekateri pa se sploh niso znali pripraviti, da bi to prejeli. A ko so se vrnili v duhovni svet, so se zavedli vsega, kar jim je bilo namenjeno in česar niso znali niti doseči niti zaslužiti. (57, 31)

21. Nihče ni bil rojen po naključju, nihče ni bil ustvarjen na slepo. Razumite Me in spoznali boste, da nihče na svoji življenjski poti ni svoboden, da obstaja zakon, ki vodi in vlada vsem usodam. (110, 29)

22. Človek verjame, da deluje po svoji volji, verjame, da je prost vsakega višjega vpliva nanj, in se nazadnje šteje za neodvisnega in za oblikovalca lastne usode, ne da bi slutil, da bo prišla ura, ko bodo vsi spoznali, da je bila to moja volja, ki se je izpolnila v njih. (79, 40)

23. Pridobite si dobro plačilo tako, da za svoje bližnje pridelujete dober sad. Pripravite se na prihajajoče čase, kajti pred mojim odhodom bo med vami še prišlo do sporov, ker bo skušnjava prišla k vsem vam. Morate biti budni. Molite in uresničujte moje nauke. Resnično, pravim vam, ti kratki trenutki, ki jih posvečate delovanju dobrega, bodo svoje blagodejne učinke občutili še v mnogih generacijah, ki bodo prišle za vami. Nihče ni bil sposoben ali ne bo nikoli sposoben sam določiti svoje usode; to pripada samo Meni.

Zaupajte v mojo voljo in življenjsko pot boste prehodili do konca brez večjih težav.

24. Razumite pravilno, ko vam pravim, da se noben list na drevesu ne premakne brez moje volje; takrat boste vedeli, kdaj vas preizkušam jaz in kdaj izpraznite svoj kelih trpljenja – da bi me potem obtožili. Takrat postanete sodniki in mene naredite za obtoženca.

25. Spoznajte svoje napake in jih popravite. Naučite se odpuščati napake svojih bližnjih, in če jih ne morete popraviti, vsaj razprostrite nad njimi tančico potrpežljivosti. (64, 43–44)

26. Ne bodite fatalisti, ki se utrjujejo v prepričanju, da vaša usoda natančno ustreza temu, kar je Bog položil na vašo življenjsko pot, in da, če trpite, je to zato, ker je bilo tako zapisano, in če se veselite, je razlog za to, da je bilo prav tako zapisano. Prepričal sem vas, da boste poželi tisto, kar ste posejali.

27. A zdaj dobro poslušajte: v nekaterih primerih boste žetev prejeli takoj, v drugih primerih pa boste morali vstopiti v novo življenje, da boste poželi in poželi svoje posejano. Dobro premislite o tem, kar sem vam pravkar povedal, in odpravili boste mnoge napačne sodbe o moji pravičnosti in mnoge nejasnosti. (195, 53)

V šoli življenja

28. Ljudje so kot otroci, ki ne razmišljajo o posledicah svojih dejanj, zato ne razumejo, da je kamen spotike, na katerega naletijo na svoji poti, le ovira, ki jo je postavil Mojster, da bi ustavil njihovo brezglavo tekanje ali da bi jim prihranil sprejetje slabe odločitve.

29. Želim, da se od zdaj naprej obnašate kot odrasli, da premislite o svojih delih, svojih dejanjih, da pretehtate svoje besede. To je pot, kako v svoje življenje vnesti modrost in pravičnost. Poleg tega morate razmisliti o tem, da je življenje neizmerna in nenehna preizkušnja za dušo.

30. Na moji poti nihče ne propade, in čeprav obstajajo priložnosti, ko človek pod težo križa omaga, ga višja sila ponovno dvigne in mu da pogum. Ta sila izhaja iz vere. (167, 55–57)

31. Od razumevanja, ki ga ljudje pridobijo iz teh naukov in s poslušnostjo zakonov, ki vladajo vesolju, je odvisna njihova sreča, o kateri nekateri menijo, da je na zemlji ni, drugi pa, da jo imam v izobilju le jaz, ki pa se prav dobro razodeva v miru vaše duše.

32. Zdaj veš, o ljubljeno ljudstvo, da tvoja sreča leži v tebi samem, da bi ljudi naučil, da v jedru njihovega bitja, kjer po njihovem mnenju obstajajo le grenkoba, sovraštvo in zamera, kesanje in solze, obstaja luč, ki je nič ne more ugasniti, in to je luč Duha. (178, 6-7)

33. Vaša duhovna preteklost ni znana vašemu »mesu«. Pustim jo vtisnjeno v vaši duši, da je kot odprta knjiga in se vam razodeva

skozi Duha in intuicijo. To je moja pravičnost, ki vam – namesto da bi vas obsodila – daje priložnost, da popravite prekršek ali popravite napako.

34. Če bi bila preteklost izbrisana iz vaše duše, bi morali ponovno prestati že pretekle preizkušnje; toda če poslušate glas svoje izkušnje in se pustite osvetliti s to lučjo, boste jasneje spoznali svojo pot in videli svetlejši obzorje. (84, 46)

Smisel in vrednost človeškega življenja

35. Vedite, da je naravno stanje človeka dobrota, duševni mir in harmonija z vsem, kar ga obdaja. Kdor v izvrševanju teh vrlin ostane vztrajen skozi življenje, hodi po pravi poti, ki ga bo pripeljala do spoznanja Boga.

36. A če se oddaljite s te poti in pozabite na zakon, ki naj bi usmerjal vaša dejanja, boste morali v solzah nadomestiti trenutke, ki ste jih preživeli stran od poti duševnega vznesenja, ki je naravno stanje, v katerem naj bi človek vedno ostal. (20, 20)

37. Mnogi ljudje so se tako navadili na svet grehov in trpljenja, v katerem živite, da mislijo, da je to življenje najbolj naravno, da je zemlja namenjena temu, da je dolina solz, in da nikoli ne bo mogla gostiti miru, soglasja in duhovnega napredka.

38. Tisti ljudje, ki tako mislijo, so ujeti v spanju nevednosti. Zmotni so tisti, ki menijo, da je bil ta svet zame namenjen kot dolina solz in pokore. Eden, ki sem ga ponudil ljudem, se lahko in mora vrniti, kajti vse, kar sem ustvaril, je življenje in ljubezen.

39. Zato se moti tisti, ki trdi, da je Bog svet določil za kraj človeških bolečin. Namesto tega bi morali reči, da so ga sami obsodili na sodbo, medtem ko je bil v resnici ustvarjen za radost in osvežitev duš, ki so se utelesile.

40. Nihče ni bil vnaprej določen za greh, čeprav je bilo vse predvideno, da bi človeka rešili pred njegovimi padci.

41. Človek se ni hotel razvijati navzgor skozi ljubezen, niti ni hotel postati moder s tem, da bi izpolnjeval moj zakon; in pozabil je, da ga moja pravičnost, ki se ji je vedno poskušal izogniti, varuje, ker moja pravičnost izhaja iz popolne ljubezni. (169, 10–13)

42. Če boste raziskovali mojo besedo, boste razumeli, da namen Očeta, ko vas je poslal na svet, da prehodite njegove poti, polne nevarnosti in skušnjav, ni bil, da bi se na njih izgubili. Saj so bile vnaprej zasnovane tako, da bi na njih prejeli potrebne lekcije za razvoj duše, da bi vam dale izkušnjo, ki vam je manjkala, in da bi se nazadnje polni svetlobe vrnili k Meni.

43. Ko je vaš duh izšel iz mene, je bil kot iskra, ki so jo morali vetrovi spremeniti v plamen, da bi se ob vrnitvi k meni vaša luč združila z lučjo Božanstva.

44. Govorim vam z vrha Nove gore. Tam vas čakam in resnično, pravim

vam: na dan vašega prihoda bo v tem kraljestvu praznik.

45. Tja pridete po poti bolečine in pri tem očistite svoje pregrehe – pot, ki je nisem začrtal jaz, ampak jo je ustvaril človek. Po tej poti ste hodili tudi vi z menoj. A od takrat je pot žrtvovanja in bolečine poveličana z mojo krvjo. (180, 64–65)

46. Človek bo končno razumel, da tudi njegovo kraljestvo ni iz tega sveta, da je njegovo telo ali njegova človeška lupina le orodje, skozi čutila katerega njegov duh dojemlja ta svet preizkušenj in odplačila. Končno bo spoznal, da je to življenje le veličastna lekcija, ki je ilustrirana s čudovitimi podobami in podobami, da bi učenci, to pomeni vsi ljudje, lažje razumejo lekcije, ki jim jih daje življenje, s katerimi bodo, če jih znajo pravilno ovrednotiti, dosegli razvoj svoje duše in razumeli smisel boja, ki jih krepi – bolečine, ki jih izgladi, trpljenja, ki jih plemeniti, znanja, ki osvetljuje, in ljubezni, ki povzdiguje.

47. Če bi bilo to bivanje edino – resnično, pravim vam, že zdavnaj bi iz njega odstranil bolečino, kajti nepravično bi bilo, če bi prišli na ta svet le zato, da bi pili kelih trpljenja. Tisti pa, ki danes trpijo in jokajo, to počnejo zato, ker so prej razuzdano uživali. A ta bolečina jih bo prečistila in jih naredila vredne, da se povzdignejo in v Gospodovih domovih uživajo v čistejši obliki. (194, 34–35)

48. Preizkušnja, ki jo prinaša človeško življenje, je tako težka, da jo je treba olajšati z vsemi tistimi duševnimi in telesnimi radostmi, ki človeku naredijo breme njegovega križa ljubše in lažje.

49. Blagoslavljam vse tiste, ki v toplini svojega doma najdejo največje radosti svojega bivanja in si prizadevajo, da iz ljubezni staršev do otrok, ljubezni otrok do staršev in medsebojne ljubezni med brati in sestrami naredijo službo Bogu. Kajti ta enotnost, ta harmonija in ta mir so podobni harmoniji, ki obstaja med Univerzalnim Očetom in njegovo duhovno družino.

50. V teh domovih sije luč duše, prebiva mir mojega kraljestva, in ko pridejo trpljenja, so lažje prenosljiva, trenutki preizkušnje pa manj grenki.

51. Še bolj zaslužni so tisti, ki v tem iščejo zadovoljstvo, da ga prinašajo drugim, in ki se veselijo zdrave radosti svojih bližnjih. To so apostoli radosti in izpolnjujejo veliko poslanstvo.

52. Resnično, pravim vam, če bi znali iskati trenutke zadovoljstva in veselja ter ohranjati ure notranjega miru, bi jih imeli vsak dan svojega zemeljskega bivanja. A za to morate najprej povzdigniti svojo dušo , svoje občutke in način razmišljanja o življenju narediti bolj velikodušne.

53. To sporočilo, ki vam ga pošiljam skozi svojo besedo, je prežeto s svetlobo, ki bo osvetlila vašo pot in vašemu bitju dala vzpon, ki vas bo naučil živeti v miru in zdravo uživati

vse tisto, s čimer sem blagoslovil vaše bivanje.
54. To človeštvo se mora še zelo boriti, da bi premagalo sence bolečine in svojo nagnjenost k lažnim užitkom in zavajajočim zadovoljstvom. Boriti se bo moralo proti svojemu verskemu fanatizmu, ki mu preprečuje spoznati resnico; boriti se bo morala proti fatalizmu, ki jo prepričuje, da vse drsi proti končnemu uničenju, iz katerega se nihče ne more rešiti, in boriti se bo morala proti svojemu materializmu, ki jo sili v iskanje le minljivih užitkov – čutnih užitkov, ki dušo potiskajo v brezno razvad, bolečine, obupa in teme.
55. Dajem vam svojo luč, da zapustite sence in na tem planetu, ki ste ga spremenili v dolino solz, končno odkrijete prave radosti duše in srca, ob katerih so vse druge radosti majhne in nepomembne. (303, 28–33)

X Materializem in spiritualizem

Poglavje 46 – Zablodeli, materialistični človek

Duševna lenoba, nevednost in ošabnost človeka

1. Končni namen stvarjenja tega sveta je človek; za njegovo zadovoljstvo sem dodal ostala bitja in naravne sile, da bi jih uporabljal za svoje preživetje in osvežitev.
2. Če bi Me ljubil in spoznal že od najzgodnejših časov, od svojega duhovnega otroštva, bi danes pripadal svetu velikih duhov, v katerem ne bi bilo ne nevednosti ne razlik, kjer bi bili vsi enaki v znanju in v izpopolnjevanju svojih čustev.
3. A kako počasi se človek razvija! Koliko časovnih obdobij je minilo, odkar živi na Zemlji, in še vedno mu ni uspelo razumeti svoje duhovne naloge in svojega resničnega poslanstva. Ni bil sposoben odkriti v sebi svoje duhovne duše, ki ne umre, ker ima večno življenje; ni razumel, kako živeti v harmoniji z njo, niti ni priznal njenih pravic, in ta, oropana svoje svobode, ni razvila svojih darov in je obstala. (15, 24)
4. Človek je – ko se je odvrnil od izpolnjevanja mojega zakona – ustvaril različne ideje, teorije, religije in doktrine, ki človeštvo razdvajajo in zmedijo ter dušo vežejo na materijo in ji preprečujejo, da bi se svobodno dvignila. Toda luč mojega Svetega Duha osvetljuje vse ljudi in jim kaže pot resničnega življenja, na kateri je le en vodnik, in sicer vest. (46, 44)
5. Materialist ljubi le človeško življenje. Ker pa se zaveda, da je vse v njem minljivo, si prizadeva, da bi ga intenzivno živel.
6. Ko pa se njegovi načrti ali želje ne uresničijo ali ga na kakršen koli način preganja bolečina, obupa in preklinja; izziva usodo in jo krivi za

to, da ne prejema dobrot, na katere misli, da ima pravico.

7. To so šibke duše v neupogljivih telesih, to so moralno nezrela bitja, ki so na različne načine preizkušena, da bi jim postalo jasno, kako napačno vrednotijo dela majhne vrednosti v svoji materializaciji.

8. Kako radi bi materializirani spremenili svojo usodo! Kako močno si želijo, da bi vse potekalo po njihovih predstavah in njihovi volji. (258, 48–50)

9. Zdaj lahko razumete, da sem se ljudem vedno razkrival v modrosti zato, da bi osvobodil duše, ujetne v omejenih zmožnostih uma.

10. Še vedno obstajajo v tem času ljudje z omejenim razumom brez navdiha. Medtem ko bi morali ljudje že imeti jasen in zaradi svojega razvoja odprt um, mnogi še vedno mislijo in živijo kot v primitivnih dobah.

11. Drugi so dosegli velik napredek v znanosti in se zapirajo v svojo domišljavost in egoizem, v prepričanju, da so dosegli vrh znanja. Vendar so na poti svojega duhovnega napredka obstali. (180, 32–33)

12. Če bi človek zavestno živel glede višjega življenja, ki obstaja in vibrira nad njim, in če bi znal vprašati svojega duha – koliko neprijetnosti bi si prihranil, pred koliko brezni bi se rešil. Toda vse življenje prosi za nasvet tiste, ki nimajo rešitve za njegove dvome in negotovosti: znanstvenike, ki so prodrli v materialno naravo, vendar ne poznajo duhovnega življenja, ker je duša v njih zapadla v letargijo.

13. Človekova duša se mora prebuditi, da bi našla sebe, da bi odkrila vse sposobnosti, ki so ji bile zaupane, da bi jo podprle v njenem boju.

14. Danes je človek kot majhen suh list, ki je padel z drevesa življenja in je igrača vetrov, podvržen tisočim spremembam, šibak pred naravnimi silami, krhek in ubog v oblicu smrti, medtem ko bi moral biti gospodar zemlje kot knez, ki sem ga poslal, da se v svetu izpopolni. (278, 4–6)

15. Prišel je čas sodbe, v katerem bom enih vprašal: Zakaj ste Me zanikali? In druge: Zakaj ste Me preganjali? Ali ima pravico zanikati obstoj mojega kraljestva tisti, ki ni bil sposoben prodreti vase? Če ne poznate moje resnice, če je ne znate najti, to ne pomeni, da ta ne obstaja. Če mislite, da obstaja le tisto, kar lahko razumete, potem vam pravim, da še veliko ne veste in da je vaša ošabnost zelo velika.

16. Resnično, pravim vam, kdor zanika Boga in njegovo kraljestvo, je zanikal samega sebe. Kdor hoče črpati moč iz sebe, se ima za neodvisnega in goji ošabno občutek, da je lahko velik, ne da bi potreboval Boga, s tem ne bo prišel daleč na svetu, kmalu bo zašel na napačno pot in njegovo trpljenje bo zelo boleče.

17. Kje so resnično modri?

18. Modrost pomeni čutiti mojo prisotnost. Modrost pomeni, da se pustite voditi moji luči in

izpolnjujete mojo voljo. Modrost je razumevanje zakona, modrost je ljubezen. (282,19-22)

19. Danes je vaša duhovna nevednost tako velika, da, ko pomislite na tiste, ki so odšli v onostranstvo, rečete: »Ubogi, umrl je in moral je vse pustiti za seboj ter je odšel za vedno.«

20. Če bi vedeli, s kakšnim sočustvovanjem vas ta bitja opazujejo iz duhovnega sveta, ko vas slišijo tako govoriti. Sočustvovanje je tisto, kar čutijo do vas ob vaši nevednosti! Kajti če bi jih lahko videli, četudi le za trenutek, bi bili brez besed in prevzeti ob spoznanju resnice! (272, 46-47)

21. Materialnim vrednotam ste pripisali večji pomen, kot ga imajo, o duhovnem pa ne želite nič vedeti, in vaša ljubezen do sveta je postala tako velika, da si celo čim bolj prizadevate zanikati vse, kar se nanaša na duhovno, ker menite, da je to znanje v nasprotju z vašim napredkom na Zemlji.

22. Povem vam, da znanje o duhovnem ne ovira napredka ljudi, niti v zvezi z moralo niti v zvezi z znanostjo. Nasprotno, ta luč ljudem razkriva neskončno bogastvo znanja, ki je njihovi znanosti trenutno še neznano.

23. Dokler se človek ne bo hotel povzpeti po stopnicah duhovnega razvoja, se ne bo mogel približati resnični veličini, ki mu bo tukaj, v naročju njegovega Očeta, prinesla najvišje sreče, da je Božje dete – dostojno dete mojega Duha, zaradi svoje ljubezni, svojega povzdignjenja in svojega znanja. (331, 27–29)

Pomanjkanje pripravljenosti na odrekanje, prizadevanje in prevzemanje odgovornosti

24. Če človeštvo ne bi tako trmasto vztrajalo v svoji nevednosti, bi bilo njegovo bivanje na zemlji drugačno. Toda ljudje se upirajo mojim zapovedim, preklinjajo svojo usodo in namesto da bi sodelovali z menoj v mojem delu, iščejo način, kako obiti moje zakone, da bi uveljavili svojo voljo.

25. Prav tako vam pravim: če bi ljudje pozorno opazovali vsako svoje dejanje, bi opazili, kako se mi upirajo na vsakem koraku.

26. Ko izlivam svoje blagoslove v izobilju na ljudi, postanejo sebični; ko jim dopuščam, da uživajo v radosti življenja, postanejo razuzdani; ko preizkušam njihovo moč, da bi okrepil njihove duše, se upirajo; ko dopustim, da se kelih trpljenja dotakne njihovih ustnic, da bi jih očistil, preklinjajo življenje in čutijo, kako jim vera izginja; ko jim naložim breme velike družine, obupujejo, in ko vzamem enega od njihovih bližnjih s zemlje, Me obtožujejo, da sem nepravičen.

27. Nikoli se ne strinjate, nikoli ne slišim, da bi v svojih preizkušnjah blagoslavljali moje ime, niti ne doživim, da bi poskušali sodelovati v mojem stvariteljskem delu. (117, 55–57)

28. V človeka sem položil veličino, vendar ne tisto, ki jo ta na zemlji išče. Veličina, o kateri govorim, je žrtvovanje, ljubezen, ponižnost, usmiljenje. Človek se nenehno izogiba tem vrlinam, s čimer se odvrača od svoje prave veličine in dostojanstva, ki mu ju je Oče podelil kot svojemu otroku.

29. Bežite pred ponižnostjo, ker menite, da pomeni revščino. Bežite pred preizkušnjami, ker vas strahovi preganjajo, ne da bi razumeli, da osvobajajo vašo dušo. Bežite tudi pred duhovnim, ker menite, da je poglobitev v to znanje izguba časa, pri tem pa ne razumete, da zaničujete višjo luč kot katero koli človeško znanost.

30. Zato sem vam rekel, da je mnogo takih, ki Me kljub svojim zagotovilom, da Me ljubijo, ne ljubijo, in ki, čeprav trdijo, da verujejo v M , nimajo vere. Šli so tako daleč, da so Mi rekli, da so pripravljeni hoditi za Menoj, vendar Me hočejo slediti brez križa. A jaz sem jim rekel, da mora vsak, ki hoče hoditi za Menoj, vzeti svoj križ nase in hoditi za Menoj. Vsak, ki s ljubeznijo objame svoj križ, bo prišel na vrh gore, kjer bo izdihnil svoj zadnji dih na tej zemlji, da bi vstal k večnemu življenju. (80, 37-39)

31. Namesto da bi odpravili bedo, ki jih obdaja povsod, si ljudje danes prizadevajo iz nje iztržiti največjo korist zase.

32. Zakaj se ljudje niso razvili navzgor v želji po idealu, ki jim prinaša čistejša čustva in prizadevanja, ki so bolj vredna duha? Ker niso hoteli gledati onkraj tega, kar je vidno njihovim smrtnim očem, to pomeni, da niso hoteli gledati onkraj svojih stisk, svojih zemeljskih užitkov in svoje materialistične znanosti.

33. Čas, ki jim je bil namenjen na svetu, so porabili in izkoristili za to, da bi imeli čim več bogastva in užitkov – v mislih, da je zanje vse končano, ko se konča življenje telesa.

34. Namesto da bi se razvijal navzgor in se smatral za Božjega otroka, človek v svoji nevedni ošabnosti pade na raven nižjega bitja, in ko mu njegov duh govori o Božanstvu in duhovnem življenju, ga prevzame strah pred Božjo pravičnostjo, in raje utiša ta notranji glas ter ne »zapravlja« misli za ta opozorila.

35. Ni razmišljal niti o lastnem bivanju niti o svojem duševnem in telesnem stanju. Kako bi lahko bilo drugače, kot da je prah in beda, dokler živi in razmišlja na ta način? (207, 18)

36. Moje učenje, ki je v vseh časih razlaga Zakona, prihaja k vam kot pot k Svetlobi, kot varna prehodna pot za duha. Vendar so ljudje v uporabi svobodne volje, ki jim je bila podarjena, in v želji, da bi sledili poti za svoje življenje, vedno izbrali lažjo pot materializacije. Nekateri so pri tem popolnoma prezrli klice vesti, ki vedno usmerjajo k duhovnemu; drugi pa so ustvarili kulte in obrede, da bi verjeli, da trdno hodijo po

duhovni poti, medtem ko so v resnici prav tako sebični kot tisti, ki so iz svojega življenja izgnali moje ime in mojo besedo. (213, 51)

37. Pot je utrjena in vrata so odprta za vsakogar, ki želi priti k meni.

38. Pot je ozka, to vam je že dolgo znano. Nikomur ni neznano, da sta moja zakon in moje učenje izredno čista in neomajna, da nihče ne bi pomislil, da bi ju spremenil po svoji udobnosti ali volji.

39. Široka pot in na stežaj odprta vrata sta vse prej kot tisto, kar vašo dušo vodi v svetlobo, k miru in k nesmrtnosti. Široka pot je pot razuzdanosti, neposlušnosti, ponosa in materializma – pot, ki ji sledi večina ljudi v prizadevanju, da bi ubežali svoji duhovni odgovornosti in notranjemu sodbi svoje vesti.

40. Ta pot ne more biti neskončna, ker ni niti resnična niti popolna. Ker je ta pot, tako kot vse človeško, omejena, bo človek nekega dne prišel na njen konec, kjer se bo ustavil, da bi se z grozo sklonil nad brezno, ki predstavlja konec poti. Takrat bo v srcih tistih, ki so se že davno oddaljili od prave poti, izbruhnil kaos.

41. V nekaterih se bo pojavilo kesanje, zaradi česar bodo našli dovolj svetlobe, da se rešijo, v drugih bo nastala zmeda ob koncu, ki se jim bo zdel nepravičen in nelogičen, spet drugi pa bodo preklinjali Boga in se upirali. A resnično, pravim vam, to bo začetek vrnitve k Svetlobi. (333, 64–68)

Duševna beda človeka

42. Nisem se zmotil v tem, kar sem ustvaril; človek pa je zgrešil predpisano pot in življenje; toda kmalu se bo vrnil k meni kot »izgubljeni sin«, ki je zapravil celotno dediščino.

43. S svojo znanostjo je ustvaril nov svet, lažno kraljestvo. Ustvaril je zakone, si postavil prestol in se opremil s žezlom in krono. A kako minljiva in lažna je njegova slava: zadostuje šibek piš moje pravičnosti, da se njegovi temelji zatresejo in se njegovo celotno kraljestvo sesuje. Kraljestvo miru, pravičnosti in ljubezni, ki ga ni uspel osvojiti, pa je človeškemu srcu tuje.

44. Užitki in zadovoljstva, ki jih ljudem prinašajo njihova dela, so le navidezni. V njihovih srcih grizejo bolečina, nemir in razočaranje, ki se skrivajo za masko nasmeha.

45. To so naredili iz človeškega življenja, kar pa zadeva življenje duše in zakone, ki jo vladajo, so ti bili izkrivljeni, ker so pozabili, da obstajajo tudi sile in elementi, ki oživljajo dušo in s katerimi mora človek ostati v stiku, da bi prestal preizkušnje in skušnjave ter na svoji poti vzpona k popolnosti premagal vse ovire in nasprotja.

46. Svetloba, ki iz neskončnosti doseže vsako dušo, ne izvira iz Kraljevega zvezdnega telesa; moč, ki jo duša prejme iz onostranstva, ni izvir zemlje; vir ljubezni, resnice in zdravja, ki poteši dušino žejo po znanju, ni voda vaših morij ali vaših izvirov; ozračje, ki vas obdaja, ni le

materialno, temveč je izvir, dih in navdih, ki ga človeška duša prejema neposredno od Stvarnika vseh stvari, od Tistega, ki je ustvaril življenje in ga vladajo s svojimi popolnimi in nespremenljivimi zakoni.

47. Če bi človek vložil le malo dobre volje, da se vrne na pot resnice, bi takoj občutil nežnost miru kot spodbudo. Toda kadarkoli se duša pod vplivom materije materializira, podlegne njenim krempljem in namesto da bi bila gospodarica tega življenja, krmarica, ki krmari svojo ladjo, postane sužnja človeških slabosti in nagnjenj ter se v nevihtah potopi.

48. Že sem vam povedal, da duša pride pred telesom, tako kot telo pred oblačili. Telo, ki ga imate, je le začasna obleka duše. (80, 49–53)

49. Ah, če bi le vsi ljudje hoteli uzreti vzhajajočo luč te dobe – koliko upanja bi bilo v njihovih srcih! A oni spijo. Ne znajo niti sprejeti luči, ki jim jo vsak dan pošilja kraljevsko nebesno telo – tiste luči, ki je kot odsev luči, ki jo izžareva Stvarnik.

50. Ta vas boža in vas prebuja k vsakdanjemu boju za preživetje, ne da bi se ljudje, ki so neobčutljivi za lepote stvarstva, za trenutek ustavili, da bi se Mi zahvalili. Veličastvo bi lahko minilo mimo njih, ne da bi ga opazili, kajti vedno se prebudijo polni skrbi in pozabijo moliti, da bi v Meni iskali duhovno moč.

51. Prav tako ne iščejo moči za telo v virih narave. Vsi hitijo sem in tja in se trudijo, ne da bi vedeli zakaj, hodijo naprej, ne da bi imeli pred očmi jasen cilj. Prav v tem brezčutnem in nesmiselnem boju za preživetje so svoje duše materializirali in jih spremenili v sebične.

52. Ko so zakoni duha, ki so luč življenja, pozabljeni, se ljudje uničujejo, se med seboj ubivajo in si iztrgajo kruh, ne da bi slišali glas vesti, ne da bi se ozirali, ne da bi se ustavili, da bi razmislili. 53. A če bi jih kdo vprašal, kako ocenjujejo svoje sedanje življenje, bi takoj odgovorili, da v preteklosti v človeškem življenju še nikoli ni sijalo toliko svetlobe kot zdaj in da jim znanost še nikoli ni razkrila toliko skrivnosti. A to bi morali reči z masko sreče na obrazu, kajti v svojih srcih bi skrivali vso svojo duševno bolečino in bedo. (104, 33–34)

54. Poslal sem dušo, da se inkarnira na Zemlji in postane človek, da bi bil vladar in gospodar vsega, kar na njej obstaja, in ne, da bi bil suženj in žrtev, niti trpeč, kot ga dejansko vidim. Človek je suženj svojih potreb, svojih strasti, svojih slabosti in svoje nevednosti.

55. Je žrtev trpljenja, spodrsljajev in udarcev usode, ki mu jih na poti po zemlji prinaša njegova pomanjkljiva duhovna vzvišenost. Je potrebujoč, ker v nevednosti o dediščini, ki mu pripada v življenju, ne ve, kaj ima, in se vede, kot da nima ničesar.

56. To človeštvo se mora najprej prebuditi, da bo začelo študirati v knjigi duhovnega življenja, in kmalu bo, s prenašanjem tega sveta idej iz generacije v generacijo, vzklilo tisto blagoslovljeno seme, v katerem se bo izpolnila moja beseda.
57. Povedal sem vam, da bo to človeštvo nekega dne doseglo duhovnost in se naučilo živeti v harmoniji z vsem ustvarjenim, ter da bodo duša, razum in srce hodili v koraku. (305, 9-11)

Napačna zemeljska ravnanja in njihove posledice

58. Ko vidim ljudi, zapletene v vojne, kako se med seboj pobijajo zaradi lastništva svetovnih zakladov, ne morem se upreti, da jih vedno znova ne bi primerjal z majhnimi otroki, ki se prepirajo za stvari, ki nimajo nobene vrednosti. Otroci so še vedno ljudje, ki se prepirajo zaradi malo moči ali malo zlata. Kaj pomenijo te posesti v primerjavi z vrlinami, ki jih združujejo drugi ljudje?
59. Človek, ki razdvaja narode, tako da seje sovraštvo v srca, ni primerljiv s tistim, ki svoje življenje posveča nalogi, da seje seme vseobsegajočega bratstva. Kdor povzroča trpljenje svojim bližnjim, ni primerljiv s tistim, ki svoje življenje posveča nalogi, da lajša trpljenje svojih bližnjih.
60. Vsak človek sanja o prestolu na zemlji, čeprav je človeštvo od samega začetka izkusilo, kako malo je prestol v svetu vreden.
61. Obljubil sem vam mesto v mojem kraljestvu, a le redki so ga zasedli, in sicer zato, ker ljudje nočejo razumeti, da je najmanjši podanik kralja nebeških kraljestev večji od najmogočnejšega monarha na zemlji.
62. Ljudje so še vedno majhni otroci; toda velika preizkušnja, ki jih čaka, jim bo v tako kratkem času prinesla toliko izkušenj, da bodo kmalu iz tega otroštva dosegli zrelost in nato – obdarjeni s sadom izkušenj – vzkliknili: »Jezus, naš Oče, je imel prav, pojdimo k Njemu.« (111, 3–7)
63. Ljudje si prizadevajo za nesmrtnost v svetu in jo poskušajo doseči z materialnimi deli, ker zemeljska slava – čeprav je začasna – blešči v očeh in pozabljajo na slavo duha, ker dvomijo v obstoj tistega življenja. Pomanjkanje vere in duhovnosti je tisto, kar je pred oči ljudi položilo tančico skepticizma. (128, 45)
64. Razvoj človeka, njegov napredek, njegova znanost in civilizacija nikoli niso imeli za cilj vzpon duhovne duše, ki je najvišje in najplemenitejše, kar obstaja v človeku. Njegovo prizadevanje, njegova ambicija, njegove želje in skrbi so imele svoj cilj vedno v tem svetu. Tu je iskal znanje, tu je kopičil zaklade, tu si je priskrbel užitke, časti, nagrade, položaje moči in priznanja, tu je hotel najti svojo slavo.
65. Zato vam pravim: medtem ko narava korak za korakom napreduje,

ne da bi se ustavila v svojem zakonu neprestanega razvoja k izpopolnjevanju, k popolnosti, je človek zaostal, ni napredoval; in od tod njegove usodne udarce na zemlji, od tod preizkušnje, ovire in udarci, s katerimi se srečuje na svoji življenjski poti. (277, 42)

66. Resnično želim, da imate hrepenenja, da ste prizadevni, da sanjate o tem, da bi bili veliki, močni in modri, vendar v zvezi z večnimi dobrinami duha.

67. Kajti da bi dosegli ta dobra, so potrebne vse vrline, kot so usmiljenje, ponižnost, odpuščanje, potrpežljivost, velikodušnost, z eno besedo: ljubezen. In vse vrline povzdigujejo, prečiščujejo in izpopolnjujejo dušo.

68. V tem ubogem svetu, v tem minljivem domovanju je moral človek – da bi bil velik, mogočen, bogat ali učen – biti sebičen, lažniv, maščevalen, krut, brezbrižen, nečloveški in ošabni, in vse to ga je moralo pripeljati v skrajno nasprotje temu, kar je resnica, ljubezen, mir, prava modrost in pravičnost. (288, 32)

69. Ko človek duhovno odkrije samega sebe, v sebi čuti prisotnost svojega Očeta. Če pa ne ve, kdo je in od kod prihaja, Me čuti kot oddaljenega, tujega, nedosegljivega ali pa ostane brezčuten.

70. Le prebujena duša lahko vstopi v kraljestvo resnice. Človek je ne bo mogel spoznati zgolj s svojo znanostjo.

71. Vidim, da ljudje stremijo k znanju, slavi, moči, bogastvu in oblasti, in ponujam jim sredstva, da vse to dosežejo – vendar v svojih resničnih, bistvenih lastnostih, v svoji duhovni resnici, ne v zunanjosti in zvijačnosti sveta, ne v minljivem in zavajajočem.

72. Če se človek posveti materialnemu in se zapre v majhen prostor sveta, kakršen je vaš, postane reven, omeji in zatira svojo dušo, zanj ne obstaja nič več razen tega, kar ima, ali tega, kar pozna. Takrat je nujno, da izgubi vse, da bi odprl oči za resnico in, ko spozna svojo zmoto, ponovno usmeril pogled k večnemu. (139, 40–43)

Poglavje 47 – Materializem in spiritualizem

Učinek prevladujočega materializma

1. Resnično, pravim vam, mnogi bodo bežali pred mojim učenjem iz strahu pred duhovno preobrazbo; vendar v njih ne bo govoril niti razum niti duh, ampak nizke strasti »mesa«.

2. Če duša živi v skladu z resnico, beži pred materializmom kot nekdo, ki se umakne iz okuženega okolja. Vzvišena duša najde svoje sreče v morali – tam, kjer vlada mir, kjer prebiva ljubezen. (99, 41-42)

3. Raziskujte mojo besedo, dokler ne boste prepričani o njeni čistosti in resnici. Samo tako boste lahko

pogumno hodili po svoji poti in ostali trdni proti vdoru materialističnih predstav, ki ogrožajo dušo. Kajti materializem je smrt, je tema, je jarem in strup za dušo. Nikoli ne zamenjujte svetlobe ali svobode svoje duše za zemeljski kruh ali za uboge materialne dobrine!

4. Resnično, pravim vam: Kdor zaupa v moj zakon in v veri vztraja do konca, temu nikoli ne bo primanjkovalo materialnega preživetja, in v trenutkih svoje povezanosti z mojim Duhom bo po moji neskončni milosti vedno prejel kruh večnega življenja. (34, 61-62)

5. Materializem predstavlja za razvoj duše ogromno oviro. Pred tem zidom se je človeštvo ustavilo.

6. Nahajate se v svetu, v katerem je človek uspel razviti svoje razumske sposobnosti v uporabi za znanost, povezano z materijo. Toda njegova sposobnost presojanja o obstoju duhovnega je še vedno omejena, njegovo spoznanje glede vsega, kar ne pripada v celoti materiji, je zaostalo. (271, 37-38)

7. Preizkušnje, ki jih doživlja vaš svet, so znamenja konca ene dobe, so propad ali smrtni boj časa materializma; kajti materializem je bil v vaši znanosti, v vaših ciljih in v vaših strastih. Materializem je določal vaše čaščenje Mene in tudi vsa vaša dela.

8. Ljubezen do sveta, pohlep po zemeljskem, telesne želje, uživanje v vseh nizkih strastih, sebičnost, samoljubje in ošabnost so bile sile, s katerimi ste ustvarili življenje v skladu s svojo inteligenco in človeško voljo, katerega sadove sem vam dal požeti, da bi vaša izkušnja postala popolna.

9. A če bo to obdobje, ki se zdaj končuje, v zgodovini človeštva zaznamovano z materializmom – resnično, pravim vam, bo novo obdobje zaznamovano z duhovnostjo. V njej bosta namreč vest in volja Duha na Zemlji ustvarili svet bitij, ki bodo velikodušna v ljubezni – življenje, v katerem se bo čutil duh Očeta, ki vibrira v duhu otrok, ker bodo takrat vsi darovi in sposobnosti, ki danes živijo skriti v vašem bitju, imeli neskončnost kot področje delovanja. (305, 41–42)

Bistvo spiritualizma

10. Spiritualizem ni mešanica religij. Je v svoji preprostosti najčistejše in najpopolnejše učenje, je Božja luč, ki v tem »Tretjem času« prihaja k človeškemu duhu. (273, 50)

11. Spiritualizem sem imenoval razodetje, ki vam govori o življenju duha, ki vas uči, kako stopiti v neposredno povezavo z vašim Očetom, in ki vas dvigne nad materialno življenje.

12. Resnično, pravim vam, spiritualizem ni nič novega, niti ne pripada le temu času, ampak je bilo razodetje, ki se je v skladu z duhovnim razvojem človeštva vedno bolj razkrivalo.

13. Ker je učenje, ki vam ga dajem, spiritualizem, ki vas uči popolne ljubezni do Boga in do vaših bližnjih

ter vas vabi na pot, ki vodi k popolnosti, je bil spiritualizem tudi tisto, kar vas je učil Božji zakon v »Prvem času« in Kristusova beseda v Drugem času. (289, 20–22)

14. Spiritualizem ni religija; je isto učenje, kot tisto, ki sem ga v osebi Jezusa širil po svetu kot vodilo za vse ljudi vseh časov. Je moje učenje o ljubezni, pravičnosti, razumevanju in odpuščanju.

15. V tem »Tretjem času« sem zaradi vašega duševnega, fizičnega in intelektualnega razvoja k vam govoril le z večjo jasnostjo. (359, 60-61)

16. Spiritualizem ruši običaje in tradicije, ki so jih uvedli ljudje in ki so dušo zadrževali. Spiritualizem je neprekinjen razvoj in dvig duše, ki se s pomočjo svojih sposobnosti in lastnosti prečiščuje in izpopolnjuje, dokler ne doseže svojega Stvarnika. Spiritualizem kaže način, na katerega duša izraža svojega Gospoda, ga čuti in sprejema. Spiritualizem osvobaja dušo in jo vodi k razcvetu.

17. Duhovno je univerzalna sila in univerzalna luč, ki je v vsem in pripada vsem. Moja učenja ne smejo nikomur delovati tuja.

18. Lastnosti duha so nespremenljive, ker so vrline moje božanskosti, večne sile. Razumite pa, da bo čistost, ki jo lahko pokažete, večja ali manjša, odvisno od tega, kako ste živeli. (214, 57–59)

Kdo se lahko upravičeno imenuje spiritualist?

19. Kdor je zaradi svoje vztrajnosti, svojega razvoja in svoje ljubezni do naukov Očeta dosegel določeno duhovnost, bo spiritualist, čeprav tega ne izreče z usti.

20. Kdor ima vero in v svojem delovanju kaže velikodušnost, bo odražal tisto, kar ima njegov duh. (236, 27-28)

21. Spiritualist ve, da je Vsemogočni v vsem, da so svet, vesolje in neskončnost prežeti z mojo esenco in mojo prisotnostjo.

22. Kdor Me tako spozna in razume, je živ tempelj Boga in ne bo več materializiral razodetij Duha s simboli ali podobami. (213, 31-32)

23. Spiritualizem je razodetje, ki vam razkriva in uči vse, kar imate in nosite v sebi. Omogoča vam spoznati, da ste Božje delo, da niste le snov, da obstaja nekaj nad vašim »mesom«, kar vas dvigne nad raven narave, ki vas obdaja, in nad umazanijo vaših strasti.

24. Ko človek doseže duhovnost, bo vsaka zapoved in vsak nauk postal del svetlobe njegove duše. Tudi če se njegov spomin ne bo spomnil niti ene povedi ali ene same besede mojega poučevanja, bo v sebi nosil njihovo bistvo, ker jih je razumel, ker jih čuti in upošteva. (240, 17–18)

25. Dober duhovnik bo tisti, ki se kljub vsem revščini materialnih dobrin počuti kot gospodar, bogat in srečen, ker ve, da ga njegov Oče ljubi, da ima brate in sestre, ki jih ljubi, in da so zakladi sveta v

primerjavi z bogastvom duše drugotnega pomena.

26. Tudi tisti bo dober duhovnik, ki kot lastnik materialnih dobrin ve, kako jih uporabiti za dobre namene, in jih uporablja kot sredstva, ki mu jih je dal Bog, da izpolni pomembno poslanstvo na zemlji.

27. Ni nujno, da ste revni, prezirani ali nesrečni, da bi se šteli med tiste, ki mi sledijo, prav tako pa ni nujno, da sodite med tiste, ki trpijo, da bi vas ljubil. V resnici vam pravim, da morate po moji volji biti vedno močni, zdravi in lastniki vsega, kar sem ustvaril za vas.

28. Kdaj boste razumeli, da ste lastniki svoje dediščine, da morate ceniti vsako milost in vsemu dati pravo mesto v življenju? (87, 28-30)

Spiritualizem v religijah in veroizpovedih

29. Danes ljudje živijo v obdobju zmede, ker niso razumeli, da naj bi jih njihovo celotno življenje in vsa njihova prizadevanja vodila k razvoju njihovega duha, katerega cilj naj bi bil dialog njihovega duha z duhom Stvarnika.

30. Kult, ki ga danes priznava večina ljudi, je materializem.

31. Dokler bodo verska učenja in religije vztrajale pri svojih razlikah, bo svet še naprej gojil sovraštvo in ne bo mogel narediti odločilnega koraka k resničnemu čaščenju Boga.

32. Toda kdaj se bodo ljudje razumeli in združili ter tako naredili prvi korak k medsebojni ljubezni, če še vedno obstajajo ljudje, ki menijo, da imajo ključ ali skrivnost za rešitev duš in ključe večnega življenja, in ne priznavajo vseh tistih, ki hodijo po drugih poteh, ker po njihovem mnenju niso vredni, da pridejo k Bogu?

33. Zavedajte se torej resničnega cilja spiritualizma, katerega učenje stoji nad vsako veroizpovedjo, vsako človeško ideologijo in vsako sekto. (297, 38–41)

34. Spiritualizem ni nova nauka, ki želi doseči razvoj verskih naukov preteklih časov – ne, je isto razodetje kot v prvem in drugem »času«. Je temelj vseh religij, na katerega želim človeštvo v teh časih ločenosti spomniti, da ne bi pozabilo svojih izvorov.

35. Človekova dela, njegovi običaji in načini, kako vplivati na čute, da bi se v svojih različnih religijah hvalil in bil ponosen nanje, so v nasprotju s tem, kar želi moje delo pokazati svetu. (363, 9)

36. V tem času vam dajem nova učenja, o katerih morate razmišljati – učenja ljubezni, ki vas odrešujejo in povzdigujejo, resnice, ki naj bodo, čeprav grenke, luč na vaši poti.

37. Spiritualizem bo v tem času, tako kot krščanstvo v preteklosti, preganjan in preganjan z jezo, krutostjo in besom ; toda sredi boja se bo duhovno pokazalo, pri tem delalo čudeže in osvojilo srca.

38. Materializem, sebičnost, ošabnost in ljubezen do sveta bodo sile, ki se bodo uprle temu razodetju, ki ni novo niti se ne razlikuje od tistega, ki sem vam ga

prinesel v preteklih časih. Učenje, ki sem vam ga zdaj razodel in ki mu vi dajete ime spiritualizem, je jedro zakona in učenja, ki vam je bilo razodeto v »Prvem« in »Drugem času«.

39. Ko bo človeštvo razumelo resnico tega učenja, njegovo pravičnost in neskončna spoznanja, ki jih razkriva, bo iz svojega srca izgnalo vsak strah, vsak predsodek in ga sprejelo za vodilo svojega življenja. (24, 48–51)

40. Resnično, pravim vam, po vseh koncih sveta so razpršeni spiritualisti – zreli ljudje, ki bodo prinesli mir človeštvu.

41. Vendar vam pravim, da združitev spiritualistov z vsega sveta ne bo potekala z organizacijo nove cerkve, kajti njihova moč ne bo materialna. Njihova enotnost bo obstajala v mislih, idejah in v zvezi z njihovim delovanjem, in na ta način bo njihova moč nepremagljiva, saj so jo črpali iz večnega vira, ki je v mojem duhu.

42. Vsem vam navdihujem svojo resnico in vas tudi obiskujem, da bi iz vaših src in razumov izginile vse nečistosti, saj se te ne smejo mešati z mojo svetlobo.

43. Vsi imate dolžnost poskrbeti, da se spiritualistično učenje razlaga in jasno razume prek vaših duhovnih sposobnosti ter da ga človeške filozofije ne onesnažijo. (299, 30–32)

44. Resnično, pravim vam, zgodovina spiritualizma bo v zgodovini človeštva zapisana z bleščečimi črkami.

45. Ali se ni Izrael postal nesmrtni z osvoboditvijo izpod egiptovskega jarma? Ali se niso kristjani na svojem zmagovitem pohodu postali nesmrtni z ljubeznijo? Enako se bodo tudi spiritualisti postali nesmrtni v svojem boju za svobodo duha. (8, 64-65)

Poglavje 48 – Duhovne darove in duhovnost

Duhovne sposobnosti človeka

1. Kadarkoli se to dvomljivo, nevernostno in materialistično človeštvo sreča z božanskim razodetjem ali s tem, kar imenuje čudež, takoj išče razloge ali dokaze, da bi dokazalo, da nadnaravnega dela ni in da tak čudež ni obstajal.

2. Ko se pojavi človek, ki kaže duhovno sposobnost, ki je nenavadna, se sreča s posmehom, dvomom ali ravnodušnostjo, da bi utišali njegov glas. In ko narava kot orodje moje božanskosti usmerja svoj glas pravičnosti in svoje opozorilne klice k ljudem, ti vse pripisujejo naključju. A človeštvo še nikoli ni bilo tako neobčutljivo, gluho in slepo za vse božansko, duhovno in večno kot v teh časih.

3. Milijoni ljudi se imenujejo kristjani, vendar večina ne pozna Kristusovega učenja. Trdijo sicer, da ljubijo vsa dela, ki sem jih storil kot človek; vendar s svojim načinom

verovanja, mišljenja in gledanja na stvari dokazujejo, da ne poznajo bistva mojega učenja.

4. Učil sem vas o življenju duše, razkril sem vam sposobnosti, ki so v njej; zato sem prišel na svet.

5. Zdravil sem bolnike brez kakršnih koli zdravil, govoril sem z duhovi, osvobajal sem obsedene od tujih in nadnaravnih vplivov, pogovarjal sem se z naravo, kot človek sem se spremenil v duhovno bitje in kot duhovno bitje spet v človeka, in vsako od teh del je imelo vedno za cilj, da vam pokaže pot k razvoju duše. (114, 1-4)

6. V sebi imate prave zaklade, sposobnosti in nadarjenosti, ki jih niti ne slutite, in zaradi svoje nevednosti jočete kot potrebni. Kaj veste o moči molitve in sili misli? Kaj veste o globokem pomenu dialoga od duha do duha? Nič, vi materialistično in zemeljsko usmerjeno človeštvo! (292, 14)

7. Od sveta pričakujem duhovno preporod. Pri Meni imajo imena, po katerih se razlikujejo posamezne cerkve ali sekte, nikakršnega pomena, niti večji ali manjši razkošje njihovih obredov in zunanjih oblik čaščenja. To doseže le človeške čute, ne pa mojega Duha.

8. Od ljudi pričakujem duhovno preporod, saj pomeni povzdignjenje življenja, ideal popolnosti, ljubezen do dobrega, usmerjenost k resnici, izvrševanje dejanj ljubezni, harmonijo s samim seboj, kar je harmonija z drugimi in s tem z Bogom. (326, 21–22)

9. Duhovnost ne pomeni pobožnosti, niti ne predpostavlja izvajanja kakršnega koli obreda, prav tako pa ni zunanja oblika čaščenja. Duhovnost pomeni razvoj vseh človeških sposobnosti – tako tistih, ki pripadajo njegovi človeški strani, kot tudi tistih, ki ležijo onkraj telesnih čutov in so moči, lastnosti, sposobnosti in čuti duše.

10. Duhovnost je pravilna in dobra uporaba vseh darov, ki jih ima človek. Duhovnost je harmonija z vsem, kar vas obdaja. (326, 63–66)

11. Nekoč sem vas učil največje vrline, ki je usmiljenje; navdihnil sem vaša srca in naredil vaša čustva občutljiva. Zdaj vam razkrivam darove, s katerimi je obdarjena vaša duša, da jih razvijete in uporabite za delanje dobrega med svojimi bližnjimi.

12. Poznavanje duhovnega življenja vam bo omogočilo, da boste opravili podobna dela, kot jih je opravljal vaš Učitelj. Spomnite se, da sem vam rekel, da boste, če razvijete svoje sposobnosti, delali prave čudeže. (85, 20–21)

13. Vsi imate darove Duha, ki se v tem »Tretjem času« začenjajo razvijati zaradi razvoja, ki so ga dosegle duše. Intuicija, duhovni vid, razodetje, preroštvo, navdih se jasno kažejo med ljudmi, in to je napoved novega časa, to je luč Knjige sedmih pečatov, ki se je v tem času odprla pri šestem poglavju.

14. Toda vi, ki veste, čemu služijo te manifestacije, in razumete čas, v

katerem živite – usmerite svoje duhovne darove na pot ljubezni. Bodite vedno pripravljeni ponuditi svojo ljubečo pomoč in boste v skladu z mojim zakonom ter boste svojim bližnjim služili kot zgled. Takrat boste moji učenci in boste kot taki priznani. (95, 18)

15. Ko se bodo ljudje nekoč ljubili in znali odpuščati, ko bo v srcih obstajala ponižnost in bodo dosegli, da se duh uveljavi nad telesom, ne bodo niti »meso« niti svet niti strasti več tvorili tistega gostega zastora, ki vam preprečuje, da bi videli pot za seboj ali pred seboj. Nasprotno: »meso«, ki bo po duhovno preoblikovano s sledovanjem mojega učenja, bo kot služabnik, poslušen navodilom vesti, v nasprotju s tem, kar je danes: ovira, past, preveza pred očmi duha. (122, 32)

16. Intuicija, ki je duhovno videnje, sposobnost slutnje in preroštvo, osvetljuje razum in povzroča, da srce bije hitreje ob sporočilih in glasovih, ki jih prejema iz neskončnosti. (136, 46)

17. Z darom intuicije, ki sem ga podelil vsem ljudem, lahko odkrijete mnoge stvari, ki so skrite v skrivnosti src – mnoge tragedije, ki ne zadevajo le zemeljskega življenja vaših bližnjih, ampak tudi njihovo dušo.

18. Kako lahko prodrete v intimnost teh src, ne da bi jih ranili in ne da bi oskrunili njihove skrivnosti? Kako odkriti tiste skrite bolečine, ki zasenčijo življenje vaših bližnjih? Že sem vam to povedal : intuicija, tista sposobnost, ki je del duhovne daritve vidnosti in ki naj bi se v vas v celoti razvila skozi molitev, vam kaže pot, kako olajšati bolečino vsakega vašega bližnjega. (312, 73-74)

19. Koliko skrivnosti je še za človeka. Obkrožajo ga nevidna in neotipljiva bitja, ki bi mu morala biti že vidna in otipljiva.

20. Življenje, polno lepote in razodetij, utripa nad človeškim bivanjem, toda ljudje v svoji slepoti še niso sposobni tega videti. (164, 56-57)

21. Človek, pripravljen z mojim učenjem, bo sposoben opraviti nadčloveška dela. Iz njegove duše in telesa bo izžarevala luč, moč in energija, ki mu bosta omogočili uresničiti tisto, česar inteligenca sama ne more doseči. (252, 4–5)

22. To je čas, v katerem bo božanska luč v polnosti zasijala v mojih naslednikih, ki bodo razkrivali darove Duha in dokazovali, da ne potrebujejo niti zemeljskih dobrin niti posvetnih znanosti, da bi delali dobro in izvrševali čudeže. V mojem imenu bodo zdravili, ozdravljali brezupno bolne, spreminjali vodo v balzam in obujali mrtve iz njihovih grobov. Njihova molitev bo imela moč, da pomiri nevihte, umiri naravne sile in se bori proti epidemijam in slabim vplivom.

23. Obsedeni bodo prek besede, molitve in pooblastila mojih novih učencev osvobojeni svojih obsedenosti, svojih preganjalcev in zatiralcev. (160, 28–29)

24. Duševno preoblikovanje pomeni plemenitenje čustev, čistost v življenju, vero, ljubezen do bližnjega, pomoč bližnjemu, ponižnost pred Bogom in globoko spoštovanje prejetih darov. Če boste dosegli kaj od teh vrlin, boste s svojim duhovnim pogledom začeli prodirati v dom ljubezni in popolnosti. Prav tako lahko, če dosežete duhovnost, že na zemlji rečete, da živite v duhovni domovini, čeprav je to le v trenutkih vaše molitve. Hkrati boste prejeli luč, ki vam razkriva dogodke, ki ležijo v prihodnosti, saj za vzpenjajočo se dušo prihodnost ni več skrivnost.

25. Da, učenci, le v človeškem življenju človek ne ve, kaj se bo zgodilo v prihodnosti, kaj bo prišlo jutri. Ne pozna svojega poslanstva, ne ve, katero pot mora ubrati, in kakšen bo njegov konec.

26. Človek ne bi prenesel znanja o vseh preizkušnjah, ki jih mora prestati v svojem bivanju. Zato sem v svoji usmiljeni ljubezni do njega med njegovo sedanjostjo in prihodnostjo položil tisti zastor skrivnosti in tako preprečil, da bi se njegov um zmedel, če bi vedel vse, kar mora še doživeti in prestati.

27. Duša pa, bitje, ki je obdarjeno z močjo in ustvarjeno za večnost, ima v sebi sposobnost, da pozna prihodnost – dar, da prepozna svojo usodo, in moč, da razume in sprejme vse preizkušnje, ki jo čakajo. Vede, da bo na koncu poti, če jo bo prehodila v poslušnosti zakonu, prišla v deželo obljube, raj duše, ki je stanje povzdignjenosti, čistosti in popolnosti, ki ga bo na koncu dosegla.

28. Ne morete doseči stopnje duhovnosti svojega Učitelja, da bi vedeli, kaj vam prinaša usoda, kaj vam prinaša prihodnost; toda zaradi vašega notranjega dviga vam bom dal slutiti bližino kakšnega dogodka.

29. To sposobnost slutnje, ta duhovni pogled v prihodnost, to znanje o vaši usodi boste dosegli le v tolikšni meri, kolikor se bo vaše bitje, sestavljeno iz telesa in duše, postopoma višje razvijalo na poti duhovnosti, kar je vera, iskrenost, ljubezen do življenja, ljubezen in pripravljenost pomagati bližnjim, ponižnost in ljubezen do vašega Gospoda. (160, 6-9, 13-14)

30. Bodite budni v duhu, da ne boste bojovali proti tistim, ki se tako kot vi odpravljajo izpolnjevat poslanstva, ki so jim bila zaupana s strani moje Božanskosti – da boste lahko prepoznali prave in lažne preroke ter potrdili dela enih in uničili dela drugih.

31. Kajti to je čas, v katerem so se vse sile dvignile v boj. Glejte, kako dobro bojuje proti zlu, svetloba proti temi, znanje proti nevednosti, mir proti vojni. (256, 66)

Pogoji in značilnosti prave duhovnosti

32. Vedite, da v vsakem človeku prebiva Jud. Da, učenci, kajti v vašem primeru je telo Jud duše; telo je tisto, ki se upira, da bi zasijala luč

duhovnosti, ki preži na dušo, da bi jo potisnilo v materializem, v nizke strasti.

33. A ker vas vaše telo pripelje na rob prepada, ga ne smete obsoditi. Ne, saj ga potrebujete za svoj napredek in ga morate premagati s svojo duhovnostjo, tako kot sem jaz premagal Judasa s svojo ljubeznijo. (150, 67–68)

34. Preden se odpravite, da bi poučevali moja življenjska načela in razlagali njihovo vsebino, morate začeti s tem, da sledite nauku, ki sem vam ga razodel, tako da ljubite svoje bližnje, vodite življenje, usmerjeno v duhovno, in svojo pot posejete z dejavnostjo ljubezni in svetlobo. Če tega ne storite, vam že zdaj pravim, da niste razumeli spiritualizma. On vam razkriva vašo pravo naravo, skozi njega si lahko ustvarite jasno predstavo o svojem Očetu in spoznate sebe.

35. Res je, da za doseganje duhovnosti potrebujete določeno mero odpovedi, napora in pripravljenosti na žrtvovanje. A ko se v vas prebudi hrepenenje po višjem bivanju, ko v vašem bitju začne sijati ljubezen ali ko se pojavi hrepenenje po duhovnem, bo za vas, namesto žrtvovanja ali odrekanja, radost, da se znebite vsega, kar je v vas neuporabnega, škodljivega ali slabega. (269, 46–47)

36. Vedno se zavedajte, da ste pred Menoj vsi enaki, da ste vsi imeli isti izvor in da imate vsi isti cilj, čeprav se zunanje usode vsakega od vas kažejo drugače.

37. Nikoli ne pozabite, da morate vsi priti k Meni, kar pomeni, da morate vsi – čeprav na različne načine – opraviti potrebne zasluge, da dosežete najvišjo duhovno višino. Zato nikoli ne glejte nikogar kot manjvrednega.

38. V spiritualistu se ne sme nikoli ukoreniniti domišljavost. Nasprotno, vedno naj ga spremlja pristna skromnost, takrat bodo njegova dejanja, namesto da bi slepila z lažno svetlobo, našla odmev v srcih njegovih bližnjih. (322, 32–34)

39. Dobri sejalci spiritualizma se nikoli ne bodo odlikovali po ničemer zunanjem ali materialnem. Pri njih ne bo niti oblačil niti insignij niti kakršnega koli posebnega načina govorjenja. Vse v njihovem ravnanju bo pričalo o preprostosti in ponižnosti. Vendar – če se bodo po čem odlikovali, bo to njihova ljubezen do bližnjega in njihova duhovnost.

40. Pravi pridigarji spiritualizma ne bodo pritegnili pozornosti s svojo zgovornostjo, ampak z modrostjo in preprostostjo svojih besed, predvsem pa z iskrenostjo svojih del in dobroto svojega življenja. (194, 24–25)

41. Duhovnost je jasnost, je preprostost, je predanost ljubezni in je boj za doseganje popolnosti duše. (159, 64)

Blagodejni učinek duhovnosti

42. S pomočjo duhovnosti dosežemo stopnjo povzdignjenosti, ki človeku omogoča, da sprejema

ideje, ki presegajo tisto, kar lahko sluti njegov razum, in da ima moč nad materialnim.

43. Razmislite: Če se duhovno povzdignjenje duše uresniči pri študiju materialnega stvarstva, ki vam ga predstavlja narava, ali pri katerem koli drugem človeškem cilju, si lahko predstavljate sadove , ki bi jih lahko poželi, če vaša odkritja ne bi bila pripisana le raziskovanju z razumom, ampak bi k temu prispevalo tudi duhovno razodetje, ki bi vam ga dal Tisti, ki je vse ustvaril. (126, 26–27)

44. Ko bodo ljudje dosegli duhovnost, bodo bitja, ki bodo nad vsem, kar jih obdaja. Do sedaj so bili namreč le šibka bitja, izpostavljena naravnim silam, močem in vplivom, ki ne bi smeli biti nad človekom, ker niso nad njim. (280, 29)

45. Resnično, pravim vam, tudi duhovnost se bo dedovala, zato si morate prizadevati, da svojim otrokom posredujete čistost srca in dovzetnost za duhovno. Zahvalili se vam bodo, ker ste se izkazali za usmiljene, ko ste jim podarili telo, ki je prosto strasti, z jasnim razumom, občutljivim srcem in dušo, ki je budna za klic svoje vesti. (289, 65)

46. Edini cilj mojega dela je duhovno preoblikovanje vseh ljudi, kajti v duhovnem preoblikovanju bodo postali eno in se bodo razumeli med seboj. V duhovnem preoblikovanju bodo videli, kako izginjajo imena in zunanje oblike njihovih religij, ki so bile vzrok za njihovo duhovno ločenost, saj je vsaka na svoj način razlagala svojega Boga.

47. Takoj ko se bodo vsi približali na svojih različnih poteh duhovnosti, bodo spoznali, da je edino, kar jim je manjkalo, osvoboditev od materializma, da bi lahko duhovno razlagali tisto, kar so vedno razumeli v materialnem smislu.

48. Duhovnost je vse, kar v tem času zahtevam od ljudi, potem bodo v okviru dovoljenega videli, da so se njihovi najvišji ideali izpolnili in njihovi najtežji konflikti rešili. (321, 22-23, 29)

XI Človeštvo

Poglavje 49 – Religija in sodstvo

Nobena religija ali veroizpoved ni edina prava

1. Ne prihajam, da bi med ljudmi vzbudil verski fanatizem; moje učenje je zelo daleč od tega, da bi učilo napačne stvari; hočem izboljšanje, vero, ljubezen do bližnjega, duhovnost. Fanatizem je temna preveza pred očmi, je nezdrava strast, je tema. Bodite pozorni, da to slabo seme ne prodre v vaša srca. Upoštevajte, da fanatizem včasih daje vtis ljubezni.

2. Razumite, da je ta tema v tem času prizadela človeštvo. Spoznajte, da čeprav so poganska ljudstva izginila s površja zemlje in se večina

človeštva izreka za čaščenje pravega Boga, Me ljudje ne poznajo niti Me ne ljubijo; kajti njihove vojne, njihovo sovraštvo in njihovo pomanjkanje harmonije so dokaz, da Me še ne pustijo živeti v svojih srcih.

3. Nad temo tega verskega fanatizma in tega malikovanja se približujejo veliki viharji, ki bodo prečistili duhovni kult tega človeštva. Ko bo to delo opravljeno, bo v neskončnosti zasijala mavrica miru. (83, 60–62)

4. Dopustil sem, da na zemlji obstajajo religije, ki so za dušo poti, ki vodijo k Bogu. Vsaka religija, ki uči dobro in ljubezen ter hvali usmiljenje, je dobra, ker vsebuje luč in resnico. Če ljudje v njih zakrnijo in tisto, kar je bilo prvotno dobro, spremenijo v slabo, se pot izgubi pod materializmom in grehom.

5. Zato vam v tem času ponovno kažem svojo resnico, ki je pot, bistvo življenja in zakon, da bi ta zakon, ki je svetilnik in vodilna zvezda, iskali onkraj oblik in obredov, onkraj vsega človeškega. Kdor Me tako išče, bo spiritualist. (197, 10–11)

6. Nihče ne bo izgubljen; nekateri bodo na poti, ki sem vam jo pokazal, prispeli prej, drugi pa na poteh, ki jim sledijo, kasneje.

7. V vseh religijah lahko človek sprejme tisto učenje, ki ga potrebuje, da postane dober. A če tega ne doseže, krivi religijo, ki se ji izpoveduje, in ostane tak, kakršen je bil vedno.

8. Vse vere so poti; nekatere so popolnejše od drugih, vendar vse stremijo k dobremu in si prizadevajo priti k Očetu. Če vas v veri, ki jo poznate, kaj ne zadovoljuje, ne izgubite vere vame. Hodite po poti ljubezni do bližnjega in našli boste odrešitev, kajti moja pot je osvetljena z močjo ljubezni. (114, 43)

9. Religije so majhne stranske poti, ki duše vodijo k pravi poti, po kateri lahko korak za korakom vzpenjajo, dokler ne pridejo k Meni. Dokler se ljudje na zemlji izpovedujejo različnim religijam, so razdeljeni. A ko bodo enkrat na poti ljubezni in resnice, bodo združeni, bodo postali eno s tisto edino lučjo; kajti obstaja le ena resnica. (243, 5)

10. Združitev religij bo prišla, ko se bo duh ljudi dvignil nad materializem, nad tradicije, predsodke in fanatizem . Takrat se bodo ljudje duhovno združili v eni sami bogoslužbi: v delovanju dobrega iz ljubezni do Boga in bližnjega. Ko se bo to zgodilo, bo človeštvo vstopilo v obdobje izpopolnjevanja. (187, 43)

11. Duševna razdeljenost ljudi izhaja iz tega, da so nekateri uporabili eno vejo (drevesa božjih razodetij), drugi pa drugo vejo. Obstaja le eno drevo, njegovih vej pa je veliko. Toda ljudje niso hoteli razumeti mojih naukov na ta način, in spori jih ločujejo ter poglabljajo njihova nesoglasja. Vsakdo verjame, da ima resnico, vsakdo se počuti v pravici. A jaz vam pravim: dokler

boste okusili le plod ene veje in zavračali plodove ostalih, ne boste prišli do spoznanja, da vsi plodovi izvirajo z božanskega drevesa, katerih celota šele predstavlja popolno resnico.

12. Ko vam govorim o teh resnicah, ne mislite, da ima Mojster v mislih zunanje oblike čaščenja različnih religij, ampak temeljno načelo, na katerem temelji vsaka od njih.

13. Zdaj se čuti močan vihar. Njegovi sunki vetra, ko stresajo drevo, strgajo njegove različne plodove, in okusili jih bodo tisti, ki jih prej niso poznali.

14. Nato bodo rekli: »Kako smo bili zavedeni in slepi, ko smo – gnani od našega fanatizma – zavrnili vse plodove, ki so nam jih ponujali naši bratje, samo zato, ker nam niso bili znani!«

15. Del moje luči je v vsaki skupini ljudi, v vsaki skupnosti. Zato se nihče ne hvali, da ima vso resnico. Razumite torej: če želite prodreti globlje v jedro večnosti, če želite priti dlje, kot ste doslej prišli, morate najprej združiti spoznanja enih z drugimi in na ta način z vsemi drugimi. Iz te harmonije bo zasijala jasna in zelo svetla luč, ki ste jo doslej iskali po svetu, ne da bi jo našli.

16. »Ljubite se med seboj«, to je moja maksima, moja najvišja zapoved za ljudi, ne glede na veroizpovedi ali vero.

17. Približajte se drug drugemu z izpolnjevanjem te najvišje zapovedi in v vsakem od vas boste našli Mene. (129, 36–41)

Nasprotovanje razvoju s strani religij

18. Človeku je bilo njegovo človeško življenje pomembnejše od duhovnega, čeprav se je pogosto zavedal, da je človeško minljivo, duhovno pa večno. To je razlog, da je, čeprav je napredoval v svoji civilizaciji in znanosti, duhovno obstal in v svojih religijah zaspal.

19. Oglejte si eno religijo za drugo in videli boste, da nobena od njih ne kaže znakov razvoja, razcveta ali izpopolnitve. Vsaka se razglaša za najvišjo resnico; toda ker tisti, ki se k njej priznavajo, menijo, da v njej najdejo in spoznajo vse, si ne prizadevajo narediti niti koraka naprej.

20. Božanska razodetja, Božji zakon, moje učenje in moja sporočila so vam od samega začetka pojasnila, da je človek bitje, ki je podvrženo razvoju. Zakaj torej nobena od vaših veroizpovedi ne potrjuje in ne preverja te resnice?

21. Povem vam: le tista nauka, ki prebuja dušo, ki v njej prižiga luč, ki jo spodbuja in ji razkriva, kar skriva v sebi, ki jo vsakič, ko spotakne, ponovno dvigne in ji omogoča, da napreduje, ne da bi obstala – le ta nauka je navdihnjena z resnico. A ni to prav tisto, kar vam je moje učenje vedno razkrivalo?

22. Kljub temu ste že dolgo duhovno zastali, ker ste bili bolj zaskrbljeni za to, kar zadeva vaše

življenje na zemlji, kot za to, kar zadeva vašo dušo. Da pa ne bi popolnoma opustili duhovnega, ste svoje religije oblikovali tako, da vas niti najmanj ne motijo pri opravljanju vaših del in dolžnosti na zemlji.

23. Ko torej sledite tej verski tradiciji, mislite, da ste pravični pred Bogom, s tem skušate pomiriti svojo vest in verjamete, da si zagotovite vstop v nebeško kraljestvo.

24. Kakšna nevednost, človeštvo! Kdaj se boš končno prebudilo v resničnost? Ali ne opazite, da mi, ko sledite svojim verskim običajem, ničesar ne dajete, in da tudi vaša duša ostane prazna?

25. Ko zapustite svoje cerkve in rečete: »Sedaj sem izpolnil svojo dolžnost do Boga«, ste padli v veliko zmoto, ker mislite, da ste Mi nekaj dali, čeprav bi morali vedeti, da Mi ne morete ničesar dati, lahko pa veliko prejmete od Mene in si veliko priskrbite sami.

26. Verjamete, da se izpolnjevanje zakona omejuje na obiskovanje teh krajev, in to je še ena velika zmota. Kajti ti kraji bi morali biti šola, kjer bi se učenec učil za kasneje. Ko se vrne v vsakdanje življenje, bi moral naučeno lekcijo uporabiti v praksi, kar je pravo izpolnjevanje zakona. (265, 22–27)

Odnos med religijo in znanostjo

27. Od začetka časov so imeli glasniki zakona in nauka Duha za nasprotnika znanstvenika. Med njima so izbruhnile velike bitke in prišel je čas, da vam nekaj povem o teh sporih.

28. Ustvaril sem ta svet, da bi služil inkarniranim dušam kot začasni dom. A preden so ga naselile, sem jih opremil z zmožnostmi duha, uma in volje.

29. Vnaprej sem poznal usodo in razvoj svojih stvaritev. V zemljo, njeno notranjost, površino in ozračje sem vložil vse potrebne elemente za ohranjanje, vzdrževanje, razvoj in tudi osvežitev človeškega bitja. A da bi človek lahko odkril skrivnosti narave kot vira življenja, sem dopustil, da se je prebudila njegova inteligenca. Tako so se človeku razkrili začetki znanosti, za katero ste vsi sposobni, čeprav so vedno obstajali ljudje z večjim nadarjenjem, katerih poslanstvo je bilo, da naravi iztrgajo skrivnost njenih sil in elementov v dobro in za veselje človeštva.

31. Prav tako sem na zemljo poslal velike duhove, da bi vam razkrili nadnaravno življenje – tisto, ki stoji nad to naravo, onkraj znanosti. Skozi ta razodetja se je slutilo obstoj univerzalnega, močnega, ustvarjalnega, vsemogočnega in vsepovsod prisotnega bitja, ki za človeka pripravlja življenje po njegovi smrti, večno življenje duše.

32. A ker so eni prinašali duhovne misije, drugi pa znanstvene, so se eni in drugi, religije in znanost, v vseh časih dvignili kot sovražniki v boju drug proti drugemu.

33. Danes vam pravim, da snov in duh nista nasprotni sili; med njima

naj vlada harmonija. Svetloba so moja duhovna razodetja, in svetloba so tudi razodetja in odkritja znanosti. A če ste od mene slišali, da pogosto kritiziram delo znanstvenikov, je to zato, ker so mnogi med njimi zlorabili energijo, prej neznane elemente in sile narave za uničujoče namene, za sovraštvo, sovražnost, maščevanje, zemeljsko vladavino in neizmerno hrepenenje po moči.

34. Lahko vam povem, da mi je pri tistih, ki so svojo misijo izpolnili z ljubeznijo in dobrimi nameni – pri tistih, ki so spoštljivo in ponižno vstopili v moje skrivne zakladnice –, prineslo veselje, da sem jim razkril velike skrivnosti v dobro moje hčere, človeštva.

35. Znanost je človeštvo od začetka sveta spodbudila, da stopi na pot materialnega napredka, na kateri je človek na vsakem koraku našel sadove znanosti – ene sladke, druge grenke.

36. Zdaj je prišel čas, ko morate razumeti, da vsa svetloba pripada mojemu Duhu, da vse, kar je življenje, izvira iz moje Božanskosti, ker sem jaz skrivna zakladnica, izvir in izvor celotnega stvarstva.

37. Ti boji duhovnega proti znanstvenemu bodo izginili iz življenja ljudi do te mere, da se bo duhovno z znanostjo združilo v eno samo svetlobo, ki bo osvetljevala pot človeka vse do neskončnosti. (233, 25-34)

Strogo in nepravično zemeljsko sodstvo

38. Prihajam, da razveljavim vaše zmotne zakone, da vas bodo vladali le tisti, ki so oblikovani po mojih zapovedih in so v skladu z mojo modrostjo. Moji zakoni so zaznamovani z ljubeznijo in ker izvirajo iz moje božanskosti, so nespremenljivi in večni, medtem ko so vaši minljivi in včasih kruti ter sebični.

39. Očetov zakon je sestavljen iz ljubezni, iz dobrote, je kot balzam, ki tolaži in dvigne grešnika, da lahko prenese popravo svojih prekrškov. Zakon Očetove ljubezni tistemu, ki greši, vedno ponuja velikodušno priložnost za moralno obnovo, medtem ko vaši zakoni ravno nasprotno ponižujejo in kaznujejo tistega, ki je grešil, in pogosto tudi nedolžne in šibke.

40. V vašem sodstvu je trdota, maščevanje in pomanjkanje usmiljenja. Kristusov zakon je poln ljubeče prepričljivosti, neskončne pravičnosti in najvišje poštenosti. Vi sami ste svoj sodnik, jaz pa sem vaš neutrudni zagovornik; vendar morate vedeti, da obstajata dva načina, kako plačati za svojo krivico: eden z ljubeznijo in drugi z bolečino.

41. Izberite sami, še vedno uživate dar svobodne volje. (17, 46–48)

42. Jaz sem Božanski sodnik, ki nikoli ne izreče težje obsodbe, kot je prekršek. Koliko tistih, ki se pred menoj obtožujejo, najdem nedolžne. Koliko pa nasprotno

razglaša svojo nedolžnost, jaz pa jih najdem pokvarjene in krive.

43. Kako nepravično je človeško sodstvo! Koliko žrtev slabih sodnikov odplačuje tuje prekrške! Koliko nedolžnih je videlo, kako se pred njihovimi očmi zapirajo rešetke zapora, medtem ko krivec prosto hodi naokrog in nevidno nosi s seboj breme svojih tatvin in zločinov. (135, 2-3)

44. Ker je človeško pravosodje nepopolno, so vaši zapori polni žrtev, mesta usmrtitev pa so omadeževana s krvjo nedolžnih. Oh, koliko zločincev vidim, kako uživajo svobodo in spoštovanje na svetu, in koliko pokvarjenim ste postavili spomenike, da bi počastili njihov spomin!

45. Če bi lahko videli te bitja, ko živijo v duhovnem svetu in se v njihovih dušah razsvetli luč! Namesto nesmiselnih in neuporabnih počastitev bi jim poslali molitev, da bi jih potolažili v njihovem težkem kesanju. (159, 44-45)

Trdosrčna samopravnost človeka

46. Naj vas vodi ljubezen, da boste postali pravi glasniki Božjega tolažnika. Kajti vi, ki niste padli v nobeno brezno, ste vedno hitro pripravljeni obtoževati in soditi. Svojim bližnjim sodite brez najmanjšega sočutja, in to ni moje učenje.

47. Če bi, preden sodite, raziskali sebe in svoje napake – zagotavljam vam, da bi bila vaša sodba sočutnejša. Tiste v zaporih imate za slabe in tiste v bolnišnicah za nesrečne. Držite se stran od njih, ne da bi se zavedali, da so vredni vstopiti v kraljestvo moje ljubezni. Ne želite pomisliti, da imajo tudi oni pravico prejemati sončne žarke, ki so bili ustvarjeni, da vsem bitjem brez izjeme dajejo življenje in toploto.

48. Ti ljudje, zaprti v krajih pokore, so pogosto ogledala, v katerih se ljudje ne želijo videti, ker vedo, da bo podoba, ki jim jo bo to ogledalo razkrilo, v mnogih primerih podoba obtožbe. (149, 51–53)

Zemeljsko pravosodje kot nujno zlo

49. Pravosodje, ki obstaja na zemlji, še vedno ne kaže pravičnih del. Vidim pomanjkanje usmiljenja, nerazumevanje in trdoto src. Vendar bo vsak še prejel svojo popolno sodbo.

50. Dopustil sem te preizkušnje, in dokler človek ne izpolnjuje mojih zakonov, dokler se obrača stran od izpolnjevanja njihovih zapovedi, bo na zemlji nekdo, ki bo upogibal njegovo srce, ki ga bo ranil.

51. Če bi izpolnjevali zakon, na svetu ne bi bili potrebni sodniki, ne bi bilo kazni, ne bi potrebovali vlad. Vsak bi sam odločal o svojih dejanjih in vsi bi bili vladani zame. Vsi bi bili navdihnjeni z mojimi zakoni in vaša ravnanja bi bila vedno dobrodelna, imela bi za cilj duhovnost in ljubezen.

52. Toda človeštvo je padlo v globoke brezne: nemoralnost, pohota, greh so se polastili človeških src, in to so posledice: morate piti grenke kelhe, morate trpeti ponižanja s strani tistih ljudi, ki, čeprav so vaši bratje, na zemlji izvajajo moč.
53. Vendar bodite ponižni, potrpite s sodbami, pomislite, da sem jaz popoln sodnik. (341, 53)

Poglavje 50 – Izobraževanje in znanost

Ponos in znanstvena domišljavost

1. Vprašam ljudi tega časa, ki se imajo za najbolj napredne v vsej zgodovini tega sveta: Ali ste ob vseh svojih nadarjenostih našli kakšen način, da bi ustvarili mir, pridobili moč in dosegli blaginjo, ne da bi ubili, uničili ali zasužnjili svoje bližnje? Ali verjamete, da je vaš napredek resničen in pristnen, če se moralno valjate v blatu in duhovno tavate v temi? Ne borim se proti znanosti, saj sem jo sam vdihnil človeku; kar mi ni všeč, je namen, za katerega jo včasih uporabljate. (37, 56)
2. Človeštvo, hči svetlobe, odpri oči, spoznaj, da že živiš v dobi Duha!
3. Zakaj si Me pozabila in hotela svojo moč primerjati z mojo? Povem ti, da ti bom tisti dan položil žezlo v roke, ko bo učenjak s svojo znanostjo ustvaril bitje, ki bo podobno vam, ga opremil z dušo in mu dal duha. Toda tvoja žetev bo sprva drugačna. (125, 16-17)
4. Zakaj so obstajali in obstajajo ljudje, ki so, potem ko so s pomočjo sposobnosti, ki jim jih je podelil Stvarnik, spoznali človeško znanost, to isto uporabili za boj proti božanski znanosti in njeno zavračanje? Ker jim njihova domišljavost ne dopušča, da bi s ponižnostjo in spoštovanjem vstopili v Gospodovo zakladnico, in ker iščejo svoj cilj in prestol na tem svetu. (154, 27)
5. Danes se človek počuti velikega, povzdiguje svojo osebnost in se sramuje reči »Bog«. Daje mu druga imena, da ne bi ogrozil svojega domišljavosti, da ne bi padel s podstavka svojega družbenega položaja. Zato Me imenujejo: Kozmična inteligenca, Arhitekt vesolja. A jaz sem vas naučil, da mi pravite »Oče naš«, »Moj Oče«, tako kot sem vas naučil v »Drugi dobi«. Zakaj ljudje verjamejo, da ponižujejo ali zmanjšujejo svojo osebnost, če me imenujejo »Oče«? (147, 7)
6. Kako globoko je človek padel v svoj materializem, da je na koncu zanikal Tistega, ki je vse ustvaril! Kako se je lahko človeški um tako zelo zatemnil? Kako je vaša znanost lahko zanikala Mene ter oskrunila življenje in naravo, kot je to storila?
7. V vsakem delu, ki ga odkrije vaša znanost, sem prisoten; v vsakem delu se razodeva moj zakon in se sliši moj glas. Kako to, da ti ljudje ne čutijo, ne vidijo in ne slišijo? Ali je

morda znak napredka in civilizacije, da zanikajo moj obstoj, mojo ljubezen in mojo pravičnost? Potem niste nič bolj napredni od primitivnih ljudi, ki so v vsaki naravni sili in v vsakem čudežu narave znali odkriti delo božanskega, višjega, modrega, pravičnega in mogočnega bitja, kateremu so pripisovali vse dobro v vsem, kar obstaja, in ga zato častili. (175, 72–73)

8. Ponovno dajem ljudem svojo besedo, da vedo, da niso zapuščeni, da se prebudijo skozi glas svojega duha in spoznajo, da dušo po tem življenju čakajo velika božanska čudeža.

9. O njih sem govoril ljudem, in isto doživi tisti, ki zna moliti, da bi stopil v stik z duhovnim, tako kot to priča tudi tisti, ki se s pomočjo znanosti poglablja v skrivnosti narave. Na teh dveh poteh bosta tako razum kot duh vedno bolj odkrivala, kolikor bolj bosta iskala.

10. Toda kdaj bo prišel čas, ko se bo človek pri svojem študiju in raziskovanju navdihoval z ljubeznijo? Šele ko se bo to zgodilo, bo njegovo delo na svetu trajno. Dokler bo motiv znanosti hrepenenje po moči, ošabnost, materializem ali sovraštvo, bodo ljudje neprestano doživljali grajanje razbesnelih naravnih sil, ki kaznujejo njihovo nepremišljenost.

11. Koliko se jih je napihnilo v zlu, v ošabnosti, v svojem praznem prizadevanju, koliko si je nadelo krone, čeprav so ubogi in duhovno goli. Kako velik je nasprotje med tem, kar vi šteje za svojo resnico, in mojo resnico! (277, 31–32, 36)

Posledice materialističnega razumskega mišljenja

12. Če bi ljudje čutili resnično ljubezen do svojih bližnjih, ne bi morali trpeti kaosa, v katerem se nahajajo; vse v njih bi bilo v harmoniji in miru. Toda te božanske ljubezni ne razumejo in hočejo le znanstveno resnico, izpeljano resnico – tisto, ki jo lahko dokažejo s svojimi človeškimi miselnimi potmi: hočejo resnico, ki nagovarja možgane, ne tisto, ki doseže srce, in zdaj imajo rezultat svojega materializma: sebično, lažno in s trpljenjem prežeto človeštvo. (14, 42)

13. Ne domišljajte si ničesar glede sadov vaše znanosti, kajti zdaj, ko ste v njej dosegli tako velik napredek, človeštvo najbolj trpi, obstaja največ revščine, nemira, bolezni in bratomornih vojn.

14. Človek še ni odkril prave znanosti – tiste, ki se doseže po poti ljubezni.

15. Poglejte, kako vas je zaslepila domišljavost; vsak narod bi rad imel največje učenjake na svetu. Resnično, pravim vam, znanstveniki niso globoko prodirali v skrivnosti Gospodove. Lahko vam povem, da je znanje, ki ga ima človek o življenju, še vedno površno. (22, 16–18)

16. Kaj je tisto, kar v teh trenutkih na zemlji najbolj hrepenite? Mir, zdravje in resnico. Resnično, pravim

vam, teh darov vam vaša znanost ne bo dala, tako kot ste jo uporabljali.

17. Učenjaki sprašujejo naravo in ona jim odgovarja na vsako vprašanje; vendar za temi vprašanji ne stojijo vedno dobri nameni, dobra volja ali ljubezen do bližnjega. Ljudje so nezreli in nerazumni, ki naravi iztrgajo njene skrivnosti in oskrunijo njeno najgloblje bistvo – ki je ne častijo, ko iz njenih virov črpajo surovine, da bi si med seboj delali dobro kot pravi bratje in sestre, ampak zaradi sebičnih in včasih pogubnih ciljev.

18. Celotno stvarstvo jim govori o Meni in njegov glas je glas ljubezni; toda kako malo jih je znalo slišati in razumeti ta jezik!

19. Če pomislite, da je stvarstvo tempelj, v katerem prebivam, se ne bojite, da se bo tam pojavil Jezus, prijel bič in pregnal trgovce in vse, ki ga oskrunjujejo? (26, 34, 37)

20. Človeku sem razodel dar znanosti, ki je luč. A človek je z njo ustvaril temo ter povzročil bolečino in uničenje.

21. Ljudje menijo, da so na vrhu človeškega napredka. Zato jih vprašam: Ali imate mir na zemlji? Ali med ljudmi vlada bratstvo, v domovih pa morala in krepost? Ali spoštujete življenje svojih bližnjih? Ali upoštevate šibke? — Resnično, pravim vam, če bi te vrline obstajale v vas, bi imeli najvišje vrednote človeškega življenja.

22. Med ljudmi vlada zmeda, ker ste tiste, ki so vas pripeljali v pogubo, povzdignili na piedestal. Zato ne sprašujte, zakaj sem prišel k ljudem, in se vzdržite sodbe o tem, da se razodajam skozi grešnike in nevedne; kajti vse, kar vi imate za nepopolno, ni nujno tako. (59, 52–54)

23. Učenjak išče razlog za vse, kar je in kar se dogaja, in upa, da bo s svojo znanostjo dokazal, da zunaj narave ni nobenega načela ali resnice. A jaz jih imam za nezrele, šibke in nevedne. (144, 92)

24. Znanstveniki polni domišljavosti obravnavajo božja razodetja kot nezaslužna njihove pozornosti. Ne želijo se duhovno povzdigniti k Bogu, in če ne razumejo česa od tega, kar jih obdaja, to zanikajo, da ne bi morali priznati svoje nesposobnosti in nevednosti. Mnogi med njimi želijo verjeti le v tisto, kar lahko dokažejo.

25. Kakšno tolažbo lahko ti ljudje prinesejo v srca svojih bližnjih, če ne prepoznajo prvotnega načela ljubezni, ki vlada stvarstvu, in poleg tega ne razumejo duhovnega smisla življenja? (163, 17–18)

26. Kako daleč se je ta človeštvo oddaljilo od mojih navodil! Vse v njej je površno, lažno, zunanje, pompozno. Zato je njena duhovna moč nična, in da bi nadomestila pomanjkanje moči in razvoja v svoji duši, se je vrgla v naročje znanosti in razvila inteligenco.

27. Na ta način je človek s pomočjo znanosti prišel do tega, da se počuti močnega, velikega in mogočnega. A jaz vam pravim, da sta ta moč in ta velikost nepomembni v primerjavi z

močjo duše, ki ji niste dovolili, da bi rasla in se razkrila. (275, 46–47)

28. Danes vsak dan jeste grenke plodove drevesa znanosti, ki so ga ljudje tako nepopolno negovali, ker si niste prizadevali za harmoničen razvoj vseh svojih darov. Kako bi torej lahko usmerili svoje odkritje in svoja dela v pravo smer, ko ste izurili le inteligenco, dušo in srce pa zanemarili?

29. Med vami so ljudje, ki so kot divje zveri, ki svojim strastem dajejo popolnoma prosto pot, ki čutijo sovraštvo do svojih bližnjih, ki so krvoločni in si prizadevajo, da bi bratska ljudstva spremenili v sužnje.

30. Če bi kdo verjel, da bi moje učenje lahko povzročilo moralni propad človeka – resnično, vam pravim, da se močno moti; in da bi to dokazal dvomljivcem, materialistom in ošabnim tega časa, jim bom dovolil, da požanjejo in pojedo sad svoje znanosti, dokler se ga ne naveličajo, dokler se iz njihove duše ne iztrga izpoved, ki mi pravi: »Oče, odpusti nam, le Tvoja moč bo sposobna ustaviti sile, ki smo jih v svoji nerazumnosti sprostili.« (282, 15–17)

31. Človeška znanost je dosegla mejo, do katere jo lahko človek v svojem materializmu pripelje. Kajti znanost, ki jo navdihuje duhovni ideal ljubezni, dobrega in izpopolnjevanja, lahko pride veliko dlje, kot ste jo vi pripeljali.

32. Dokaz, da vaš znanstveni napredek ni imel za motiv medsebojne ljubezni, je moralni propad narodov, je bratomorna vojna, je lakota in bedo, ki vladata povsod, je nevednost o duhovnem. (315, 53-54)

33. Kaj naj vam povem o vaših današnjih učenjakih, o tistih, ki izzivajo naravo ter njene sile in elemente in s tem prikazujejo dobro kot nekaj slabega, kot » «? Doživeli bodo veliko trpljenje, ker so odtrgali in pojedli nezreli plod z drevesa znanosti – plod, ki bi ga lahko dozoreli le z ljubeznijo. (263, 26)

34. Ker človeštvo ni v skladu z Univerzalnim zakonom, ki vlada celotnemu stvarstvu, bo nastalo neobvladljivo stanje, ki se bo izrazilo v nasilju naravnih sil.

35. Človek je razcepil atome, njegov razvit možgan pa to odkritje izkorišča za pridobivanje največjih sil in povzročanje smrti.

36. Če bi se človek duhovno razvil v enaki meri kot njegova znanost in intelekt, bi odkritje novih naravnih sil uporabil le v korist človeštva. Toda njegova duhovna zaostalost je velika; zato je njegov sebični um svojo ustvarjalno moč uporabil v škodo človeštva in uporabil sile uničenja, pri čemer se je odvrnil od Jezusovih načel ljubezni in usmiljenja. Če torej vidite, da se z neba zlije ognjeni potop, se to ne bo zgodilo zato, ker bi se odprlo samo nebo ali bi vas mučil sončev ogenj – ne, to je delo človeka, ki bo sejal smrt in uničenje. (363, 23–25)

37. Narodi napredujejo in njihovo znanstveno znanje se vedno bolj povečuje. Vendar vas vprašam:

kakšna je to »modrost«, s katero se ljudje, čim bolj se vanjo poglabljajo, tem bolj oddaljujejo od duhovne resnice, v kateri leži vir in izvor življenja?

38. To je človeška znanost, to je učenost, kot jo razume človeštvo, obolelo za egoizmom in materializmom.

39. Potem je to znanje napačno in ta znanost slaba, saj ste z njo ustvarili svet bolečine. Namesto svetlobe vlada tema, saj narode vedno bolj poganjate v uničenje.

40. Znanost je luč, luč je življenje, je moč, zdravje in mir. Ali je to sad vaše znanosti? Ne, človeštvo! Zato vam pravim: dokler ne boste dopustili, da svetloba Duha prodre temo vašega uma, vaša dela nikoli ne bodo mogla imeti visokega in duhovnega izvora, nikoli ne bodo mogla biti več kot le človeška dela. (358, 31–34)

41. Poklicali bodo tudi zdravnike. Vprašal jih bom, kaj so storili s skrivnostjo zdravja, ki sem jim jo razkril, in z zdravilnim balzamom, ki sem jim ga zaupal. Vprašal jih bom, ali so v resnici čutili tujo bolečino, ali so se sklonili do najrevnejšega ležišča, da bi tistega, ki trpi, ozdravili z ljubeznijo. Kaj Mi bodo odgovorili tisti, ki so dosegli veličastvo, dobro življenje in razkošje z bolečino svojih bližnjih – bolečino, ki je niso vedno znali olajšati ? Vsi si bodo v svojih srcih zastavljali vprašanja in Mi bodo morali odgovoriti v luči svoje vesti. (63, 62)

42. Koliko duševno mrtvih mora tavati po svetu in čakati, da jih telesna smrt pripelje v mojo prisotnost, da bi slišali Gospodov glas, ki jih dvigne k resničnemu življenju in jih ljubkuje. Kakšno hrepenenje po obnovi bi lahko gojili na zemlji, saj se nepreklicno in za vedno štejejo za izgubljene, čeprav so se počutili sposobne resničnega kesanja in poprave svojih pregrešnih dejanj?

43. Vendar pa so v mojo prisotnost prišli ne le tisti, ki so jim odrekli odrešitev duše in so prišli k meni brez upanja, ampak tudi tisti, ki so jih znanstveniki glede na telo obsodili na smrt. Jaz, ki imam življenje, sem jih iztrgal iz krempljev telesne smrti. Toda kaj počnejo v svetu tisti, katerim sem zaupal zdravje duše in telesa? Ali morda ne poznajo visokega poslanstva, ki jim ga je Gospod zaupal, da bi ga izpolnili? Ali moram jaz, ki sem jih poslal s sporočilom zdravja in življenja, neprestano sprejemati njihove žrtve? (54, 13-14)

Navdih novih znanstvenih spoznanj s strani Boga in duhovnega sveta

44. Če bi bili znanstveniki, ki poganjajo in spreminjajo vaš svet, navdihnjeni z ljubeznijo in dobrim, bi že odkrili, koliko spoznanj imam pripravljenih za znanost tega časa, in ne le tega zelo majhnega dela, na katerega so tako ponosni.

45. Salomon je bil imenovan modri, ker so bile njegove sodbe, nasveti in

izreki zaznamovani z modrostjo; njegov sloves je presegel meje njegovega kraljestva in dosegel druge dežele.

46. Toda ta mož, čeprav je bil kralj, je ponižno pokleknil pred svojim Gospodom in prosil za modrost, moč in zaščito, ker je spoznal, da je le moj služabnik, in pred menoj je položil svoj žezlo in krono. Če bi vsi učenjaki, vsi znanstveniki ravnali enako – kako velika bi bila takrat njihova modrost, koliko doslej še neznanih naukov bi jim bilo razodetih iz moje knjige Božanske modrosti! (1, 57–59)

47. Vprašajte svoje učenjake, in če so iskreni, vam bodo povedali, da so prosili Boga za navdih. Vendar bi jim podaril več navdihov, če bi Me za to prosili z več ljubezni do svojih bratov in z manj domišljavosti do samih sebe.

48. Resnično, pravim vam: vse, kar ste nabrali resničnega znanja, prihaja od mene; vse, kar imajo čistega in vzvišenega, bom v tem času uporabil v vašo korist, saj sem vam to podelil prav zato. (17, 59-60)

49. Človekova duša se je razvila, zato je napredovala tudi njegova znanost. Dovolil sem mu, da spozna in odkrije tisto, česar prej ni vedel; vendar se ne sme posvečati le materialnim delom. Podelil sem mu to luč, da si pridobi mir in srečo v duhovnem življenju, ki ga čaka. (15, 22)

50. Če ste nekaj svojih znanosti uporabili za to, da ste Me preučevali in sodili – ali se vam ne zdi bolj razumno, da bi jih uporabili za to, da raziskujete sebe, dokler ne spoznate svoje narave in odpravite svoj materializem? Morda mislite, da vam vaš Oče na poti vaših dobrih znanosti ne more pomagati? Resnično, pravim vam, če bi bili sposobni čutiti bistvo božanske ljubezni, bi znanje zlahka prišlo do vašega uma, ne da bi morali utruditi svoj um in se izčrpati s študijem tistih znanj, ki jih imate za globoka, a so v resnici le v vašem dosegu. (14, 44)

51. Pri velikih človeških delih je prisoten vpliv in delovanje visokih duhovnih bitij, ki nenehno vplivajo na miselne sposobnosti ljudi in svojim inkarniranim bratom in sestram navdihujejo ali razkrivajo neznano.

52. Zato pravim učenjakom in znanstvenikom vseh časov: ne morete se hvaliti s tem, kar razumete, niti s tem, kar delate, saj ni vse vaše delo. Kolikokrat služite tistim duhovnim bitjem, o katerih vam govorim, le kot orodje! Ali vas ni pogosto presenetil obseg vaših odkritij? Ali si niste v skrivnem priznali, da niste bili sposobni poskusiti tistega, kar ste že uresničili? Tukaj imate odgovor. Zakaj se potem s tem hvalite? Zavedajte se, da vaše delo usmerjajo višja bitja. Nikoli ne poskušajte spreminjati njihovih navdihov, saj so vedno usmerjeni v dobro. (182, 21–22)

53. Ker je človeštvo doživelo razvoj znanosti in videlo odkritja, v katera

prej ne bi verjelo – zakaj se potem upira verjeti v razvoj duše? Zakaj se oklepa nečesa, kar ga zadržuje in dela lenega?

54. Moje učenje in moja razodetja v tem času so v skladu z vašim razvojem. Naj se znanstvenik ne domišlja zaradi svojega materialnega dela in svoje znanosti, saj je v njej vedno prisotno moje razodetje in pomoč duhovnih bitij, ki vas navdihujejo iz onostranstva.

55. Človek je del stvarstva, ima nalogo, ki jo mora izpolniti, tako kot jo imajo vsa Stvarnikova bitja; vendar mu je bila podeljena duhovna narava, inteligenca in lastna volja, da bi z lastnim prizadevanjem dosegel razvoj in izpopolnitev duhovne duše, ki je najvišje, kar ima. S pomočjo duhovne duše lahko človek razume svojega Stvarnika, spozna njegove dobrote in občuduje njegovo modrost.

56. Če bi se, namesto da bi postali ošabni zaradi svojega zemeljskega znanja, osvojili vse moje delo, za vas ne bi bilo nobenih skrivnosti, spoznali bi se kot bratje in sestre in se ljubili, kakor vas ljubim jaz: v vas bi bila dobrota, usmiljenje in ljubezen, in zato tudi enotnost z Očetom. (23, 5-7)

Priznanje znanstvenikom, ki delujejo za dobro človeštva

57. Človeška znanost je zemeljsko-vidni izraz duhovne sposobnosti, ki jo je človek dosegel v tem času. Delo človeka v tem času ni le produkt uma, temveč tudi njegovega duševnega razvoja. (106, 6)

58. Znanost, usmerjena v materialno, vam je razkrila mnoge skrivnosti. Vendar nikoli ne pričakujte, da vam bo vaša znanost razkrila vse, kar morate vedeti. Znanost ljudi tega časa je imela tudi svoje preroke, iz katerih so se ljudje norčevali in jih imeli za norce. A kasneje, ko se je izkazalo, da je bilo tisto, kar so ti oznanjali, resnično, ste bili osupli. (97, 19)

59. Vaša oči niso hotele gledati tiste luči, ki vam jo je vsak od mojih poslancev prinesel kot sporočilo ljubezni, najsi jih imenujete preroki, vidci, razsvetljeni, zdravniki, filozofi, znanstveniki ali duhovniki.

60. Ti ljudje so širili luč, a vi niste hoteli prepoznati njihove luči; šli so pred vami, a vi niste hoteli slediti njihovim stopinjam; za vzor so vam zapustili pot žrtvovanja, bolečine, usmiljenja, vi pa ste se bali slediti njihovemu zgledu, ne da bi se zavedali, da je bolečina tistih, ki Mi sledijo, radost duha, pot, polna cvetja, in obzorje, polno obetov.

61. A niso prišli, da bi vonjali cvetje zemlje niti da bi se opajali s minljivimi užitki sveta; kajti hrepenenje njihove duše ni bilo več usmerjeno v nečisto, ampak v visoko.

62. Trpeli so, a niso iskali tolažbe, ker so vedeli, da so prišli, da bi sami tolažili. Od sveta niso pričakovali ničesar, ker so po boju pričakovali radost, da bodo videli vstajenje duš

k veri in življenju – vseh tistih, ki so odpadli od resnice.

63. Kdo so ta bitja, o katerih vam govorim? Povem vam, da gre za vse tiste, ki so vam prinesli sporočila svetlobe, ljubezni, upanja, zdravja, vere, odrešitve – ne glede na to, kakšno ime so imeli ali na kakšen način ste jih videli pojaviti se ali kakšen naziv so nosili na zemlji. (263, 20–24)

64. Znanstvenikom ne odrekam svojega priznanja, saj sem jim zaupal nalogo, ki jo opravljajo. Vendar je mnogim med njimi primanjkovalo molitve, ljubezni do bližnjega in dviga duše, da bi bili resnični pomočniki ljudem. (112, 25)

65. Današnji ljudje so razširili svoja kraljestva, obvladujejo in prečkajo celotno zemljo. Ni več neznanih celin, dežel ali morij. Ustvarili so poti po kopnem, morju in zraku; toda nezadovoljni s tem, kar imajo na svojem planetu kot dediščino, raziskujejo in preiskujejo nebesno oblo, v želji po še večjih območjih vladavine.

66. Blagoslavljam hrepenenje po znanju pri mojih otrocih, in njihovo prizadevanje, da bi bili modri, veliki in močni, mi je v neomejeno zadovoljstvo. Toda tisto, česar moja pravičnost ne odobrava, je nečimrnost, na kateri pogosto temeljijo njihovi ambiciozni cilji, ali sebični namen, ki ga občasno zasledujejo. (175, 7-8)

67. Človeka sem obdaril z inteligenco, ki mu omogoča, da raziskuje sestavo narave in njene pojavne oblike, in mu sem dovolil, da opazuje del vesolja in čuti izraze duhovnega življenja.

68. Kajti moje učenje ne zadržuje duš niti ne ovira razvoja človeka – nasprotno, osvobaja in razsvetljuje ga, da raziskuje, razmišlja, preiskuje in si prizadeva. Toda tisto, kar človek šteje za vrhunec svojega intelektualnega raziskovanja, je komaj začetek! (304, 6)

Poglavje 51 – Vladarji, zloraba moči in vojne

Minljiva iluzija zemeljske moči in veličine

1. Jaz sem tisti, ki vam postavlja preizkušnje na pot, da bi zadržal vašo dušo, kadar se oddalji od poti mojega zakona in želi živeti samo po lastni volji. Raziskujte razlog za preizkušnje, jaz vam to dovolim, da bi potrdili, da je vsaka od njih kot dlet, ki obdeluje vaše srce. To je eden od razlogov, zakaj vas bolečina približuje Meni.

2. Toda človek je vedno iskal užitke, hrepenel je po moči in veličastvu, da bi se na zemlji povzdignil v gospodarja in vladarja nad svojimi lastnimi brati.

3. Ker sem vas vse ustvaril z enako ljubeznijo – zakaj so potem vedno obstajali tisti, ki so se pretvarjali, da so nekaj višjega? Zakaj so obstajali tisti, ki so ljudi v ponižanju vladali z bičem? Zakaj obstaja tisti, ki zavrača ponižne in čigar srce ostane

nepremično, ko povzroča bolečino svojemu bližnjemu? Ker so to duše, ki Me še niso spoznale kot Očeta, ki ljubi vsa svoja bitja, niti kot edinega Gospoda vseh živih bitij.

4. Zato obstajajo ljudje, ki si prisvajajo oblast in ne upoštevajo svete pravice človeka. Služijo Mi kot orodja za mojo pravičnost, in čeprav mislijo, da so veliki gospodarji in »kralji«, so le hlapci. Odpustite jim! (95, 7–8)

5. Poglejte ljudi in vladarje zemlje. Kako kratka je njihova slava in njihova vladavina. Danes jih njihovi narodi povzdignejo, jutri pa jih strmoglavijo s prestola.

6. Naj nihče ne išče svojega prestola v tem življenju, kajti v mislih, da napreduje, bo zaviral svoj tek, vaša usoda pa je, da napredujete, ne da bi se ustavili, dokler ne pridete do vrat mojega kraljestva. (124, 31)

7. Resnično, pravim vam, z današnjimi mogočnimi se bo končalo, da bi naredili prostor tistim, ki bodo zaradi ljubezni in usmiljenja do svojih bližnjih veliki in močni, mogočni in modri. (128, 50)

8. Tisti ljudje, ki trenutno gojijo le ambiciozno hrepenenje po moči in zemeljskih slava, vedo, da je njihova najmočnejša nasprotnica duhovnost, zato jo bojujejo. In ker predčutijo boj, ki se že bliža – bitko duha proti zlu –, se bojijo izgubiti svoje posesti in se zato upirajo svetlobi, ki jih nenehno preseneča v obliki navdiha. (321, 12)

9. Kako potrebni pridejo tisti, ki so bili na zemlji veliki in mogočni, k mojim nebeškim vratom, ker so pozabili na duhovne zaklade in pot k večnemu življenju! Medtem ko je resnica mojega kraljestva razodeta ponižnim, je skrita učenjakom in izobraženim, ker bi z duhovno modrostjo storili isto, kar so storili z zemeljsko znanostjo: v tej luči bi iskali prestole za svojo domišljavost in orožje za svoje spore. (238, 68)

Samovoljna uporaba nasilja nad ljudmi in narodi

10. Poglejte ljudi, ki vodijo narode, ustvarjajo doktrine in jih vsiljujejo ljudem. Vsak razglaša premoč svoje doktrine, toda vprašam vas: kakšen je bil sad vsega tega? Vojne s svojim spremstvom revščine, trpljenja, uničenja in smrti. To je bil pridelek, ki so ga predstavniki takih teorij poželi tukaj na zemlji.

11. Upoštevajte, da se nisem uprl svobodni volji človeštva, čeprav vam moram reči, da ne glede na to svobodo vest neprestano govori k srcu tistega, ki se oddaljuje od pravičnosti, ljubezni do bližnjega in razuma. (106, 11)

12. Če bi Kristus v tem času kot človek prišel nazaj na zemljo, na Golgoti ne bi več rekel: »Oče, odpusti jim, ker ne vedo, kaj delajo«, kajti zdaj prejemate v izobilju luč Duha in duše so se močno razvile. Kdo ne ve, da sem jaz dajalec življenja, da zato nihče ne sme odvzeti življenja svojega bližnjega? Če človek ne more dati življenja, tudi nima pravice vzeti tistega, česar ne more vrniti.

13. Ljudje, mislite, da izpolnjujete moj zakon, samo zato, ker pravite, da imate vero in da upoštevate zunanje bogoslužje? V zakonu vam je bilo rečeno: »Ne ubijaj«, vendar kršite to zapoved, saj na oltarju svojega greha v potokih prelivate kri svojih bližnjih. (119, 27–28)

14. Svetu ponujam mir, toda ponos velikih narodov z njihovo lažno močjo in lažnim sijajem zavrača vsak klic vesti in se pusti odnesti le svojim ambicioznim ciljem in svojim sovražnim čustvom.

15. Človek se še vedno ne nagiba k dobremu, pravičnosti in razumu, še vedno se ljudje dvigajo in obsojajo zadeve svojih bližnjih; še vedno verjamejo, da lahko ustvarijo pravičnost. Ali ne mislite, da bi se morali namesto sodnikov raje imenovati morilci in rablji?

16. Močni so pozabili, da obstaja lastnik vsega življenja; vendar jemljejo življenje svojih bližnjih, kot da jim pripada. Množice ljudi kličejo po kruhu, pravičnosti, domu, oblačilih. Pravičnost bom ustvaril jaz, ne ljudje niti njihova učenja. (151, 70–72)

17. Blagoslovljeno ljudstvo: tisti možje, ki se v narodih, v ljudstvih zemlje dvigajo, polni samovlade in zahtev po moči, so velike duše, opremljene z močjo in nosilci velikih poslanstev.

18. Vendar pa niso v službi moje božanskosti. Svojih velikih nadarjenosti in sposobnosti niso postavili v službo ljubezni in usmiljenja. Ustvarili so si svoj svet, svoj zakon, svoj prestol, svoje vazale, svoja vladarska območja in vse, kar si lahko zastavijo za cilj.

19. A ko začutijo, da se njihov prestol trese pod udarci nesreč, ko čutijo, da se bliža vpad mogočnega sovražnika, ko vidijo, da so njihovi zakladi in njihovo ime v nevarnosti, se z vso svojo močjo, polni megalomanskega ponosa, zemeljske domišljavosti, sovraštva in zlonamernosti, vržejo proti sovražniku, ne glede na to, ali njihovo delo, njihova ideja za seboj pušča le sled bolečine, uničenja in zla. V mislih imajo le uničenje sovražnika, vzpostavitev še večjega prestola, da bi imeli čim večjo oblast nad narodi, nad bogastvom, nad vsakdanjim kruhom in celo nad življenjem ljudi. (219, 25)

20. Čas bi bil, da na Zemlji ne bi več obstajala kraljestva ali močnih narodov, ki zatirajo šibke, pa vendar obstajajo kot dokaz, da v človeku še vedno prevladujejo primitivne težnje, da šibke oropajo z zlorabo moči in osvojijo s silo. (271, 58)

21. Kako daleč so ljudje še od razumevanja duhovnega miru, ki naj bi vladal na svetu! Poskušajo ga doseči z nasiljem in grožnjami ter s plodovi svoje znanosti, s katerimi se hvalijo.

22. Nikakor ne podcenjujem napredka ljudi niti nisem proti njemu, saj je tudi dokaz njihovega duševnega razvoja. Vendar vam pravim, da mi vaš ponos na uporabo nasilja in zemeljsko moč ni všeč. Kajti namesto da bi olajšali križ ljudi,

s tem oskrunjajo najsvetejša načela, posegajo po življenjih, ki jim ne pripadajo, in sejejo bolečino, solze, žalost in kri namesto miru, zdravja in blaginje. Zakaj njihova dela razkrivajo ravno nasprotno, čeprav je izvir, iz katerega črpajo svoje znanje, moje lastno stvarstvo, ki je neizčrpno v ljubezni, modrosti, zdravju in življenju?
23. Želim enakost med svojimi otroki, kot sem jo že pridigal v »Drugi dobi«. A ne le materialno, kot jo razumejo ljudje. Navdihujem vas k enakosti iz ljubezni, s čimer vam pojasnjujem, da ste vsi bratje in sestre, Božji otroci. (246, 61–63)

Razmišljanja o drugi svetovni vojni

24. To so časi preizkušenj, bolečin in trpljenja – časi, v katerih človeštvo trpi posledice tolikšnega medsebojnega sovraštva in zlonamernosti.
25. Poglejte bojišča, kjer se sliši le hrup orožja in kriki strahu ranjenih, gore pohabljenih trupel, ki so bila nekoč močna telesa mladih ljudi. Si jih lahko predstavljate, ko so zadnjič objeli mamo, ženo ali sina? Kdo lahko izmeri bolečino teh slovesov, ki ni sam pil iz tega keliha?
26. Na tisoče in tisoče prestrašenih staršev, žensk in otrok je gledalo, kako so njihovi ljubljeni odhajali na polja vojne, sovraštva in maščevanja, prisiljeni zaradi pohlepnosti in ošabnosti nekaterih ljudi brez luči in brez ljubezni do bližnjih.
27. Te legije mladih in močnih moških se niso mogle vrniti v svoje domove, ker so ostale raztrgane na bojiščih; toda glejte, zemlja, mati zemlja, usmiljenejša od ljudi, ki vladajo narodom in mislijo, da so gospodarji življenja svojih bližnjih, je odprla svoje naročje, da jih sprejme in ljubeče pokrije. (9, 63–66)
28. Moj Duh bdi nad vsakim bitjem in sam pazim na vsako vašo misel.
29. Resnično, pravim vam, tam sredi vojsk, ki se borijo za zemeljske ideologije in zahteve po moči, sem v trenutkih miru odkril mirno usmerjene in dobronamerne ljudi, ki so bili nasilno spremenjeni v vojake. Iz njihovih src se iztrgajo vzdihi, ko se moje ime dotakne njihovih ustnic, in solze tečejo po njihovih licih ob spominu na njihove bližnje, na starše, žene, otroke ali brate in sestre. Nato se njihova duša povzdigne k meni, brez drugega templja kot svetišča njihove vere, brez drugega oltarja kot oltarja njihove ljubezni, niti brez drugega svetlobe kot svetlobe njihove upanja, v želji po odpuščanju za uničenje, ki so ga nehote povzročili s svojim orožjem. Iščejo Me, da bi Me z vsemi močmi svojega bitja prosili, naj jim dovolim vrniti se v svoj dom, ali naj, če morajo padati pod udarcem sovražnika, vsaj s svojim plaščem usmiljenja pokrijem tiste, ki jih puščajo na zemlji.
30. Vse, ki na ta način iščejo moje odpuščanje, blagoslavljam, kajti oni niso krivi za ubijanje; drugi so morilci, ki se bodo, ko pride ura

njihovega sodnega dne, morali pred menoj odgovarjati za vse, kar so storili z človeškimi življenji.

31. Mnogi med tistimi, ki ljubijo mir, se sprašujejo, zakaj sem dopustil, da so bili vodeni celo na bojišča in kraje smrti. Na to vam pravim: če vaš človeški razum ne more razumeti razloga, ki je v samem bistvu vsega tega, pa vendar vaš duh ve, da izpolnjuje pokoro. (22, 52–55)

32. Tistim, ki Mi sledijo, polagam na srce mir na svetu, da se zanj zavzemajo in molijo. Narodi bodo kmalu dvignili svoje molitve, da Me prosijo za mir, ki sem jim ga ponujal v vsakem času.

33. Prej sem dopustil, da ljudje okusijo sad svojih del, da vidijo tokove človeške krvi in podobe bolečine, gore trupel in mesta, spremenjena v ruševine. Želel sem, da bi ljudje s kamnitimi srci videli opustošenje domov, obup nedolžnih, matere, ki v bolečini poljubljajo raztrgana telesa svojih otrok, da bi iz prve roke doživeli ves obup, strah in vse jokanje ljudi doživijo iz neposredne bližine, da bi v svoji ošabnosti občutili ponižanje in da bi jim vest povedala, da so njihova veličina, njihova moč in njihova modrost laži, da edino resnično Veliko izvira iz Božanskega Duha.

34. Ko bodo ti ljudje odprli oči za resnico, se bodo zgrozili – ne zaradi grozljivih prizorov, ki jih vidijo njihove oči, ampak zaradi samih sebe, in ker ne bodo mogli ubežati pogledu in glasu svoje vesti, bodo v sebi občutili temo in ogenj vestnih muk; kajti odgovarjati bodo morali za vsako življenje, za vsako bolečino in celo za zadnjo kapljico krvi, ki je bila zaradi njih prelita. (52, 40)

35. Korak za korakom gredo narodi proti dolini (smrti), kjer se zbirajo, da bi bili sodeni.

36. A še vedno si tisti možje, ki vodijo vojno in katerih roke so omadeževane s krvjo svojih bližnjih, upajo izgovoriti moje ime. Ali so to morda cvetovi ali plodovi nauka, ki sem vas ga naučil? Ali se niste od Jezusa naučili, kako je odpuščal, kako je blagoslovil tistega, ki ga je ranil, in kako je še v smrti podaril življenje svojim rabljem?

37. Ljudje so dvomili v moje besede in zanemarili vero; zato so vse svoje zaupanje položili v nasilje. Zato sem dopustil, da sami spoznajo svojo zmoto, ko žanjejo sad svojih del, kajti le tako bodo odprli oči, da bodo razumeli resnico. (119, 31-33)

Zavržnost in nesmiselnost vojn

38. Čas je, da iz človeških src izvirajo ljubezen, odpuščanje in ponižnost kot prava orožja, ki se upirajo sovraštvu in ošabnosti. Dokler se sovraštvo srečuje s sovraštvom in ošabnost z ošabnostjo, se bodo narodi uničevali in v srcih ne bo miru.

39. Ljudje niso hoteli razumeti, da lahko svojo srečo in napredek najdejo le v miru, in tečejo za svojimi ideali moči in lažne veličine, pri čemer prelivajo kri svojih bližnjih,

uničujejo življenja in rušijo vero ljudi. (39, 29–30)

40. Leto 1945 je odneslo zadnje sence vojne. Srp je pokosil tisoče življenj in tisoče duš se je vrnilo v duhovno domovino. Znanost je osupnila svet in s svojimi uničevalnimi orožji pretresla zemljo. Zmagovalci so se imenovali za sodnike in rablje poražencev. Bolečina, bedo in lakota so se širile in v svojem sledu puščale vdove, sirote in mraz. Kuge se selijo od naroda do naroda, in celo naravne sile dajo slišati svoj glas pravičnosti in ogorčenja nad tolikimi zločini. Polje ruševin uničenja, smrti in opustošenja je sled, ki jo je človek, ki se imenuje civiliziran, pustil na obrazu planeta. To je žetev, ki mi jo prinaša ta človeštvo. Vendar vas vprašam: ali je ta žetev vredna, da pride v moje žitnice? Ali si plod vaše zlobe zasluži, da ga sprejme vaš Oče? Resnično, pravim vam, to drevo je vse prej kot tisto, ki bi ga lahko posadili, če bi upoštevali tisto božjo zapoved, ki vam narekuje, da se ljubite med seboj. (145, 29)

41. Kdaj boste dosegli mir duše, če niste dosegli niti miru srca? — Pravim vam, dokler ne bo uničeno zadnje bratomorilsko orožje, med ljudmi ne bo miru. Bratomorna orožja so vsa tista, s katerimi ljudje drug drugemu jemljejo življenje, uničujejo moralo, se prikrajšajo za svobodo, zdravje, mir duše ali uničujejo vero. (119, 53)

42. Človeštvu bom dokazal, da se njegovih problemov ne da rešiti z nasiljem in da, dokler bo uporabljalo uničevalno in morilsko orožje, ne bo sposobno ustvariti miru med ljudmi, ne glede na to, kako strašno in mogočno se to orožje zdi. Nasprotno, posledica tega bo le še večje sovraštvo in večja želja po maščevanju. Samo vest, razum in čustva ljubezni do bližnjega bodo lahko temelji, na katerih bo počivalo obdobje miru. Da pa bo ta luč zasijala v notranjosti ljudi, morajo ti najprej izprazniti kelih trpljenja do zadnje kapljice. (160, 65)

43. Če ne bi bilo človeško srce tako otrdelo, bi bolečina vojne zadostovala, da bi ga prisilila k razmišljanju o svojih zmotah, in vrnil bi se na pot svetlobe. Toda čeprav ima še vedno grenak spomin na tiste pokole ljudi, se pripravlja na novo vojno.

44. Kako lahko domnevate, da bi jaz, Oče, Božanska Ljubezen, bil sposoben vas kaznovati z vojnami? Ali res verjamete, da vam lahko nekdo, ki vas ljubi z popolne ljubezni in si želi, da bi se med seboj ljubili, vsiljuje zločine, bratomor, ubijanje, maščevanje in uničenje? Ali ne razumete, da je vse to posledica materializma, ki so ga ljudje nakopičili v svojih srcih? (174, 50-51)

45. Od samega začetka sem ustvaril človeka svobodnega, vendar je njegovo svobodo vedno spremljala luč vesti. Kljub temu ni poslušal glasu svojega notranjega sodnika in se je oddaljil od poti zakona, dokler ni ustvaril tistih morilskih, krvavih in

grozljivih vojn, v katerih se je otrok uprl očetu, ker se je odvrnil od vsakega občutka človečnosti, usmiljenja, spoštovanja in duhovnosti.

46. Ljudje bi morali že zdavnaj preprečiti uničenje in vojne, da bi si prihranili bolečo dolžnost pokore. Vedite, da če jim ne uspe, da se očistijo v dobrem, preden pridejo k Meni, jih bom moral ponovno poslati v to dolino solz in krvi. Kajti kdor živi v duhu, usmerjenem proti popolnosti, ne bo mogel priti k Meni. (188, 6-7)

47. Vsi ljudje niso na isti ravni razumevanja. Medtem ko nekateri na vsakem koraku odkrivajo čudeže, drugi vse obravnavajo kot nepopolno. Medtem ko nekateri sanjajo o miru kot vrhuncu duhovnosti in morale sveta, drugi razglašajo, da so prav vojne tiste, ki poganjajo razvoj človeštva.

48. Glede tega vam pravim: vojne niso potrebne za razvoj sveta. Če jih ljudje uporabljajo za svoje ambiciozne in sebične cilje, je to zaradi materializacije, v kateri se nahajajo tisti, ki jih podpirajo. Med njimi nekateri verjamejo le v obstoj na tem svetu, ker ne poznajo duhovnega življenja ali ga zanikajo; vendar jih ljudje imajo za učenjake. Zato je nujno, da vsi spoznajo to razodetje. (227, 69-70)

Poglavje 52 – Nepravičnost in propad človeštva

Podrejanje in izkoriščanje šibkih s strani močnih

1. Če bi ljudje spoznali, da je bila Zemlja ustvarjena za vse, in če bi znali pravično deliti materialne in duhovne zaklade, s katerimi je posuto njihovo bivanje, s svojimi bližnjimi – resnično, pravim vam, že tukaj na tej Zemlji bi začeli čutiti mir Duhovnega kraljestva. (12, 71)

2. Ali ne verjamete, da je delitev človeštva na narode in rase nekaj primitivnega? Ali ne razmišljate o tem, da če bi bil napredek vaše civilizacije, na katero ste tako ponosni, resničen, ne bi več vladal zakon nasilja in zlobe, ampak bi vsa dejanja vašega življenja urejala zakon vesti? — In ti, narod, se ne izključuj iz te sodbe, kajti tudi med vami odkrivam boje in razdelitve. (24, 73)

3. Vzemite si za zgled Izrael, o katerem poročajo zgodovinski viri, ko je dolgo taval po puščavi. Boril se je, da bi se rešil egiptovskega suženjstva in malikovanja, pa tudi zato, da bi dosegel deželo miru in svobode.

4. Danes je celotno človeštvo podobno temu ljudstvu v suženjstvu faraona. Ljudem se vsiljujejo veroizpovedi, doktrine in zakoni. Večina narodov je sužnjev drugih, ki so močnejši. Trd boj za preživetje in prisilno delo pod udarci biča lakote in ponižanja sta grenki kruh, ki ga danes je velika večina človeštva.

5. Vse to vedno bolj povzroča, da v srcih ljudi nastaja hrepenenje po

osvoboditvi, po miru, po boljšem življenju. (115, 41–43)

6. Ta svet, ki bi moral biti dom ene same družine, ki zajema celotno človeštvo, je jabolko spora in povod za nesmiselno hrepenenje po moči, za izdajo in vojno. To življenje, ki bi moralo biti namenjeno študiju, duhovni kontemplaciji in prizadevanju za doseganje večnega življenja, tako da se preizkušnje in lekcije izkoristijo za dobro duše, človek napačno razume, tako da svoje srce zastrupi z zamero, zagrenjenostjo, materializmom in nezadovoljstvom. (116, 53)

7. Vi, ubogi narodi Zemlje – eni ste zasužnjeni, drugi zatirani, preostali pa izkoriščani s strani lastnih voditeljev in predstavnikov!

8. Vaša srca ne ljubijo več tistih, ki vas vladajo na Zemlji, ker je bilo vaše zaupanje razočarano. Nimate več zaupanja v pravičnost ali velikodušnost vaših sodnikov, ne verjamete več v obljube, besede ali nasmejane obraze. Doživeli ste, da se je hinavščina polastila src in na zemlji vzpostavila svoje kraljestvo laži, prevare in goljufij.

9. Revni narodi, ki na svojih ramenih nosite trpljenje kot neznosno breme – tisto trpljenje, ki ni več tisti blagoslovljeni zakon, po katerem je človek prejel vse, kar je bilo potrebno za njegovo preživetje, ampak se je spremenilo v obupan in s strahom napolnjen boj za preživetje. In kaj dobijo ljudje v zameno za to, da žrtvujejo svojo moč in svoje življenje? Kos kruha brez vsebine, kelih, poln grenkosti.

10. Resnično, pravim vam, to ni preživetje, ki sem ga za vašo radost in ohranitev položil na zemljo, to je kruh nesoglasja, praznosti, nečloveških čustev – skratka dokaz pomanjkanja ali odsotnosti duhovne zrelosti pri tistih, ki določajo vaše človeško življenje.

11. Vidim, da si med seboj iztrgujete kruh, da tisti, ki hrepenijo po moči, ne morejo prenašati, da imajo drugi kaj, ker hočejo vse zase; da se močni polastijo kruha šibkih, ti pa se morajo zadovoljiti s tem, da gledajo, kako močni jedo in uživajo.

12. Zdaj vas vprašam: v čem je moralni napredek tega človeštva? Kje je razvoj njegovih najplemenitejših čustev?

13. Resnično, vam pravim, v času, ko je človek živel v jamah in se pokrival s kožami, si je prav tako med seboj iztrgal hrano iz ust, najmočnejši so si prav tako vzeli največji delež, trpljenje šibkih je bilo v korist tistih, ki so jih s silo podjarmili, ljudje, plemena in narodi so se prav tako med seboj pobijali.

14. V čem je torej razlika med današnjim človeštvom in človeštvom tistih dni?

15. Da, vem že, da mi boste rekli, da ste dosegli veliko napredka – vem, da me boste napotili na vašo civilizacijo in vašo znanost. A takrat vam bom rekel, da je vse to le maska hinavščine, za katero skrivate svoja prava čustva in svoje še vedno primitivne nagone, ker si niste niti

najmanj prizadevali za razvoj svoje duše, za izpolnjevanje mojega zakona.

16. Ne pravim vam, da ne smete znanstveno raziskovati – ne, ravno nasprotno: Iščite, raziskujte, rastite in si pridobivajte znanje in inteligenco v materialnem življenju, toda bodite usmiljeni drug do drugega, spoštujte svete pravice svojih bližnjih, razumite, da ni zakona, ki bi človeku dajal pravico, da razpolaga z življenjem svojih bližnjih – skratka, ljudje, storite nekaj, da bi v svojem življenju uporabili mojo najvišjo zapoved »Ljubite drug drugega«, da se rešite moralne in duhovne zastojev, v katere ste zašli, in da, ko pade tančica laži, ki je zakrivala vaš obraz, prodre vaša luč, zasije iskrenost in v vaše življenje vstopi resničnost. Takrat boste lahko upravičeno rekli, da ste napredovali.

17. Postanite duhovno močni v izpolnjevanju mojih naukov, da bodo vaše besede v prihodnosti vedno potrjene z resničnimi deli usmiljenja, modrosti in bratstva. (325, 10–20)

18. Pošiljam vam svoj mir; toda resnično, pravim vam: dokler bodo obstajali ljudje, ki imajo vse potrebno in pozabljajo na tiste, ki umirajo od lakote, na zemlji ne bo miru.

19. Mir ne temelji na človeški slavi niti na bogastvu. Temelji na dobri volji, na medsebojni ljubezni – na tem, da si medsebojno služimo in se spoštujemo. Ah, če bi le svet razumel ta navodila! Sovraštva bi izginila in v človeškem srcu bi zacvetela ljubezen. (165, 71-72)

Pokvarjenost človeštva

20. Človeštvo trpi brodolom sredi nevihte grehov in pohujšljivosti. Ne le odrasel človek omadežuje svojo dušo, ko dopušča razvoj svojih strasti; tudi otrok v otroštvu doživi prevrnitev čolna, v katerem pluje.

21. Moja beseda, polna razodetij, se dviga sredi tega človeštva kot ogromen svetilnik, ki brodolomcem kaže pravo pot in oživlja upanje v tistih, ki so bili blizu izgube vere. (62, 44)

22. Hkrati z rastjo človeštva se je povečal tudi njegov greh. Na svetu ne manjka mest, kot sta Sodoma in Gomora, katerih greh se odraža po vsem svetu in zastruplja srca. Od teh grešnih mest ni ostalo niti sledu; vendar njihovi prebivalci niso bili hinavci, saj so grešili na belem dnevu.

23. Toda današnje človeštvo, ki se skriva v temi, da bi se lahko prepustilo svojim strastem, in ki nato pretvarja pravičnost in čistost, bo imelo strožje sodbo kot Sodoma.

24. To je zlovestna dediščina vseh preteklih generacij, katerih odvisnosti, pohote in bolezni v tem času prinašajo svoje sadove. To je drevo zla, ki je zraslo v srcih ljudi – drevo, ki so ga grehi naredili rodovitno in katerega plodovi še naprej zapeljujejo ženske in moške ter dan za dnem spravljajo v padec nova srca.

25. V senci tega drevesa ležijo moški in ženske, ki nimajo moči, da bi se osvobodili njegovega vpliva. Tam so ostale uničene vrline, omadeževana človeška dostojanstvo in mnoga pohabljena življenja.

26. Ne le odrasli se čutijo privlačeni k užitkom sveta in mesa ter jim sledijo; tudi mladostniki in celo otroci, vsi so bili okuženi s strupom, ki se je sčasoma nabral; in tisti, ki so se uspeli izogniti zloveščemu vplivu zla – kaj storijo za tiste, ki so zašli s poti? Sodijo jih, obsojajo in se zgražajo nad njihovimi dejanji. Le redki so tisti, ki molijo za tiste, ki so zašli s poti , in še redkejši so tisti, ki del svojega življenja posvečajo boju proti zlu.

27. Resnično, pravim vam, moje kraljestvo ne bo vzpostavljeno med ljudmi, dokler bo drevo zla še živelo. To moč je treba uničiti; za to je potrebno imeti meč ljubezni in pravičnosti – edino, čemur greh ne more kljubovati. Razumite, da ne bodo sodbe ali kazni, ampak ljubezen, odpuščanje in usmiljenje bistvo mojega učenja, luč, ki bo osvetljevala vaše poti, in nauki, ki bodo človeštvu prinesli odrešitev. (108, 10–14)

28. Vaš materializem je raj, ki sem ga zaupal človeku, spremenil v pekel.

29. Napačno je življenje, ki ga živijo ljudje, napačne so njihove zabave, njihova moč in njihovo bogastvo, napačna je njihova učenost in njihova znanost.

30. Bogati in revni, vse vas zaposluje denar, katerega lastništvo je prevarno. Skrbite zaradi bolečin in bolezni ter se prestrašite ob misli na smrt. Eni se bojijo izgubiti tisto, kar imajo, drugi pa hrepenijo po tem, kar nikoli niso imeli. Nekateri imajo vse v izobilju, medtem ko drugim vse manjka. Vendar pa vsa ta prizadevanja, strasti, potrebe in ambiciozni cilji zadevajo le materialno življenje, telesno lakoto, nizke strasti, človeške želje, kot da človek dejansko nima duše.

31. Svet in snov sta začasno premagala dušo, jo postopoma spet spravila v suženjstvo in nazadnje uničila njeno poslanstvo v človeškem življenju. Zakaj ne opazite postopoma sami, da ta lakota, ta beda, ta bolečina in ta strah, ki obremenjujejo vaše življenje, niso nič drugega kot zvest odraz bede in bolečine vaših duš? (272, 29–32)

32. Svet potrebuje mojo besedo, narodi in države potrebujejo moje nauke o ljubezni. Vladar, znanstvenik, sodnik, duhovnik, učitelj – vsi potrebujejo luč moje resnice, in prav zato sem prišel v tem času, da osvetlim človeka v njegovi duši, srcu in razumu. (274, 14)

33. Vaš planet še vedno ni kraj ljubezni, kreposti niti miru. Vašemu svetu pošiljam čiste duše, vi pa mi jih vračate nečiste, ker je življenje ljudi prežeto z grehom in pokvarjenostjo.

34. Vidim vrline kot majhne, osamljene luči med dušami, ki jih preganjajo nevihte sebičnosti, maščevanja in sovraštva. To je sad, ki mi ga prinaša človeštvo. (318, 33–34)

Obratni svet nezrelega človeštva

35. Imate vladarje, v katerih srcih ni pravičnosti in velikodušnosti, da bi vladali svojemu ljudstvu, ker si prizadevajo za ubogi cilj moči in bogastva – ljudi, ki trdijo, da so moji predstavniki, a ne poznajo niti ljubezni do svojih bližnjih — zdravniki, ki ne poznajo bistva svoje poslanstva, ki je usmiljenje — in sodniki, ki zamenjujejo pravičnost z maščevanjem in zlorabljajo zakon za pogubne namene.

36. Nihče, ki hodi po krivih poteh in odvrača pogled od tiste luči, ki jo nosi v sebi kot svetilnik svoje vesti, nima pojma o sodbi, ki si jo sam pripravlja.

37. Obstajajo tudi taki, ki so si prisvojili naloge, ki jim ne pripadajo, in ki s svojimi napakami dokazujejo, da jim popolnoma primanjkuje potrebnih sposobnosti za izvedbo naloge, ki so si jo sami naložili.

38. Prav tako lahko najdete Božje služabnike, ki niso taki, ker niso bili poslani za to – ljudi, ki vodijo narode in niso sposobni niti usmerjati lastnih korakov — učitelje, ki nimajo daru poučevanja in ki namesto da bi širili luč, zmedijo razum — zdravnike, v katerih srcu ni utripalo sočutje ob tuji bolečini in ki ne vedo, da je tisti, ki resnično poseduje ta dar, Kristusov apostol.

39. Vsi moji temeljni principi so bili s strani ljudi oskrunjeni, toda zdaj je prišla ura, ko bodo vsa njihova dela sodena. To je moje sodbo, saj pripada meni, da jo izvršim. Zato vam pravim: Bodite budni in izpolnjujte moje zapovedi ljubezni in odpuščanja. (105, 16–19)

40. Poglejte ta svet – ponosen, izzivalen in domišljav glede vseh človeških del, s katerimi osupljajo generacije tega stoletja. Večina med njimi ne verjame v duhovno, niti ga ne ljubi. Zato ne molijo niti ne upoštevajo mojega zakona. Kljub temu so zadovoljni in ponosni, da lahko pokažejo svet, poln čudežnih del, ki so ga ustvarili s pomočjo svoje znanosti.

41. Toda ta osupljiv svet ljudi, ki so ga zgradili skozi stoletja znanosti, bojev, vojn in solz, bodo še uničili z lastnimi rokami in orožjem. Že se bliža trenutek, ko se bo človeštvo zavedlo netrajnosti in krhkosti svojih del, ki jim je manjkala ljubezen, pravičnost in resnična želja po izpopolnitvi.

42. Kmalu boste spoznali, da brez Boga niste nič, da lahko le od mene prejmete moč, življenje in inteligenco, da ustvarite harmonično sobivanje med duhom in človeškim delom človeka. (282, 9-11)

43. Ljudje govorijo o preteklih časih, o antiki, o dolgih stoletjih in neskončno dolgih obdobjih, toda jaz vas še vedno vidim majhne. Vidim,

da ste duševno zelo malo dozoreli. V mojih očeh je vaš svet še vedno v otroštvu, čeprav se vam zdi, da ste dosegli zrelost.

44. Ne, človeštvo, dokler ne bo duša tista, ki bo dajala te dokaze zrelosti, vzpona, izpopolnjevanja in napredka na različnih področjih vašega življenja, mi boste neizogibno predstavljali človeška dela, ki so velika le na videz, a zaradi pomanjkanja ljubezni nimajo moralne vsebine in niso trajna. (325, 62–63)

45. Zdaj je za duše odločilni čas, resnično čas boja. Vse je spor in boj. Ta vojna poteka v srcu vsakega človeka, v naročju družin, v notranjosti vseh institucij, med vsemi narodi, med vsemi rasami.

46. Ne le na zemeljski ravni, temveč tudi v duhovni dolini se bije boj. To je Velika bitka, ki so jo v simbolični obliki videli preroki drugih časov in ki se kaže tudi v vizijah prerokov ali vidcev tega časa.

47. Toda te bitke, ki se bijejo in ki vse pretresejo, človeštvo ne razume, čeprav je del in priča prav te bitke.

48. Danes se je korak človeštva pospešil – toda kam gre? Kam gre človek v takšni naglici? Ali bo na tej vrtoglavi poti našel svojo srečo, dosegel težko pričakovani mir, čudovito življenje, ki si ga vsako srce sebično želi?

49. Povem vam, da je tisto, kar človek s svojo naglico dejansko doseže, popolna izčrpanost. Duša in srce človeka se približujeta naveličanosti življenja in utrujenosti, in to brezno je ustvaril človek sam.

50. V to brezno bo padel, in v tej popolni izčrpanosti, v tem kaosu sovražnih čustev, užitkov, nezadovoljenih želja po moči, greha in prešuštva, kršitve duhovnih in človeških zakonov bo njegova duša doživela navidezno »smrt«, njegovo srce pa začasno »smrt«.

51. A jaz bom poskrbel, da se bo človek iz te »smrti« dvignil k življenju. Poskrbel bom, da bo doživel svoje vstajenje in da bo v tem novem življenju boril za ponovno rojstvo vseh idealov, za oživitev vseh načel in vseh kreposti, ki so lastnosti in dediščina duhovne duše, ki je njen izvor. Kajti iz mene je izšla duhovna duša , od mene je sprejela življenje, pila je iz moje popolnosti, nasitila se je z mojo milostjo. (360, 6-8)

XII Sodba in prečiščenje človeštva

Poglavje 53 – Čas sodbe je prišel

Žetev sadov človeškega sejanja

1. Ljubljeni učenci, ti časi so časi sodbe za človeštvo. Rok je potekel, da začnete plačevati svoje dolgove. Zdaj pobirate žetev preteklih posevkov, rezultat ali posledice svojih del.

2. Človeku je na voljo čas, da opravi svoje delo, in drug čas, da odgovarja za to, kar je storil; slednji je čas, v katerem živite. Zato vsi trpite in jokate. Tako kot imate vi čas setve in drug čas žetve, ima tudi Bog enega, ki vam ga je podelil, da izpolnite njegov zakon, in drugega, da razglasi svojo pravičnost.

3. Sedaj živite v času božjega sodbe. Bolečina vas spravi v jok, človeštvo se očisti v lastnih solzah, kajti nihče ni izvzet iz pokore.

4. To so časi sodbe, v katerih morate razmišljati o svoji usodi, da boste skozi poglobitev in duhovno preoblikovanje slišali glas vesti, ki ne zavaja niti ne vara, ampak vas vodi na pot miru. (11, 58–61)

5. To je čas sodbe za človeštvo. Človek za človekom, narod za narodom in država za državo bodo sodeni po moji božanskosti. Kljub temu ljudje tega niso opazili, niti ne vedo, v kakšnem času živijo. Zato sem prišel v Duhu in poslal svoj žarek na človeški razum, in prek njega sem vam razodel, kdo govori k vam, v kakšnem času živite in kakšna je vaša naloga. (51, 61)

6. Resnično, pravim vam: že živite v »Gospodovem dnevu«, že ste pod njegovo sodbo. Živi in mrtvi se trenutno sodijo, pretekla in sedanja dejanja se tehtajo na tej tehtnici sodbe. Odprite oči, da boste priče, da se božanska pravičnost povsod občutno kaže. (76, 44)

7. Od davnih časov sem vam govoril o sodbi, in zdaj je prišel napovedani čas, ki so ga preroki predstavljali, kot da bi bil en dan.

8. Beseda vašega Boga je kraljeva beseda in se ne prekliče. Kaj pomeni, da so minila tisočletja? Očetova volja je nespremenljiva in se mora izpolniti.

9. Če bi ljudje, razen da verjamejo v mojo besedo, znali bditi in moliti, jih nikoli ne bi presenetilo. A so nezvesti, pozabljivi, neverniki, in ko pride preizkušnja, jo pripisujejo kazni, maščevanju ali Božjemu gnevu. Zato vam pravim, da je vsaka preizkušnja napovedana vnaprej, da boste pripravljeni. Zato morate biti vedno budni.

10. Potop, uničenje mest z ognjem, sovražni vdori, nadloge, epidemije, lakote in druge preizkušnje so bile vnaprej napovedane vsem narodom na zemlji, da bi se pripravili in ne bi bili presenečeni. Tako kot danes je iz Božje ljubezni vedno prihajalo sporočilo o budnosti in pripravljenosti, da bi se ljudje prebudili, pripravili in postali močni. (24, 74–77)

11. Povem vam: čeprav je res, da ta svet čakajo zelo velike preizkušnje, bodo dnevi trpljenja skrajšani; kajti trpljenje ljudi bo tako veliko, da bo povzročilo, da se bodo ljudje prebudili, dvignili oči k meni in prisluhnili glasu svoje vesti, ki bo od njih zahtevala izpolnjevanje mojega zakona.

12. Moja pravičnost bo izkoreninila vse zlo, ki obstaja na tem svetu. Prej bom vse preiskal: verske skupnosti, znanosti in družbene ustanove, nato

pa bo srp Božje pravičnosti šel čez to, odrezal plevel in pustil pšenico. Vsako dobro seme, ki ga bom našel v srcih ljudi, bom ohranil, da bo še naprej kalilo v dušah ljudi. (119, 10-11)

Očiščenje človeštva v sodbi

13. Kako dolgo se bodo še morali ljudje razvijati, da bodo razumeli mojo ljubezen in čutili mojo prisotnost skozi vest? Ko bodo ljudje slišali moj glas, ki jih svetuje, in izpolnjevali moj zakon, bo to znamenje, da so zanje časi materializma minili.

14. Zaenkrat jih morajo še vedno preganjati naravne sile v mnogih oblikah, dokler ne bodo prepričani, da obstajajo višje sile, v primerjavi s katerimi je človeški materializem zelo majhen.

15. Zemlja se bo tresla, voda bo očistila človeštvo in ogenj ga bo prečistil.

16. Vsi elementi in sile narave se bodo občutno pokazali na Zemlji, kjer človeška bitja niso znala živeti v harmoniji z življenjem, ki jih obdaja.

17. Narava s tem ne išče uničenja tistih, ki jo oskrunjajo; išče le harmonijo med človekom in vsemi bitji.

18. Če se njeno sodbo vedno bolj kaže, je to zato, ker so se tudi kršitve ljudi in njihovo neskladje z zakoni povečale. (40, 20–25)

19. Človekova roka je sama povzročila sodbo nad seboj. V njegovih možganih divja nevihta, v njegovem srcu besni neurje, in vse to se kaže tudi v naravi. Njeni elementi so se sprostili, letni časi postajajo neprijazni, pojavljajo se in množijo se nadloge, in sicer zato, ker se vaši grehi večajo in povzročajo bolezni ter ker neumna in predrzna znanost ne priznava reda, ki ga je določil Stvarnik.

20. Če bi vam to le povedal, ne bi verjeli. Zato je nujno, da lahko rezultat svojih del primeš z rokami, da boš razočaran nad njim. Prav zdaj si dosegel ta trenutek svojega življenja, v katerem doživljaš rezultat vsega, kar si posejal. (100, 6–7)

21. Življenje na zemlji je za človeka vedno spremljalo preizkušnje in pokoro; toda nikoli ni bila ta pot razvoja tako polna bolečine kot zdaj, nikoli ni bil kelih tako poln grenkosti.

22. V tem času ljudje ne čakajo do odraslosti, da bi se soočili z življenjskim bojem. Koliko bitij že od otroštva pozna razočaranja, jarm, udarce, ovire in neuspehe. Lahko vam povem še več: v teh časih se bolečina človeka začne še preden se rodi, to pomeni že v maternici.

23. Velika je dolžnost pokore bitij, ki v tem času prihajajo na zemljo! Vendar pa morate pomisliti, da je vse trpljenje, ki obstaja na svetu, delo človeka. Ali obstaja večja popolnost v moji pravičnosti, kot da dopustim, da tisti, ki so pot življenja posejali s trni, te zdaj tudi požanjejo? (115, 35–37)

24. Mojega univerzalnega odrešilnega načrta ne morete dojeti;

toda del tega vam razkrivam, da bi imeli delež v mojem delu.

25. Samo jaz poznam pomen časa, v katerem živi svet. Nobeno človeško bitje ne more dojeti resničnosti te ure.

26. Ljudje so se od svojih najzgodnejših časov neprestano omadeževali, dokler niso zatemnili svojih čustev in svoje duše ter si ustvarili bolno, nemirno in žalostno življenje. A zdaj je udarila ura prečiščenja. (274, 11-12)

27. Za vse duše je prišel čas žetve, zato vidite zmedo med ljudmi. A resnično, pravim vam, v tem kaosu bo vsak požel svoje seme.

28. Toda kaj se bo zgodilo z mojimi otroki, ki so nenehno kršili moj zakon? Resnično: vse, ki spijo in ne želijo študirati in upoštevati mojih naukov, bodo preizkušnje zajele kot vihar, ki jih bo podrl. Za vse tiste pa, ki so upoštevali moja navodila, bo to kot spodbuda za izpolnjevanje njihovih dolžnosti, kot lepa nagrada, ki jim jo podarja Bog. (310, 7)

29. V tem času bo tisti, ki ni pripravljen na obnovo, moral spoznati največje grenkosti in bo odstranjen s zemlje, s čimer bo izgubil dragoceno priložnost, da odplača svoje pregrehe in se spravi z zakonom, resnico in življenjem.

30. Tisti pa, ki iz tega materialnega življenja preidejo v duhovno domovino z mirom in zadovoljstvom, ki ju prinaša izpolnjena dolžnost, se bodo počutili osvetljeni z mojo lučjo; če pa sodijo med tiste, ki se morajo ponovno reinkarnirati, jih bom pripravil, preden se vrnejo v človeško življenje, da bodo v njem vstali čisti, bolj duhovni in z večjo modrostjo. (91, 38-39)

Božja ljubezen na sodnem dnevu

31. Bolečina je izlila vso svojo vsebino na svet in se kaže v tisočerih oblikah.

32. V kakšni strašni naglici živiš, človeštvo! Kako naporno gnetiš testo za vsakdanji kruh! Zato se moški predčasno izčrpajo, ženske prezgodaj postarajo, dekleta ovenijo v polnem cvetju, otroci pa v nežni starosti postanejo čustveno osiromašeni.

33. To je obdobje bolečine, grenkosti in preizkušenj, v katerem zdaj živite. Kljub temu želim, da najdete mir, da dosežete harmonijo, da odpravite bolečino. Zato se pojavljam v duhu in vam pošiljam svojo besedo, ki je rosa tolažbe, zdravljenja in miru za vašo dušo.

34. Poslušajte mojo besedo, ki je vstajenje in življenje. V njej boste ponovno pridobili vero, zdravje in radost za boj in za življenje. (132, 42–45)

35. Danes je čas največjega popravka za dušo. Moje sodišče je odprto in dela vsakogar so položena na tehtnico. Čeprav je to sodišče za duše težko in boleče, jim je Oče vendarle blizu, ki je bolj ljubeč Oče kot sodnik. Prav tako vas obdaja ljubezen Marije, vaše zagovornice. (153, 16)

36. Moja pravičnost je prišla, človeštvo, ponižala bo človeško ošabnost, da bi ga pripeljala do spoznanja, kako majhen je v svoji zlobi in materializmu.
37. Da, ljudstvo, človeka bom ponižal v njegovi lažni veličini, ker hočem, da uzre mojo luč in se dvigne, da bo postal velik v resnici. Kajti hočem, da ste polni luči, velikodušnosti, dobrote, moči in modrosti. (285, 15-16)
38. Človeštvo Me ne prepozna in zanika mojo prisotnost v tem času. A jaz jim bom dal spoznati, da svojo pravičnost izražam z ljubeznijo in usmiljenjem, da ne prihajam z bičem, da bi jim povzročal bolečino – da jih želim le povzdigniti k življenju milosti in jih očistiti s kristalno čisto vodo, ki je moja beseda, moja resnica. 39. Svet se ni naučil mojega nauka in je gojil svoje malikovanje in fanatizem. Zato zdaj preživlja veliko preizkušnjo in pije kelih trpljenja; kajti njen materializem jo je oddaljil od mene. (334, 29-30)
40. Sedaj človeštvo, razdeljeno na narode, rase, jezike in barve kože, prejema od mojega Božanskega Duha svoj delež sodbe, preizkušnje, ki pripadajo vsakemu, boj, talilni lonec in pokoro, ki sem jo namenil za vsakega človeka in vsako raso.
41. Vendar veste, da je moja sodba utemeljena na ljubezni, da so preizkušnje, ki jih Oče pošilja ljudem, preizkušnje ljubezni – da je vse usmerjeno k odrešitvi, k dobremu, čeprav se v teh preizkušnjah zdi, da gre za nesrečo, usodo ali bedo.
42. Za vsem tem je življenje, ohranitev duše, njeno odrešitev. Oče vedno čaka na »izgubljenega sina«, da ga objame z največjo ljubeznijo. (328, 11)

Poglavje 54 – Boj svetovnih nazorov, religij in cerkva

Duhovni boji pred Kristusovim kraljestvom miru na zemlji

1. Tako kot sem vam v »Drugi dobi« napovedal svoj ponovni prihod, vam zdaj napovedujem »vojno« med veroizpovedmi, svetovnimi nazori in religijami kot predznamenje vzpostavitve mojega kraljestva duhovnosti med ljudmi.
2. Moja beseda bo kot plamenasti meč uničila fanatizem, ki je stoletja obdajal ljudi, raztrgala bo tančico njihove nevednosti in pokazala svetlo, sijočo pot, ki vodi k Meni. (209, 10-11)
3. Da bi se med ljudmi vzpostavil mir mojega kraljestva, se mora najprej izbojevati »vojna« verskih naukov, religij in ideologij – spopad, v katerem bodo eni moje ime in mojo resnico postavili nasproti lažnim malikom drugih in v katerem bo en nauk bojeval proti drugemu.
4. To bo nova bitka, duhovna bitka, v kateri bodo lažni bogovi, strmoglavljeni s svojih podstavkov, padli in vsaka laž, ki ste jo imeli za resnico, bo za vedno razkrinkana.

Takrat boste doživeli, kako se iz tega kaosa zmede in teme sijajno dvigne resnica. (121, 40)

5. Spiritualizem sproža svetovno bitko med svetovnimi nazori, veroizpovedmi in verskimi kulti. Toda po tem spopadu bo ta nauka ljudem prinesla blagoslovljeni mir, ki ga tako zelo potrebujejo, in bo poskrbela, da bo nad vsemi dušami zasijalo sonce moje božanske pravičnosti. (141, 11)

6. Pripravljam vas in vas opozarjam na čas zmede svetovnih nazorov, da se boste lahko osvobodili notranjega boja duše in mučenja misli.

7. Kajti vsa svetovna nazora, doktrine, teologije, filozofije in veroizpovedi človeštva bodo pretresene in bodo tako simbolizirale nevihto, pravo duhovno nevihto, na njenih razburkanih valovih pa boste po moji volji pluli in ostali na površju, dokler nevihta in tema ne bosta minili.

8. Ne dam vam boljšega recepta za varno preživetje te preizkušnje kot molitev in upoštevanje moje besede, s čimer se bo vaša vera neprestano krepila.

9. Ta boj svetovnih nazorov, ta spopad veroizpovedi in ideologij, ta bitka je nujno potrebna, da pridejo na površje vse slabosti in zmote, ki so se nabrale na dnu vsakega kulta in vsake institucije.

10. Šele po tej »nevihti« se bo lahko začelo moralno in duhovno očiščenje ljudi; kajti videli bodo, kako resnica prihaja na dan, jo bodo spoznali, jo bodo čutili v sebi in se ne bodo več mogli hraniti z domislicami in pretvezami.

11. Tako kot vsak človek prostovoljno in povsem zase izkorišča življenjsko nujni vpliv sonca na svoje telo, ker spozna, da na njegovi svetlobi, toploti in vplivu temelji materialno življenje, tako bodo iz svetlobe resnice uporabili vse, kar potrebujejo za ohranjanje, krepitev in razsvetljenje svoje duše.

12. Takrat bo začela delovati moč, kakršne človek še nikoli ni občutil, ker se bo njegovo življenje vedno bolj prilagajalo resničnim življenjskim načelom, normam, ki jih določa moj zakon. (323, 19-22)

Boj za duhovno prevlado na Zemlji

13. V tem času poteka boj med svetovnimi nazori in verskimi nauki. Vsak človek hoče imeti prav. Toda kdo ima prav v tem boju egoizmov in lastnih interesov? Kdo je lastnik resnice?

14. Če so tisti, ki verjamejo, da so na popolni poti in da imajo resnico, ponosni na to – resnično, pravim vam, potem še ne poznajo poti; kajti na njej je treba biti ponižen, in že to, da ne priznavajo resnice, ki jo vsebuje vera drugih, zadostuje, da niso več ponižni. A vendar sem vam že v »Drugi dobi« rekel: »Blagor tistim, ki so v srcu krotki in ponižni.«

15. Človek, ki obsoja vero in prepričanje svojih bližnjih, se oddaljuje od odrešitve, kajti v svojem ponosu in nepremišljenosti

poskuša biti enak svojemu Bogu. (199, 4–6)

16. Vprašujete Me, kaj želim doseči, ko se duhovno razodevam človeštvu tega časa? Na to vam odgovarjam: tisto, kar si prizadevam, je vaše prebujenje k luči, vaša duhovnost in vaša združitev, saj ste bili v vseh časih razdeljeni. Ker so se nekateri trudili za zaklade duha, so se drugi posvetili ljubezni do bogastva sveta – spiritualizem in materializem v neprestanem boju; spiritualisti in materialisti, ki se med seboj nikoli niso mogli razumeti.

17. Spomnite se: ko je Izrael v pričakovanju Mesija videl tega pred seboj, se je razdelil na vernike in tiste, ki so zanikali mojo resnico. Razlaga za to je preprosta: verniki so bili tisti, ki so Me pričakovali z duhom, zanikali pa so Me tisti, ki so Me pričakovali s čutili »mesa«.

18. Ti dve sili se bosta morali ponovno soočiti, dokler iz tega boja ne bo prišla resnica na dan. Boj bo oster; kajti čim več časa mine, tem bolj ljudje ljubijo zemeljsko, saj jim njihova znanost in odkritja dajejo občutek, da živijo v lastnem kraljestvu, v svetu, ki so ga ustvarili sami. (175, 4–6)

19. Danes vsak človek verjame, da v celoti pozna resnico. Vsaka religija trdi, da ima resnico. Znanstveniki razlagajo, da so našli resnico. Povem vam, da nihče ne pozna absolutne resnice, saj človek niti tistega dela, ki mu je bil razodet, ni mogel dojeti s svojim razumom.

20. Vsi ljudje nosijo v sebi del resnice in zmot, ki jih mešajo s svetlobo resnice.

21. Bliža se boj, v katerem se bodo vse te sile med seboj spopadale, saj želi vsak uveljaviti svoj svetovni nazor. A na koncu ne bo zmagala niti človeška ideologija niti znanstvena teorija niti versko izpovedovanje, ki se uveljavlja, ampak harmonična povezava vseh dobrih svetovnih nazorov, vseh visokih verskih prepričanj, vseh oblik čaščenja, povzdignjenih do najvišje duhovnosti, vseh znanosti, posvečenih službi resničnega človeškega napredka.

22. Dopustil bom, da ljudje govorijo o svojih predstavah in jih predstavljajo, da drugi javno izvajajo svoje obredne oblike in obrede, da se razpravlja in se bori, da znanstveniki širijo svoje najnaprednejše teorije, da se vse, kar je skrito v vsakem duhu, prebudi, pride na dan in se razkrije. Ker je blizu dan žanjca – tisti dan, ko bo vest kot neusmiljena srpka z koreninami odsekala vse, kar je v človeškem srcu napačnega. (322, 15–18)

Boj proti duhovni nauki

23. Duhovniki tega časa se oblačijo kraljevsko, da bi simbolično opravljali službo pri Jezusovi žrtvi, in čeprav pri tem uporabljajo moje ime in moje zastopstvo, ugotavljam, da je njihov um zmeden, njihovo srce pa razburkano zaradi viharjev spletk in strasti. Ni niti enega, ki bi kot

prerok oznanjal, da sem med ljudmi tega časa. Doživeli bodo veliko trpljenje, ker med njimi ni duhovne pripravljenosti. Kje je izpolnitev tistih, ki so pred Jezusom obljubili, da bodo sledili njegovim stopinjam? Kje so nasledniki mojih apostolov? Ali je sploh kdo, ki je podoben Janezu, ki je bil med prvimi, ali Pavlu, ki je bil med tistimi, ki so sledili?

24. Zato se vam Mojster ponovno približuje, da bi nadaljeval s svojim poučevanjem. Že vidim nove farizeje in pismouke, ki se polni sovraštva proti meni zgrinjajo. Prav takrat bom vprašal: »Kje so moji učenci?« A ko me bodo ponovno zasmehovali in preganjali ponosni, lažnivci, bogati, ki se bojijo izgube svoje moči, tisti, ki se počutijo ogrožene zaradi moje resnice, se bodo razbesnele divje nevihte. A ne jaz bom tisti, ki se bo pod težo križa zgrudil, temveč tisti, ki so zahtevali žrtvovanje Tistega, ki jim je dal življenje. (149, 32–33)

25. Val materializma se bo dvignil in postal razburkano morje, morje trpljenja, obupa in strahu pred krivico ljudi.

26. Le ena ladja bo plula čez to morje strasti, poželenj in sovraštva do ljudi, in ta ladja bo ladja mojega zakona. Blagor tistim, ki bodo močni, ko pride ta čas!

27. A gorje tistim, ki spijo! Gorje šibkim! Gorje narodom, ki so svoje zaupanje položili na temelje verskega fanatizma, kajti ti bodo zlahka postali plen tistih besnih valov!

28. Ali ne slutite bitke, o človeštvo? Ali vas moje besede ne spodbujajo, da se pripravite na obrambo, ko bo prišla ura?

29. Moja luč je v vseh, a vidijo jo le tisti, ki molijo, ki se pripravljajo. Moja luč govori k vam skozi predčutje, skozi navdih, skozi intuicijo, skozi sanje in namige. A vi ste gluhi za vsak duhovni klic, ste ravnodušni do vsakega božjega znamenja.

30. Kmalu boste videli, da se je moja beseda izpolnila, in pričali, da je bilo vse to resnica.

31. Moje učenje in moje ime bosta tarča vseh napadov in preganjanj; bosta razlog, zaradi katerega vas bodo preganjali sovražniki resnice. A moje učenje bo tudi svetlobni meč tistih, ki se bodo dvignili in branili vero, in bo ščit, za katerim bodo našli zatočišče nedolžni. Moje ime bo na ustih vseh, blagoslovljeno od enih, prekleto od drugih.

32. Vse človeške sposobnosti bodo sproščene: njegova inteligenca, njegova čustva, njegove strasti; njegove duševne sposobnosti bodo budne in pripravljene na boj.

33. Kakšna zmeda bo takrat! Koliko tistih, ki so mislili, da verujejo vame, se bo moralo prepričati, da to ni bila prava vera!

34. V mnogih domovih in srcih bo ugasnila luč ljubezni in upanja. Otroci in mladostniki ne bodo imeli drugega boga kot svet, niti drugega

zakona kot zemeljskega. (300, 35–40)

35. Kaj se bo zgodilo, ko se bodo ljudje zavedli, da sta jih njihova brezmejna ljubezen do sveta in njihovo čaščenje zemeljskega pripeljala do žalostnega propada? Poskušali bodo ponovno najti izgubljeno pot, odkriti tista načela in zakone, od katerih so se odvrnili, in v tem prizadevanju si bodo ustvarili doktrine, si postavili pravila, pojavile se bodo filozofije, svetovni nazori in teorije.

36. Vse to bo začetek nove in velike bitke – ki pa ne bo več povzročena z nepoštenim prizadevanjem za zemeljsko moč. Nobeno morilsko orožje ne bo več uničevalo življenj, rušilo domov ali prelivalo človeške krvi. Bitka bo drugačna, kajti takrat bodo velike verske skupnosti bojovale proti novim naukom in novim religijam.

37. Kdo bo v tej bitki zmagal? Nobena religija ne bo iz tega spora izšla kot zmagovalka, prav tako kot v tej morilski vojni, ki jo danes prestajate, noben narod ne bo ostal zmagoviten.*

**V tukaj omenjeni drugi svetovni vojni so sicer obstajale tako imenovane zmagovalne sile, vendar se je boj za zemeljsko prevlado po koncu vojne nadaljeval vse do danes. V tem boju pa na koncu nobena svetovna sila ne bo ostala zmagovita.*

38. Nad vojno za pridobitev zemeljske prevlade bo vladala moja pravičnost, kasneje pa bo v tisti bitki za uveljavitev kakršne koli doktrine ali vere zmagala moja resnica.

39. Edina in najvišja resnica bo zasijala kot blisk v nevihtni noči in vsak bo videl ta božanski blisk tam, kjer se nahaja.

40. Moje sporočilo bo doseglo vse, in vsi boste prišli k Meni. Vse sem pripravil za prihodnje čase, in na vseh se bo izpolnila moja volja, ker sem Gospod duš, svetov, ras in narodov. (288, 33-36, 45)

Ignoriranje ali boj proti duhovnim sporočilom in duhovnim ozdravitvam

41. Duhovni svet se bo še bolj približal ljudem, da jim bo pričal o svojem obstoju in prisotnosti. Povsod se bodo pojavili znaki, dokazi, razodetja in sporočila, ki bodo vztrajno govorila, da se je začela nova doba.

42. Prišlo bo do sporov, med narodi bo vladalo razburjenje, ker bodo verski predstavniki med tistimi, ki verjamejo v ta sporočila, širili strah, znanost pa bo ta dejstva razglasila za neresnična.

43. Nato bodo preprosti ljudje zbrali pogum in se dvignili, da bi pričali o resničnosti dokazov, ki so jih prejeli. Vstali bodo tisti, ki so – po tem, ko jih je znanost opustila – na duhovni način ponovno pridobili zdravje, in bodo pričali o čudežnih ozdravitvah, o razodetjih neskončne moči in absolutne modrosti.

44. Med preprostimi in neznanimi ljudmi bodo na javno prizorišče

stopili moški in ženske, katerih besede, polne svetlobe, bodo presenetile teologe, filozofe in znanstvenike. A ko bo spor največji in bodo ubogi ponižani, njihova pričevanja pa bodo ponosni zanikali, bo prišel trenutek, ko bo Elija poklical učenjake, gospode in vladarje na odgovor in jih podvrgel preizkusu.

45. Gorje lažnivcem in hinavcem v tisti uri, kajti popolna pravičnost se bo takrat spustila nadnje!

46. To bo ura sodbe. Toda mnoge duše se bodo iz nje povzpele k resničnemu življenju, mnoga srca bodo vstala k veri in mnoga očesa se bodo odprla za luč. (350, 71-72)

Poglavje 55 – Očiščenje Zemlje in človeštva v sodbi

Opozorilni glas Boga in narave pred sodbo očiščenja

1. Povedal sem vam, da čaka celotno človeštvo zelo velika preizkušnja – tako velika, da v vsej zgodovini njenih stoletij in dob ni bilo ničesar podobnega.

2. Zdaj morate razumeti, da govorim k srcem vseh vas, da vam v različnih oblikah pošiljam sporočila in opozorila, da bi se ljudje spametovali in bili pozorni na moj zakon, kot pametne device iz moje prilike.

3. Ali bodo narodi in različne države sveta poslušali mene? Ali bo poslušal ta narod, kateremu se razodajam v tej obliki? To vem samo jaz; toda moja dolžnost kot Očeta je, da na poti mojih otrok zagotovim vsa sredstva za njihovo rešitev. (24, 80–81)

4. Resnično, pravim vam, če se ljudje v tem času ne očistijo madežev, ki so jih povzročili v svoji duši, bodo naravne sile prišle kot glasniki, da oznanijo moj sodni dan in mojo slavo ter človeštvo očistijo vsake nečistosti.

5. Blagor moškim, ženskam in otrokom, ki – ko spoznajo bližino tega sodbe – slavijo moje ime, ker čutijo, da je prišel »dan Gospodov«. Kajti njihovo srce jim bo povedalo, da se bliža konec vladavine zla. Povem vam, ti bodo rešeni po svoji veri, upanju in dobrih delih. Toda koliko tistih, ki živijo v tistih dneh, bo bogokletno govorilo! (64, 67–68)

6. Raj prvih ljudi se je spremenil v dolino solz, zdaj pa je le še dolina krvi. Zato danes, ko sem prišel, da izpolnim obljubo, dano mojim učencem, prebudim človeštvo iz njegovega duhovnega spanca in mu podarim svoje učenje o ljubezni, da ga rešim. Iščem duše, ki so usojene, da v tem času s svojimi deli pričajo o mojih razodetjih in moji besedi.

7. Ko se bodo ti, ki sem jih zaznamoval, združili okoli mojega zakona, se bodo zemlja in zvezde pretresle, na nebu pa bodo znaki; kajti v tem trenutku bo glas Gospodov slišen od enega konca zemlje do drugega, njegov Božanski Duh, obdan z duhovi pravičnih, prerokov in mučencev, pa bo sodil

duhovni in materialni svet. Takrat bo čas Svetega Duha dosegel svojo polno moč. (26, 43-44)

8. Mnogi narodi so padli v globoko brezno materializacije, drugi pa so blizu padca; toda bolečina njihovega padca bo povzročila, da se bodo prebudili iz svojega globokega spanca.

9. To so tiste narode, ki so po obdobju sijaja doživele propad in se potopile v temo bolečine, greha in bede. Danes ni več en narod, ampak celotno človeštvo, ki slepo teče v smrt in kaos.

10. Ponos narodov bo kaznovan z mojo pravičnostjo. Spomnite se Ninive, Babilona, Grčije, Rima in Kartagine. Pri njih boste našli globoke poučne primere božje pravičnosti.

11. Kadarkoli so ljudje zagrabili žezlo moči in dopustili, da je njihovo srce napolnila brezbožnost, ošabnost in nesmiselne strasti, s čimer so svoje narode potegnili s seboj v propad, se je moja pravičnost približala, da bi jih razgalila njihove moči.

12. Hkrati pa sem pred njimi prižgal baklo, ki osvetljuje pot k odrešitvi njihove duše. Kaj bi bilo z ljudmi, če bi jih v trenutku njihovih preizkušenj prepustil njihovim lastnim močem? (105, 45–47)

13. Človek je duhovno padal od brezna do brezna, vse do stopnje, da Me je zanikal in pozabil – do skrajnosti, da je zanikal samega sebe, ker ni prepoznal svojega bistva, svojega duha.

14. Le moja usmiljenost bo lahko človeku prihranila bolečino, da bi moral ponoviti pot, da bi prišel k meni. Samo jaz v svoji ljubezni lahko zagotovim sredstva na poti mojih otrok, da odkrijejo pot rešitve. (173, 21–22)

15. Na dan, ko poplavne vode (potopa) niso več prekrivale zemlje, sem kot znamenje zaveze, ki jo je Bog sklenil z ljudmi, na nebu zasijal mavrico miru.

16. Zdaj vam pravim: O človeštvo »Tretjega časa«, ti, ki si prešlo skozi vse te preizkušnje, v katerih si se očistilo: kmalu boš doživelo novo zmedo.

17. Toda prišel sem, da opozorim ljudstvo, ki sem ga izbral, in človeštvo na splošno, ki sem se mu v tem času razodel. Poslušajte dobro, moji otroci: Tukaj je skrinja, vstopite vanjo, vabim vas k temu.

18. Zate, o Izrael, je ladja spoštovanje mojega zakona. Vsak, ki bo v najbolj bolečih dneh, v najtežjem času preizkušenj, spoštoval moje zapovedi, bo v ladji, bo močan in bo čutil zaščito moje ljubezni.

19. In celotnemu človeštvu še enkrat pravim: Ladja je moja zakon ljubezni. Vsak, ki bo izkazoval ljubezen in usmiljenje do svojega bližnjega in do sebe, bo rešen. (302, 17–19)

20. Vedno sem vam dal čas za pripravo in vam zagotovil sredstva za rešitev. Preden sem vam poslal svojo sodbo, da bi od vas na koncu dobe ali obdobja zahteval

odgovornost, sem vam izkazal svojo ljubezen, tako da sem vas opozoril, prebudil in opominjal k pokori, izboljšanju in dobremu.
21. Toda ko je prišla ura sodbe, se nisem več ustavil, da bi vas vprašal, ali ste se že pokesali, ali ste se že pripravili ali pa še vedno vztrajate v zlu in neposlušnosti.
22. Moja sodba je prišla v določeni uri, in tisti, ki je pravočasno zgradil svojo barko, je bil rešen. Tisti pa, ki se je posmehoval, ko mu je bila napovedana ura sodbe, in ni storil ničesar za svojo rešitev, je moral propasti. (323, 51)

Moč in vladavina zla bosta zlomljeni

23. Doslej ni bila človeška ljubezen tista, ki se je uveljavila v svetu. Tako kot je bilo od začetka človeštva, je bila to nasilje, ki vlada in zmaguje. Tisti, ki je ljubil, je kot žrtev zla podlegel.
24. Zlo je razširilo svoje kraljestvo in postalo močno na zemlji. A prav v tem času prihajam, da se s svojim orožjem zoperstavim tem silam, da se med ljudmi vzpostavi kraljestvo ljubezni in pravičnosti.
25. Prej bom bojeval. Kajti da bi vam dal mir svojega Duha, je potrebno, da vodim vojno in odpravim vsako zlo. (33, 32-33)
26. Ljudje bodo prišli na konec svoje poti in se po njej vrnili, pri čemer bodo poželi sadove vsega, kar so posejali – to je edini način, po katerem v srcih vzklene kesanje. Kajti kdor ne prepozna svojih pregrešnosti, ne more storiti ničesar, da bi popravil svoje napake.
27. Nov svet se pripravlja, nove generacije bodo kmalu prišle; toda prej je treba odstraniti lačne volkove, da ne bodo ovce vzeli za plen. (46, 65-66)
28. Na zemlji se je razširila nečistost, ki ni telesne narave, ki razjeda srca in uničuje vero in krepost. Ljudje živijo, pokriti z duševnimi cunje, misleč, da nihče ne more odkriti te bednosti, ker ljudje ne vidijo dlje od tega, kar je snovno.
29. Toda ura vesti se bliža, to je isto, kot bi rekli, da je dan Gospodov ali njegovo sodbo pred vrati. Takrat se bo v nekaterih dvignil sram, v drugih pa kesanje.
30. Tisti, ki slišijo ta notranji glas, žgoč in neizprosen, bodo v sebi čutili ogenj, ki požira, uničuje in prečiščuje. Temu sodnemu ognju ne more kljubovati niti greh niti karkoli, kar ni čisto. Samo duša mu lahko kljubuje, ker je obdarjena z božansko močjo. Ko bo torej prešla skozi ogenj svoje vesti, bo, očiščena svojih napak, ponovno oživela. (82, 58–59)
31. Vsa bolečina, ki so jo povzročili ljudje, bo zbrana v enem samem kelihu, iz katerega bodo pili tisti, ki so jo povzročili. In tisti, ki se ob bolečini nikoli niso pustili pretresati, bodo takrat trepetali v svoji duši in telesu. (141, 73)
32. Potrebno je, da se nebesa za kratek čas zaprejo za vse in da se ponovno odprejo šele, ko se z

zemlje dvigne en sam krik, ker se spozna, da je Oče vseh bitij en sam.

33. Resnično, pravim vam, ta bratomorni in sebični svet bom podvrgel sodbi in ga očistil, dokler ne bom videl, da iz njega vzhajata ljubezen in luč. Tudi tistim, ki danes vodijo svoje narode v pogubo, ki trenutno sejejo in širijo vse grehe, ki so ustvarili svoje kraljestvo krivic, bom v nadomestilo naložil nalogo, da se borijo proti skušnjavam, odpravijo propad in izruvajo drevo zla z koreninami. (151, 14 + 69)

34. Človek je z uporabo svoje svobodne volje izkrivil svojo pot razvoja, dokler ni pozabil, iz koga je izšel; in prišel je do točke, da se mu krepost, ljubezen, dobro, mir, bratstvo zdijo tuje njegovi naravi, samoljubje, greh in greh pa obravnava kot najbolj naravno in dovoljeno.

35. Novo Sodoma je po vsem svetu in potrebno je novo očiščenje. Dobro seme bo rešeno in iz njega se bo oblikovalo novo človeštvo. Na rodovitna polja, ki so bila zalita s solzami kesanja, bo padlo moje seme, ki bo vzklilo v srcih prihodnjih generacij, ki bodo svojemu Gospodu darovale višjo obliko čaščenja. (161, 21–22)

36. Dopustil bom, da človeška roka prinaša uničenje, smrt in vojno, vendar le do določene meje. Nepravičnost, pokvarjenost, zaslepljenost in hrepenenje po moči ljudi ne bodo mogli preseči te meje.

37. Potem bo prišla moja srp in z modrostjo odsekala tisto, kar določa moja volja. Kajti moji srp je poln življenja, ljubezni in prave pravičnosti. Toda ti, ljudstvo, bedi in moli! (345, 91)

38. Nekoč je bila zemlja dolina solz, zdaj je dolina krvi. Kaj bo jutri? Bojišče dimajočih ruševin, nad katerimi je prešel sodni ogenj, ki je požrl greh in podrl ošabnost brezljubnih ljudi, ker so zanemarili svojo dušo.

39. Prav tako bodo iz templja modrosti izgnani trgovci z znanostjo, ker so z lučjo izkoriščali, ker so sramotili resnico. (315, 61-62)

40. Velike narode dviga ošabnost, hvalijo se s svojo močjo, grozijo svetu s svojim orožjem, so ponosni na svojo inteligenco in znanost, ne da bi se zavedali krhkosti lažnega sveta, ki so ga ustvarili; kajti že rahli piš moje pravičnosti bo zadostoval, da bo ta umetni svet izginil.

41. A prav roka človeka bo tista, ki bo uničila njegovo lastno delo; prav njegov razum bo tisti, ki bo izumil način, kako uničiti tisto, kar je prej ustvaril.

42. Poskrbel bom, da bodo preživela le tista človeška dela, ki so prinesla dobre sadove, da se bodo še naprej uporabljala v korist prihodnjih generacij. Vse pa, kar služi pokvarjenim ali sebičnim namenom, bo uničeno v ognju mojega neizprosnega sodbe.

43. Na ruševinah sveta, ki ga je ustvarilo in uničilo materialistično človeštvo, se bo dvignil nov svet, katerega temelji bodo izkušnje in

katerega cilj bo ideal duhovnega vzpona. (315, 55-56)

Apokaliptične vojne, epidemije, nadloge in uničenja

44. Živite v časih strahu, v katerih se ljudje prečiščujejo, tako da izpraznijo svoj kelih trpljenja do dna. Tisti pa, ki so raziskovali preroštva, so že vedeli, da se bliža trenutek, ko bodo povsod izbruhnile vojne, ker se narodi ne razumejo.

45. Še vedno je pred nami, da se bodo med človeštvom pojavile neznane bolezni in epidemije, ki bodo zmedle znanstvenike. A ko bo bolečina pri ljudeh dosegla vrhunec, bodo še vedno imeli moč, da zakričijo: »Božja kazen!« A jaz ne kaznujem, vi ste tisti, ki se kaznujete, ko odstopate od zakonov, ki vladajo vaši duši in telesu.

46. Kdo je sprožil in izzval naravne sile, če ne človeška nerazumnost? Kdo se je uprl mojim zakonom? Ponos znanstvenikov! A resnično, pravim vam, ta bolečina bo služila temu, da se plevel, ki je zrasel v človeškem srcu, izruva s koreninami.

47. Polja se bodo prekrila s trupli, umrli bodo tudi nedolžni. Nekateri bodo umrli v ognju, drugi od lakote, spet drugi v vojni. Zemlja se bo tresla, naravne sile se bodo prebudile, gore bodo bruhale lavo in morja se bodo dvignila.

48. Dopustil bom, da ljudje svojo pokvarjenost poneso do meje, do katere jim to dopušča njihova svobodna volja, da bodo – zgroženi nad lastnim delom – v svoji duši občutili resnično kesanje. (35, 22–26)

49. Drevo znanja bo v besu orkana pretreslo in svoje plodove spustilo na človeštvo. Toda kdo je razvezal verige teh elementov, če ne človek?

50. Res je, da so tudi prvi ljudje spoznali bolečino, da bi se prebudili v resničnost, da bi se prebudili v luč vesti in se prilagodili zakonom. Toda razvit, zavesten in izobražen človek današnjega časa – kako si upa oskruniti drevo življenja? (288, 28)

51. Na svetu bodo izbruhnile epidemije in velik del človeštva bo zaradi njih propadel. To bodo neznane in redke bolezni, proti katerim bo znanost nemočna.

52. Cel svet bo osvobojen plevela. Moje sodbo bo odpravilo sebičnost, sovraštvo, nenasitno hrepenenje po moči. Pojavili se bodo veliki naravni pojavi.

53. Narodi bodo opustošeni in cele pokrajine bodo izginile. To bo alarmni klic za vaša srca. (206, 22 24)

Narava in naravne nesreče

54. Človeštvo, če bi vse, kar si porabilo za krvave vojne, porabilo za humanitarna dela, bi bilo tvoje bivanje polno Očetovih blagoslovov. Toda človek je bogastva, ki jih je nakopičil, porabil za sejanje uničenja, bolečine in smrti.

55. To ne more biti pravo življenje, ki naj bi ga živeli tisti, ki so bratje in sestre ter otroci Boga. Takšen način

življenja ni v skladu z zakonom, ki sem ga zapisal v vaše duše.
56. Da bi se zavedali zmote, v kateri živite, bodo izbruhnili vulkani, ogenj bo bruhal iz zemlje, da bi uničil »plevel«. Vetrovi se bodo razbesneli, zemlja se bo tresla, poplave pa bodo opustošile cele pokrajine in narode.
57. Na ta način bodo naravna kraljestva izrazila svoje nezadovoljstvo do človeka. Prekinila so z njim, ker je človek uničil eno za drugo vezi prijateljstva in bratstva, ki so ga povezovale z naravo, ki ga obdaja. (164, 40–42)
58. Veliko nesreč bo doletelo človeštvo; v naravi bodo potresli pretresi, elementi bodo pretrgali svoje vezi: ogenj bo opustošil cele pokrajine, rečne vode bodo prestopile bregove, morja bodo doživela spremembe.
59. Bodo območja, ki bodo ostala pokopana pod vodnimi masami, in pojavile se bodo nove dežele. Mnoga bitja bodo izgubila življenje, poginila pa bodo tudi bitja, ki so nižje od človeka. (11, 77)
60. Naravne sile čakajo le na uro, da se zgrnejo na svet in očistijo ter prečistijo zemljo. Čim bolj grešna in ošabna je neka narod, tem težje bo prišlo moje sodbo nad njo.
61. Srce tega človeštva je trdo in gluho. Potrebno bo, da pride k njemu kelih trpljenja, da bo slišalo glas vesti, glas zakona in božje pravičnosti. Vse se bo zgodilo zaradi rešitve in večnega življenja duše. To je tisto, kar iščem. (138, 78 79)
62. Tisti potop, ki je očistil zemljo človeških nečistosti, in ogenj, ki je padel na Sodomo, poznate danes kot legende. Vendar boste tudi v tem času doživeli, kako bo človeštvo pretreslo, ko se bo zemlja tresla pod silo zraka, vode in ognja. Vendar vam ponovno pošiljam ladjo, ki je moj zakon, da se reši tisti, ki vstopi vanjo.
63. Ne vsi, ki v uri preizkušnje rečejo »Oče, Oče«, Me bodo ljubili, ampak tisti, ki vedno izkazujejo mojo ljubezen do svojega bližnjega. Ti bodo rešeni. (57, 61–62)
64. Prišla bo nova potopna katastrofa, ki bo zemljo očistila človeške pokvarjenosti. Podrla bo oltarje lažnih bogov, kamen za kamnom bo uničila temelje tistega stolpa ponašanja in brezbožnosti ter izbrisala vsako lažno učenje in vsako napačno filozofijo.
65. Toda ta potop ne bo sestavljen le iz vode, kot nekoč; kajti človeška roka je sprožila vse elemente proti sebi, tako vidne kot nevidne . Sam izreka svojo obsodbo, sam se kaznuje in sodi. (65, 31)
66. Naravna kraljestva bodo klicala po pravičnosti, in ko bodo sproščena, bodo povzročila, da bodo deli zemeljske površine izginili in se spremenili v morje, ter da bodo morja izginila in se na njihovem mestu pojavila kopna.
67. Vulkani bodo izbruhnili, da bi oznanili čas sodbe, in vsa narava bo prišla v burno gibanje in se bo tresla.
68. Molite, da se boste vedli kot dobri učenci, kajti to bo primeren

čas, ko se bo trinitarično-marijanska duhovna nauka razširila v srcih. (60, 40-41)

69. Tri četrtine zemeljske površine bodo izginile in ostala bo le ena četrtina, da bo zatočišče tistim, ki bodo preživeli kaos. Bili boste priča izpolnitvi mnogih preroštev. (238, 24)

70. Ne motite se; kajti preden se »šesti pečat« izteče, se bodo zgodili veliki dogodki: zvezde bodo dale pomembne znake, narodi zemlje bodo stokali, in tri četrtine tega planeta bodo izginile, ostala pa bo le ena, na kateri bo seme Svetega Duha vzklilo kot novo življenje.

71. Človeštvo bo takrat začelo novo bivanje, združeno v eni sami nauki, enem samem jeziku in enem samem traku miru in bratstva. (250, 53)

72. Govorim vam o bolečini, ki si jo zaslužite, ki jo vedno bolj povečujete in ki bo, ko bo prišla ura, prekipela.

73. Svojim otrokom nikoli ne bi ponudil takšnega keliha; toda v svoji pravičnosti lahko kljub temu dopustim, da požanjete sad svoje zlobe, svojega ponosa in svoje nepremišljenosti, da se boste pokesani vrnili k meni.

74. Ljudje so izzvali mojo moč in mojo pravičnost, ko so s svojo znanostjo oskrunili tempelj narave, v katerem je vse v harmoniji, in njihova sodba bo zdaj neizprosna.

75. Elementarne sile bodo sproščene, vesolje bo pretreseno in zemlja bo trepetala. Takrat bo v ljudeh groza in hoteli bodo pobegniti, a pobega ne bo. Hoteli bodo obvladati sproščene sile, a ne bodo mogli. Kajti počutili se bodo krivi in, prepozno obžalujoč svojo predrznost in neumnost, bodo iskali smrt, da bi se izognili kazni. (238, 15–17)

76. Če bi ljudje poznali svoje duhovne darove – koliko trpljenja bi si olajšali! A raje so ostali slepi ali lenobni, medtem ko so dopustili, da se jim približujejo časi največje bolečine.

77. Moje učenje naj vas razsvetli, da si prihranite tiste velike trpljenja, ki so bila človeštvu napovedana prek prerokov preteklih časov.

78. Le v izboljšanju svojega življenja lahko najdete tisto moč ali sposobnost, da se osvobodite vpliva razbesnelih elementov. Kajti ne le vera ali molitev sta orožji, ki vam prinašata zmago nad udarci usode in življenjskimi težavami: tista vera in tista molitev morata biti spremljani s krepostnim, čistim in dobrim življenjem. (280, 14–15, 17)

79. Kmalu se bo za svet začelo obdobje velikih dogodkov. Zemlja bo trepetala in sonce bo na ta svet pošiljalo žgoče vroče žarke, ki bodo ožgali njeno površino. Kontinente bo od enega pola do drugega preganjala bolečina, celoten svet bo očiščen in ne bo bitja, ki ne bi občutilo trpljenja in pokore.

80. Toda po tem velikem kaosu bodo narodi ponovno našli mir in naravne sile se bodo umirile. Po tisti »nevihtni noči«, v kateri živi ta svet, se bo pojavila mavrica miru in vse se

bo vrnilo k svojim zakonom, redu in harmoniji.

81. Ponovno boste videli jasno nebo in rodovitna polja. Vodotoki bodo spet bistri in morje mirno. Na drevesih bodo plodovi in na travnikih cvetje, pridelki pa bodo obilni. Človek, očiščen in zdrav, se bo spet počutil dostojen in videl, da je pot do njegovega vzpona in vrnitve k Meni utrjena.

82. Vsak bo od temeljev naprej čist in očiščen, da bo vreden doživeti prihajajočo Novo dobo. Kajti novo človeštvo moram utemeljiti na trdnih temeljih. (351, 66-69)

Božja ljubezenska pravičnost in usmiljenje

83. Približuje se ura, ko se bo sodba na svetu v celoti občutila. Vsako delo, vsaka beseda in vsaka misel bodo sodeni. Od mogočnih na zemlji, ki vladajo narodom, do najmanjših – vsi bodo tehtani na moji božanski tehtnici.

84. Ne zamenjujte pa pravičnosti z maščevanjem, niti poprave z kaznovanjem. Kajti dopuščam vam le, da požanjete sadove svojega sejanja in jih pojeste, da bi po njihovem okusu in učinku spoznali, ali so dobri ali škodljivi, ali ste posejali dobro ali slabo.

85. Nedolžna kri, prelita zaradi človeških zločinov, žalost in solze vdov in sirot, izobčenca, ki trpi revščino in lakoto – vsi ti kličejo po pravičnosti, in moja popolna in ljubeča, a neizprosna pravičnost se spusti na vse. (239, 21-23)

86. Moja pravičnost bo prišla nad vsako bitje in se dotaknila vsakega človeškega bitja, tako kot je angel Gospodov prišel nad Egipt in izvršil mojo sodbo, pri kateri so se rešili le tisti, ki so svoja vrata označili s krvjo jagnjeta.

87. Resnično, pravim vam, v tem času bo rešen vsak, ki bdi in veruje v besedo in obljube Odrešenika, Božjega Jagnjeta, ki se je žrtvoval, da bi vas naučil moliti in z popolno ljubeznijo izpolniti naloge vaše poti pokore, ker vas bo moja kri ščitila kot plašč ljubezni. Toda kdor ne bdi, kdor ne veruje ali kdor bogokloni, bo preganjan, da se prebudi iz svoje letargije. (76, 6-7)

88. Ko se iz globin človeških src dvigne klic na pomoč k Meni, ki Mi pravi: »Moj Oče, naš Odrešenik, pridi k nam, propadamo«, takrat jim bom dal občutiti svojo prisotnost, jim bom razodel svoje neskončno usmiljenje in jim ga še enkrat dokazal. (294, 40)

89. Navaden potek vašega življenja bodo nenadoma pretresle močne nevihte. A potem bo v neskončnosti zasijala luč zvezde, katere žarki bodo prinesli mir, svetlobo in tišino, ki jih inkarnirani duh potrebuje za razmišljanje o večnosti. (87, 52)

Učinek sodbe

90. Ko se bo zdelo, da je za človeka vse končano, da je smrt zmagala ali da je zlo slavilo, se bodo bitja iz teme dvignila k luči. Iz smrti bodo vstala k resničnemu življenju in iz

brezna pogube se bodo dvignila, da bi sledila večnemu Božjemu zakonu.

91. Vsi ne bodo spoznali brezna; kajti nekateri so se trudili, da bi se držali stran od tiste vojne strasti, ambicij in sovraštva, in so živeli le na robu novega Sodoma; drugi pa, ki so veliko grešili, se bodo pravočasno ustavili in s svojim pravočasnim kesanjem in popolno prenovo si bodo prihranili veliko solz in bolečine. (174, 53–54)

92. Od celotne moralne in materialne strukture človeštva »ne bo ostal kamen na kamnu«. Kajti da bi se na tej zemlji pojavil »novi človek«, je nujno, da se izbriše vsaka sramota, odstrani vsak greh in ostane le tisto, kar vsebuje dobro seme.

93. Sijaj moje prisotnosti in moje pravičnosti bo viden po vsem svetu, in v luči tega svetlobe se bodo podirali idole, bodo običajne tradicije zapadle v pozabo in bodo neplodni obredi opuščeni. (292, 33-34)

94. Za rešitev človeka bo ostala odprta le ena vrata: vrata duhovnosti. Kdor se hoče rešiti, bo moral opustiti svoj ponos, svojo lažno veličino, svoje nizke strasti, svoj egoizem.

95. Zelo grenak bo kelih, ki ga bodo morali ljudje popiti v veliki bitki. Vendar vam pravim: Blagor tistim, ki bodo pili iz tega keliha in nato kot prečiščeni zapustili zemljo. Kajti ko se bodo v drugih telesih vrnili na ta svet, bo njihovo sporočilo prežeto s svetlobo, mirom in modrostjo. (289, 60–61)

96. »Zadnje bitke« s svojimi grenkostmi in »zadnji viharji« še niso prišli. Še vedno je pred nami, da se vse sile razburijo in da atomi vrtinčijo v kaosu, da po vsem tem nastopi letargija, izčrpanost, žalost in gnus, ki vzbujajo videz smrti.

97. Toda to bo ura, v kateri se bo v dušah, ki so postale občutljive, slišal vibrirajoči odmev trobente, ki vam bo iz onostranstva oznanila, da se med ljudmi dobre volje bliža kraljestvo življenja in miru.

98. Ob tem zvoku bodo »mrtvi vstali« in prelili solze kesanja, in Oče jih bo sprejel kot »izgubljene sinove«, utrujene od dolgega potovanja in izčrpane od velikega boja, ter njihove duše zaznamoval s poljubom ljubezni.

99. Od tega »dne« naprej bo človek sovražil vojno. Iz svojega srca bo izgnal sovraštvo in zamero, bo preganjal greh in začel življenje pokore in obnove. Mnogi se bodo počutili navdihnjeni s svetlobo, ki je prej niso videli, in se bodo odpravili ustvarjati svet miru.

100. To bo šele začetek časa milosti, dobe miru.

101. Kamena doba je že daleč za nami. Tudi doba znanosti bo minila, nato pa bo med ljudmi zacvetela doba duha.

102. Izvir življenja bo razkril velike skrivnosti, da bodo ljudje zgradili svet, ki bo močan v znanosti o dobrem, v pravičnosti in v ljubezni. (235, 79–83)

XIII Preobrazba in dovršitev sveta in stvarstva

Poglavje 56 – Zmaga in priznanje Kristusovega duhovnega dela

Širjenje duhovnega učenja prek Božjih poslancev

1. Moja zakon bo v tem času ladja odrešitve. Resnično vam pravim: Ko se bodo sprožili potopni valovi zla, bolečine in bede, bodo ljudje drugih narodov v dolgih koloni prišli v to deželo, privabljeni zaradi njene duhovnosti, gostoljubnosti in miru; in ko bodo spoznali to razodetje in verjeli v to, kar sem govoril ob svojem ponovnem prihodu kot Sveti Duh, bom tudi njih imenoval »Izraelci po Duhu«.

2. Med temi množicami bodo moji poslanci, ki jih bom poslal nazaj k njihovim narodom, da bodo svojim bratom prinesli božansko sporočilo moje besede.

3. Vendar ne bodo vsi prišli k temu narodu, da bi spoznali učenje, ki sem vam ga prinesel, kajti mnogi ga bodo sprejeli duhovno. (10, 22)

4. Vsi boste prejeli mir, kakršnega ste si zaslužili; toda obljubljam vam boljše čase.

5. Po očiščenju, ki se mora zgoditi na zemlji, se bodo pojavili ljudje, ki jih bom poslal, krepostne duše z velikimi poslanstvi, da ustvarijo poslušno človeško družino.

6. Še štiri generacije po vaši bodo minile, preden se bo moje učenje razširilo po vsem svetu in obrodilo lepe sadove. (310, 50)

Boj za priznanje nove besede

7. Danes me obdaja le majhna druščina, jutri pa se bodo okoli mene zgrinjale neštete množice. Med njimi bodo prišli farizeji, hinavci, ki bodo iskali napake v mojem nauku, da bi razburili mnenje velike množice proti mojemu delu. Ne vedo, da bodo – še preden bodo raziskali moje delo – sami razkrinkani. (66, 61)

8. Takrat so Me sodili trije sodniki: Anas, Pilat in Herod, in ljudstvo je izvršilo sodbo nad Menoj. Zdaj vam pravim, da je veliko mojih sodnikov, in še večje je število tistih, ki Mi bodo v tem času povzročali bolečine.

9. Toda čim bolj bodo ljudje zaničevali moj zakon in moje učenje – ko bo to najbolj preganjano in zavračano, se bo oglasil glas vernikov, kajti ne bo se zgodilo isto kot v »Drugi dobi«; zdaj ne bom sam. (94, 67)

10. Prišlo bo kratko obdobje, v katerem bo moja beseda, dana v tem času, na videz izginila s površja zemlje.

11. Takrat se bodo ljudje lotili izmišljanja duhovnih naukov, poučevanja novih zakonov in zapovedi. Imenovali se bodo mojstri, apostoli, preroki in božji

poslanci, in jaz jih bom za nekaj časa pustil govoriti in sejati. Pustil jih bom, da posejejo svoje seme, da bodo, ko bodo poželi sad, izvedeli, kaj so posejali.

12. Čas in naravne sile bodo prešle čez njihovo posevko, in njihovi koraki bodo za vsakega od teh človeških otrok kot sodba.

13. Svet mora spoznati prevaro, da bo lahko spoznal resnico. Takrat bosta resnica in bistvo življenja, ki sem vam ju v tem času podaril, med ljudmi ponovno oživela v vsej svoji čistosti in duhovnosti. (106, 9–10)

Moč nauka Svetega Duha

14. Za človeštvo se je začela nova doba; to je doba svetlobe, katere prisotnost bo na duhovni poti vseh ljudi predstavljala vrhunec, da se bodo prebudili, razmislili, se znebili težkega bremena svojih tradicij, fanatizma in zmot, da se nato povzdignejo v novo življenje.

15. Nekateri prej, drugi kasneje, tako bodo postopoma vse religije in sekte prišle do nevidnega templja, do templja Svetega Duha, ki je prisoten v mojem delu, neomajen kot steber, ki se dviga v neskončnost, v pričakovanju ljudi vseh narodov in rodov.

16. Ko bodo vsi vstopili v notranjost mojega svetišča, da bi molili in se poglobili, bodo eni kot drugi dosegli enako spoznanje moje resnice. Ko bo torej ta vrhunec na poti enkrat dosežen, se bodo vsi združeni v istem zakonu povzdignili in častili svojega Očeta na enak način. (12, 94–96)

17. Skupaj z ljudstvom, ki ga vzgajam in ki sem ga rešil teme in nevednosti, bom izpolnil preroštva, dana v preteklih časih, in ob mojih dokazih in čudežih se bo svet tresel, teologi in razlagalci preroštev pa bodo sežgali svoje knjige in se v sebi pripravili na študij tega razodetja. Ljudje s tituli, možje znanosti, ljudje s žezlom in krono se bodo ustavili, da bi poslušali moje učenje, in mnogi bodo rekli: »Kristus, Odrešenik, se je vrnil!« (84, 60)

18. Resnično, pravim vam, moja beseda bo spremenila podobo vašega sedanjega sveta in vašega celotnega življenja.

19. Za ljudi današnjega časa sta svet in njegove radosti smisel njihovega življenja. Toda kmalu bodo dušo cenili višje kot telo in telo višje kot oblačila, in namesto da bi tekali za svetovnimi veličastvi, bodo iskali nesmrtnost duše.

20. Na začetku bo obstajal fanatizem zaradi duhovnega, prizadevanje zanj se bo stopnjevalo do skrajnosti; toda kasneje se bodo srca pomirila in duhovnost bo zacvetela v polni resnici in iskrenosti. (82, 30-31)

21. Moje učenje bo povzročilo velike pretrese na svetu, prišlo bo do velikih sprememb v običajih in idejah, in celo v naravi bodo nastale spremembe. Vse to bo naznanilo začetek nove dobe za človeštvo, in duše, ki jih bom kmalu poslal na zemljo, bodo govorile o vseh teh

preroštvih. Razlagale bodo mojo besedo in opisovale dela, da bi sodelovale pri obnovi in vzponu tega sveta. (152, 71)

22. »Nova pesem« bo izvirala iz duše vseh tistih, ki Me niso mogli videti in so Me vendarle videli, ker so Me iskali kljub svojim nepopolnostim; in vi veste, da tisti, ki Me išče, Me vedno najde.

23. Kar zadeva tiste, ki so Me zanikali, ki so se Me izogibali, ki so prikrivali Moje ime, ki ne želijo priznati Moje prisotnosti, bodo ti na svoji poti deležni preizkušenj, ki jim bodo odprle oči in jim prav tako omogočile, da vidijo resnico. (292, 35-36)

24. Kot deroča reka, ki vse odnese s seboj, bo tudi poplava, ki jo bodo tvorile spiritualistične množice – poplava, ki je nihče ne bo mogel ustaviti, ker bo njena moč nepremagljiva. In tisti, ki bi se hotel postaviti na pot kot ovira, bo odnesen s tokom.

25. Kdo na zemlji bi lahko imel moč, da ustavi razvoj duš ali izvršitev Božjih sklepov? Nihče. Edino bitje z absolutno močjo in pravičnostjo je vaš Oče, in On je določil, da vsaka duša napreduje k popolnosti.

26. Če so ljudje za kratek čas prezirali moje božanske zakone, bom poskrbel, da bo moj glas, kot zvok glasnega zvonca, slišal tudi tisti, ki so mrtvi za duhovno življenje. (256, 40–42)

27. Ko bo človeštvo spoznalo moje nauke in razumelo njihov pomen, bo vanje položilo svoje zaupanje in se utrdilo v veri, da so varna pot, vodilo za vsakega človeka, ki želi živeti v pravičnosti, v ljubezni in v spoštovanju do svojih bližnjih.

28. Ko se bo to učenje zasidralo v srcih ljudi, bo razsvetlilo družinsko življenje, saj bo starše utrdilo v kreposti, zakonske zveze v zvestobi, otroke v poslušnosti, učitelje pa bo napolnilo z modrostjo. Vladarje bo naredila velikodušne in sodnike navdihnila, da bodo izvrševali pravično pravičnost. Znanstveniki se bodo počutili razsvetljeni in ta luč jim bo razkrila velike skrivnosti v korist človeštva in za njegov duhovni razvoj. Na ta način se bo začela nova doba miru in napredka. (349, 35)

Spoznanje Kristusovega ponovnega prihoda po vsem svetu

29. Ko se človek potopi v najgloblje globine brezna in, izčrpan od bojev in trpljenja, nima več niti moči, da bi rešil samega sebe, bo presenečen doživel, kako iz globin lastne šibkosti, obupa in razočaranja izvira neznana moč, ki izvira iz Duha. Ko se bo zavedel, da je prišla ura njegove osvoboditve, bo razprostrl krila in se dvignil nad ruševine sveta praznosti, sebičnosti in laži ter rekel: »Tam je Jezus, zavrnjeni. On živi. Zaman smo ga vsak dan in na vsakem koraku poskušali ubiti. On živi in prihaja, da nas reši in nam podari vso svojo ljubezen.« (154, 54)

30. Resnično, pravim vam, če so se nekoč celo kralji čudili revščini, v kateri sem se rodil, bodo v tem času

prav tako presenečeni, ko bodo vsi spoznali neopazen način, ki sem ga izbral, da bi vam prinesel svojo besedo. (307, 52)

31. Trenutno se človeštvo nahaja v pripravljalni fazi. V njem deluje moja pravičnost, ne da bi ljudje to že opazili. Kajti v svojem ponosu, v svojem ošabnem materializmu pripisujejo vse dogodke svojega življenja, ki so zanje neizogibni, naključju.

32. Toda kmalu bo moj klic dosegel srca in takrat se bodo pokesano približali Meni in Me prosili, naj jim odpustim njihovo ošabnost in napake.

33. To bo ura križa za človeško dušo, v kateri bo za kratek čas doživela popolno praznino po svojih velikih razočaranjih, ko bo ugotovila napačnost svoje samovoljnosti, minljivost svoje moči, zmotnost svojih ideologij.

34. Vendar to stanje zmede ne bo trajalo dolgo, ker se bodo takrat pojavili moji glasniki in širili moje novo sporočilo.

35. Še enkrat, tako kot v preteklih časih, ko so se glasniki mojega učenja odpravili iz vzhoda in prinesli spoznanje moje besede na zahod , bo svet v tem času spet videl moje glasnike, kako prinašajo ljudem in domovom luč tega sporočila.

36. Ali se bo ljudem zdelo čudno, da zdaj luč potuje z zahoda na vzhod? Ali zaradi tega ne bodo priznali sporočila, ki jim ga v mojem imenu prinašajo moji glasniki? (334, 42-45)

37. Obstajajo cele rase, ki Me ne priznavajo, obstajajo narodi, ki se trmasto oddaljujejo od mojih zakonov, ki ne želijo spoznati mojega učenja, ki se mu upirajo, ker menijo, da je zastarelo.

38. Tisti, ki Me niso razumeli, so tisti, ki vztrajajo pri zemeljskih svoboščinah. So tudi takšni, ki pogosto delajo dobro iz lastne koristi in ne iz velikodušnosti.

39. Vendar so moji pravičnosti in preizkušnje namenjene vsakemu narodu in vsaki rasi, in te prihajajo dan za dnem, da bi na koncu obrodile njihova srca in duše, kot da bi bila obdelovalna polja, in da bi po njihovi obdelavi vanje položili seme, večno seme moje ljubezni, moje pravičnosti in moje luči.

40. Ta ljudstva bodo z ljubeznijo govorila o Meni, te rase bodo takrat svoje upanje položile vame, in v dušah vseh ljudstev tega človeštva bodo zazvonile pesmi veselja, zbori hvalospevov in ljubezni do edinega Gospoda vseh ljudi. (328, 12)

Poglavje 57 – Spreobrnitev in sprememba na vseh področjih

Nova in globlja spoznanja

1. Prihaja čas, ko bodo duhovna razodetja ljudem razkrila svetlo pot, da bodo spoznali skrivnosti, skrite v naročju stvarstva.

2. Luč mojega Duha vam bo razkrila način, kako pridobiti pravo znanost, ki človeku omogoča, da ga bitja, ki

ga obdajajo, in naravne sile Stvarstva priznajo ter da doseže poslušnost, s čimer se izpolni moja volja, da si človek podjame zemljo. Vendar se bo to zgodilo šele takrat, ko bo duša človeka, razsvetljena z Duhom, svojo moč in svojo luč vsilila slabostim telesa. (22, 19)

3. Že se bliža dan, ko bodo ljudje razumeli pomen, ki ga ima duša, kajti mnogi, ki se imajo za verne, ne verujejo, drugi pa, ki mislijo, da vidijo, ne vidijo. A ko bodo enkrat dojeli resnico, bodo spoznali, da bi bilo otročje, nepravično in nerazumno še naprej hraniti duha, ki pripada drugemu življenju, s plodovi sveta.

4. Takrat bodo iskali luč v religijah in v svoji duševni stiski ter mučnem hrepenenju po resnici bodo odpravili napačnost naukov ter izkoreninili vse površno in zunanje, kar najdejo v različnih kultih, dokler ne odkrijejo božanskega bistva. (103, 42)

5. Človeštvo se bo zagotovo naveličalo še naprej sejati sovraštvo, nasilje in sebičnost. Vsako seme sovraštva, ki ga poseje, se bo tako pomnožilo, da njene sile ne bodo zadostovale, da bi poželo svoj pridelek.

6. Ta nepredviden in nad njene človeške moči segajoč rezultat jo bo ustavil na njeni osupljivi in norosti polni poti. Potem bom v vseh srcih storil čudež, tako da bom tam, kjer je bil le egoizem, razcvetel ljubezen do bližnjega.

7. Ljudje Mi bodo spet priznali vso popolnost, vsevednost in najvišjo pravičnost. Spomnili se bodo, da je Jezus rekel: »Noben list na drevesu se ne premakne brez volje Očeta.« Kajti danes se po mnenju sveta listi na drevesih, živa bitja in zvezde premikajo naključno. (71, 30)

8. Ko se bo moj glas na duhovni način oglasil v človeštvu, bodo ljudje začutili vibracijo, ki je bila vedno v njih, čeprav se ni mogla svobodno izraziti. To bo duh, ki se bo – spodbujen z glasom svojega Gospoda – dvignil in odgovoril na moj klic.

9. Takrat se bo na Zemlji začela nova doba, kajti življenja ne boste več gledali od spodaj, ampak ga boste opazovali, spoznavali in uživali z višin vašega duhovnega povzdignjenja. (321, 38–39)

10. Šele ko ne bo več razum spodbujal duha k opazovanju in poglobitvi v znanost, ampak bo duh povzdignil in vodil razum, bo človek odkril tisto, kar se mu trenutno zdi neizvedljivo, a je kljub temu namenjeno, da se mu razodene, takoj ko bo duhovno prečistil svojo inteligenco. (295, 37)

11. Povedal sem vam, da bo prišel čas, ko se bo svetloba pojavila na vseh krajih, v vseh deželah, na vseh celinah. Ta svetloba bo sijala v skladu z duhovnim izobraževanjem človeka. A skozi njo se bo oblikovala nova in točnejša predstava o stvarstvu, nov pojem duhovnosti. Na ta način se bo začela nova

stopnja duhovno-duševnega razvoja. (200, 41)

12. Ko bodo ljudje dosegli, da bodo v ljubezni mislili univerzalno, bo vsak poskušal izpopolniti se, bolje razumeti druge in jim služiti. Vsak strah pred kaznijo bo odvečen, človek bo zakone spoštoval ne iz strahu, ampak iz prepričanja. Šele takrat se bo človeštvo duševno in intelektualno razvilo. (291, 25)

13. Ko bo to moje seme vzklilo v srcih narodov, ki sestavljajo človeštvo, bo v življenju ljudi prišlo do popolne spremembe. Kako velika bo razlika, ki jo bodo pokazali tako v svojem človeškem življenju kot v duhovnem čaščenju Boga, če primerjamo način življenja, verovanja, čaščenja, »boja« in mišljenja ljudi iz preteklosti s tistimi, ki živijo duhovnost.

14. Od tistega časa fanatizma, malikovanja, materializacije in absurdnih verskih dogem ne bo ostal kamen na kamnu. Vse zmote, ki ste jih vi in vaši predniki zapustili prihodnjim generacijam, bodo odpravljene. Vse, kar v sebi ne nosi bistva dobrega in resničnega, ne bo preživelo. Vse dobro, kar ste podedovali, pa bodo ohranili.

15. To učenje, ki je predstavljeno v bolj duhovni obliki kot v preteklih časih, se bo moralo boriti med ljudmi, narodi, cerkvami in sektami, da se bo uveljavilo in se zasidralo. Toda takoj, ko bo minilo kratko obdobje zmede, bo med ljudi prišel mir in se bodo veselili, ko bodo iz mojih besed razbrali pomen, ki ga je v sebi že od nekdaj skrivala.

16. Predstave o moji božanskosti, o duhovnem življenju in o smislu vašega obstoja bodo usmerjene v prave tire, ker bo vsak človek dober razlagalec vsega tistega, kar vam je vaš Učitelj, njegovi glasniki in preroki povedali v prilikah in simbolih.

17. Ta način izražanja so ljudje razumeli le delno. To je bilo poučevanje, ki je bilo namenjeno njim v skladu z njihovo naraščajočo duhovno in razumsko sposobnostjo razumevanja. Ker pa so hoteli vedeti vse takoj, so se zapletali v vedno več protislovij in napačnih predstav, ker so tistemu, kar je bilo mogoče razlagati le na duhovni način, dajali materialne razlage. (329, 22–26)

Osveščanje prek božjih poslancev

18. Obljubil sem vam, da bom poslal duhove velike svetlobe, ki naj živijo med vami. Ti čakajo le na trenutek, da se približajo Zemlji, inkarnirajo in izpolnijo veliko poslanstvo obnovitve.

19. Ko bodo ta duhovna bitja živela v tem svetu – kaj jih boste morali naučiti? Resnično, pravim vam: ničesar! Kajti prišli bodo, da bi učili, ne da bi se učili.

20. Bili boste presenečeni, ko jih boste od otroštva naprej slišali govoriti o globokih stvareh, ko jih boste videli razpravljati z znanstveniki in teologi, pri čemer bodo s svojimi izkušnjami osupnili

odrasle in otrokom ter mladim priporočili pravo pot.
21. Blagor domu, ki v svojem naročju sprejme eno od teh duhovnih bitij. Kako težka bodo bremena pokore, ki jih bodo nase naložili tisti, ki skušajo preprečiti izpolnitev poslanstva mojih glasnikov! (238, 30–31)
22. Še enkrat vam pravim, da vam na svetu ne bo primanjkovalo ljudi, ki so obdarjeni z veliko svetlobo, ki osvetljujejo vašo pot in vaše življenje posejajo z ljubeznijo.
23. Človeštvo je na Zemlji vedno imelo prisotnost teh ljudi, vendar prihajajo časi, ko se na svet rodijo velike legije visokih svetlobnih duhov, ki bodo odpravili lažni svet, ki ste ga ustvarili, da bi vzpostavili novega, v katerem se diha mir in vlada resnica.
24. Zaradi zlobe ljudi bodo morali veliko trpeti. A to ni nič novega, saj se noben od Božjih glasnikov ni izognil preganjanju, posmehu in sovražnosti. Morajo priti na svet in na njem prebivati, ker je njihova prisotnost na zemlji nujna.
25. Prišli bodo in se ljubeče obrnili na srca ljudi. Njihova beseda, prežeta z Očetovo pravičnostjo, bo zadela ošabnost in ponos vseh tistih, ki so oblačilo ponižnosti svoje duše zamenjali s čudovitim oblačilom nečimrnosti, ošabnosti, lažne moči in lažne slave.
26. Ti bodo prvi, ki se bodo dvignili in s prstom, ki se trese od jeze, pokazali na moje glasnike. Toda to bo služilo temu, da bodo moji služabniki v vsaki preizkušnji, ki jim bo naložena, lahko dali velika pričevanja o resnici, ki so jo prinesli na svet.
27. Trenutno ne veste, na katerih poteh človeškega življenja se bodo pojavili. Vendar vam pravim, da se bodo nekateri pojavili v naročju velikih verskih skupnosti. Ti se bodo borili za združitev in duhovno harmonijo vseh ljudi.
28. Drugi se bodo dvignili med znanstveniki in s sadovi svojih navdihov pokazali, da je pravi končni cilj znanosti duhovno izpopolnjevanje človeka – in ne njegovo osiromašenje in uničenje.
29. Tako se bodo na vseh področjih življenja pojavili moji služabniki, ki nosijo moj zakon v srcu in bodo z besedami in dejanji potrdili vse, kar sem vam v tem času povedal. (255, 43-47)

Preobrazba človeka

30. Prerokovsko vam napovedujem nov svet in duhovno človeštvo, toda ko bo ta beseda postala znana, ji spet ne bodo verjeli.
31. Generacija za generacijo bo minila, človeška ošabnost bo sprožila nevihte in poplave, epidemije in kuge, in jok človeštva bo pretresel vesolje.
32. A po vsem tem bodo novi prebivalci Zemlje začeli živeti življenje samorefleksije in duhovnega razvoja, pri čemer bodo izkoristili neizmerno bogastvo izkušenj, ki so jim ga zapustile

pretekle generacije, in bo božje seme začelo kaliti.

33. V vsaki duši obstaja božansko seme, saj je izvirala iz Mene, in tako kot vaši otroci podedujejo poteze ali značaj svojih staršev, bodo duše na koncu razkrile tisto, kar so podedovale od svojega nebeškega Očeta: ljubezen. (320, 9-11)

34. Po novem potopu bo zasijal mavrica kot simbol miru in nove zaveze, ki jo bo človeštvo duhovno sklenilo s svojim Gospodom.

35. Pripravite se na težko bitko, saj se boste vsi morali boriti proti zmaju zla, katerega orožje so slava, sovraštvo, zemeljska moč, razuzdanost, nečimrnost, sebičnost, laž, malikovanje in fanatizem – vse sile zla, ki so se rodile iz človeškega srca, proti katerim se boste morali boriti z velikim pogumom in vero, dokler jih ne boste premagali.

36. Ko bo zmaj vaših strasti ubit z vašim orožjem svetlobe, se bo pred očmi ljudi pojavil nov svet – nov svet, čeprav je isti; a zdel se bo lepši. Kajti takrat ga bodo ljudje uporabili za svoje blagostanje in napredek, tako da bodo v vse svoje delovanje vtisnili ideal duhovnosti.

37. Srca se bodo plemenitila, razum ljudi bo razsvetljen, duh bo lahko pričal o svojem obstoju. Vse dobro bo cvetelo, vse vzvišeno bo služilo kot seme za človeška dela. (352, 61–64)

38. Človek je padel v brezno, in do tja ga je spremljala vest v pričakovanju primernega trenutka, da bi bil slišan. Kmalu se bo ta glas v svetu oglasil z tako veliko močjo, kakršne si zdaj še ne morete predstavljati.

39. Toda to bo človeštvo spodbudilo, da se dvigne iz brezna svojega ponosa, materializma in greha, da se opere v potokih solz svojega kesanja in da začne napredovati po poti duhovnosti.

40. Vsem svojim otrokom bom stal ob strani, kajti Jaz sem vstajenje in življenje, ki »mrtve« dvigne iz njihovih grobov.

41. V tistem življenju, ki ga danes ponujam človeštvu, bodo ljudje izpolnjevali mojo voljo in se iz ljubezni odpovedali svobodni volji, prepričani, da tisti, ki izpolnjuje voljo Očeta, ni niti hlapec niti suženj, ampak pravi Božji otrok. Takrat boste spoznali pravo srečo in popoln mir, ki sta sad ljubezni in modrosti. (79, 32)

42. Povem vam, v tem »Tretjem času« – čeprav se vam zdi nemogoče – obnova in rešitev človeštva ne bosta težki, saj je delo odrešitve božje delo.

43. Moja ljubezen bo tista, ki bo ljudi pripeljala nazaj na pot svetlobe in resnice. Moja ljubezen, ki skrivaj prodira v vsako srce, boža vsako dušo, se izraža skozi vsako vest, bo trde skale spremenila v občutljiva srca, iz materialističnih ljudi bo naredila duhovna bitja, iz otrdelih grešnikov pa ljudi dobrega, miru in dobre volje.

44. Tako govorim k vam, ker nihče ne pozna razvoja vaše duše bolje kot jaz, in vem, da današnji človek kljub

svojemu velikemu materializmu, ljubezni do sveta in strastem, ki so se razvile do največjega greha, le navidezno živi v suženjstvu »mesa« in materialnega življenja. Vem: takoj, ko v svoji duši začuti ljubeč dotik moje ljubezni, bo hitro prišel k meni, da se znebi svojega bremena in mi sledi na poti resnice, po kateri se nezavedno tako zelo hrepeni. (305, 34–36)

45. Bodite budni in boste priče spreobrnjenja tistih, ki so Me zanikali, kakor boste doživeli tudi vrnitev tistih, ki so se oddaljili od prave poti.

46. Znanstveniki, ki so svoje življenje posvetili iskanju elementov in sil uničenja, se bodo, ko bodo čutili, da se bliža njihov sodni dan, vrnili na pot resnice, da bi svoje zadnje dni posvetili moralni in materialni obnovi sveta.

47. Drugi, ki so v svoji ošabnosti poskušali zavzeti moje mesto v dušah, bodo sestopili s svojih prestolov, da bi mi v ponižnosti sledili. In tudi ljudje, ki so nekoč podžigali narode in sprožali vojne, bodo spoznali svoje zločine in se v strahu trudili za mir med ljudmi. (108, 39)

48. Ko bo moja luč prodrla v vsa srca in se bodo ljudje, ki vodijo narode, ki jih poučujejo, in vsi, ki imajo najpomembnejše naloge v , pustili voditi in navdihovati od tiste višje luči, ki je vest, takrat boste lahko zaupali drug drugemu, takrat boste lahko zaupali svojim bratom, ker bo moja luč v vseh, in v moji luči bosta vladala moja prisotnost in moja ljubezenska pravičnost. (358, 29)

49. Moje učenje bo človeštvo ponovno slišalo, vendar ne zato, ker bi se moj zakon vrnil k ljudem, saj je bil vedno vpisan v njihove duše. Ljudje bodo tisti, ki se bodo vrnili na pot zakona.

50. Ta svet bo podoben izgubljenemu sinu iz moje prilike. Tako kot on bo tudi ta svet našel Očeta, ki ga bo čakal na svojem mestu, da ga bo z ljubeznijo objel in posadil k svoji mizi.

51. Še ni prišla ura vrnitve tega človeštva k Meni, še vedno mu je ostala del dediščine, ki jo bo zapravil v praznovanjih in zabavah, dokler ne bo gol, lačen in bolan, da bo nato dvignil pogled k svojemu Očetu.

52. Ljudem, ki hrepenijo po dobrinah sveta, je treba še nekaj »trenutkov« dopustiti, da bo njihovo razočaranje popolno; da se bodo končno prepričali, da jim zlato, moč, nazivi in telesne užitke nikoli ne bodo prinesli miru in blaginje duše.

53. Za celotno človeštvo se bliža ura samopregleda v luči vesti. Takrat se bodo učenjaki, teologi, znanstveniki, vladarji, bogataši in sodniki spraševali, v čem je bil duhovni, moralni ali materialni sad, ki so ga poželi in ki ga lahko dajo ljudem v hrano.

54. Po tem trenutku se bodo mnogi vrnili k Meni, ker bodo spoznali, da jim je kljub ugledu, ki so ga uživali na zemlji, nekaj manjkalo, da bi zapolnili praznino, v katero je zašla

njihova duša, ki se lahko hrani le s sadovi duhovnega življenja. (173, 19–20, 57–58)

55. Iz današnjih ljudi brez duhovnosti in ljubezni bom ustvaril generacije, ki sem jih že tolikokrat napovedal v svoji besedi. A prej bom deloval na te narode, ki se danes ne poznajo, se vojskujejo in uničujejo.

56. Ko bo potem izvršitev mojega sodbe minila nad vsemi in bo plevel izruvan s koreninami, se bo začela rojevati nova človeštvo, ki v svoji »krvi« ne bo več nosilo semena nesoglasja, sovraštva ali zavisti, ker se je »kri« njihovih staršev prečistila v talilnem loncu bolečine in kesanja.

57. Sprejel jih bom in jim rekel: »Prosite, prosite, in dano vam bo«, tako kot sem vam rekel v »Drugi dobi«. Danes pa dodajam: naučite se prositi. (333, 54)

Spremembe in pretresi na vseh področjih življenja

58. Materialni svet, planet, ni blizu svojega razpada, toda konec tega sveta zmot in grehov, teme in slabe znanosti bo povzročila luč mojega učenja, in na njegovih ruševinah bom zgradil nov svet napredka in miru. (135, 5)

59. Velika bo preobrazba, ki jo bo človeštvo doživelo v kratkem času. Družbene organizacije, načela, veroizpovedi, doktrine, običaji, zakoni in vsi redovi človeškega življenja bodo v svojih temeljih pretreseni. (73, 3)

60. Ljudje, narodi, rase in ljudstva, vsi bodo morali slediti božjemu klicu, ko se bo človeški duh, utrujen od svojega ujetništva na zemlji, dvignil, pretrgal verige materializma in izustil vzklik duhovne osvoboditve. (297, 66)

61. Prišel bo čas, ko se bodo pojavili ljudje, ki resnično ljubijo moj zakon, ki so sposobni združiti duhovni zakon s svetovnim, to pomeni: večno moč s časovno močjo.

62. To se ne bo zgodilo zato, da bi duše zasužnjili, kot v preteklih časih, ampak da bi jim pokazali pot k svetlobi, ki je prava svoboda duha.

63. Takrat se bo morala vrnila v naročje družin, obstajala bodo prava mesta izobraževanja in duhovnost v vaših običajih in navadah. To bo čas, ko bo vest dala glas in ko se bodo moji otroci sporazumevali z mojo božanskostjo od duha do duha, ko se bodo rase med seboj združile.

64. Vse to bo odločilno za izginotje mnogih razlik in sporov; kajti – čeprav je vaš svet tako majhen – doslej niste razumeli, kako živeti skupaj kot ena sama družina, niste bili sposobni, da bi Mi darovali enotno obliko čaščenja.

65. Stari Babilon vas je obsodil na to ločevanje narodov in ras, toda izgradnja mojega duhovnega templja v srcih ljudi vas bo osvobodila te obsodbe in vas pripeljala do tega, da se boste med seboj resnično ljubili. (87, 10)

66. Prišel bo čas, ko bo človekova želja po višjem razvoju duše tako goreča, da bo uporabil vsa sredstva, ki jih ima na voljo, da bi to dolino solz spremenil v svet, v katerem

vlada harmonija, da bo dosegel »nemogoče«, da bo šel do žrtvovanja in nadčloveškega napora, da bi preprečil vojne.

67. To bodo tisti ljudje, ki bodo dvignili ta svet, ki bodo iz človeškega življenja odstranili kelih trpljenja, ki bodo ponovno zgradili vse, kar so pretekle generacije uničile v svojem slepem hrepenenju po moči, v svoji materializaciji in nepremišljenosti.

68. To bodo oni, ki bodo bedeli nad resničnim čaščenjem mene – tistim čaščenjem brez fanatizma ali zunanjih in neuporabnih obredov. Poskušali bodo človeštvu razložiti, da je skladnost med človeškimi zakoni in duhovnimi ter njihovo izpolnjevanje najboljša bogoslužba, ki jo lahko ljudje darujejo Bogu. (297, 68–69)

69. Čas obredov, oltarjev in cerkvenih zvonov se med ljudmi zdaj izteka. Malikovanje in verski fanatizem bosta izdala svoje zadnje znake življenja. Prišel bo tisti čas boja in kaosa, ki sem vam ga nenehno napovedoval.

70. Ko se bo po nevihti v vse duše vrnil mir, ljudje ne bodo več gradili kraljevskih palač v mojo čast, niti se množice ne bodo več zbirale ob zvonjenju zvonov, niti tisti, ki se počutijo veliki, ne bodo več izvajali moči nad množicami. Prišel bo čas ponižnosti, bratstva, duhovnosti, ki bo človeštvu prinesel enakopravnost duhovnih darov. (302, 37)

71. V današnjem času je prisoten žanjec z nalogo, da poseka vsako drevo, ki ne rodi dobrih plodov. V tem velikem boju bosta zmagali le pravičnost in resnica.

72. Mnoge cerkve bodo izginile, nekatere pa bodo ostale. V nekaterih bo sijala resnica, v drugih pa bodo ponujali le prevare. A srp pravičnosti bo še naprej žgal, dokler ne bo pregledano vsako seme, ki obstaja na zemlji. (200, 11)

73. To je nadaljevanje mojih naukov, vendar ne konec časov, kot to razlaga človek. Svet bo še naprej krožil v vesolju, duše bodo še naprej prihajale na Zemljo in se inkarnirale, da bi izpolnile svojo usodo. Ljudje bodo tudi v prihodnosti naseljevali ta planet, spremenil se bo le način življenja med ljudmi.

74. Spremembe, ki jih bo doživelo človeško življenje, bodo velike, tako ogromne, da se vam bo zdelo, kot da bi en svet propadal in se drug na novo rojeval. (117, 14)

75. Vsi se približujete temu življenju radosti in miru, ne pa breznu in »smrti«, kot to slutijo vaša srca.

76. Res je, da boste morali še doživeti veliko grenkega, preden bo prišel čas vaše duhovne preobrazbe. Toda niti smrt niti vojna, niti kuga niti lakota ne bodo ustavile poteka življenja in duševnega razvoja tega človeštva. Jaz sem močnejši od smrti, zato vas bom vrnil k življenju, če bi umrli, in vas pustil vrniti se na zemljo, kadarkoli bo to potrebno.

77. Še veliko ti moram razodeti, ljubljeno človeštvo, moja knjiga Božanske modrosti še vedno skriva veliko presenečenj. (326, 54)

Poglavje 58 – Kristusovo kraljestvo miru in dovršitev stvarstva

Odločilna moč v Kristusovem kraljestvu miru

1. Tako kot sem vam napovedal tiste čase velikega trpljenja, vam pravim tudi, da bo, ko bo zmeda minila, med ljudmi zavladala harmonija.

2. Ponosni, tisti, ki se imajo za velike, tisti, ki nimajo ljubezni do bližnjega in pravičnosti, bodo za nekaj časa zadržani v onostranstvu, da bi dobro, mir in pravičnost na zemlji napredovali in da bi med njimi rasla duhovnost in dobra znanost. (50, 39-40)

3. V življenju ljudi je zlo vedno zatiralo dobro. A še enkrat vam pravim, da zlo ne bo zmagalo, temveč da bo človeštvo vladal moj zakon ljubezni in pravičnosti. (113, 32)

4. Duše, ki se bodo v tistih dneh inkarnirale v človeštvu, bodo v večini tako zavezane dobremu, da se bodo, ko se pojavijo ljudje, naklonjeni zlu, ti, ne glede na to, kako močni so, morali pokloniti luči resnice, ki jim jo bodo ti predstavili – povsem v nasprotju s tem, kar se dogaja sedaj. Ker so pokvarjeni v večini, so iz zla ustvarili moč, ki duši dobre, jih okužuje in obdaja. (292, 55)

5. V tistem času, o učenci, bo Novo Jeruzalem v srcih ljudi. Dosegli boste visoke stopnje duhovnosti, in jaz ne bom med vas poslal le duš z velikim razvojem, da se inkarnirajo in vam prinašajo moja sporočila. Poslal vam bom tudi duše, ki potrebujejo vašo krepost in ki se, ko živijo med vami, očistijo svojih grehov.

6. V tistih časih se bo zgodilo nasprotno od tega, kar se dogaja danes, ko vam pošiljam čiste duše, vi pa mi jih vračate omadeževane. (318, 46)

Novi človek

7. Vse prerokbe se bodo izpolnile in človeštvo bo iz svojih najbolj skritih in neznanih kotičkov videlo nastati narod, ki je ponižen, reven v materialnih dobrinah, a močan v duhu, vnet v mojem zakonu in usmiljen do svojih bližnjih. Njegovo svetišče bo notranje, nevidno in nedotakljivo, zato ga bo nemogoče uničiti. Tam bo gorela neizbrisna luč, ki mu bo osvetljevala pot. Njegove življenjske poti in preizkušnje bodo boleče in težke, vendar zaradi njih nikoli ne bo oslabel, niti se ne bo pritoževal zaradi nezadovoljstva ali žalosti, prav tako se mi ne bo obrnil hrbet, saj ima moč apostola. Ljudje se bodo iz umazanije, blata in greha povzpeli k zakonu in kreposti ter hodili po poteh ljubezni in milosti. Vsepovsod se bo čutil moj Duh, vsako oko me bo videlo, vsako uho me bo slišalo in vsak um bo razumel moja razodetja in navdihe.

8. Ljudje, ki so veljali za nerodne in neizobražene, se bodo nenadoma videli razsvetljene in spremenjene v moje preroke. Iz njihovih ustnic

bodo prihajale besede, ki bodo kot kristalno čista voda na uvelih srcih.

9. To vodo bodo preroki črpali iz vira modrosti in resnice, ki sem jaz; v njem bodo ljudje našli zdravje, čistost in večno življenje. (68, 38-39)

10. Moje kraljestvo je namenjeno otrokom dobre volje, ki iz ljubezni do svojega Očeta in bližnjih sprejemajo svoj križ. To kraljestvo, o katerem vam govorim, ni na določenem mestu, obstajati lahko tako na zemlji, ki jo naseljujete, kot tudi na vseh duhovnih domovih; kajti moje kraljestvo je sestavljeno iz miru, svetlobe, milosti, moči, harmonije, in vse to lahko dosežete – čeprav v omejeni obliki – že v tem življenju. Duhovno polnost boste dosegli šele onstran tega sveta, ki ga trenutno naseljujete. (108, 32)

11. Resnično, pravim vam, čeprav so ljudje danes bolj telo kot duša, bodo jutri bolj duša kot telo.

12. Ljudje so poskušali svojo dušo popolnoma materializirati, toda te popolne materializacije ne bodo dosegli. Kajti duša je kot briljant, in briljant nikoli ne preneha biti tak, četudi je padel v blato. (230, 54)

13. Ljudje bodo svojo znanost, svojo moč, svoj talent in svoje srce posvetili službi moji božanski stvari, ne da bi zanemarili svoje dolžnosti, svoje naloge na svetu. Obrnili se bodo k zdravim radostim, ki so blagodejne za njihovo dušo in telo. Borili se bodo za svojo obnovo in svojo svobodo, ne bodo se pustili okužiti, ne bodo vzeli ničesar, česar ne potrebujejo. Takrat bosta pokvarjenost in brezobzirnost izginili s sveta, takrat bo duša dosegla popolno oblast nad svojim telesom in čeprav bo še vedno prebivala v telesu, bo živela duhovno življenje ljubezni, bratstva in miru.

14. To bo čas, ko bodo izginile vojne, ko bo vladalo medsebojno spoštovanje in pripravljenost pomagati, ko boste spoznali, da ne smete več razpolagati niti z življenjem bližnjega niti s svojim lastnim. Takrat boste vedeli, da niste lastniki svojega življenja, niti življenja svojih otrok in zakoncev, niti te zemlje, ampak da sem jaz lastnik celotnega stvarstva. A ker ste moji ljubljeni otroci, ste prav tako lastniki vsega, kar je moje.

15. A čeprav sem Gospod in lastnik vsega ustvarjenega, nisem sposoben ubiti svojih stvaritev, nikogar poškodovati ali mu povzročiti bolečine. Zakaj so torej tisti, ki niso lastniki življenja, zagrabili tisto, kar jim ne pripada, da bi z njim razpolagali?

16. Ko bodo ljudje razumeli to učenje, bodo naredili korak naprej v svojem duhovnem razvoju, in ta svet bo postal dom naprednih duš.

17. Ne veste, ali boste po tem času ponovno naselili ta planet. Jaz bom določil tiste, ki bodo doživeli tiste milostne čase, ki bodo videli to zemeljsko področje, ki je bilo v drugi dobi dolina solz, uničenja in smrti.

18. Tista morja, gore in polja, ki so bila priča tolikšne bolečine, se bodo takrat spremenila v kraj miru, v podobo onostranskih svetov.

19. Napovedal sem vam, da bo, ko se bodo boji končali, moje kraljestvo že blizu vas in da bo takrat vaša duša zacvetela v kreposti. Moje učenje bo prisotno v vseh dušah in jaz se bom razodel skozi moške in ženske. (231, 28–30)

20. Pripravil sem dobo, v kateri se bo človeštvo dvignilo v poslušnosti. Vaši vnuki bodo videli slavo, ki jo bom izlil na to zemljo.

21. Kajti moja volja se mora izpolniti na tem svetu, ki sem vam ga izročil kot zemeljski raj, in prišel bo čas, ko bodo na ta planet prišle tiste duše, ki so dosegle visoko stopnjo razvoja in so se borile. Moja Božanska Luč bo zasijala nad zemljo in na njej bo vladalo izpolnjevanje mojega zakona. (363, 44)

Zemlja kot obljubljena dežela in odsev nebeškega kraljestva

22. Ta Zemlja, oskrunjena z grehom, omadeževana z zločini in osramočena z pohlepom in sovraštvom, bo morala ponovno pridobiti svojo čistost. Človeško življenje, ki je bilo neprestan boj med dobrim in zlim, bo postalo dom Božjih otrok, dom miru, bratstva, razumevanja in plemenitih prizadevanj. A da bi dosegli ta ideal, morajo ljudje prestati preizkušnje, ki jih bodo prebudile iz njihove duhovne letargije. (169, 14)

23. Na grehih, sovraštvu in pohujšljivostih ne bom zgradil novega sveta, gradil bom na trdnih temeljih obnovitve, izkušnje in kesanja, vse v vas bom preoblikoval. Tudi iz teme bo zasijala luč, iz smrti pa bom ustvaril življenje.

24. Čeprav so ljudje zemljo omadeževali in oskrunili – jutri bodo s svojimi dobrimi deli naredili ta dom vreden, ki bo priznan kot obljubljena dežela, v katero bodo prišli, da bi opravili plemenite naloge. Kdo bi potem še lahko dvomil v preobrazbo sveta? (82, 44-45)

25. Trenutno gradim tempelj Svetega Duha. A ko bo ta zgrajen, ne bo več zborovnih hiš, cerkva in romarskih krajev, ali pa bodo izgubili svoj smisel, skupaj s svojimi verskimi simboli, obredi in tradicijami. Takrat boste občutili mojo veličino in mojo prisotnost, kot cerkev boste spoznali vesolje in kot bogoslužje ljubezen do svojih bližnjih.

26. Iz naročja matere narave bodo izvirala nova spoznanja, ki bodo iz vaše znanosti naredila pot blaginje, kajti ta bo s pomočjo vesti, ki je glas Boga, usmerjena na pravo pot. 27. Možgani ne bodo več gospodarji sveta, ampak sodelavci Duha, ki jih bo vodil in osvetljeval. (126, 35–36)

28. Ko bo svet dosegel svojo ponovno osvoboditev in bo, vodeni od Elijevega svetlobe, vstopil v to pravično in dobro življenje, boste tukaj na zemlji imeli odsev duhovnega življenja, ki vas čaka onstran tega življenja, da se boste potem večno veselili miru in svetlobe svojega Očeta.

29. A če se sprašujete, kako se bodo vsi narodi združili v en sam narod, tako kot tisti rodovi, ki so tvorili

izraelsko ljudstvo, vam pravim: Ne skrbite, kajti ko bodo narodi enkrat vsi pripeljani v »puščavo«, jih bodo preizkušnje združile, in ko se to zgodi, bo na vsa potrebna srca padla »nova mana« z neba. (160, 39)

30. Tako kot je bila Obljubljena dežela razdeljena med izraelsko ljudstvo, bo celotna zemlja razdeljena med človeštvo. To se bo zgodilo, ko bo prišel čas za to – po očiščenju. Ker je moja volja, da se ta razdelitev zgodi, bosta pri njej vladali pravičnost in enakost, da bodo vsi ljudje lahko skupaj delali na enem samem delu. (154, 49)

31. Predstavljajte si napredek človeštva, katerega morala izhaja iz duhovnosti; predstavljajte si človeštvo brez omejitev in državnih meja, ki bratsko deli vsa sredstva za življenje, ki jih zemlja podarja svojim otrokom.

32. Poskusite si predstavljati, kakšna bi bila človeška znanost, če bi imela za ideal medsebojno ljubezen, če bi človek znanje, ki ga išče, prejel skozi molitev.

33. Razmislite, kako mi bo v veselje prejemati od ljudi bogoslužje ljubezni, vere, poslušnosti in ponižnosti skozi njihovo življenje, ne da bi se morali zateči k obredom in zunanjim oblikam čaščenja.

34. Šele to bo življenje za ljudi, kajti v njem bodo vdihnili mir, uživali svobodo in se hranili le s tem, kar vsebuje resnico. (315, 57-58)

35. Grehi ljudi bodo izbrisani in vse bo videti kot novo. Luč, polna čistosti in nedolžnosti, bo osvetlila vsa bitja, novo harmonijo bo pozdravilo človeštvo, in takrat se bo iz duš ljudi dvignila hvalnica ljubezni do njihovega Gospoda, ki jo je On tako dolgo čakal.

36. Mati Zemlja, ki so jo od najzgodnejših časov oskrunjevali njeni otroci, se bo spet okrasila s svojimi najlepšimi praznični oblačili, in ljudje je ne bodo več imenovali »dolina solz«, niti je ne bodo spremenili v polje krvi in solz.

37. Ta svet bo kot majhno svetišče sredi vesolja, od koder bodo ljudje dvigovali svojo dušo k neskončnosti, v povezavi, polni ponižnosti in ljubezni do svojega nebeškega Očeta.

38. Moji otroci bodo imeli moj zakon vtisnjen v dušo in mojo besedo v srce, in če je človeštvo v preteklih časih našlo užitek v zlu in sladkost v grehu, potem ne bo imelo drugega ideala kot dobro, niti ne bo poznalo večjega užitka kot tistega, da hodi po mojih poteh.

39. A ne mislite, da bo človek zato opustil svojo znanost ali svojo civilizacijo in se umaknil v osamljene doline in v gore, da bi vodil primitivno življenje. Ne, še vedno bo užival v sadežih drevesa znanosti, ki ga je z tolikim zanimanjem negoval , in ko bo njegova duhovnost večja, bo večja tudi njegova znanost.

40. Toda proti koncu časov, ko bo človek prehodil vso to pot in odtrgal zadnji plod z drevesa, bo spoznal uboštvo svojih del, ki so se mu prej zdela tako velika, in bo razumel ter občutil duhovno življenje, in skozi to

bo občudoval delo Stvarnika kot še nikoli prej. Prek navdiha bo prejel velika razodetja, njegovo življenje pa bo vrnitev k preprostosti, naravnosti in duhovnosti. Še nekaj časa bo minilo, preden pride ta dan, toda vsi moji otroci ga bodo videli. (111, 12–14)

Dokončanje stvarstva

41. Pripravljam dolino, v kateri bom zbral vse svoje otroke za Veliko univerzalno sodbo. Sodil bom s popolnostjo, moja ljubezen in usmiljenje bosta objela človeštvo, in na ta dan boste našli odrešitev in ozdravljenje vseh svojih zlih dejanj.

42. Če danes pokorite svoje pregrehe, naj se vaša duša očisti. Na ta način boste pripravljeni, da od mene prejmete dediščino, ki sem jo namenil za vsakega od vas. (237, 6)

43. Moja ljubezen bo vse ljudi in vse svetove združila v eno. Pred menoj bodo izginile razlike med rasami, jeziki in plemeni, pa tudi razlike, ki obstajajo v duhovnem razvoju. (60, 95)

44. Moj Duh se je spustil na vsako dušo, moji angeli pa so povsod po vesolju in izpolnjujejo moje ukaze, da bi vse spravili v red in na pravo pot. Ko bodo vsi izpolnili svojo misijo, bo nevednost izginila, zlo ne bo več obstajalo in na tem planetu bo vladalo samo dobro. (120, 47)

45. Vsi svetovi, na katerih se moji otroci izpopolnjujejo, so kot neskončno velik vrt. Danes ste še nežni poganjki, a obljubljam vam, da vam ne bo primanjkovalo kristalno čiste vode mojih naukov in da boste z njihovim zalivanjem vedno bolj rasli v modrosti in ljubezni; dokler ne bo nekega dne v večnosti, ko bodo drevesa obilno rodila zrelo sadje, Božanski vrtnar lahko užival v svojem delu, ko bo okusil sadove svoje lastne ljubezni. (314, 34)

46. Želim, da ob koncu boja, ko bodo vsi moji otroci za vedno združeni v duhovni domovini, sodelujejo v moji neskončni sreči kot Stvarnik, v priznanje temu, da je vsak od vas sodeloval pri božjem delu z gradnjo ali obnovo.

47. Šele kot duhovna bitja boste odkrili, da se od vsega, kar sem ustvaril od začetka, nič ni izgubilo, da vse v meni vstaja od mrtvih, vse oživi in se obnavlja.

48. Če so torej bila toliko bitij dolgo časa zablodila, če so mnoga namesto del življenja opravljala uničevalna dela, bodo spoznala, da je bil čas njihove zablode le začasen in da bodo njihova dela, ne glede na to, kako slaba so bila, v večnem življenju dobila odškodnino in da se bodo spremenila v sodelavce mojega neprestanega ustvarjalnega dela.

49. Kaj so že nekaj stoletij greha in teme, kakršne je človeštvo doživelo na Zemlji, če jih primerjate z večnostjo, s časom razvoja in miru brez konca? Od mene ste se oddaljili zaradi svoje svobodne volje in se boste, spodbujeni s svojo vestjo, vrnili k meni. (317, 17-20)

50. Prejel sem darilo celotnega stvarstva – od največjih zvezd do bitij, ki jih vaš pogled komaj zazna.
51. Vse je podvrženo razvoju, vse teče po svoji poti, vse napreduje, vse se spreminja, razvija višje in se izpopolnjuje.
52. Ko bo doseglo vrh popolnosti, bo moj duhovni nasmeh kot neskončna jutranja zarja v celotnem vesolju, iz katerega bodo izginile vse pomanjkljivosti, vsa beda, trpljenje in vsaka nepopolnost. (254, 28)

Hvalnica obnovljeni harmoniji stvarstva

53. V mojem duhu obstaja hvalnica, katere tonov še nihče ni slišal; nihče je ne pozna, niti v nebesih niti na zemlji.
54. Ta pesem bo slišna po vsem vesolju, ko bodo izginili bolečina, bedo, tema in greh.
55. Ti božanski toni bodo našli odmev v vseh dušah, in Oče in otroci se bodo združili v tem zboru harmonije in blaženosti. (219, 13)
56. V vas se želim povzdigniti kot zmagovalec – želim, da svojega Očeta vidite kot Kralja nebeških vojsk, ki premaga zlo v vas, in sebe kot vojake, polne duhovne častivrednosti, polne zadovoljstva in duševnega miru.
57. Takrat se bo ob največji zmagi slišala himna univerzalne harmonije – tisti zmagi, ki bo prišla, pri kateri pa ne bo niti vaš Oče niti vi sami žalostni, ker imate zaradi svoje ljubezni »poražence«.
58. Naši »poraženci« ne bodo duše – to bo zlo, vsa tema, grehi in nepopolnosti.
59. Očetov triumf bo v odrešitvi vseh zaostalih duš, ki so bile zakoreninjene v temi in zlu.
60. Zmotite se, če verjamete, da bo kdo izgubljen. Ne bi bil več Bog, če niti ena duša ne bi našla odrešitve.
61. Vsi tisti, ki jih imenujete demoni, so prav tako duše, ki so izšle iz Boga, in če so danes še zablodili, bodo tudi oni našli odrešitev.
62. Kdaj bo v njih prava luč? Takrat, ko boste skupaj z duhovnimi vojskami Luči s svojimi molitvami in deli ljubezni in usmiljenja premagovali njihovo nevednost in greh.
63. Veliki dan Gospodov bo vaš Oče in vaša popolna sreča. Univerzalna gostija bo potekala, ko se boste nekoč vsi pri njegovi mizi hranili s kruhom večnega življenja. (327, 47–48)
64. Ali vam nisem rekel, da ste dediči moje slave? Manjka torej le še, da si zaslužite, da bo vaša in da jo boste uživali.
65. Vse, kar sem ustvaril, ni bilo zame, ampak za moje otroke. Želim si le vašo radost, vašo večno blaženost. (18, 60-61)
66. Vsa moč, ki je oživljala bitja in dajala življenje organizmom, se bo spet obrnila k Meni; vsa svetloba, ki je osvetljevala svetove, se bo vrnila k Meni, in vsa lepota, ki je bila izlita nad kraljestva stvarstva, bo spet v Duhu Očeta; in takoj, ko bo spet v

Meni, se bo to življenje spremenilo v duhovno esenco, ki bo izlita nad vsa duhovna bitja, nad Gospodove otroke; kajti nikoli vas ne bom izključil iz darov, ki sem vam jih podaril.

67. Modrost, večno življenje, harmonija, neskončna lepota, dobrota, vse to in še več bo v Gospodovih otrocih, ko bodo z Njim prebivali v kraju popolnosti. (18, 55-56)

XIV Misijonsko poslanstvo

Poglavje 59 – Naloga širjenja nove Božje besede

Navodila za izdelavo knjig, izvlečkov in prevodov

1. To je napovedani čas, v katerem sem moral spregovoriti človeštvu, in želim, da v izpolnitev mojih napovedi s tem besedilom, ki sem vam ga dal , sestavite knjige, kasneje pa iz njih naredite izvlečke in analize ter jih približate svojim bližnjim. (6, 52)

2. Iz mojih besed sestavite knjigo, izluščite iz njih bistvo, da boste dobili resnično predstavo o čistosti mojega učenja. V besedah, ki jih je posredoval glasnik, lahko odkrijete napake, vendar ne v bistvu.

3. Moji posredniki niso bili vedno pripravljeni. Zato sem vam rekel, da ga ne smete le površno prebrati, ampak se morate poglobiti v njegov pomen, da boste lahko odkrili njegovo popolnost. Molite in meditirajte, da ga boste lahko razumeli. (174, 30)

4. Prinesel sem vam to besedo in vam jo dal slišati v vašem jeziku, vendar vam nalagam, da jo kasneje prevedete v druge jezike, da bo postala znana vsem.

5. Na ta način boste začeli graditi pravi »stolp Izraela« – tisti, ki duhovno združuje vse narode v enega samega, ki združuje vse ljudi v tistem božanskem, nespremenljivem in večnem zakonu, ki ste ga v svetu izvedeli iz Jezusovih ust, ko vam je rekel: »Ljubite se med seboj!« (34, 59–60)

6. Želim, da se moja beseda, ko bodo iz nje nastale knjige, ki jih je treba razširiti po zemlji, natisne brez napak, tako čista, kot je izšla iz mene.

7. Če jo boste tako vključili v svoje knjige, bo iz nje izžarevala luč, ki bo osvetlila človeštvo, in njen duhovni pomen bodo vsi ljudje občutili in razumeli. (19, 47-48)

8. Naročam vam moje nauke, da jih v isti obliki, v kakršni vam jih dajem, posredujete svojim bližnjim. A nikoli ne razpravljajte ostro, ko jih poučujete. Pazite, da ne sodite o nečem, česar ne poznate, a razumite, da bo čisti zgled zadostoval, da se bodo ljudje spreobrnili k duhovnosti. (174, 66)

9. Pripravite se, da boste posredovali Veselo novico, ki jo bodo mnogi sprejeli z veseljem.

10. Pravim vam »mnogi« in ne »vsi«, ker vam bodo nekateri morda rekli, da jim zadostuje tisto, kar jim je Bog razodel v »Prvem času«, in tisto, kar je Kristus prinesel ljudem.
11. Prav takrat naj vaše ustnice, ki jih premikam in navdihujem, nevernim ljudem povedo, da je nujno spoznati novo razodetje, da bi spoznali vso resnico, ki jo je Bog v preteklih časih podelil ljudem. (292, 67)

Pravica do spoznavanja nove Božje besede

12. Potrebno je, da se odpravite na različne poti po zemlji, o ljubljeni narod. Kajti glejte, celo v mehiški državi mnogi še niso priznali mojega dela.
13. Glejte, kako se na svetu že dvigajo tisti, ki trdijo, da delujejo v mojem imenu, čeprav so duhovno potrebni.
14. Toda vi, ki ste bili obilno obdarjeni z mojo božanskostjo – kakšna je vaša naloga? Razširjati moje učenje. Ne smete se skrivati pred svetom niti mu odrekati pomoči, ki jo potrebuje. (341, 16)
15. Tukaj vas tiho pripravljam; potem bo prišel dan, ko se boste morali odpraviti, da utrete poti, da bo moja beseda dosegla vsa srca.
16. Takrat bo svet prečiščen s trpljenjem in moja beseda mu ne bo več zvenela kot tuji jezik, ampak kot nekaj, kar srce in duša zlahka razumeta in občutita.
17. Predajam vam knjigo, ki govori o resnici in ljubezni, da jo prinesete celotnemu človeštvu.
18. Ni naroda na zemlji, za katerega bi vam lahko rekel, da tja ni treba iti, ker tega razodetja ne potrebuje. Kateri narod lahko trdi, da je resnično krščanski – ne le po imenu, ampak zaradi svoje ljubezni, usmiljenja in odpuščanja? Katera država lahko dokaže svojo duhovnost? V katerem delu sveta se ljubijo med seboj? Kje ljudje dejansko sledijo Kristusovemu nauku? (124, 15–16)
19. Ko bo to sporočilo zaključeno, ne bom več govoril skozi te posrednike, ampak se bom nato na subtilen način razodeval v dušah.
20. Toda moja beseda, vtisnjena v srca tistih, ki so jo slišali, in zapisana v novi knjigi, naj bo prinesena narodom in državam sveta kot seme miru, kot luč resničnega znanja, kot zdravilo za vsako zlo, ki muči telo in dušo ljudi.
21. Moja beseda ne bo prišla v srca takrat, ko si to želijo moji poslanci, ampak takrat, ko bo to moja volja. Kajti jaz bom tisti, ki bdi nad svojim semenom, ki mu pripravi zemljo in utira pot. Jaz bom tisti, ki jo bo modro, ob pravem času, poslal k narodom, državam in družinam.
22. Prispela bo, ko jo bodo že pričakovali, ko bodo srca v pričakovanju, ker se spominjajo mojih obljub, ko se bodo prebudila iz svojega globokega sna o samovladnosti, ošabnosti,

materializmu in nečimrnosti. (315, 28–29)

23. Svojemu ljudstvu bom zagotovil sredstva, da bo lahko moje sporočilo poneslo vsem narodom. Poskrbel bom, da bo na svoji poti našlo ljudi dobre volje, ki mu bodo pomagali, da bo moje razodetja poneslo do koncev zemlje. (323, 75)

24. Prek vas naj se zakon na novo razglasi novim generacijam. Zato sem vam rekel, da morate biti pripravljeni. Kajti prišli ste, da pripravite pot za prihodnost, da nove generacije v prihodnosti ne bodo več malikovalci, niti se med njimi ne bodo pojavili lažni preroki, ki zavajajo človeštvo.

25. Vse to moraš razodeti svetu, Izrael. V tem času, ko so nastala različna svetovna nazora, se bo sekta dvignila proti sekti, veroizpovedi se bodo med seboj borile in zavračale tudi vas.

26. A ker ste otroci luči in miru, jim morate reči: »Resnica je vsebovana v pomenu Tretje zaveze, tam je pričevanje o prisotnosti in prihodu Gospoda v tem času.«

27. Človeštvo morate opozoriti na to knjigo in s svojim izpolnjevanjem mojega zakona pričati o njeni resnici. (348, 42 43)

Navodila za širjenje duhovne nauke

28. Razumite, ljudstvo: v tem »Tretjem času« imate kot priče, ki ste bili priča temu božanskemu razodetju, nalogo, da to sporočilo širite povsem zvesto in resnično. Poklicani in izbrani ste, da človeštvu prinesete Veselo novico, da svoje bližnje naučite duhovne poti – edine, ki vas vodi k miru, k resnični luči in k vseobsegajočemu bratstvu. (270, 10)

29. Bodite potrpežljivi in razumevajoči, kajti človeštvo ne sme priznati vas, ampak moje delo, moje učenje, in to je večno. Vaša naloga je, da s svojimi besedami in dejanji prenašate sporočilo, ki ljudem razkriva način, kako lahko naredijo korak k popolnosti. (84, 11)

30. Gradite na trdni podlagi, da tisto, kar sem v vas zgradil na področju duhovnosti in obnove, ne bi uničili neverniki.

31. Toda te resnice ne smete skrivati iz strahu pred svetom; morate jo svetu pokazati v jasni dnevni svetlobi. Zato vam vedno znova pravim, da morate varovati to seme, da boste vi in vaši otroci prinesli to luč narodom zemlje. Da bi moje sporočilo doseglo različne kraje na zemlji, vam dovoljujem, da uporabite sredstva, ki se vam zdijo primerna, kadarkoli vam vest pravi, da ste na pravi poti. V tem času ne smete iskati katakomb, da bi molili in Me ljubili.

32. Ne bodite sramežljivi, ko na kakršen koli način govorite o Meni ali pričujete, kajti takrat ljudje ne bodo priznali, da sem se vam razodel, dvomili bodo, da so množice bolnikov in potrebnih ozdravele in našle olajšavo svojih trpljenj, zanikali bodo čudeže, ki

sem jih storil, da bi vzbudil vašo vero.
33. Zapustil vam bom knjigo svojih naukov, da boste svetu rekli: »Glejte, tukaj je tisto, kar je Mojster zapustil v dediščino.« In resnično, koliko jih bo, ko bodo slišali branje moje besede, verovalo, in koliko grešnikov se bo spreobrnilo!
34. Vzemite si k srcu vsa ta učenja, da vas preizkušnje v vašem življenju ne bodo ujele nepripravljene. (246, 69-70)
35. Koliko naukov, koliko oblik čaščenja Boga in koliko novih predstav o duhovnem in človeškem življenju boste našli. Če boste znali prodreti vanje in jih presoditi, vam bo vsak pokazal dober in pravi del ter drug, zmoten del, daleč od resnice, ki je pravičnost, ljubezen in popolnost.
36. Tam, kjer odkrijete zmote, nevednost ali zlo, širite bistvo mojega učenja, ki, ker je moje, ne sme vsebovati nobene mešanice z nečistim ali zmotami.
37. Moje učenje je absolutno, je celovito in popolno. (268, 58-60)
38. Že zdaj vam pravim, da bodo tisti, ki to seme resnično sejejo s tisto iskrenostjo, s katero sem vam ga zaupal, hodili svojo pot v miru. Odprla se jim bodo vrata, ki so bila gluha za njihovo trkanje; in čeprav bodo morda napadeni, v boju nikoli ne bodo poraženi, ker jim njihova krepost omogoča, da prestanejo vse preizkušnje.
39. Tisti pa, ki ne poslušajo glasu svoje vesti, ki ne ubogajo mojih besed in Me izdajajo, bodo vedno izpostavljeni svojim sovražnikom, bodo živeli brez miru in čutili strah pred smrtjo. (252, 24–25)
40. Ljudstvo, še preden se vojne na svetu končajo, naj moj zakon ljubezni dotakne vse duše, čeprav danes še ne morete vedeti, na kakšen način.
41. To sporočilo duhovne luči bo prav tako doseglo ljudi; vendar se bo to zgodilo šele, ko boste močni.
42. Naj si nihče ne upa reči, da je to delo resnica, če ni o tem prepričan, kajti takrat vam ne bo nihče verjel. A če bo vaša vera absolutna in vaše prepričanje resnično, vam nihče ne bo mogel preprečiti, da bi vsem srcem prinesli Veselo novico. (287, 52-53)

Poglavje 60 – Delovanje v duhu Kristusa

Potrebne lastnosti, vrline in sposobnosti novih učencev

1. Kako težko se vam zdi utirati pot, da bi izpolnili svojo nalogo v tem času. A jaz vam pravim, da to ni težko, ker je človeštvo pripravljeno sprejeti moje sporočilo.
2. V vseh časih so šibki ob spopadu obupali, medtem ko so močni pokazali, da vera v moj zakon premaga vse. Tvoja usoda, Izrael, je bila, da svetu vedno znova razglašaš nova sporočila in razodetja, zato včasih dvomiš, ali boš našel vero.

3. Toda ne skrbite, vzemite seme, ki sem vam ga zaupal, in ga posejte. Videli boste, koliko polj, ki ste jih imeli za neplodna, boste našli plodna, ko jih bo oplodila resnica moje besede.

4. Ne opustite izpolnjevanja svoje naloge, ker se počutite nevredni. Resnično, pravim vam: kdor ima poslanstvo in ga ne izpolni, ravna enako zlo kot tisti, ki zavestno krši zakon.

5. Ne pozabite, da bo Oče na koncu od vas zahteval odgovor – tako za to, kar ste storili zla, kot tudi za to, česar niste storili. Vedite, da bo tako eno kot drugo prekršitev povzročilo trpljenje vaši duši.

6. Širite moje učenje, govorite ljudem o moji besedi, prepričajte jih s svojimi deli ljubezni, povabite jih, naj me poslušajo, in ko bodo prišli v množicah in se v njihovih srcih vžge luč vere, jih bom imenoval otroke Novega izraelskega ljudstva. (66, 14–17)

7. Tiste, ki se dvignejo iz blata, umazanije in sebičnosti k življenju služenja in dejavne ljubezni do bližnjih, bom pokazal kot primer, da je v mojem nauku svetloba in milost, ki obnavlja grešnike. Ta primer se bo razširil na vsa srca.

8. Kdo si ne želi pripadati tistim, ki pričajo o Meni? A resnično, pravim vam: če vaša dejanja ne izhajajo iz srca, ne bodo obrodila sadov pri vaših bližnjih, in pogosto boste slišali, da vas imenujejo hinavce in lažne pridigarje. In ne želim, da bi se vam to zgodilo.

9. Vedeti morate, da je v današnjem času zelo težko kaj prikriti pred ljudmi. Njihov duh je buden in čeprav so se izgubili v materializmu svojega bivanja, so občutljivi za vsako duhovno manifestacijo. A če ne morete zavesti svojih bližnjih – ali lahko zaveste svojega Očeta?

10. Naj se ljubezen Učitelja naseli v vašem bitju, da boste odpustili svojim sovražnikom, kakor vam odpušča On. Takrat bo vaše srce med ljudmi kot rešilni pas. (65, 44–46)

11. Ne bojte se ljudi; kajti resnično, pravim vam: govoril bom skozi vaša usta, svojo besedo bom pričeval skozi vas, in njen odmev bo segel do konca sveta, do velikih, do malih, do vladarjev, do znanstvenikov in teologov. (7, 37)

12. Ponovno vam pravim, da se ne smete izogibati sporu. Zato svojim bližnjim z največjo naravnostjo povejte, da je Gospod prišel k vam.

13. Povejte jim, da je bil tisti, ki je umrl na križu, Jezus – telo, v katerem se je skrival Kristus, živi tempelj, v katerem je prebival »Božja beseda«; da pa Kristus, Božanska ljubezen, živi in v Duhu prihaja k svojim otrokom, da jih nauči poti, ki jih bo vodila v njegovo duhovno kraljestvo. (88, 62–63)

14. Ne bojte se sodb in posmehovanja sekt in veroizpovedi. To so oni, ki so, čeprav imajo v rokah knjige preroštva, teh niso pravilno razlagali in Me zato niso znali pričakovati. Vi pa, ki niste poznali preroštev, ki so govorila o

mojem ponovnem prihodu kot Svetem Duhu, ste Me pričakovali. Zdaj je prišel »Tretji čas«, vendar človeštvo ni razumelo, kako pravilno razlagati evangelij. (33, 26)

15. Kako boste lahko človeštvo spodbudili, da v času tako velike materializacije in duhovne zmede doseže duhovnost?

16. Zavedajte se, da je vaše delo težko, da morate biti močni in potrpežljivi v boju, da ga boste lahko izpolnili.

17. Zelo si morate prizadevati, da popravite napačno razlago, ki so jo dali mojim zakonom, in tudi nepopoln način, na katerega mi izkazujete svoje čaščenje.

18. Vendar morate upoštevati, da ne morete spremeniti predstav in oblik čaščenja v trenutku, ampak da se morate, da bi to dosegli, oborožiti s potrpežljivostjo in dobro voljo ter s svojimi deli dati zgled ljubezni. (226, 60)

19. Le tisti, ki so čistega srca, smejo oditi v dežele in narode, da bi širili moje sporočilo, kajti oni bodo edini vredni, da pričajo o resnici tega dela.

20. Ko se ti glasniki odpravijo v dežele, ki jih pričakujejo, mora biti iz njihovih src že izbrisan vsak verski fanatizem, ne sme biti več niti najmanjše želje po laskanju ali občudovanju, niti se njihova roka ne sme upati, da bi se za delo ljubezni, ki ga opravljajo, omadeževala z denarjem sveta.

21. Ne smejo prodajati čudežev niti določati cene za medsebojno ljubezen. Biti morajo služabniki, ne gospodarji.

22. Še pride čas, ko boste razumeli veličino resnične ponižnosti, in takrat boste spoznali, da je bil tisti, ki je vedel, kako biti služabnik, v resnici svoboden v svoji nalogi, da dela dobro in širi usmiljenje, in da so ga v njegovem življenju spremljali vera, zaupanje in mir. (278, 11–12)

23. Povem vam, da boste to občutili, ko bo vaša duša pripravljena, da svoje bližnje pouči o mojem nauku. To se bo namreč zgodilo, ko boste našli sami sebe. Takrat boste povsem jasno slišali glas vesti. Dokler to pri vas ne velja, Me ne boste mogli resnično občutiti. (169, 36)

24. Pozorno poslušajte te besede, da jih boste nato razložili in posejali v srca svojih bližnjih. Ne zadovoljite se s tem, da jih razumete: govorite o njih, dajajte zgled in poučujte s svojimi deli. Bodite občutljivi, da boste vedeli, kdaj je pravi trenutek za govorjenje in kdaj je prišel primeren čas, da vaša dejanja pričajo o mojem nauku.

25. Dajem vam en sam jezik, da širite mojo besedo, in ta jezik je duhovna ljubezen, ki jo bodo razumeli vsi ljudje.

26. To je jezik, ki je blagodejen za ušesa in srca ljudi in ki bo kamen za kamnom podrl stolp Babel, ki so ga zgradili v svojih srcih. Takrat se bo moje sodbo končalo, ker se bodo vsi šteli za brate in sestre. (238, 27–28)

27. Šele ko se boste notranje spremenili, vas bom poslal v svet, da

širite moje sporočilo. Kajti šele ko bo duhovnost v učencih pristna, bodo znali to, kar so prejeli od mene, tudi posredovati naprej. (336, 38)

28. Upoštevajte, da se moje poučevanje ne omejuje na vaše predstave in vašo sposobnost razumevanja. Moja božanska modrost nima meja. Nihče ne more trditi, da je poznal ali razumel katero koli od mojih razodetij, še preden sem mu jih razodel.

29. Medtem ko znanstveniki poskušajo vse razložiti s svojim materialnim znanjem, jaz razkrivam ponižnim duhovno življenje, pravo življenje, v katerem je vzrok, razlog in razlaga za vse, kar obstaja.

30. Iz znanja, ki ga posredujete, bo nastala predstava, ki si jo bodo ljudje ustvarili o mojem delu. Mnogi bodo zaradi pomanjkanja razumevanja sodili o mojem nauku glede na vašo neopaznost, tako kot so v »Drugi dobi« sodili o Jezusu, Kristusu, glede na njegov skromen videz in preprosto obleko, in ker so bili tudi tisti dvanajst, ki so mu sledili, preprosto oblečeni. A v resnici vam pravim, da niso bili odeti v cunje, ampak so le zavrnili zemeljske praznosti, ker so na podlagi mojega poučevanja razumeli, v čem so prave vrednote duše.

31. Povem vam, učenci: ko se bodo ljudje lotili študija mojega dela in vas bodo iskali ter spraševali, ne podlegajte skušnjavi, da bi se zaradi znanja, ki ste ga prejeli od mene, imeli za nadrejene. Čim skromnejši se boste kazali, tem plemenitejši in zanesljivejši vas bodo imeli.

32. Na ta način bo luč, ki razblinja fanatizem in osvobaja dušo, postopoma prodrla od človeka do človeka. In tisti, ki so se imenovali kristjani, ne da bi bili, bodo prek te luči spoznali in razlagali prava Kristusova učenja. Kajti ta jim bo dala vzvišeno predstavo o duhovnem življenju, o katerem je Jezus govoril v svojih naukih. (226, 17-21)

33. Ne morete iti k ljudem z lažno ali le pretvarjano pripravljenostjo; kajti njihova duša je razvita in preveza, ki je zakrivala njihove oči, je že davno padla.

34. Prinesite jim duhovnost, ponudite jim mir in ustvarite v svojem okolju vzdušje dobrega počutja in bratstva, takrat boste doživeli, kako vas poslušajo in sprejemajo vaše besede, v katerih bosta ležala moja navdih in moja moč.

35. Ko pridigate in učite mir, bodite sami mirni; ko govorite o ljubezni, jo občutite, preden jo izrazite z besedami; ko vam vaši bližnji prav tako ponujajo svoje sadove, jih ne zavračajte. Preizkusite vse, kar spoznate, in se držite tistega, kar je v njihovih naukih dopustno in pravilno.

36. Srečali boste tudi tiste, ki so – postali fanatični v svojem verskem življenju – z materializacijo svojih obredov zmanjšali svojo sposobnost razumevanja. Takrat jim morate potrpežljivo pomagati razširiti

njihovo znanje, jim pokazati obzorja, ki jih lahko doseže njihov duh, če se poglobijo v moje poučevanje.

37. Govorite jim o mojem Univerzalnem Duhu, o nesmrtnosti duše, o njenem nenehnem razvoju. Naučite jih prave molitve, dialoga duha, in jih osvobodite predsodkov in zmot. To je delo, ki vam ga nalagam – delo ljubezni in potrpljenja. (277, 6-7)

38. Ozdravite vse bolečine, tako telesne kot duševne, kajti vaša naloga je tolažiti, krepiti in ozdravljati svoje bližnje. Vendar vas vprašam: kako bi lahko prinesli zdravje trpečim, če bi bili sami bolni? Kakšen mir bi lahko izžarevala vaša duša, če bi jo vznemirjale skrbi, trpljenje, vestne muke in nizke strasti?

39. Svojim bližnjim boste lahko ponudili le tisto, kar ste zbrali v svojem srcu. (298, 1-2)

40. Prinašam vam jasno in preprosto poučevanje, da se naučite živeti med grešniki, ne da bi se okužili; da prehodite svojo pot med trni, ne da bi se poškodovali; gledati grozodejstva in sramote, ne da bi se razjezili; živeti v svetu, polnem beda, ne da bi poskušali zbežati iz njega, ampak da bi si raje želeli ostati v njegovi sredi, da bi trpečim storili vse dobro, kar je mogoče, in na vseh poteh sejali seme dobrega.

41. Ker se je zemeljski raj zaradi greha ljudi spremenil v pekel, je nujno, da ti svoje madeže sperejo in tako svojemu življenju vrnejo prvotno čistost. (307, 26–27)

42. Ne bom poslal kot glasnike tistih, ki so mrtvi za življenje milosti, saj ne bi imeli ničesar za dati. Te misije ne bom zaupal tistim, ki niso očistili svojega srca sebičnosti.

43. Poslanec moje besede mora biti moj učenec, čigar zgolj prisotnost že vzbuja občutek mojega miru v srcih. Imeti mora sposobnost, da lahko tolaži svoje bližnje tudi v najtežjih trenutkih življenja, iz njegovih besed pa mora vedno izžarevati luč, ki odpravlja vso temo duše ali uma. (323, 60-61)

Pravilno ravnanje pri širjenju besede

44. Moji novi učenci bodo imeli na voljo mnoge poti in načine za širjenje tega blagoslovljenega semena; vendar nikoli ne pozabite na ponižnost in preprostost, kajti tako sem prišel k vam in na enak način se morate približati srcem, domovom in narodom. Če boste prišli tako, vas bodo priznali kot glasnike duhovnega sporočila in vaš boj bo rodil sadove resnične duhovnosti, obnovitve in bratstva. (82, 66)

45. Če hočete vedeti, kaj naj delate med ljudmi, zadostuje, da razmislite o tem, kar sem storil pri vas od dneva, ko ste prvič slišali mojo besedo.

46. Odpustil sem vam, sprejel vas z neskončnim usmiljenjem in ljubeznijo, vas odpočil od napornega dnevnega dela. Nisem se ukvarjal s tem, da bi sodil o vašem družbenem položaju, statusu ali kasti . Očistil

sem gobavost vaših grehov in ozdravil vaše slabosti.

47. Bil sem razumevajoč, popustljiv in dobrosrčen pri ocenjevanju vaših pomanjkljivosti. Vrnil sem vas k resničnemu življenju, tako da sem vam dal nauk ljubezni, ki vas usposablja, da se rešite, tako da rešujete svoje bližnje.

48. V teh mojih delih, ki sem jih storil za vsakega od vas, lahko najdete najboljši zgled, da ga uporabite med tistimi, ki trpijo v telesu in duši in ki bodo v množicah prihajali k vam.

49. Ko govorim temu ljudstvu tukaj, govorim človeštvu. Vaša naloga je, da se jutri obrnete na srca ljudi in jim bratsko posredujete mojo besedo, ki bo dovršila delo odrešitve. (258, 21–24)

50. Morate biti ponižni. Ne sme vam biti mar, če vas žalijo. Bodite krotki. Povzročali vam bodo ponižanja in trpljenje. Toda vaše besede, ki bodo moje sporočilo, ne bodo mogli izbrisati iz svojih duš. Zato vam pravim: če bodo nekateri ostali neobčutljivi in gluhi za vaš klic, se bodo drugi zato prebudili iz svojega dolgega spanca in se odpravili naprej, da bi svoje življenje usmerili na pot obnove in spreobrnjenja.

51. Oborožite se s pogumom, vero in močjo, da se boste lahko soočili z bojem. Vendar vas opozarjam: ne pustite se zastrašiti, ko govorite z enim od svojih bližnjih, ker ga vidite lepo oblečenega ali ker ga naslavljajo s princem, gospodom ali ministrom.

52. Vzemite si za vzor Pavla in Petra, ki sta dvignila svoj glas pred tistimi, ki jih je svet imenoval gospodarji. Bila sta velika v svojem duhu, a vendar se nista nikomur hvalila, da sta gospodarja; nasprotno, izkazovala sta, da sta služabnika. Sledite njunemu zgledu in pričujte o moji resnici z ljubeznijo svojih del. (131, 60–62)

53. Opozarjam vas tudi, da se tisti ne more imenovati moj učenec, ki mojo besedo uporablja kot meč, da bi ranil svoje bližnje, ali kot žezlo, da bi jih ponižal. Prav tako ne tisti, ki se razburja, ko govori o tem nauku, in ki izgubi mir, saj ne bo posejal semena vere.

54. Pripravljen učenec bo tisti, ki bo, ko bo videl, da je napaden v svoji veri, v najsvetejšem svojih prepričanj, znal ostati miren, kajti bo kot svetilnik sredi nevihte. (92, 9-10)

55. Če skušate grešnika opominjati k dobremu, tega ne delajte tako, da mu grozite z mojim sodbo, z naravnimi silami ali z bolečino, če se ne bo spremenil, saj bi mu s tem vzbudili odpor do mojega učenja. Pokazujte pravega Boga, ki je v celoti ljubezen, usmiljenje in odpuščanje. (243, 36)

56. Ne počutite se prizadeti zaradi posmehovanja vaših bližnjih, saj se zavedate, da tisti, ki to počne, zaradi svoje nevednosti ne more spoznati resnice. Nadomestilo za to boste našli pri tistih, ki pridejo k vam, da bi

vas spoznali, in so nato presenečeni nad notranjim mirom, ki prežema vsakega od mojih resničnih učencev.
57. Vi pa se nikoli ne smejte tistim, ki so v svojem verskem fanatizmu malikovalci. Kajti čeprav Me iščejo v materialnih oblikah, Me vendarle častijo v njih.
58. Ni vam treba opozarjati svojih bližnjih na njihove zmote, da bi jih odpravili. S tem bi namreč le vzbudili njihovo jezo in še okrepili njihov fanatizem. Zadostovalo bo, da moje učenje uresničujete v praksi z duhovnostjo, ki jo zahteva, da bi zmote vaših bližnjih privedli na svetlobo resnice.
59. Potrebovali boste veliko potrpljenja, veliko usmiljenja in resnične ljubezni, če želite, da človeštvo kmalu spozna duhovno vsebino mojega besedila in se nauči izkazovati mu resnično čast, ter v vsakem človeškem bitju prepozna duhovnega in zemeljskega brata v Bogu. (312, 20–22)
60. Dokazal sem vam, da je mogoče nevednemu ali zaslepljenemu sneti temno prevezo z oči, ne da bi mu pri tem škodovali, ga žalili ali ranili. Želim, da ravnate tudi vi tako. Na sebi samih sem vam dokazal, da imajo ljubezen, odpuščanje, potrpežljivost in strpnost večjo moč kot strogost, obsodbe ali uporaba nasilja. (172, 63)
61. Še enkrat vam puščam sled, da mi sledite. Ko se odpravljate na pot, da bi ljudem prinesli Veselo novico, ne prosite, naj vas poslušajo. Opravljajte svojo nalogo dostojanstveno, in tisti, ki vam bodo verjeli, bodo tisti, ki sem jih izbral, da iz njih naredim svoje učence. (10, 50)

Pravi način oznanjevanja besede

62. Nisem vam dal svoje besede, da bi jo oznanjali na ulicah in trgih. Jezus je sicer to počel; vendar je znal odgovoriti na vsako vprašanje in preizkusiti tiste, ki so ga poskušali preizkusiti.
63. Vi ste majhni in šibki, zato ne smete izzivati jeze svojih bližnjih. Ne poskušajte pritegniti pozornosti nase – mislite, da nimate nič posebnega. Ne prizadevajte si tudi dokazati ljudem, da so vsi v zmoti in da le vi poznate resnico ; kajti na ta način ne boste s svojim semenom dosegli nič dobrega.
64. Če se želite duhovno in moralno razvijati, ne obsojajte napak svojih bližnjih, da ne bi padli v isto zmoto. Popravite svoje nepopolnosti, ponižno molite k svojemu Mojstru, da vas navdihne njegova nežnost, in spominjajte se njegovega nasveta, da nikoli ne razglašajte svojih dobrih del, tako da vaša leva roka nikoli ne izve, kaj je storila desna.
65. Prav tako vam pravim, da ni potrebno iskati ljudi, da bi jim govorili o mojem nauku; kajti moja usmiljenost vas bo pripeljala do tistih, ki potrebujejo vašo pomoč.
66. Če pa pridejo trenutki, ko boste v izpolnjevanju mojega zakona čutili potrebo, da storite delo ljubezni do bližnjega, pa v svoji bližini ne boste imeli nikogar, ki bi bil v stiski, se

zaradi tega ne žalostite in ne dvomite v mojo besedo. To bo prav tisti trenutek, ko morate moliti za svoje odsotne brate, ki bodo prejeli mojo milost, če imate resnično vero.

67. Ne prizadevajte si vedeti več kot vaši bratje. Razumite, da vsi pridobivate spoznanje, ki ustreza vašemu razvoju. Če bi vam podelil svojo luč, ne da bi si jo zaslužili, bi se imeli za velike in bi propadli v svoji domišljavosti, vaša modrost pa bi bila lažna.

68. Želim vas videti ponižne. Da pa bi bili ponižni pred menoj, morate to izkazovati tudi do svojih bližnjih.

69. Učenci, ljubezen in modrost nista nikoli ločeni, eno je del drugega. Kako to, da si nekateri prizadevajo ločiti ti dve vrlini? Obe sta ključ, ki odpira vrata svetišča, ki vam bo omogočilo, da pridete do polnega spoznanja mojega učenja.

70. Rekel sem vam: Ali želite imeti veliko prijateljev? Potem uporabite dobroto, srčnost, strpnost in usmiljenje. Saj le s pomočjo teh vrlin bo vaš duh lahko zasijal na poti svojih bližnjih, saj so vse neposreden izraz ljubezni. Kajti duh v svojem najglobljem bistvu skriva ljubezen, saj je božanska iskra in Bog je ljubezen. (30, 29–36)

71. Sedaj govorim tistim, ki naj v drugih deželah izpolnjujejo svojo misijo kot apostoli in preroki, da se ne hvalijo z misijo, ki sem jim jo zaupal. Ti naj ne vzbujajo pozornosti s tem, da se borijo proti verskim skupnostim ali veroizpovedim.

72. Drugi bodo tisti, ki bodo vzbudili ogorčenje proti vam, ne da bi se zavedali, da vam bodo s tem pomagali širiti moje učenje, saj bodo vzbudili radovednost mnogih, ki se bo kasneje spremenila v vero. (135, 28)

73. Ko v vas utrdim svoje božansko sporočilo, mora to postati bratsko sporočilo. A da bi naredilo vtis na materialistično srce tega človeštva in ga ganilo, mora nositi pečat resnice, ki sem vam jo razodel. Če kaj skrivate, če kaj zamolčite, niste dali resničnega pričevanja o tem, kaj je bilo moje razodetje v Tretjem času, tako da ne boste našli vere. (172, 62)

74. Kako velika je moralna in duhovna zaostalost, v kateri srečujem človeštvo! Kako velika je odgovornost tistih, ki so v tem času prejeli milost in luč moje besede!

75. Učenci, postanite mojstri, iz svojih src izženite strah pred ljudmi, izgnajte ravnodušnost in lenobo, spoznajte, da ste resnično prinašalci nebeškega sporočila. Vi ste tisti, ki morate dati razlago za vse, kar se dogaja v teh časih, vi ste tisti, ki si morate prizadevati, da pokažete načela mojega učenja, ki jih je človeštvo pozabilo.

76. Svojim bližnjim ne smete ponavljati moje besede tako, kot sem vam jo povedal. Izobražujte se, da jo boste znali razložiti. Ne iščite besed, da bi z vašo spretno zgovornostjo naredili vtis. Govorite na preprost način, ki najbolje izraža resnico Duha. (189, 11–13)

77. Bodite neutrudni, novi učenci, ko govorite o tej resnici. Neizurjene ustnice, ki iz strahu ne izgovorite moje besede – odprite se v trenutku svoje odločitve. En sam beseda, izrečena v mojem imenu, lahko reši grešnika, zapre brezna, ki na poti zadržujejo tiste, ki so postali uporni v zlu. Ali poznate moč, ki jo ima moja beseda? Ali poznate moč svojega pooblastila?

78. Govorite z zglednimi dejanji in bodite kos tistemu delu mojega dela, ki sem vam ga zaupal. Preostalo bom storil jaz. (269, 6)

79. Če vidite, da drugi vaši bližnji poučujejo ime in besedo Kristusa, ne glejte na njih zviška. Kajti zapisano je, da se bo moje ponovno prihodje zgodilo takrat, ko se bo beseda, ki sem vam jo prinesel v »Drugi dobi«, razširila po vsej zemlji.

80. Vendar vam pravim, da na svetu še vedno obstajajo kraji, ki tega sporočila še niso prejeli. Kako bi lahko današnje, globoko duhovno učenje doseglo te narode, ne da bi prej prejeli božansko seme ljubezni, ki vam ga je Odrešenik dal v svoji besedi in svoji krvi? (288, 44)

81. Ko boste enkrat razumeli in občutili resnico, boste doživeli, kako lahko je za duha slediti stopinjam svojega Učitelja, celo v najtežjih preizkušnjah. Storite vse, kar je v vaši moči, kajti od vas ne bom zahteval več, kot ste zmožni storiti . Tako boste za nove generacije utrli pot.

82. Otroke vam polagam na srce in vam naročam, da jih vodite po pravi poti. Zberite jih, govorite jim z ljubeznijo in predanostjo o Meni.

83. Poiščite izobčence – tiste, ki živijo izgubljeni v bedi in grehu. Vašim besedam bom dal duhovno moč, da bodo pot k odrešitvi, ko bodo prišle iz vaših ust.

84. Odprite pred nevednimi knjigo Resničnega življenja, da se njihova duša prebudi in zraste ob vstopu v razodetja Svetega Duha. Postanite podobni svojemu Mojstru in boste našli posluh. (64, 70)

85. Želim, da tisti, ki so našli pot, jo poučujejo na lahko razumljiv način in jo olajšajo svojim bližnjim, da je ne tlakujejo s kamenji, kot so to storili mnogi, s čimer so tistim, ki Me iščejo, preprečili, da bi prišli k Meni. (299, 34)

86. Vam, spiritualistom, zaupam nalogo, da podrete tisto pregrado, ki jo je človeštvo zgradilo med Bogom in seboj – pregrado iz napačne vere, le navidezne vere v večno, iz materializacij in nepotrebnih kultnih dejanj.

87. Tebi, ljudstvo, nalagam nalogo, da strmoglaviš zlatega teleta s podstavka, ki ga ljudje še vedno častijo, čeprav menijo, da so daleč od malikovanja in poganstva. (285, 54–55)

88. Odstranite napačen vtis, ki so ga ljudje dobili o duhovnih naukih, kot da bi ti temeljili na nevednosti, zavajanju in prevari. Pokažite moje učenje v vsej njegovi čistosti in veličastvu, da bo razblinilo nevednost, fanatizem in otrdelost, ki ljudem preprečujejo, da bi pomislili

na svoje duhovno jastvo, ki so mu odvzeli vso svobodo delovanja. (287, 42)

89. Vi, ki ste prejeli ta razodetja, ste izbrani, da človeštvu oznanite moje novo sporočilo prek človeškega razuma. Kdo naj bi dal to pričevanje, če ne vi?

90. Če pričakujete, da bodo dostojanstveniki ali duhovniki verskih skupnosti človeštvu prinesli to Veselo novico, se motite. Kajti resnično, pravim vam, četudi bi Me videli, ne bi odprli ustnic, da bi človeštvu rekli: »Glejte, tam je Kristus, pojdite k Njemu!« (92, 13)

91. Ne spite v pričakovanju tistih časov, o katerih sem vam govoril, da bi se šele takrat dvignili in ljudem rekli: »Tisto, kar imate zdaj pred očmi, je bilo že napovedano.«

92. Ne, ljudstvo, nujno je, da to vnaprej oznanite, da to prerokujete, da utirate pot za prihod vsega tistega, kar sem vam napovedal in obljubil. Takrat boste izpolnili svojo misijo kot utiralci poti za duhovno preporod na zemlji.

93. Ko se bodo na svetu začele pojavljati čudežne stvari in bo Gospodov duh govoril k vam skozi dogodke, kakršnih še niste videli, in ko bo človeški duh začel razkrivati darove in sposobnosti, kakršnih še niste slutili, boste doživeli, kako se bodo vsa veroizpovedna izpovedovanja, teorije, norme, ustanove in znanosti, in takrat bo človeštvo priznalo, da so imeli prav tisti, ki so v ponižnosti pridigali na videz tuje učenje, ker so se njihove besede potrdile, ko so se izpolnile.

94. Takrat boste doživeli, da bodo narodi sveta zainteresirani za duhovno poučevanje, da bodo teologi primerjali Kristusova učenja z novimi razodetji, in videli boste, da se bodo mnogi, ki so bili vedno ravnodušni do duhovnega, živahno zanimali za študij razodetij tega in preteklih časov. (216, 16–17)

Naloga tolažbe in zdravljenja telesno in duševno trpečih

95. Svojim izbrancem sem zaupal velike darove. Eden od njih je dar zdravljenja – zdravilni balzam, s katerim lahko izpolnite eno najlepših nalog med ljudmi, saj je vaš planet dolina solz, kjer je vedno prisotna bolečina.

96. S to sposobnostjo imate pred seboj široko polje, da po moji volji nudite tolažbo. Ta balzam sem položil v vaše bitje, v najnežnejše strune vašega srca, in vi ste se z njim okrepili, pred njegovimi čudeži ste sklonili glavo, vaše srce je postalo mehko zaradi bolečine ljudi in vi ste vedno hodili po poti usmiljenja.

97. Še naprej delite ta zdravilni balzam, ki ni v vaših rokah, ker se prenaša s pogledi sočutja, tolažbe, razumevanja, posreduje se z dobrimi mislimi in se spreminja v blagodejne nasvete, v besede svetlobe.

98. Dar zdravljenja nima meja. Nikoli ne pozabite, da ste ga prežeti; in če bi vas bolečina premagala, ker ste podvrženi preizkušnji, če je ne

morete odpraviti s tem balzamom, ne pozabite mojih naukov, pozabite svoje trpljenje in pomislite na druge, katerih muka je večja. Takrat boste doživeli čudeže pri sebi in pri svojih bližnjih. (311, 18-19)

99. Kako zelo morate biti pripravljeni, da pogledate v srca in spoznate, kaj skrivajo v sebi, kaj skrivajo in kaj potrebujejo!

100. Naučil sem vas, kako negovati duše, jih zdraviti, jim dajati luč in jim kazati pot k njihovemu vzponu.

101. Kdor sliši to besedo in jo ohrani v svojem srcu, bo sposoben postati vodnik duš, zdravnik in svetovalec. V svoji besedi bo imel dar miru in tolažbe za svoje bližnje, ki potrebujejo luč. (294, 3-4)

102. Dajem vam kapljico zdravilnega balzama, da boste, ko vas bodo preganjali, med ljudmi opravljali čudežna ozdravljenja. Kajti med velikimi epidemijami, ko izbruhnejo nenavadne in znanosti neznane bolezni, naj se razodene moč mojih učencev.

103. Zaupam vam ključ, s katerim boste odprli najbolj zarjavelo ključavnico, to je: najbolj uporno srce, in celo vrata zapora, da bi nedolžnim dali svobodo in rešili krivce.

104. Vedno boste živeli v miru in zaupanju vame, ker vas bodo povsod, kamor koli greste, varovali moji angeli. Vaše izpolnjevanje poslanstva bodo sprejeli za svoje in vas bodo spremljali v domove, bolnišnice, zapore, na polja nesoglasij in vojne – kamor koli boste šli, da bi posejali moje seme. (260, 37–38)

105. Ljudje bodo prišli, med njimi tudi »Tomaž«, ki ga predstavljata znanost in materializem, z budnimi očmi, da bi raziskovali; in to ne le z očmi, temveč tudi s prsti svojih rok, da bi tipal, se dotikal, ker le tako lahko verjame v mojo prisotnost in v duhovne dogodke, ki se bodo zaporedoma odvijali med človeštvom in o katerih morajo ljudje pričati, da bo »Tomaž tretjega časa« v svojem dvomu in materializmu premagan z mojo ljubeznijo. (319, 38)

106. Dal vam bom navodilo, kdaj se morate lotiti dela; kajti prišel bo čas tako velikih in jasnih znamenj, da boste slišali klic duhovnega sveta in klic tega sveta, ki bo s svojimi dogodki pokazal, da je prišla ura vašega boja. Govoril bom z vami od duha do duha in vas vodil po poti.

107. Vendar želim, da, preden pridete k ljudem kot učitelji, pridete kot zdravniki, in ko boste pomirili njihovo bolečino, bodo lahko pili iz vira čiste vode moje besede. Najprej poiščite rano, gnojno rano ali bolezen in ozdravite njihovo trpljenje, da se boste nato posvetili njihovim dušam.

108. Pojdite k svojim bližnjim kot Jezus v »Drugi dobi« in prinesite pred mojo besedo zdravilni balzam. Toda v čem je ta balzam, o učenci? Je to morda voda iz virov, ki je blagoslovljena in spremenjena v zdravilo za bolnike? Ne, ljudstvo. Ta balzam, o katerem vam govorim, je

v vašem srcu. Tja sem ga položil kot dragoceno esenco in le ljubezen ga lahko odpre, da neprekinjeno izvira.

109. Če ga želite izliti nad kakšnega bolnika, ne bodo vaše roke tiste, ki bodo zdravile, ampak duh, ki prekipeva od ljubezni, usmiljenja in tolažbe. Tam, kamor usmerite svoje misli, se bo zgodil čudež.

110. Na bitja in elemente narave lahko vplivate na mnoge načine, da bi vsem prinesli tolažbo. Vendar vam pravim tudi to: ne bojte se bolezni in bodite do vseh potrpežljivi in usmiljeni.

111. Kar zadeva obsedene in tiste, ki so zmedeni v svojem človeškem razumu, lahko prav tako ozdravite, ker imate to sposobnost in jo morate postaviti v službo tistim bitjem, ki so zapadli v obup in pozabo. Osvobodite jih in razkrijte to pooblastilo pred neverniki. Ena od velikih nalog tega ljudstva je, da prinese luč tja, kjer je tema, da prelomi vsako suženjstvo in vsako krivico ter da ta svet pripelje do tega, da spozna svojega Gospoda in da v polnem spoznanju resnice uzre samega sebe, svoje notranjost. (339, 39–41)

Čas odhoda na svetovno misijo

112. Ker je svet trenutno tako slep, da ne more prepoznati luči resnice niti v svojem najglobljem bistvu slišati mojega klica, morate moliti in pridobivati duhovno ozemlje. Kajti trenutno vas ne bi poslušali, ker so vsi narodi zaposleni s pripravami na uničevanje in obrambo.

113. Ljudje bodo morali postati še slepejši, ko bodo obup, sovraštvo, teror in bolečina dosegli svoje meje.

114. Tudi to ne bi bil pravi trenutek za prinašanje mojega sporočila, saj bi bili kot glasniki sredi puščave; nihče vas ne bi upošteval. (323, 27–29)

115. Šele potem, ko bo zemlja od enega pola do drugega pretrpela nesreče in bodo vse narode, vse družbene ustanove in vsa domovanja do korenin pretreseni, in ko bo človeštvo odplaknilo vsako sramoto, boste pripravljeni oditi v mojem imenu, da bi mojo učenje prinesli svojim bratom. (42, 54)

116. Ko bo prišel čas, se odpravite, ljubljeno ljudstvo, in svojim bližnjim približajte mojo sveto besedo. Kot dobri učenci se boste razširili po svetu in to novo evangelij, ki vam ga zapuščam, se bo razširilo. Ta luč, ki izhaja iz Šestega pečata, bo osvetlila človeštvo tega časa in z njo bodo razjasnjene skrivnosti.

117. Moje učenje se bo uveljavilo v drugih narodih in vse, kar ljudje še niso odkrili, bodo spoznali skozi luč, ki jo dajejo Sedem pečatov. Vi pa morate govoriti o teh naukih, ki ste jih prejeli, in poučevati ljudi o izpolnjevanju mojih zapovedi. (49, 43)

XV. Opomini, opozorila, nauki

Poglavje 61 – Gospodova opominjanja in opozorila

Zapovedi in naloge

1. Izrael, ne izpolnjuj le svojih obveznosti, ki si jih prevzel do sveta. Izpolnjuj tudi zakon; kajti prevzel si nalogo do Očeta in njeno izpolnjevanje mora biti strogo, vzvišeno in duhovno.

2. Učim vas, da se odvrnete od materializma in prenehate biti fanatiki in malikovalci; da ne častite niti ne častite materialnih predmetov, ki jih je ustvarila človeška roka. Ne želim, da bi v vaših srcih obstajale korenine malikovanja, fanatizma in lažnih kultov. Ne darujte Mi daritev, ki ne pridejo do Mene; zahtevam le vašo prenovo in vašo izpolnitev v duhovnosti.

3. Obnovite se glede svojih prejšnjih navad, ne glejte nazaj in ne glejte na to, česar ste se odrekli in česar ne smete več početi. Razumite, da ste stopili na pot svojega vzpona in se ne smete ustaviti. Pot je ozka in jo morate dobro poznati, kajti jutri boste morali po njej voditi svoje brate in ne želim, da se izgubite.

4. Jaz sem potrpežljivi Oče, ki čaka na vaše kesanje in vašo dobro voljo, da vas obdarim s svojo milostjo in usmiljenjem. (23, 60–63)

5. Moja beseda vam vedno svetuje dobro in krepost: da ne govorite slabo o svojih bližnjih in jih s tem izpostavljate sramoti; da ne gledate z zaničevanjem na tiste, ki trpijo za boleznimi, ki jih imenujete nalezljive; da ne spodbujate vojn; da ne opravljate sramotnih dejavnosti, ki uničujejo moralo in spodbujajo pohote; da ne preklinjate ničesar ustvarjenega, ne jemljete ničesar tujega brez dovoljenja lastnika in ne širite praznoverja.

6. Obiskujte bolnike, odpuščajte tistim, ki vas žalijo, varujte krepost in bodite dobri vzori; in ljubite mene in svoje bližnje, saj sta v teh dveh zapovedih povzeta vsa postava.

7. Naučite se moje lekcije in jo poučujte s svojim ravnanjem. Če se ne učite, kako boste potem pridigali moje učenje? In če ne čutite, kar ste se naučili, kako boste potem poučevali kot dobri apostoli? (6, 25–26)

8. Ljudstvo, če hočeš napredovati, premagaj lenobo, ki je v tebi. Če hočeš biti veliko, uporabi moja načela pri svojih delih. Če hočeš spoznati samega sebe, raziskuj se s pomočjo moje besede.

9. Razumite, kako zelo potrebujete mojo besedo, ki ponuja ljubezen, modrost, nasvete in pomoč. Hkrati pa se počutite odgovorne za to, kar vam dajem, saj niste edini potrebni na svetu. Veliko je tistih, ki so lačni in žejni teh naukov, in morate pomisliti, da se pripravite, da jim prinesete sporočilo moje ljubezni. (285, 50–51)

10. Odgovornost, ki jo ima ta narod do človeštva, je zelo velika. Mora biti zgled resnične duhovnosti, mora pokazati, kako se izvaja notranja verska praksa, kako se daruje Bogu

ugodna daritev, kako se mu izkazuje čast, ki je vredna Boga.

11. Odprite svoja srca in tam prisluhnite glasu vesti, da boste presodili svoje ravnanje in ugotovili, ali zvesto razlagate moja navodila ali pa tudi vi napačno razumete pomen mojega učenja. (280, 73)

12. Moje učenje izgubi ves svoj smisel, če ga ne uporabljate.

13. Dobro veste, ljubljeni učenci, da je namen mojega zakona in mojega učenja delati dobro in da zato tisti, ki ju nosi le v spominu ali na ustnicah, ne da bi ju uporabil v svojih delih, ravna v nasprotju s svojo dolžnostjo. (269, 45)

14. Ljudje, ki imate v srcu luč izkušenj tega življenja in v duši luč, ki jo pušča razvoj skozi različna zemeljska življenja – zakaj se vaša duša ukvarja s tem, kar je zanjo neuporabno, in zakaj pogosto jokate zaradi razlogov, ki ne zaslužijo vaše bolečine? Iščite resnico v vsem; ona je na vseh poteh, je svetla in jasna kot dnevna svetloba. (121, 48–49)

15. Ne pozabite in bodite si vedno zavestni, da je od vašega pravičnega in krepostnega življenja odvisna vera, ki jo vzbujate pri svojih bližnjih, to pomeni, da vas bodo preiskovali in opazovali tudi v vašem zasebnem življenju, da bi v vaših delih poiskali potrditev za učenje, ki ga pridigate. (300, 57)

16. Povejte mi: ali sem vas zavrnil, ko ste zagrešili? Ali sem vas zapustil, vas pustil na cedilu, ko vas je kakršen koli spotik zadržal? Ali sem se vam pokazal v resnem obrazu, ko ste, premagani od bolečine, padli na tla?

17. Vendar vidim, da tisti, ki jih z toliko ljubeznijo imenujem svoje učence, v nesreči zapustijo svoje bližnje, zavračajo tistega, ki se je oddaljil od prave poti, namesto da bi ga ljubeče privabili k sebi in mu pomagali, da se izboljša, in da včasih postanejo sodniki, ko se vmešavajo v stvari, ki jih nimajo pravice soditi.

18. Ali je to v skladu z mojim naukom? Ne, mi pravi vaša vest, kajti želim, da se natančno presodite, da boste lahko odbrusili številne ostrine, ki bolijo vaša čustva, in da boste lahko začeli postajati moji učenci. (268, 46)

Vera, upanje, ljubezen, ponižnost, zaupanje

19. Če boste ponižni, boste veliki. Velikost ni v ošabnosti in domišljavosti, kot mnogi verjamejo. »Bodite iz srca nežni in ponižni«, sem vam vedno govoril.

20. Spoznajte Me kot Očeta in ljubite Me, ne iščite za svojo telesno lupino prestola niti imena, ki bi vas odlikovalo pred drugimi. Bodite preprosto človek med drugimi ljudmi in imejte v sebi dobro voljo. (47, 54)

21. Želim videti pri vas vero, ki so jo izkazovali bolniki, ki so prišli k meni v »Drugi dobi«; vero paralitika, slepca in neozdravljive ženske. Želim se počutiti ljubljenega kot Oče, iskanega kot zdravnik in poslušanega kot Učitelj. (6, 46)

22. Ne oslabite v veri niti v upanju. Vedno imejte pred očmi, da bo prišel konec te življenjske poti. Ne pozabite, da je bil vaš izvor v Meni in da bo končni cilj prav tako v Meni, in ta cilj je večnost, kajti duše ne umre.

23. Naj bo večnost ideal vašega prizadevanja in ne izgubite poguma v vzponih in padcih življenja. Ali veste morda, ali je to vaša zadnja inkarnacija na zemlji? Kdo bi vam lahko rekel, da boste v tem telesu, ki ga imate danes, poravnali vse svoje dolgove, ki ste jih naložili na sebe pred mojo pravičnostjo? Zato vam pravim: izkoristite čas, vendar ne delajte prenaglo. Če sprejmete svoje trpljenje z vero in vdajo ter s potrpežljivostjo izpraznite kelih – resnično, pravim vam, vaši zasluži ne bodo neplodni.

24. Poskrbite, da duh vedno napreduje, da nikoli in nikoli ne prenehate s svojim izpopolnjevanjem. (95, 4-6)

25. Živite za Očeta, tako da ljubite njegove otroke, ki so vaši bratje in sestre, in dosegli boste nesmrtnost. Če se prepustite sebičnosti in se zaprete v svojo samoljubnost, bo seme, ki ga boste pustili za seboj, komajda ohranilo spomin na vas.

26. Bodite v srcu nežni in ponižni, in vedno boste polni moje milosti. (256, 72-73)

27. Velika je vaša usoda! Ne pustite pa, da vas obvladajo slabi znaki, ampak bodite raje polni poguma in upanja ob misli, da so dnevi grenkosti, ki se približujejo, potrebni za prebujenje in prečiščenje ljudi, brez česar ne bi mogli doživeti zmagovite prihodnosti časa duhovnosti.

28. Naučite se premagovati nasprotja, ne dopustite, da bi se v vašem srcu naselila potrtost, in pazite na svoje zdravje. Spodbujajte duha svojih bratov in sester, tako da govorite o Meni in jim razkazujete Moje učenje, ki vzbuja vero in upanje.

29. Poglejte, kako potrti živijo mnogi ljudje. To so bitja, ki so se v življenjskem boju pustila premagati. Poglejte, kako zgodaj so postarali in posiveli, obraz jim je uvel in izraz melanholičen. A če so tisti, ki bi morali biti močni, šibki, bo mladost uvela in otroci bodo v svojem okolju videli le žalost.

30. Ti, ljudstvo, ne prikrajšaj svojega srca za vse tiste zdrave radosti, ki jih, čeprav so minljive, smete uživati. Jejte svoj skromen kruh v miru, in resnično, pravim vam, takrat vam bo zdel okusnejši in hranljivejši.

31. Razberite iz mojih besed, da je tisto, kar hočem od vas, zaupanje, vera, optimizem, duševni mir in moč, da v vaših srcih ne sme biti grenkosti kljub vašim težavam in nadlogam. Kaj bi lahko dali tistim, ki to potrebujejo, v smislu prijaznosti ali spodbude, če bi bilo vaše srce polno trpljenja, skrbi ali nezadovoljstva?

32. Prav v svojih preizkušnjah morate dati najboljši zgled vznesenosti, vere in ponižnosti.

33. Kdor je sposoben svojemu življenju dati to duhovnost, vedno

čuti mir, in tudi ko spi, je njegov spanec miren in počitniški, kar duša izkoristi, da se loči od telesa in se usmeri v onostranstvo, kjer sprejema tiste božanske tokove moči, s katerimi se hrani in v katerih omogoča sodelovanje telesu. (292, 45–51)

Molitev, študij, budnost, obnova in duhovnost

34. Ljubljeni učenci, še enkrat vam pravim: Bodite budni in molite, kajti meso je šibko in v svoji šibkosti lahko dušo odvrne s prave poti.

35. Duša, ki zna »bdi«, nikoli ne odstopi od poti, ki ji jo je začrtal njen Gospod, in je sposobna uporabiti svojo dediščino in nadarjenost, dokler ne doseže svojega razvoja.

36. Ta človek bo prestal svoje preizkušnje, ker živi budno in se nikoli ne pusti obvladati telesu. Kdor bdi in moli, bo iz življenjskih kriz vedno izšel zmagovito in bo trdno stopal po poti življenja.

37. Kako drugačno je ravnanje tistega, ki pozabi moliti in »bdi«! Prostovoljno se odreka obrambi z najboljšim orožjem, ki sem ga položil v ljudi, to pa so vera, ljubezen in luč znanja. On je tisti, ki ne sliši notranjega glasu, ki mu govori skozi intuicijo, vest in sanje. A njegovo srce in razum tega jezika ne razumeta in ne verjameta sporočilu lastnega duha. (278, 1-3)

38. Molite za zmedene duše, za tiste, ki so vezani na zemljo, za tiste, ki se v notranjosti zemlje še ne morejo ločiti od svojih teles, za tiste, ki trpijo in jokajo zaradi nerazumnega žalovanja, ki ga zaradi njih ohranjajo na zemlji.

39. Odpustite tudi tistim in jih ne sodite več, ki so v vaša srca posejali zlo. Če bi jih vaša oči lahko videle, kako na kolenih prosijo za vaše odpuščanje, ne bi bili tako nepravični do njih. Pomagajte jim, da se povzdignejo v neskončnost, dvignite jih s svojim ljubeznivim spominom, razumite, da ne pripadajo več temu svetu. (107, 15)

40. Ne smete se zadovoljiti s svojimi prvimi deli v prepričanju, da ste si pridobili dovolj zaslug za izpopolnitev svoje duše. Da pa bi se vsak dan učili novih lekcij in odkrivali večja razodetja, vedno posvetite nekaj časa študiju mojega dela.

41. Učenec, ki hrepeni po znanju, bo vedno slišal odgovor na svoja vprašanja in v trenutkih preizkušnje vedno slišal moj očetovski nasvet.

42. Napreden učenec bo vir ljubezni za svoje bližnje, resnično se bo počutil, da ga je oče obdaril z dediščino, in bo prepoznal trenutek, ko se bo odpravil na pot, da med ljudmi izpolni svojo veliko duhovno poslanstvo. (280, 40–42)

43. Bolj ko se izpopolnjujete, bližje boste videli cilj. Res ne veste, ali ste le še korak stran od svojega odrešenja ali pa morate prehoditi še dolgo pot. Povem vam le, da se morate prostovoljno in poslušno voditi po tej besedi, ki je glas mojega Božanskega Duha.

44. Pazite, da ne kršite zakona in da ne ponavljate iste napake. Vzemite si k srcu ta klic, ki je poziv k izboljšanju – prošnja, ki jo vaš Oče naslavlja na vas, ker ne želim, da bi živeli na zemlji zaman in da bi potem jokal zaradi vaše neposlušnosti. (322, 60)

45. Ne bojte se govoric ljudi niti njihovih sodb, bojte se sodbe svojega Boga. Spomnite se, da sem vam rekel, da sem kot sodnik neizprosen. Zato vedno prosite zame kot za Očeta, kot za Boga, da vam na vaši življenjski poti ne bo ničesar manjkalo. (344, 31)

46. Ne dajte se presenetiti, moje ljudstvo. Živite vedno budno in bodite zvesti stražarji. Ne bojte se besed, ki vam jih govorijo vaši lastni bratje in sestre, da bi vas prepričali, da ste v zmoti.

47. Ostanite trdni, kajti velike nagrade bom dal »vojakom«, ki so zvesti moji stvari – tistim med vami, ki se upirajo tem težkim časom zmede svetovnih nazorov, veroizpovedi in religij.

48. Vse svoje bližnje morate ceniti na enak način, kot cenite moje delo, in morate opozarjati na nauke, ki vam jih bom ponovno zapustil. Če se ljudje norčujejo iz vas, pustite jim, naj to počnejo; kajti luč mojega Svetega Duha bo prišla do njih in takrat bo v njihovih srcih kesanje. (336, 18)

49. Ne obstanite, o učenci! Kakor sem vam vedno govoril, naj vaša pot ostane trdno na poti dobrega in napredka, kajti prihajajo časi, v katerih bo človeku pomagalo le dobro, v katerih ga bosta na poti boja in spopadov ohranjali le krepost in resnica.

50. Bližajo se dnevi, ko bo prevara propadla, ko bodo laž, hinavščina, sebičnost in vsako slabo seme našlo svoj konec v hudih preizkušnjah, padcih in udarcih.

51. Zato vam pravi Mojster: Postanite vedno močnejši v dobrem! Bodite prepričani, moj narod, da za dobro, ki ga delate, ne morete prejeti ničesar slabega. Če za dobro, ki ga delate na zemlji, požanjete slab sadež ali slabo plačilo, je ta slab sadež začasen, ni končni sadež, to vam pravim v resnici. Treba je vztrajati, dokler ne požanjete. (332, 31)

Opozorila, naslovljena na razodetvene skupnosti

52. Gorje tistemu, ki razlaga mojo besedo po lastni volji, kajti za to bo odgovoren pred menoj.

53. Na zemlji se je veliko ljudi posvetilo izkrivljanju resnice, ne da bi se zavedali odgovornosti, ki jo imajo kot sodelavci v Očetovem delu ljubezni.

54. V tem času sodbe, ki ga mnogi ne poznajo, ker ne znajo razlagati dogodkov, ki jih doživljajo, je sodba v vsaki duši in od nje med njenim romanjem po tem svetu zahteva odgovornost za njena dela znotraj in zunaj zakona ljubezni.

55. Kdor bi v teh spisih spreminjal pomen mojih razodetij, ki so bila

dana po navdihu, bo odgovoren pred menoj za svoje dejanje.
56. Zato morate ravnati pošteno, kajti ta nauka je moja zapuščina ljubezni za moje otroke, ki, bodisi vteleni bodisi v duhu, čakajo na podrobnejša navodila. (20, 12–14)
57. Ne želim videti nobene laži pri tebi, Izrael, kajti nekega dne bo ta odkrita in takrat bo svet rekel: »Ali so to učenci Mojstra? Če so lažni učenci, potem je bil lažen tudi Mojster, ki je prebival med njimi, da bi jim posredoval laži.« (344, 10)
58. Vi ste tisti, ki ste pooblaščeni, da lajšate bolečino ljudi, da učite moliti tiste, ki so dolgo časa ostali brez dviga duše v molitvi.
59. Vendar pa se morate za to vsak dan bolj duhovno razvijati in se osvoboditi materializacije.
60. Kajti ne želim, da bi bili pretirani spiritualisti, ne. Fanatizem je v mojih očeh gnusen, in to je tisto, kar želim med vami odpraviti. Vest vam bo povedala, kako naj živite v sožitju z vsem. (344, 17-18)
61. Poslušajte Me, ljudstvo, poslušajte, učenci: trenutno vam dajem luč in vas osvobajam verig, vezi in teme. Vendar vas ne pooblaščam, da iz tega dela naredite še eno religijo, niti da ga kot običajno napolnite s podobami in obredi – ne!
62. Razumite natančno, v čem je svoboda, ki vam jo prinašam, da je ne boste nadomestili z novim fanatizmom.
63. Ali se še niste zavedali, da je bil vaš um in z njim duša zadržana v svojem razvoju? Ali se ne spominjate poplave napačnih strahov in predsodkov, ki ste jih podedovali od svojih prednikov in od katerih sem vas osvobodil, da bi lahko videli resnico neizkrivljeno in sprejeli luč? (297, 20–21)
64. Zemlja bo vlažna in sprejemljiva v pričakovanju semena mojih sejalcev, in tu je primerno, da enkrat razmislite o odgovornosti teh sejalcev. Ali bi bilo prav, če bi to ljudstvo, potem ko bo človeštvo postalo svob a fanatizma in omamljajočega čaščenja, prišlo z novim malikovanjem? Ne, ljubljeni učenci in učenci. Zato so na vsakem koraku na vaši poti lekcije in preizkušnje. (292, 44)

Opozorilo pred nadaljevanjem razodetij po letu 1950 in lažnimi »Kristusovimi razodetji«

65. Po dnevu, ki ga je določila moja Božanskost, ne boste več slišali moje besede. Toda zapisana bo v vašem duhu, v vašem srcu in v knjigah.
66. Kdor se po tem postavi za glasnika in kliče moj žarek, ne pozna sodbe, ki jo izreka nad seboj.
67. Opozarjam vas, da ne poslušate lažnih prerokov, lažnih glasnikov in lažnih »Kristusov«. Prebujam vas, da bi pravočasno preprečili zmedo in vdor duhov teme med vas. Bodite budni, kajti o teh naukih mi boste morali dati račun, če ne boste pripravljeni. (229, 40-41)
68. To je že zadnje obdobje, v katerem bom v tej obliki med vami. Verujte v to in verujte tudi, da se ne

bom vrnil v ta svet, da bi svojo besedo naredil materialno slišno, še manj pa, da bi postal človek.
69. Oborožite se, kajti do vas bodo prišle govorice ljudi, ki trdijo, da sem se vrnil, da je Kristus prišel na zemljo. Takrat morate ostati zvesti in z prepričanjem reči: »Gospod je duhovno pri vseh svojih otrocih.«
70. Če pa boste zaspali in se ne boste duhovno prečistili, boste zanikali, da sem umaknil svojo besedo; in ko boste postali bogokletniki in neposlušni, boste priklicali moj žarek na množice ljudi in jim rekli: »Prosimo Tistega, ki nam je dal svojo besedo, naj še naprej govori k nam. Želimo mu darovati pesmi in himne, da nas usliši.«
71. A resnično, pravim vam: moj žarek se ne bo več vrnil k človeškemu razumu, kajti vaše neumnosti ne bom podpiral.
72. Kaj bi lahko pričakovali? Da vas besede navidezne luči vržejo v zmedo. Ali tega vaše srce ne želi? Potem se pripravite na to preizkušnjo, in na vašo poslušnost in ponižnost bo zasijala luč moje navdiha.
73. Oznanjam vam, da bo, če se združitev teh skupnosti v en sam narod ne bo zgodila še pred letom 1950, kmalu zavladala zmeda, ker bodo nekateri trdili, da se Mojster še naprej razodeva , in takrat gorje temu narodu! Ali še niste predvideli te grožnje?
74. Pri vas se še vedno ni prebudil duh bratstva in enotnosti, in pričakujete, da vas bodo združili dogodki. A če to pričakujete, boste namesto tega doživeli, kako bodo izbruhnile epidemije, nemiri, vojne in sodba naravnih sil, dokler na svetu ne bo več nobenega mirnega kraja – niti na zemeljski površini, niti v njenem notranjosti, niti na morju, niti v zraku. (146, 24–26)
75. Pripravite se, da boste vedno, ko se zberete – bodisi v teh župnijskih dvoranah, v svojih domovih ali na prostem –, na teh srečanjih duhovno čutili mojo prisotnost.
76. Toda bodite pazljivi, kajti pojavili se bodo tudi lažni učenci, ki bodo razglašali, da imajo neposreden stik z Očetom, in ki bodo prenašali lažna navodila in navdih.
77. Naučil sem vas, da ločite resnico od prevare, da drevo prepoznate po njegovem sadu. (260, 65–66)
78. Napovedal sem vam, da bo prišel čas, ko boste videli pojavljati se mnoge »spiritualizme«, in da boste morali biti usposobljeni, da boste odkrili, kateri temeljijo na resnici in kateri na prevari.
79. Videli boste napačne izjave, ki bodo pripisane Meni; govorice o božanskih glasnikih, ki prinašajo sporočila svetu; sekte z imenom Sedem pečatov in mnoga zmedena in dvoumna učenja.
80. Vse to bo posledica velike duhovne zmede, ki jo je pripravila človeštvo. Vendar ne skrbite; poskrbite raje, da živite v bdenju in molitvi, takrat ne boste podlegli duhovni zmedi, ker bo moja beseda v trenutkih največje teme luč, ki

vam bo omogočila videti mojo kristalno čisto in večno resnico. (252, 15-17)

Slabe lastnosti, hinavščina, razuzdanost

81. Ponos se je naselil v tistih, ki so menili, da so dosegli popolno spoznanje resnice, in so se imeli za učenjake, močne, nezmotljive, velike in absolutne, ne da bi se zavedali, da so se pogosto motili.

82. Ne želim, da bi se v tem narodu, ki se šele začenja oblikovati v luči teh naukov, jutri pojavili ljudje, ki bi – zmedeni zaradi svoje domišljavosti – razglašali, da so reinkarnacija Kristusa ali novi mesiji.

83. Takšna dejanja bodo zagrešili tisti, ki menijo, da so dosegli razumevanje moje celotne resnice, v resnici pa se oddaljujejo od poti, ki jo je označil Kristus in ki je pot ponižnosti.

84. Preučujte Jezusovo življenje na zemlji in našli boste globoko in nepozabno lekcijo ponižnosti. (27, 3-6)

85. Ena najhujših napak v značaju je hinavščina. Ne govorite glasno o ljubezni, dokler niste sposobni ljubiti Me v svojih bližnjih.

86. Koliko tistih, ki so obsodili Judov poljub, noče priznati, da so svojemu bratu dali poljub lažne bratovščine in ga nato izdali! Koliko tistih, ki pravijo, da služijo trpečim, vidim, kako za denar prinašajo luč, resnico in dobrodelnost.

87. Zakaj ste, ko vas je nekdo zastrašil s svojimi vprašanji, ravnali kot Peter v trenutkih svoje slabosti, Me zanikali in trdili, da Me sploh niste poznali? Zakaj se bojite človeškega sodstva in se ne bojite mojega?

88. A resnično, pravim vam, med Božjo pravičnostjo in vašimi grehi stoji zagovorništvo Marije, vaše nebeške Matere, ki vedno prosi za vas. (75, 34)

89. Nihče nima pravice soditi dejanjem svojih bližnjih, kajti če tega ne stori tisti, ki je čist – zakaj bi to smel storiti tisti, ki nosi v svojem srcu madeže sramote?

90. To vam pravim, ker ste vedno pripravljeni preiskovati seme svojega brata v upanju, da boste v njem našli napake, da bi mu potem pokazali svoje seme in ga ponižali, rekoč mu, da je vaše delo čistejše in popolnejše.

91. Edini sodnik, ki zna tehtati vaša dela, je vaš Oče, ki prebiva v nebesih. Ko se bo pojavil s svojo tehtnico, v njegovih očeh ne bo večje zasluge imel tisti, ki razume več, ampak tisti, ki je znal biti brat svojim bližnjim in otrok svojega Gospoda. (131, 55–57)

92. Učite se in delujte, poučujte in pri tem čutite, kar delate in govorite, potrjujte moje učenje s svojimi deli. Med svojimi učenci ne želim hinavcev. Pomislite, kaj bi se zgodilo z človeštvom in z vami samimi, če bi bilo to delo, utemeljeno z toliko ljubeznijo in potrpežljivostjo, porušeno zaradi pomanjkanja morale, kreposti in

iskrenosti v vašem življenju. (165, 25)

93. Ne hite več za užitki ali frivolnostmi sveta. Sledite idealu, da svoje življenje oblikujete brezhibno, saj vam bom med vašim celotnim bivanjem dajal tiste zadovoljitve, ki so spodbuda za vaše srce. (111, 61)

94. Gorje vam, če bodo zli nagoni močnejši od kreposti, ki jih imate v duši, in če moje poučevanje ne bo obrodilo sadov! Če ne razmišljate o moji besedi in je ne raziskujete, pri tem pa menite, da izpolnjujete mojo voljo, vas bo moja luč prebudila. A ko boste spoznali vso resnico, se boste spomnili, da sem vas poslal na svet, da bi delali dobrodelna dela. (55, 6)

95. Gorje tistim, ki v tem času s svojimi sramotnimi dejanji in neposlušnostjo dajejo slab zgled otrokom, ki sem jih poslal na zemljo z duhovno misijo! Ali hočete biti podobni množici, ki je med kričanjem in posmehovanjem vodila Jezusa na Golgoto in pri tem sejala grozo v srca otrok, ki si niso mogli razložiti, zakaj mučijo in ubijajo človeka, ki je delil samo blagoslove.

96. Vsakič, ko je Jezus padel, so ti nedolžni jokali. A resnično, pravim vam, njihov jok je izviral bolj iz duha kot iz mesa. Koliko od njih mi je kasneje sledilo in me ljubilo, ne da bi se iz njihovih src lahko izbrisal spomin na to, kar so videle njihove nedolžne oči. (69, 50-51)

Napačna pokora in napačna pričakovanja

97. Varujte se, da ne bi opravljali napačno razumljenega pokore, in ne odrekajte svojemu telesu tistega, kar potrebuje. Nasprotno, prizanesite mu tisto, kar mu škoduje, četudi to zanj pomeni žrtev. To bo pokora, ki koristi vaši duši in je zato Očetu všeč. (55, 40)

98. V Bogu že vidite manj sodnika kot Očeta popolne in neizčrpne ljubezni, in pravim vam, da je dobro, da v Bogu vidite svojega Očeta.

99. Vendar vam moram reči, da vas opozorim, da tudi vi, tako kot tisti stari narod, lahko padete v novo napako, in ta napaka lahko sestoji v tem, da si ne prizadevate za moralno in duhovno izboljšanje ali da se ne skrbite zaradi nenehnega in težkega grešenja, v zaupanju, da je Oče predvsem ljubezen in vam bo odpustil.

100. Res je, Bog je ljubezen, in ni greha, ne glede na to, kako težak je, ki ga ne bi odpustil. Vendar morate natančno vedeti, da iz te božje ljubezni izhaja pravičnost, ki je neizprosna.

101. Bodite se vsega tega zavedni, da bo tisto, kar ste sprejeli v sebi kot spoznanje mojega učenja, v skladu z resnico in da boste uničili vse napačne predstave, ki bi lahko obstajale v vas.

102. Ne pozabite, da vam Očetova ljubezen sicer odpusti, vendar pa ostane madež – kljub odpuščanju – vtisnjen v vašo dušo in da ga morate z zaslugami izprati ter tako postati

vredni ljubezni, ki vam je odpustila. (293, 43–44)

103. Glas vas je prebudil, dobrosrčen in tolažljiv glas, ki vas kliče v kraljestvo svetlobe in življenja, ki pa se lahko spremeni v pravičnost, če raje še naprej ponižujete svojo dušo in ne upoštevate zakona.

104. Poslušnemu in ponižnemu moja beseda pravi: Ostani trden, kajti veliko boš prejel od moje milosti in veliko boš dosegel za svoje brate in sestre.

105. Moj glas pravi neumnim: Če ne izkoristiš te blagoslovljene priložnosti, da se rešiš umazanije greha ali teme nevednosti, v kateri živiš, boš videl, kako bodo časi in dobe minili nad tvojim dušnim življenjem, ne da bi izvedel, kaj je Gospod prinesel v svojem sporočilu, niti kakšne so bile duhovne darove, ki jih je razodel svojemu ljudstvu.

106. Res bo za vse prišel primeren čas, da se rešijo in povzdignejo v višave. A gorje tistemu, ki ta dan odlaša! Gorje tistemu, ki zamuja priložnosti za razvoj svoje duše, ker se je posvetil prazninam tega sveta! Ne ve, kako dolgo bo trajal čas, v katerem bo moral čakati na novo priložnost, niti ne pozna grenkosti svojega pokore.

107. V tem ni niti najmanjše maščevanja ali najblažje kazni s strani Očeta, temveč njegova stroga in neizprosna pravičnost.

108. Ali veste danes, ko sem se pridružil med vas, ali niste že zamudili ali izpustili prejšnje priložnosti, in ali poznate časovno obdobje, ki ga je vaša duša čakala, da bi dobila to novo priložnost za izpolnitev poslanstva, ki vam je bilo zaupano že davno?

109. Kaj ve vaše srce ali vaš razum o preteklosti vaše duše, o njeni usodi, njenih dolgovih, nalogah in pokori? Nič!

110. Zato ne smete prekiniti izpopolnjevanja duše niti je ne smete zapeljati z ljubeznijo do svetovnih dobrin. Slediti mora drugi poti, drugim ciljem, drugim idealom. (279, 16-19)

Opozorilo narodom in mogočnim na zemlji

111. Gorje ljudem, če se v njihovih srcih ne bo končno prebudila usmiljenost in dejavna ljubezen do bližnjega! Gorje ljudem, če ne bodo končno v celoti spoznali svojih hudih del! Njihova lastna roka sproža nad njimi bes naravnih sil in poskuša izliti na narode kelih bolečine in grenkosti. Tudi če bodo poželi rezultat svojega delovanja, bodo nekateri še vedno rekli: »To je Božja kazen.« (57, 82)

112. Gorje narodom, ki trmasto vztrajajo pri svojem malikovanju, fanatizmu in tradiciji! Ne bodo mogli videti moje luči, niti ne bodo občutili neskončne sreče prebujenja duše.

113. Res je, da bo moje učenje pretreslo svet. A ko se bo boj končal, bodo na zemlji občutili resničen mir – tistega, ki izvira iz mojega Duha. Le neumni, trmasti in

trdosrčni bodo še naprej trpeli. (272, 12–13)

114. Dajem se čutiti v trdih srcih ljudi – tistih, ki nameravajo podžigati vojne –, da bi spoznali, da je moja volja močnejša od njihovih vojnih namer. Če bodo srca teh ljudi ostala trda in se ne bodo dala prepričati moji volji, bo moja pravičnost postala čutna po vsem svetu. (340, 33)

115. Spet, tako kot v Noetovih časih, se bodo ljudje posmehovali prerokbam, in šele ko bodo začutili, da jih poplave že pokrivajo, bodo začeli verjeti in se kesati.

116. Moje usmiljenje vas je vedno hotelo ustaviti v vaši nepremišljenosti, toda vi niste nikoli hoteli poslušati mene. Tudi Sodoma in Gomora sta bili opozorjeni, da bi občutili strah in kesanje ter se izognili uničenju. Toda nista hoteli poslušati mojega glasu in sta propadla.

117. Tudi Jeruzalem sem pozval, naj moli in se vrne k resničnemu čaščenju Boga. Toda njegovo nevernostno in meseno usmerjeno srce je zavrnilo moje očetovsko opozorilo in se je moralo prepričati o resnici skozi dogodke. Kako grenki so bili takratni dnevi za Jeruzalem!

118. Ali zdaj spoznavate resnico, da ste še vedno isti? Kajti niste hoteli zapustiti svojega duhovnega otroštva, da bi zrasli in se povzpeli po poti modrosti, ki leži v moji besedi.

119. Vsem vam pošiljam to sporočilo, ki naj služi narodom in državam kot preroštvo za prebujenje in budnost. Blagor vam, če verjamete v njegovo vsebino.

120. Razmišljajte o njenem pomenu, vendar bodite pozorni in molite, kajti če boste to storili, vas bo vodila notranja luč in vas bo varovala višja sila, dokler ne boste v varnosti. (325, 73-77)

Poglavje 62 – Besede za prisotne poslušalce v Mehiki

Besede za prisotne poslušalce v Mehiki

1. Učenci, poglejte vase, poslušajte Me in čutite Me kot nekoč. Spomnite se, kako ste spoznali, da je to Beseda vaše življenje in luč vaše usode. Ne pozabite, da vam danes pravim: tisto, kar potrebujete, vam bo dano ob pravem času.

2. Ponovno nalijte olje v svoje svetilke, da bo plamen vere in znanja ponovno zasijal.

3. Ne spite, bodite budni in molite, kajti Učitelj vas lahko preseneti, ko bo vstopil v vaš dom, kakor nekoč, v tistih dneh duhovnega navdušenja, ko ste na vsakem koraku čutili mojo prisotnost.

4. Takrat boste videli, kako bo vaše življenje ponovno osvetlila tista luč, ki je prenehala vas osvetljevati, ne da bi se tega zavedali; in vrnila vam bo zaupanje v prihodnost, polno obilja in modrosti. (4, 27–29)

5. Mnogi med vami se imenujete spiritualisti, ker verjamete v mojo

prisotnost med mojim razodetjem skozi človeški razum in ker ste pogosto prisotni, da bi slišali mojo besedo. A želim, da ste spiritualisti z izvrševanjem dobrega, s spoznanjem bistva življenja, z ljubeznijo do bližnjih, s svojim bogoslužjem prek velikodušnega, plodnega in krepostnega življenja. (269, 55)

6. Nekaterim sem dal skromno poreklo na svetu, da bi v svojem življenju vzeli za vzor Mojstra; drugim sem dal bogat dom, da bi prav tako posnemali Jezusa, ki je, čeprav je bil kralj, zapustil svoj »prestol« in služil revnim, bolnim in grešnikom.

7. Zasluga tistega, ki se spusti s svojega družbenega položaja, da bi služil svojim bližnjim, kdorkoli že so, je enako velika kot zasluga tistega, ki se po poti ljubezni iz svojega revnega in neznanega življenja povzpne na višave pravičnih. (101, 55-56)

8. Vprašujete Me, zakaj sem prišel k vam: ker vidim, da ste pozabili pot, po kateri se morate vrniti v naročje, iz katerega ste izšli; toda jaz vam jo ponovno pokažem.

9. Pot je moj zakon, in s tem, da ga upoštevate, bo duša dosegla nesmrtnost. Kažem vam vrata, ki so prav tako ozka kot pot, ki sem vam jo nekoč s svojim poučevanjem pokazal. (79, 2-3)

10. Vi, ki Me poslušate, bi morali pripraviti pot tistim, ki Me bodo sprejeli duhovno. Ni bila naključnost tista, ki je v mojo prisotnost pripeljala tiste, ki so prejeli moje poučevanje, prav tako kot ne bo naključnost tista, ki bo razvila duhovne darove pri tistih, ki naj bi čutili mojo prisotnost brez potrebe po človeškem glasniku. (80, 4)

11. Določil sem vas, da na zemlji širite dobro, ki je prava duhovnost.

12. Se počutite preveč nesposobni in nepomembni? Menite, da ste preveč nečisti, da bi lahko na svojo dušo naložili takšno nalogo? Razlog za to je, da ne poznate moje modrosti in mojega usmiljenja, da ne opazujete z neomadeževanimi čutili poučnih primerov, ki vam jih na vsakem koraku daje narava.

13. Ali ne vidite, kako sončni žarki, ki vse osvetljujejo, dosežejo tudi najbolj onesnaženo lužo, jo izparijo, dvignejo v ozračje, očistijo in nazadnje spremenijo v oblak, ki se pomika nad deželo in jo naredi rodovitno? (150, 51–53)

14. Tukaj, v moji prisotnosti, osvobodite svojo dušo vseh nečistosti in jo spustite na prostost. Ne bojte se, kajti Meni ne boste izdali nobene skrivnosti, saj vas poznam bolje kot vi sami. Spovedujte se Mi v svojem notranjosti, jaz vas bom razumel bolje kot kdor koli drug in vam odpustil vaše prekrške in krivde, kajti jaz sem edini, ki vas sme soditi.

15. A ko se boste spravili s svojim Očetom in boste v svojem bistvu slišali zmagoslavno himno, ki jo poje vaš duh, se v miru usedite za mojo mizo, jejte in pijte hrano duha, ki je

vsebovana v pomenu moje besede. (39, 71)

16. Mnogi med vami pridejo jokajoč, potem ko so preklinjali bolečino. Odpuščam vam vaše napake, ker izhajajo iz vaše nevednosti.

17. Pomirite svoje srce in odprite svoj um, da boste razumeli, kar vam zdaj pravim, otroci-učenci življenja: ko spet čutite, da bolečina prežema vaše srce, se za kratek čas ločite od vsega, kar vas obdaja, in ostanite sami. Tam, v intimnosti svoje spalnice, govorite s svojo dušo, lotite se svoje bolečine in jo raziskujte, kot da bi v roke vzeli kakšen predmet, da bi ga preučili.

18. Na ta način raziskujte svojo žalost, spoznajte, od kod izvira in zakaj je prišla. Poslušajte glas svojega duha in resnično, pravim vam, iz tega razmišljanja boste črpali zaklad svetlobe in miru za svoje srce.

19. Luč vam bo pokazala, kako odpraviti bolečino, mir pa vam bo dal moč, da vztrajate, dokler preizkušnja ne mine. (286, 26–28)

20. Še naprej si morate prizadevati, da boste duševno in telesno odporni. Kajti če so med vami še danes bolezni, je to zato, ker se zaradi pomanjkanja duhovnosti in vere niste mogli dvigniti nad bedo in bolečino tega življenja.

21. Moje učenje ne uči le, da morate imeti vero v Božjo moč, ampak da morate imeti vero vase. (246, 40–41)

22. Danes sicer pravite: »Bog je v nas«; vendar to pravite, ne da bi to čutili ali razumeli, saj vam vaša materializacija preprečuje, da bi občutili mojo prisotnost v vašem bitju. Ko pa bo duhovnost postala del vašega življenja, boste spoznali resnico moje prisotnosti v vsakem človeku. Moj glas bo odmeval v vestih, notranji sodnik bo slišan in toplina Očetova bo občutena. (265, 57)

23. To poučevanje se dotakne vaših src, kjer so se rodili sklepi za izboljšanje in plemenita čustva.

24. Če ste veliko trpeli in jokali, dokler niste bili pripravljeni, da Mi odprete vrata svojega srca – resnično, pravim vam, tisti, ki je veliko trpel, je s tem hkrati odplačal svoje pregrehe in bo dosegel odpuščanje. (9, 37-38)

25. Jokaš, moj narod, ker v svojem skesanem srcu čutiš ljubezen Učitelja. Povedali so vam, da nihče, ki bi s težko krivdo v duši stopil pred Očeta, ne bo dosegel odpuščanja in da bo moral trpeti večno prekletstvo.

26. Kako pa ste lahko mojo božansko pravičnost razumeli kot tako nezaslišano? Ali niste opazili, kako sem skozi Jezusa jasno pokazal, da so bile moje najnežnejše besede in moji najljubše poglede namenjeni tistim, ki so najbolj grešili? Kako bi lahko na svetu oznanjal eno učenje, v večnosti pa delal nasprotno? (27, 41)

27. V grenkih in težkih trenutkih svojega življenja se tolažite z mislijo,

da vse sodi moj modri in popolni zakon.

28. Bil sem v vaši bolečini, da bi Me skozi njo iskali. Obiskal sem vas z revščino, da bi se naučili prositi, biti ponižni in razumeti druge.

29. Odvzel sem vam celo vsakdanji kruh, da bi vam pokazal, da je tisti, ki ostane zaupljiv, podoben pticam, ki se ne skrbijo za jutro; vidijo, kako se zora dviga kot simbol moje prisotnosti, in ob prebujanju je prvo, kar storijo, da pošljejo svoje trkanje v zrak kot molitev zahvale in kot dokaz svojega zaupanja. (5, 55–57)

30. Včasih mi pravite: »Gospod, če bi imel vse, če mi ne bi ničesar manjkalo, bi sodeloval v tvojem duhovnem delu in opravljal dobrodelnost.« Vendar vedite, da ste kot ljudje nestanovitni in da bi se vsi današnji sklepi, ker ničesar nimate, spremenili, če bi vam izpolnil vse, kar si želite.

31. Le Božja ljubezen do svojih otrok je nespremenljiva.

32. Vnaprej vem, da bi propadli, če bi vas obdaril v izobilju, saj poznam vaše odločitve in slabosti. (9, 55–57)

33. Ko sem vam rekel, da se morate odpovedati užitkom, ste mojo besedo napačno razumeli in na koncu menili, da mi je bolj všeč, če vas vidim trpeti kot pa se veseliti.

34. Ker sem vaš Oče – kako lahko mislite, da raje vidim, da jokate, kot da se smejete?

35. Ko sem vam rekel, da se morate odpovedati užitkom, sem mislil le tiste, ki so škodljivi za dušo ali za vaše telo. Vendar pa pravim, da si morate priskrbeti blagodejne zadovoljitve za duha in srce, ki so vam dosegljive. (303, 27)

36. Niti nisem zahteval, da bi verjeli vame, ko ste prišli sem. Jaz sem bil tisti, ki sem vam prišel naproti in vam dal dokaze, tako da sem ozdravil vaše telesne bolezni, dal mir vaši duši ali vam dal nekaj, kar ste imeli za nedosegljivo.

37. Potem, ko ste verovali vame in ste se z vero posvetili izpolnjevanju mojega zakona, sem vsakemu pokazal njegovo nalogo, da ne bi zašel s poti in da bi prevzel le tisto, kar mu pripada, ter svojim bratom in sestram podaril usmiljenje in ljubezen, kakor sem to storil jaz vam.

38. Ali morda verjamete, da so vsi, ki poučujejo, mojstri? Ali mislite, da so vsi, ki se imenujejo Božji služabniki, moji poslanci ali da sem jim dal nalogo, ki jo opravljajo? Ali mislite, da imajo vsi, ki vladajo, upravljajo in poveljujejo v svetu, potrebne sposobnosti za izpolnjevanje te naloge? Ne, ljudstvo! Kako malo je tistih, ki izpolnjujejo nalogo, ki jim je bila v resnici zaupana! Medtem ko se nekateri polastijo položaja, ki jim ne pripada, se tisti, ki bi ga morali zasedati, počutijo ponižane in potisnjene na stranski tir. (76, 36-37)

39. Ne mislite, da se počutim užaljenega, če kdo ne verjame v mojo prisotnost na tem zborovanju, kajti nič ne more omajati moje resnice. Koliko ljudi je dvomilo v

obstoj božanskega bitja, ki je ustvarilo vse čudeže vesolja, pa vendar sonce zaradi tega ni prenehalo razsipati svoje svetlobe. (88, 7)

40. Danes odpirate vrata svojega srca in svojega uma svetlobi mojega poučevanja. S kakšnimi deli me boste poveličevali?

41. Vsi molčite, pred menoj molči duša in tudi telo. Sklanjate glave in se ponižujete. A jaz ne želim, da se moji otroci pred menoj ponižujejo. Želim, da so vredni, da dvignejo glavo in pogledajo v mojo, kajti ne iščem niti služabnikov niti sužnjev; ne iščem bitij, ki se počutijo kot izobčenci, kot zavrženi, prihajam k svojim otrokom, ki jih tako zelo ljubim, da bi ob poslušanju mojega očetovskega glasu dvignili svojo dušo na pot duhovnega vzpona. (130, 39-40)

42. Ljubljeni učenci, z vnemo bedite nad mojim delom, sledite mojim navodilom in s tem boste dajali pričevanje o meni. Marija, vaša ljubeča Mati, prav tako prihaja k vam in vas napolnjuje z milostjo, vas uči popolne ljubezni in spreminja vaša srca v izvir usmiljenja, da boste med svojimi bližnjimi opravljali velika dela ljubezni in spoznali resnico. Ona je moja sodelavka, in poleg moje besede kot Učitelja in Sodnika obstaja njena beseda kot Matere in Zagovornice. Ljubite jo, ljudstvo, in kličite njeno ime. Resnično, pravim vam, Marija bdi nad vami in vam stoji ob strani, ne le v teh dneh preizkušnje, ampak večno. (60, 24)

43. Imenoval sem vas »Marijino ljudstvo«, ker znate ljubiti in priznati Božjo Mater ter prihajate k njej kot otrok, ki hrepeni po nežnosti, ali kot grešnik, ki išče zagovornico.

44. Marijina prisotnost v svetu je dokaz moje ljubezni do ljudi. Njena čistost je nebeški čudež, ki vam je bil razodet. Od mene je prišla na zemljo, da bi postala ženska, da bi v njenem naročju lahko vzklilo božje seme, Jezusovo telo, skozi katero bi govorilo »Beseda«. V današnjem času se ponovno razodeva. (5, 9-10)

45. Potrebno je, da človeško srce od temeljev spozna dragoceno sporočilo, ki ga je njen duh prinesel svetu, in ko boste spoznali vso resnico, morate iz svojega srca izbrisati vsako malikovalsko in navdušeno čaščenje, ki ste ji ga posvetili, in ji namesto tega darovati svojo duhovno ljubezen. (140, 43)

46. Nekateri Mi pravijo: »Gospod, zakaj ne dovoliš, da te vsi vidimo, tako kot naši bratje in sestre, ki pričajo, da te vidijo?«

47. Oh, vi šibka srca, ki morate videti, da bi verjeli! Kakšno zaslugo vidite v tem, da vidite Jezusa v viziji v človeški podobi, čeprav Me vaš duh lahko prek ljubezni, vere in čustev v moji božanski esenci zaznava neomejeno in popolnoma?

48. Delate zlo, če zavidate tistim, ki imajo dar, da duhovno vidijo v omejenih podobah ali simbolih; kajti tisto, kar vidijo, ni pravzaprav

božansko, ampak simbol ali alegorija, ki jim govori iz duhovnega.
49. Bodite zadovoljni s svojimi darovi in raziskujte pričevanja, ki jih prejemate, ter vedno iščite pomen, luč, pouk, resnico. (173, 28–30)
50. Nikoli ne izkrivljajte mojih naukov. Predstavite moje delo kot knjigo, ki vsebuje samo čistost, in ko boste končali svojo pot, vas bom sprejel v . Ne bom gledal na madeže v vaših dušah in vam bom dal svoj božanski poljub, kar bo največja nagrada, ko boste prispeli v Obljubljeno deželo. Kajti vam sem v tem času dal pest semen, da bi se naučili sejati na rodovitna polja in da bi jih tam pomnožili. (5, 27)
51. Presodi svojo odgovornost, ljubljeno ljudstvo, pomisli, da je vsak dan, ki ga zamudiš, dan, za katerega odlašaš s prihodom te Vesele novice v srca svojih bližnjih – da je vsako poučevanje, ki ga izgubiš, en kruh manj, ki ga lahko ponudiš potrebnim. (121, 40)
52. Že poznate okus sadeža tega drevesa in opozarjam vas, da se v prihodnosti ne boste pustili zavesti lažnim prerokom; toda tudi za svoje bližnje morate »bditi«, tako da jih naučite prepoznati bistvo mojega učenja.
53. Napisano je, da se bodo po mojem odhodu pojavili lažni preroki, ki bodo mojemu ljudstvu govorili, da so moji glasniki in da prihajajo v mojem imenu, da bi nadaljevali delo, ki sem ga opravil med vami.
54. Gorje vam, če se klanjate lažnim prerokom in lažnim učiteljem ali če mojemu nauku dodajate besede brez duhovne vsebine, kajti takrat bo nastala velika zmeda! Zato vam vedno znova pravim: »Bodite budni in molite.« (112, 46–47)
55. Če se ne boste pripravili, bodo do vaših ušes prišle nejasne glasove, ki vas bodo zmedle, in kasneje boste s tem zmedli svoje brate.
56. Opozorjam vas, da ne boste, ko se bodo ta sporočila nekoč končala, poskušali jih ponovno sprejemati, ker se ne bodo oglašali duhovi svetlobe, ampak zmedena bitja, ki bodo hotela uničiti tisto, kar ste prej zgradili.
57. Nasprotno pa bo tisti, ki se zna pripraviti, tisti, ki – namesto da bi hotel izstopati – poskuša biti koristen, ki – namesto da bi pospeševal dogodke – potrpežljivo čaka, jasno slišal moje poučevanje, ki bo doseglo njegovega duha prek darov, ki so v njem, to so navdih, intuicija, predčutja, prek molitve, duhovnega videnja in preroških sanj. (7, 13–14)
58. Danes gledate te glasnike, ki vam govorijo v navdušenju, in ne glede na to, kako velika je nevernost nekaterih, mislite, da je moje razodetje prek teh posrednikov mogoče. Toda ko bodo ljudje nekoč videli, da moji učenci v svojem običajnem stanju oznanjajo božanska razodetja, bodo o njih dvomili.
59. V vaši lastni skupnosti se bodo dvignili tisti, ki bodo dvomili, ko vas bodo slišali govoriti pod mojo navdihom, in vi boste morali imeti

veliko pripravo in duševno čistost, da boste našli vero. (316, 52-53)

60. Če na svojih poteh opazujete ljudi, ki s svojimi deli ali načinom mišljenja glede na moja razodetja kažejo duhovno zaostalost, ne bodite zmedeni, kajti vedeti morate, da vsi ljudje nikoli niso hodili v enakem ritmu. Zaupajte, da jim že zdaj puščam besede, ki jih bodo prebudile, takoj ko bo prišel čas za to.

61. Tiste besede, ki jih trenutno ne morete razumeti, so prav tiste, ki jih bodo ti ljudje razumeli. (104, 42-43)

62. Verujte in delujte brez fanatizma. Dvignite se in postavite se na stopnjo, s katere boste lahko poučevali vse svoje bližnje brez razlikovanja ali poučevanja. Izpovedi vere

63. Ne oklevajte, da bi storili dobro tistemu, ki je v stiski, samo zato, ker izkazuje zaostalo ali nepopolno čaščenje Boga. Naj vaše nesebično delo raje osvoji njegovo srce.

64. Ne zapirajte se v skupine in s tem ne omejujte svojega delovnega področja. Bodite luč za vsako dušo in balzam v vsaki stiski. (60, 27)

65. Če vaši bližnji zaničljivo govorijo o vas, ker ste sledili mojemu klicu, zaprite ušesa in molčite; oni so nevedni. Če pa bi to vzeli za priložnost, da jih sodite, gorje vam, saj ste že osvetljeni s svetlobo svojega duha in veste, kaj delate. (141, 27)

66. Zato, moj narod, ne zahtevajte, da bi vsi ljudje mislili in verovali tako kot vi. Nikoli ne smete obsojati ljudi, ne smete soditi ali kaznovati tistih, ki vas ne poslušajo, ki ne sprejemajo vaših predlogov, vašega poučevanja ali vaših nasvetov. Na vse svoje bližnje morate gledati z enakim globokim spoštovanjem in s pravo duhovno ljubeznijo do bližnjega. Takrat boste spoznali, da je vsak v svoji verski praksi, v svojem učenju, na svoji poti dosegel mesto, do katerega mu je dajala pravico njegova duhovna sposobnost; in do točke, na kateri vidite ljudi, jih je pripeljal njihov lastni razvoj. (330, 29)

67. Že zdaj vam pravim, da niste nič več kot kdorkoli drug, da je vera, ki ste jo gojili, namreč da ste narod izbranih bitij, zmota; kajti Stvarnik v svoji popolni ljubezni do vseh svojih stvaritev nikogar ne izpostavlja.

68. To vam pravim, ker morate jutri svojim bližnjim razložiti učenje, ki sem vam ga prinesel v tem času, in ne želim, da se pri naslednjih generacijah pojavite kot višja bitja, niti naj ne bo videti, da so vas zasluge naredile vredne, da ste edini, ki ste slišali mojo besedo. 69. Bodite razumni, ponižni, preprosti, plemeniti in usmiljeni bratje in sestre.

70. Biti morate močni, a ne arogantni, da ne bi poniževali šibkih. Če imate veliko znanja o mojem nauku, se nikoli ne smete hvaliti s svojim znanjem, da se vaši bližnji ob vas ne bi počutili manjvredni. (75, 17–19)

71. Tudi tukaj med mojimi delavci – koliko jih je, ki so se, ne da bi

razumeli moje učenje, imeli za višja bitja, vredna občudovanja in častitve, ker so se zavedali, da so obdarjeni z duhovno daritvijo. V zvezi s tem vas sprašujem, ali lahko odobravate, da se višji duh nekaj domišlja zaradi svojih darov, ko pa sta ponižnost in ljubezen do bližnjega bistveni lastnosti, ki ju mora imeti. (98, 15)

72. Spomnite se, da sem vam nekoč rekel: Nisem vas ustvaril, da bi bili kot parazitske rastline. Ne želim, da se zadovoljite s tem, da nikomur ne storite ničesar slabega. Želim, da najdete zadovoljstvo v tem, da ste storili dobro. Vsak, ki ne dela dobrega, čeprav bi ga lahko, je storil več zla kot tisti, ki se je, ker ni bil sposoben delati dobrih del, omejil na to, da je delal zlo, ker je bilo to edino, kar je znal delati. (153, 71)

73. O moji ljubljeni otroci, ki jokate kot izgubljene ovce in s prestrašenim glasom kličete svojega pastirja! Če zaprete oči pred resničnostjo, ki vas obdaja, na koncu mislite, da sem jaz vzrok vsega vašega trpljenja na zemlji; drugi verjamejo, da mi je vaše dobro in zlo vseeno.

74. Kako nehvaležni ste, ko tako mislite o svojem Očetu, in kako nepravični v oceni moje popolne pravičnosti!

75. Misliš, da te ne slišim, ko praviš, da se hraniš le z grenkostjo; da je svet, v katerem živiš, svet brez sreče in da življenje, ki ga vodiš, nima smisla?

76. Čutite Me le, ko verjamete, da vas kaznujem, da vam odrekam vsako usmiljenje, in pozabljate na nežnost in dobroto svojega Očeta; pritožujete se nad svojim življenjem, namesto da bi blagoslavljali njegove dobrote.

77. To zato, ker zapirate oči pred resnico in vidite v svojem okolju le trpljenje in solze ter zapadate v obup, ker verjamete, da bo vse ostalo brez nagrade.

78. Kako drugačno bi bilo vaše življenje, če bi namesto tega upora, te nerazumljivosti, vaša prva misel vsak dan bila, da blagoslovite svojega Očeta, in bi bile vaše prve besede besede zahvale za toliko dobrot, ki vam jih prinaša njegova ljubezen!

79. Toda teh vrlin ne morete več občutiti, ker je »meso« zmotilo vašo dušo in ste pozabili na moje učenje; zato vam govorim o teh občutkih, ki ste jih izgnali iz svojega srca. (11, 4–9)

80. Grešili ste, prekršili ste zakonsko zvezo, storili ste zločine, in zdaj, ko stojite pred resnico moje besede, ki vam kaže vaše pregrehe, pozabljate na svoje prekrške in verjamete, da je vaš Gospod nepravičen, ko vam govori o preizkušnjah in pokori. (17, 33)

81. Bili ste zelo preizkušeni, najdražji učenci. Ker vsaka preizkušnja skriva skrivnost, ne veste, ali je tam, da vas okrepi v boju, da vam razkrije nekaj, česar ne poznate, ali da pokori kakšno pregreho. Vendar se nikoli ne

umikajte pred preizkušnjami, saj niso bile poslane zato; prav tako ne presegajo vaših moralnih ali duševnih moči. (47, 26)

82. Zakaj se mnogi med vami bojijo, da je vaša usoda z Menoj zapisana s preizkušnjami, bolečinami, kaznimi ali nesrečami? Kako lahko pridete do mnenja, da vam Tisti, ki vas popolnoma ljubi, namenja pot, polno trnov? Resnično, pravim vam, zlovoljen in z udarci usode posejan pot je tisti, ki ga izberete po svoji volji, v prepričanju, da boste na njem našli radosti, svobodo, blaženost, ne da bi razumeli, da se prav od poti, ki vam je namenjena, oddaljujete, na kateri se nahajajo resnični mir, varnost, moč in zdravje, blaginja in izobilje.

83. Ta pot, ki vam jo ponujam v svojem nauku, je tista, ki je vaši duši določena od njenega stvarjenja, da bi na njej končno našli tisto, kar hrepenite. (283, 10–11)

84. Sodite površno, kot da ste otroci, in pri tem ne upoštevate, da so preizkušnje, ki vas bičajo, vaše delo. Ko se torej izlijejo nad vami, si želite, da bi se od vas umaknile, da bi se usoda spremenila, da ne bi trpeli, da ne bi več pili keliha trpljenja.

85. Razlog za to je, da s svojim duhovnim pogledom ne morete prodreti v resničnost, da bi razumeli, da ste vse, kar žanjete, sami posejali in da ste si vsako trpljenje sami nakopičili.

86. Ne, nikoli niste razumeli, kako prodreti v resnico, in ko zato bolečina prodre v vaše srce, se imate za žrtve božje krivice. A jaz vam pravim, da v Bogu ne more obstajati niti najmanjša krivica.

87. Božja ljubezen je nespremenljiva, neizmenljiva in večna. Kdor torej verjame, da lahko Božji Duh prevzame jeza, bes in srda, se podaja v veliko zmoto. Takšne slabosti so mogoče le pri človeških bitjih, če jim primanjkuje duševna zrelost in obvladovanje strasti.

88. Včasih Mi pravite: »Gospod, zakaj moramo 'plačati' posledice dejanj, ki niso naša, in zakaj moramo žeti grenke plodove, ki so jih pridelali drugi?« — Na to vam odgovarjam, da tega ne razumete, ker ne veste, kdo ste bili nekoč in kakšna so bila vaša dejanja. (290, 9 12)

89. Ljubljeno ljudstvo: Vaša srca so polna zadovoljstva ob misli, da ste moji učenci v tem »Tretjem času«. Vendar vam pravim, da nikoli ne smete dopustiti, da vas zaslepi domišljavost. Kajti če bi podlegli tej slabosti, ne bi več poslušali niti svoje vesti, ko bi vam ta očitala vaše pregrehe. Kdor ne začne očistiti in izpopolniti svojega človeškega življenja, ne more pričakovati, da se bo duhovno razvijal navzgor, kajti njegovi koraki bodo zavajajoči in njegova dela ne bodo imela semena resnice.

90. Zato upoštevajte, da v svojih lekcijah včasih preidem od duhovnega poučevanja k nasvetom, da se boste v svojem človeškem

življenju pravilno obnašali. Takrat govorim človeškemu srcu, ga opominjam k obnovi, mu pojasnim škodo, ki jo razvade povzročajo telesu, in zlo, ki ga povzročajo duši.

91. Povedal sem vam, da je človek, ki se pusti obvladati razvadi, pozabil, da duha ne smemo premagati – da je pozabil, da prava moč leži v tem, da zlo premagamo z vrlino.

92. Ta človek, ki ga je premagalo meso, se je ponižal, kršil je svojo samospoštovanje, s svojega visokega položaja človeka je padel na raven ubogega bitja, ki je preveč strahopetno, da bi se borilo.

93. Namesto da bi svojemu domu prinesel luč, kruh in vino, ta človek prinaša senco, trpljenje in smrt, otežuje svoj križ ter križ svoje žene in otrok ter ovira duhovno pot razvoja vseh, ki so okoli njega. (312, 32–35)

94. Razumite, da vsak od vas, ki opusti slabo pot, s tem povzroči, da moč zla izgubi del svoje sile; da vaše življenje, če je pravično v svojih delih, besedah in mislih, na svoji poti pušča dobro seme; da bodo vaši nasveti, če izhajajo iz pobožnega srca, imeli moč, da delajo čudeže; in da bo molitev, če izhaja iz sočutne in ljubeče misli, sporočilo svetlobe za tistega, za katerega prosite. (108, 16)

95. Tukaj pri Meni se očistite vsake madeže sramote. Ah, če bi le lahko ohranili to čistost skozi vse svoje življenje! Toda ta atmosfera duhovnosti in bratstva, ki jo ustvarjate v teh urah skupnosti in poučevanja, v svetu ne vlada. Zrak, ki ga dihate, je zastrupljen z grehom.

96. Vendar ste občutili, kako se v meri, v kateri si mojo učenje prisvajate, postopoma, člen za členom, od vas odtrguje veriga, ki vas veže na svet. (56, 26-27)

97. Živite vedno budno, kajti na vaši poti bodo nekateri, ki bodo rekli, da pripadajo Meni; vendar jim ne verjemite že v prvem trenutku, verjemite jim zaradi tega, kar izkazujejo v ponižnosti, modrosti in ljubezni.

98. Drugi vam bodo rekli, da so v stiku z menoj, medtem ko so sami prvi prevarani. Zato morate vedno bedeti nad nalogo, ki jo imate, in nad položajem, ki ga zavzemate. Morate odpreti oči in ušesa ter tudi veliko odpustiti. (12, 55-56)

99. Bodite dejavni, ne spite! Ali hočete morda čakati, da vas preganjanja presenetijo, ko boste spali? Hočete še enkrat zapasti v malikovanje? Čakate, da se tuja učenja uveljavijo s silo ali s strahom?

100. Bodite budni, kajti z vzhoda se bodo dvignili lažni preroki in zmedli narode. Združite se, da bo vaš glas odmeval po vsem svetu in da boste človeštvo pravočasno opozorili. (61, 25)

101. Človeštvo čakajo velike preizkušnje; ob vsaki bolečini in vsaki katastrofi ostanite budni in molite. Mnoga trpljenja bodo ublažena, druga se ne bodo zgodila, ker jih bodo tisti, ki molijo, ustavili na njihovi poti.

102. Ko bodo pripadniki drugih veroizpovedi in sekt videli, da temu ljudstvu sledi veliko množica ljudi, se bodo iz teh veroizpovedi odpravili tisti, ki vas preganjajo. Toda ne bojte se, kajti če boste ostali mirni, bo Sveti Duh položil besede svetlobe na vaša usta, ki bodo utišale tiste, ki vas obrekujejo.

103. Ne dam vam meča, ki ubija, da bi se branili, ampak vam dam meč ljubezni. Vsak njegov blisk svetlobe bo krepost, ki izhaja iz njega.

104. Koliko milosti boste našli pri Očetu, če boste s svojimi besedami premagali množice preganjalcev mojega dela in jih s svojimi deli ljubezni spreobrnili ter pripeljali k meni.

105. To je nauka, ki sem vam jo dal v »Drugi dobi« in ki ste jo že pozabili.

106. Človeški razum bo trpel nemir, ko bo poskušal razumeti troedinsko-marijansko duhovno učenje. Kajti materializirani človek je do duhovnega neroden. (55, 58–63)

107. Koliko jih je pri moji mizi pustilo hrano, ki sem jim jo ponudil z toliko ljubeznijo, ne da bi se je sploh dotaknili. Kdaj bodo sploh še kdaj doživeli čas milosti, kot je sedanji, v katerem jim je bilo usojeno, da pridejo na zemljo, da bi slišali mojo besedo?

108. So trdne skale, ki potrebujejo nevihte in čas, da se zmehčajo. Njihova dediščina jim bo odrekana, dokler je ne bodo znali varovati in ceniti. Vendar jo bodo spet imeli, kajti rekel sem vam, da tisto, kar Oče da svojim otrokom, jim nikoli ne bo odvzeto, ampak bo le shranjeno zanje. (48, 8)

109. Nekateri med vami bodo preoblikovani in pripravljeni z mojim učenjem, da se bodo odpravili na iskanje tistih, ki so se izgubili v puščavi. Kajti tako vidim človeško življenje – kot puščavo. Mnogi se počutijo osamljene sredi milijonov duš in umirajo od žeje, ne da bi jim kdo ponudil malo vode; tja bom poslal svoje nove apostole.

110. Želim, da nekateri moje ime ponovno izgovarjajo z ljubeznijo, drugi pa ga poslušajo z ganjenostjo. Želim, da ga spoznajo tisti, ki ga ne poznajo. Obstajajo ljudje – starci, ženske in otroci –, ki ne vedo ničesar o mojem obstoju. Želim, da me vsi spoznajo in vedo, da imajo v meni najbolj ljubečega Očeta – da me vsi slišijo in ljubijo. (50, 3)

111. Moja beseda je naletela na vaš egoizem. Zato sem vam rekel, da morate tisto, kar vam podajam, sami posredovati svojim bližnjim. Vi pa se želite le okrepiti z mojimi sporočili, ne da bi prevzeli obveznosti do drugih.

112. A Mojster vas ni poklical, da bi vas učil neuporabnih naukov; rekel vam je, da se morate naučiti te božanske lekcije, da jo boste kasneje v svojem življenju uporabili tako, da jo boste prenesli na svoje bližnje.

113. V tem trenutku vam razkrivam, da ima vaš duh star dolg do vsakogar, ki pride k vam s trpljenjem, stisko ali prošnjo. Razmislite, s kakšno ljubeznijo jih

postavljam na vašo življenjsko pot, da bi izpolnili svoje odplačilo, tako da jih naredite za predmet svoje dejavne bližnjev ljubezni. (76, 20)

114. Izpolnite to, da vam v časih bolečine ne bo treba vrniti se na zemljo, da bi poželi sad svojih napak ali svojega sebičnosti. Izpolnite svojo misijo; potem se boste sicer vrnili, a bo to v času miru, da se okrepite pri negi semena, ki ste ga pustili za seboj v » «. Zdaj vas ne bo Mojzes vodil, da bi vas osvobodil, kot je to storil v » «; vodila vas bo vaša vest. (13. 17)

115. Tukaj je veliko tistih, ki so bili v drugih časih učitelji zakona ali znanstveniki. Zdaj se je njihov um prebudil za duhovno znanje in so prepričani, da v omejenem človeškem znanju ne bodo našli najvišje resnice.

116. Tukaj so tisti, ki so bili v drugih časih mogočni in bogati na zemlji in ki so sedaj spoznali revščino in ponižnost. Blagoslavljam jih zaradi njihove vdaje in njihove želje po izpopolnitvi. To je dokaz moje ljubeče pravičnosti, saj sem jih ponovno poslal na zemljo, da jim pokažem še eno stran knjige večne modrosti. (96, 16-17)

117. Svet vam prinaša mnoge radosti, od katerih so nekatere podarjene zame, druge pa ustvarjene s strani človeka. Sedaj ste doživeli, da jih niste mogli doseči, kar je pri nekaterih povzročilo upor, pri drugih pa žalost.

118. Moram vam povedati, da mnogim v tem času ni dano, da bi zaspali ali propadli v užitkih in zadovoljitvah »mesa«, ker je njihova naloga povsem drugačna.

119. V resnici vam pravim, da ni niti ene duše v človeštvu, ki ne bi spoznala vseh užitkov in pojedla vseh sadežev. Danes je vaša duša prišla (na zemljo), da bi uživala svobodo, da Me ljubi, in ne, da bi bila ponovno sužnja sveta, zlata, poželenja ali malikovanja. (84, 47)

120. Poglejte ljudi, narode, države, kako darujejo svoje življenje za ideal. Na grmadi svojih bojev se izčrpavajo in pri tem sanjajo o veličastvih sveta, o posestih, o moči. Umirajo za minljivo slavo zemlje.

121. Toda vi, ki v svoji duši začenjate vzpodbujati božanski ideal, katerega cilj je pridobiti slavo, ki bo večna, ali ne želite – če že ne svojega življenja – vsaj del tega žrtvovati, da bi izpolnili svoje dolžnosti do soljudi?

122. Nad vami divja nevidna bitka, ki jo lahko zaznajo le tisti, ki so pripravljeni. Vse zlo, ki izhaja iz ljudi v mislih, besedah in dejanjih, vsi grehi stoletij, vsi ljudje in duše onostranstva, ki so zmedeni, vsa zabloda, krivice, verski fanatizem in malikovanje ljudi, neumna, ambiciozna prizadevanja in laž so se združili v silo, ki vse podira, zavzema in prežema, da bi se obrnila proti Meni. To je moč, ki nasprotuje Kristusu. Velike so njihove vojske, močna njihovo orožje, vendar niso močne proti Meni, ampak proti ljudem.

123. Tem vojskam se bom z mečem svoje pravičnosti postavil v boj in bom v spopadu na strani svojih vojsk, katerih del boste po moji volji.

124. Medtem ko ta bitka vznemirja ljudi, ki se podajajo za užitki, morate vi, ki sem vam zaupal dar, da čutite, kaj se dogaja v onostranstvu, bditi in moliti za svoje brate, kajti tako boste bdeli zase.

125. Kristus, veličasten bojevnik, je že potegnil svoj meč; nujno je, da ta zlo odreže pri korenini kot srp in s svojimi žarki ustvari svetlobo v vesolju.

126. Gorje svetu in vam, če vaše ustnice molčijo! Vi ste duhovno seme Jakoba, in njemu sem obljubil, da bodo skozi vas rešene in blagoslovljene narodi zemlje. Želim vas združiti v eno samo družino, da boste močni. (84, 55–57)

127. Vem, da so bila v naročju tega naroda opravljena velika dela, toda zadostuje, da to vem jaz, čeprav so vaša imena v svetu neznana.

128. Samo jaz poznam resnično zaslugo ali resnično vrednost vaših del, saj jih niti vi sami ne morete oceniti. Včasih se vam bo majhno delo zdelo zelo veliko, drugih pa se sploh ne boste zavedali, da je njihova zasluga prišla do mene. (106, 49-50)

129. Vi, množice ljudi, ki ste Me slišali – kdaj boste prišli iz svoje osame in teme? Ali morda namerno odlašate s svojo pripravo iz strahu pred (takrat bližajočim se) spopadom? Resnično, pravim vam, strah ima le tisti, ki se ni duhovno pripravil; kajti kdor pozna mojo besedo in ljubi svojega Gospoda in svojega bližnjega, nima česa strah, in namesto da bi se izogibal ljudem, išče srečanje z njimi, da bi jih udeležil tega, kar je prejel. Potem ko je preučil in poglobil moje učenje, ga uporabi. (107, 41)

130. To sporočilo prinaša luč za vse religije, za vse sekte in verske skupnosti ter za različne oblike vodenja ljudi. Toda kaj ste storili z mojo besedo, učenci? Ali hočete na ta način drevo spraviti v cvet? Dovolite mu, da razcveti, kajti cvetovi bodo napovedovali, da bo kasneje rodilo sadje.

131. Zakaj skrivate ta sporočila in svetu ne prinašate presenečenja te nove dobe s to Veselo novico? Zakaj si ne upate svetu povedati, da med vami odmeva Kristusov glas? Govorite in pričujte o mojem nauku s svojimi deli ljubezni; kajti če nekateri zaprejo ušesa, da vas ne bi slišali, jih bodo drugi odprli, in vaš glas jim bo takrat tako sladek in prijeten kot petje slavca. (114, 46)

132. Človeštvo čaka na moje nove učence; toda če vi, ki ste moji delavci, zaradi strahu pred mnenjem sveta zapustite seme in orodje za obdelovanje zemlje – kaj bo potem postalo s tem človeštvom? Ali niste začutili odgovornosti za svoje poslanstvo?

133. Vaša vest vas nikoli ne bo zavedla in vam bo vedno povedala, ali ste izpolnili svojo dolžnost. Nemir, ki ga občutite, je znak, da

niste upoštevali mojih navodil. (133, 10)

134. Včasih se pritožujete, da se število privržencev moje besede povečuje le počasi. A jaz vam pravim, da se morate pritoževati nad seboj, saj imate nalogo, da povečate in pomnožite množice, ki tvorijo to skupnost. A če v vaših srcih primanjkuje vere, če vaše duhovne darove niso razvite, če v vašem umu manjka luč duhovnega znanja – kako boste potem prepričali nevernike? Kako jih boste notranje ganili s svojo vero in ljubeznijo, če te vrline v srcu niso razvite?

135. Kdor ne razume, ne more voditi k razumevanju; kdor ne čuti, ne bo vzbudil čustev. Razumite torej, zakaj so vaše ustnice jecljale in se zapletale, ko ste se soočili z nujnostjo, da pričate o moji besedi.

136. Kdor ljubi, mu ni treba jecljati, kdor veruje, se ne boji. Kdor čuti, ima veliko možnosti, da dokaže svojo iskrenost in resničnost. (172, 24–26)

137. Danes želite pojasniti, zakaj ste Izrael, pa nimate argumentov; želite pojasniti, zakaj ste spiritualisti, pa vam primanjkuje besed. Poskušate razložiti, v čem so vaši duhovni darovi, pa vam primanjkuje dokazovanja in duhovnega razvoja, da bi jih prepričljivo pojasnili. A ko bo vaš vzpon postal resničnost, bodo potrebne besede same prišle k vam, saj boste s svojimi deli ljubezni pojasnili, kdo ste, kdo vas je učil in kam greste. (72, 27)

138. Vam pravim: na kaj čakate, da bi širili Veselo novico? Ali hočete morda preroštvovati na ruševinah? Vse vam povem in razodem, da boste imeli vedno modro odgovor na vsako vprašanje, ki vam ga zastavijo vaši bližnji. Upoštevajte, da vas bodo napadali z resnimi argumenti, ki napolnijo s strahom tistega, ki ni pripravljen.

139. Vtisnite si v spomin moje besede in ne pozabite na velika čudeža, ki sem vam jih podaril, da bi vsak od vas bil živo pričevanje moje resnice. Takrat bo tisti, ki vas preiskuje in brska po moji besedi, spoznal, da se v ničemer ne nasprotuje temu, kar sem vam v preteklih časih povedal in napovedal.

140. Boj bo velik – tako velik, da bodo nekateri, ki so bili moji učenci, prevzeti od strahu in me bodo zatajili, trdijoč, da me nikoli niso slišali.

141. Tiste, ki ostanejo zvesti mojim zapovedim in se soočijo z bojem, bom prekril s plaščem, pod katerim se bodo branili, in vsako kritično situacijo bodo preživeli nepoškodovani.

142. Kdor slabo seje to seme ali kdor omadežuje čistost tega dela, bo vsako uro deležen sodbe, preganjanja ljudi in nemira. Vsak naj spozna drevo, ki ga je gojil, po okusu njegovega sadja.

143. Za čas duhovnega boja mojega ljudstva imam pripravljena velika čudeža – čudeže in dela, ki bodo učenjake in znanstvenike navdušila.

Nikoli vas ne bom prepustil vašim lastnim močem. Ne pustite se zmedeti, če se ljudje iz vas norčujejo; ne pozabite, da se je v »Drugem času« množica norčevala tudi iz vašega Učitelja. (63, 42–44)

144. Resnično, pravim vam, svet je proti vam, in na to vas pripravljam, da boste znali braniti stvar svojega vere z orožjem ljubezni in usmiljenja. Pravim vam, zmagali boste, čeprav vaša zmaga ne bo znana.

145. Zdaj vaša žrtev ne bo krvava žrtev, vendar boste kljub temu doživeli obrekovanje in prezir. Toda Učitelj bo tam, da vas bo branil in tolažil, kajti noben učenec ne bo zapuščen. (148, 17)

146. Ljudstvo, ne navajajte se več na pokvarjenost, borite se proti njej, ne hvalite se s svojo čistostjo, ne ogorčajte se nad pregrešnostjo svojih bližnjih. Bodite taktni, natančni in dobrosrčni v besedah in dejanjih, tako vas bo svet poslušal in bo posvečal pozornost tudi vašim poučnim besedam. Ali je potrebno, da vam še enkrat povem, da morate to učenje živeti, preden ga posredujete naprej? (89, 66)

147. Potrebno je, da se moje ljudstvo pojavi med narodi in daje zgled bratstva, harmonije, ljubezni do bližnjega in razumevanja, kot vojak miru med tistimi, ki ponovno zlorabljajo božja nauka, da bi se prepirali, ranili drug drugega in jemali življenja. (131, 58)

148. Končno razumite, da vsi ljubite istega Boga, in se ne prepirajte zaradi različnosti oblike, v kateri je ta ali oni uresničil to ljubezen.

149. Naučiti se morate razumeti, da obstajajo bitja, v katerih so verska prepričanja, tradicije in običaji tako globoko zakoreninjeni , da vam jih ne bo lahko izkoreniniti v prvem trenutku, ko jih poučujete. Bodite potrpežljivi in sčasoma boste to dosegli. (141, 9)

150. Ko se bo leto 1950 izteklo, bo med mnogimi izmed vas zavladala negotovost in dvom.

151. Zakaj nekateri dvomijo v moja razodetja, ki se ponašajo z inteligenco, večjo od tistih, ki verjamejo v moje razodetje? Ker niti človeško znanje niti razum ne moreta presojati moje resnice, in ko človek to spozna, ga prevzame strah pred vsem novim, pred vsem, kar mu je neznano, da bi ga nezavedno zavrnil.

152. Toda vi, šibki, neizobraženi, ki ne morete doseči višine ljudi, priznanih po svoji inteligenci, ste tisti, ki verujete, in vi se lahko poglobite v skrivnosti duhovnega. Zakaj? Ker je duh tisti, ki razumu razkriva večno življenje in njegove čudeže.

153. Človeška inteligenca predstavlja silo, s katero se boste zdaj spopadli, kajti z njo si je človek ustvaril ideje in predstave o duhovnem, ki mu jih duh ni razodel.

154. Za ta boj morate biti močni – z močjo, ki prav tako izvira iz Duha. Vaša moč nikoli ne bo temeljila na vašem telesu, niti na moči denarja, niti na zemeljskih sredstvih. Le vaša

vera v resnico, ki živi v vas, vam bo omogočila zmago v spopadu.
155. Ne bojte se, če vas imenujejo zablodele – vsem podajte roko. Upoštevajte, da se to delo, ki je za vas resnično, drugim lahko zdi napačno, ker v njihovih očeh nima posvetitve, ki so jo prejele religije, da bi bile priznane.
156. Če verujete vame, če verujete, da se razodajam v besedah teh glasnikov, se ne bojte sodbe vaših bližnjih. Kajti moje učenje je tako zgovorno in moje sporočilo vsebuje toliko resnic, da vas, če znate dobro uporabljati to orožje, težko premagajo.
157. Nihče vas ne bo mogel obsoditi zato, ker z vnemo iščete resnico, popolnost. Vsi imate sveto pravico do tega, in zato vam je bila dana svoboda, da stremite k luči. (297, 51–53)
158. Ko boste začeli izpolnjevati svojo misijo in boste prišli k narodom, k najbolj oddaljenim ljudstvom, celo v pragozdove, boste srečali človeška bitja in jim boste morali pojasniti, da ste vsi bratje , jim boste morali pričevati o mojem duhovnem nauku. Takrat boste presenečeni nad dokazi ljubezni, ki vam jih bom dal.
159. Tam, med tistimi ljudmi, ki so odrezani od civilizacije, a tudi zelo daleč od človeške pokvarjenosti, boste odkrili velike duše, ki bodo povečale vrste izraelskega ljudstva.
160. Bolniki bodo na vaši poti prejeli zdravilni balzam in ozdraveli; žalostni bodo zadnjič jokali, a njihove solze bodo solze veselja.
161. Ob tistih dokazih, ki jih boste dali, bodo množice blagoslavljale Gospoda in njegove učence, vas bodo slavili, kakor se je zgodilo tisti dan, ko je vaš Učitelj vstopil v Jeruzalem.
162. Toda tudi med tistimi, ki vas bodo slavili, bodo moški in ženske, ki bodo polni duhovnih darov, ki jih imate vi. Pri nekaterih vas bo njihov dar preroštva navdušil; pri drugih bo moj zdravilni balzam neizčrpen; pri tretjih pa bo moja beseda izvirala kot kristalno čista voda. Tako boste med svojimi brati in sestrami, kot neizčrpno sejanje, videli, kako se bodo pojavili darovi Svetega Duha. (311, 38–40)
163. Ljudstvo, v narodih zdaj vlada navidezni mir, vendar ne smete oznanjati, da je prišel mir. Zaprite usta. Pravi mir se ne more dvigniti na temeljih strahu ali materialnih udobij. Mir mora izvirati iz ljubezni, iz bratstva.
164. Ljudje trenutno gradijo na pesku in ne na skali, in ko se bodo valovi spet dvignili in udarili ob te zidove, se bo stavba zrušila. (141, 70-71)
165. Od »prvih časov« sem vam govoril prek svojih prerokov, da bi vas vodil, ne pa da bi vas silil k izpolnjevanju mojega zakona.
166. A čas je minil in človeška duša se je razvila, dozorela in zdaj lahko razume svojo poslanstvo kot duša. Človeštvo, ki je tako blizu prepada,

propada, potrebuje vašo duhovno pomoč.
167. To je boj, zadnji boj, najstrašnejši in najbolj grozen med temo in svetlobo. Vsi duhovi teme se trenutno združujejo in vsi duhovi svetlobe morajo stopiti nasproti tej moči.
168. Vi, ki ste Me slišali, ki nosite v sebi luč Svetega Duha, prebudite se! Ne zapravljajte več časa z zemeljskimi užitki, s časovnimi cilji. Borite se za človeštvo, prizadevajte si, da pride Očetovo kraljestvo na ta svet. To je poslanstvo, ki ga dajem vsem, od najmanjših do najbolj izobraženih.
169. Duhovni svet je z vami in nad vsemi je Oče, poln ljubezni, poln usmiljenja – Oče, ki z neskončno bolečino gleda trpljenje, ki si ga ljudje med seboj povzročajo.
170. To je boj svetlobe proti temi in vsak od vas mora boriti se, dokler ne bo dosežena zmaga. (358, 20–23)

Poglavje 63 – Nauki za občine in vse Kristusove učence

Kristusovo delo Duha

1. Veseli se moje prisotnosti, ljubljeno ljudstvo, priredi praznik v svojem srcu, vzklikaj od veselja, kajti končno ste doživeli »Gospodov dan«.
2. Bali ste se prihoda tega dne, ker ste še vedno mislili kot stari in menili, da je srce vašega Očeta maščevalno, da goji zamero zaradi prejetih žalitev in da zato pripravlja srp, bič in kelih trpljenja, da bi se maščeval tistim, ki so ga tako močno in tolikokrat žalili.
3. A veliko je bilo vaše presenečenje, ko ste ugotovili, da v Božjem duhu ne more obstajati niti jeza, niti bes, niti gnus, in da, čeprav svet joka in toži kot še nikoli prej, razlog za to ni v tem, da bi vam Oče dal jesti ta sadež in piti ta kelih, ampak da je to žetev, ki jo človeštvo zdaj žanje zaradi svojih del.
4. Res je, da so vam bili vsi nesrečni dogodki, ki so se v tem času sprožili, vnaprej napovedani. A zato, ker so vam bili napovedani, ne mislite, da vam jih vaš Gospod pošilja kot kazen. Ravno nasprotno: V vseh časih sem vas opozarjal pred zlom, pred skušnjavami in vam pomagal, da ste se po padcih spet pobrali. Poleg tega sem vam dal na voljo vsa sredstva, ki so potrebna, da se lahko rešite. Toda spoznati morate tudi, da ste bili do mojih pozivov vedno gluhi in neverniki. (160, 40–41)
5. Gorje tistim, ki si v tem času ne prizadevajo prižgati svoje svetilke, kajti propadli bodo! Poglejte, kako povsod še vedno vladajo sence, čeprav je to čas svetlobe!
6. Po moji besedi veste, da sem izbral ta narod, da se v njem razodem ob svojem tretjem prihodu; toda razloga za to ne poznate. Učitelj, ki ne želi imeti skrivnosti pred svojimi učenci, je bil za vas skrivnost. Prihaja, da vam razodene vse, kar morate vedeti, da

boste tistim, ki vas sprašujejo, lahko pravilno odgovorili.

7. Videla sem, da so Me prebivalci tega kotička zemlje vedno iskali in ljubili, in čeprav njihovo čaščenje ni bilo vedno popolno, sem sprejela njihov namen in njihovo ljubezen kot cvet nedolžnosti, žrtvovanja in bolečine. Na oltarju moje božanskosti je bil ta dišeči cvet vedno prisoten.

8. Pripravljeni ste bili, da izpolnite to veliko poslanstvo v »Tretjem času«.

9. Danes veste, da sem v vaši sredi reinkarniral izraelsko ljudstvo, ker sem vam to razodel. Veste, da je seme, ki živi v vašem bitju, in notranja luč, ki vas vodi, isto, kar sem že v »Prvem času« izlil na Jakobovo hišo.

10. Vi ste Izraelci po duhu, duhovno imate seme Abrahama, Izaka in Jakoba. Vi ste veje tistega blagoslovljenega drevesa, ki bodo človeštvu dajale senco in sadje.

11. To je razlog, zakaj vas imenujem prvorojence in zakaj sem vas v tem času obiskal, da bi skozi vas svetu razglasil svoje Tretje razodetje.

12. Moja volja je, da »ljudstvo Izrael« duhovno vstane med človeštvom, da bi to videlo pravo »vstajenje v mesu«. (183, 33–35)

13. Ali ste morda mislili, da bom svojo besedo dal vsem narodom na zemlji? Ne! Tudi v tem je moje novo razodetje podobno tistemu iz preteklih časov, ko sem se razodel enemu samemu narodu, ki je nato imel nalogo, da odide in širi Veselo novico ter seje seme, ki ga je prejel v mojem sporočilu. (185, 20)

14. Pustite drugim narodom, da se za novo dobo prebudijo šele takrat, ko bodo videli, da so pokrajine opustošene zaradi poplav, narodi uničeni zaradi vojn in da epidemije uničujejo življenje. Ta ljudstva – ki so postala ošabna v svojih vedah in jih je uspavala veličastnost njihovih cerkva – ne bodo priznala moje besede v tej neopazni obliki, niti ne bodo v duhu občutila mojega razodetja. Zato mora biti najprej pretresena zemlja, in narava bo rekla ljudem: Čas se je izpolnil in Gospod je prišel k vam.

15. Da bi se človeštvo prebudilo, odprlo oči in priznalo, da sem jaz tisti, ki je prišel, mora najprej moč in ošabnost človeka doleteti nesreča. Vaša naloga pa je, da bedite, molite in se pripravljate. (62, 53)

16. Nekoč sem vam obljubil, da se bom vrnil k človeštvu, in tukaj sem, da izpolnim to obljubo, čeprav je minilo že mnogo stoletij. Vaš duh je hrepenel po moji prisotnosti v svoji želji po miru, v svoji lakoti po resnici, v svojem hrepenenju po znanju, in moj duh je prišel, da bi vam posredoval nauke, ki ustrezajo času, v katerem živite. Kako lahko ljudje še naprej želijo živeti tako, kot so živeli doslej? Ni več v skladu s časom, da bi še naprej ostajali v duhovni zastoj ali v duhovni lenobi pri izvajanju obredov in tradicij. (77, 19)

17. Mnogi ljudje s priznano učenostjo na svetu Me v tej obliki ne

bodo mogli prepoznati in Me bodo zavrnili. Toda ne bodite presenečeni zaradi tega, saj sem vam to že davno napovedal, ko sem vam rekel: »Blagor ti, Oče, ker si svojo resnico razodel neizkušenim in jo skril učenim in modrim.«

18. To pa se ne dogaja zato, ker bi svojo resnico komur koli skrival, ampak zato, ker tisti, katerih um je neobremenjen, Me v svoji (duhovni) revščini ali nepomembnosti lažje občutijo, medtem ko Me nadarjeni ljudje, katerih um je poln teorij, filozofij in verskih naukov, ne morejo niti razumeti niti občutiti. Toda resnica, ki je za vse, bo v predpisanem času prišla do vsakogar. (50, 45)

19. Kdor pozna moj zakon in ga skriva, se ne more imenovati moj učenec. Kdor mojo resnico prenaša le z ustnicami in ne s srcem, me ne jemlje za vzor. Kdor govori o ljubezni, a s svojimi deli dokazuje nasprotno, je izdajalec mojih naukov.

20. Kdor zanika Marijino čistost in popolnost, je neumen, kajti v svoji nevednosti izziva Boga in zanika njegovo moč. Kdor v »Tretjem času« ne priznava moje resnice in zanika nesmrtnost duše, še spi in ne upošteva preroštev preteklih časov, ki so napovedovali razodetje, ki ga človeštvo doživlja v tem času. (73, 28-29)

21. Prišli bodo in Me bodo preizkušali, ker vam bodo hoteli dokazati, da ste v zmoti. Če jim ne bom povedal svojega imena, bodo rekli, da nisem Jaz, in če bom odgovoril na njihova vprašanja, zastavljena z zlobnim namenom, Me bodo še z večjim zanosom zanikali.

22. Takrat jim bom rekel: Kdor želi vstopiti v Kraljestvo Luči, ga mora iskati s srcem. Tisti pa, ki želi živeti, ne da bi Me priznal, bo svojemu duhu odrekel božansko znanje in tako povzročil, da bo zanj vse, kar je jasno in svetlo razodetje, skrivnost in misterij. (90, 49-50)

23. Sedaj sem le začasno med vami, kakor sem bil nekoč. Že se bliža trenutek, ko ne bom več govoril k vam, toda človeštvo ni občutilo moje prisotnosti.

24. S »gore«, s katere vam pošiljam svojo besedo in vas opazujem, bom na predvečer svojega slovesu moral vzklikniti: »Človeštvo, človeštvo, ki nisi vedelo, kdo je bil pri tebi!« Tako kot sem v »Drugi dobi«, tik pred svojo smrtjo, z gore opazoval mesto in med solzami vzkliknil: »Jeruzalem, Jeruzalem, ki nisi prepoznal dobrega, ki je bil pri tebi.«

25. Ni bil svet tisti, zaradi katerega je jokal, ampak duše ljudi, ki so bile še vedno brez luči in ki so morale še preliti mnogo solz, da bi dosegle resnico. (274, 68–69)

26. Minilo je že mnogo stoletij od dneva, ko sem vam prek Jezusa dal svojo besedo in svoje zadnje opomine; danes pa se vam pojavljam kot Sveti Duh, da izpolnim svojo obljubo do vas.

27. Nisem postal človek, prihajam v Duhu, in videli Me bodo le tisti, ki so pripravljeni.

28. Medtem ko vi verjamete v mojo besedo in mi sledite, drugi mojega razodetja ne sprejemajo in ga zanikajo. Moral sem jim dati velike dokaze in zahvaljujoč tem sem postopoma premagal njihovo nevernost.

29. Ljubezen in potrpežljivost, ki sem vama ju vedno izkazoval, vama dajeta razumeti, da vama lahko le vajin Oče na tak način ljubi in uči. Jaz bedim nad vama in olajšujem vajin križ, da ne bi spotaknila. Dajem vama občutiti svoj mir, da bi svojo pot hodila v polnem zaupanju vame. (32, 4)

30. Moja beseda, moje poučevanje, je danes na videz namenjeno samo vam; v resnici pa je namenjeno vsem, kajti njena modrost in ljubezen obsega ves vesolje, združuje vse svetove, vse inkarnirane in neinkarnirane duše. Pridite, če me potrebujete; iščite Me, če se počutite izgubljeni.

31. Jaz sem vaš Oče, ki pozna vaše trpljenje in vas tolaži. V vas vlivam ljubezen, ki jo tako zelo potrebujete – zase in da jo širite v svojem okolju.

32. Če v resnici prepoznate mojo prisotnost v modrosti, ki jo razodajam skozi te glasnike, spoznajte tudi, da je prišel čas, da začnete graditi na duhovni poti.

33. Ah, če bi le vsi, ki so bili poklicani, prihiteli; resnično, pravim vam, Gospodova miza bi bila prepolna učencev in vsi bi jedli isto hrano! Toda vsi povabljeni niso prišli, navedli so različne obveznosti in tako potisnili božji klic na drugo mesto.

34. Blagor tistim, ki so hitro prišli, kajti prejeli so svojo nagrado. (12, 76-80)

35. Ne vsi, ki so v tem času prejeli duhovne darove, Me tu poslušajo. Poglejte, koliko praznih mest je za mizo, ker se je veliko mojih malih otrok, potem ko so prejeli milost, oddaljilo in se izogibalo odgovornostim in nalogam. Ah, če bi le še tukaj na zemlji poznali zaobljube, ki mi jih je dala vsaka duša, preden je prišla na zemljo! (86, 43)

36. Trenutno vam zapuščam Tretjo zavezo, vendar niste razumeli niti prvih dveh. Če bi bili v tem času pripravljeni, ne bi bilo potrebno, da bi moja beseda postala materialno slišna, kajti takrat bi govoril duhovno, vi pa bi mi odgovarjali s svojo ljubeznijo. (86, 49)

37. To je luč »Tretjega časa«. Vendar preizkusite tistega, ki pravi, da vam ne govori Bog, ampak ta človek tukaj. Resnično, pravim vam, dokler moj božanski žarek ne osvetli njegovega uma, mu ne boste mogli izvabiti besed duhovne vrednosti in resnice, četudi bi mu grozili s smrtjo.

38. Ni nič nenavadnega, da se duša, tako kot uporablja svoje telo, da govori in se izraža, za kratek čas loči od njega, da se namesto nje lahko izrazi Oče vseh duš: Bog.

39. Prihajam k vam, ker ne znate priti k meni, in učim, da je najbolj ugodna molitev, ki doseže Očeta, tista, ki v tišini vzhaja iz vaše duše.

Ta molitev je tista, ki privlači moj žarek, skozi katerega me slišite. Ne so pesmi in besede tiste, ki razveseljujejo mojo božanskost. (59, 57-59)

40. Ne morete trditi, da moja beseda ni jasna ali da vsebuje nepopolnosti, kajti od mene ne more izhajati nobena nejasnost. Če v njej najdete kakršnokoli napako, pripišite jo slabemu posredovanju glasnika ali svojemu slabemu razumevanju, nikoli pa mojemu nauku. Gorje glasniku, ki izkrivlja mojo besedo! Gorje tistemu, ki slabo posreduje moje poučevanje in ga razvrednoti, kajti doživel bo neprestano obtožbo svoje vesti in izgubil mir svoje duše! (108, 51)

41. Da bi vam prišel naproti, vam pravim: če ne želite, da se poslužujem grešnih teles, da bi vam podaril svojo ljubezen, pokažite Mi pravičnega, čistega, pokažite Mi med vami nekoga, ki zna ljubiti, in zagotavljam vam, da se bom poslužil njega.

42. Razumite, da se poslužujem grešnikov, da bi privabil grešnike; kajti ne prihajam, da bi rešil pravičnike; ti so že v kraljestvu svetlobe. (16, 25)

43. Opazujte, kako to seme, čeprav ste ga slabo negovali, ne umre; glejte, kako premaguje temo in pasti, ovire in preizkušnje in dan za dnem še naprej kali in se razvija. Zakaj to seme ne umre? Ker je resnica nesmrtna, večna.

44. Zato boste doživeli, da če se bo ta nauka včasih zdelo, da izginja, bo to ravno takrat, ko bodo pognal novi in bujni poganjki, da bi pomagali ljudem narediti še en korak naprej na poti k duhovnosti. (99, 20)

45. Preučite moja učenja in mi povejte, ali bi se ta nauka lahko vključila v katero od vaših religij.

46. Razkril sem vam njene obsežne značilnosti in njen univerzalni pomen, ki se ne omejuje le na dele človeštva ali na (določene) narode, ampak presega tirnico vašega sveta, da bi vključil neskončnost z vsemi njenimi življenjskimi svetovi, kjer – tako kot na tem svetu – prebivajo tudi Božji otroci. (83, 6)

47. Spoznajte, da moja beseda ni nova religija niti ne more biti. To delo je svetla pot, na kateri se bodo vse ideologije, veroizpovedi in religije duhovno združile, da bi prišle pred vrata Obljubljene dežele. (310, 39)

48. Moje učenje, s katerim se hrani vaša duša, vas želi spremeniti v mojstre, v zvestih apostolov Svetega Duha. (311, 12)

49. Predstavil vas bom ljudem kot svoje služabnike, kot trinitarično-marijanske spiritualiste Tretjega časa – spiritualiste, ker morate biti bolj duh kot snov; trinitarične, ker ste v treh časih prejeli moje razodetje; marijanske, ker ljubite Marijo, svojo vesoljno mater, ki je bedela nad vami, da ne bi obupali na življenjski poti. (70, 36)

50. Ne le tisti, ki so mojo besedo slišali prek človeškega razumskega organa, bodo imenovani otroci tega ljudstva. Vsak, ki vzame svoj križ

nase – vsak, ki ljubi ta zakon in širi to seme, naj bo imenovan delavec v mojem vinogradu, apostol mojega dela in otrok tega ljudstva, tudi če me ni slišal prek tega razodetja. (94, 12)

51. Kako lahko misliš, ljudstvo, da je to, ker se zbirate na različnih zborovalnih mestih, razlog, da se med seboj oddaljujete? Le nevednost vas bo ovirala, da se zavedate duhovnih vezi, ki združujejo vse Gospodove otroke. (191, 51)

52. Ko obiščete eno ali drugo ali različna zbirališča in prek njihovih glasnikov slišite isto besedo, se vaše srce napolni z radostjo in vero, in to poučevanje razumete kot resničen dokaz, da so te skupnosti združene zaradi svoje duhovnosti. Ko pa prisostvujete pomanjkljivemu zborovanju, imate občutek, da so vam ranili srce, in spoznate, da tam ni tiste enotnosti, ki bi morala biti prisotna v tem ljudstvu. (140, 71)

53. Želim, da ste moji dobri in ponižni učenci – taki, ki ne zahtevajo imenovanj ali častnih nazivov znotraj skupnosti, ampak da je vaš ideal le v tem, da s krepostjo dosežete popolnost in sledite mojim navodilom, da bo vaše življenje postalo zgled. Kaj bi vam koristili častni mesti, nazivi ali imena, če nimate zaslug, da bi jih upravičeno posedovali? (165, 17)

54. Moje delo ni eno izmed mnogih učenj, ni še ena sekta na svetu. To razodetje, ki sem vam ga danes prinesel, je Večni zakon. Vendar – koliko obredov ste mu dodali zaradi pomanjkanja duhovnosti in razumevanja, koliko nepoštenosti, dokler ga niste končno izkrivili. Koliko obredov ste uvedli v mojo učenje, pri čemer pravite in verjamete, da je vse, kar ste storili, navdihnjeno in odrejeno zame. (197, 48)

55. Kmalu se boste znašli med ljudmi, ki so utrujeni od zunanjih obredov in naveličani svojega verskega fanatizma. Zato vam pravim, da bo sporočilo duhovnosti, ki jim ga boste prinesli, doseglo njihova srca kot sveža in osvežujoča rosa.

56. Misliš, da bi te svet priznal kot prinašalca božanskega sporočila, če bi prišel k njim s fanatičnimi obredi in ravnanji, ki so v nasprotju z duhovnostjo? Resnično, pravim ti, imeli bi te za fanatika nove sekte!

57. Glede na jasnost, s katero govorim k vam, so nekateri, ki Mi pravijo: »Učitelj, kako je mogoče, da bi morali zavrniti mnoge obredne dejavnosti, ki nam jih je zapustil Roque Rojas?«

58. V zvezi s tem vam pravim, da sem vam za to dal tisti primer iz »Druge dobe«, ko sem ljudem pojasnil, da so zaradi upoštevanja obredov, formalnosti, tradicij in praznikov pozabili na zakon, kar je bistveno.

59. Spomnil sem vas na to dejanje vašega Mojstra, da bi razumeli, da morate tudi danes pozabiti na tradicije in obrede, četudi ste se jih naučili od Roqueja Rojasa, tako kot

jih je takrat ljudstvo prevzelo od Mojzesa kot dediščino.

60. No, s tem vam ne želim reči, da bi vas ti naučili kaj slabega – ne. Bili so le prisiljeni zateči k simbolom in ravnanjem, ki naj bi ljudstvu pomagali razumeti božja razodetja. Toda takoj, ko je bil ta cilj dosežen, je bilo treba odpraviti vsako zdaj nepotrebno obliko čaščenja ali simboliko, da bi zasijala luč resnice. (253, 29–32)

61. Koliko bolečine so mojemu srcu povzročili služabniki, ki niso razumeli mojega zakona, in koliko bolečine mi trenutno povzročajo tisti, ki – čeprav sem jih usposobil in imenoval – danes dajejo zatočišče dvomu, negotovosti in so zaradi svojega nerazumevanja in sebičnosti rekli, da bom še nekaj časa ostal med ljudmi, da bom v skladu z njihovo človeško voljo še enkrat poslal svoj Univerzalni Žarek in se še dolgo časa razodeval.

62. Zato sem vam rekel: Kdaj sem v svojih besedah pokazal neodločnost, negotovost ali razcepljenost volje? Nikoli, resnično, kajti takrat ne bi bil več popoln, ne bi bil več vaš Bog in vaš Stvarnik.

63. V meni je odločnost, ena sama volja, in zato govorim tako jasno kot svetla dnevna svetloba, da me lahko vsi občutijo v moji prisotnosti, moji esenci in moji moči, da lahko duh spozna (temeljno) razumnost in besedo, ki sem jo podal skozi človeški razum.

64. Mojster vam pravi: Človek je zgradil stavbe in jih imenoval cerkve, in na teh mestih ljudstvo, ki vstopi vanje, izkazuje spoštovanje, goji fanatizem in malikovanje ter časti tisto, kar je ustvaril sam človek. To je v mojih očeh gnusno, zato sem od tebe, ljudstvo Izrael, odstranil vse, kar si sprva poznal in slišal, da bi opustil svoj fanatizem.

65. Molitvene hiše izraelskega ljudstva naj postanejo znane človeštvu, ne smejo biti zaprte, kajti naj nudijo zatočišče šibkim in zablodlim, utrujenim in bolnim. Skozi vašo pripravljenost, skozi poslušnost moji najvišji volji in spoštovanje mojega zakona se bom izkazal v delih resničnih učencev moje božanskosti.

66. Naj vas ne skrbi, da se pojavljajo tudi lažni glasniki, lažni voditelji občin, lažni »delavci«, da njihove bogokletne ustnice govorijo k ljudstvu in trdijo, da bi moja beseda in moj Univerzalni žarek ostala kot pouk med ljudstvom.

67. Razkril bom, kdo je slepar, kdo ne sledi zakonu po moji volji, kdo je tisti, ki izraža le svojo lastno voljo, in razkril bom delo, ki ga je zagrešil, in zakon, ki ga je ustvaril, in ti bodo zavrnjeni in izgnani.

68. Kajti zadržal bom božjo milost in moč, in skušnjava jih bo ujela v svoje mreže, zato vsak, ki jih bo iskal v , v svoji duši ne bo čutil milosti mojega Svetega Duha. (363, 52-56)

69. Brez da bi razglašali, da ste moji apostoli, morate biti to. Tudi če ste mojstri, morate reči, da ste učenci.

70. Ne nosite oblačil, ki vas ločujejo od drugih, ne nosite knjig v rokah, ne gradite hiš za zbiranje.

71. Prav tako ne smete imeti na zemlji nobenega središča ali temelja mojega dela, niti ne sme nihče stati nad ljudmi, ki bi zasedal moje mesto.

72. Voditelji, ki ste jih imeli doslej, so zadnji. Molitev, duhovnost in izvrševanje mojega učenja naj vodijo množice ljudi na pot svetlobe. (246, 30-31)

73. Ali je morda pravično – vprašam svoje učence –, da človeštvu predstavljate popolno delo, kakršno sem vam razodel, tako, da ga sodijo kot zablodo ali da ga obravnavajo kot še eno od naukov in teorij, ki so v teh časih nastali kot plod vladajoče duhovne zmede?

74. Bi bilo pravično, če bi vi, ki sem vas tako ljubil in vas poučeval s svojimi besedami, da bi bilo vaše pričevanje čisto, kot žrtve svojih zmot padli v roke zemeljske pravosodne oblasti ali bili preganjani in razgnani, ker vas vaši bližnji štejejo za škodljive?

75. Misliš, da bi moje učenje – če bi ga pravilno upoštevali – lahko povzročilo takšne dogodke? Ne, učenec.

76. Dovolite mi, da vam na ta način govorim, kajti vem, zakaj to počnem. Jutri, ko vam ne bom več govoril v tej obliki, boste vedeli, zakaj sem vam tako govoril, in rekli boste: »Učitelj je natančno vedel, koliko slabosti nas bo prizadelo. Njegovi modrosti nič ne uide.« (252, 26–27)

77. Pripravljam vas na čas, ko ne boste več slišali moje besede, kajti takrat vas bodo ljudje imenovali narod brez Boga, narod brez Božje hiše, ker ne boste imeli veličastnih cerkvenih zgradb, da bi Me častili, niti ne boste opravljali slovesnih obredov, niti Me ne boste iskali v podobah.

78. Vendar vam bom zapustil knjigo kot oporoko, ki bo vaša zaščita v preizkušnjah in pot, po kateri boste usmerjali svoje korake. Te besede, ki jih danes slišite skozi glasnika, bodo jutri izvirale iz spisov, da se boste z njimi ponovno okrepili in da jih bodo slišale množice ljudi, ki bodo v tem času prišle. (129, 24)

79. Človeštvu zdaj zapuščam novo knjigo, novo zavezo; mojo besedo »Tretjega časa«, božji glas, ki je ob odprtju Šestega pečata govoril k človeku.

80. Ni potrebno, da vaša imena ali vaša dejanja vstopijo v zgodovino. V tej knjigi bo moja beseda kot zveneč in jasen glas, ki večno govori človeškemu srcu, in moje ljudstvo bo prihodnjim rodovom zapustilo sled svojih korakov na tej poti duhovnosti. (102, 28-29)

81. Mesta zbiranja, v katerih se je razodela moja beseda, so se pomnožila, pri čemer je vsako od njih kot šola resničnega znanja, kjer se zbirajo ljudje, ki tvorijo moje učence, in prihajajo z željo, da se naučijo novo lekcijo.

82. Če bi vsaka od teh skupnosti pričala o vseh dobrotah, ki jih je prejela iz moje milosti, bi pričevanje o teh čudežih bilo neskončno. In če bi morali v eni knjigi zbrati vse, kar sem od prve do zadnje besede izrekel skozi vse moje glasnike, bi bilo to delo, ki ga ne bi mogli opraviti.

83. Vendar bom človeštvu prek svojega ljudstva poslal knjigo, v kateri bo vsebovana bistvena vsebina moje besede in pričevanje o delih, ki sem jih izvršil med vami. Ne bojte se prevzeti tega poslanstva, kajti navdihnil vas bom, da bodo v tej knjigi zapisana tista nauka, ki so nepogrešljiva. (152, 39–41)

84. Bistvo te besede se od začetka njenega razglasitve, ko sem govoril k vam prek Damiane Oviedo, ni nikoli spremenilo. Smisel mojega učenja je ostal isti.

85. Toda kje je bistvo tistih besed? Kaj se je z njimi zgodilo? Skrite so zapise tistih božanskih sporočil, ki so bila prva v tem času, ko se je moja beseda tako obilno širila med vami.

86. Potrebno je, da ta učenja pridejo na dan, da boste jutri lahko pričali, kakšen je bil začetek tega razodetja. Tako boste spoznali datum mojega prvega nauka, njegovo vsebino in vsebino zadnjega, ki vam ga prinaša leto 1950 – določeno leto, s katerim se bo to obdobje razodetja končalo. (127, 14-15)

87. Potrebno je, da govorite s tistimi, ki skrivajo mojo besedo in ki izkrivljajo moja učenja. Govorite z njimi povsem jasno, jaz vam bom stal ob strani, da boste lahko zagovarjali svoje stališče pred njimi. Kajti ljudje so razlog, da bo jutri moje delo kritizirano in moj zakon izkrivljen, ker so mojemu delu dodali nekaj, kar ne sodi vanj. (340, 39)

88. Prinesel sem vam to besedo in vam jo dal slišati v vašem jeziku, vendar vam nalagam, da jo kasneje prevedete v druge jezike, da bo postala znana vsem.

89. Na ta način boste začeli graditi pravi »stolp Izraela« – tisti, ki duhovno združuje vse narode v enega samega, ki združuje vse ljudi v tistem božanskem, nespremenljivem in večnem zakonu, ki ste ga v svetu slišali iz ust Jezusa, ko vam je rekel: »Ljubite se med seboj!« (34, 59–60)

Duhovni Izrael in judovsko ljudstvo

90. »Izrael« sem poimenoval narod, ki ga trenutno zbirajo okoli mojega novega razodetja, kajti nihče ne ve bolje od mene, kateri duh prebiva v vsakem od poklicanih tega »tretjega časa«.

91. »Izrael« ima duhovni pomen in vam dajem to ime, da se zavedate, da ste del Božjega ljudstva. Kajti »Izrael« ne predstavlja zemeljskega ljudstva, ampak svet duhov.

92. To ime bo na zemlji ponovno postalo znano, vendar brez zmot, v svojem pravem pomenu, ki je duhovni.

93. Poznati morate izvor in pomen tega imena; vaša vera, da ste otroci

tega ljudstva, mora biti absolutna, in imeti morate popolno spoznanje o tem, od koga in zakaj ste prejeli to poimenovanje, da boste lahko vzdržali napade, ki vam jih bodo jutri zadali tisti, ki imenu »Izrael« dajejo drug pomen. (274, 47 50)

94. Želim si, da mi boste poslušni; želim, da postanete narod, ki je močan zaradi svoje vere in duhovnosti; kajti tako kot sem pomnožil rodove, ki so izhajali iz Jakoba – kljub velikim stiskam, ki so pestile tisti narod –, tako bom poskrbel tudi za to, da boste vi, ki v duhu nosite to seme v sebi, vztrajali v svojih bojih, da se bo vaš narod še enkrat pomnožil kot zvezde na nebu in kot pesek na morju.

95. Dal sem vam vedeti, da ste duhovno del tistega izraelskega naroda, da bi imeli bolj celovito poznavanje svojega poslanstva. Hkrati pa sem vam priporočil, da teh prerokb ne razglašate javno, dokler jih človeštvo ne odkrije samo od sebe.

96. Ker na zemlji še vedno obstaja izraelsko ljudstvo, Jud po mesu, vam bo to ime odreklo in vam ga ne bo priznalo, čeprav to ni utemeljen razlog za spor.

97. Oni še ne vedo ničesar o vas, vi pa veste veliko o njih. Razodel sem vam, da se to ljudstvo, ki tavajo po zemlji in je brez miru v duhu, korak za korakom in nevede približuje Križanemu, ki ga bo spoznalo kot svojega Gospoda in ga bo prosilo za odpuščanje zaradi svoje tako velike nehvaležnosti in trdosrčnosti ob njegovi ljubezni.

98. Moje telo je bilo sneto s križa, toda za tiste, ki so Me stoletja zanikali, ostajam na njem pribit in še naprej čakam na trenutek njihovega prebujenja in kesanja, da jim dam vse tisto, kar sem jim ponudil, a niso hoteli sprejeti. (86, 11–13)

99. V tem času ne bodite kot judovsko ljudstvo »druge dobe«, ki – ker je bilo vezano na tradicijo, konzervativno in fanatično – ni moglo jesti nebeškega kruha, ki mu ga je prinesel Mesija, na katerega je čakalo več stoletij. Ko je prišla ura, ga ni moglo prepoznati, ker mu je njegova materializacija preprečevala, da bi videlo luč resnice. (255, 19)

100. Iz daljnih dežel in narodov boste videli prihajati svoje brate v želji po osvoboditvi njihovega duha. Iz tiste stare Palestine bodo prav tako prihajali v množicah, kot takrat, ko so izraelska plemena prečkala puščavo.

101. Dolgo in boleče je bilo njegovo romanje, odkar je iz svojega naročja izgnalo Tistega, ki mu je ponudil svoje kraljestvo kot novo dediščino. A že se približuje oazi, kjer se bo spočil in razmišljal o moji besedi, da bi nato, okrepljen v spoznanju mojega zakona, nadaljeval pot, ki mu kaže njegov tako dolgo pozabljen razvoj.

102. Takrat boste slišali mnoge reči, da je vaš narod nova obljubljena dežela, Novo Jeruzalem. Vi pa jim boste rekli, da ta obljubljena dežela

leži onstran tega sveta in da je treba tja priti v duhu, potem ko se prečka velika puščava preizkušenj tega časa. Prav tako jim boste rekli, da je ta narod le oaza sredi puščave.

103. Vendar pa moraš razumeti, ljudstvo, da mora oaza utrujenim popotnikom nuditi senco in poleg tega ponuditi svojo kristalno čisto in svežo vodo izsušenim ustnicam tistih, ki v njej iščejo zatočišče.

104. Kaj je ta senca in ta voda, o katerih ti govorim? Moje učenje, ljudstvo, moje božansko poučevanje o delovanju ljubezni. In v koga sem položil to bogastvo milosti in blagoslovov? Vate, ljudstvo, da bi svoje srce vedno bolj osvobajali vsakršnega sebičnosti in ga pri vsakem svojem delu lahko pokazali kot čisto ogledalo.

105. Ali ne bi vaš duh in srce napolnila radost, če bi vam z vašo ljubeznijo uspelo spreobrniti tisti narod, ki je tako navezan na svoje tradicije in duhovno zastal, k trinitarično-marijanski duhovni nauki? Ali ne bi bila med vami radost, če bi se »Stari Izrael« prek posredovanja »Novega Izraela« ( ) spreobrnil, to pomeni, da bi prvi dosegel milost prek drugega?

106. Do sedaj ni nič prepričalo judovskega naroda, da mora prekiniti s starimi izročilom, da bi dosegel svoj moralni in duhovni vzpon. To je narod, ki verjame, da izpolnjuje zakone Jehovove in Mojzesove, v resnici pa še vedno časti svojega Zlatega teleta.

107. Blizu je čas, ko bo to zablodelo in po svetu razpršeno ljudstvo prenehalo gledati na zemljo in dvignilo oči k nebu, v iskanju Tistega, ki mu je bil od začetka obljubljen kot Odrešenik in ki ga je spoznalo narobe in ubilo, ker ga je imelo za slabega in ni našlo nič dobrega v njem. (35, 55, 58)

108. Dejstva, da sem med drugimi izbral en narod na zemlji, ne razumite kot dajanje prednosti: vse svoje otroke in narode, ki so jih ustvarili, ljubim enako.

109. Vsak narod prinaša na zemljo svojo poslanstvo, in usoda, ki jo je prinesel »Izrael«, je, da je med ljudmi Božji prerok, svetilnik vere in pot k popolnosti.

110. Moja preroštva in razodetja, ki sem vam jih dajal od prvih časov, niso bila pravilno razložena, ker še ni prišla ura, ko bi jih človeštvo razumelo.

111. Nekoč je bil »Izrael« narod na Zemlji; danes so to ljudje, razpršeni po vsem svetu; jutri bo Božje ljudstvo sestavljeno iz vseh duš, ki bodo skupaj s svojim Očetom v popolni harmoniji tvorile Božjo družino. (221, 27–30)

Učenje in duhovnost

112. Naučite se ljubiti drug drugega, blagoslavljati, odpuščati, biti nežni in ljubeči, dobri in plemeniti, in razumite, da če tega ne boste storili, se v vašem življenju ne bodo niti najmanj odražala dela Kristusa, vašega Učitelja.

113. Govorim vsem in vas vse pozivam, da odpravite napake, ki so vas toliko stoletij ovirale v vašem razvoju. (21, 22–23)

114. Ne pozabite, da je vaš izvor v moji ljubezni. Danes je vaše srce otrdelo zaradi sebičnosti, toda ko bo spet postalo dovzetno za vsako duhovno navdihnjenje, bo čutilo ljubezen do bližnjih in sočustvovalo z bolečino drugih, kot da bi bila lastna. Takrat boste sposobni izpolniti zapoved, ki vam pravi: »Ljubite drug drugega.« (80, 15)

115. Ta svet je primerno polje za delo. V njem so bolečina, bolezen, greh v vseh oblikah, pohota, nesoglasje, zablodela mladina, starost brez dostojanstva, znanost, zlorabljena za zlo, sovraštvo, vojna in laž.

116. To so polja, na katerih morate delati in sejati. A če se vam ta boj, ki vas čaka med ljudmi, zdi ogromen – resnično, pravim vam, čeprav je velik, ga ni mogoče primerjati s tistim, ki ga morate začeti sami s seboj: boj duše, razuma in duha proti strastem mesa, njihovemu sebičnemu ljubezni, njihovemu egoizmu, njihovi materializaciji. Toda dokler niste premagali samih sebe – kako lahko potem iskreno govorite o ljubezni, poslušnosti, ponižnosti in duhovnosti do svojih bližnjih? (73, 18 19)

117. Krepost je bila prezirana in veljala za nekaj škodljivega ali neuporabnega. Zdaj je prišel čas, ko morate spoznati, da vam bo le krepost prinesla odrešitev, vam omogočila občutek miru in vas napolnila z zadovoljstvom. A krepost mora še vedno prestati mnoge ovire in stiske, preden se lahko naseli v vsa srca.

118. Vojaki, ki jo branijo, morajo boriti z velikim naporom in veliko vero. Kje so ti vojaki dobrega, dejavne ljubezni do bližnjega in miru? Mislite, da ste to vi?

119. Preizkusite se v sebi in mi odgovorite, da niste. Zato vam pravim, da lahko vsi z dobro voljo sodite med te vojake. Zakaj, mislite, sem prišel k vam? (64, 16)

120. Ljubite, govorite, kadar morate – molčite, kadar je primerno, nikomur ne povejte, da ste moji izbranci. Izogibajte se laskanju in ne razglašajte dobrih del, ki jih opravljate. Delujte v tišini in pri tem s svojimi deli ljubezni pričujte o resnici mojega učenja.

121. Ljubiti je vaša usoda. Ljubite, kajti tako boste odplaknili svoje madeže, tako iz sedanjega življenja kot iz prejšnjih življenj. (113, 58–59)

122. Odvrzite laskanje, saj je orožje, ki bo uničilo vaša plemenita čustva. Je meč, ki lahko ubije tisto vero, ki sem jo vžgal v vaših srcih.

123. Kako lahko dopustite, da ljudje uničijo oltar, ki ga imate v najglobljem bistvu svojega bitja? (106, 47-48)

124. Ne zamenjujte ponižnosti z revščino oblačil. Ne verjemite niti, da je ponižen tisti, ki v sebi nosi občutek manjvrednosti in je zaradi tega prisiljen služiti drugim in se pred njimi klanjati. Povem vam,

prava ponižnost je v tistem, ki sicer zna presoditi, da je nekdo, in ve, da ima nekaj znanja, vendar je pripravljen skloniti se k drugim in z veseljem z njimi deliti tisto, kar ima.

125. Kakšen hvaležen občutek imate, ko doživite, da vam človek, ki je med ljudmi cenjen, izkazuje naklonjenost, razumevanje, skromnost. Enak občutek lahko posredujete tistim, ki so pod vami ali se tako počutijo.

126. Naučite se skloniti, naučite se podati roko, ne da bi se počutili nadrejeni, naučite se biti razumevajoči. Povem vam, da v teh primerih ni srečen le tisti, ki prejme dokaz naklonjenosti, pomoč ali tolažbo, ampak tudi tisti, ki jo daje, saj ve, da je nad njim Neka Oseba, ki mu je sama dala dokaze ljubezni in ponižnosti, in ta je njegov Bog in Gospod. (101, 60, 62)

127. Živite čisto, ponižno, preprosto. Izpolnjujte vse, kar je pravično na človeškem področju, prav tako kot vse, kar zadeva vašo dušo. Odstranite iz svojega življenja vse odvečno, umetno, škodljivo, in se namesto tega osvežujte z vsem dobrim, kar se nahaja v vašem bivanju. (131, 51)

128. V nikomer ne vidite sovražnika, v vseh ljudeh vidite svoje brate in sestre, to je vaša naloga. Če boste v tem vztrajali do konca, bosta na zemlji zmagali pravičnost in ljubezen, in to vam bo prineslo mir in varnost, ki si ju tako močno želite. (123, 65)

129. Dajte svobodo svojemu srcu, da bo začelo sočustvovati z bolečino drugih. Ne pustite, da bi bilo zaposleno in prizadevno le s tem, da čuti izključno tisto, kar zadeva vašo osebo. Ne bodite več ravnodušni do preizkušenj, ki jih preživlja človeštvo.

130. Kdaj bo vaša ljubezen tako velika, da bo lahko objela mnoge soljudi, da jih boste ljubili tako, kot ljubite tiste, ki nosijo vašo kri in so meso vašega mesa?

131. Če bi vedeli, da ste bolj po duši kot po telesu, mnogi ne bi verjeli. A jaz vam pravim: zagotovo ste bolj po duši kot po telesni ovojnici bratje in sestre, kajti duša pripada večnosti, medtem ko je telo minljivo.

132. Razmislite torej o dejstvu, da se družine tukaj na zemlji danes ustvarjajo in jutri spet razpadajo, medtem ko duhovna družina obstaja za vedno. (290, 39–41)

133. Ali mislite vi, ki poslušate te besede, da bi lahko v vaša srca sejal odpor ali zlonamernost do tistih vaših bližnjih, ki se izpovedujejo drugim veroizpovedim? Nikoli, učenci, vi ste tisti, ki morate začeti dajati zgled bratstva in harmonije, tako da vse gledate in ljubite z enako naklonjenostjo, s katero gledate tiste, ki delijo vaš način mišljenja. (297, 49)

134. Vem, da bo vaša ljubezen do mene toliko večja, kolikor večje bo vaše spoznanje. Ko vam rečem: »Ljubite me« – ali veste, kaj vam s tem želim povedati? Ljubite resnico, ljubite dobro, ljubite luč, ljubite drug

drugega, ljubite resnično življenje. (297, 57–58)

135. Vedite, učenci, da je cilj vašega boja tisto duševno stanje, ki ga ne doseže več nobena bolečina, in ta cilj se doseže z zaslugami, boji, preizkušnjami, žrtvovanjem in odrekanjem.

136. Bodite pozorni na tiste primere potrpljenja, vere, ponižnosti in vdaje, ki jih včasih odkrijete pri nekaterih svojih bližnjih. To so duše, ki sem jih poslal, da bi dale primer kreposti med človeštvom. Na videz je usoda teh bitij žalostna, vendar v svoji veri vedo, da so prišle, da izpolnijo poslanstvo.

137. V svoji zgodovini ste prejeli velike zglede mojih glasnikov in učencev – imena, ki so vam znana; vendar zaradi tega ne spreglejte majhnih vzornikov, ki jih srečujete na svoji življenjski poti. (298, 30–32)

138. Ne verjemite, da so bili preroki, utemeljitelji in duhovi svetlobe le v naročju izraelskega ljudstva. Tudi v druga ljudstva sem poslal nekatere izmed njih, toda ljudje so jih imeli za bogove in ne za poslance ter so iz njihovih naukov ustvarili religije in kulte. (135, 15)

139. Vedno najprej poglejte »trn«, ki ga imate v očesu, učenci, da boste imeli pravico opazovati »trn«, ki ga ima vaš brat.

140. S tem vam želim povedati, da ne smete uporabljati mojega učenja za obsodbo ravnanj vaših bližnjih znotraj njihovih različnih veroizpovedi.

141. Resnično, pravim vam, na vseh teh poteh so srca, ki Me iščejo s plemenitim in z žrtvami posutim življenjem.

142. Vendar me učenec vedno znova sprašuje, zakaj dopuščam to raznolikost svetovnih nazorov, ki si včasih nasprotujejo, ustvarjajo razlike in povzročajo sovraštvo med ljudmi.

143. Gospod vam pravi: To je bilo dopuščeno, ker ni dveh duš, ki bi imeli popolnoma enako razumevanje, enako luč, enako vero, in ker vam je bila poleg tega dana svobodna volja, da izberete svojo pot. Nikoli niste bili prisiljeni hoditi po poti zakona, ampak ste bili k temu povabljeni, s čimer ste ohranili svobodo, da v želji po resnici pridobite resnične zasluge. (297, 23-24)

144. Želim, da se naučite, da pri svojih sodbah ne bodite lahkomiselni in da se ne pustite prehitro voditi od prvega vtisa.

145. To vam svetujem, da boste, ko razlagate mojo besedo in tudi ko morate soditi o naukih, religijah, filozofijah, kultih, duhovnih razodetjih ali znanostih, spoznate, da tisto, kar veste, ni vse, kar obstaja, in da je resnica, ki jo poznate, le minimalni del absolutne resnice, ki se tukaj razodeva na en način, se pa lahko razodeva na mnoge druge načine, ki vam niso znani. (266, 33)

146. Spoštujte verska prepričanja svojih bližnjih, in ko vstopate v njihove cerkve, si v iskreni

pobožnosti odkrijte glave, saj veste, da sem prisoten pri vsakem bogoslužju.

147. Ne zavračajte sveta, da bi mi sledili, in se tudi ne ločujte od mene pod pretvezo, da imate dolžnosti v svetu. Naučite se združiti oba zakona v enega samega. (51, 53)

148. Ali ne blagoslavljam celotnega človeštva, ne da bi koga dajal prednost? Tisti »plašč« blagoslova obdaja tako dobre in krotke kot tudi ošabne in zločince. Zakaj Me ne vzamete za vzor? Ali morda čutite gnus do dejanj drugih?

149. Ne pozabite, da ste del človeštva, da ga morate ljubiti in mu odpuščati, vendar ga ne smete zavračati, saj bi bilo to, kot da bi čutili gnus do samih sebe. Vse, kar vidite v svojih bližnjih, imate v večji ali manjši meri tudi sami.

150. Zato želim, da se naučite raziskovati svoje notranjost, da spoznate svoj duševni in moralni obraz. Tako boste znali soditi sami sebi in imeli pravico gledati tudi na druge.

151. Ne iščite napak pri svojih bližnjih; tiste, ki jih imate sami, so dovolj. (286, 41–42)

152. Ali mislite, da izpolnjujete mojo zapoved, da se ljubite med seboj, če svojo ljubezen sebično omejujete na svojo družino? Ali verske skupnosti verjamejo, da izpolnjujejo to najvišjo zapoved, če priznavajo le svoje vernike in zavračajo tiste, ki pripadajo drugi veroizpovedi?

153. Veliki narodi sveta, ki se hvalijo s civilizacijo in napredkom – ali lahko trdijo, da so dosegli duhovni napredek in upoštevali Jezusovo navodilo, če je njihovo celotno prizadevanje v tem, da se pripravljajo na bratomorno vojno?

154. Oh, ljudje, nikoli niste znali ceniti vrednosti moje besede, niti se niste hoteli usedati za Gospodovo mizo, ker se vam je zdela preveč skromna! Kljub temu vas moja miza še naprej čaka s kruhom in vinom življenja za vašo dušo. (98, 50–51)

155. Ne glejte mojega dela kot breme in ne pravite, da je izpolnjevanje lepe naloge, da ljubite Očeta in svoje bližnje, težko za vašo dušo. Kar je res težko, je križ lastnih in tujih slabosti, zaradi katerih morate jokati, krvaveti in celo umreti. Nehvaležnost, nerazumevanje, sebičnost in obrekovanje bodo ležali na vas kot breme, če jim boste ponudili zatočišče.

156. Uporni človeku se izpolnjevanje mojega zakona morda zdi trdo in težko, ker je popoln in ne daje prednosti niti zlu niti laži. Za poslušnega pa je zakon njegov ščit, njegova opora in njegovo zveličanje. (6, 16–17)

157. Prav tako vam pravim: ljudje morajo verjeti v ljudi, morajo imeti vero in zaupanje drug v drugega, kajti prepričati se morate, da se vsi na zemlji potrebujete drug drugega.

158. Ne mislite, da mi je všeč, ko pravite, da verujete vame, jaz pa vem, da dvomite v ves svet. Kajti to,

kar pričakujem od vas, je, da Me ljubite skozi ljubezen, ki jo izkazujete svojim bližnjim, in da odpuščate tistim, ki vas žalijo; da z ljubeznijo stojite ob strani najrevnejšim, najmanjšim ali najšibkejšim, da brez razlikovanja ljubite svoje bližnje in da pri vseh svojih delih vladata največja nesebičnost in iskrenost.

159. Učite se od mene, kajti nikoli nisem dvomil v vas, verjamem v vaše odrešitev in zaupam, da se boste zbrali, da bi dosegli resnično življenje. (167, 5-7)

160. Ljubite svojega Očeta, bodite usmiljeni do svojih bližnjih, ločite se od vsega, kar je škodljivo za vaše človeško življenje ali za vašo dušo. To vas uči moja nauka. Kje pa vidite težave in nemogoče stvari?

161. Ne, ljubljeni ljudje, ni nemogoče slediti moji besedi: to ni težko, težko pa je vaše izboljšanje, obnova in duhovno preporod, ker vam primanjkuje velikodušnih čustev in visokih prizadevanj. A ker vem, da morajo vsi vaši dvomi, nevednost in neodločnost izginiti, vas bom še naprej učil, kajti zame ni nič nemogoče. Kamne lahko spremenim v kruh večnega življenja in iz skal lahko izviram kristalno čisto vodo. (149, 63–64)

162. Spominjam vas na zakon – tisti, ki ga ni mogoče izbrisati iz vašega duha, niti pozabiti v vašem srcu, niti ga ni dovoljeno postavljati pod vprašaj, ker ga je narekovala modra inteligenca, univerzalna inteligenca, da bi vsak človek v sebi imel luč, ki ga vodi na pot k Bogu.

163. Potrebno je imeti globoko poznavanje zakona, da se vsa dejanja življenja opirajo na resnico in pravičnost. Brez poznavanja zakona boste neizogibno storili veliko napak. Vendar vas vprašam: ali vas vaš duh nikoli ni pripeljal do luči spoznanja? Resnično, pravim vam, duh ni bil nikoli nedejaven ali brezbrižen. Vaše srce in tudi vaš razum zavračata notranjo luč, očarana s sijajem zunanje luči, to je s svetovnim znanjem. (306, 13–14)

164. Danes, ko podajam podrobno razlago svojega pouka, vam moram pojasniti, da vse, kar počnete zunaj zakonov, ki vladajo duši ali telesu, škoduje obema.

165. Vest, intuicija in spoznanje so vodniki, ki vam kažejo varno pot in vam bodo pomagali izogniti se padcem. Ta svetloba pripada duhu, vendar jo je treba spraviti v sijaj. Ko bo ta jasnost enkrat prisotna v vsakem od vas, boste vzkliknili: »Oče, Tvoje seme odrešitve je vzklilo v mojem bitju in Tvoja beseda je končno zacvetela v mojem življenju.« (256, 37–38)

166. Prišel sem, da bi vaši duši dal veličino – veličino, ki temelji na izpolnjevanju mojega zakona, ki je moja ljubezen. Toda te veličine se morate izkazati za vredne tako, da izpolnite svojo misijo v sledenju svojemu Učitelju. (343, 29)

167. Vedno vam bom rekel: Izkoristite zadovoljstva, ki vam jih lahko ponudi vaš svet, toda uživajte

jih v okviru mojega zakona in boste popolni.

168. Vedno znova slišite očitke vesti, in sicer zato, ker niste uskladili telesa in duše z zakonom, ki sem vam ga dal.

169. Pogosto še naprej grešite, ker verjamete, da vam ne bo odpuščeno. To je napačno mnenje, kajti moje srce je vrata, ki so vedno odprta za tistega, ki se kesa.

170. Ali v vas ni več upanja, ki vas spodbuja, da upate na boljšo prihodnost? Ne pustite, da vas prevzamejo malodušnost in obup. Pomislite na mojo ljubezen, ki je vedno z vami. Pri meni poiščite odgovor na svoje dvome in kmalu se boste počutili osvetljeni z novim razodetjem. Luč vere in upanja bo zasijala globoko v vaši duši. Takrat boste postali zaščitni zid za šibke. (155, 50–53)

171. Vedno živite duhovno budni, da boste lahko iz srca odpustili tistim, ki so vas ranili. Vnaprej razmislite o tem, da tisti, ki rani svojega bližnjega, to stori le zato, ker mu primanjkuje duhovne luči; toda jaz vam pravim, da je odpuščanje edino, kar lahko v ta srca prinese luč. Zamerljivost ali maščevanje povečujeta temo in privabljata trpljenje. (99, 53)

172. Vaša vest, ki od vas zahteva in pričakuje popolna dela, vas ne bo pustila pri miru, dokler svojim bližnjim ne boste podelili resničnega odpuščanja.

173. Zakaj bi sovražili tiste, ki vas žalijo, če so le stopnice, da pridete do mene? Če odpustite, boste pridobili zasluge, in ko boste v nebeškem kraljestvu, boste na zemlji prepoznali tiste , ki so vam pomagali pri vašem duhovnem vzponu. Takrat boste prosili Očeta, naj tudi oni najdejo sredstva, da se rešijo in pridejo k svojemu Gospodu, in vaše posredovanje jim bo omogočilo, da dosežejo to milost. (44, 44-45)

174. Ne obračajte se stran od tistih, ki v svoji obupnosti preklinjajo mene ali vas. Za njih vam dam kapljico svojega balzama.

175. Bodite pripravljeni odpustiti vsakomur, ki vas prizadene v tistem, kar vam je najdražje. Resnično, pravim vam, vsakič, ko v eni od teh preizkušenj podarite iskreno in resnično odpuščanje, bo to še ena stopnja, ki jo boste dosegli na poti svojega duhovnega razvoja.

176. Ali boste torej gojili zamero in zavrnili odpuščanje tistim, ki vam pomagajo, da se Mi približate? Ali se boste odrekli duhovni radosti, da Me vzamete za vzor, in dopustili, da nasilje zatemni vaš um, da bi vrnili vsak udarec?

177. Resnično, pravim vam, to človeštvo še ne pozna moči odpuščanja in čudežev, ki jih povzroča. Ko bo enkrat verjelo v mojo besedo, se bo prepričalo o tej resnici. (111, 64–67)

178. Ljubljeno ljudstvo: združite se s svojimi brati, da boste, ko boste v dialogu z menoj, po ljubezni, ki sem vam jo navdihnil, odpustili tudi najhujše žalitve. Zakaj ne bi odpustili

tistemu, ki ne ve, kaj dela? Ne ve, ker ne spozna, da si to zlo povzroča sam. (359, 25)

179. Odpuščajte tako pogosto, kot vas morda žalijo. Ne upoštevajte niti števila primerov, v katerih morate odpustiti. Vaša usoda je tako visoka, da se ne smete zapletati v te ovire na poti; kajti naprej vas čakajo zelo velike naloge.

180. Vaša duša naj bo vedno pripravljena na ljubezen, razumevanje in dobro, da boste vzponili na višje ravni.

181. Tako kot so v preteklih časih mnogi vaši bratje in sestre s svojimi deli zapisali lepe strani v Večno knjigo Duha, morate vi v njihovem sledu nadaljevati to zgodovino, kot vzor in v veselje novim generacijam, ki bodo prišle na Zemljo. (322, 52)

182. Gojite mir, ljubite ga in širite ga povsod, kajti kako zelo ga človeštvo potrebuje!

183. Ne pustite, da vas zmedejo spremenljive usode življenja, da boste vedno ostali močni in pripravljeni dati tisto, kar imate.

184. Ta mir, ki je dediščina vsake duše, je v tem času izginil in prepustil mesto vojni, ki je mučila narode, uničevala institucije in pogubljala duše.

185. Razlog za to je, da se je zlo polastilo človeškega srca. Sovraštvo, neizmerna ambicioznost, nebrzdana pohlepnost se širijo in povzročajo škodo. A kako kratko bo še trajalo njihovo vladanje.

186. Za vašo radost in pomiritev vam sporočam, da je vaša osvoboditev že blizu, da se mnogi ljudje zavzemajo za ta cilj, ki hrepenijo po tem, da bi dihali v ozračju bratstva, čistosti in zdravja. (335, 18)

187. Na svoji življenjski poti morate izkazovati dejavno ljubezen do bližnjega; to je vaša naloga. Imate veliko darov, da lahko na različne načine nudite nesebično pomoč. Če se znate pripraviti, boste dosegli tisto, kar imenujete nemogoče.

188. Dobrodelnost, ki jo izkazujete z denarjem – čeprav je tudi to dobrodelnost –, bo vendarle manj plemenita.

189. Ljubezen, odpuščanje in mir morate prinesti v srca svojih bližnjih.

190. Ne želim več farizejev in hinavcev, zaščitenih z mojim zakonom. Želim učence, ki čutijo bolečino svojih bližnjih. Vsem, ki se pokesano dvignejo, bom odpustil, ne glede na to, kateri sekti ali cerkvi pripadajo, in jim bom povsem jasno pokazal pravo pot. (10, 104–107)

191. Poslušajte Me: bodite ponižni na svetu in sejte dobro na njem, da boste njegove sadove poželi v nebesih. Če vam ni všeč, da imate priče, ko delate zlo – zakaj vam je prijetno, da jih imate, ko delate dobra dela? S čim se lahko hvalite, saj ste le izpolnili svojo dolžnost?

192. Razumite, da pohvale škodujejo vaši duši, saj ste še tako neizkušeni in človeški.

193. Zakaj takoj, ko storite dobro delo, pričakujete, da vam bo vaš Oče dal nagrado zanj? Kdor tako misli, ne deluje nesebično, zato je njegova

dobrodelnost lažna in njegova ljubezen daleč od tega, da bi bila resnična.

194. Naj svet vidi, da delate dobra dela, vendar ne z namenom, da bi prejeli čast, ampak le zato, da bi dajali dobre zglede in nauke ter pričali o moji resnici. (139, 56–58)

195. Ko se bo vaša duša znašla v »duhovni dolini«, da bi poročala o svojem bivanju in delih na zemlji, bo tisto, kar vas bom najbolj spraševal, vse tisto, kar ste prosili in storili v korist svojih bližnjih. Takrat se boste spomnili mojih besed tega dne. (36, 17)

196. V »Drugem času« mi je človeštvo dalo leseni križ, na katerega so me ljudje obsodili na mučeništvo. Toda v svojem duhu sem nosil drugega, težjega in krvavejšega: križ vaših nepopolnosti in vaše nehvaležnosti.

197. Bi bili sposobni nositi na ramenih križ ljubezni in žrtvovanja za svoje bližnje in tako priti v mojo prisotnost? Glejte, zato sem vas poslal na zemljo; zato se bo vaša vrnitev zgodila, ko boste stopili pred mene z izpolnjeno misijo. Ta križ bo ključ, ki vam bo odprl vrata obljubljenega kraljestva. (67, 17-18)

198. Ne zahtevam od vas, da pustite vse za seboj, kot sem to zahteval od tistih, ki so mi sledili v »Drugi dobi«. Med njimi je nekdo zapustil starše, drug svojega življenjskega partnerja; zapustili so svoj dom, svojo obalo, svojo ribiško ladjo in svoje mreže – vse to so pustili za seboj, da bi sledili Jezusu. Prav tako vam ne pravim, da je v tem času nujno, da prelijete svojo kri. (80, 13)

199. Razumite, da se morate spremeniti duševno in telesno, da morajo mnogi vaši običaji in izročila – dediščina vaših prednikov – izginiti iz vašega življenja, da bi naredili prostor za duhovno preporod. (63, 15)

200. Trenutno vsi ne razumete, kaj pomeni »duhovnost«, niti ne razumete, zakaj vas pozivam, da dosežete to notranje povzdignjenje. Ali lahko sploh ste voljni in poslušni mojim zapovedim, če vam niti ni jasno, k čemu vas pozivam?

201. Vendar nekateri razumejo ideal, ki ga Mojster navdihuje svojim učencem, in ti se bodo pohiteli slediti njegovim navodilom. (261, 38)

202. Če resnično hrepenite po tem, da postanete mojstri v duhovnosti, morate biti vztrajni, potrpežljivi, željni učenja in pozorni, kajti takrat boste imeli priložnost, da na svoji poti postopoma žanjete sadove svojih del, s čimer boste nabirali izkušnje, ki so luč, ki je spoznanje resničnega življenja. (172, 9)

203. Prinašam vam novo lekcijo, s katero se boste naučili duhovno živeti na zemlji, kar je pravo življenje, ki ga je Bog namenil človeku.

204. Že sem vam povedal, da »duhovnost« ne pomeni pobožnosti niti verskega fanatizma ali nadnaravnih praks. Duhovnost pomeni harmonijo duše s telesom,

spoštovanje božjih in človeških zakonov, preprostost in čistost v življenju, absolutno in globoko vero v Očeta, zaupanje in veselje v služenju Bogu v bližnjem, ideale izpopolnjevanja morale in duše. (279, 65-66)

205. Vprašujete se, kakšen pomen imajo »sedem stopnic nebeške lestve«, in vaš Mojster vam odločno pravi: Število sedem pomeni duhovnost, to je duhovnost, ki jo želim videti v svojem izbranem ljudstvu Izraelu.

206. K meni morate priti z vsemi svojimi vrlinami in razvitimi sposobnostmi. Na sedmi stopnji ali stopnji vašega razvoja boste pri prišli k meni in videli, da nebesa odpirajo svoja vrata, da vas sprejmejo. (340, 6)

207. Najprej razumite, da bodo ljudje, dokler ne dosežejo popolne duhovnosti, potrebovali materialne cerkve in bodo pred svoje oči postavili kipe ali slike, ki naj bi jim omogočile, da občutijo mojo prisotnost.

208. Stopnjo duhovnosti ali materializma ljudi lahko merite po vrsti njihovega verskega čaščenja. Materialist Me išče v zemeljskih stvareh, in če Me ne vidi v skladu s svojimi željami, Me na kakršen koli način upodobi, da bi imel občutek, da Me ima pred seboj.

209. Kdor Me razume kot Duha, Me čuti v sebi, zunaj sebe in v vsem, kar ga obdaja, ker je postal moj lastni tempelj. (125, 49-51)

210. Prinašajte Mi duhovno čaščenje in ne bodite kot tisti, ki gradijo cerkve in oltarje, prekrite z zlatom in dragimi kamni, kot tisti, ki se odpravljajo na dolga romanja, se kaznujejo z grobim in krutim bičanjem, padajo na kolena med molitvami in litanijami, a še vedno niso sposobni predati Mi svojega srca. Opominjal sem vas prek vesti, zato vam pravim: Kdor govori in pripoveduje, kaj je storil, in to razglaša na vse strani, nima nobene zasluge pri nebeškem Očetu. (115, 9)

211. Da bi izpolnili moj zakon, morate moliti in svojo dušo vedno dvigniti k svojemu Očetu.

212. Videla sem, da za molitev raje iščete samoto in tišino, in prav delate, če skozi molitev iščete navdih ali če se mi želite zahvaliti. Vendar vam prav tako pravim, da morate moliti v kakršnem koli položaju se že nahajate, da boste v najtežjih trenutkih svojega življenja znali poklicati mojo pomoč, ne da bi izgubili mir, samokontrolo, vero v mojo prisotnost in zaupanje vase. (40, 34-35)

213. V tišini Mi pripovedujte o svojih trpljenjih, zaupajte Mi svoje hrepenenja. Čeprav vem vse, želim, da se postopoma naučite oblikovati svojo lastno molitev, dokler ne boste sposobni izvajati popolnega dialoga svojega duha z Očetom. (110, 31)

214. Zavedate se učinka, ki ga ima molitev, in ste spoznali neizmerno moč, ki ji je lastna, ko jo pošiljate

navzgor – tako za odvrnitev duševne stiske kot za prošnjo za rešitev materialne stiske.

215. Spomnite se, da je pogosto zadostovalo izgovoriti besedo »Oče«, da se je vaše celotno bitje treslo in da je vaše srce preplavilo občutek tolažbe, ki jo podarja njegova ljubezen.

216. Vedite, da vsakič, ko me vaše srce iskreno kliče, tudi moj duh trepeta od veselja.

217. Ko Me imenujete »Oče«, ko ta ime izbruhne iz vašega notranjega, se vaš glas sliši v nebesih in iztrgate Božanski Modrosti kakšno skrivnost. (166, 49–51)

218. Potrebno je, da se naučite prositi, čakati in prejemati ter da nikoli ne pozabite posredovati tisto, kar vam podarjam, v čemer je največja zasluga. Molite za tiste, ki dan za dnem umirajo v vojni. Tistim, ki molijo s čistim srcem, bom podelil, da bo še pred letom 1950 vsak, ki je padel v vojni, duhovno vstal k svetlobi. (84, 53)

219. Danes ste še učenci in niste vedno sposobni razumeti moje lekcije. Vendar zaenkrat govorite z Bogom s svojim srcem, s svojimi mislimi, in On vam bo odgovoril v globini vašega bitja. Njegovo sporočilo, ki bo govorilo v vaši duši, bo jasen, moder, ljubeč glas, ki ga boste postopoma odkrivali in na katerega se boste kasneje navadili. (205, 47)

220. Ne čudite se in ne ogorčajte se, če vam povem, da morajo izginiti ves sijaj, moč in razkošje vaših verskih skupnosti in da bo – ko se to zgodi – že pogrnjena duhovna miza, za katero se bodo nahranile množice ljudi, ki so lačne ljubezni in resnice.

221. Mnogi ljudje bodo – ko bodo slišali te besede – zanikali, da so moje. A potem jih bom vprašal, zakaj se ogorčajo in kaj pravzaprav branijo? Svoje življenje? To branim jaz. Moj zakon? Tudi nad njim bdim jaz.

222. Ne bojte se, kajti nihče ne bo umrl zaradi branjenja moje stvari; umrlo bo le zlo, kajti dobro, resnica in pravičnost bodo trajale večno. (125, 54–56)

223. Se vam zdi neverjetno, da bo ta znanstvena in materialistična svetovna še kdaj začutila nagnjenost k duhovnosti? Povem vam, da ni nič neverjetnega, ker je moja moč neomejena. Notranje povzdignjenje, vera, luč in dobro so za dušo nujnejša potreba, kot so za vaše telo hrana, pijača in spanje.

224. Čeprav so darovi, sposobnosti in lastnosti duha dolgo časa dremali, se bodo ob mojem klicu prebudili in povzročili, da se bo k ljudem vrnila duhovnost z vsemi svojimi čudeži in razodetji, ki bodo večji od tistih v preteklih časih, saj ste zdaj bolj sposobni jih razumeti. (159, 7-8)

Razvoj

225. Tako kot vidite, kako se razvija človeško telo, se v njem razvija tudi duša. Toda telo pri svojem razvoju naleti na mejo, medtem ko duša potrebuje mnoga telesa in večnost,

da doseže svojo popolnost. To je razlog za vašo reinkarnacijo.

226. Rodili ste se kot seme iz očetovskega in materinskega Stvarnikovega duha, čisti, preprosti in nedolžni. A ne motite se; kajti biti čist in preprost ni isto kot biti velik in popoln.

227. To lahko primerjate z otrokom, ki se je pravkar rodil, in z izkušenim človekom, ki poučuje otroke.

228. To bo vaša usoda v vseh življenjskih obdobjih, takoj ko se bo vaša duša razvila. A kako počasi napreduje vaša duša! (212, 57–60)

229. Študirajte, temeljito razmišljajte; kajti nekateri so zmedeni ob misli, kako je mogoče – če je vaša duša delček moje božanskosti –, da trpi? In če je luč duha iskra luči Svetega Duha – kako se lahko občasno vidi zavita v temo?

230. Spoznajte, da ta pot razvoja služi temu, da si pridobite dovolj zaslug pred Bogom, s katerimi lahko svojo dušo spremenite iz nevedne in nerazvite duše v velikega svetlobnega duha na desni strani Očeta. (231, 12)

231. Želim, da ste dobri, poleg tega pa je moja želja, da postanete popolni. Kajti čeprav ste na videz nepomembni, ste večji od materialnih stvari in svetov, ker imate večno življenje, ste iskra moje luči.

232. Vi ste duhovna bitja. Spoznati morate, kaj je duh, da boste lahko razumeli, zakaj vas kličem na pot k popolnosti. (174, 60)

233. Podvrženi ste zakonu razvoja, to je razlog za vaše reinkarnacije. Le moj duh se ne potrebuje razvijati: jaz sem nespremenljiv.

234. Od samega začetka sem vam pokazal lestev, po kateri morajo duše vzpenjati, da pridejo do mene. Danes ne veste, na kateri ravni bivanja se nahajate; toda ko se znebite svoje lupine, boste spoznali svojo stopnjo razvoja. Ne ustavljajte se, kajti bili bi ovira za tiste, ki prihajajo za vami.

235. Bodite enotni v duhu, čeprav živite na različnih ravneh, in nekega dne se boste združili na sedmi, najvišji stopnji ter uživali v moji ljubezni. (8, 25–27)

236. Povedal sem vam, da niste prišli na Zemljo le enkrat, ampak da je vaša duša prevzela telesne ovojnice tolikokrat, kolikor je bilo potrebno za njen razvoj in izpopolnitev. Zdaj moram dodati, da je tudi od vas odvisno, ali bo čas do doseganja cilja krajši ali daljši, odvisno od vaših želja. (97, 61)

237. Kdo med vami lahko dokaže, da pred tem življenjem ni obstajal? Kateri od tistih, ki so popolnoma prepričani, da doživljajo ponovno inkarnacijo, lahko dokaže, da je poravnal račun z Očetom in da ima še zasluge na svoji »dobitni strani«?

238. Nihče ne pozna stopnje popolnosti, na kateri se nahaja. Zato se borite, ljubite in vztrajajte do konca. (46, 58-59)

239. Da bi vam lahko dal ta nova razodetja, je bilo potrebno, da ste v času, ki je minil med mojim

razodetjem človeštvu kot človek in mojim prihodom v Duhu v tem času, prešli skozi mnoge reinkarnacije na Zemlji, da bi vaš duh vedel odgovoriti, če bi od vas zahteval preteklo lekcijo in če bi mu podelil nova razodetja, bi jih lahko razumel. (13, 52)

240. Kolikokrat boste morali vrniti se na zemljo, da bi imeli telo, skozi katero se bo z vedno večjo jasnostjo razodevalo sporočilo, ki ga prinašate svetu?

241. Naj vaša duša v tem življenju doživi svojo pomlad kot škrjanec in se je veseli, in naj na svoji romarski poti najde potrebne izkušnje, da se vrne k Meni.

242. Medtem ko bogati kopičijo zaklade, ki so le preveč minljivi, morate vi kopičiti izkušnje, resnično znanje. (142, 72)

243. V tem času se boste borili proti nevednosti človeštva, ki je – čeprav na vseh področjih materializirano – manj kruto in višje razvito zaradi izkušenj, ki jih je pridobilo v svojih preteklih inkarnacijah.

244. Če danes poznate nekoga, ki svojega čaščenja Boga ne razume in izraža tako, kot to počne večina – čeprav vas to zbega in vas moti –, ne kričite več, da ga je treba zažgati živega. (14, 21–22)

245. Se bojite govoriti s svojimi bližnjimi o reinkarnaciji duše? Ali niste prepričani o ljubezni polni pravičnosti, ki jo vsebuje?

246. Primerjajte to obliko pokore z večno kaznijo v neprestanem pekelnem ognju – predstavo, ki jo človeštvo uporablja, da bi ustrahovalo človeške duše. Povejte Mi, katera od teh dveh vrst vam posreduje predstavo o božanski, popolni in usmiljeni pravičnosti.

247. Ena razkriva krutost, brezmejno zamero, maščevanje; druga vsebuje le odpuščanje, očetovsko ljubezen, upanje na doseganje večnega življenja. Kako velika je izkrivljenost, ki so jo utrpela moja učenja zaradi slabih razlag!

248. Pripravljam vas na boj, ker vem, da vas bodo zaradi tega, kar boste učili, napadli. A če bi smrt presenetila vaše bližnje, ki se v tem trenutku borijo proti vam, in bi jih – če bi umrli v grehu – vprašal, kaj bi raje: večni ogenj, v katerega verjamejo, ali priložnost, da se v novem življenju očistijo – resnično, vam pravim, da bi dali prednost drugi rešitvi, čeprav so jo v svojem življenju, zaslepljeni s fanatizmom, morda nasprotovali. (120, 15–17)

249. Dovolj je vedeti – kakor sem vam povedal v svoji besedi –, da je reinkarnacija duše resnica, in že se v vaših srcih prižge luč, in še bolj občudujete mojo ljubečo pravičnost.

250. Primerjajte teorije in različne razlage, ki so jih te učenjave dale te učenjave, in se odločite za tisto, ki vsebuje največ pravičnosti in je najbolj razumna.

251. A resnično, pravim vam, to je eno od razodetij, ki bo v tem času, ko se prebuja notranje spoznanje te velike resnice, najbolj vznemirilo duha. (63, 76)

252. Potrdite, da je reinkarnacija duše ena od velikih resnic, ki jih mora človeštvo poznati in v katere mora verjeti.

253. Nekateri jo slutijo, jo sprejemajo in vanjo verjamejo iz intuicije, kot v nekaj, kar v moji ljubeči pravičnosti do ljudi ne bi smelo manjkati. Vendar pa bo tudi veliko takih, ki vas bodo imenovali bogokletnike in lažnivce.

254. Ne skrbite, enako se je zgodilo mojim apostolom, ko so pridigali o vstajenju od mrtvih, kakor jih je učil Jezus. Duhovniki in sodniki so jih vrgli v ječo, ker so pridigali takšna učenja.

255. Kasneje je svet sprejel to razodetje, čeprav vam lahko zagotovim, da ni mogel dojeti celotnega pomena tega nauka, zato je nujno, da v tem času pridem in vas poučim, da se »vstajenje mesa« lahko nanaša le na reinkarnacijo duše, saj je ta bistvo in temelj življenja – tisto, kar je v resnici večno. Za kakšen namen bi morala mrtva telesa ponovno vstati, saj so bila le minljiva oblačila duše?

256. Meso se potopi v zemljo in se z njo pomeša. Tam se očisti, preobrazi in neprestano oživlja v novo življenje, medtem ko se duša nadaljuje s svojim vzponom, še naprej hodi proti popolnosti, in ko se vrne na zemljo, je to zanjo vstajenje v človeško življenje, prav tako pa je to vstajenje tudi za njeno novo telesno ovojnico v povezavi z dušo.

257. Toda materialno ni večno, duhovno pa je, zato vam ponovno pravim, da je to vaša duša, ki jo iščem, ki jo učim in ki jo želim imeti pri sebi. (151, 56–58)

258. Vaša duša težko vleče za seboj verigo, ki so jo ustvarila življenja, ki sem vam jih dal kot priložnost za vaše izpopolnjevanje in ki jih niste izkoristili. Vsako bivanje tvori člen verige. A če svoje življenje usmerite po mojih naukih, če se držite zakona, ne boste več prišli v ta svet, da bi trpeli.

259. Če pustite, da čas mine, ne da bi študirali mojo besedo, vas bom jaz, ki sem čas, presenetil. Študirajte, da boste v mojem delu lahko zavzeli mesto, ki vam pripada. Jaz sem onstran časa in vam dajem iz tega zaklada, da ga uporabite za svoj duhovni razvoj. Jaz sem vaš Učitelj, ki vas uči skozi vse vaše življenje. (168, 250)

260. Želim, da se končajo nerazumevanje in različna mnenja o moji božanskosti. Razumite, da ste vsi izšli iz enega samega Boga. (181, 63–65)

261. Opazujte vesolje in ga cenite v vsej njegovi popolnosti in lepoti. Ustvarjeno je bilo, da bi se Gospodovi otroci navdihovali z njim in v njem videli podobo Očeta. Če boste tako razumeli stvarstvo, boste svoje mišljenje povzdignili k moji božanskosti. (169, 44)

262. Luč tega časa raztrga temni zastor, ki je ovijal človeški duh; pretrga verige, ki so ga vezale in mu

preprečevale, da bi stopil na pravo pot.

263. Resnično, pravim vam: ne mislite, da moje učenje prepoveduje raziskovanje vseh področij znanja, saj sem jaz tisti, ki vzbuja vaše zanimanje, vaše občudovanje in vašo radovednost. Zato sem vam dal sposobnost razmišljanja, da se lahko neovirano giblje v smer, kamor želi.

264. Dal sem vam luč razuma, da bi razumeli, kar vidite na svoji poti. Zato vam pravim: odkrivajte, raziskujte, vendar pazite, da je vaš pristop k prodiranju v moje skrivnosti spoštljiv in ponižen, kajti takrat bo to resnično dopustno.

265. Nisem vam prepovedal, da spoznavate knjige, ki so jih napisali ljudje; vendar morate biti izobraženi, da ne boste spotaknili se in padli v zmote. Takrat boste izvedeli, kako je človek začel svoje življenje in svoj boj ter kako daleč je prišel.

266. Ko boste pripravljeni, se morate obrniti k mojemu izviru naukov in razodetij, da vam pokažem prihodnost in cilj, ki vas čaka. (179, 22 23)

267. Zagotavljam vam: če se boste odločili, da boste z zanimanjem in ljubeznijo prodirali v pomen teh naukov, boste na vsakem koraku odkrivali prave čudeže duhovne modrosti, popolne ljubezni in božanske pravičnosti. Če pa boste na te razodetja gledali brezbrižno, ne boste izvedeli, kaj vse skrivajo v sebi.

268. Ne hodite mimo mojega razodetja, kot mnogi med vami hodijo skozi življenje: vidijo, ne da bi gledali; slišijo, ne da bi poslušali; in mislijo, ne da bi razumeli. (333, 11–12)

269. Ne želim, da bi mojega Duha ali karkoli, kar pripada duhovnemu, preučevali, kot da bi bili materialni predmeti. Ne želim, da bi Me preučevali na način znanstvenikov, saj bi padli v velike in obžalovanja vredne zmote. (276, 17)

270. Celotno moje učenje ima namen, da vam predstavi vse, kar vsebuje vaša bit, kajti iz tega znanja se rodi luč, da bi našli pot, ki vodi k večnemu, k popolnemu, k Bogu. (262, 43)

Očiščenje in izpopolnitev

271. Danes mi predstavljate svoje trpljenje, da bi ga olajšal, in resnično vam pravim, da je to moja naloga, da sem prišel zaradi tega, ker sem Božanski Zdravnik.

272. A preden bo moj zdravilni balzam deloval na vaših ranah, preden vas bo dosegla moja ljubezen, se osredotočite nase in preizkusite svojo bolečino, jo raziskujte, ves čas, ki je za to potreben, temeljito razmišljajte o njej, da boste iz tega razmišljanja izluščili nauk, ki ga ta preizkušnja vsebuje, kakor tudi spoznanje, ki se v njej skriva in ki ga morate poznati. To spoznanje bo postalo izkušnja, vera, pogled v obraz resnice, bo razlaga za mnoge preizkušnje in

lekcije, ki jih mnogi med vami ne razumete.

273. Raziskujte bolečino, kot da bi bila nekaj oprijemljivega, in v njej boste odkrili lepo seme izkušnje, veliko lekcijo vašega bivanja, kajti bolečina je postala učiteljica v vašem življenju.

274. Kdor bolečino obravnava kot učitelja in z nežnostjo sledi njenim opozorilom, ki jih daje za obnovo, kesanje in izboljšanje, bo kasneje spoznal občutek sreče, mir in zdravje.

275. Preizkusite se natančno in doživeli boste, koliko koristi boste imeli od tega. Spoznali boste svoje pomanjkljivosti in nepopolnosti, jih popravili in zato prenehali biti sodniki drugih. (8, 50–53)

276. Samo da bi hotel, in že bi bili čisti. Toda kakšna zasluga bi bila v tem, če bi vas očistil jaz? Vsak naj popravi svoje kršitve mojega zakona, to je zasluga. Kajti takrat boste v prihodnosti vedeli, kako se izogniti padcem in napakam, ker vas bo bolečina opominjala nanje.

277. Če se med storjenim prekrškom in njegovimi naravnimi posledicami pojavi iskreno kesanje, vas bolečina ne bo dosegla, saj boste takrat že dovolj močni, da boste preizkušnjo prenesli s pokorščino.

278. Svet pije zelo grenak kelih; vendar ga nisem kaznoval. A po svoji bolečini bo prišel k Meni, ki ga kličem. Takrat bodo tisti, ki so bili nehvaležni, znali zahvaliti Tistemu, ki je njihovo bivanje obsipal le z dobrotami. (33, 30–31)

279. Odložite pretirano ljubezen do svojega telesa in imejte usmiljenje s svojo dušo ter ji pomagajte, da se očisti in povzdigne. Ko boste to dosegli, boste doživeli, kako močni boste v duši in telesu.

280. Pomislite: če je duša bolna – kako bi lahko bil mir v srcu? In če v duši obstajajo slabe vesti – ali lahko uživa mir? (91, 72-73)

281. Če bi vam ta zemlja prinesla vse, kar si želite, če na njej ne bi bilo velikih duševnih preizkušenj – kdo od vas bi si potem želel priti v moje kraljestvo?

282. Ne preklinjajte in ne preklinjajte bolečine, saj ste jo ustvarili s svojimi pregrešnimi dejanji. Nosite jo s potrpežljivostjo, takrat vas bo očistila in vam pomagala, da se Mi približate.

283. Ali se zavedate, kako močno ste zakoreninjeni v veličastvih in zadovoljstvih tega sveta? No, prišel bo trenutek, ko bo želja, da se od njega oddaljite, zelo močna.

284. Kdor svoje preizkušnje premaga z duhovnim povzdignjenjem, v tem premagovanju doživi mir. Kdor na zemlji hodi s pogledom, usmerjenim v nebesa, ne spotakne se, niti se njegove noge ne poškodujejo na trnju na poti pokore. (48, 53–55)

285. Izpolnite svojo usodo! Ne želite si vrniti k Meni, ne da bi prej prehodili pot, ki sem vam jo pokazal, kajti doletela bi vas bolečina, ko bi videli madeže na vaši duši, ki jih še

ni odplaknila, ker ni prišla do konca svoje poti pokore.

286. Reinkarnacije so minile, vendar mnogi med vami niso cenili neskončne milosti in ljubezni, ki vam ju je Oče s tem podaril.

287. Razmislite: večje kot je število priložnosti, večja je vaša odgovornost, in če te priložnosti ne izkoristite, se bo z vsako od njih povečalo breme pokore in izravnalna pravičnost. To je breme, katerega neznosne teže mnoga bitja ne razumejo in ki vam ga lahko razkrije le moje učenje. (67, 46)

288. Tiste preizkušnje, v katerih živijo ljudje, so plodovi, ki jih zdaj žanjejo, so rezultat njihovega lastnega sejanja – žetev, ki je včasih posledica semena, ki so ga posejali leto prej, v drugih primerih pa plod tega, kar so posejali leta pred tem ali v drugih inkarnacijah. (178, 2)

289. Ne mislite, da se posledice neposlušnosti takoj pokažejo – ne. Kar vam pa pravim, je to, da boste prej ali slej morali odgovarjati za svoja dela; čeprav se vam je včasih zdelo, da vaša krivda ni imela posledic, glede na to, da je čas mineval in moja pravičnost ni dajala nobenih znakov.

290. Vendar pa že po moji besedi veste, da sem kot sodnik neizprosen in da boste, ko bo prišel vaš sodni dan, odprli oči za luč vesti. (298, 48)

291. O duše, ki Me poslušate, ne dopustite, da bi težave zemeljskega življenja pustile sled v vas, še manj pa, da bi vas zlomile. Iščite luč, ki jo vsebuje vsaka preizkušnja, da vam bo pomagala postati močni in zmerni.

292. Če duša ne uspe podrediti telesa, jo bo to upognilo in obvladalo; zaradi tega duše oslabijo in verjamejo, da umrejo z mesom. (89, 11–12)

293. Ali ste v svojem življenju kdaj doživeli kakšno telesno strast, ki je zajela vaše celotno bitje in vam onemogočila, da bi slišali glas vesti, morale in razuma?

294. To se je zgodilo, ko je duša globoko padla, ker so jo premagale skušnjave in moč zveri zla, ki prebiva v mesu.

295. In ali ni res, da ste doživeli globoko srečo in globoki mir, ko vam je uspelo osvoboditi se te strasti in ste premagali njen vpliv?

296. Ta mir in ta radost sta posledica zmage duše nad telesom – zmage, ki je bila dosežena z neizmernim bojem, »krvavo« notranjo bitko. A zadostovalo je, da je duša črpala novo moč in se vzravnala, spodbujena in vodena s strani vesti, in že je premagala nagone mesa ter se osvobodila tega, da bi se še naprej pustila vleči v pogubo.

297. V tem boju, v tem odrekanju, v tej bitki proti sebi ste videli umreti nekaj, kar je prebivalo v vašem notranjosti, ne da bi bilo vaše življenje. Bila je le nesmiselna strast. (186, 18–19)

298. Spoznajte, da imate najmočnejšega sovražnika v sebi. Ko ga boste premagali, boste pod svojimi nogami videli »zmaja s

sedmimi glavami«, o katerem vam je govoril apostol Janez. Šele takrat boste lahko resnično rekli: »Lahko dvignem obraz k svojemu Gospodu, da mu rečem: Gospod, sledil ti bom.« Takrat namreč ne bodo to rekli le ustnice, ampak duh. (73, 20)

299. Kmalu se boste zavedli, da življenje ni kruto do vas, ljudi, ampak da ste vi kruti do samih sebe. Trpite in zaradi pomanjkanja razumevanja trpijo tudi tisti, ki so okoli vas. Čutite se osamljene, vidite, da vas nihče ne ljubi, in postanete sebični in trdosrčni. (272, 34)

300. Razumite, da so vsa trpljenja tega življenja, ki ga živite, posledica človeških pregreškov, kajti Jaz, ki vas ljubim, vam ne bi mogel ponuditi tako grenkega keliha.

301. Od najzgodnejših časov sem vam razodel zakon kot pot, po kateri se lahko obvarujete pred padci, propadom in »smrtjo«. (215, 65)

302. Danes še niste sposobni razumeti smisla svojih preizkušenj. Menite, da so nepotrebne, nepravične in nerazumne. Vendar vam bom še povedal, koliko pravičnosti in razsodnosti je bilo v vsaki od njih, ko boste postali stari, in drugim, ko boste prestopili prag tega sveta in naselili duhovne regije. (301, 44)

303. Še enkrat vam pravim, da zaznam vsako misel in vsako prošnjo, medtem ko »svet« ni sposoben sprejeti moje navdiha, se ni pripravil, da bi v svojem umu zasijale moje božanske misli, niti ne sliši mojega glasu, ko odgovarjam na njegov klic.

304. A jaz zaupam v vas, verjamem v vas, ker sem vas ustvaril in vas obdaril z duhovno dušo, ki je iskra mene, in z duhom, ki je moja podoba.

305. Če bi vam rekel, da ne pričakujem, da se boste izpopolnili, bi bilo to tako, kot da bi razglasil, da sem pri največjem delu, ki je izšlo iz moje božje volje, doživel neuspeh, in to ne more biti.

306. Vem, da živite v času, v katerem bo vaša duša zmagovito prestala vse skušnjave, ki jih bo srečala na svoji poti. Potem bo polna svetlobe vstala v novo bivanje. (238, 52-54)

Na tej in onostranstvu zemeljskega

307. Delajte na sebi, ne čakajte, da vas smrt preseneti nepripravljene. Kaj ste pripravili za trenutek, ko se boste vrnili v duhovno življenje? Ali želite biti presenečeni, medtem ko ste še vedno z verigami vezani na materijo, strasti in zemeljske dobrine? Ali želite z zaprtimi očmi vstopiti v onostranstvo, ne da bi našli pot, in pri tem v dušo vtisnili utrujenost tega življenja? Pripravite se, učenci, takrat se ne boste bali prihoda telesne smrti.

308. Ne vzdihujte, ker morate zapustiti to zemeljsko dolino, kajti čeprav se zavedate, da v njej obstajajo čudeži in veličastva, vam v resnici pravim, da so ti le odsev lepote duhovnega življenja.

309. Če se ne prebudite – kaj boste storili, ko se boste znašli na začetku nove poti, ki jo osvetljuje luč, ki se vam zdi neznana?
310. Poslovite se od tega sveta brez solz, ne da bi v srcih svojih bližnjih pustili bolečino. Ko pride trenutek, se sprostite in na obrazu svojega telesa pustite nasmeh miru, ki govori o osvoboditvi vaše duše.
311. Smrt vašega telesa vas ne loči od bitij, ki so vam bila zaupana, niti vas ne razreši duhovne odgovornosti, ki jo imate do tistih, ki so bili vaši starši, bratje in sestre ali otroci.
312. Razumite, da za ljubezen, za dolžnost, za čustva, z eno besedo: za dušo smrt ne obstaja. (70, 14–19)
313. Delajte z velikim vnemo, da se bo – ko pride smrt in zaprete oči svojega telesa za to življenje – vaša duša sama od sebe dvignila, dokler ne doseže domovanja, ki si ga je prislužila s svojimi zaslugami.
314. Učenci tega dela bodo ob nastopu telesne smrti izkusili, kako lahko se pretrgajo vezi, ki dušo povezujejo s telesom. V njej ne bo bolečine, ker mora zapustiti zemeljske udobnosti. Duša ne bo kot senca tavala med ljudmi in trkala od vrat do vrat, od srca do srca v želji po svetlobi, ljubezni in miru. (133, 61–62)
315. Povzdignite svojo dušo, da boste našli zadovoljstvo le v večnem, lepem in dobrem. Če ne bo tako, bo vaša duša – materializirana zaradi življenja, ki ste ga živeli – veliko trpela, da se bo ločila od svojega telesa in vsega, kar pušča za seboj, in bo nekaj časa tavala v zmedi in grenki bolečini v (duhovnih) prostorih, dokler ne doseže svojega očiščenja.
316. Živite po mojem zakonu, potem se smrti ne boste bali. Toda ne kličite je in si je ne želite predčasno. Naj pride, saj vedno uboga mojim ukazom. Poskrbite, da vas bo našla pripravljene, takrat boste vstopili v duhovni svet kot otroci svetlobe. (56, 43–44)
317. Živite v miru v svojih domovih, naredite iz njih svetišče, da bodo, ko vdrejo nevidna bitja, ki zmedeno tavajo po »duhovni dolini«, v vašem bitju našla luč in mir, ki ju iščejo, in se v onostranstvu povzpela navzgor. (41, 50)
318. Vam, ki živite v duhu in ste še vedno navezani na materialne cilje, pravim: Odvrnite se od tega, kar vam ne pripada več. Kajti če zemlja ni večni dom za človeka, še manj je to za dušo. V onostranstvu, v »duhovni dolini«, vas čaka življenje, polno svetlobe, do katerega boste korak za korakom prišli po poti dobrega.
319. Tistim, ki Me poslušajo kot človeška bitja, pravim, da morajo – dokler imajo to telo, ki jih spremlja na njihovi zemeljski življenjski poti – zanj skrbeti in ga ohranjati do zadnjega trenutka. Kajti to je palica, na katero se opira duša, in orodje za boj. Duša gleda na to življenje skozi njegove materialne oči, govori skozi njegova usta in lahko s tem tolaži svoje bližnje. (57, 3)

320. Zdaj vas Mojster vpraša: Kje so vaši mrtvi in zakaj jokate zaradi izginotja bitij, ki jih ljubite? Resnično, pravim vam, v mojih očeh ni nihče umrl, saj sem vsem dal večno življenje. Vsi živijo; tisti, ki ste jih imeli za izgubljene, so pri meni. Tam, kjer mislite, da vidite smrt, je življenje, kjer vidite konec, je začetek. Kjer mislite, da je vse skrivnost in neizmerna tajnost, je luč, ki sije kot večna zarja. Kjer verjamete, da je nič, je vse, in kjer domnevate veliko tišino, je »koncert«. (164, 6)

321. Vedno, ko smrt konča obstoj vaše telesne ovojnice, je to kot počitek za dušo, ki se, ko se ponovno inkarnira, vrne z novimi močmi in večjo svetlobo ter nadaljuje študij tiste božanske lekcije, ki je ni zaključila. Na ta način v teku vekov zori pšenica, ki je vaša duša.

322. Veliko sem vam razodel v zvezi z duhovnim življenjem, vendar vam pravim, da zdaj še ne morete vedeti vsega, ampak le tisto, kar je bistveno za vaš prihod v večni dom. Tam vam bom povedal vse, kar je vam usojeno vedeti. (99, 32)

323. Si lahko predstavljate blaženost tistega, ki se vrača v duhovno življenje in je na zemlji izpolnil usodo, ki mu jo je predpisal njegov Oče? Njegovo zadovoljstvo in mir sta neskončno večja od vseh zadovoljstev, ki jih duša lahko požanje v človeškem življenju.

324. In to priložnost vam ponujam, da boste med tistimi, ki se veselijo, ko se vrnejo v svoje kraljestvo, in ne med tistimi, ki trpijo in jokajo v svoji globoki zmedeni ali kesanju. (93, 31-32)

325. Konec tega sporočila je že blizu, da se ga nato ponovno nadaljuje v višji obliki z začetkom dialoga od duha do duha z vašim Stvarnikom, ki ga uporabljajo višja duhovna bitja, ki prebivajo pri Meni. (157, 33)

326. Ko vam govorim o svojem duhovnem svetu, mislim tiste množice poslušnih duhovnih bitij, ki kot pravi služabniki delajo le tisto, kar jim zapoveduje volja njihovega Gospoda.

327. Te sem vam poslal, da so za vse ljudi svetovalci, zaščitniki, zdravniki in pravi bratje in sestre. Ne pritožujejo se, ker imajo v sebi mir. Ne postavljajo vprašanj, ker jim je luč njihovega razvoja in izkušenj na dolgih poteh dala pravico, da razsvetljujejo človeški um. Pri vsakem klicu na pomoč in v vsaki stiski so pripravljeni in ponižno prisotni.

328. Jaz sem tisti, ki sem jim naročil, naj se razglasijo med vami, da bi vam dali svoja navodila, svoje pričevanje in svojo spodbudo. Hodijo pred vami, očistijo pot in vam nudijo svojo pomoč, da ne bi izgubili poguma.

329. Jutri boste tudi vi pripadali tej svetlobni vojski, ki v neskončnem svetu duhovnih bitij deluje izključno iz ljubezni do svojih človeških bratov in sester, v zavesti, da s tem poveličuje in ljubi svojega Očeta.

330. Če želite postati podobni njim, posvetite svoje življenje dobremu. Delite svoj mir in kruh, sprejmite potrebne z ljubeznijo, obiskujte bolnike in zapornike. Prinesite luč na pot svojih bližnjih, ki tavajo v iskanju prave poti. Napolnite neskončnost z vzvišenimi mislimi, molite za odsotne, takrat vam bo molitev približala njih.

331. Ko bo smrt ustavila utrip vašega srca in ugasnila luč v vaših očeh, se boste prebudili v čudoviti svet, ki ga zaznamujejo harmonija, red in pravičnost. Tam boste začeli razumeti, da vam lahko Božja ljubezen nadomesti vsa vaša dela, preizkušnje in trpljenje.

332. Ko duša prispe v tisti dom, jo vedno močneje prežema neskončni mir. Takoj se spomni na tiste, ki še živijo daleč od te blaženosti, in v svoji želji, v svojem hrepenenju, da bi tudi tisti, ki jih ljubi, dosegli ta božanski dar, se pridruži duhovnim vojskam, ki se borijo in delajo za rešitev, blaginjo in mir svojih zemeljskih bratov in sester. (170, 43-48)

333. Kdo si je že ustvaril sliko o bitkah, ki jih te legije svetlobe vodijo proti invazijam zmedenih bitij, ki vas nenehno ogrožajo? Ni človeškega pogleda, ki bi odkril ta boj, ki ga obe strani neprestano vodita druga proti drugi, ne da bi vi to opazili. (334, 77)

334. Glejte tukaj nadaljevanje mojega dela, moj prihod v »Tretjem času« kot tolažni duh, obkrožen z mojimi velikimi angelskimi vojskami, kakor je zapisano.

335. Ta duhovna bitja v moji spremljavi predstavljajo del tistega tolažbe, ki sem vam jo obljubil, in v njihovih blagodejnih nasvetih in zgledih kreposti ste že prejeli dokaze njihovega usmiljenja in miru. Prek njih sem vam podelil dobrote in bila so posredniki med vami in mojim duhom.

336. Ko ste opazili njihove lastne milosti in njihovo ponižnost, ste se počutili navdihnjeni, da opravljate enako plemenita dela kot tista, ki so jih oni opravili v vašem življenju. Ko so obiskali vaš dom, ste se počutili počaščeni zaradi njihove duhovne prisotnosti.

337. Blagoslovljeni ste, če ste spoznali njihovo velikodušnost. Toda Mojster vam pravi: mislite, da so bili vedno krepostni? Ali ne veste, da jih je veliko naseljevalo Zemljo in spoznavalo slabosti ter hude pregrehe?

338. A poglejte jih zdaj: nimajo več nobene pomanjkljivosti, in sicer zato, ker so poslušali glas vesti, se prebudili v ljubezni in obžalovali svoje pretekle pregrehe. V tistem talilnem loncu so se očistili, da bi se dostojno povzdignili, in danes Mi služijo tako, da služijo človeštvu.

339. Njihov duh je iz ljubezni prevzel nalogo, da pomaga bližnjim, da bi popravili vse, kar so zamudili, ko so živeli na Zemlji, in kot božji dar so izkoristili priložnost, da posejejo seme, ki ga prej niso posejali, ter odpravijo vsako nepopolno delo, ki so ga storili.

340. Zato zdaj z začudenjem doživljate njihovo ponižnost, potrpežljivost in krotkost, in občasno ste jih videli trpeti zaradi njihovega popravljanja. Toda njihova ljubezen in spoznanje, ki sta večja od ovir, na katere naletijo, premagata vse, in pripravljeni so iti do žrtvovanja. (354, 14–15)

341. Ali slutite duhovni dom, ki ste ga zapustili, da bi prišli na zemljo? »Ne, Učitelj,« mi pravite, »ničesar ne slutimo, niti se ničesar ne spominjamo.«

342. Da, ljudstvo, minilo je že toliko časa, odkar ste se oddaljili od čistosti in nedolžnosti, da si niti ne morete predstavljati tistega mirnega bivanja, tistega stanja blaginje.

343. A zdaj, ko ste usposobljeni, da slišite glas Duha in od njega prejemate njegova razodetja, je za vas dosegljiva pot, ki tiste, ki se obrnejo k Meni, vodi v obljubljeno kraljestvo.

344. To ni tisti raj miru, iz katerega so odšli »Prvi«, ampak tisti neskončni svet Duha, svet modrosti, raj resnične duhovne blaženosti, nebesa ljubezni in popolnosti. (287, 14–15)

Razodetja Božanskega

345. Oče vseh bitij vam v tem trenutku govori. Ljubezen, ki vas je ustvarila, se čuti v vsakem, ki sliši to besedo. (102, 17)

346. Govori vam edini Bog, ki obstaja, ki ste ga imenovali Jahve, ko vam je pokazal svojo moč in vam na gori Sinaj razodel zakon; ki ste ga imenovali Jezus, ker je bila v njem moja beseda; in ki ga danes imenujete Sveti Duh, ker sem jaz Duh resnice. (51, 63)

347. Ko govorim k vam kot Oče, se pred vami odpre knjiga zakona. Ko govorim k vam kot Učitelj, je to knjiga ljubezni, ki jo pokažem svojim učencem. Ko govorim k vam kot Sveti Duh, je to knjiga modrosti, ki vas osvetljuje skozi moje nauke. Ti tvorijo eno samo učenje, saj izvirajo od enega samega Boga. (141, 19)

348. Bog je luč, ljubezen, pravičnost. Vsak, ki v svojem življenju razkriva te lastnosti, bo predstavljal in častil svojega Gospoda. (290, 1)

349. Ne pravite, da sem Bog revščine ali žalosti, ker menite, da so Jezusu vedno sledile množice bolnikov in žalostnih. Res je, da iščem bolnike, žalostne in revne, vendar to počnem zato, da jih napolnim z radostjo, zdravjem in upanjem, saj sem Bog radosti, življenja, miru in svetlobe. (113, 60)

350. Da, ljudstvo, jaz sem vaš začetek in konec, jaz sem Alfa in Omega, čeprav vam še ne sporočam ali razkrivam vseh naukov, ki jih imam pripravljene za vaš duh in ki jih boste spoznali šele, ko boste že zelo daleč od tega sveta.

351. V današnjem času vam bom razkril mnoge nove lekcije, vendar vam bom dal tisto, kar ste sposobni sprejeti, ne da bi se imeli za pomembne ali da bi se pred ljudmi obnašali s ponosno nadrejenostjo . Saj veste, da tisti, ki je ponosen na

svoja dela, jih prav s tem ponosom uniči. Zato sem vas naučil delovati v tišini, da bi vaša dela rodila sad ljubezni. (106, 46)

352. Še vedno ne morete razumeti mnogih razodetij, ki so namenjena, da postanejo del vašega znanja, in o katerih so ljudje menili, da je njihovo poznavanje pripadalo le Bogu. Takoj ko nekdo izrazi željo, da bi jih razlagal ali poskušal v njih prodreti, ga takoj imenujejo bogokletnika ali ga imajo za predrznega. (165, 10)

353. Še veliko se morate naučiti, da boste postali dovzetni za moje navdihe in moje klice. Kako pogosto zaznavate vibracije duhovnega, ne da bi lahko razumeli, kdo vas kliče! Ta »jezik« je za vas tako zmeden, da ga ne morete razumeti in duhovne manifestacije na koncu pripisujete halucinacijam ali materialnim vzrokom. (249, 24)

354. Ne čudite se, da – čeprav sem Gospod vsega ustvarjenega – se pojavljam med vami in prosim za ljubezen. Jaz sem Bog krotkosti in ponižnosti. Ne hvalim se s svojo veličino, ampak raje skrivam svojo popolnost in veličastvo, da bi se približal vašim srcem. Če bi Me videli v vsej moji slavi – kako bi jokali zaradi svojih pregrešnosti! (63, 48)

355. Čutite Me zelo blizu; dokaze za to vam dajem v težkih trenutkih vašega življenja. Moja želja je bila, da bi v svojih srcih pripravili moje bivališče, da bi v njem čutili mojo prisotnost.

356. Kako to, da Me ne morete čutiti, čeprav sem v vas? Nekateri Me vidijo v naravi, drugi Me čutijo le onkraj vsega materialnega, toda resnično, pravim vam, da sem v vsem in povsod. Zakaj Me vedno iščete zunaj sebe, če sem tudi v vas? (1, 47–48)

357. Tudi če na svetu ne bi bilo religij, bi zadostovalo, da se osredotočite na dno svojega bitja, da bi našli mojo prisotnost v svojem notranjem templju.

358. Prav tako vam pravim, da bi zadostovalo, da opazujete vse, kar vam ponuja življenje, da bi v njem odkrili knjigo modrosti, ki vam nenehno kaže svoje najlepše strani in najgloblja učenja.

359. Takrat boste razumeli, da ni prav, da svet zaide na napačno pot, medtem ko nosi pravo pot v svojem srcu, niti da tavajo v temi nevednosti, čeprav živijo sredi toliko svetlobe. (131, 31-32)

360. Danes se moj univerzalni jezik sliši pri vseh, da jim reče: Čeprav sem v vsakem od vas, naj nihče ne reče, da Bog obstaja le v človeku, kajti v Bogu so bitja in vse ustvarjeno.

361. Jaz sem Gospod, vi pa njegova bitja. Ne želim vas imenovati služabniki, ampak otroci; vendar spoznajte, da stojim nad vsem. Ljubite mojo voljo in upoštevajte moj zakon, zavedajte se, da v mojih odredbah ni mogoča nobena nepopolnost niti napaka. (136, 71-72)

362. Ustvaril sem vas, da bi vas ljubil in se počutil ljubljenega.
Potrebujete Me prav tako, kot jaz potrebujem vas. Kdor trdi, da vas ne potrebujem, ne govori resnice. Če bi bilo tako, vas ne bi ustvaril, niti ne bi postal človek, da bi vas rešil s tistim žrtvovanjem, ki je bilo velik dokaz ljubezni; lahko bi vas pustil propasti.

363. Vendar morate spoznati, da je, če se hranite z mojo ljubeznijo, pravično, da isto darujete svojemu Očetu, kajti vedno vam ponavljam: »Žejen sem, žejen sem vaše ljubezni.« (146, 3)

364. Kako lahko verjamete, da manj ljubim tistega, ki bolj trpi? Kako lahko svojo bolečino razumete kot znak, da vas ne ljubim? Če bi le razumeli, da sem prišel prav zaradi ljubezni do vas! Ali vam nisem rekel, da je pravični že rešen in da zdrav ne potrebuje zdravnika? Če se počutite bolni in se pri samopregledu v luči svoje vesti spoznate kot grešniki, bodite prepričani, da ste tisti, ki sem jih prišel iskat.

365. Če verjamete, da je Bog včasih prelival solze, potem to gotovo ni bilo zaradi tistih, ki se veselijo njegovega nebeškega kraljestva, ampak zaradi tistih, ki so zmedeni ali jokajo. (100, 50–51)

366. Moja očetova hiša je pripravljena za vas. Ko pridete k njemu, se boste v resnici veselili nje. Kako bi lahko oče živel v kraljevski dvorani in užival v okusnih jedeh, če ve, da njegovi lastni otroci stojijo kot berači pred vrati njegove lastne hiše? (73, 37)

367. Spoznajte zakon, ljubite dobro, spremenite ljubezen in usmiljenje v dejanja, podarite svojemu duhu sveto svobodo, da se povzdigne v svojo domovino, in ljubili Me boste.

368. Hočete popoln vzor, kako morate ravnati in kakšni morate biti, da pridete k Meni? Vzemite si Jezusa za vzor, ljubite Me v njem, iščite Me skozi njega, pridite k Meni po njegovih božanskih stopinjah.

369. Vendar Me ne smete ljubiti v njegovi telesni podobi ali na njegovi sliki, niti ne smete izvrševanja njegovih naukov nadomestiti z obredi ali zunanjimi oblikami, ker boste sicer večno ostali v svojih razlikah, v svojem sovraštvu in fanatizmu.

370. Ljubite Me v Jezusu, vendar v njegovem duhu, v njegovem nauku, in izpolnili boste večni zakon; kajti v Kristusu so združene pravičnost, ljubezen in modrost v enotnost, s čimer sem človeštvu razodel obstoj in vsemogočnost njegovega duha. (1, 71-72)

Človek in njegovo poslanstvo

371. Že dolgo se ne opirate več name, ne veste več, kaj v resnici ste, ker ste dopustili, da v vaši biti mirujejo neizkoriščene številne lastnosti, sposobnosti in darovi, ki jih je v vas položil vaš Stvarnik. Spite glede duše in duha, prav v njunih duhovnih lastnostih pa leži prava veličina človeka. Živite kot bitja, ki

so iz tega sveta, ker v njem nastajajo in propadajo. (85, 57)

372. Mojster vas spraševuje, o ljubljeni učenci: Kaj je vaše na tem svetu? Vse, kar imate, vam je dal Oče, da ga uporabljate na svoji poti po zemlji, dokler bije vaše srce. Ker vaš duh izhaja iz moje božanskosti, ker je dih nebeškega Očeta, ker je inkarnacija atoma mojega duha, ker je tudi vaše telo oblikovano po mojih zakonih in sem vam ga zaupal kot orodje vašega duha, vam nič ne pripada, ljubljeni otroci. Vse ustvarjeno pripada Očetu, in On vas je začasno naredil za lastnike tega. Spomnite se, da je vaše materialno življenje le korak v večnosti, je žarek svetlobe v neskončnosti, in zato morate paziti na to, kar je večno, kar nikoli ne umre, in to je duša. (147, 8)

373. Duh naj vodi razum, razum pa, ki ga vodi le srce, ki hrepeni po človeški veličini, naj ne vlada vašemu življenju.

374. Razmislite: če se želite pustiti voditi temu, kar narekuje vaš razum, ga boste preobremenili in ne boste presegli tistega, kar mu dopuščajo njegove skromne moči.

375. Povem vam: če želite vedeti, zakaj ste se počutili navdihnjeni, da storite dobro, in zakaj vaše srce gori od ljubezni do bližnjega, dopustite, da vaš duh vodi vaše srce in vaše razumske moči. Takrat boste presenečeni nad močjo svojega Očeta. (286, 7)

376. Pravilno je, da Duh razkriva modrost človeškemu razumu, in ne, da razum daje Duhu »luč«.

377. Mnogi ne bodo razumeli tega, kar vam tu govorim, in sicer zato, ker ste že dolgo časa izkrivljali red svojega življenja. (295, 48)

378. Vedite, učenci, da duhovnost omogoča vesti, da se izrazi z večjo jasnostjo, in kdor sliši ta modri glas, se ne bo dal zavesti.

379. Seznanite se z vestjo, to je prijateljski glas, to je luč, skozi katero Gospod prepušča svojo luč – bodisi kot Oče, kot Učitelj ali kot Sodnik. (293, 73–74)

380. Bodite vztrajni pri ponavljajočem branju moje besede. Kot nevidno dleto bo prevzela nalogo, da zgladi ostre robove vašega značaja, dokler ne boste pripravljeni, da se spopadete z najtežjimi težavami svojih bližnjih.

381. Pri njih boste odkrili trpljenje, potrebo po pokori in dolžnost popravljanja krivic, katerih vzroki so lahko zelo različni. Nekateri nimajo posebej težko razumljivega izvora, nasprotno pa bodo drugi, ki jih boste lahko razjasnili le z intuicijo, razodetjem in jasnovidnostjo, da bi svoje bližnje osvobodili težkega bremena.

382. Te duhovne darove bodo povzročile tisti čudež le, če bo tisti, ki jih uporablja, navdihnjen z ljubeznijo do svojega bližnjega. (149, 88)

383. Zakaj ljudje govorijo o »nadnaravnem«, čeprav je vse v Meni in v mojem delu naravno? Ali niso morda »nadnaravna« prav zla in nepopolna dela ljudi, saj bi bilo naravno, da bi vedno delovali dobro,

glede na Tistega, iz katerega so izšli, in lastnosti, ki jih imajo in nosijo v sebi? V Meni ima vse preprosto in globoko razlago, nič ne ostane v temi.

384. Vse tisto, česar ne razumete ali kar obdaja skrivnost, imenujete »nadnaravno«. Toda takoj, ko bo vaša duša s svojimi zaslugami dosegla povzdignjenje in bo videla ter odkrila tisto, česar prej ni mogla videti, bo ugotovila, da je vse v stvarstvu naravno.

385. Če bi človeštvu pred nekaj stoletji napovedali napredek in odkritja, ki jih bo človek dosegel v današnjem času, bi celo znanstveniki dvomili in takšna čudežna dela obravnavali kot nadnaravna. A danes, ko ste se razvili in korak za korakom sledili napredku človeške znanosti, jih obravnavate kot naravna dela, čeprav jih občudujete. (198, 11 12)

386. Moram vam reči: ne verjemite, da duša nujno potrebuje človeško telo in življenje v svetu, da se lahko razvija. Vendar pa so lekcije, ki jih prejme v tem svetu, vendarle v veliko korist za njeno izpopolnjevanje.

387. Telo pomaga duši v njenem razvoju, v njenih izkušnjah, pri njenem pokoru in v njenih bojih; to je naloga, ki ji pripada, in to lahko najdete potrjeno v tem razodetju moje božanskosti skozi človeka, pri katerem uporabljam njegov možgan in ga uporabljam kot sprejemnik za posredovanje mojega sporočila. Razumite, da ni le duša namenjena duhovnemu ( ), ampak da je tudi najmanjše v materialnem ustvarjeno za duhovne cilje.

388. Vaši duši namenjam spodbudo k razmišljanju in poziv, naj se dvigne nad vpliv materialnega, ki jo obvladuje, in naj s pomočjo daru intuicije svojo luč usmeri v srce in razum.

389. Moja luč pomeni za vašo dušo pot k osvoboditvi, moje učenje ji ponuja sredstva, da se povzdigne nad človeško življenje in postane vodja vseh svojih del, gospodarica svojih čustev in ne sužnja nizkih strasti niti žrtev slabosti in stisk. (78, 12–15)

390. Kdo razen mene je sposoben vladati v dušah in določati njihovo usodo? Nihče. Kdor je torej v želji po vladanju poskušal zavzeti mesto svojega Gospoda, si ustvarja kraljestvo, ki ustreza njegovim nagnjenjem, muham, želji po moči in nečimrnosti – kraljestvo materije, nizkih strasti in neplemenitih čustev.

391. Vesti ne morete zatirati, kajti v njej je popolna pravičnost. V dušah ima nad plemenitimi čustvi moč le čistost, le dobro jih gane – z eno besedo: dušo hrani le resnica in dobro. (184, 49–50)

392. Ker sem vse ustvarjeno na zemlji oblikoval za osvežitev človeka, ga vedno uporabljajte v svojo korist. Ne pozabite pa, da je v vas glas, ki vas opozarja na meje, znotraj katerih smete uporabljati vse, kar vam ponuja narava, in temu notranjemu glasu morate poslušati.

393. Tako kot si prizadevate za svoj telo za dom, zaščito, preživetje in zadovoljstvo, da bi si olajšali življenje, tako morate tudi duši zagotoviti tisto, kar potrebuje za svoje dobro počutje in svoj vzpon.

394. Če jo privlačijo višji svetovi, kjer je njen pravi dom, naj se dvigne. Ne zadržujte je, saj Me išče, da bi se nahranila in okrepila. Povem vam: vsakič, ko ji dovolite, da se na ta način osvobodi, se bo srečna vrnila v svojo telesno ovojnico. (125, 30)

395. Duša hoče živeti, hrepeni po svoji nesmrtnosti, hoče se očistiti in prečistiti, lačna je znanja in žejna ljubezni. Pustite ji, da misli, čuti in deluje, dovolite ji, da del časa, ki ga imate na voljo, porabi zase, da se v njem izrazi in se okrepči v svoji svobodi.

396. Od vsega, kar ste tukaj na svetu, bo po tem življenju ostala le vaša duša. Naj zbira vrline in zasluge ter jih hrani v sebi , da ne bo, ko pride ura njenega osvoboditve, uboga duša pred vrati Obljubljene dežele. (111, 74–75)

397. Ne želim vam več pokore ali bolečin; želim, da duše vseh mojih otrok, tako kot zvezde krasijo nebesni svod, s svojo svetlobo osvetljujejo moje kraljestvo in napolnjujejo srce vašega Očeta z radostjo. (171, 67)

398. Moja beseda bo spravila dušo s telesom, saj med njima že dolgo vlada sovraštvo, da boste spoznali, da je vaše telo, ki ste ga imeli za oviro in skušnjavo na poti razvoja duše, lahko najboljše orodje za izpolnjevanje vaših nalog na zemlji. (138, 51)

399. Poskrbite, da med dušo in telesno ovojnico vlada harmonija, da boste lahko z lahkoto izpolnjevali moja navodila. Telo na ljubeč način podredite, uporabite strogost, če je to potrebno. Pazite pa, da vas fanatizem ne zaslepi, da pri tem ne ravnate kruto z njim. Iz svojega bitja oblikujte eno samo voljo. (57, 65)

400. Ne pravim vam le, da morate očistiti svojo dušo, ampak tudi, da morate okrepiti svoje telo, da bodo nove generacije, ki izhajajo iz vas, zdrave in da bodo njihove duše lahko izpolnile svojo težko nalogo. (51, 59)

401. Želim, da ustvarite domove, ki verujejo v edinega Boga – domove, ki so svetišča, v katerih se vadijo ljubezen, potrpežljivost in samozanikanje.

402. V njih morate biti učitelji otrok, ki jih morate obdajati z nežnostjo in razumevanjem, nad katerimi morate bditi, tako da z zanimanjem spremljate vse njihove korake.

403. Podarite svojo ljubezen tako tistim, ki so obdarjeni z lepoto, kot tudi tistim, ki so na videz grdi. Lep obraz ni vedno odraz enako lepe duše. Nasprotno pa se lahko za tistimi bitji navidezne grdosti skriva duša, polna kreposti, ki jo morate visoko ceniti. (142, 73)

404. Resno pomislite na generacije, ki bodo prišle za vami, pomislite na svoje otroke. Tako kot ste jim dali telesno bivanje, imate tudi dolžnost, da jim daste duhovno življenje –

tisto, ki je vera, krepost in duhovnost. (138, 61)

405. Varujte krepost svojih družin in mir svojih domov. Poglejte, kako lahko tudi najrevnejši postanejo lastniki tega zaklada.

406. Spoznajte, da je človeška družina utelešenje Duhovne družine: v njej moški postane oče, s čimer je resnično podoben svojemu Nebeškemu Očetu. Ženska s svojim materinskim srcem, polnim nežnosti, je podoba ljubezni Božanske Matere, in družina, ki jo skupaj tvorita, je utelešenje Duhovne družine Stvarnika.

407. Dom je tempelj, v katerem se lahko najbolje naučite izpolnjevati moje zakone, če so bili starši pripravljeni delati na sebi.

408. Usoda staršev in otrok je v Meni. Vendar pa morajo tako eni kot drugi drug drugemu pomagati pri njihovih nalogah in dolžnostih pokore.

409. Kako lahka bi bila križ in znosno življenje, če bi se vsi starši in otroci ljubili! Najtežje preizkušnje bi se zmanjšale z ljubeznijo in razumevanjem. Za svojo vdajo božji volji bi bili nagrajeni z mirom. (199, 72–74)

410. Preučujte duše, ki vas obdajajo, in tiste, ki prečkajo vašo življenjsko pot, da se naučite ceniti njihove vrline, sprejemati sporočilo, ki vam ga prinašajo, ali jim dati tisto, kar naj od vas prejmejo.

411. Zakaj ste prezirali svoje bližnje, ki vam jih je usoda postavila na pot? Zaprli ste jim vrata svojega srca, ne da bi se naučili lekcije, ki so vam jo hoteli prinesli.

412. Pogosto ste prav tistega, ki je prinesel sporočilo miru in tolažbe za vašo dušo, odgnali od sebe, nato pa se pritožujete, ko ste svoj kelih napolnili z grenkobo.

413. Življenje prinaša nepričakovane spremembe in presenečenja, in kaj boste storili, če boste jutri morali hrepenljivo iskati tistega, ki ste ga danes arogantno odgnali od sebe?

414. Pomislite, da je mogoče, da boste morali jutri hrepenljivo iskati tistega, ki ste ga danes zavrnili in prezirali, a da bo pogosto že prepozno. (11, 26–30)

415. Kakšen lep primer harmonije vam ponuja vesolje! Sijajna nebesna telesa, ki polna življenja nihajo v prostoru, okoli katerih krožijo druga nebesna telesa. Jaz sem sijajno, božansko nebesno telo, ki dušam daje življenje in toploto; toda kako malo se jih giblje po svoji predpisani poti in kako številni so tisti, ki krožijo daleč od svoje orbite!

416. Lahko bi Mi rekli, da materialna nebesna telesa nimajo svobodne volje in da je prav ta svoboda zavedla ljudi s poti. Zato vam pravim: kako zaslužna bo borba za vsako dušo, ker se je kljub daru svobodne volje znala podrediti zakonu harmonije s svojim Stvarnikom. (84, 58)

417. Nihče, ki se imenuje učenec te duhovne nauke, naj se ne pritožuje Očetu, da je v svojem materialnem življenju reven in da mu primanjkuje

mnogih udobij, ki jih imajo drugi v izobilju, ali da trpi pomanjkanje in stisko v . Te pritožbe izhajajo iz materialne narave, ki ima, kot veste, le eno samo obstoj.

418. Vaša duša nima pravice tako govoriti svojemu Očetu, niti se ne sme kazati nezadovoljna ali se pritoževati nad lastno usodo, saj so vse duše na svoji dolgi poti razvoja po Zemlji prehodile celotno lestev izkušenj, radosti in človeških zadovoljstev.

419. Že dolgo se je začela duhovna preobrazba duš; pri tem vam pomagata tista bolečina in tista revščina, ki ju vaše srce noče prenašati in trpeti. Vsako duhovno in materialno dobro ima pomen, ki ga morate spoznati, da ne bi niti enemu niti drugemu odrekali vrednosti. (87, 26 27)

420. Vsak človek, vsako bitje ima dodeljeno mesto, ki ga ne sme zapustiti; prav tako pa ne sme zavzeti mesta, ki mu ne pripada. (109, 22)

421. Zakaj se bojite prihodnosti? Ali hočete pustiti neizkoriščene vse izkušnje, ki jih je vaša duša nabrala v preteklosti? Ali hočete zapustiti posevke, ne da bi poželi pridelek? Ne, učenci. Pomnite, da nihče ne more spremeniti svojega usoda, lahko pa odloži uro svojega zmagoslavja in poveča trpljenje, ki je tako ali tako prisotno na vsaki poti. (267, 14)

422. Očetovo kraljestvo je dediščina vseh otrok, to milost pa je mogoče doseči le z velikimi zaslugami duše. Želim, da ne mislite, da je nemogoče doseči milost, ki vas približuje Meni.

423. Ne bodite žalostni, če v mojih besedah slišite, da boste v »Obljubljeno deželo« prišli le z velikimi napori in trpljenjem. Veselite se, kajti kdor usmeri svoje življenje v ta cilj, ne bo doživel razočaranj niti se ne bo počutil prevaran. Njemu se ne bo zgodilo to, kar se zgodi mnogim, ki stremijo k slavi sveta in je po mnogih naporih vendarle ne dosežejo ali pa jo sicer dosežejo, a kmalu doživijo trpljenje, ko vidijo, kako se izgublja, dokler od nje ne ostane nič več. (100, 42–43)

424. Dajem vam ključe, da odprete vrata k vaši večni blaženosti. Ti ključi so ljubezen, iz katere izvirajo usmiljenje, odpuščanje, razumevanje, ponižnost in mir, s katerimi naj hodite skozi življenje.

425. Kako veliko je sreča vašega duha, ko ima oblast nad materijo in se veseli v luči Svetega Duha! (340, 56-57)

426. Ta zemlja, ki je v onostranstvo vedno pošiljala žetev bolnih, utrujenih, vznemirjenih, zmedenih duš ali takih, ki so bile le malo zrele, Mi bo kmalu prinesla sadove, vredne Moje ljubezni.

427. Bolezen in bolečina bosta vedno bolj izginjali iz vašega življenja, če boste vodili zdravo in vzvišeno življenje. Ko bo prišla smrt, vas bo našla pripravljene na potovanje v duhovno domovino. (117, 24-25)

428. Ne obupajte, o duše, ki jim posebej naslavljam svojo besedo.

Vztrajajte na moji poti in spoznali boste mir. Resnično, pravim vam, vsi ste namenjeni, da doživite blaženost. Ne bi bil vaš Oče, če ne bi bili ustvarjeni, da z menoj delite nebeško kraljestvo.

429. A ne pozabite: da bi bila vaša blaženost popolna, je potrebno, da korak za korakom prispevate svoje zasluge, da se bo vaša duša počutila vredna te božanske nagrade.

430. Spoznajte, da vam stojim ob strani, da vas spremljam na celotni poti. Imejte polno zaupanje vame, v zavesti, da je moja naloga združena z vašo, in moja usoda z vašo! (272, 61)

Slabe lastnosti, prekrški, zablode

431. Razumite moje učenje, da ne boste v svojem življenju storili še več napak; kajti vsaka krivica, ki jo povzročite svojim bližnjim, bodisi z besedami bodisi z dejanji, bo neizbrisna spomin v vaši vesti, ki vam bo neizprosno očitala.

432. Še enkrat vam pravim, da ste vsi potrebni, da se izpolni božanski načrt in da se konča tako velika duševna stiska med ljudmi.

433. Dokler obstaja sebičnost, bo obstajala tudi bolečina. Spremenite svojo brezbrižnost, svoj egoizem in svoje preziranje v ljubezen, v sočutje, in doživeli boste, kako kmalu bo k vam prišel mir. (11, 38–40)

434. Iščite svoj napredek v človeškem življenju, vendar se nikoli ne pustite obvladati pretiranemu ambicioznosti; kajti takrat boste izgubili svojo svobodo in materializem vas bo zasužnil. (51, 52)

435. Odpuščam vam vaše pregrehe, a hkrati vas popravljam, da bi iz svojih src izgnali sebičnost, ker je to ena od slabosti, ki dušo najbolj potegnejo navzdol.

436. Nagovarjam vas prek vesti, da se spomnite svojih dolžnosti med brati in sestrami ter na svoji poti sejte dela ljubezni in odpuščanja, kakor sem vas naučil v »Drugem času«. (300, 29)

437. Danes sta vas moč materije in vpliv sveta spremenila v egoiste. Toda materija ni večna, niti svet in njegov vpliv, in Jaz sem potrpežljivi sodnik, katerega pravičnost je gospodar življenja in časa . Ne smete soditi tistim, ki Me zanikajo, kajti takrat vas bom spoznal za bolj krive kot njih.

438. Ali sem morda dvignil svoj glas, da bi obsodil svoje rablje? Ali jih nisem blagoslovil z ljubeznijo in nežnostjo? Če bi le razumeli, da se mnogi od tistih, ki so zaradi tega prekrška začasno zašli na svetu, danes nahajajo očiščeni v duhovnem svetu! (54, 47-48)

439. Ne poskušajte razkrivati skritih čustev svojih bližnjih, kajti v vsakem bitju obstaja skrivnost, ki jo smem poznati le jaz. Če pa bi odkrili tisto, kar – ker pripada le vašemu bratu – bi moralo biti za vas sveto, tega ne razglašajte, ne trgajte tega tančice, raje jo naredite gostejšo.

440. Kolikokrat sem videl ljudi, kako so se vdirali v srce svojega brata,

dokler niso odkrili njegove moralne ali duševne ranljivosti, da bi se v tem naslajali in to takoj razglasili.

441. Nobeden od tistih, ki so tako oskrunili zasebno življenje bližnjega, naj se ne čudi, če ga bo kdo na njegovi življenjski poti razkril in zasmejal. Takrat naj ne reče, da ga meri merilo pravičnosti; kajti to bo merilo nepravičnosti, s katerim je sam meril svoje bližnje.

442. Spoštujte druge, s svojim plaščem usmiljenja pokrijte tiste, ki so bili izpostavljeni, in branite šibke pred klepetavostjo ljudi. (44, 46–48)

443. Niso vsi, ki »hodijo po ulicah in uličicah« ter govorijo o dogodkih preteklih časov in razlagajo preroštva ali pojasnjujejo razodetja, moji glasniki; kajti mnogi so ta sporočila izkoristili iz domišljavosti, iz zagrenjenosti ali iz človeškega sebičnosti, da bi žalili in sodili, da bi poniževali ali ranili, in celo da bi »ubijali«. (116, 21)

444. Vstani, človeštvo, odkrij pot, odkrij smisel življenja! Združite se, narod z narodom, ljubite se vsi! Kako tanka je pregrada, ki ločuje en dom od drugega, in vendar – kako daleč so si njihovi prebivalci! In na mejah vaših dežel – koliko pogojev se tam zahteva, da spustite tujca! Če to počnete celo med brati po človeštvu – kaj ste potem storili tistim, ki so v drugem življenju? Med njimi in vami ste spustili zaveso – če ne zaveso vašega pozabljanja, pa vsaj zaveso vaše nevednosti, ki je kot gosta megla. (167, 31)

445. Vidite tiste ljudi, ki živijo le zato, da bi zadovoljili svojo neizmerno lakoto po moči, pri tem pa se ne menijo za življenje svojih bližnjih, ne da bi spoštovali pravice, ki sem jim jih podelil jaz, njihov Stvarnik? Ali se zavedate, kako njihova dela govorijo le o zavisti, sovraštvu in pohlepu? Zato morate prav zanje moliti več kot za druge, ki niso tako potrebni svetlobe.

446. Odpustite tem ljudem vso bolečino, ki vam jo povzročajo, in jim s svojimi čistimi mislimi pomagajte, da pridejo k pameti. Ne gostite še bolj megle, ki jih obdaja; kajti ko se bodo nekoč morali odgovarjati za svoja dejanja, bom na odgovornost poklical tudi tiste, ki jim namesto molitve s svojimi zlobnimi mislimi pošiljajo le temo. (113, 30)

447. Spomnite se, da vam je bilo v Zakonu rečeno: »Ne smeš imeti drugih bogov poleg mene.« Kljub temu pa je veliko bogov, ki jih je ustvarila človeška ambicija, da bi jih častili, jim plačevali davek in jim celo žrtvovali življenje.

448. Razumite, da moja zapoved ni zastarela in da, ne da bi se tega zavedali, neprestano govori k vam skozi vest; vendar pa ljudje ostajajo pogani in malikovalci.

449. Ljubijo svoje telo, laskajo svoji domišljavosti in popuščajo svojim slabostim; ljubijo zemeljske zaklade, katerim žrtvujejo svoj mir in duhovno prihodnost. Častijo meso in pri tem včasih pridejo do

degeneracije ter v želji po užitkih celo najdejo smrt.

450. Prepričajte se sami, da ste ljubili stvari sveta bolj kot svojega Očeta. Kdaj ste se žrtvovali zame, tako da ste me ljubili v svojem bližnjem in mi služili? Kdaj žrtvujete svoj spanec ali ogrožate svoje zdravje, da bi pomagali in lajšali trpljenje, ki pestijo vaše bližnje? In kdaj ste šli do roba smrti za enega od plemenitih idealov, ki jih navdihuje moje učenje?

451. Spoznajte, da je kult, ki ga gojite z materialnim življenjem, za vas pomembnejši od čaščenja duhovnega življenja. To je razlog, zakaj sem vam rekel, da imate druge bogove, ki jih častite in jim služite bolj kot pravemu Bogu. (118, 24–26)

452. Tako ste navajeni na greh, da se vam vaše življenje zdi najbolj naravno, najbolj normalno in najbolj dopustno, pa vendar se zdi, kot da bi Sodoma in Gomora, Babilon in Rim svojo vso razuzdanost in greh prenesli na to človeštvo. (275, 49)

453. Danes živite v času duševne zmede, v kateri imenujete zlo dobro, v kateri mislite, da vidite luč tam, kjer je tema, v kateri dajete prednost nepomembnemu pred bistvenim. Toda moja vedno pripravna in pripravna usmiljenost bo pravočasno posredovala, da vas reši, in vam pokazala svetlo pot resnice – pot, od katere ste se oddaljili. (358, 30)

454. Da bi lahko zmagali v vseh preizkušnjah, delajte tisto, kar vas je učil Mojster: bedite in molite, da bodo vaši očesi vedno budni in da vas ne bo premagala skušnjava. Upoštevajte, da ima zlo velik čut za to, da vas skuša, da bi vas spravilo na kolena, vas premagalo in izkoristilo vašo šibkost. Bodite bistroumni, da boste znali odkriti, kdaj vam preži. (327, 10)

455. Resnično, pravim vam, človeštvo bo iz te teme našlo pot k svetlobi. Toda ta korak bo potekal počasi. Kaj bi se zgodilo z ljudmi, če bi v trenutku dojeli vse zlo, ki so ga povzročili? Nekateri bi izgubili razum, drugi bi si vzeli življenje. (61, 52)

Očiščenje in duhovno preporod človeštva

456. Pozabili ste na zakon in čakali, da vas naravne sile spomnijo na mojo pravičnost: orkani, reke, ki prestopajo bregove, potresi, suše, poplave so klici, ki vas prebudijo in vam govorijo o moji pravičnosti.

457. Kakšen drug sad mi lahko človeštvo v tem času ponudi kot sad nesoglasja in materializma? Tudi to ljudstvo, ki je leta in leta poslušalo moje nauke, mi ne more prinesti žetve, ki bi mi bila všeč. (69, 54-55)

458. Ali ne slišite klicov pravičnosti? Ali ne vidite naravnih sil, kako pustošijo po eni pokrajini za drugo? Ali mislite, da bi bilo – če bi živeli krepostno življenje – potrebno, da se moja pravičnost na tak način čuti? Resnično, pravim vam, da ne bi bilo razloga, da se očistite, če bi vas našel čiste. (69, 11)

459. Čeprav se vam trenutno zdi nemogoče ustvariti mir v človeštvu, vam pravim, da bo mir nastal, in še več: da bo človek živel v duhovnosti.

460. Svet bo pred prihodom tega časa utrpel veliko nesreč. Toda ta trpljenja bodo v korist človeštva, tako v zemeljskem kot v duhovnem smislu. To bo kot »do tu in ne dlje« za nebrzdan tek zla, sebičnosti in poželenja užitkov med ljudmi.

461. Na ta način bo nastalo ravnovesje; kajti sile zla ne bodo več mogle premagati sil dobrega.

462. Ker ta prečiščenje vedno zadeva najbolj občutljivo in najljubše, daje vtis kazni, ne da bi to dejansko bilo. V resnici je namreč sredstvo za rešitev duš, ki so se oddaljile od poti ali jo izgubile.

463. Kdor sodi po zemeljskih merilih, v bolečini ne more odkriti nič koristnega; kdor pa upošteva, da ima dušo, ki bo živela večno, iz iste bolečine pridobi luč, trdnost in obnovo.

464. Če razmišljate duhovno – kako lahko potem verjamete, da je bolečina zlo za človeštvo, če prihaja od Boga, ki je v celoti ljubezen?

465. Čas mineva in prišel bo trenutek, ko se bodo začele pojavljati tiste velike preizkušnje in bo iz sveta izginil tudi zadnji ostanek miru, ki se ne bo vrnil, dokler človeštvo ne bo našlo poti mojega zakona in prisluhnilo tistemu notranjemu glasu, ki mu bo neprestano govoril: Bog živi! Bog je v vas! Spoznajte ga, občutite ga, spravite se z njim!

466. Takrat se bo spremenil vaš način življenja. Sebičnost bo izginila in vsak bo koristen drugemu. Ljudje se bodo zgledovali po moji pravičnosti, da bi ustvarili nove zakone in vladali narodom z ljubeznijo. (232, 43 47)

467. Tudi v materialnem svetu boste doživeli preobrazbo: reke bodo bogate z vodo, neplodna polja bodo rodovitna, naravne sile se bodo vrnile na svoje običajne poti, ker bo med človekom in Bogom, med človekom in božjimi deli, med človekom in zakoni, ki jih je določil Stvarnik življenja, vladala harmonija. (352, 65)

468. Ne skrbite, ljubljeni priče. Naj vam napovem, da bo to materialistično človeštvo, ki je tako dolgo verjelo le v tisto, kar se ga dotika, kar vidi in kar razume s svojim omejenim razumom, ter v tisto, kar dokazuje s svojo znanostjo, postalo duhovno in sposobno, da Me vidi s svojim duhovnim pogledom in išče resnico. (307, 56)

469. Če bi bili duhovno pripravljeni, bi v neskončnosti lahko videli množice duhovnih bitij, ki bi pred vašim pogledom izgledale kot neizmerno velika, bela oblak, in ko bi se od nje ločili glasniki ali poslanci, bi jih videli, kako se vam približujejo kot iskrice svetlobe.

470. Vaš duhovni pogled še ni prodoren, zato moram z vami govoriti o onostranstvu, o vsem tistem, česar še ne morete videti. A pravim vam, prišel bo čas, ko boste vsi vidci in se boste veselili tistega

čudovitega življenja, ki se vam trenutno zdi oddaljeno, a v resnici vibrira blizu vas, vas obdaja in osvetljuje, vas navdihuje in neprestano trka na vaša vrata. (71, 37–38)

471. Občutljivost, intuicija, razodetje, preroštvo, navdih, jasnovidnost, dar, notranja beseda – vse to in še druge darove bodo izhajale iz Duha , in skozi njih bodo ljudje potrdili, da se je za človeštvo začela nova doba.

472. Danes dvomite v obstoj teh duhovnih darov, ker jih nekateri skrivajo pred svetom, saj se bojijo njegovega mnenja; jutri pa bo njihovo posedovanje postalo najbolj naravna in najlepša stvar.

473. V tem »Tretjem času« prihajam k vam, ker ste bolni na telesu in duši. Zdrav ne potrebuje zdravnika, niti pravični ne potrebujejo očiščenja. (80, 5-6)

474. Danes še potrebujete duhovnike, sodnike in učitelje. Toda ko bo vaša duhovna in moralna raven enkrat visoka, teh opor ne boste več potrebovali, niti teh glasov. V vsakem človeku bo sodnik, duhovnik, učitelj in oltar. (208, 41)

XVI. Prerokbe in prilike, tolažba in obljuba

Poglavje 64 – Prerokbe

Izpolnitev starih in novih preroštev

1. Kar so preroki oznanjali, se bo v tem času izpolnilo. Moja nova beseda bo dosegla filozofe in teologe, mnogi se bodo nad njo posmehovali, drugi pa se bodo zgražali. A medtem ko se bo to dogajalo, bodo njihove začudene oči videle izpolnitev preroštev, ki sem vam jih zdaj napovedal. (151, 75)

2. Tisti preroki iz preteklih časov niso prejeli nobene pravne pooblastitve ali pooblastila na zemlji, niso bili prisiljeni podrediti se kakršni koli avtoriteti in so se osredotočali le na to, da so ubogali ukaze svojega Gospoda, ki je svojo besedo položil na usta tistih, ki jih je izbral.

3. Polni vere in poguma jih ni nič odvrnilo od njihove naloge, da ljudstvo poučijo o mojem zakonu in ga odvrnejo od verskega fanatizma, tako da so mu približali ravnodušnost in zmote duhovnikov. (162, 7-8)

4. Človeštvo, se ti zdi bolečina, bedo in kaos, ki te obdajajo v tem času, nepredvidljivi?

5. Če ste presenečeni, je to zato, ker vas moje prerokbe ne zanimajo in se niste pripravili.

6. Vse je bilo predvideno in vse je bilo napovedano, vendar vam je manjkala vera in zdaj zaradi tega pijete zelo grenak kelih.

7. Tudi danes prerokujem skozi človeški razum. Nekatere prerokbe se bodo kmalu izpolnile, druge šele v daljnih časih.

8. To ljudstvo, ki jih sliši, ima veliko odgovornost, da jih razglasi človeštvu. Kajti vsebujejo luč, ki ljudem razjasni resničnost, v kateri živijo, da bi se v svojem divjem teku proti prepadu ustavili. (276, 41–42)

9. Veliko tega, kar sem vam v tem času povedal, so preroštva, ki se nanašajo enkrat na bližnjo, drugič pa na prihodnjo prihodnost. Zato mnogi ljudje temu božanskemu sporočilu ne želijo pripisati pomena.

10. Vendar bo ta beseda polna svetlobe oživela med ljudmi prihodnjih časov, ki bodo v njej prepoznali in odkrili velika razodetja, katerih natančnost in popolnost bodo znanstvenike osupnila. (216, 13)

Velika preroška beseda z dne 10. januarja 1945, proti koncu druge svetovne vojne

11. V tem trenutku govorim narodom zemlje. Vsi imajo mojo luč; z njo naj razmislijo o tem, da so si drznili razpolagati z življenjem, kot da bi bili njegovi lastniki.

12. Resnično, pravim vam, vaša uničenost in vaša bolečina sta pri mnogih vzbudili globoko kesanje in prebudili k luči milijone ljudi, ki Me iščejo in kličejo, in od njih se k Meni dviga jok, ki sprašuje: »Oče, ali se vojna leta 1945 morda ne bo končala in ali ne boš posušil naših solz ter nam prinesel mir?«

13. Tukaj sem med vami, o vi sedem narodov! 808 Poglavje 64 Sedem glav, ki ste se pred menoj dvignili na svetu!

14. ANGLIJA: Razsvetljujem te, moja pravičnost te bo še težko doletela; vendar ti dajem moč, se dotaknem tvojega srca in ti rečem: Tvoje zahteve po moči bodo padle, tvoje bogastvo ti bo odvzeto in ne bo dano nikomur.

15. NEMČIJA: V tem trenutku kaznujem tvoj ponos in ti pravim: Pripravi se, kajti tvoje potomstvo ne bo propadlo. Prosil si Me za nove dežele, toda ljudje so se vmešavali v Moje visoke sklepe. Upogibam tvoj vrat in ti pravim: Sprejmi Mojo moč in zaupaj, da te bom rešil.

16. A če ne boš zaupal vame in se boš prepustil svojemu ponosu, boš sam in suženj sveta. A to ni moja volja, kajti zdaj je čas, ko strmoglavljam gospodarje in osvobajam sužnje in ujetnike. Vzemi mojo luč in se ponovno vzpostavi.

17. RUSIJA: Moj duh vidi vse. Svet ne bo tvoj. Jaz bom tisti, ki bo vladal nad vami vsemi. Ne boš mogel izbrisati mojega imena, kajti Kristus, ki govori k tebi, bo vladal nad vsemi ljudmi. Osvobodi se materializma in se pripravi na novo življenje, kajti če se to ne bo zgodilo, bom zlomil tvoj ponos. Podarjam ti svojo luč.

18. ITALIJA: Nisi več gospodar, kakor si bil v preteklih časih; danes so te uničili posmeh, suženjstvo in vojna. Zaradi tvojega propada doživljaš veliko prečiščenje. Vendar ti pravim: Obnovi se, odpravi svoj fanatizem in malikovanje ter priznaj Me kot najvišjega Gospoda. Izlil bom na tebe nove navdihe in luč. Vzemi

moj zdravilni balzam in odpusti drug drugemu.
19. FRANCIJA: Pred mene prinašaš svojo bolečino. Tvoje jokanje seže do mojega visokega prestola. Sprejemam te. Nekoč si se povzdignil v Gospoda, zdaj mi kažeš le verige, ki jih vlečeš s seboj.
20. Nisi niti bedel niti molil. Predal si se telesnim užitkom in zmaj te je ujel za plen.
21. A jaz te bom rešil, ker do mene segajo tožbe tvojih žensk in jok otrok. Rešiti se hočeš, in jaz ti podajam roko. A resnično, pravim ti: bedi, moli in odpuščaj!
22. ZDRUŽENE DRŽAVE: V tem trenutku sprejemam tudi tebe. Gledam tvoje srce – ni iz kamna, ampak iz kovine, iz zlata. Tvoj kovinski možgan vidim otrdel. Pri tebi ne najdem ljubezni, ne odkrivam duhovnosti. Vidim le megalomansko domišljavost, ambicije in pohlep.
23. »Le tako nadaljuj«, toda vprašam te: Kdaj bo moje seme pri tebi pognalo globoke korenine? Kdaj boš podrl svojega »zlato tele« in svoj »Babilonski stolp«, da bi namesto tega postavil pravi Gospodov tempelj?
24. Dotaknem se vaših vest, od prve do zadnje, in vam odpuščam. Osvetljujem vas, da v najtežji uri, ko bo preizkušnja dosegla vrhunec, vaš um ne bo zamegljen, ampak bo jasno razmišljal in se spominjal, da stojim nad vami.
25. Dajem ti luč, moč in oblast. Ne vmešavaj se v moje visoke sklepe, kajti če ne boš ubogal mojih navodil ali boš prestopil mejo, ki jo postavim, te bodo doletele bolečina, uničenje, ogenj, kuga in smrt.
26. JAPONSKA: Sprejemam te in govorim k tebi. Vstopil sem v tvoje svetišče in vse si ogledal. Ne želiš biti zadnji, vedno si hotel biti prvi. A resnično ti pravim: to seme mi ni všeč.
27. Potrebno je, da izprazniš kelih trpljenja, da se tvoje srce očisti. Potrebno je, da se tvoj »jezik«* pomeša z drugimi »jeziki«. Potrebno je, da se ti svet približa. Ko bo svet pripravljen in očiščen, ti bo prinesel seme, ki mu ga bom izročil. Kajti ne vidim nikogar, ki bi bil pripravljen. Pri tebi ne vidim duhovnega semena moje božanskosti. Vendar bom utrl pot. * S tem je v smislu mišljeno način mišljenja in svet predstav, ki ga vpliva in sooblikuje jezik.
28. Kmalu bo po vsem svetu vladal kaos svetovnih nazorov, zmeda znanosti in teorij. A po tem kaosu bo luč prišla k tebi. Vse vas pripravljam in vam odpuščam ter skrbim, da boste stopili na pravo pot.
29. Ko bo prišel čas in bo mir prišel med narode, ne bodi uporniški, ne vmešavaj se v moje visoke sklepe in ne upiraj se moji volji. Ko bodo narodi sklenili mir, jim ne smeš udariti v hrbet, kajti takrat bom nad tebe spustil svojo sodbo.
30. Sedem narodov! Sedem glav! Oče vas je sprejel. Pred vami, pod vašo vladavino, stoji svet. Vi ste mi odgovorni zanje!

31. Naj bo luč »Knjige sedmih pečatov« prisotna v vseh narodih, da se ljudje pripravijo, kakor je moja volja. Moj mir naj bo z vami! (127, 50–65)

Vojne in naravne nesreče — znamenja na nebu

32. Isti svet, v katerem trenutno živite, je bil dolgo časa bojišče. Vendar človeku ni zadostovala ogromna izkušnja, ki so mu jo zapustili njegovi predniki – grenka in boleča izkušnja, ki leži pred ljudmi tega časa kot knjiga, odprta s pomočjo vesti.

33. Toda srca ljudi so pretrda, da bi sprejela ta sadež izkušenj, ki je kot svetlobna zapuščina. Edino, kar so od svojih prednikov podedovali, je sovraštvo, ponos, zamera, pohlep, ošabnost in maščevanje, ki so jim bili preneseni v krvi. (271, 65)

34. Upoštevajte, da je čas sodbe; kajti resnično, pravim vam, vsak prekršek bo odplačan. Zemlja sama bo zahtevala odgovornost za slabo rabo, ki jo je človek naredil z njo in njenimi naravnimi kraljestvi.

35. Vse, kar je bilo uničeno, vas bo poklicalo na odgovornost in s tem ljudem dalo spoznati, da jih je Stvarnik ustvaril z ljubeznivimi nameni in da prav tista edina volja, ki bi jih lahko uničila, zanje skrbi, jih varuje in blagoslovi. (180, 67)

36. Predajam vam to sporočilo, ki ga morate posredovati čez morja. Moja beseda naj prečka Stari kontinent in doseže tudi Izraelce, ki so se vrgli v bratomorni boj za košček zemlje, ne da bi se zavedali bednosti svoje duše.

37. Ne morete si predstavljati preizkušnje, ki jo bo svet prestal. Vsi pričakujejo mir, toda ta bo prišel šele potem, ko bodo naravne sile dale pričevanje o Meni. (243, 52)

38. Moje naravne sile se bodo sprostile in opustošile cele pokrajine. Znanstveniki bodo odkrili nov planet in »zvezdni dež«* bo osvetlil vaš svet. Toda to ne bo prineslo nesreče človeštvu; ljudem bo le naznanilo prihod novega časa. (182, 38)

** V evangelijih je ta znamenje sodbe napovedano z besedami: »Zvezde bodo padale z neba«. Pri tem pa gre očitno za velik meteoritični dež, ki bo padel na Zemljo.*

39. Že sem vam razodel, da je moje ljudstvo razpršeno po vsem svetu, kar pomeni, da je duhovno seme posejano po vsem zemeljskem obodu.

40. Danes ste razdeljeni in se zaradi malenkosti celo prezirate med seboj. A ko vas bodo materialistična učenja grozila, da vas bodo premagala, boste vi, ki mislite in čutite z duhom, končno postali eno. Ko bo prišel ta čas, vam bom dal znamenje, da se boste lahko prepoznali – nekaj, kar boste lahko videli in slišali na enak način. Ko si boste o tem med seboj pričali, boste začudeni in rekli: »Gospod nas je obiskal.« (156, 35–36)

Prerokba o razkolu v mehiških skupnostih

41. Poslušajte Me zdaj dobro, ljudstvo, in se lotite dostojnega in resničnega izpolnjevanja Moje besede.
42. Vidim, da nosite žalost v svojih srcih, ker predvidevate, da se vse te množice ljudi ne bodo držale zakona, ki sem ga zapisal v vaše duše. Vendar vam pravim, da se bo danes, tako kot v »Prvem času«, ljudstvo razdelilo.
43. Veliko sem vam govoril in za vse označil eno samo pot. Zato vam pravim: če mi bodo nekateri moji otroci neposlušni, bo izrečena sodba nad tem ljudstvom, ko bo prišel dan, ki ga je določil vaš Oče, da se ta razglasitev konča.
44. V tem času sem prišel k vam kot osvoboditelj, pokazal sem vam pot skozi puščavo, duhovno »delo dneva« boja za osvoboditev in rešitev, in na koncu sem vam obljubil novo obljubljeno deželo, ki je mir, luč in blaženost za duha.
45. Blagor tistim, ki se odpravijo in Mi sledijo na tej poti v želji po osvoboditvi in duhovni preobrazbi, kajti nikoli se ne bodo počutili zapuščeni ali šibki v preizkušnjah, ki jim jih prinaša široka puščava.
46. Gorje pa tistim, ki kršijo vero, ki ljubijo stvari sveta bolj kot duhovno – tistim, ki še naprej vztrajajo pri svojih malikih in svojih tradicijah! V prepričanju, da Mi služijo, bodo podložniki »faraona«, ki je »meso«, materializem, malikovanje.
47. Kdor želi priti v Obljubljeno deželo, v domovino Duha, mora na svoji poti skozi svet pustiti sled dobrega.
48. Pridite po tej poti in se ne bojte. Kajti če svoje upanje polagate vame, se ne morete izgubiti. Če se bojite ali nimate zaupanja, potem vaša vera ni popolna, in pravim vam, da mora biti tisti, ki mi želi slediti, prepričan v mojo resnico. (269, 50–51)

Poglavje 65 – Prilike, tolažba in obljuba

Prilika o slabih gospodarjih

1. V želji po usmiljenju se je k neki hiši približala množica lačnih, bolnih in nagih.
2. Upravitelji hiše so jo neprestano pripravljali, da bi gostili popotnike za svojo mizo.
3. Prišel je posestnik, lastnik in gospodar tistih zemljišč, da bi prevzel predsedovanje pogostitvi.
4. Čas je mineval in potrebni so v hiši vedno našli hrano in zatočišče.
5. Nekega dne je ta gospod opazil, da je bila voda na mizi motna, da jedi niso bile zdrave in okusne ter da so bile prti omadeževane.
6. Takrat je poklical tiste, ki so bili zadolženi za pripravo mize, in jim rekel: »Ali ste videli prte, okusili jedi in pili vodo?«
7. »Da, gospod,« so odgovorili.

8. »Potem, preden to hrano daste tem lačnim, naj najprej jedo vaši otroci, in če jim je hrana všeč, jo dajte tem gostom.«
9. Otroci so vzeli kruh, sadje in vse, kar je bilo na mizi; toda okus je bil gnusen, zato je nastala nezadovoljnost in nemir, in močno so se pritoževali.
10. Tedaj je posestnik rekel tistim, ki so še čakali: »Pridite pod drevo, ker vam bom ponudil sadje iz mojega vrta in okusno hrano.«
11. Služabnikom pa je rekel: »Očistite umazano, odstranite slab okus z ustnic tistih, ki ste jih razočarali. Nimam veselja v vas, saj sem vam naročil, da sprejmete vse lačne in žejne, da jim ponudite najboljšo hrano in čisto vodo, vi pa tega niste upoštevali. Vaše delo mi ni všeč.«
12. Gospod tistih posestev je zdaj sam pripravil praznično gostijo: kruh je bil hranljiv, sadje zdravo in zrelo, voda sveža in osvežujoča. Nato je povabil tiste, ki so čakali – berače, bolnike in gobavce –, in vsi so se nasitili, njihovo veselje pa je bilo veliko. Kmalu so bili zdravi in brez trpljenja ter se odločili, da ostanejo na posestvu.
13. Začeli so obdelovati polja, postali so poljedelci, a bili so šibki in niso znali slediti navodilom tistega gospodarja. Mešali so različne vrste semen in pridelek se je pokvaril, pšenica je bila zadušena s plevelom.
14. Ko je prišel čas žetve, je prišel gospodar in jim rekel: »Kaj delate, saj sem vam naložil le upravljanje hiše, da sprejemate goste? Seme, ki ste ga posejali, ni dobro, drugi so namenjeni za obdelovanje polj. Pojdite in očistite zemljo trnjev in plevela, nato pa spet upravljajte hišo. Vodnjak je izsušen, kruh ne daje moči in sadje je grenko. Storite s tistimi, ki so na poti, kar sem jaz storil z vami. Če ste nahranili in ozdravili tiste, ki so se obrnili k vam, če ste odpravili bolečino svojih bližnjih, potem vas bom pustil počivati v moji hiši.« (196, 47–49)

Prilika o prečkanju puščave do Velikega mesta

15. Dva popotnika sta s počasnimi koraki hodila čez prostrano puščavo, noge sta ju bolele zaradi vročega peska. Odpravila sta se proti oddaljenemu mestu in le upanje, da bosta dosegla svoj cilj, jima je dajalo moč na tej težki poti; kajti kruh in voda sta se počasi iztekala. Mlajši od njiju je začel popuščati in prosil svojega tovariša, naj pot nadaljuje sam, ker ga zapuščajo moči.
16. Starejši popotnik je poskušal mlademu vliti novo upanje, rekoč mu, da bosta morda kmalu naletela na oazo, kjer bosta ponovno pridobila izgubljene moči; toda ta ni dobil novega upanja.
17. Starejši ni hotel pustiti mladeniča v tej puščavi in čeprav je bil tudi sam utrujen, je utrujenega tovariša naložil na hrbet in s težavo nadaljeval pot.
18. Ko se je mladenič spočil in premislil o naporih, ki jih je povzročal tistemu, ki ga je nosil na

ramenih, se je spustil z njegovega vratu, ga prijel za roko in tako sta nadaljevala pot.

19. Neizmerna vera je navdihnila srce starega popotnika, ki mu je dala moč, da je premagal svojo utrujenost.

20. Kot je slutil, se je na obzorju pojavila oaza, v senci katere ju je čakala svežina izvira. Končno sta prispela do nje in pila tisto osvežujočo vodo, dokler se nista napila do sitega.

21. Zaspali so v miren spanec in ob prebujanju so čutili, da je utrujenost izginila, prav tako pa niso čutili niti lakote niti žeje. V srcih so čutili mir in moč, da pridejo do mesta, ki so ga iskali.

22. Pravzaprav niso hoteli zapustiti tega kraja, a potovanje se je moralo nadaljevati. Napolnili so svoje posode s to kristalno čisto in čisto vodo ter se ponovno odpravili na pot.

23. Starec, ki je bil opora mladeniču, je rekel: »Vodo, ki jo nosimo s seboj, bomo uporabljali le zmerno. Mogoče bomo na poti srečali kakšne romarje, ki so premagani od utrujenosti, žejni ali bolni, in takrat bo treba ponuditi jim tisto, kar nosimo s seboj.«

24. Mladenič mu je ugovarjal in rekel, da bi bilo nerazumno deliti tisto, kar morda ne bo zadostovalo niti zanje same; da bi jo v takem primeru lahko prodali po ceni, ki bi jo sami določili, saj jih je pridobivanje tega dragocenega elementa stalo toliko truda.

25. Starec ni bil zadovoljen s tem odgovorom in mu je odvrnil, da morajo, če želijo imeti mir v duši, vodo deliti s tistimi, ki so v stiski.

26. Mladenič je nejevoljno rekel, da bi raje sam porabil vodo iz svoje posode, preden bi jo delil z nekom, ki bi ga srečali na poti.

27. Spet se je izpolnila slutnja starca, saj so pred seboj zagledali karavano moških, žensk in otrok, ki se je izgubila v puščavi in je bila na robu propada.

28. Dobri starec je pohitel k tem ljudem in jim dal piti. Izčrpani so se takoj počutili okrepljeni, bolniki so odprli oči, da bi se zahvalili temu popotniku, otroci pa so nehali jokati od žeje. Karavana se je dvignila in nadaljevala pot.

29. V srcu plemenitega popotnika je vladal mir, medtem ko je drugi, ko je videl, da je njegova posoda prazna, zaskrbljeno rekel tovarišu, da bi se morala vrniti in poiskati izvir, da bi nadomestila vodo, ki sta jo porabila.

30. »Ne smemo se vrniti,« je rekel dober popotnik, »če imamo vero, bomo naprej naleteli na nove oaze.«

31. Toda mladenič je dvomil, se bal in raje takoj poslovil od svojega tovariša, da bi se v želji po izviru vrnil nazaj. Tista, ki sta bila tovariša v trpljenju, sta se ločila. Medtem ko je eden nadaljeval pot, navdihnjen z vero v svoj cilj, je drugi, ob misli, da bi lahko umrl v puščavi, z obsesijo smrti v srcu tekel proti izviru.

32. Končno je prispel zadihan in izčrpan. A zadovoljen se je napil do sitega, pozabil na tovariša, ki ga je

pustil samega, in prav tako na mesto, ki se mu je odrekel, ter se odločil, da bo od zdaj naprej živel v puščavi.

33. Ni trajalo dolgo, ko je v bližini mimo potovala karavana, sestavljena iz izčrpanih in žejnih moških in žensk. Željno so se približali, da bi pili vodo iz tega izvira.

34. A nenadoma so zagledali moškega, ki jim je prepovedal piti in počivati, če mu ne bi plačali za te dobrote. Bil je mlad popotnik, ki si je prisvojil oazo in se razglasil za gospodarja puščave.

35. Ti ljudje so ga žalostno poslušali, saj so bili revni in si niso mogli privoščiti tega dragocenega zaklada, ki bi jim potešil žejo. Nazadnje so se ločili od tistega malega, kar so imeli pri sebi, kupili malo vode, da bi ublažili pekočo žejo, in nadaljevali svojo pot.

36. Kmalu se je ta človek iz gospodarja spremenil v kralja, saj niso bili vedno le revni tisti, ki so tam potovali; bili so tudi mogočni, ki so lahko dali celo premoženje za kozarec vode.

37. Ta človek se ni več spominjal mesta onkraj puščave, še manj pa bratskega tovariša, ki ga je nosil na ramenih in ga rešil pred smrtjo v tisti pustinji.

38. Nekega dne je zagledal prihajati karavano, ki je odločno drvela proti velikemu mestu. A z začudenjem je opazoval, da so ti moški, ženske in otroci korakali polni moči in veselja ter pri tem zapeli hvalno pesem.

39. Mož ni razumel, kaj vidi, in njegovo presenečenje je bilo še večje, ko je opazil, da na čelu karavane hodi tisti, ki je bil njegov sopotnik.

40. Karavana se je ustavila pred oazo, medtem ko sta se oba moška soočila in se začudeno gledala. Končno je prebivalec oaze vprašal tistega, ki je bil njegov sopotnik: »Povej mi, kako je mogoče, da obstajajo ljudje, ki prečkajo to puščavo, ne da bi čutili žejo ali utrujenost?«

41. To je storil, ker je v sebi razmišljal, kaj bo z njim od tistega dne naprej, ko ne bo več nihče prišel k njemu prosit za vodo ali zatočišče.

42. Dobri popotnik je rekel svojemu tovarišu: »Prispel sem v veliko mesto, a ne sam. Na poti sem srečal bolnike, žejne, izgubljene, izčrpane, in vsem sem dal novo upanje z vero, ki me navdihuje, in tako smo prišli od oaze do oaze, dokler nismo nekega dne prispeli pred vrata velikega mesta.

43. Tam me je poklical vladar tistega kraljestva, ki mi je, ko je videl, da poznam puščavo in da imam sočutje do popotnikov, dal nalogo, naj se vrnem, da bom vodnik in svetovalec popotnikom pri mučnem prečkanju puščave.

44. »In tukaj me vidiš, kako ravno vodim še eno karavano, ki jo moram pripeljati v veliko mesto. — In ti? Kaj delaš tukaj?« je vprašal tistega, ki je ostal v oazi. — Ta je sramotno molčal.

45. Tedaj mu je dober popotnik rekel: »Vem, da si si to oazo prisvojil, da prodajaš vodo in zahtevaš denar za senco. Ta blaga ti ne pripadajo, postavljena so bila v puščavo po božji volji, da bi jih uporabil tisti, ki jih potrebuje.
46. Vidite te množice ljudi? Ne potrebujejo oaze, ker ne čutijo žeje niti ne utrujajo. Dovolj je, da jim posredujem sporočilo, ki jim ga pošilja Gospod velikega mesta prek mene, in že se odpravijo ter pri vsakem koraku najdejo novo moč zaradi visokega cilja, ki ga imajo: doseči tisto kraljestvo.
47. Prepusti izvir žejnim, da najdejo pri njem osvežitev, in tistim, ki trpijo zaradi težav puščave, da potešijo svojo žejo.
48. Tvoj ponos in egoizem sta te zaslepila. A kaj ti je koristilo, da si bil gospodar te male oaze, če živiš v tej puščavi in si se prikrajšal za možnost, da spoznaš veliko mesto, h kateremu sva skupaj odhajala? Si že pozabil tisti visoki cilj, ki sva ga imela oba?«
49. Ko je tisti mož molče poslušal tistega, ki je bil zvest in nesebičen tovariš, je izbruhnil v solze, ker je čutil kesanje zaradi svojih pregreškov. Strgal si je z telesa lažna razkošna oblačila in poiskal izhodišče, ki je bilo tam, kjer se je začela puščava, da bi sledil poti, ki ga bo vodila v veliko mesto. Toda zdaj je šel svojo pot, osvetljen z novo lučjo, lučjo vere in ljubezni do svojih bližnjih. Konec prilike
50. Jaz sem Gospod Velikega mesta in Elija, starec iz moje prilike. On je »glas tistega, ki kliče v puščavi«, on je tisti, ki se na novo razodeva med vami v izpolnitev razodetja, ki sem vam ga dal ob spremenitvi na gori Tabor. On je tisti, ki vas v »Tretjem času« vodi v Veliko mesto, kjer vas čakam, da vam dam večno plačilo moje ljubezni.
51. Sledite Eliju, o ljubljeno ljudstvo, in vse se bo spremenilo v vašem življenju, v vašem čaščenju Boga in vaših idealih; vse se bo preoblikovalo.
52. Ali ste verjeli, da bo vaše nepopolno izvrševanje vere obstalo večno? — Ne, moji učenci. Jutri, ko bo vaš duh uzrl Veliko mesto na obzorju, bo rekel, kakor njegov Gospod: »Moje kraljestvo ni od tega sveta.« (28, 18–40)

Prilika o kraljevi velikodušnosti

53. Nekoč je bil kralj, ki je obkrožen s svojimi podaniki praznoval zmago, ki jo je dosegel nad uporniškim ljudstvom, ki je postalo vazal.
54. Kralj in njegovi ljudje so zapeli zmagoslavno himno. Nato je kralj rekel svojemu ljudstvu: »Moč moje roke je zmagala in razširila moje kraljestvo; toda poražence bom ljubil tako kot vas, dal jim bom polja na svojih posestvih, da bodo gojili vinsko trto, in moja volja je, da jih ljubite tako, kot jih ljubim jaz.«
55. Čas je mineval in med tistim ljudstvom, ki ga je osvojila ljubezen in pravičnost tega kralja, se je pojavil moški, ki se je uprl svojemu

gospodarju in ga poskušal ubiti v spanju, vendar ga je le ranil.
56. Zaradi svojega zločina je ta mož poln strahu pobegnil, da bi se skril v najtemnejših gozdovih, medtem ko je kralj žaloval zaradi nehvaležnosti in odsotnosti svojega podanika, saj ga je njegovo srce zelo ljubilo.
57. Tega moža so med begom ujeli ljudje, sovražni kralju, in ko so ga obtožili, da je podanik tistega, čigar vladavine ne priznavajo, jim je prestrašen na vso moč zaklical, da je begunec, ker je pravkar ubil kralja. A mu niso verjeli in so ga obsodili na smrt na grmadi, potem ko so ga prej mučili.
58. Ko je že krvavel in so ga hoteli vrgli v ogenj, se je zgodilo, da je kralj s svojimi služabniki, ki so iskali upornika, prišel mimo, in ko je videl, kaj se tu dogaja, je vladar dvignil roko in rekel služabnikom: »Kaj počnete, uporniški ljudje?« In ob zvoku veličastnega in ukazovalnega glasu kralja so se uporniki pred njim poklonili.
59. Nehvaležni podanik, ki je še vedno ležal v verigah blizu ognja in čakal le na izvršitev svoje obsodbe, je bil osupel in zmeden, ko je videl, da kralj ni mrtev in da se mu korak za korakom približuje ter ga osvobaja.
60. Odpeljal ga je stran od ognja in mu oskrbel rane. Nato mu je dal piti vino, ga oblačil v novo belo obleko in potem, ko ga je poljubil na čelo, mu je rekel: »Moj podanik, zakaj si bežal pred menoj? Zakaj si me ranil? Ne odgovarjaj mi z besedami, hočem le, da veš, da te ljubim, in ti zdaj pravim: Pridi in hodi za menoj.«
61. Ljudstvo, ki je bilo priča tem prizorom usmiljenja, je presenečeno in notranje spremenjeno vzklikalo: »Hosanna, Hosanna!« Priznalo se je za poslušne vazale tega kralja in od svojega Gospoda prejemalo samo dobrote, podanik, ki se je nekoč uprl, pa je – prevzet od tolikšne ljubezni svojega kralja – sklenil, da bo te dokaze brezmejne naklonjenosti poplačal tako, da bo svojega Gospoda vedno ljubil in častil, premagan od njegovega tako popolnega ravnanja.
Konec prilike
62. Glejte, ljudstvo, kako jasna je moja beseda! A ljudje se borijo proti meni in izgubljajo svojo prijateljstvo z menoj.
63. Kakšno škodo sem storil ljudem? Kakšno škodo jim prinašata moja nauka in moj zakon? 64. Vedite: kolikor krat me tudi ranite, vsakič vam bo odpuščeno. A potem ste tudi vi dolžni odpustiti svojim sovražnikom, kadarkoli vas žalijo.
65. Ljubim vas, in če se od mene oddaljite za korak, naredim enak korak, da se vam približam. Če mi zaprete vrata svojega templja, bom trkal nanje, dokler jih ne odprete in bom lahko vstopil. (100, 61-70)

Blagor in blagoslovi

66. Blagor tistemu, ki s potrpežljivostjo nosi svoje trpljenje, kajti prav v svoji krotkosti bo našel moč, da na svoji poti razvoja še naprej nosi svoj križ.

67. Blagor tistemu, ki ponižanje prenaša s skromnostjo in je sposoben odpustiti tistim, ki so ga žalili, kajti jaz ga bom opravičil. A gorje tistim, ki sodijo dejanja svojih bližnjih, kajti tudi oni bodo sami sodeni!

68. Blagor tistemu, ki izpolnjuje prvo zapoved zakona in Me ljubi bolj kot vse ustvarjeno.

69. Blagor tistemu, ki mi prepusti, da sodim o njegovi pravični ali nepravični zadevi. (44, 52–55)

70. Blagor tistemu, ki se na zemlji poniža, kajti jaz mu bom odpustil. Blagor tistemu, ki je obrekovan, kajti jaz bom pričal o njegovi nedolžnosti. Blagor tistemu, ki pričuje o meni, kajti jaz ga bom blagoslovil. In tistega, ki je zaradi izvrševanja mojega učenja spregledan, bom jaz priznal. (8, 30)

71. Blagor tistim, ki padajo in se spet dvignejo, ki jokajo in Me blagoslavljajo, ki, ranjeni od lastnih bratov, zaupajo vame v globini svojega srca. Ti mali in žalostni, zasmehovani, a krotki in zato močni v duhu so v resnici moji učenci. (22, 30)

72. Blagor tistemu, ki blagoslavlja voljo svojega Gospoda, blagor tistemu, ki blagoslavlja svoje trpljenje, ker ve, da bo to opralo njegove madeže sramote. Kajti ta daje oporo svojim korakom, da se povzpne na Duhovno goro. (308, 10)

73. Vsi pričakujejo luč novega dne, zore miru, ki naj bi bile začetek boljše dobe. Zatirani pričakujejo dan svoje osvoboditve, bolniki upajo na zdravilo, ki jim bo vrnilo zdravje, moč in življenjsko radost.

74. Blagor tistim, ki znajo čakati do zadnjega trenutka, kajti tisto, kar so izgubili, jim bo vrnjeno z obrestmi. To pričakovanje blagoslavljam, kajti je dokaz vere vame. (286, 59-60)

75. Blagor zvestim, blagoslov tistim, ki ostanejo trdni do konca svojih preizkušenj. Blagoslovljeni bodite tisti, ki niste zapravili moči, ki vam jo daje moje poučevanje, kajti v prihajajočih časih grenkosti boste z močjo in svetlobo premagali vzpone in padce življenja. (311, 10)

76. Blagoslovljeni so tisti, ki Me blagoslavljajo na oltarju stvarstva in znajo ponižno sprejeti posledice svojih pregreškov, ne da bi jih pripisovali božjim kaznim.

77. Blagoslovljeni bodite tisti, ki znate izpolnjevati mojo voljo in svoje preizkušnje sprejemate v ponižnosti. Vsi vi Me boste ljubili. (325, 7-8)

Spodbude za vzpon

78. Blagoslovljeni bodite tisti, ki Me s ponižnostjo in vero prosite za vzpon svoje duše, kajti prejeli boste, kar prosite od svojega Očeta.

79. Blagor tistim, ki znajo čakati, kajti moja usmiljena pomoč bo v primernem trenutku prišla v njihove roke.

80. Naučite se prositi in tudi čakati – v zavedanju, da moji ljubezni polni volji nič ne uide. Zaupajte, da se moja volja kaže v vsaki vaši potrebi in v vsaki vaši preizkušnji. (35, 1-3)

81. Blagor tistim, ki sanjajo o raju miru in harmonije.
82. Blagor tistim, ki so prezirali in z ravnodušnostjo gledali na trivialnosti, prazno slavo in strasti, ki človeku ne prinašajo nič dobrega, še manj pa njegovi duši.
83. Blagor tistim, ki so odpravili fanatične obredne dejavnosti, ki ne vodijo nikamor, in opustili stare in zmotne verske predstave, da bi objeli absolutno, golo in čisto resnico.
84. Blagoslavljam tiste, ki zavračajo zunanjost, da bi se namesto tega predali duhovni kontemplaciji, ljubezni in notranjemu miru, ker vedno bolj spoznavajo, da svet ne daje miru, da ga lahko najdete v sebi.
85. Blagor tistim med vami, ki vas resnica ni prestrašila in ki se nad njo niste razburili, kajti resnično, pravim vam, svetloba bo kot slap padla na vaše duše, da za vedno poteši vašo željo po svetlobi. (263, 2-6)
86. Blagor tistemu, ki posluša moja nauka, si jih prisvoji in jih upošteva, kajti razumel bo, kako živeti v svetu, razumel bo, kako umreti svetu, in ko bo prišla njegova ura, bo vstal v večnosti.
87. Blagor tistemu, ki se poglobi v mojo besedo, kajti spoznal je razlog za bolečino, smisel poprave in pokore, in namesto da bi obupal ali preklinjal, s čimer bi še povečal svojo muko, se dvigne poln vere in upanja, da se bo boril, da bo breme njegovih krivd vsak dan lažje in njegov kelih trpljenja manj grenak.
88. Veselje in mir sta lastna vernim ljudem – tistim, ki se strinjajo z Očetovo voljo. (283, 45–47)
89. Vaš napredek ali vaš duhovni razvoj vam bo omogočil, da odkrijete mojo resnico in začutite mojo božansko prisotnost – tako v duhovnem svetu kot v vsakem mojem delu. Takrat vam bom rekel: »Blagor tistim, ki me znajo prepoznati povsod, kajti oni so tisti, ki me resnično ljubijo. Blagor tistim, ki Me znajo čutiti z dušo in celo s telesom, kajti oni so tisti, ki so svojemu celotnemu bitju podarili občutljivost, ki so se resnično duhovno preobrazili.« (305, 61–62)
90. Veste, da s svojega »visokega prestola« ovijam vesolje v svoj mir in svoje blagoslove.
91. Vse je od mene blagoslovljeno vsako uro, v vsakem trenutku.
92. Od mene ne prihaja in nikoli ne bo prišla nobena prekletstvo ali obsodba za moje otroke. Zato, ne da bi razlikoval med pravičnimi in grešniki, spuščam na vse svoje blagoslove, svoj poljub ljubezni in svoj mir. (319, 49-50)

MOJ MIR BODI Z VAMI

Božji klic

Poziv ljudem tega časa:

»Ljudje, ljudje, vstanite, čas se izteka, in če tega ne storite na ta 'dan', se v tem zemeljskem življenju ne boste več prebudili. Ali hočete kljub mojemu sporočilu še naprej

spati? Ali hočete, da vas prebudi smrt mesa – z uničujočim ognjem kesanja vaše duše brez snovi? Bodite iskreni, postavite se v položaj, da se nahajate v duhovnem življenju, v oblicu resnice, kjer nič ne more opravičiti vašega materializma, kjer se resnično vidite v cunjah – omadeževanih, umazanih in raztrganih –, ki jih bo vaša duša nosila kot oblačilo. Resnično, pravim vam, tam boste ob pogledu na svojo bedo in v občutku tako velike sramote čutili neizmerno hrepenenje, da se očistite v vodi najgloblje kesanja, ker veste, da lahko na praznik Duha greste le čisti. Poglejte onkraj človeškega egoizma z vsemi njegovimi slabostmi, ki so trenutno vaš ponos, vaše zadovoljstvo, in povejte Mi, ali ste sočustvovali z bolečino ljudi, ali v vaših srcih odmeva jok žensk ali jok otrok. Povejte Mi torej: kaj ste bili ljudem? Ali ste bili zanje življenje?« (228, 62–63)

Poziv intelektualcem:

»Pridite k meni, intelektualci, ki ste naveličani smrti in v srcu razočarani. Pridite k meni, ki ste zmedeni in namesto da bi ljubili, ste sovražili. Dal vam bom mir in vam pojasnil, da duh, ki je poslušen mojim zapovedim, nikoli ne utruja. Uvedel vas bom v znanost, ki nikoli ne zmede intelekta.“ (282, 54)

Poziv utrujenim in obremenjenim:

»Pridite k meni, vi žalostni, osamljeni in bolni ljudje. Vi, ki nosite s seboj verige greha, vi ponižani, lačni in žejni po pravičnosti, bodite pri meni; v moji prisotnosti bodo mnoga vaša zla izginila in čutili boste, da se vam breme lajša. Če želite imeti duhovne dobrine, vam jih bom podelil; če me prosite za zemeljske dobrine, da bi jih dobro uporabili, vam jih bom prav tako dal, ker je vaša prošnja plemenita in pravična. Takrat boste postali dobri skrbniki in jaz vam bom podelil povečanje teh dobrin, da boste v njih lahko imeli delež tudi vaši bližnji.« (144, 80–81)

Poziv duhovnemu Izraelu:

»Izrael, postani vodnik človeštva, daj mu ta kruh večnega življenja, pokaži mu to duhovno delo, da se različne religije v mojem nauku duhovno preoblikujejo in da na ta način Božje kraljestvo pride do vseh ljudi.« (249, 66)

»Poslušaj Me, ljubljeni Izrael! Odpri svoje duhovne oči in poglej slavo svojega Očeta. Slišite moj glas skozi svojo vest, poslušajte z duhovnimi ušesi nebeške melodije, da se vaše srce in duh razveselita, da občutite mir; kajti Jaz sem mir in vas vabim, da živite v njem. Razkrivam vam ljubezen, ki sem jo v vseh časih čutil do človeštva – razlog, da je Jezus v »Drugi dobi« prelil svojo najdragocenejšo kri, da bi vas odrešil greha, vas naučil ljubezni in

vtisnil resnično učenje v vaš duh in srce.« (283, 71)

»Usmerite svoj pogled name, če ste izgubili pot; bodite danes pri meni. Dvignite svoje misli k meni in govorite z menoj, kakor otrok govori s svojim očetom, kakor se zaupno govori s prijateljem.« (280, 31)

»Spremenite se pod mojim vodstvom, počutite se kot novi ljudje, izvajajte moje kreposti, takrat bo v vaši duši vedno svetleje in Kristus se bo razodel na vaši poti.« (228, 60)

»Ljudstvo, pojdite k ljudem, govorite z njimi, kakor je Kristus govoril z vami – z istim sočustvovanjem, z isto odločnostjo in upanjem. Naj spoznajo, da obstajajo poti vzpona, ki prinašajo večje zadovoljstvo kot tiste, ki jih zagotavljajo materialne dobrine. Naj spoznajo, da obstaja vera, ki omogoča verovanje in upanje onkraj vidnega in otipljivega. Povejte jim, da bo njihova duša živela večno in da se morajo zato pripraviti, da bodo lahko deležni te večne blaženosti.“ (359, 94–95)

Literatura

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Knjiga resničnega življenja, zvezki I, II, III, IV, V, VI
Tretja zaveza (tudi v španščini, angleščini in francoščini)
Božanska razodetja iz Mehike (kratek uvod)
Božanska razodetja o življenjskih vprašanjih
Prerokbe za tretje obdobje

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel: +49 (0)7371 929 66 42, E-pošta:manfredbaese@gmx.de

Božanska ljubezen, izvor, bistvo in cilj našega življenja in vsega bivanja
El Amor Divino – Izvor, bistvo in cilj našega življenja in vsega bivanja
Knjiga resničnega življenja, zvezki VII, VIII, IX, X, XI

Tretja zaveza
Fundacija Unicon, D-88709 Meersburg
Tel: +49 (0)7532 808162, E-pošta: info@unicon-stiftung.de
Uvod v »Knjigo resničnega življenja« (brezplačno)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
Tretja zaveza
in druge knjige o teh božjih razodetjih iz Mehike

Spletne strani
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (v španščini, nemščini, angleščini, francoščini)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (večjezično)
www.tercera-era.net (v španščini)
www.144000.net (večjezično)
www.dritte-zeit.net